

DEMATA

SEU

Termina Miscellanea.

A U T O R E

C O B O D U P O R T O

antabrigiensi S. T. D.

i. Plin. Sec. Lib. 7. Epist. 9:

*E*carmine remitti.—*Lusus vocari*
sed hi lusus non minorem interdum
loriam quam seria consequuntur.

L O N D I N I,

ensis Roberti Clavell, Prostant apud
igne pavonis in Cœmiterio Paulino.

1678.

Elencbus Poematum.

Sylvarum Libri tres.

Carmina Gratulatoria ad Regem & Reginam.

Epicedia, seu Carmina Funebria.

Carmina in publicis Acad. Comitiis composita.

Epigrammata Sacra.

Epithalamia Sacra, seu Canticum Solomonis.

Illusterrimo Heroi,

J A C O B O.

*Duci Monumethæ, Comiti Donca-
striæ, Regiae Majestati Equitum
Magistro, nec non Eidem à Secre-
tioribus Consiliis, aureæ Periske-
lidis Equiti, & Academiæ
Cantabrigiensis Can-
cellario.*

Dux Illusterrime, Honoratissime Cancellarie,

Ylvæ quidem per se
umbram faciunt : Syl-
væ tamen hæ nostræ a-
liam umbram quærunt,
ad aliam, sub qua salvæ & securæ
a 2 fint,

sint, ad Illustrissimi nimirum No-
minis tui umbram, supplices con-
fugiunt. Patere ergo, Dux Illu-
strissime, ut sub tuo Patrocinio
prodeat Cento hic Poeticus, &
ut Musæ hæ nostræ Favoris tui
clypeo tectæ lucem videant, quæ
alioquin, ævo præsertim hoc hy-
percritico, in publicum prorepere
non auderent. Magna certe me-
spes tenet, tibi, Honoratissime *Can-
cellarie*, qui Musas *Cantabrigienses*
in Clientelam tuam clementer a-
deo nuper suscipere dignatus es,
haud ingrata prorsus futura Stro-
mata hæc Poetica: Quæ si tanti
Mæcenatis benigno foveantur
aspectu, equidem adversus male-
volorum omnium ac Zoilo-
rum

rum morsus atque vellicationes
tuta satis & munita ea fore exi-
stিমাবো.

Accipias placido, Princeps, mea Carmina vultu,
Grantæ ô præsidium dulce decūsq; tuæ.
Te Mæcenatem quid non speremus adepti,
Mon' metbae pariter Pieridūmq; Ducem?
Te Duce prospера bella gerens *Academia* Mater
Contra Barbariem quanta tropæa feret !

*Illustriſſimi Nominis tui
Cultor & Cliens
devotissimus,*

JACOBUS DUPORTUS.

Ad Lectorem.

**Corrige, Lector amice, *ERRATA*, Typographus orat,
Autor ut ignoscas dum petit ipse sibi.**

PAg. 61. Vers. 22. *Pygmæus*. 104. tit. *Echo*. 120, 19. *Pelagius*. 122, 20. prope.
146 iiii. *f. ares*. 176, 14. *buic*. 188, 3. *Ario*-- 199, 11. *aqual*-- 201, 7. --*fusilem*.
319, 17. *Rhapsode*. 351, 23. --*tani*. 359, 5. *lascivos*. 361, 11. *questum*.
366, 17. *que*. 407, 14. *attollat*. 427, 10. *matura*. 23. --*tolis*. 439, 28. *iisque*
452, tit. *xatry*-- 19. *ūcēis*. 453, 4. *disolu*-- 464, 17. *Āternum*. 471, 20. *Na-*
ri 472, 2. *virga*. 473, 4. *consil*. 492, 13. *threxum*. 18. *ille at*. 566, 28. *Cur-*
rum. 569, ult. *Fragrantia*.

SYLVARUM
SEU
Miscellaneorum
LIBRI TRES.

B

Ad

Ad Virum Clarissimum Doctissimumque D. Joannem Cottorum, Equitem Baronettum.

VIR amplissime (si statum aut staturam
Tuam respicimus) tibi ecce primo
Arte ac ingenioru*dis* Poeta,
Parvusque hic Epigrammatum libellus,
Se dant: Salve igitur, favéque nobis:
Salve, præque aliis Amice magne,
Pagellâ & mihi nominande primâ.
Et quem te priùs advocet Camœna,
Cottone inclyte? namque tu solebas,
Qui Græcas & amas colisque Musas,
Latinas & amas colisque Musas,
Meas esse aliquid pntare nugas.

SYLVA-

SYLVARUM

Liber Primus.

*Deambulatio in Hortis Cottonianis,
SIVE
Horti Cottoniani Spectacula.*

Ortè secus Tamesin *Cottoni* solus in hortis
Fluminis ad liquidas dum spatiabar aquas;
Mundi huic sensim jam vanescentis imago
Obversari oculis visa repente meis.
Omnia dum luctro, (nec enim spectacula plura,
Aut majora, ullus præbet in Urbe locus)
Fortunam videor mutantem, ut *Protea*, vultus,
Et rerum instabiles cernere ubique vices.
Ipse per hos hortos (sic transit gloria mundi)
Transisti ad tumulum, CAROLE Sancte, tuum.

Domus Parliamentaria.

En Procerum hic augusta Domus, cui *Fauxius* olim
Dicitur Infernas supposuisse faces.
Militum & hic Sedes, magni & Domus ampla Senatus,
Quæ *Stephano* quondam sacra Capella fuit.
Ancipi fato hic trutinata negotia Regni,
Publica res varias itque reditque vias.
Nunc hi, nunc alii, succeedunt Membra, Senatus
Nec facies eadem, qua fuit antè, manet.
Nunc & celsa suâ decorant Capitolia calvâ,
Qui Capita insanæ jam modo plebis erant.

Aula Westmonasteriensis.

Haud procul ingenti Judex reverendus in Aula,
 (Regalis quondam quæ fuit Aula Domûs)
 Hic Judex sedet, & querulo dat jura popello,
 Hic agitat lites Anglia tota suas.
 Ergo ubi magnorum tot erant Convivia Regum,
 Exercent raucos jurgia Causidicos.
 Nil fixum & stabile in rebus ; fors omnia versat ;
 Juridicum fiunt Regia Tecta forum.

Sacellum & Sepulcrum Henrici Septimi.

Stat propè, quod meruit * *Miraculum & Orbis* haberi,
 Arte stupendâ altis structa Capella tholis. * *Leland.*
 Materiam superat nec opus, dum tota pyropo,
 Auro, & musivo, marmoribusque niter.
 Hæc tua, (quis nescit?) Rex, est, *Henrice, Capella,*
 Septime ; quam Domino fabrica digna suo !
 Hic tibi magnificum struxisti, *Henrice, sepulcrum,*
 Et memor & fati præscius ipse tui.
Caria nè jactet Regum monumenta suorum ;
Henricus tumulo nobiliore jacebat.
Effigies, Rex Magne, tua ex solido ære diurnat ;
 At fragilis cineres heu capiturna tuos.
 Sed nec tu solus : comes est tibi densa caterva
 Principum, ut & Procerum, busta propinqua tenens.

Aliorum Regum & Magnatum Monumenta.

Innumera hæc gentis nam Mausolea Britannæ,
 Regum & Magnorum stant Monumenta Ducum.
 Stant tumuli, sed Sceptra cadunt, dum morte perempti
 Et Reges, æquè ac cætera turba, jacent.
 Pacifice hæc, *Jacobe*, jaces, doctissime Regum,
 Gloria tu sexus hic & *Elisa* tui.
 Vestra tamen virtus, post fata utriusque manebit,
 Hujus & æternum fama superstes erit.

Hæc

Hæc fugit una rogos ; quid inania marmora prosunt?
 Vivitur hâc solâ ; cætera mortis erunt.
 Et sedes Regi & Cathedra his vicina sepulcris :
 A solio ad tumulum quam breve Regis iter !
 Hâc demum Occiduâ nunc Urbe & parte relietâ,
 In loca verto oculos *Transfamesina* meos.
 Ripâ at dum solitâ incedo, mihi pauca relatu
 Littore in adverso digna videre licet.

Aedes Lambethane.

Tantum sublimes *Lambethæ* conspicor ædes,
 Magne Britannorum, Metropolita, tuas.
 Quam juvat has spectare ædes, & visere fontes,
 Cleri unde & series & sacer-ordo fluit !
 Anglorum ô matrix Ecclesia, tot Reverendos
 Quæ generas nobis constitutisque Patres !
 O fecunda parens Cleri *Lambethæ* Britanni,
 Cui se, Pastores debet & ille suos !
 E regione Aulæ Regis magnique Senatus,
 Metropolitanos alluit unda lares.
 Regis Primatisque ædes disternat amnis ;
 Divisum imperium à Cæsare Præful habet.
 A coelo est illi data, sed sub Rege, potestas ;
 Vicinas habitant sic bene uterque domos.
 At memini cum Pontificis pallatia nostri
 Civilis belli tempore Carcer erant.
 O fluxas hominum res, nec constantia fata !
 Quam Dea nos ludit cæca pilâsque facit !
 Sub *Juxono* ædes jam *Sheldonoque* resurgunt,
 Quæ propè cum *Lando* tum cecidere suo.
 Præfulis ergo Domus, turbâ grassante rebelli,
 Carcer eis, queis & culpa fuisse pios.
 Quid mirum? Domus ipsa Dei eum carcere pejor,
 Et Pauli Templum jam stabuli instar erat.

Templum Paulinum,

Hinc igitur *Paulinam* *Aedem* contemplor ocellis,

Quæ nuper mediâ en extulit urbe caput.

Non adeò propè, nec nostræ contermina ripæ,

Apparet tamen, & cernitur illa procul.

Quod reliquum *Pauli* haud siccis contemplor ocellis;

Quis lacrymas teneat rudera tanta videns?

O turres celsi & lambentis sidera Templi!

Tantum non Summo fabrica digna Deo!

O Divum Domus! ô *Panti* venerabilis *Aedes*,

Cui nec toto habuit Sanctus hic orbe parem!

Aerea ô moles, æquatâque machina cœlo,

Penè sequens *Paulum* vel super astra suum!

Æmula Pyramidum, *caput inter nubila condens*,

O quām humiles præ te cætera Templæ casæ!

Ingens structa Domus saxis & marmore duro,

Visaque Vulcani temnere posse minas.

Nec vel divinare animo vel credere quisquam

Ausus, habere tuos te potuisse rogos;

Anno si nisi cùm flagraret machina mundi,

Exitio terras & daret una dies.

Gloria *Londini*, decus & *Trinobantidos* unum!

Vix tota Urbs tanq; vel Nova Troja fuit.

Quanquam quis tantos lacrymis æquare dolores,

Aut poterit flamas, Urbs miseranda, tuas?

Urbs nuper miseranda, at nunc miranda resurgis

Phœnix post cineres jam rediviva tuos.

Non Heliçon totus claqem hanc deflendo, * *Sororis*

Nec Fanum incensum par vel *Apollo* suæ.

Delia sed valeat: tu *Paulæ* at quando resurges?

Ferte viri, Clere, & Laice dives, opem.

Ferte & opem, Cives, & opes quas advehit amnis

Aurifluus, vestri dives & unda Tagi.

* Diana, cui olim *Templum* illud sacrum.

Tamis et Flavins.

Nempe Pater *Tameſis*, tua nec ſufficerat unda
 Cladi extinguae, quam fera flamma tulit.
 Tu ſolito ergo, Senex, ſecurus laberis alveo,
 Ut pridem, merces ferisque refersque tuas.
 Fluviorum Rex, Cottoni qui divitis hortos,
 Fluctibus & muros alluis uſque novis.
 Tu mihi præcipue ante oculos, dum in littore verſor,
 Qui ſic perpetuas tam propè volvis aquas.
 Et quis jam toties *Tameſinum* conficit æſtum,
 Nec varias rerum colligit inde vices?
 Quis vanum aut pingat meliorei emblemata mundum,
 Fluxu & refluxu quām levis unda ſuo?
 Apparent multæ & naves in flumine vasto,
 Itque frequens remis cymba citata ſuis.
 Ecce una Occafum petit, altera tendit in Ortum,
 Dum crebra huc illuc fertur in amne ratis,
 Talis & in terris ſors & fortuna virorum;
 Hic oritur felix, occidit ille miser,
 Adversis ventis it cymba hac, illa ſecundis;
 Bino illa, hac uno, remige fulcat aquas,
 Haud alio noſtra hac ſecta eſt discriminē vita,
 Dum diſpar fatum res hominēſque regit.
 Hic ventum contra & torrentem nititur, illum
 Prono amne ad portum candida vela ferunt.
 Sic mundas *Tameſis*, fortuna volubilis æſtus,
 Aura favens res eſt proſpera, navis homo.
 Hac, *Cottane*, tuis nuper meditabar in hortis;
 Et per te Muſæ hac otia facta meæ.

In Benjaminum Jonsonum, Poetam Laureatum, & Dramaticorum sui seculi facile Principem.

Jonsonæ, Angliacæ decus immortale Camœnæ,
Magne Pater Vatum, Aoniæ Coryphæ catervæ,
Benjamine, (tibi nec vanum nominis omen)
Cui tam *dextera* Pallas adest, tam *dexter* Apollo ;
Laurigeros egit quoties tua Musa triumphos !
Laudibus en quantis, quanto evehit Anglia plausu
Jonsonum, pleni moderantem frana theatri !
Per te Scena loqui didicit : tibi candida vena,
Et jocus innocuus ; nec quem tua fabula mordet
Dente Theonino, sed pravis aspera tantum
Moribus, insanum multo sale defricat ævum.
Nec Fescennino ludit tua carmine Musa ;
Nec petulans aures amat incestare theatri,
Aut fœdare oculos obscenis improba nugis :
Sunt tibi tam castæ Veneres, pleræque pudoris.
Scenam nulla tuam perficitâ fronte puella
Intrat, nec quenquam teneræ capit illice vocis,
Nec spectatorem patranti frangit ocello.
Dramate tu recto, tu linguæ idiomate puro,
Exornas soccosque leves, grandésque cothurnos.
Si Lyricus, tu jam *Flaccus* ; si Comicus, alter
Plautus es ingenio, tersivè *Terentius* oris
Anglicus, aut, Græcos si fortè imitere, *Menander*,
Cujus versu usus, ceu sacro Emblemate, *Paulus* :
Sin Tragicus, magni jam præceptore *Neronis*
Altiùs eloqueris, *Senecâ* & prædivite major,
(Ingenii at tantum divestu divite venâ)
Grandius ore tonas, verborum & fulmina vibras.
Tu captatores, locupleti hamata, senique,
Munera mittentes, Vulpino decipis astu
Callidus incautos, & fraudem fraude retexis :
Atque hæredipetas corvos deludis hiantes,
Vanâ spe lactans, cera nec scribis in ima.

Per

Per te nec leno aut meretrix impunè per urbem
 Grassatur, stolidæ & tendit sua retia pubi.
 Nec mœchus, nec fur, incastigatus oberrat,
 Illæsusve, tuæ prudenti verbere scenæ.
 Sic viuum omne vafer tuus ipse ut *Horatius* olim,
Tangis, & admissus circum præcordia ludis.
 Per te audax *Catilina*, nefas horrendus Alastor
 Dum struit infandum, cædésque & funera passim
 Molitur Romæ, facundi Consulis ore
 Ingenioque perit ; patriæ & dum perfidus enses
 Intentat jugulo, franguntur colla *Cethegi* ;
 Quicquid *Sylla* minax, ipsis è faucibus Orci,
 Et Fortunati demurmuret umbra tyranni :
 Nempe faces flammásque extinguit flumine lactis
Tullius, Angliaco melius sic ore locutus.
 Culmine tu rapiens magnum devolvis ab alto
Sejanum ; ille potens populum, pavidumque senatum
 Rexerat imperio nuper, dum solus habenas
 Tractaret Rómæ, nutu & tremefecerat orbem,
Cæsare confisus ; nunc verso cardine rerum
 Mole suâ miser ipse cadens, & pondere pressus,
 Concutit attonitum lapsu graviore theatrum,
 Ingentemque trahit turbâ plaudente ruinam.
 Sic nullum exemplo crimen tu linquis inultum,
 Sive & avarities, & amor vesanus habendi,
 Sive sit ambitio, & dominandi cæca libido.
 Crimina sic hominum verfu tortore flagellas,
 Et vitia exponis toti ludibria plebi ;
 Protinus illa tuo sordent explosa theatro,
 Dramaque virtutis schola fit, prælectio scena,
 Histro Philosopbus, morum vel denique censor,
 Et ludi, *Fonsone*, tui sic seria ducunt.
 Ergo tua effigies, nostris spectanda plateis,
 (Quam melius toti ostendit tua Pagina mundo)
 Non hominis, sed viva Poesios extat imago ;
 Benjamina icon, Capitisque insigne Poetæ ;
 Nomen & ingenii, *Fonsoni* nomen habetur.

Adam, Cain, Abel.

Terra *Adam, Cain & possessio, vanus & Abel,*
 (Hoc Etymon primi tres habuere Viri)
Quid signant? Terrena omnis possessio vana.
 Aptius an mundi symbolon esse potest?
 O tria nomina prima mali præsaga futuri!
Adam, Cain, Abel; hoc erit omnis homo.

Christus Leo de tribu Juda, Diabolus ut Leo rugiens.

Est ferus, est mitisque Leo; ferus ore cruento
 Dirum ^a ὄρυζανθός, mitis ^b ὁ πύριδης. ^a 1 Pet. 5. 8.
^b 1 Thes. 1. 10.

Ciceronis *Ænigmata*

De Senectute.

Omnes me cupiunt, semelque adepti
 Incusant graviter, ferunt & ægræ.
 Cùm me possideant, eò requirunt
 Plus & subsidii viaticique,
 Quo vitæ supereft minus viæque.
 Omnes me reverendam & esse dicunt;
 Multi at non reverentur, immò temnunt.

Ad Thomam Galum, M. A. Pauline Schola Archidascalum nuper electum, Gratulatorium.

Prudens Paulinæ Moderator, Gale, juventæ,
 Verum tam fausti nominis omen habe.
 Tu pueris sis ergo οἰκανοῦς, antra secunda,
 Doctrinæ ad portum quos, Palinure, vehas.
 Det Deus ipse ἀνεμονάστησιον, ιππόνου τέσσαρα.
 Et tibi, Paulinæ & profpera vela rati.
 Undique sic verum nomen, doctissime Gale,
 Seu *Paulinurus*, seu *Palinurus* eris.

* *Paulin-*

* *Paulinum appellat Palinurum Bilbilitanus,*
Quām bellē quadrat nomen utrumque tibi ! Mart. l.
3. Ep. 78.

*Panlina Seneca, Præceptor Cæsaris, olim
Conjux : Panlina tu Seneca esto tuae.*

In Regalia Sti Petri in Pontificali Romano.

Fac benē servetur *Sanctorum Regula Patrum,*
Prælato mandat Pontificale vetus.
Fac benē serventur *Sancti Rogelia Petri,*
Prælato mandat Pontificale novum.
Regulam amat Petrus, haud ambit Regalia ; Papæ,
Ni plusquam Rex sit, *Regula nulla placet.*

In Bucyrum.

BOT'negr (sic Graeca sonat vox.) *Casem ingens :*
Quæ ratio est ? an quod caseus ipse minor ?
Butyro minor, an major sit, nescio ; peior
Certè ob Bucyrum caseus esse solet.

Tu bonus tolera malum, quia Christus Judam, August.

Quis melior Christus ? quis Judæ nequior ? Ille
Hunc tolerat ; discere & tu tolerare malos.
Si costus mixtus non est Ecclesia, *Judas*
Tum nec Apostoli pars fuit ultra chorū.
Ob mala grana aliquot, tibi displicet area tota ?
Vix lolii est expers optima quæque seges.
Ob paleam admixtam, farrisnè relinquis acervum ?
Paulisper maneras, vannus & eece venit.

In Scholam, seu Ludum literarium.

IN quo litterulas & prima elementa docemus,
Cur Schola ? cur Ludus dicitur iste locus ?
Anne per Antiphrasin, Doctrina quod atia nescit,
Et ludos ? studium hanc quippe labórque parit.
Sed bona & otia sunt ; & discere magna voluptas,
Ludus & ingenuis, & jocus, esse solet. Satan

Satan. Sanat.

Anagram.

Sunt duo Serpentes ; novus hic & aheneus, ille
Et vetus et verus ; *Sanat* hic, ille *Satan*.

Ad malos Poetas, & Autori similes, Παρεγμένη ποίησις.

— Mediocribus esse poetis
Non Dii, non homines — *Horat.*

Salva igitur res est : mediocribus esse poetis
Non licet, ô socii, sed licet esse malis.

Homo homini lupus,

Immodo lupo pejor : parcit leo quippe leoni ;
Sævis inter se convenit atque lupis.
Nos duri feritate feras superavimus ipsas,
Deucalion, saxis gens sata nempe tuis.
Humanum genus, ac humano sanguine cretum,
Nec tamen humani, barbara turba, sumus.
O quām degenerant homines, quām immania monstra,
Postquam naturam dedidicere suam !
Centauri, Lapithæque, Anthropophagique, Scythæque,
Denique Cyclopes, Cannibalisque sumus.
Non lupus, atque leo tales, non tigris, & ursus ;
Suspicio ingenium mitius esse feris.
Ergo Lycanthropus noster de gente natantum,
Est & squamigero de grege forte lupus.
Devorat ipse genus cognatum *Lucius* ingens,
Sæpè & majori fit minor esca lupus.
Nempe homo sic homini : sunt omnia plena luporum ;
Majori in prædam cedit ubique minor.
Sic lupus in castris, & ruri, & in urbibus errat :
Et lupus in sylvis, & lupus est in aquis.
Mitem animum ac lenem præbet nec terra nec unda ;
De cœlo tantum spiritus iste venit.

In

In S. Joannem Chrysostomum, Ode Ἐγκωμασική.

Divine Rhetor, suaveolens sacræ
Facundiæ vas & myrothecium,
Os aureum, cœlestè flumen
Eloquii, & per amcne torrens.
Fons nectaris puri, ambrosiæ penu;
Successor & quis *Nectario* tuo
Condignior, quām suavis iste &
Nectareus, Nova Roma, Præsul?
Medulla Suadæ, mel hyperatticum,
Dulci loquelâ lingua magis fluens,
Et amne manans proniore,
Quām rapidi cataracta Nili.
Apum alveare, at non sine aculeis;
Plato eloquens idem & *Pericles* potens,
Et melleum stillans favum ore,
Inque animis stimulos relinquens.
Tu, sic amicū cui * domicenium,
Ut civium convivia fugeris,
Haud pascere illos mellei oris
Affiduā dape defisiisti.
Quis non Poetas jam veteres amet,
Quando ob lepores scilicet Atticos
Chrysostomus noctu diéque
Versat *Aristophanem* facetum?
Tu nostra Siren, sed neque noxia,
Aures remulcens, corda simul docens;
Demosthenes tu Christianus,
Isoocrates, Pyliusque *Nestor*.
Quis ulla prorsus, post sacra Biblia,
Qui Græca nōrit, Græca priùs leget,
Quām bracteata istius oris
Melliflui aurifluīque verba?
Byzantī honos, lux Antiochenium,
Flos Præsulum, ævi gloria, maximum

* Socrat. l. 6. c. 4.

Et

Et Christiani lumen orbis,
 Et columen fidei Orthodoxæ.
 Ecclesiæ Græcæ jubar inclytum,
 Immò Universæ præcipuum decus;
 Homere Doctorum; Alpha Parrum,
 Magne Chori Coryphæ sancti.
 Hinc dictum & olim, Tu potius caput
 Absconde Titan, Sol neque luceat,
 Chrysostomus quām non loquatur,
 Aurea conticeātve lingua.
 Post te unus, Hippomenis Episcopus,
 Aurelius, Sol aureus, optimus;
 Chrysostomus nempe hic Latinus,
 Aureo ab Ore Pater secundus.
 Te persecuta est Regia femina,
 Virum innocentem pessima semina;
 Cognominem ut sic tu Joannem,
 Sancte, tuum penitus referres.
 Porrò Joannes ut docuit suos
 Orare, sic tu nos, Pater optime,
 Liturgiam & nobis, precandi
 Egregiumque Typum dedisti.
 Orationes ergo alii suas,
 Suásque servent jam sibi formulas;
 Liturgiam nos Anglicanam
 Rite tuâ prece terminemus.
 Pauli diserti post tot Epistolas,
 Tuásque in illum post tot Homilias,
 Evangelî nunc nil necesse
 Angelus ut veniat Minister.
 Sin Angeli ipsi fortè velint loqui,
 Velintque Græcè, credo eisdem, si
 Chrysostome, & linguâ uterentur,
 Nevè aliter loquerentur usquam.

In Tuccam Schismaticum.

Cur, *Tucca*, nostram non amas Ecclesiam ?
 Mixtas in illa nempe quod Parocias,
 Cœtusque sacros non satis puros vides ?
 Exi ocyus mundo, procul fuge, si sapis,
 Et linque terras ; nullus huc tibi jam locus.
 I, scande cœlum, soli ibi sunt & boni ;
 Aut Inferos pete, soli ibi sunt & mali.
 Versamur isthic mixta gens mortalium :
 Et optimum rete hic habet pisces malos,
 Et pessimum rete hic habet pisces bonos ;
 Palea remistum est triticum, lolio seges.
 Quæ pura puta, *Tucca*, sunt, placita haec tibi ;
 Haec pura puta hypocrisis, *Tucca*, est tua :
 Cunctas abhorres mixtiones, scilicet
 Non mixtus es tu, sed merus Fanaticus.

In Roscas nobras, seu Histriones Feminas.

Nec femininum nomen hypocrita,
 Nec histrio, si Grammaticæ fides,
 Et *Prisciano* ; nempe solos
 Esse viros decet histriones.
 Hos tantum habebant pristina secula,
 Dum castitas salva, atque modestia,
 Nec liquerat jam Astræa terras,
 Virgineamve rubedo frontem.
 Virtutis at nunc cum color exulat,
 Et femininum depuduit genus,
 Viris remistus sexus alter
 Occupat en hodiè theatrum.
Herodis, Heinzi, non aliter tui
 Scenam *Megara* & *Tisiphone* decent,
 Micatque drama Christianum
 Eumenidum facibus profanis.

Pars

Pars facta ludi femina Comici,
Sese ipsa ludos jam facit : Anglo
'Επικλητούς theatro

Ergo & Aristophanes dedisti ?
Quousque frontem at, Roscia, perficias ?
Tandem pudor sit, nequitiae & modus :
Relinque scenam, pone soccos,
Pone, tibi male congruentes.
Silere discas, & sapere audeas,
Et erubescas te dare publico.
Sin dramatis pars esse pergas,
Non nisi κωρὸν agas αργεωπόν.

*Ad D. Joannem Cottonum, Equitem Baronettum,
In Bibliothecam Cottonianam, Domui Par-
liamentariae propè adjacentem.*

Cottoniana Bibliotheca nobilis,
Thesau're temporum, Anglicæ Historiæ penu,
Antiquitatis proma cond'a maxima ;
Quæ Saxonum tot contines cimelia,
Archiva tot pretiosa gentis Brittonum,
Immō & tot omnigenæ scientiæ libros,
Vetere exaratos & manu tot codices,
Frustra petitos, nec repertos codices
Alibi locorum nunc nisi in forulis tuis.
Illustrē Gazophylacium, viciniā
Dignūmque tali : Verticem en tollentia,
Tibi in propinquuo magna stant Pallatia
Regum, & Senatūs ampla supremi Domus,
Themidōsque Templa, legum & excelsi throni,
Henrici & augustum Sacellum Septimi,
Nec non Sepulcra, Cariæ regum æmula,
Schola totius demum Angliae celeberrima.
Adjungeris tu singulis nempe his propè,

Senatui

Senatui sed proximè; & per te frequens
 Insignis Autor, mortuus quondam licet,
 Hodiè tamen adhuc in libris spirat suis,
 Manūque scriptis, ingenī tot fetibus,
 Et vivit, & propè in Senatum iam venit.
 Vicina Petri denique Aedes, Principum
 Regūmque Mausolea jactat plurima.
 Tua fama major; plura sunt numero tibi,
 Ære & perenniora & omni marmore,
 Monumenta, Scripti codices, Regalia.
 Tres ergo, Amice, Bibliothecæ sunt tibi,
 Magnam unam amēno rusticantem in prædio,
 Majorem in Urbe stantem habes hanc alteram
Cottonianam, & toto orbe cognitam,
 Tu tecum &, Erudite, circumfers simul,
Cottone, tertiam ambulantem maximam.

In Bonaventuræ Psalterium.

***I**N Bonaventura si non peccavit *Adamus*, * *Dictum Alex. Alensis.*
 At Bonaventura in primo peccavit *Adamo*,
 Traxit & innatam communi a crimen labem:
 Haud aliter tam sacrilego temerarius ausu
Jeffiade sacros olim cum exponeret Hymnos,
 Mutasset sexum, & *Dominum* vertisset ubique
 In *Dominam*, nec Sanctam illam ceu numen adorans
 Denique divinos *Mariæ* tribuisse honores;
 Quos & respuit ipsa, vetat quoque Pagina sacra,
Seraphico & prohibet major Doctore * *Ioannes*. * *Apoc. 19. 10.*

In Polum Funambulum.

Angur, Schænobates, medicus.—Juvenal. l. i. Sat. 3.

VIdes Schænobaten *Polum* rotantem ?
O quām in funibus ambulat peritè !
 Quām mirè celer artifex in omnes
 Versat se undique lubricatque partes !
 Librat se, & pede pendet, inque fune
 Mox currens, resilit modò huc, modò illuc.
 Securo pede calcat ecce restem.
 Quid si in fune is inambulétque collo ?
 Tum funambulus undiquaque fiet,
 A calce ad caput & tenebit artem.
 Quod si contigerit, propè heu *Medentem*
Frustrà Schænobata poeta junxit :
 Nam fracti medicina nulla colli.

In Origenem Adamantium.

Olim misericors dictus *Origenes* Pater,
 Quod mitigandas nempe pœnas censuit,
 Nec reproborum & Dæmonum æternas fore.
Ad amantiūsque idem tamen & Chalcenterus,
 Quod tot labores infatigatus tulit,
 Quod tot librorum Scriptor, & Σιωτακπηός.
 O Orthodoxus si fuisset hic Pater,
 Tam mollis aliis, tamque *adamantinus* sibi !
 Ut cunque *Celsum* dum refellit Ethnicum,
 Se Christianum nonnè *sublimem* probat ?

In

*In Epitaphium quod Tumulo suo inscribi voluit Joannes
Caius Medic. Doctor, celeberrimus ; quod & ho-
diisque visitur in Sacello Collegii Caio-
Gonvilensis Cantab.*

F U I C A I U S .

Fui *Caius*, ais ; benè est ; fuiſti,
Fuiſtique diu : fuere multi,
Sed vixere parum, otiosa turba,
Terræ pondera, nulliusque frugis.
Horum cuique domus fuit sepulcrum,
Vivi inscribere & ædibus licebat,
Ut quondam *Vatia* pigri ac inertis,
Solenne, *Hic situs est*, merus quod esset
Cinis, desidiae sepultus urnâ.
Ignavo huic pecori, diserte *Cai*,
Quām tu diffimilis ! diu fuiſti,
Vixisti que diu ; tibi nec ævum
Molli oborputit otii veterno.
Magnus quin Medicæ Magister artis,
Tibique ac aliis ferens salutem,
Parasti vegetam sagax senectam.
Dum fuiſti igitur, manu peritâ,
Et praxi, & calamo, & manu benignâ,
Scribendo, & benè agendo, docte *Cai*,
Multis & tibi commodus fuiſti.
Fuiſti ? immo es adhuc, erisque semper,
Dum Collegia, litteræ & manebunt ;
Dum Collegium erit celebre *Caii*,
Cujus *Præses* & ipse *Conditorque* :
Dum *Galen* Opera atque *Scriptra* vivent,
Quorum tu benè multa transtulisti.
Non ergo satis est tuum fuisse ;
Fuiſti ? immo es adhuc, erisque semper,

Dum virtus erit Eruditioque :
 A ternū & tua vivit, atque vivet
 In cœlis anima, atque fama terris.

Veritas paucis perspecta.

OTenebras hominum ! Veri sonat undique nomen,
 Mortali ingenio at res negat ipsa capi.
 Nam, *Quid sit Veram*, toto dum quærimus orbe,
 Pilati aut Malchi, plurima turba, sumus.
 Doctorem aut fugimus, dextram aut amissimus aurem,
 Mente tenet levâ & qui bona dicta tenet.

*In Domini Humfredi Lyndi, Equitis Aurati, Regie
 Schola Westmonasteriensis ad S^{ti} Petri olim
 Alumni, Viam tutam, & Viam deviam.*

REgia tuta via est, Romana at devia, *Lynde* ;
 Papa haud te docuit, *Petrus* at ipse, viam.
Avia sicut Romulidum, & nova dogmata pandis ;
Invia doctrinæ ut sit *via nulla tuæ*.
Tuta via ad cœlos, ad Tartara *devia* ducit :
 Claviger hic nobis idem & *Oδυψες* erit.
Petrus habet claves: ejus nos simus *alumni* :
 Sub Christo * *rectæ* dux erit ille *viae*. * 2 Pet. 2.15.

In Antisthenem & Diogenem, ceterosque Cynicos.

CUm pera & baculo, Cynicæ quæ insignia sectæ,
 Discipulos Dominus noluit ire suos.
Esse Canes extra dilectus Apostolus inquit ;
 Tu nos à *Canibus*, Paule, cavere jubes.

Sed

Sed longè altera turba *Canum* latravit Athenis,
 Turba tibi, & *Senecæ* cognita, *Paule*, tuo :
 Plusquam Stoica gens, placuit cui dogma *Caninum*,
 Et pater *Amorius* in *Cynosarge* fuit.
 O mordax hominum Cynicos genus, atque protervum !
 Stultis Antipodes, Antipodæ que Sophis !
 Quam calcat luxum fastu majore superbum,
 Major *Alexandro Diogenes*que sibi est !
 Quam fallit vitium specie virtutis & umbrâ !
 Et quantus poterit dolio inesse dolus !
 Unum ego doliolum, quam cuncta palatia Regum,
 Plus sapere & fæces, fastum & olere, puto.
 Tunè animum jactas vacuum ambitione, *Sinopen* ?
 Te vanas mundi temnere credis opes ?
 Dispeream nisi tu plus Partho Rege superbis,
 Apparet *typhus* pérque tribona tuus.

In Herodem, qui sum Joannem Baptistam in gratiam Salicris pueræ decollavit.

Quam saltat lingua *Herodis*, saltante puerâ !
 Pellicis ecce pedes ! Martyris ecce caput !
 Dimidium regni, & Quicquid petet impia pellex :
 Quantus hic *Herodis* saltus uterque fuit !
 Ebrius aut Venere, aut vino ergo, Tyranne, fuisisti :
 Sobrio enim nulli sic, puto, lingua salit.
 Baptiste caput in patina ? quæ fercula mater
 Improba ? quâsve petit filia sœva dapes ?
 Non tam cruda *Thyesta* olim, nec fercula *Terei*,
 Nec tam *Cyclopis* coena cruenta fuit.
Crudelis mater magis, an scelerata puerâ ?
 Nacta sibi prolem est *Eumenis* illa parem.
 Martyris ô pulchrè saltata Tragœdia sancti !
 Proh scelus ! hoc caput hi commeruere pedes ?

Quām grande hoc pretium bona saltatricula poscit !

Quām parit horrendum hæc una chorea nefas ?

Uno omnes refecat *Chrysoſtomus enſe choreas, In S. Mat. c. 14.

Hoc quoniam abcidit nempe chorea caput.

At plus promissis tu das, mi Regule ; totum

Nec regnum tanti, nec Galilæa fuit.

Sed servanda fides ; nec vis perjurus haberi :

Herodes ô quām religiosus homo est !

Hæc, inquit, mihi mens ; homicida, incestus, adulter,

Et quidvis ero ; sed fallere nolo fidem.

In Citharœdum cœcum.

SAlve, ô Demodoce, & tantum non alter *Homere*,

Cui cantum, sed non lumen, *Apollo* dedit.

Seu capias nummos, citharam seu pollice pulses,

In digitis oculos fers manib[us]que tuos.

In fide confidis, didicisti cæcus *ad unguem*

Percutere articulis fila sonora tuis.

Dum nihil ergo vides, nil ultrâ credere curas ;

Articulos fidei das fidil usque pares.

Si tua *caca fides* est, atque *professio cæca*,

Romanæ fidicen jam potes esse *lyra*.

Ad Zoilum.

Apologia pro Senibus Poetis.

NEc res mira tamen senex Poeta :

Cui præ ætate pedes sui vacillant,

Cur non hic alios pedes pararer,

Arente ut cute corporis pusilli,

Instar Lusciniæ canora possit

Vox, si præterea nihil, videri?
*Quales ergo suos senes * Poeta*
Argutos, timiles facit canoris
Per sylvas resonantibus cicadis
Dulci gutture, floridaque voce;
Tales, Zoile, sunt senes poetæ,
Musarum citharistriæ cicadæ,
*Ex succæ, graciles, * ἀναιμοσαρκοί,*
Iæto in gramine, rore victantes,
Cœli rore, Heliconiæque guttæ.

* Homer. Il. 2.

* Anacr.

Cantus Aonidum ingenique lusus
Ducunt seria : Carmen & docebit,
Quæ vel discere nec piget Catonem;
Alpha & quem sapientum Apollo dixit,
Cantare is didicit senex Athenis.
Cœlo denique, Zoile, in supremo
Sanctorum hoc opus est & Angelorum :
Cœlo quando igitur senes propinquant,
Quidni hic incipiunt Deum, quod illuc
Æternum facient, proœmiantes,
Hymnis concelebrare canticisque ?

Πίστι πλείονα δυστιαν * Αβελ παρὰ Καΐν, Heb. 11. 4.

Mactat *Abel* pecudes & *viva* animalia ; fruges
Cain *vita expertes*, farráque nuda, litat.
 Si fruges offers, sis frugi : Ut *victima*, *Caini*
Mortua nempe fides, *viva* at *Abelis*, erat.

Sint *Macenates*, non deerunt, Flacce, *Marones*. Martial.

Diltior ô utinam hæc ætas, & doctior, esset !
 Præmia ut & meritis, & merita ipsa, forent.

C 4

Ni

Ni plus ingenium, ni plus & nummus abundet,

Jam nec *Mæcenas*, nec *Maro* forsan, erit.

O fortunaram, *Cæsar*, te Principe, Romam!

Quæ simul *Augustum*, *Virgiliūmque*, videt.

Nescio quād dotata tamen tua, * *Marce*, *Camœna*;

Qialis Mæcenas aut Nero calvus erat.

* Martial.
* Domit.

Libertas Christiana

Non est libido, aut prava licentia,
Non lena pellax, nec meretrix vaga,
Modesta sed matrona, sese

Finibus ipsa suis coercens :

Non illa, quā quid, si liber, & licet,
Respondit olim mater ut improba,

Optante nato, hoc ut liceret,

Quod scelus esset abominandum :

Non illa, quæ piætoribus est data,
Nec quæ poetis; quidlibet andeant

Ut nempe, non obstante lege,

Antinomi malè feriati :

Sed rituum quæ liberat à jugo

Mosaicorum & servitio gravi,

Legisque moralis rigore, &

Terribili maledictione.

Salva at potestas; ipsaque lex manet,
Jussis reposcens obsequium suis;

Æterna cùm sit vitæ amissis,

Regula & indocilis refigi.

Hanc Christus ergo Evangelio suo
Confirmat; hujus denique sedulus

Interpres ille, acérque vindex,

Doctor, & assiduus Magister.

Hunc

Hunc at Magistrum qui renuit sequi,
Evangelii & se subdere legibus,
Non liber ille Christianus ;
Mancipium est, Satanæque servus.
Quid ergo, *Panle?* an *cuncta licent tibi?*
Quæ nempe Codex non prohibet Sacer :
Licentiam istam Christus olim
Sanguine & ipse suo paravit.
Sunt bina tantum fixa repagula,
Tranquilla pax, & candida charitas :
His ni repugnant, ante *Mosem*
Quæ licuere, mihi licebunt.
Frustrè at Regentes nec gladium gerunt;
Parendum & his : *Appello ego Cæsarem,*
Reges honoro, solvo censum ;
Fecit & hoc docuitque Christus.
Non ille venit tollere Cæsares,
Nec regna mundi conjicere in chaos,
Nec sceptra Regum Principumque
Destruere, imperiique fasces.
Adhuc per illum jura Politica,
Et Sacra stant, ut sit pudor & decor
Et ordo ; Regi Ecclesiæque
Firma & adhuc remanet potestas.
Hæc jura cum Fanaticus impio
Conculcat ausu sub pedibus suis,
Est ista *Libertas* superba,
Noa humilis, neque *Christiana.*

Ἡ φιλαδελφία μέντο. Heb. 13. 1.

Certe & manebit : ipsa cessabit Fides,
Nec Spes manebit ; sed Dei fratrūmque Amor
Manebit æternum ; exul à terris licet,

Cœlo

Cœlo manebit : Tu decus flosque urbium,
 Ecclesiarumque, optima ô Philadelphia,
 Fuisti ; at heu vix umbra jam restat tui.
 Terras Amor reliquit Astrææ comes.
 Homicida primus erat ab Orbe condito,
 Homicida primus erat ab Urbe condita,
 Idemque fratricida, *Cain*, & *Romulus* :
 Primus virum vir, frater & fratrem necat.
 Sic Orbe & Urbe cœpta fraterno (heu nefas !)
 Humana cædes, dedicata & sanguine.
 Hinc rara fratrum gratia ; & rara quidem
 Ovo ex eodem *Castor* & *Pollux* aves
 Fuere, *Atridae* & forsan, & Siculi duo,
 Naturâ in arctum juncti, at affectu magis
 Et corde, fratres. Priscus at deferuit
 Fraterni Amoris ardor : ô Philadelphia,
 Fuisti ; at heu vix umbra jam restat tui.

In Anaxagoram.

Cui divina Opifex magni Mens agnita mundi,
 Noss olim dici dignus *Anaxagoras*.
 Philosophum ex albo deleri at dignior idem,
 Atram quando nivem dixit, *Anaxagoras*.
 Altum adeò sapuit, vix ut terrena videret ?
 An Noss jam sensus perdidit ipse suos ?

In Hugonis Grotii Tragœdiam, Sophompaneam.

Sophompaneas in scena, maxime *Groti*,
 Clarè nunc loquitur, mysticus antè, tua.

Clausum

Clausum *Egyptiacis nomen, squalensque tenebris,*
Donas tu Latio, & luce, habituque novo.

Arcani Interpres sic tu, divine Poeta,
Dramatis & titulo dignus es ipse tui.

Interpres Divum tu nunc eris, alter & Hermes,
Josepho & compar, alter Onirocrites.

Nam Mysteria nunc saltem, Magne Hugo, revelas,
Illustrans doctis Biblia sacra Notis.

In Iridem, seu Arcum cælestem. Ode Ἐγνωμαστική.

Ad Reverendum admodum in Christo Patrem, Edvardum
Rainböum, Episcopum Carliolensem.

COelestis arcus nuntius est Dei,
 Thaumantis Iris nuntia sed Deæ
 Junonis, hæc ficta, ille verus
 Diluvii haud iterum futuri
 Et certus index. Scilicet hoc Deus
 Signum Noacho fœderis addidit,
 Olim pacifcens, nè alter unquam
 Obrueret Cataclysmus orbem :
 Signum sereni si minus ætheris,
 Et forte nimbos & pluviam indicans,
 In roscida dum nube fulget,
 At pluviam citò transituram.
 Nam nec minatur, nec ferit arcus hic ;
 Perisse mundum at diluvio monet :
 Fuisse ait plagam hanc aquarum,
 Non iterum fore, pollicetur.
 Tale ergo signum fœderis Iridem
 Rerum supremus condidit Artifex :
 At interim quam pulchra es, Iri,
 Florida nymphæ, decusque cæli !

O clara, picturataque nuntia,
Mirabilis Thaumantias inclyta,
 Quæ sole sic adverso amœnos
Mille trahis varios colores !
 Non sic columbæ colla nitentia,
 Non picta pavi cauda superbens,
 Non ver novum sic flore ludit
Dispare versicoloris horti.
 Frustrâ colores non imitabiles
 Hos penicillo *Parrhasius* suo ;
 Frustrâ Iridis pigmenta *Apelles*
Arte potens studet æmulari.
 In gratiam *Oden* hanc cecini tuam,
Cognomen Arcus qui pluvii geris,
 Antistes ample ; hoc nempe nomen
Quàm merito tibi, & omen hæret.
Cæli ut decus ros & color Iridis,
Episcopalis sic decus Insulæ
Tu rore verbi, & luce vitæ,
Iri Pater, venerande Præsul.

ΦῶνΘ., φόνΘ.

LIttera ab invidia cædem disterminat una,
 Atque ea fatalis littera, *Theta* nigrum.
 Tantillum distant φῶνΘ. & φόνΘ. at neque distant ;
 Nimirum invidia est & φόνΘ., & δάγαρος.
 Invidus alterius simul est homicida, suïque ;
 Nam * cor atque oculos macerat ipse suos.
 Mortem ergo geminat livor : dum scilicet addit
 Θῆτα φόνω, cædem sic notat, atque necem.

^{* Grac.}
Anthol.

Σπηγή,

Σπεγγα, seu Ἀνππλαργία, ubi es?

Rara avis in terris es, grata Ciconia, nusquam
Vifa, nec (ut certe credo) videnda, mihi.
Alter ubi est pius Aeneas? ubi Virgilis? ve
Alter, Mantuae olor? Cygnus uterque niger.
O quam rarus amor senis est, & cura, parentis!
Antipelargia vox, prætereaque nihil.
Felix cum pulchras componat Græcia voces,
Per nos re cassa, & nomina nuda, manent.
Quam vacua est, Charitum hæc infusa Simonidis arca,
Dum turget donis altera plena datis!
Quis pensare patris curas, matrisve dolores,
Párque referre iplis? quis poteritve Deo?
An quia nemo igitur grates persolvere dignas
Posse putat, grates solvere nemo studet?
Vel duo, vel nemo: pauci, quos cura parentum
Tangit, qui redditum ἀπέλεγον τοκεῖσι φίλοις.
Quam pauci, à tergo quos nulla Ciconia pinst!
Quam pauci, quos non haec pia damnat avis!
Quando adeò *ἀσθράων annona est vilis ubique,
Quidni hos *extremos suspicer esse dies?

* 2 Tim.
3. 1, 3.

— Φῦλον δ' ἐλίγον πελέθει πολύμοχθον. Hesiod.

Tria Insecta; seu Secta Laboriosa.

Apis, Formica, Aranea.

Tres Heroinas ter tres celebrate Camœnæ,
Tres Heroinas Heroo carmine dignas.
Quam magni exempla hæc animalia parva laboris,
Sedula apis, solers formica, & aranea eauta!

Mellis.

Mellis Apis divini opifex mirabilis arte,
 (*Salica* lex cui spreta, & semper femina Princeps)
 Vere novo lātum cum Sol tepefecerit annum,
 Pulsâ hyeme, egreditur nidis, pensumque resumit;
 Incumbitque operi, & sylvas saltusque peragrans
 Indefessa, metit flores, & flumina libat;
 Hinc prolem fovet, ac nidos; hinc arte recentes
 Excudit ceras, & mella tenacia fingit,
 Assiduè dum tecta favis rorantibus implet,
 Et dulces liquido distendit nectare cellas;
 Castigatque moras, fucum à præsepibus arcere.

Nec Formica minùs venturæ præscia brumæ,
 Æstate urget opus suerum, prædámque per herbas
 Convectat calle angusto, tectoque reponit,
 Asportans onera ingenti de farris acervo,
 Et trahit ore cibos, & in horrea colligit escam,
 Provida, nè desint tibi edulia messe peracta.
 Ergo hyemis memor occultat frumenta latebris
 Sub terra effossis, & semina rosa recondit.
 Sic prudens gens, parva licet, præsaga futuri,
 Apparat hybernas æstivo tempore mensas.

Tum de visceribus cita texit Aranea telam,
 Quam velit esse suam, simul ac videt, æmula Pallas:
 Apprenditque manu, ac habitat pallatia Regum.
 Retia mox vacuo suspendit in aere librari,
 Muscarum genti insidias, quæ fingebat in orbem,
 Tenuia, penè oculum fugientia, qualia Marti
 Et Veneri astutus tendebat Mulciber olim.
 Stamina se transversa secant, atque ordine recto,
 Et miris connexa modis in se apta recurrent,
 Subtili tramâ, tandem & coeuntia certis,
 Quales nec Siculus ducit Geometra, figuris:
 (*Discite Textores*) atque his jam ritè peractis,
 Ipsa suos, mirâ solers quos fecerat arte,
 Hos struit en opifex laqueos; hanc denique telam
 Per vigil observat, patiens, noctesque diésque,

Nequa

Nequa leves posset fugere aut perrumpere casles
Præda, sed implicitis miserabilis hæreat alis.

His nos instituit mutis natura magistris,
Et docuit, quantum in minimis industria possit,
Denique & ex tribus his dedit exemplaria vitæ,
Et velut ex tripode hæc nobis oracula fudit.

Ars alit artifices : ars magna in corpore parvo.
Ars superat vires ; & *ineft sua gratia parvis.*
Non quantum, sed quale animal, quāmque utile, refert.
Corpore parvus erat *Tydeus*, sed fortis in armis.
Exiguâ sub pelle latens prudentia nervis
Corporeis potior ; cedit Mars ipse Minervæ,
Plúsque manu valet ingenium : non robore multo
Res magnæ, nec mole geri, sed acumine mentis
Consilioque solent : solertia fortior armis ;
Vincit & Herculeam vigilans industria dextram.
Quin pudeat petus ignavum tam ignobilis otî,
Ignavum pecus, & telluris inutile pondus,
Terræ odium, ventres pigros, fucosque nocentes
Humani generis, queis luxus & improba Siren
Desidia enervant animos, ac otia frangunt.
Sit tandem pudor, & populis rubor occupet ora ;
Et sapere incipiunt, quando hæc animalcula cernunt,
Excutiantque suum trinâ hâc monitrice veternum.

Vade ad formicam, piger, atque hâc disce magistrâ,
Vade ad apem, segnes pungat & illa moras.
Vade ad textricem, quæ & nere docebit, Arachnen ;
Sed nec amas telum, nec tibi tela placet.
Quantus quantillas, Bœjæ tardé, Magistras
Nactus es ! ah pigeat te, pudeatque, piger.
Ecce animalcula trina ! hæc indefessa laborant :
Et tibi erit tanto in corpore pigra manus ?

De Homero non caco.

Judice *Velleio*, cæcum qui credit *Homerum*,
Omnibus is potius *sensibus orbis* homo est.
Hesychius cæcum fingi quoque narrat *Homerum*,
Quod nullo aspectu illice captus erat.
Euge! haud amplius ergo *Paterculus* esse mereris,
Vellei, vel dici, sed *Pater Historiæ*.
Nomen & *Hesychii* hinc *Illustrius* esse videtur,
Quod sua *Mæonide* lumina restituit.

In Lucretiam Dilemma S. Augustini.

Si pudica, cur occisa? si adultera, cur laudata?
FRustrà ex morte sua captat *Lucretia* famam,
Dum fodit ultrici pectora nuda manu.
Siccine, cum stupro non sustinet esse superstes,
Tarquinii crimen vindicat, anne suum?
Cùm nec casta necem meruit, nec adultera laudem,
Si bona, cur moritur? si mala, cur queritur?

Debitores, Mendici, Mendaces.

Qui rogit ut nummos sibi mutuet alter egenti,
Quidni mendicum jure vocemus eum?
Est mendicandi genus hoc civile, superbis
Solenne; his quis credit, ille dedit.
Mendicus mendax, (nec vanum nominis omen,
Ac Etymon) captans res, dare verba solet.
Quam rarus servat promissum debitor æris!
Et quoties fallunt nomina lenta fidem!

Quamque

Quámque parum dicti memores, qui debita fassi
Promittunt certo perfoluenda die !

Nempe reposcenti nummos quæ dicit amico
Debitor, *in rapida scribere oportet aqua.*

Ænea frons homini ex alieno nascitur ære,
Nec falso erubuit debitor ore loqui.

* Vera loqui hinc pueros, & nil debere docebant ^{* Herod.}
Persæ; quòd mendax debitor esse solet.

*In Alexandrum M. pomorum esu delectatum (Athen.
Dipn.) adeoque φιλόμηλος perinde ac φιλόμηλος.*

Qui magnus magni fuit admirator Homeri,
Iliadem capiti supposuitque suo,
Pomorum & *Pellens* amans; φιλόμηλος & idem
Magnus *Alexander*, qui φιλόμηλος erat.

Nempe * inter reliquas malus velut eminet arbos, ^{* Cant.}
Sic Vates effers inter, *Homere*, caput.

Quin & pomum Eridos fuit id, quod judice quondam
Altero *Alexandro* rettulit alma *Venus*,

Argumentum ingens; divina hinc *Ilias* orta;
Ansam hoc *Mæonida* materiemque dedit.

Europam ac Asiam collisit fleibile malum;
. *Europam ac Asiam* sic domuit *Macedo*.

In S. Eucharistiam.

COelestis cibe, panis Angelorum,
Nutrimentum animæ, suave nectar,
Divina ambrosia, ô Synaxi, Coena
Festi pignus & arrha sempiterni,
Fomes gratiæ & esca, Charitatis

D

Cos,

Cos, Manna antitypum, progeuma cœli;
 O me lassum! hebeti rudique musæ
 Dignum te titulum quis indicabit?
 At tu, Symposiarcha noster alme,
 Qui nunc tale epulum tuis dedisti,
 Quas tu, Christe, dapes parabis olim!
 Qui sic pascitur hic Viator, ô quām
 Saginabitur ille, Comprehensor!
 At qui non calicem hunc biber salutis,
 Ille in perpetuum fitire dignus;
 Qui non hunc amat esuritque panem,
 Eternâ fame is affici meretur.

In garrulum Tonsorem.

Quid tibi vis, aures qui radis, garrule Tonsor,
 Lingua, non secus ac ora genasque manu?
 Si non fortè tua est, ut acuta novacula, lingua,
 At cum forpicibus stridet hiartque tuis.
 Qualia Aristoteli dat tintinnabula pelvis,
 Sic cum pulve tua garrula lingua sonat.
Barbatu vivens, ne te ferat, hircus habet cor:
 Denique dum garris, altera barba subit.
 Quām bellè historiam tractas cum pectine comptam,
 Plura pilis, Tonsor, dum tua verba cadunt!
 Dum crines resecas, ô quām tu Rhetor acutus!
 Sæpè & Philosophum te mea barba facit.
 Quaris quo vellem ponderi more modoque?
 Antigoni mihi mens, Tonsor amice, tace.
 Os mihi dum radis, digito compescere labellum
 Ipse tuum; clausum jam satis ecce meum.
 Ficta & vera simul Tonsor meus omnia novit,
 Et narrat; lippis & sibi nota refert.

Harpocratem, & pisces, & longa silentia ridet,
 Et damnat Samii dogmata muta senis.
 Dum buccas tondetque genas, & circuit ora,
 Quicquid ei in buccam venerit, ore vomit.
 Ergo dum pexos mihi digerit ordine crines,
 Velle sermones digerat ipse suos.
 Dum mihi prolixos abscindit forspice crines,
 O utinam longos amputet ille logos !

Comparatio Anseris cum Oliu.

Anser, Olórque simul modo si me judice certent,
 Haud scio quo palmam jure reportet Olor.
 Unquam servavítne vigil Capitolia Cygnus?
 Anseris hæc laus est, si tibi, Koma, fides.
 Cantio num Cygnea manet post fata superstes?
 Immò perit, domino commoritürque suo.
 Quicquid cantat Olor, tenues vanescit in auras,
 Morti jam propior si modò cantat Olor.
 Carmina scripta tamen plus ære perennia durant,
 Solaque non nōrunt hec monumenta mori.
 Littera scripta manet; Libri post funera vitam,
 Saltem queis plaudit doctior orbis, habent.
 Quicquid at in scriptis homines post fata relinquunt,
 Debetur pennis, Anser, id omne tuis.

In Senes Tablistas, seu Luxores immoicos.

Ludendo multos, stulte, consumis dies?
 Tempisque perdis, perdis & nummos? tua
 Periculose plena vita est alea.
 Cineres & ossa mortis ambo symbola;

D 2

Cave,

*Cave, aleator; nempe ludens offibus,
Cineres profecto per dolos ambulas.
Juvenilis iste nec decet ludus senem.
Manum ergo de tabula abline tu, si sa; is.
Tremula fritillum dextera haud bellè quatit.
Et quid Venus? quid Senio prodest seni?
Canicula damnosa interim si mordeat,
Charon brevi mordibit heu pejor canis.*

In Prologum Persianum.

Nebulose Vates, Versibus tenebris
Cur Hexametris prodromus præit *Scazon?*
An omen hoc est & prognosticon nobis,
Quod claudicabit, cæspitabit & Lector,
Per hastenebras, haud satis pedem figens?
Te prelnisti fonte si *Caballino*,
Ions ille vix tum limpidas aquas fudir.
Parnassus at te quam decet *biceps!* uno
Capite quis, *Aule*, hos abditos caput sensus?
Opus est ut ergo sit tibi & *biceps* Lector.
Quis expediet, ut *Psttaci*, tua & verba,
Profunde vates, explicabit & nobis?
Quis inusitatas artifex sequi voces,
Vel assequi, *Magister artis*, aut Doctor?
Corvus poeta myticus, niger vates;
Non albus ales, *Mantuanus* ut *Cygnus*.
Longum, trahendo syllabam, facis *melos*;
Obscurum & omne, sit licet breve, est longum.
Euge, ob tenebras, *Ambrosi* Pater, tantas
Tu luci & igni *Persum* dabis nostrum.
Quando involutæ fit *procæmum Musæ*,
Quam ritè clando conuenit Deo *Scazon!*

Palinodia ad Persium.

Sed nec *landari metnas*, mi *Trossule Persi*,
 Cùm lauros etiam tu mereare tuas.
 Quot præclara etenim vitæ documenta resulgent
 Ceu stellæ in tenebris, docte poeta, tuis !
Euge ergo & bellè ! cedro qui digna locutus,
Nec tua jam scembros carmina, thûsve, timent :
 Túque etiam *admissus ci cum præcordia ludis*,
Flacci instar, vitiumtangis & omne vafer.
 Sed neque *Romulidas distincti vivere Nattæ*
Ad morem, in Venerem nec finis esse putres.
 Tumbo hortaris venienti occurser : ; *frastrà*
Cum petat helleborum, cui cutis agræ rument.
Udum & molle latum properas, teneramque juventam
Acri sic singis tu sine fine rotâ :
Socratico præcepta sinn quid fusa revolvo
Ceranti, in satyris, plura, reperta tuis ?
 Quale hec, quāmq; sagax, *Chrysippo & Crantore dignum!*
Immò & divinum quām Solomon sapit !
O curas hominum ! b quantum est in rebus inane !
 Denique & ex Tripode hac, & mihi, dicta puto ;
Tecum habita : & Cinis, & manes, & fabula fies :
Vive memor leibi ; dum loquor, hora frigit.
 Talia multa tuæ præclara Emblemata chartæ
Obscurum pensant utilitate melos.
Nolle adeò te damrasset Pater ille disertus ;
Pagina non meruit tam preiosa mori.
Quantò rectius ergo Casaubonus arte tenebras,
Et luce ingenii, dispulit, Aule, tuas !

In Gulam.

Oculi, trux homicida gula, & quā tetrici unquam
 Major & ὀνδρεοντ, nec βερτονοζός Απνι !

Non tot præclaras animas ad Tartara nigra

*Pelida stomachus misit, Homere, tui;
Quot latrans stomachus, rabidique infania ventris,*

Vanaque luxuries, ingluviæque vorax.

Millia quot jugulavit orexis acutior ense!

Nunquam tot gladio, quot periere gulâ.
Luxuriæ prædam terrâ venamur, & undâ;

Aereæ nobis & capiuntur aves.

Sylva cibis igni vix sufficit ulla parandis:

Servaque sunt avidæ cuncta elementa gulæ.
Sic quamvis parvo liceat producere vitam,

Et populis fluvius sit satiss atque Ceres;
Nos quasitorum terrâ pelagoque ciborum

Ambitiosa famæ vrget, amörque dapis.
Macata & nostris apponitur hostia mensis,

Et vix placamus totâ animante gulam:
Dum pecudésque, ferásque ipsas in viscera nostra

Condimus, & volucres, squamigerumque genus.
Sic vitam nobis & victim morte paramus;

Nec nisi cæde ferè & vulnere pulsa fames.
Ipsa mors sub dente crepat, dum vescimur istis;

Sic gula nōsque facit nostra, docetque, mori.

Columbus. Columba.

NEscio nunquid homo Microcosmus ritè vocetur;
Mundo major homo est, & Novus orbe Novo.
Orbis quippe Novi si inventor fortè *Columbus*,
Autor at est hominis *Sancta Columba Novi*.

Invidia.

Est locus extremo sub Tartara nigra barathro,
Invidia æratis ubi frendet vincita catenis,

Eume-

Eumenidum in medio, Furia illa & quarta, suique
Poena, venenosis crines innexa colubris.
Illa caput quassans, stridens & dentibus atris,
Sulphuream exhalat tetro de ventre Mephitim;
Mox & tabificos oculis flammantibus ignes,
(Horrendum visu) radiis & toxica vibrat.
Quod si forte Orco ruptis hæc bellua vinc' lis
Exeat in terram, superasque evadat in auras,
Proh quantas mundo clades ! quot funera mittit !
Quot pugnæ exardent ! quot bella horrentia, flammis
Illi accensa & facibus ! quot & illius cæstro
Perciti, ubique cadunt per mutua vulnera fratres !
Alme Deus talem terris avertito pestem ;
Audeat ista Megæra orbem nec visere nostrum,
Tartareas sed adhuc Furiis immixta tenebras
Incolat, unbrarum & squalentia recta ; suisque
Mordeat æternum rumpat nec sæva catenas.

Quadratura Circuli.

Milia quot capitum, hæc quadratos, illa rotundos,
Pileolos gestant, tegmina nota, suos !
Quot passim quadra, quot circuli, ubique videntur !
Quot capita & bene queis hæc tegumenta sedent !
Quot capita in primis Academica pileus ornat,
Circulus & doctos, quadra tegitque, viros.
Vix tamen innumeris caput ex tot millibus unum est,
Quod se circulum adhuc posse quadrare putat.
Circulus, aut quadra dempta, caput tibi reddit apertum :
Nonne Quadratura & circuli aperta tibi est ?
Quot nunc post redicu[m] Regis, Tegor regis antè,
Sic quadrare solent circulum ubique suum !
Fiam aliquid, (miserum est aliena vivere quadrâ)
Fixus jam, rota ceu qui revolutus eram.

Æsopi Apologus de Cassita & Pullis, ex Agell. l. 2. c. 29.

CASSITA lætis fixerat nidum satis :
 Quæ cùm esset absens, parvulis escam parans,
 Visurus agrum venit en Dominus suum ;
 Matura messi jam mea hæc, inquit, seges ;
 Cras ergo amicos, qui metant, mittam meos.
 Reduci parenti triste narrant nuntium
 Pulli trementes, voce quām miserabili,
 Fugiamus hinc, fugiamus, ô mater, procul,
 Periimus omnes, hic trahamus si moram.
 Cur ? inquit illa, unde hic repentinus pavor ?
 Nimirum amicos, cras ut hunc agrum metant,
 Dominus rogabit, idque nos audivimus.
 Estote vos securi, ait, pulli mei ;
 Non fiet illud, vanus hic vester metus.
 Et oscina avis hæc vera tum certè fuit :
 In arva nempe postero dominus die
 Sua jam reversus, & nihil factum videns,
 Quem secum habebat, filio dixit suo ;
 Hic nemo messor ; stant adhuc en hæc sata :
 Fallunt amici ; nulla habenda illis fides :
 Roga ergo cognatos, & affines meos,
 Operam mihi præstent, & hanc segetem metant ;
 Illi profectò non fidem fallent meam.
 Tremere tenelli tunc adhuc pulli magis,
 Et ejulare, & conqueri matri suæ,
 Postquam reversa vesperi à pastu domum
 Venisset, ô parens, parens charissima,
 Qnò vertimus nos, mater ? actum est, illicet ;
 Nunc, nunc migrandum, nidus heu noster ruet,
 Peribimus nos unâ & omnes illico.
 Nam nunc propinquos sanguine & junctos vocat
 Dominus agelli, cras ut hoc peragant opus.
 Tum mater, euge estote vos animo bono,
 Mei tenelli ; terror hic est Panicus :

Pro-

Propinqui ut accurent hoc? immo aliud agunt:
Gratis opellam ut commodent illi suam?
Nolite vos timere pullities mea.
Cum vero in agrum denuo venit Pater,
Falsumque se, demessa nec vedit sata,
Iratus inquit, Hactenus frustra sumus:
Valeant amici, affinibus nulla est fides,
Quin ergo, fili, tu para falces duas,
Oriente Sole quas vide tecum huc feras;
Simulque tecum hanc ipse cras segetem metam.
Audisset haec cum mater ex pullis suis,
Nunc, nunc abire tempus; haud spatum morae;
Fugiamus, inquit; ipse quod dominus enim
Dixit futurum, fiet id dubio procul;
Res illius quia agitur, ejusque interest.
Cassita sic effata, mox *nidum migrat*:
Demessa ab ipso est protinus domino seges.
Fallunt amici, nec propinquus est fides:
Diffidere ergo, nervus est sapientiae.
Cum possit ipse, quisque res peragat suas:
Nè fide amicis; ipse opus cura tuum;
Stulte facit, qui expectat alterius opem,
Suo negotio ipse quando sufficit.
Quod feceris tu, fiet illud scilicet:
Fac ipse pensum, si velis fieri, tuum.
Sic nempe Alanda cassidem in capite gerens,
Gerit & cerebrum, Epimythium nos hoc docens.
Et forte (vos, ô somnolenti, attendite)
Surgendo mane didicit hanc prudentiam.
Æsopus en Phryx hujus autor fabula:
Quisquamne dicet sero jam sapere hunc Phrygem?
Epimebea haud sapit catum hoc Epimythium.

*In M. Antonium De Morte
Ciceronis, Σπλαστικόν.*

CRudele monstrum, trux Triumvir, *Antoni*,
 Ex caute dura nate Caucasi montis,
 Catule leonis, læve tigridis fetus,
 Aut siquid unquam immanius tulit terra,
 Quò quo, scelestè, nunc ruis, necem intentans
 Tabulamque nigram? heu! ense quem petit diro
 Tuus satelles? os hoc aureum ferro
 Metes nefando? purpurabis hoc flumen
 Cruore, lacteum hoc eloquentiæ flumen?
Cicero ille dicendi Magister & Princëps,
 Latinæ summus Autor & Parens Suadæ,
 Inter disertos nemo quo magis prudens,
 Intérque prudentes disertior nemo,
Cicero ille dictus *Patria Pater* primus,
Cicero ille, per quem Consulem stetit Roma,
 Plebis voluptas, flos virûm, decus Patrum,
 Oraculum sapientiæ, togæ splendor,
 Lumen Senatûs, consulentis ac una
 Mens & cor, os loquentis & caput Romæ,
 Reis asylum grande, tutor afflictus,
Cicero ille, qui melior patronus, an civis,
 Philosophus, an orator, an vir, incertum,
 Quia ubique optimus, tuone mactatus
 Cadet furori victima atque vindictæ?
Lepidum & facetum os *Tullii* nihil movit?
Augustum & olim Consulis sacrum & nomen?
Antonium decebat hoc nefas solum.
 Scelus hoc duobus ex Triumviris neuter
 Patrassiter, immo ipse horruisset & tanti
Catilina, credo, parricidii crimen.
 Tua *Fulvia* ergo rem, putas, *acu tangit*,
 Dum percita cæstro hoc & furore vindictæ
 Acu disertam ultrice perforat linguam?

An

An sic probè ultam se *Philippicas* credit?

At *Fulviana* cuspidem hanc acūs, olim
Cleopatra petlex aspidis luet morsū.

Facundiæ, hoc est, *Tulli* caput, rostris
En fixum adhæret, jam loco satis sueto,
Pro concione, denuo ac si agant causam,
Caput manūsque, mortui, ut prius vivi.

Quantūm ingenī vindicta & artis ostendit!

Suo * Patrono præmia hæc cliens reddit,

Spolia hæc opima *Popilliu* tibi appendit, ^{*Popillium defen-}
^{deras Ciceron.}
Triumvir tropæa de fene occiso.

Ibi hæret hoc spectaculum tibi gratum;

Sed non diu hæret; nempe vox, caput, lingua,

Medulla, nervi, dextra, denique & totus

Volat per orbem incomparabilis Rhetor,

Famāque notus, & libris cedro dignis;

Ævum per omne, Operibus & suis vivit,

Vivētque, & ipsis in *Philippicis* vivet,

Quis tu, Triumvir, vapulabis æternūm.

Quin unius cædem alter & luet *Marcus*;

Fatalis ensis abscidit caput *Tulli*,

Fatalis ensis pectus hausit *Antoni*.

Necem inter utriusque hoc interest tantūm,

Gladio perīsti *Antonii* & manu, *Tulli*,

Gladio perīsti proprio & manu, *Antoni*.

Sophorum utrosque principes Latinorum

Hac talione est ulta par Adraстia.

Antonius Ciceronis & sui occisor,

Seneca Nero ipse fit suīque percussor.

In Veteres quosdam Schismaticos Africanos.

A Ppellans Romam cum *Felicissimus* unā
Et *Fortunatus*, te, *Cyprane*, fugit;
Unus & *infelix*, *infortunatus* & alter,
Falsum adeò faulti nominis omen habet.

Inter-

Interdum tamen ipsa viris & nomina quadrant,
Africa Schismaticos dum nova monstra parit.
 Dotibus ingenii forsan *Donatus* abundè,
 Sed male, *donatus*, Schismatis autor erat.
Ipse Novatorum dux & patriarcha Novatus
 Denique conveniens & sibi nomen habet.

In Charilum Aleatorem.

Non quasi tesserulis ludas tua, Chærile, vita est,
 Vita tibi verè est, ludere tesserulis.
 Vitâ qui totâ ludunt, hi morte laborant;
 Seria sit vita, & mors tibi ludus erit.
 Heu quâm fatalis tabula est lusoria multis,
 Parcarum similis, Parca per antiphrasin!
 Nam nec parca rei est, & prodiga temporis; immo
 Ni caveas, animæ prodiga fortè tuæ.
 Musa utinam ludi immodici mala fingere posses!
 Turpior in terris nulla tabella foret.

In Æsopum.

Inter Περιγέγος quo non antiquior alter;
 Inter & antiquos quo nec prudenter unquam;
 Inter prudentes quo nec deformior ullus,
 In Schola hic obtinuit dudum celeberrimus Autor
 Censi, dignusque legi vel primus habetur.
 Scilicet antiquum hunc legimus puerilibus annis;
 Prudentem hunc terimus, quibus insipientior ætas;
 Deformem hunc legimus, quibus est flos pulchrior ævi.
 Tantum jucundæ secum fert fabula frugis,
 Tantum, Æsope, places, quia misces utile dulci.

Ergo

Ergo tuam meritò sculpsit *Lyfippus* Athenis
 (A quo uno Magnus *Macedo* fangi ipse volebat)
 Effigiem, tali & populus dignatus honore,
 Ante Sophos septem ut disposeret ordine primo.

Ad Charitatem à terris exulem, Ode ορθωνυμία.

Regina Virtutum, ó bona Charitas,
 O Gratiarum maxima Charitas,
 Lux mundi, ubi es, divina Virgo,
 Dic mihi, quas habitásve terras ?
 Tu Spiritus ô pignus amabile,
 Et Christianorum unica tessera,
 Ecclesiæ dos, arrha cœli,
 Laus hominum, decus Angelorum.
 Mentis bonæ Alpha ac Omega Charitas,
 Gemma, *Unióque*, & vita animæ & salus,
 Tu vinculum perfectionis,
 Relligionis apex supremus.
 Regnique consqrs, & Solymæ novæ,
 Æternitatis civis & inclyta,
 Dei ipsius tu viva imago,
 Immò * Deus potius vel ipse.
 Felicitatis conscientia cœlicæ,
 Sortis beatæ perpetua & comes,
 Et sola Virtus, quæ futuri
 Gaudia participabis ævi.
 Tu Gratiarum sola palatium
 Scandes supremum, & Cœlitum domos,
 Intérque Sanctos Angelosque
 Æthereas habitabis ædes.
 Cum nec Spei ergo, nec Fidei locus,
 (Nam functæ erunt hæ munere jam suo)
 Tu Charitas, semper manebis
 Sec'la per omnia adhuc superstes,

* 1 Joh. 4. 16.

Cœlo

Cœlo manebis, cùm ruethic globus;
 Hic interim esto, nec pīgeat moræ.
 Sat invicem illuc diligunt se;
 Hic te opus; ah! fugis hinc? perimus.
 At ecce pennas tu celeres quatris,
 Nos immo & has jam deseruit dia
 Astræa terras, te, alma Virgo,
 Nescio quo rapuitque secum.
 Num condis intérve Antipodes caput?
 Intérve nubes? quâ latitas plagâ?
 O Charitas, mundi exul hujus,
 Alterius novi & inquilina.
 O Diva, gratos tu Superos petis,
 Nobis & infrâ nil nisi prælia,
 Et jurgia, & rixas, trucésque
 Hic inimicitias relinquis.
 In orbe nostro at sicubi vixeris,
 Dic quas in oras ceperis hinc fugam;
 Alis columbæ hinc avolantes
 Præpete pennâ ita te sequemur.
 Sin mortua es, dic, quo jaceas loco;
 Sub marmore & quo condita dormias,
 Sacrum ut sepulcrum visitantes,
 Diva, tuam veneremur urnam.

{ *Evertit domum, pro*
 { *Everrit, apud Vet. Vulg. Interp. Luc. 15. 8.*

Habebat olim Interpres in textu Vetus
 Latinus, hodiéque in suo nunc margine
 Nonnunquam habet, pro *Everrit, Evertit domum.*
 Scopæ hæ Latinæ scilicet, mulier quibus
 Amicta coco, dum domum *verrit* Dei,
Evertit: hæ scopæ Antichristi; hic & scopus
 Ad quem * Λατεῖνος ille collimat vetus. * 666.
 Apo-

Apologia

Pro Aristotele, contra Novos Philosophos.

S E U

Pro Veteribus contra Nuperos Novatores.

NOn nisi cùm magni ruitura est machina Mundi,
Scripta *Stagirai* sunt peritura Sophi.

Quid mihi tot Logices, Physicésque, volumina narras?
Da mihi *Aristotelem*; cætera sume tibi.

Rame, exaresces, Cartesi & charta peribis,
Quando Stagirita fama perennis erit.

Qui se posse putat de cœlo tollere Solem,
Déq; Scholis idem tollat *Aristotelem*.

Naturæ genius, (Mome, audis?) Alpha Sophorum,
Tutor *Alexandri*, Philosophumque Pater.

Dic mihi, Discipulus major fuit, annè Magister,
Magnus *Alexander*, Magnus *Aristoteles*?

Damnamus *Senecam*, & *Cicero* vix effugit unguis :
Mordet *Aristotelem* (ô barbara sec'la !) canis.

Carpit *Aristotelem* Momus, Nova & Anglica laudat :
At veteres Græcos non amat ; annè legit?

In nova fert animus : Nova, & Anglica, pauca Latina,
Nec μῦ Græcorum, Scripta nec ulla, placent.

Vexit *Aristotelem* super æthera sella curulis :
Cartesi, planstro tûque vehere novo?

Qui

Qui methodo cunctas mirandâ primitus Artes
Tradidit, haud ineruit, Mome, placere tibi.

Nunquam is *Aristotelem*, nunquā intellexit *Homerum*,
Si legit, cui non ille, vel ille, placet.

Pauca Latina legis, plura Anglica, Zoile : Græca
Digna legi non sunt? immō legi nequeunt.

Damnat *Aristotelem*, qui non intelligit : Uvas,
Quas nescit vulpes prendre, vituperat.

Cartesi, Veteres temnit tua Secta Novantūm;
Sic sperrunt priscos Schismaticique Patres.

In Orbilium Ludimagistrum.

Ludi flebilis, *Orbili*, Magister,
Plorantūm puerūm tyranne s̄eve,
Acer, crude, tremende Pædagoge,
Cui paret schola, litterariūsque
Ludus, magne Monarcha pulsionum,
Cui sceptrum ferulāmque rex Apollo,
Et curam teneræ dedit juventæ ;
Disciplinæ, age, paululam severæ,
Paulūm & pone supercilī minacis :
Nec semper capera ; remitte frontem,
Iram reprime, simpliciique turba
Parce, ò quæsto ! quoūsque vapulabit ?
Cessent verbera, verba des licebit,
Fallens quippe metum, minas nec implens.
Pone ergo corylōsque, betulāmque,
Nec tortor quate perpetim flagellum,
Da pacem natibūsque clunibūsque ;

In

In libro benè litteræ imprimuntur,
 Non bellè in cute pingitur character.
 Nec semper tibi ligneum esto sceptrum,
 Sed caduceum, & auream subinde
 Mitem & Mercurii capesse virgam,
 Quā nempe ille Deus potens loquelæ
 Deducitque animas, refertque rursus :
 Illâ jam positâ severiore,
 Hanc tu Mercurii capesse virgam.
 Sic multi ingenuique nobilesque
 Molli ætate scholam tuam frequentent ;
 Nec te vox populi salutet ultra,
 O plagose tyranne Pædagoge,
 Ludi flebilis, *Orbili*, Magister.

In Themisonem Medicum.

Quot Themison agros autumno occiderit uno. Juven.

A Utumnus medico messem fert, atque colono ;
 Agros hic, ægros demetit ille suos.
 * *Militia in terris vita est mortalibus ægris :* * Job.7.1.
 Militia &, *Themison*, est medicina tibi.
 Hoc tantum distant ; ægros tua pharmaca tollunt,
 Occidunt sanos Martia tela viros.

*Tacitus pasci si posset corvus, haberet
 Plus dapis, & rixa multò minus* — Horat.

GArrule corve,tace ; quid enim tua fercula prodis ?
 Quin cœnam comedas ore silentे tuam ?
Edere sermones sed nec decet inter edendum,
 Nec tutum : *rixa plus, minus inde dapis.*

Lingua licet gustus, vocisque, sit organon, ambo
 Vix præstare simul munera ritè queat.
 Nec rectè in mensa verbum fugit ἐρκος ὁδοντων,
 Quando agitur dentis jam molitoris opus.
 Est etiam ebrietas sermonis: Massica vina
 Dum sapit in cœna, qui tacet, ille sapit.

In prægrandia nonnullorum Volumina.

NOllem igni rostos Tostati cernere libros:
 Mallem alias tamen hæc, non ego, scripta legat.
Quis leget hac? dixit subridens Persius olim,
 Obscurus vates, attamen ille brevis.
Quis leget hac? dixi, cum magna volumina vidi;
 Non amo tam grandes parvulus ipse libros.
 Cuncta tua, Augustine, placent: at censeo, lectu
 Nullum Enchiridio dignius esse tuo.

In Poetas. Quod eorum plurimi malâ morte perierint.

Quid dicam hoc esse, quod sacrum Phœbo genus
 Tragicus Poetas sæpè finis sustulit?
 Vacum ipse princeps, & poetarum pater,
Homerus, heu mærore (si fas credere)
 Ob non solutum ænigma, & ægritudine,
 Contabuit, vel (ut volunt alii) fame.
 Necatus *Hesiodus*, at iniquè, ob stuprum;
 Velox sagitta, *Naso* si verum canit,
 Tenebricosum sustulit *Lycophrona*.
 Acino peremptus uvæ obit *Anacreon*.
 Luit *Cratinus* scommata immersus mari.
 Et strangulatus, ut ferunt, *Theocritus*.
 Contusa calva est *Aeschylus* testudine.
 Discerptus *Euripides* caninis dentibus.

Vetus

Vetus ut & *Orpheus* Mænadum sœvâ manu,
 Ob fabulas *Terentius* amissas mari
 Mœrore confectus, nisi & hæc sit fábula.
Ovidius exul, & (ut ferunt) *Propertius* ;
 Miser sibi ipse *Gallus* intulit manus ;
 Inedia vitam finiit, *Sili*, tuam.
Anneum utrumque, sœvus occidit *Nero*,
Senecamque, *Lucanumque*, vatem hunc inclytum,
 Philosophum & illum, regio & Tragicum stylo.
 Pereunt Poetæ forsitan ingenio suo :
 Periculosa res enim est Poetica
 Licentia, ipsa & veritas odium parit.
 Sannis nec illum, nec jocis, proscindere
 Tutum, ἀνημονεῖσι ένε τοι πότεστ.
 Aciem ergo ferri fert acumen ingenî :
 Mordace vero radit heu vates miser
 Aures Potentûm, & interim linguâ suâ
 Sua colla cædit, & necem accersit sibi.
 Fatorum an invidia hæc vel indignantium ?
 Et fas Tyrannos crimine hoc absolvere,
 Vates & ipsos? ægrè enim Parcæ ferunt,
 Tot laude dignos *Musa* quod vetet mori ;
 Adeoque & ipsis irritas reddat colos,
 Et longa nec dum pensa finiri sinat.
 Sic nempe tristis Atropos visa est queri ;
 Nullusne jam descendet ad nostros larc
 Vir laude præstans? Ditis ô vilem domum !
 Quis numen ergo nostrum adoret amplius,
 Charæ Sorores? tu colum frustrâ tenes,
 Jucunda Clotho, & filia tu, Lachesis, trahis.
 Patiemur hæc inulta (quamdiu?) mala ?
 Animas tot illustres sinemus eripi
 Manibus & è nostris, & Orci faucibus,
 Per hasce vatuum nænias umbratiles,
 Tricas per has, apinâsque Musarum meras ?
 Sic dixit irata ; & Poetarum genus

Dehinc sæpè magno mactat infortunio
Severa Parca, sorte & adversâ premit.

In Neronem, de morte Seneca.

Litterulas utinam nescires, improbe Cæsar,
Sic compos voti scilicet ipse tui !
Tene Orthographiam docuit, *Nero* sæve, Magister,
Ut possis illi scribere *T*heta nigrum ?
O vos quinque annos ! ô pentæterida lætam,
Quâ juvenis *Seneca* sub duce Cæsar erat !
O utinam hic vitæ finis, vel meta fuisset
Imperii, Princeps sanguinolente, tui !
Vidisset, *Seneca* & *Præceptor* longius ævum,
Inter mille rogos, Roma nec ipsa suos.
Æthiopem, ô *Annae*, lavas : natura recurrit,
Et *Nero*, quicquid agas tu, *Nero* semper erit.
Discipuli mens sæva tui ruit, obice rupro ;
Produnt se vitii semina pressa diu.
Non potuit *Paulus* sub deteriore tyranno,
Non decuit *Senecam* sub meliore mori.
Uno eodemque simul vixerunt tempore, Doctor
Et Sophus hic *Stoe* maximus, ille *Crucis*.
Mutuò an hi nōrint sese, sub judice lis est :
Sunt, *Senecam* Christum qui coluisse putant.
Sanctorum & merito hic, *Hieronyme*, scribitur albo,
Æquè ac *Josephus* fortè, vel ipse *Philo*.
*Cæsareaque domūs nonnè hic pars magna, *Philippos*
Quando manu *Pauli* missa erat inde *salus* ? *Ph. 1.4.22.
Paulina ad *Senecam* & memoratur Epistola : credo,
Paulina Annai nulla nisi Uxor erat.
In vita hi fuerint an amici, nescio ; morte
Conjuncti, ejusdem præda Leonis erant.

Te-

Tetrastichon *Gracum ex Latino versum.*

Lumine Acon caruit dextro, Leonella sinistro, &c.

Δέξιὸν ὄμμα ποθεῖ μέρος Ἀκων, Λεονέλλα δὲ λαίον.
Εἴδος δὲ ἀμφότεροι ἵκελοι Ἀσπανάτης.
Κύρε πέπον, τεὸν ὄμμα καστυνίῃ σου ὄπαζε.
Ὦς τε σὺ πολὸς Ἐρεώς, ὥδε τε Κύψης ἔοι.

*In miserandum interitum Casparis Barlai Poeta
Celsus benissimi.*

Castaliis dudum qui sese immerserat undis,
Fonte Caballino prolueratque labra,
Heu miser in puteum (casu ne an sponte?) profundum
Labitur, angustas & perit inter aquas.
Ut Verum, fundo nunc ecce Poesis in imo,
Et, Barlee, jaces, & jacet ingenium.
Nec moriere tamen : quem fons absorpsit aquarum,
Te fons Musarum nempe perire vetat.

Virgilius, Horatius, Ovidius.

NAso, Maro, & Flaccus, queis ævo contigit uno
Vivere, Castalii gloria summa chori;
Florebant, paulo ante quidem natalia Christi,
Vatum hæc, Augusti at tempore, magna Trias.
Christus, & Augustus, cum limina clausit uterque,
Janus hic, ille Eribi; pax & in orbe fuit.
Misit enim pacem, qui nondum venit, in orbem,
Dum sub pacifice Principe mundus erat.
Et poteratne ætas illustribus esse Poetis
Gratior? aut Musis aptior ulla sacris?

Opportunè adeò summi vixere Poetæ,
 Cum mundo Autores hi duo pacis erant.
Carmina nam requiem scribentis & otia quærunt:
 Pax alit & vates, ingeniumque fovet.

In Bibliothecam bene instructam.

GEmmæ sint aliis (nec invidebo)
 Et vasa aurea, vasa vel Corinthi ;
 At Libraria sit mihi supellex,
 Quam mittit Latium, Atticæque Athenæ ;
 Addat gazam *Oriens & Occidens*,
 Linguis tot monumenta scripta Eois :
 Thesauros & opes adeptus istas,
 Me Partho puto Rege ditiorem.
 Salve Bibliotheca dives, ampla,
 Salve ô innumeris referta libris,
 Impressis pariter, Manûque scriptis,
 Tor, tanti & pretii, referta gemmis,
 Tot frugisque bonæ referta chartis.
 Thesaurum Philobiblus hunc manûque
 Nocturnâ terit, & terit diurnâ.
 Tantus scilicet ardor heluones
 Librorum tenet, ac amor legendi ;
 Libri melle adeò suaviores.
 Sed nec sat scio major an voluptas
 Librorum, utilitasne, sit honorum,
 Tam dulci utile miscuisse gaudent.
 Nam, præter Physicen, Melos, Mathesin,
 Præterque Historias, Scientiasque,
 Quæ mentem illiciunt juvantque & ornant ;
 Hic & Socraticas legendò chartas,
 Et vitæ documenta, regulæque
 Morum, è fontibus hauriuntur istis.

Quid

Quid præstat fieri, decētve, sæpè
 Nolunt, aut nequeunt, monere vivi;
 Libris nec pudor est malus, timórve :
 Hos evolvite diligenter ergo,
 Qui scire, & sapere, & valere, vultis.
 Vos & præcipuè, hos habete vobis,
 Magnates, Procerésque, Principésque ;
 His incubite ; *mortui lquentur,*
Muti & Consiliarii docebunt,
 Quæ nec forte alii sciunt, nec audent :
 His attendite *mortuis Magistris* ;
 Verum dicere, cùm silent amici,
 Libri nec metuunt, nec erubescunt.

In Petriburgum nostrum, Urbiculam.

Cum lepidus parvam venit *Stratonicus* in Urbem,
 Qualis nostra, ait, *Hæc & πόλις ἀλλὰ μόλις. Athen.
 Maximus ergo *Petrus* sit Apostolus ipse licebit, Dipnus.
 Urbs certe non est maxima, *Pitropolis*.
 Immo hæc, ut *Myndus*, claves nisi *Petrus* haberet,
 Per portas dudum fugerat ipsa suas.

Scazon.

R Ecta stetisse & ipse dicitur *Scazon*,
 Qui nunc vocatur, olim & innocens versus :
 Postquam cruore tinctus at Lycambeo,
 Amarulenta spicula, & venenata,
 Ubique jam spargens, salésque mordaces,
 Suspendio finire tædio & vitam,
 Et αὐτοχεῖες esse, cogeret multos;

Rabiem hanc cruentam non diu tulit Præses
 Musarum Apollo : Sistitur reus Scazon
 Sacrum ad tribunal fontem apud caballinum ;
 Accusat Euterpe, unde cognitâ causâ
 Sententiam pronunciat statim Judex ;
 Probrum Hippocrenes, dedecûsque Musarum,
 Jambe nequam, carcinoma Parnassi,
 Cùm tu maligno semper ambules socco,
 Pede insolenti quémque & obvium lædas,
 Et dente plusquam mordeas Theonino,
 Rabidi furoris hanc tui lues pœnam ;
 Ut nôrit omnis te, vidénsque deviter,
 Torvis ocellis, altero pede & truncus,
 Scelestè Scazon, claudicabis æternūm.

Πᾶν ὁ μέγας τεθνυκε. Plutarch.

De defectu Oraculorum.

MAgnes Pan obiit : *Delphis Oracula cessant :*
 Et delubra Deûm destruit ara Crucis.
 Nunc melior Pan curat oves, oviumque magistros ;
 Nunc tripodem linquit Pythius ipse suum.
 Quid mirum, dum Pastor adest bonus, atque Propheta
Magnus, si cedit Pan, & Apollo silet.

Apologia pro Poetica sua.

NUnquámne has *dulces vis ergo relinquere nugas ?*
 Est & pangendi carmina tantus amor ?
 Sit pudor & finis ; non his tua convenit ætas,
 Nec decet effetum florida Musa senem.

Zoilus

Zoilus hæc : contrà fari sic Pieris orsa,
 Zoile, quid melius desidiosus ager ?
 Nec sum adeò nugax ; haenuge & seria ducunt :
 Scilicet utilibus dulcia mista juvant.
 Delecto, & prolium ; turpi fecernere honestum
 Chrysippo melius, noster Homere, doces.
 Ritè vacat Musis capulo & vicina senectus ;
 Quidni cantaret jam moribundus olor ?
 More Sophistarum spinis se involvere totum,
 Perplexisque logis, an decet ergo senem ?
 An calamo pugnare, Scholastica & arma movere ?
 Theiologum & rixas, bella, tubaque sequi ?
 Tractent ista viri, restat queis robur & ætas,
 Queis anni & vires otia longa dabunt.
 Fas senibus tenui deducere carmen avenâ,
 Aptare & facili dulcia metra chely :
 Quod supereft ævi & pauxillum, explere, canendo
 Heroum gesta, & munera magna Deum.
 Adde quòd, ut virtus, vates post funera vivit ;
 Cælo & Musa beans, se vetat ipsa mori.
 Se vetat ipsa mori, nec quenquam carmine dignum
 Ignotum longâ nocte perire sinit.
 Quin & magnæ animæ laudis tanguntur amore,
 Lactat & ingenuos postera fama viros :
 Ergo cùm moles & Mausolea peribunt,
 Et saxa, & Licini marmora pulvis erunt ;
 Laurigeri statuunt æterna tropæa poetæ ;
 Solaque non nôrunt hec monumenta mori.
 Cætera cum cedant fato, & condantur in urna,
 Effugiunt avidos carmina sola rogos.
 Forsan & hæc olim per secula carmina vivent,
 Et poterit genium noster habere liber.

In Latitudinarios.

Est longum & *latum* hoc, quod vix intelligo, nomen:
Cudere sed voces sic juvat usque novas.
Et qui plus dicit quam nos, hic *latus* habetur;
Qui minus, *angustus*; nostraque sola placent.
Cunctorum at captum pede cur metimur eodem?
Qui mecum sentit, solus an ille sapit?
Sumne ego *Procrustes*, qui distendam, atque recidam,
Æquentur modulo ut dogmata quæque meo?
Hi sunt invidæ, fastûs hi denique *mores*,
Carbone alterius sensa notare nigro.
Quique aliter quam nos divina oracula pandit,
Stoicus hic forte, aut *Pelagianus*, erit.

In Casarem Baronium Cardinalem, Annalium Conditorem.

Composuit doctus sua Commentaria *Cæsar*:
Condidit Annales nobile *Cæsar* opus;
Romæ magnus uterque Pater conscriptus; honoris
Amplum insigne sui *purpuram* uterque tulit.
Munus * Pontificis Summi, sed *Cæsar* adeptus; ^{Sueton. Jul. Cæs. c. 13.}
Ambivit *Cæsar*, nec tamen obtinuit.
Denique & Historiam scribens, operamque manuamque
Hic Domino Papæ præstítit, ille sibi.

In Celerrimum Virum H. Grotium, Arcæ Librarie inclusum è carcere liberatum.

Grotius in Cista librorum è carcere fugit:
Hic, nusquam aut spirans Bibliotheca, fuit.
Tot

Tot libros qui in se quasi quadam incluserat arca,
 Arcā inter Libros quām benē clausus erat !
Quantum doctrinæ thesaurum hæc arca recondit !
 Quām se effert Magno hoc hospite parva domus !
 Arce Lupisteni melior, licet arctior, illum
 Nunc tenet arca, Lupi quem tenere prius.

Παρθένοις ἀλφεοῖς οἰαται. Hom.

D'e mihi, formosæ cur παρθένοις ἀλφεοῖς οἰαται ?
 An quòd eis multi, munera magna, boves ?
 Sed quæ tam benē donatae tot bobus abundant,
 Conjugibus dant & cornua sæpè suis.

Martial. l. 8. ep. 27. *Munera qui tibi dat, &c.*

OΣ σοι δῶρα δίδοτι ἀφνειῶ, Γαῦρε, μίσοντι,
 Εἰ φεστὸν ἐν νόσοις, σοι ὅγε απτὶ, θάνε.

Dicite Pontifices in freno quid facit aurum ?
S. Bernard. ad Archiepiscopum Senensem, Epist. 42.

Pontificis luxum cùm vis frenare superbūm,
 Hunc versum ex Satyra, Sancte Parode, citas.
 Sed num Bernardus non viderat omnia? nondum
 Pontifices Dominos viderat ille Deos?
 Pontifices nec calce prementes colla Regentūm,
 Nec (Papæ!) adoratos viderat ille pedes?
 Nondum à stapedibus Reges, & fræna tenentes
 Pontifici, aut Proceres viderat à pedibus?
 Nondum humeris hominum ingenti & cervicibus altis
 Hexaphoro vectum viderat ille Senem?
 Nondum Pontificum gazas, Crœsive talenta,
 Nec plusquam Siculas viderat ille dapes?
Clara è Valle sua Bernardus talia cernens,
 Clamasset certè, *Dicite Pontifices,*

Pur-

Purpura quid gemmis fulgens ? quid sella curulis ?
 Quid splendor, plusquam & regia pompa, facit ?
 Quid facit immensum hoc argentum ? quid facit aurum
 Ingens, vix vestro & nota metalla Petro ?
 Quid tot Pontificum cœnæ, & Sybaritica mensa,
 Luxus & insanus, fastus & iste facit ?
 Immò hæc Bernardo visa, ac invisa, fuere ;
 Eugenio in Papa hæc damnat & ille suo.

*Ad Joannem Northum, Armigerum, Baronis Northi
 filium, Regium Gracæ Lingua Professorem Cantab.
 nuper electum, Gratulatorium.*

SAlve Nobilis, erudite, *Northe*,
 Linguæ nobilis, & pereruditæ,
 Linguæ scilicet Hellados Professor ;
Ante annos Cathedram occupans virilem :
 Qui Græcos propè junior domâsti,
 Quam Persas Macedo ille Magnus olim ;
 Non bello, aut acie, nisi ingenî ; ergo
 Hac fretus capis Atticas Athenas,
 Hac tu Dorica castra, *Pindarique*
 Heroas, Nemeosque, Pythiosque
 Victores, pugiles Olympicosque ;
 Hac ænigmata, quæ plicat *Lycophron*,
 Et *Demosthenis*, *Æschinisque*, robur,
 Hac & *Thucydidis* tonantis ora,
Cum rugit leo, sustines, fugasque :
Stagiritica nec vepreta densa,
Nicandri nec Alexipharmacæ atri,
Nec ῥά σχληρὰ *Theocriti*, *Æschylive*
 Grandes, nec *Sophoclis*, times cothurnos.
 Hac linguâ sapis Atticos lepores,
 Hac mel Cecropium, salésq; puros :
 Cunctas hac face discutis tenebras

Græco-

Græcorum, & monumenta prorsa, vorsa,
 Illustras, Tragicique pellis umbras * Aristoph. Comœd. quam
 Mentis lumine, Comicique * *Nubes* prelegit novus Professor.
 Profligas, *Aquilo*, * faci que sudum.
 Macte hac arte tuâ peritiâque ; * Eupolis Ad Spn-
 Et cùm cœperis, esse perge noster jwines. Hom.
 In Græcis, juvenis, senum Magister.
 Spartam denique nactus, immò Athenas,
 Has orna ; & Procerum doceto pullos
 Torporem excutere, & vacare Musis,
 Exemplóque tuo esse litteratos.
 Sic tu, Nobilis, eruditæ, *Northe*,
 Græcæ perpetuum Professionis
 Ornamentum eris, & decus Cathedræ.

In Philoxenum heluonem, gruis collum optantem.

Cur colla exoptas tam longa, *Philoxene* ? non tu
Hospitum amans, (nomen ceu sonat) immò tui.
 At cur colla gruis ? non anseris, & vel oloris ?
 Cùm pariter longa his sint propè colla tribus.
Xlūas, xj megav, xj nuxres, dælixodipex
 Uno eodemque loco nempe Poeta vocat.
 An quia fortè gulâ quis, hiante & gutture præstans,
 Pygmeus, tecum si modò certet, erit ?
 Sed neque tam sapidos sentis tu gutture succos,
 Organa nec gustûs sunt tibi colla tui.
 Nempe cibos linguâ sapimus, molle palato :
 Sed tu nec linguâ, nec, puto, mente, sapis.

Poetry Poverty.

Poetica comes Paupertas.

MÆonides lacero semper squalebat amictu ;
 Pegalus auratas nunquam habuit phaleras.
 Non lætas valles, nec pinguia prata, Camœnæ,
 Sed steriles clivos, & juga celsa, tenent.
 Res angusta domi est illis, & curta supellex ;
 Nec picta ostentant stragula ; monte cubant.
 Et tenui victu contentæ, & paupere cultu,
 Non vinum, sed aquas, ex Helicone bibunt.
 Posca illis vel guttae aliquot sunt forsan aceti,
 Et cibus est una aut altera mica salis.
 Sic cantatrices pascuntur rore cicadæ,
 Macra ferè & vocem quæ modulatur avis.
Fonte caballino labra qui sua proluit, aureo
 Haud illum, ut Danaën, proluet imbre Deus.
 Quàm distant Helicone tua ô Pactole fluenta !
 Fonte & Musarum divitis unda Tagi !
 Quàm paucos liquidus fortuna rivus inaurat,
 Quorum Pieriis ora rigantur aquis !
Mercurium & Phœbū commisit* pugna Deorum, ^{H. om.}
 Nempe illum lucri, hunc ingeniique, Deum. ^{Il. u.}
Nasoni genitor, Studium quid inutile tentas,
 Nate? ait; an nescis quàm vel Homerus inops?
 Sit tibi cura fori, causas age, falle clientes;
 Nunquam scribendo carmina dives eris.
Ipse pater vatum mendicus, qualis & ille
 (Credere si fas est) ^{leg. Æges} erat.
Vatibus hoc omen, sors & præsaga, futuris ;
 Sic patrem sequitur quisque Poeta suum.
Vilia miretur vulgus, mihi carmina curæ ;
 Vivitur his, inquit; cetera mortis erunt.

Ergo

Ergo ambit mentis que bona ingeniique sororem

Panperiem, Musas & sine dote colit.

Ingenium & dum pingue timet, pinguemque Minervam,

Rem, vel agrum, pinguem, & pinguia cuncta fugit.

Denique dum pedibus, pangendo & carmine, gaudet,

Ire ipse & pedibus, raro equitare solet.

Intres Antipapas Romanos, quorum unus Alexander 5.

FActa tribus Dominis communis Roma: tuetur

Séque & jus magno judice quisque suum.

Esto, sit Sol Papa; Parelia in æthere visa;

Tres Soles at res prodigiosa nimis.

Miror Alexandrum; nam * in mundo nec duo Soles,

Nec Reges Asia; Papa & in orbe triplex?

Annè ergo triplicem quia gestat Roma coronam,

Nunc etiam triplex est habitura Caput?

Tres mihi Pontifices propè dissentire videntur:

Unâ tres Cathedrâ posse sedere putas?

Cùm tres ergo tuâ Romæ sedere Cathedrâ,

Dic mihi, successor quis tibi, Petre, fuit?

* Apophth. Alex. M. apud Plut.

In Neronis luxum.

Nullam vestem bis induit. Suet. Ner. c. 30.

VEstem ergo eandem non bis induit Nero;

Sed mentem eandem semper induit Nero.

Sic semper alter vestibus Nero novis,

Et semper idem moribus Nero malis.

Immò idem & intus & foris semper Nero;

Vitia vetusta nec tegunt vestes novæ.

In

In gallorum gallinaceorum prælia.

AΛευτορρονίαν habet * Codex Sacer ;
Αλευτορρονίαν tamen nusquam lego.

* Marc. 13, 35.

Hic mos cruentus ; ille naturæ sonus,
Gallis & ipsi insitus cantoribus,
Nobisque non ingratus index temporis.
Hos at canoros phosphori prænuntios,
Hos Aesculapii alites, quitam citò
Surgendo manè sanitatis sunt typi,
A morte somni nos & ad vitam excitant
Linguâ simul sonorâ, & exemplo suo ;
Hos nempe concitamus ad pugnam & necem ?
Qui mane primo voce nos vigili docent,
Lucis propinquæ prodromo & cantu monent,
Musis vacare, pellere & somnum gravem ;
Hoc nos Minerval, præmium hoc illis damus ?
Et quæ voluptas ? quale vel spectaculum,
Se vellicantes cernere has miserias aves,
Et laciniantes invicem calcaribus,
Stimulisque saevis, usque dum manet crux,
Viâ ac eadem sanguis & vita exeant ?
Vix pasco ocellos cæde tali & vulnere,
Laniant agrestes quando se invicem feræ ;
Nedum si aves sic saeviant domesticæ.
Quid ? tûne damnis ergo galli prælia,
Cum tam recepta ubique sint spectacula ?
Quæ pompa pugnæ ! quæ theatra & condita,
Caveæque, circique ampli, & orchestræ graves !
Per me fruatur quisque judicio suo :
In fierquilino quidem gallos ego
Sibi relictos atque naturæ suæ
Haud credo me vidisse pugnantes simul ;
Ad pugnam adactos videro nunquam lubens.

*In Hypothesin Copernicanam, de motu Terra, &
quiete Cæli.*

Admiranda canunt, *Cælum stat, Terra movetur,*
Non credenda, novi dogmata vana, Sophi.
Fortè parum refert, num terra rotetur an æther,
Utra suo maneat sphæra quieta loco.
Certè ego nec metuo, si Sol stet, frigus & umbram;
Nec, nè, dum tellus volvitur, ipse cadam.
Ut res cumque cadat, sive hæc moveatur, an ille,
Mundi eadem facies, quæ fuit antè, foret.
Attamen, et si orbis motâ tellure maneret,
Sunt duo quæ, fateor, me, *Galilæe*, movent.
Nec paradoxa amo, nec longum jam fixa per ævum
Scita Patrum inventis sollicitare novis.
Quin etiam & vereor, nè gens nova Philosophantūm
Ipsa novum pariat Theologūmque genus.
Hoc primum: deinde & nec sat mihi dicere tutum,
Vulgi more solet Pagina sacra loqui.
Non ea scripta quidem, ut Physicen, doceātve Mathesin;
Nec tamen, ut contra has tradere falsa velit.
Et quis vel *Mosen* neget, aut *Solomona*, fuisse
Philosophum, aut ipsum, *Jessiadémve* patrem?
Stat, *Davide*, igitur, si stamus judice, tellus,
Et cœlum gyris vertitur usque suis.
Ponderibus librata suis, nec terra movetur,
Fixa manens firmâ tempus in omne basi.
Nec * *Sol nempe, gigas stadiodromus* ipse, quiescit, ^{* Psal. 19. 5.}
Ni currat centro fixus & ille suo.
Cælum ergo terra miscere *Copernicus* audet,
Dum, quasi sit *merces magna*, quieta movet.
Te, *Fromonde*, sequor: *vi stat Vesta* vocatur;
Vi stat terra suâ, dum rotat astra polus.
Tu verò, *Galilæe*, tuæ vertigine terræ
Volveris, & verum nominis omen habes.

Sed nè displiceas Romæ, Galilæe, caveto

*Cardinibus terræ, & carcere dogma luas. *cardinalibus.

Cardinibus Romæ nè obtingat fortè moveri,

Sunt hi de mundi cardine solliciti.

*Ad D. Joannem Cottonum, Equitem Baronettum, tum
staturâ sum & literaturâ eminentem.*

O Qui staturâ & litteraturâ simul
Transcendis omnes quotquot usquam nobiles,
Tu qui undiquaque es maximus, minimo mihi,
Minimo poetæ, tu fave, & minimo viro,
Minimo & amico, quanquam amico maximé.
Fave, precor, nugsque da veniam meis,
Huic & libello, si placet, saltem locum
Musei in ima parte concedas tui.
Quid? etiam an ausim & impudens petere ut legas?
Immò & profectò, tantulum vel temporis
Ni sit molestum perdere, hoc indulgeas.
Severiores ergo si vis, paululum
Omitte Musas, claudे & heroas tuos,
Græcæque linguæ & litteraturæ duces,
Quos perdius tu semper & pernox teris;
Et parce saltem ad tempus huic oro, breve,
Quemcunque nunc avidè voras, seu te tuus
Homerus ipse, sive te tenet *Plato*
Divinus, Alpha sive *Aristoteles* Sophum,
Xenophón dux, bubulcus aut *Theocritus*,
Oloróve natus scriptor historiæ gravis,
Coryphæus ille Rhetorum aut *Demosthenes*,
Tragicive dux summus cothurni, apis Attica,
Dircaeus ille aut non imitabilis cygnus.
Paulisper hos depone, delicias tuas;
Veterisque amici, ad hos olores anseris,

Vete-

Veteris amici, vatis at carmen novi,
Rude, sed honestum, candidus carmen lege.

In illud Augustini Triumphi Anconitani.

Symbolum novum condere ad Papam solum spectat.

Papa novum fiduci poterit dare *Symbolon*: euge!
sic *Augustinus* nempe *Triumphus* ait.
Tu verò in Christo, Sancte *Augustine*, triumphas,
Quem penes est unum *Symbolon* atque fides.

*In infamem illum & famelicum Scurrām, Nicolaum
Sanderum, qui incomparabilem Reginam Elizabe-
tham alicubi Lupam Anglicanam vocare
non dubitat.*

Nunc certè, aut nunquam, facit indignatio versum,
Muſam, mitem agnam, cogit & esse lupam.
Túne lupam appellas, Sandere infamis, Elisam?
At non *Romuleos* nutrit illa tuos.
Evomere hoc audes in chartam ex ore canino,
Principe de tali, Principe deinde tuâ?
Improbè, nōne vides? tota est jam Roma lupanar;
Quid quæris plures ergo aliunde lupas?
At *Lupa* cur Regina? suo in grege nempe quòd illa
Pastorem vestrum, non finit esse lupum.
Sed nonnè Anglus homo *lupus est in fabula*, in *Anglos*
Qui, & *Schisma*, invehitur, Schismatis ipse reus.
Dum tot Hiberna igitur per tēsqua famelicus ires,
Mirum te nullam tunc aluisse lupam.

Trabis ruinā oppressus vir improbus. Ex Athen. Dipn. l. 8.

Oλύμπιον δοκῶ ἐν τέρεθρον ἀνδεξ νόντας,
Οὐ Στεγόντικον ἔρη, Νωῦ, δοκῶ, εἰσ Θεόι.

In Felem atram devorantem Columbas albas. Scazon.

ITe ergo cædis vindices columbinæ,
Acres Iambi; vos aculeis vestris,
Celeres *Lycamben*, atque *Bupalum* claudi,
Laqueo deditis; Feli idem sit & fatum,
Informe lethum: id tu, precor, vide imprimis,
Dilecte Scazon; te juvat malum ulcisci.

Crudele monstrum, nigra felis infelix!
Quam pejus odi quolibet cane, aut angue;
Et sœpe miror, cur alat domi quisquam
Animal tam amarum, tamque felleum, felem.
Custos canis sit, quid domi facit felis?
Animal gulosum, ac omnium rapax rerum,
Edaxque (solos non enim vorat mures)
Aviumque, pisciumque, & heluo & gurges;
Animal nocivum, tetricum, falax, fœdum,
Animal maliguum, * subdolum, (hinc ei nomen) ^{* à φῆλος} fallax.
Ni fortè muscipula fuisset inventa,
Usufuturum, nunc inutile omnino;
Tantum & meretur esse fontium tortor,
Infernus, ore, dente & ungue crudeli.
Animal ferox, & ore distractens prædam,
Et ungue sævo, dentibusque serratis:
Radios tremendum nocte flammeos vibrans;
Oculis coruscans ceu micantibus Dæmon
Apparet ater horridos vomens ignes,
Nocturnus iste cautus & catus Dæmon,

In-

Infernus iste horrendus & ferus Dæmon :
 Meas voravit dirus hic niger Dæmon
 Mites columbas, simplices aves, albas,
 Albas columbas, Cyprias, * Syro sanctas, * Tib. I. 1. Elag. 8.
 Emblemata innocentiae, typos pacis,
 Et fellis atri (utinamque felis !) expertes,
 Rostro nec unquam, sed nec ungue, lædentes.
 Animal inauspicatum, atrox, malæ scævæ,
 Animal Gehennæ affine, Tartaro & nigro,
 Lemuribus, & lamiis, strigique cognatum,
 Et Necromanticum, & sagis nimis notum,
 Quæ sæpè formâ nempe felis apparent,
 Cacodæmonas sub hac velevocant Orco.
 Non tam cruentus ille passeris pullos
 Rabido voravit ore Homericus serpens,
 Mites columbas quam voravit hoc monstrum,
 Crudele monstrum, nigra felis infelix.

In Venerem Vulcano nuptam.

Vulcano cur juncta Venus formosa marito,
 Claudio, qui ferrum versat in igne, fabro ?
 Nempe pater Bacchus, mater Venus ipsa, podagræ ;
 Invenit aut clados, aut facit illa, suos.
*Ignem & amat, ferrumq; Venus, Venus aurea : * ferrum*
Quippe auricustos ; ignea & ipsa Venus. * Solon apud
 Deniq; connubio Venerem sibi quisquis amicā
 Jungit, fortunæ fit faber ipse suæ.

In Joannis Chrysostomi Magneni Librum de Tabaco.

Autoris nomen *Chrysostomus*, atque *Tabacum*
 Argumentum Operis, quam male convenient !

*Os suave, auriflum, manans & melle, Tabacum,
Puro aut lacte fluens, vix, mihi creaē, facit.
Nec Magnus, sed Magnenus Chrysostomus Autor,
Nuperus & Medicus, non Vetus ille Pater.
Ennius ipse pater potus quando arma canebat,
Potus, non Patus, eos erat ingenii.
Nec novit frumentum hunc, & amicam vatibus herbam,
Capnio, mi Thori, Naso nec ipse, tuam.
At naso fumante opus est, haurire Tabaci
Si nubes has, & reddere, rite velis.*

*In Andream Melvinum Scotum
De sua Anti-tami-cami categoria,
Sapphico verso conscripta.*

Quām *SmeElymnuo* es affinis, vox sesquipedalis,
O *Anti-tami-cami* categoria!
Utraque sic tibi, Scote, Anglorum Academia sordet?
Nec *Camus* purā, aut *Tamus*, abundat aquā?
Utraque Schismatis hostis atrox, & malleus ingens;
Cui u[er]o patronum te, clypeūmque, geris.
Quā nec sub Sole est Ecclesia clarior illa,
Castior in terris sponsa nec illa Dei;
Hinc tu, Scote dicax, Satyrā proscindjs amarā?
Acribus & sannis scommatib[us]que petis?
At pius *Herbertus* tua plumbea tela retorsit:
Nil addo; tantūm hæc nostra coronis erit;
Liræ sunt apinæque, *Lyrā* quas fundis, inanes:
Lascivum & prodit *Sapphica Musa* caput.
Qui non *Mel*, sed fel, non *Vinum* das, sed acetum,
Quām malè tam belli nominis omen habes!

In Lucanum Poetam, Pisoniana Conjurationi implicatum, & à Nerone venas sibi secare jussum.

AMula *Lucani* fuerat mens saeva *Neronis*,
Divite quod venâ carmina composuit.
Vult etenim Princeps & Vatum primus haberí,
Et stulta lauros ambitione petí.
Annæ Musas igitur damnataque vetataque :
Qui velit ingenio cedere, rarus erit.
Hinc odium & livor *Lucani*, & Cæsaris ira :
Pisoni infelix fitque Poeta comes.
Sic sua vena illi venas est causa secandi;
Ingenio & perit, ut *Naso poeta*, suo.

Vanitas vanitatum; omnia vanitas. Eccles. i. i.

O Vanitatem! en! omnia vanitas :
O quantum inane e/t! omnia quam nihil!
Quam vana cuncta, queis ubique
Sese homines miserè fatigant!
Inane puerum, quod modo vivimus;
Inane spectrum, quod modo cernimus;
Inane schema en totus orbis;
Bulla, vapor, cinis, umbra, pulvis,
Homo; lyræ & si pindaricæ fides,
Vix umbra, at umbra quam leve somnum;
Siquid magisve umbeatile umbrâ,
Aut levius levitate & ipsâ.
Homo quid? immo ipsissima * vanitas PL. I. 39.
Immo (an quid ultra?) * vanior est homo PL. I. 62.
Quam vanitas, diviniore
Teste lyrâ, & meliore plectro.

Est cui voluptas, pessima vanitas,
Fit esca : Vento vanior huic honos
Ambitur, hic & stat, caditque,
Arbitrio popularis anre.
Fulvum alter aurum congerit, ac opes
Ingente curâ corrogat & rapit,
Et nescit uti, hæredi ut, ipse
Parcus, egens, avido relinquat.
Sic ille magnas inter opes inops,
Se macerans, & sponte suâ miser :
Quid vanius jam, insaniusve,
Dignius Helleboroque multo ?
Quid? immò pejor Tantalus est, cui
(O vanitatum maxima vanitas !)
* Nec filius, nec frater ullus,
Sanguine nec propè junctus hæres ;
Augendo censum hic se cruciat tamen,
Gazæque congestæ anxius incubat,
Incertus auri cui relinquat
Denique tot moriens talenta.

* Eccles. 4. 8.

Amicus falsus
Hirundo,
Hirudo.

Effigiem falsi veram si quæris amici,
Hanc tibi hirundo volans, hanc & hirudo dabit.
Totâ æstate manens, hyeme avolat impia Progne ;
Nec, nisi plena, tuam mittet hirudo cutem.
Sic fugiunt socii, sudæ cùm transfiit ætas
Fortunæ ; & jam sat pastus amicus abit.

In

*In Reverendum Virum, Richardum Coxum, Episcopum
Eliensem, Regis Edvardi Sexti Informatorem,
Avum suum maternum.*

Quam bellè hoc nomen tibi, Episcope, convenit, ipse
Qui vigilas, alias & vigilare facis !
Præfui enim est *gallus*, non qui cristam erigit, alto
Sed qui sopiaos suscitat ore viros.
Regem hunc Relligio per quem experrecta resurgit,
Tu cantu & monitis, optime *Galle*, doces.
Nempe fides *Petri*, *gallo* experrecta canente,
Vera fides nobis, téque docente, reddit.
Quando autem tu, *Galle* vigil, Confessor & exul,
Tam pius, & doctus denique, Præfui eras;
Nil mirum, si inter reliquos Liturgia nostra
Autorem meruit te quoque habere suum.

Sectarum nomina, rixarum semina.

Cum *Thoma Scotus*, cum *Calvinóque Lutherus*,
Doctum utrumq; (puto) par, & utrumq; pium.
Horum ergo, in cœlis placidâ qui pace fruuntur,
Discipuli in terris aspera bella gerunt.
Thomista, *Scotista* & *Calvinista* valete,
Atque *Lutherista* (hic fas ita fortè loqui)
Quid nisi tot litis flabella & semina rixæ,
Clasifica tot pugnæ, scilicet *ista* sonant?
Nomina sectarum hæc ultra Garamantas & Indos
Si fugerent, non tot jurgia nostra forent.

Ænigma

De Tabaco.

Non totum valer integrumque corpus,
Verum in tenuia frusta comminutum.
Multis plus nimio placet, palato
Gratum, nescio quare, amasioque
Captos usque tenet potente philtro,
Vix & se patitur semel relinqui.
Nigrum est, in tubulo sed hæret albo.
Passim sumitur ore, sumiturque
Serò, diluculò, meridiéque;
Nec potus tamen interim, nec esca,
Nec verò est medicina, quippe sanis,
Non ægris, temerè, & frequenter haustum.
Chylum gignere sanguinemque nescit,
Quanquam saepe famem sitimque sedat.
Est commune bonum, (malumve,) nullo
Sic discrimine divites, egenos,
Delectat, proceres, simulque plebem.
Friget pyxide, at in tubo calescit.
Hauritur simul ac labris & ore,
In fumos abit, avolatque rursus.
Vix cuiquam placet, aut saicit palato,
Ni tostum benè candido camino,
Et penè in cineres prius redactum.
Donum hoc, Bacche, tuum procul petitum;
Olim nempe tuis subactus armis
Hanc herbam tibi porrigebat Indus.

In Ovidium exulem.

Igneus heu quondam tenerorum lusor amorum
In Geticis friget jam miser exul aquis.

Ex-

Extinxere illas Scythiae jam frigora flamas ;
 Ultra Cupidineas Sarmatis unda faces.
 Sit satis, ô Cæsar ; Naso est oblitus amorum
 In Ponto, & Veneris, sit licet orta mari.
 Farce precor vati, cui jam deferbuit æstus ;
 Error & hic tantum, non grave crimen erat.
 Fas etiam, Cæsar, deferbeat ira Tonantis,
 Fulmine nè pereat Naso poeta tuo.

In Insignes quosdam hujus seculi Poetas Latinos, & nominatim Gasparem Barlaum.

Si quis de Latii loquens Camœnis,
 Quærat, quos ego seculi poetas
 Hujus præfero, laureaque dono :
 Nec res invidiæ caret, nec ipsa
 Censura est facilis, crisiſve prompta.
 Nec certè arbitrium meum æstimandum,
 Nec sententia, calculusve tanti,
 Ut me judice stet cadavre quisquam.
 At me si quis adhuc rogare perget,
 Hic quod sentio libere profari ;
Randolphus placet, immò Conlinusque,
Carritusque, aliique forsitan Angli :
 Laudo præterea exteros poetas,
 Scotos scilicet, Austrios, Iberos,
 Gallos insuper, Italos, Polonos ;
Urbanumque Patrem, atque Jesuitas
 Binos, illius æmulos utrosque,
 Lesboâ fide (de fide filebo)
 Claros, Aoniae & lyra Magistros,
 (Adversis neque laus neganda castris)
 Te, dulcis Casimire Sarbicii,
 Te, Baptistaque Mascule ô Poeta,

Felix

Felix docti & Horatii parode.

Possem jam recitare plura Vatum

Magna & nomina, seculique nostri;

Horum at, quos mihi contigit videre,

Trinos præ reliquis amo Batavos,

Barlaum, Heinsiadémque, Grotiūmque.

Hessus, namque Eobanus, & Melissus,

Bini Scaligeri, Morúsque noster,

Necnon & Vida, Dousa, Buchananus,

Hi sec^oli Aonidum decus prioris.

Sin & palma Triumvirūm vel uni

Horum sit tribuenda, me brabeutā,

(Mallem tu sedeas, Apollo, judex)

Sint illi duo nobiles poetæ,

Magnus Grotius, Heinsiúsque Magnus,

Cum priscis vel utrique comparandi

Myftis Castalidum, asseclisque Phœbi.

At verò ante alios mihi (& fatebor)

Seu versūs tenor, elegānsque filum,

Metri æquabilis & sonorus ordo,

Sermonis nitor, ingenīve acumen,

Sive emblemata, flosculique rerum,

Seu quæ gemma alia & poesin ornans

Spectetur, decor additūsque Musæ,

Tu, *Barlae*, places, diserte Vates,

Seu tornas Elegos, rotāsve Iambos,

Rectos, qui pede claudicant vel uno,

Seu molles Lyricos chely strepente

Concinnas fidibúsque, sive passu

Heroos glomeras sonante versus ;

Alto prælia seu tonas cothurno,

Clara & gesta Ducum, tuūmque vibras

Totum grandisono ore *Claudianum* ;

Seu *Sylvam Ducis* obsides, *Olindam*

Seu vi *Nassoviā* capis remotam ;

Fundisve *Austriacum*, fugāsve *Iberum*,

Crudis cedere cogis & Batavis ;
 Seu sublime volans canis triumphos,
 Virtutisque tropæa Arausicanæ,
 Quâ Cæsar domitus, Tagive Rector :
 Seu Magnatum Epicedia, Principumque
 Pangis funera, lugubrique lessu
 Manes Auriacos, Bavariocosve,
 Cantas, Melpomene ciente plectrum :
 Seu Sponsi thalamos novi celebrans,
 Stringis carmine nuptiale vinc' lum,
 Solennem hanc toro & accinis jugali,
 Hymen ô Hymenæ, cantilenam :
 Seu ludens Epigrammatis facetis,
 Adspergis sale, sesamoque versum,
 Passim & spicula acuminata torques,
 Et sunt Bilbilici tui lepores.
 Quicquid Lemma tuæ sit ergo Musæ,
 Certè cuncta placent ; cupediæque
 Ad gustum faciunt meum, gulamque,
 O Barlae, tuæ dapésque mensæ :
 Et nomen sonet hordeum licebit,
 At sunt triticeæ tuæ Camœnæ.
 Cunctis præ neotericis Poetis
 Tu, Barlae, meo sapis palato.

In *Judeos Xerontovos.*

* **R**OSSIDU erat *Vellus* quondam *Judea* : sed illi * *Jud.*
 Cœlestis jam nec guttula roris inest. *6. 38.*
Omiseram gentem ! nos carnem & corpus habemus ;
 Vos nudam pellem, *vellus*, & exuvias ;
 Pellem & *vellus* *Ovis* : (nam vos mactâlis & illam.)
 At nobis potus sanguis, & esca caro.
Tu * *Iesu*, qui *Ovis* es, *siccatum* respice *Vellus*, * *Inscr.*
 Collige & errantes tu quoque Pastor *Oves*. *Anagr.*
Sy *ovic.*

In

In Columbas.

Dum teneras alō fortē domi cicurésque columbas,
Musa loquax videt has atque salutat aves.
Innocuae volucres, quas nulla licentia linguæ,
Nec rostri, aut unguis, bella mouere facit.
Celari Dea vestra cupid sua furtæ silendo,
Vocales & aves non sinit esse suas.
Non vos cum Musis parili contendere cantu
Doctæ, nec Græco, nec Latio ore loqui.
Picæ at nobiscum certantes, garrula turba,
Ausæ olim nostros sollicitare modos.
Corvus erit cantando poeta, *Poetria jica*;
Psittacus & didicit Xæps sonare suum.
At vos indociles nostras effingere voces,
Æmula & humani nulla columba soni.
Desine, Musa procax, mites vexare columbas:
Ipse sub hac forma Spiritus ecce venit.
Non celeri linguâ gaudent, sed præpete pennâ,
Quam sibi * rex Psaltes optat, & ipse dari. Psalm. 55.6.
Musa tace, & tende in cœlos pernicibus alis:
Est picâ melior nempe columba silens.

In elegantissimi Poeta Hieronymi Vida Scacchiam.

Scacchiados ludum ludis, dum carmine ludis,
Vida, armans Reges in fera bella duos.
Scacchiade haud ludus certè ingeniosior ullus;
Ingeniosa magis carmina nulla tuis.
Ludum ego ludo legóque simul; fas discere cuivis
Hunc ludum, legat ut, *Vida*, poema tuum.

In Cephalalgiam, seu Hemicraniam, periodicam.

O Caput & princeps, Cephalalgia dira, dolorum,
 Quæ Microcosmi ipsam concutis acropolin!
 Arx caput est, arcem hanc dolor occupat iste? verendum,
 Nè minor hic mundus victus ab hoste cadat.
 Hic Regina sedes Anima, hic pia mater, & alma
 Meninx, & Pallas, mens, capite orta Jovis.
 Hic & spirituum nervi fons, atque vehicla;
 Hic & fibrarum tenuia fila latent.
 Hic & habent sensus, intùs qui operantur, & extrà,
 Muniaque, officiis organa & apta suis.
 Quid mirum ergo, caput si tot cum sensibus ægrum,
 Tam facilè sentit, tam graviterque dolet?
 Corporis hæc pars præcipua est, & proxima cœlo;
 Infernali hujus proximus ergo dolor.
 Quanquam sæpè suas habet & Cephalalgia leges,
 Accessuisque ratas, febris ut ipsa, vices.
 Nempe malum hoc certas capitale recurrit in horas,
 Et servant tempus tempora læsa suum.
 Exhalet tetram at nisi venter forte Mephitin,
 Vix Hemicrania, aut ipse Catarrhus, erit.
 Sic celsam infestat cameram, supremaque tecta,
 Nidore & fumo sæpè culina suo.

Anguli pro Angelis in Canone Laodiceno.

AΓελολαβίας damnant ubi Laodiceni,
 Loco Angelorum Roma ponit Angulos.
 Nec tamen Angelis adorantur, quæ Ecclesia vera est,
 Nec Veritas sincera querit Angulos.

Ad Thomam Crouchium, A. M. Armigerum, Delegatum ad Parliamentum pro Academia Cantabrigiensi.

Crouchi, præcipuos iater numerande Senator,
Grantanæque decus præsidiumque togæ;
Spartā orna, aut potius, quas dudum es nactus Athenas
Perge ornare fide consilioque tuas.
Perge Academica jura tueri; *Mater ut Alma,*
Vindice te, propriis gaudeat usque bonis.

In Controversiam Paschalem inter Orientales olim & Occidentales Ecclesias.

HEsperios inter certamen, & inter Eoos,
Ortum, Pascha esset quo celebranda die.
Acrius insurgit Præful Romanus, & ægrè
Dissensum patiens, fulmen ab ore vibrat.
At Lugdunensis tentat componere lites,
Mollire & Latii vimque animumque Jovis.
Nam paci studet hic, illi victoria curæ;
Hic Irenaeus, Victor at ille fuit.

In Leonem P. decimum.

Venator magnus decimus Leo (testibus Actis
Pontificum) cui dum venandi tanta voluptas,
(Nam nimium fuit indulgens aliisque sibiique)
Magnanimus Lutherus adest, ipsumque Leonem
Venatur, tenditque plagas, & fervidus instat,
Mox grave & infligit vulnus, quod saucius ipse
Jam sanare nequit, Medicum etsi sanguine cretus.

Sic

Sic fulvus *Leo* prostratus, tot fulva talenta

* *Divitias tantas peperit cui fabula Christi,*

Aut indulgentes potius, mera fabula, bullæ.

* *Dilectum
Leonis.*

*In Josephum Justum Scaligerum, qui cœlebs vixit, nec
proli operam dedit, nè stultum scilicet aut indo-
lum haberet filium.*

EN duo *Scaligeri*, fasces queis doctior orbis
Submisit, sec'li lumen uterque sui !
Incertum, palmâmne pater, natûsne referret ;
Credibile est ambos nempe fuisse pares.
Nulla tamen Veneris captavit præmia *Justus*,
Palladis innupræ & semper alumnus erat.
Nimirum renuit mundo ille relinquere natum,
Desperans similem se dare posse patri.
Noverat & plures *Hpcov. tñpura mäðas*,
Et quòd acetum etiam Massica vina creant.
Non operam proli ergo dedit, nè degener esset
Filius & tanti patris, avíque nepos.
Cœlibem & hinc vitam coluit, sprevitque hymenæos :
Tertius è cælo Scaliger ergo cadet?

In Vini rubri & albi potores immodicos.

Vinum erubescit (ebrium dum depudet)
Cùm quis bibendo strenuè excedit modum ;
Vinum albicat, palléisque, p.æ mero metu,
Nè quando & ebriosus immodicè bibens
Perdat se & ipsum. Sic verecundus liquor
Taxat Bonosos ; ipse Bacchus scilicer,

G

Quamvis

Quamvis & audax, fortis, & Liber Pater,
In se pudoris & timoris plus habet,
Quam violentus ac intemperans homo.

In Paulinam Seneca uxorem.

Cum *Seneca* oppeteret mortem, damnante *Nerone*,
Magnæ animæ egressum sectaque vena daret;
Impatiens vitæ voluit comes ire sub umbras
Paulina, *Annae* nec superesse suo.
Cædi igitur venas jubet & sibi, sanguine sanguen
Sic miscens; idem & pelvis utrumque capit.
At Superi hoc & fata vetant, vetat ipse Maritus,
Tûque, *Nero*, cædem hanc, saxe tyranne, vetas.
Femina nulla tuo nam victima digna furore,
Ni tua vel Mater forte, vel Uxor, erit.
Sanguine sic presso *Seneca* *Paulina* superstes
Effugit optatam penè coacta necem.

Morpheus, morbus.

MOrpheus & morbus muti sunt penè magistri;
Clamat uterque tamen sçpè, Memento mori.
O homo disce mori; morbus somnusque docebunt,
Hic icon mortis, prodromus ille, tuæ.

Ad Jacobum Fleetwoodum, S. T. D. Collegii Regalis Præpositum.

Fleetwoode, classem nomine & sylvam gerens,
(Quid classis ipsa, sylva nisi quædam in mari?)
Jacobe

Jacobe docte, qui sodalis, & vetus
Contemporaneus, & Synonymus mihi,
Collegiorum solus inter Præfides
Tu, amice, *Præpositi* vocaris nomine,
Quasi *præ Magistris* ponereris singulis;
Et jure; cum sis Regiæ Custos Domūs.
Est namque *Præpositus* Episcopi vetus
Nomen Latinum: & Præful & Præses simul
Tu dignus esse; at ego, nec Archipresbyter.
Viburna & inter ut cupressus eminet,
Quantò & Sacellum Regium Æde *Magdale*
Majus, quaternis astra pulsans turribus,
Tantò tu amico major, *Jacobe*, es tuo.

Πλεθυσία.

Wealth-Health.

Maxima præsentis jungens duo commoda vitæ,
Felix connubium Πλεθυσία facit.
Mas *Plutus*, sed cæcus; *Hygeia* at femina, sensus
Integros, sanum & denique corpus habens.
Quod si horum fiant divertia, nec simul ambos
Fas sit habere, vale *Plute*, & *Hygeia* veni.

Providentia.

Absolviturque Deos ——— Claudian.

De pæna Rufini.

Ergo Dii Dii non essent, nec Diva Pronœa
Prospiceret terris, nisi tu, *Rufine*, perires.

Ni rapiant mala fata malos, & pœna scelestos
 Occupet, extemplò & premat Adraſtia nocentes,
 Nullos esse Deos, vacuum & clamamus Olympum,
 Casibus ambiguis volvuntur ſingula, conſtat
 Nec Superis ratio, ſua ſunt nec numina cœlo.
 Si Nero crudelis ſine cæde & vulnere ad umbras
 Descendat Stygias, & ſiccâ morte recedat;
 Si Consul ſævi non frangat colla Juguriba;
 Marmorea Licinus, nulla Pompeius in urna
 Si jaceat; ſi non unco, Sejane, traharis;
 Regnant tunc atomi, & caudum fortuna gubernat
 Lubrica, & incerto vertit mortalia gyro.

○ tenebras hominum (quantum heu mortalia caca
 Pectora noctis habent!) præſentia ſola videntūm!

Quām genus humanum damnat caligo futuri!
 Siftimus audaces cœlum ad mortale tribunal:
 Quis furor, ô gentes? quæ audacia, ferre Tonanti
 Fulminis & leges, & ponere tempora pœnis?
 Nec Deus absolvi poterit, niſi vindice dextrâ
 Perjurum feriat, diras vel ab ore vomentem,
 Sacrilegámve ratem media ſubmerget in unda?
 Nec fas ergo Deo, (regis quæ maxima laus eſt)
 Ut piger ad pœnas, tardus fit criminis ultor?
 Continuo offensus mittet ſua fulmina? quenquam
 Nec peccare ſinet paucos impunè per annos?
 Nec ſceleris preſtium, tantisper differet iram?
 Sera venit, ſed certa venit, vindicta Deorum;
 Et pede forte licet repat Rhamnusia lento,
 Ante obitum accedet, ſaltem post fata ſequetur.
 Claudus es hic ergo, Claudi Claudio, poeta,
 Cūm, puto, de Christo nil fando acceperis unquam
 Judice, judicii ve tuba clangente ſupremi.

Si de Christo igitur ſcripſisti carmen, * Honori ^{L.V. ad S.}
 Gratia id & ſcriptum eſt aſſentatrice camcenā. ^{Aug. de C.} ^{D.I.S. c. 26.}

Ebrietas.

GENS humana parùm brutis animatibus æqua,
Afficit indignis has oneratque probris.
Hinc si quis titubet percussus tempora Baccho,
Vix trahat & nimio languida membra mero;
Naturæ hunc querimur rupisse repagula nostræ,
Scilicet in brutum & degenerasse pecus.
Pocula tum *Circes*, sociosque horremus *Ulyssi*,
Et transmutatos in nova monstra viros.
At certè immòdico nec muta animalia potu
Ebria, nec fieri sensibus orba, solent.
Haud unquam *hesterno venas inflantur Iaccho*,
Toxica nec cerebro dant nova vina suo.
Sufficit his, sedare sitim; siceramque sapamque
Nec cupiunt, modicâ sed satiantur aquâ.
Mos hominum est, socios *multis urgere culullis*,
Torquere & calido séque aliósque mero.
Quid juvat innocuis animalibus addere crimen,
Et pecudes nostris associare malis?
Humanum ebrietas vitium est; ignoscite fasso;
Non pecudes, homines ebria turba sumus.
Ebrius ergo homo si fuerit, non bestia fiet;
Ebria si fuerit bestia, fiet homo.

Christus, Chrestus.

Quàm felix error, pro Christo dicere Chrestum!
Historici veteres sic didicere loqui:
An tu, *Suetoni*, fortè in *Davide Petróque*
Legisti * Xpnsor scilicet esse Deum? * *Psl. 34,8.* 1 *Pet. 2,3.*
At quos tu narras, * *Chresto impulso, tumultus?* * *Suet.*
Judice te æxensos siccine *Chrestus erat?* *Clau.c. 25.*

Phlebotomia.

AN bona curandi ratio sit sectio venæ,
Haud satis in medica convenit arte Sophis.
Una eademque viâ sanguis que animus que sequuntur;
Per venas anima & qua data porta ruit.
Sanguis & est anima, ut divina Oracula dicunt,
Ergo anima & missa sanguine missa fugit.
Magnis inde viris placuit sibi solvere venas,
Quos sævus vitâ jussit abire *Nero.*
Ultron etenim, cum sunt hæc rupta repagula vitæ,
Accelerat facilem vena resecta necem.
Sed nec sentinam hanc medici exaurire verentur,
Cum stagnat tetro sanguine massa gravis.
Sectio sic venæ & mortem parat, atque salutem;
Una eademque manus vulnus opemque tulit.
Nec tamen una manus, jugulat quæ sanguine missa,
Et juvat; hæc Medici est, altera Carnificis.
Non ergo aut Medicos, aut damno *Machaonis* artem;
At pace *Hippocratis* fas mibi vera loqui.
Carminis en modulo vox Phlebotomia repugnat;
Nec genio ac venæ res minus ipsa meæ.
Si pleuritis abest, plethora, & putrida febris,
Nec quærit tales morbus acutus opem;
Sit mihi salva cutis, nè vena senilis aperta
Deterior morbo sit medicina meo.

In S. Franciscum & Lupum.

Audite sultis, & togas componite;
Lupus protectò mirus est in fabula.
Olim *Eugubinos* læserat vorax lupus;
Hi supplices mox *Affisi*, implorant opem

Fran-

Francisci; at ille convenit statim feram,
 Placidoque vultu, Tun' ait, frater Lupe,
 Sic immerentes *Eugabii* vexas viros?
 Animalia & tecum creata sic necas,
 Agnos tenellos, sævus, ac infantulos?
 Non sic decet, mi frater, haud Deum times?
 Desiste, quæso, parce vicinis tuis;
 Clementiæ sic præmium dignum feres.
 Lupus hæc ubi audit, exuens mores feros
 Mansuescit, ultrâ nec furens prædam rapit,
 Nec *Eugabinis* amplius damnum creat;
 Sed fœdere icto (nempe, si fas credere)
 Mox ostiatim & innocens escam petit.

In Iconolatras.

IN templis simulacra tuis tolluntur in altum,
 Romulide, ut lapsu mox graviore ruant.
 Quis velit hoc Sanctus, quando aut ubi jussit Iesus
 Derur imaginibus cultus ut iste suis?
 Quid, demens, lignum, & lapides, & marmor adoras?
 Scilicet ista *Deos*, qui colit, ille facit.
 Denique dum tales simulacris addis honores,
 Divini cultus, Iconolatra, latro es.

Optimus medicorum ad Gehennam. Talmud. Kiddusch.

Cur invisa, rogas, medicorum natio Verpis?
 Talmudicæ nescis dogmata vana scholæ?
 An quia, cum posuere semel præputia, fani
 Sunt adeò, ut medicis nil opus esse putent?

An medicos odêre omnes Christi unius ergô,
 Cujuſ vita ſalus, mors panacea fuit?
 Nimirum morbos omnes ſanavit Iesuſ;
 Hinc Medicum Græcè vox, Syriéque, ſonat.
 Hunc medicum inprimis quoniam Judæus abhorret,
 Nefcia ſanari gens recutita perit.
 At tu, Siracide Iesuſ, ſapienter * honores, ^{* Ecclesi. cap. 38.}
 Et merito, medicis das, Sophe magne, ſuos.

In Maium menſem.

Alme pater florū, floſ anni, Dodecameni
 Gemma, unde hoc *Maii*, dic mihi, nomen habes?
 Annē, quod & Græcis obſtetrix *Maia* vocatur,
 Partum, *Ilithyiae* tu quoque more, levas?
 Nempe ope terra tuā fit læta puerpera, *Maii*,
 Obſtetricari nam didicere viri.
 Ergo aperit telluris *Aprilis* ut *ilia*, *Maius*
 Obſtetrix gravidæ ſic famulatur humo.
Mercurius ne dolo effecit, de nomine matris
 Formoſum hunc menſem nomen habere ſuꝝ?

In Alexandrum Magnum, & Fabium Maximum.

Magnus Alexander, *Fabius* ſed *Maximus*: unde?
 Cunctari præstat, quām properare nimis.
 Cunctando hic patriam & cives ſervavit, & urbem;
 * Nil cunctando hostes perdidit ille ſuos. ^{M. dicit atra-pan. ſup. C.}
 Ergo ſalus populi quō gratior hoste perempto,
 Magno illo major *Maximus* iſte fuit.

*In Hugonis Grotii Mare liberum,
Et Jani Seldeni Mare clausum.*

EN mare nunc aperit Batavus, nunc obserat Anglus ;
Claudit hic Oceani, liberat alter, aquas.
Grotius hinc, illinc *Seldenus* ; quantus uterque
Vir ! quam sacratam doctus uterque Themis !
Claviger acer uterque maris ; defensor uterque,
Ordinum hic, egregius, *Principis* ille sui.
Prælia nec calami tantum hæc : concurritur armis :
Lis hæc, non Amor hic, nec *Venus*, orta *Mari*.
Anglus pro imperio pugnat, pro alece Batavus ;
Pisces at erit mutus mox magis iste suo.
Clusi, ô Jane, tuis, túque *Hugo Magne*, Patulci,
Clavis jam vestræ clava peregit opus.

In Bacchum bis genitum.

Mortali orta parente priùs *Semeleia* proles,
Post & prægnanti est è femore orta Jovis.
Quid mirum, si hominum proles fuit atque Deorum,
* *Latificans homines scilicet atque Deum?* * *Jud. 9. 13.*
Latitia tu, *Bacche*, dator, Pater optime Liber,
Bis genitus qui sic, & *Dithyrambus* eras.
Quid mirum & *geminata* quod ebrius omnia cernat,
Natalis *geminus* cum tibi, Bacche, suit ?

Non semel è *Semele* nascies contentus, *Iacche*,
Nate iterum nobis è *Fove* gratus ades.
Sunt qui aiunt, *tonitru* lædi ticerámque merúmque ;
Tu tamen & soboles, *Bacche*, *Tonantis* eras.
Quin percussa gravi peperit te fulmine Mater :
Haud aliter poteras Liber adesse Pater.
Semper eris Liber quanquam captivus in utre ;
Postquam bis natus, semper erisque Pater.

In

*In Hieronymum Vidam Cremonensem, Alba Episcopum,
Poetam insignem, & ad Majestatem styli Virgi-
liani proximè assurgentem.*

Mantua doctiloquum jactat præclara Maronem,
Ostentatque Vidam lata Cremona suum.
Quam benè conveniunt, adeò vicina Cremona
Mantua, tam similis Virgilioque Vida !
Uno codémque stylo, nempe ille Aeneidos Autor,
Atque hic Christiados, nobile panxit opus.

Act. 14. { v. 12. Et vocarunt Paulum Mercurium.
{ v. 19. Et lapidarunt Paulum.

Nuntius & fidus simul interpresque Deorum,
Mercurius; veri & tu quoque, Paule, Dei.
Deinde suaque animas ad tristia Tartara misit
Mercurius virgâ; & tu quoque, Paule, tuâ.
Mercurius queis tu, Paule, es lapidatus, * acervus ^{Prov. 26. 8.}
Mercurii, lapidum non hic acervus erat ?

Mέγα βιβλίον μέγα ρεκόν. Callimach.

Qui magnum ergo malum dixit μέγα βιβλίον esse,
Callimachi dictum * Biblia Sacra citant. * Tit. 1. 12.
At Sacer hic Codex Biblion non dicitur unquam;
Nam sunt Divini Biblia plura Libri.
Sit, mi Battia, quod vis μέγα βιβλίον esse;
Optima at interea Biblia, magna licet.

In Chrysalum avarum.

Cum miser in somnis vim magnam amiserat auri,
Haud dormire iterum *Chrysalus* ausus erat.
Invigilantem auro *somnus* sic *ferreus* urget;
Dormit & æternum, qui vigilando perit.

In Interdictum Venetum à Paulo quinto Pontifice vibratum.

Non benè cum^a *Marco*, *Paulo* convenerat olim: ^{*A&c.}
Nectamen in *Marcum* strinxerat hic gladiū. ^{15.38}
At *Pauli* nostri, paulò majora canentes,
Proscribunt ^a Reges scilicet atque ^b Duces.
En *Marcum* ac aras, & ^c *Malchum* excindit & aures,
Paulus: quid mirum? se putat esse *Petrum*.
De *Paulo* armato dixisset *Tullius* isto,
Quis Patrem *Quintum* hunc alligat huic gladio?
Sed vanum hoc tonitru *Latii Jovis* Adria temnit:
In ventos abüt fulmen hoc in *Venetos*.

^a Anglia. ^b Venezie. ^c Syr. Regem.

In duo postuma Concionum Volumina Episcopi Brounriggi.

O si te rostris iterūm, *Brounrigge*, tonantem
Fas audire mihi, fāsque redire tibi!
Æternūm silet ergo Tuba hæc argentea? cœlis
Immō sonat; terris nec tua scripta silent.

Sermo-

Sermonum & monumenta sonant, cedentia nulli,
 Nec Sandersono fortè, nec Androgo.
 Discant à tribus hisce Platonica turba loquentum,
 Quid distet longis concio sacra logis.

*In Librum Regis Martyris CAROLI I verè
 aureum, cui titulus, Ἔκὼν Βασιλεὺς.*

Si qua coli meruit divini *Regis Imago*,
Icone adorari Sanctus & ipse suā ;
Quis non, ritè colens tam Sanctum in Imagine Regem,
Libri esset supplex Iconolatra tui?
Hic pietas, doctrina, fides, patientia, certant :
Pulchrior in terris nulla tabella fuit.
Nulla vorax tinea, aut informis blatta, nec ullus
Consumet Librum hunc Iconoclasta dies.
CAROLE, tu Martyr sanctissimus ipse, tuique
Martyrii hæc Icon Regia testis erit.
Zoilus interea Regem negat Iconis hujus
Autorem, & non es, CAROLE, Pictor, ait.
Sic ubi sacrilegum temeraverat omnia vulgus,
*Reddita nec Regi *Regis Imago* fuit.*
*At quis lineolam hanc potuit, nisi noster *Apelles*,*
Ducere? quis facere hoc, Rex nisi Martyr, opus?

In Venerabilem Virum, Samuelem Collinsum, S. T. P.
Ob recusatum Fœdus & Juramentum Scoticanum
Collegii Regalis Praeposituræ exutum, dum
Cathedram tamen Professoriam, quoad
vixit, ei retinere permisum.

Propositus, quod propositum sibi noluit olim
Fœdus inire, fuit nec mora depositus.

Col.

Collegi jus amisit, tenuisque Cathedram;
 Scilicet hæc secum fert opus, illud opes.
 Regius is quia fortè mori pro Rege paratus,
 Confessor simul & jure Professor erat.

In Formam, sen pulchritudinem corporis.

O Forma, quam tu flos per amabilis!
 Quam pulchra tu, sed quam brevis es, rosa!
 Quam lilyum album, sed caducum,
 Et quasi solstitialis herba!
 Cui tu, venustas ô bona, non places?
 Quem læta frontis gratia non capis?
 Cui non decor vultus sereni
 Gratus ades, nisi fortè cæco?
 Te juniores, te deamant senes,
 Viri ambunt te, te quoque feminæ;
 Ætatis omnis tu voluptas,
 Deliciæ ac utriusque sexus.
 Tu blanda molli compede vinciens
 Captiva tradis corda Cupidini;
 Quæ deinde vinc'lo duriori
 Sævus Amor religat tyrannus.
 Plexâ tu ocellos illaqueas comâ,
 Lentoque pectus vulnere saucias,
 Dum per fenestras Microcosmi
 Rectâ aditum struis ad medullas.
 Tu cestus illex Idaliæ Deæ,
 Tu fomes, & fax una libidinis,
 Magnes amoris, cordis esca,
 Illiciumque favoris ingens.
 Tu Suada muta, & Rhetorice silens,
 In carne ver & sanguine floridum:

Tu

Tu pulchra, naturæ arte facta,
 Picta Deique manu, tabella.
 Tu cor placenti ludis imagine,
 Iyngé, philtro, & denique fascino,
 Circe, Calypso, amœna Siren,
 Blanda Venus, speciosa pellex.
 Tu gemmæ (& id quis non facilè putet ?)
 Intus latentis scrinium eburneum,
 Extrà relucens mens honesta,
 Ingeniūmque oculis renidens.
 Virtutis index, indolis & bonæ
 Imago, visum & spem simul attrahens
 Mortalium ; ô si semper index
 Certa fores, & imago vera !
 Quàm sæpè sed tu fallere nos soles !
 Pulchrum videmus ; credimus & bonum :
 At si fidem ullam fronti habemus,
 Credimus heu nimium colori.
 O forma fallax, quàm fragile es bonum !
 O forma fallax, quàm placidum es malum !
 Bonum Deo donante pulchrum,
 Turpe malum vitióque nostro !
 Sub fronte pulchra mens bona pulchrior ;
 Sed rara pulchro in corpore castitas ;
 Formæ comes nec pervenustæ
 Esse frequens amat alma virtus.
 O forma, quis non te, bona, deperit ?
 O forma, quot per te pereunt tamen !
 Quot tu malorum causa mundo,
 Cùm mala te vitiat libido !
 Per te ruinæ gentium, & urbium
 Clades, bonorum & funera civium ;
 Per te venena, & flammæ, & enses,
 Bella ducum, ac hominum duella.
 Non ergo mirum, si ignipotens Deus
 Sit Cypriæ conjux, & amasius

Mars;

Mars; implet orbem heu igni & armis
 Nempe Venus, Venerisque forma.
Testis mearum vel Priami domus
Sententiarum, eversaque Pergama,
 Dolorque Atridae, ac ira Achillei,
 Et Paris, atque Helene Lacena:
 Namque illa *compos arsit adulteri*
Crines; uterque & fax patriæ suæ,
Spartam illa inornatam reliquit,
Iliadem dedit hic malorum.
 Quando ergo res est haec ita lubrica,
 Homo quâ & uti vix benè noverit,
 Optandum, ut aut plus castitatis,
 Aut minus esset ubique formæ:
 Scenam ut puellæ denique discerent
 Ornare, & Aulam, moribus integris;
 Minusque formosæ vel essent,
 Vel magis (ô utinam!) pudicæ.

Qui dat nivem sicut lanam. Psalm. 147. 16.

Cur lanæ indigna es, nix, dignaque nomine, dicam?
 Frigida es, atque alba es; non es, & es similis.
 Attamen & magnæ Matris tu lanea vestis,
 Tellurem à vento protegis, atque gelu.
 Bilbilico hinc vati tacitarum vellus aquarum,
 Et Periegetæ nix *īēwādīs ūdāp*.
 Afrum ubi tu, magni præclare interpres Homeri,
 Davidice dicis concinuisse lyræ.
 Nec quid ibi, aut alibi, tua Commentaria vasta,
 Præter hoc, è Sacro Codice, Præful, habent.

In Somnum.

Quos dormire vides, meritò hos idola vocabis,
Qualia Gentiles & simulacra colunt.
* Sunt illis oculi, at nil aspectabile cernunt ; Psl. 115.
v. 5, 6.
Sunt aures, nullos percipiuntque sonos.
Somnus nos idola facit, somnumque vicissim
Idolum & colimus nos facimusque Deum.
Quam crebra ergo damus libamina! quot tibi, *Morpheu*,
Exstruimusque aras, offerimusque dapes !
Dormit homo ? idolum est ; idulum somnus & ipse,
(*Mortis imago*) ambo jam sumus ergo pares.
Tantum ætate prior nobis, & grandior ævo est ;
Eva etenim senior somnus, *Adam*, tuus.

In Aedificandi pruritum, adiunquam magnificentiam.

Gellius edificat semper ; si pauper amicus
Quid rogat, oranti mox ait, *Aedifico*.
Non ego magnificas celis laquearibus ædes
Curo, nec auratis tecta superba tholis ;
Quæ quis, nescio cui, tandem post fata relinquit :
Quæ ego, quid vivus, pauperibusque, dedit ?
Præstaret lapides curare & pascere vivos,
Spirantique domos, templa animata, Dei ;
Quam facere ingentes in saxa & marmora sumptus,
Erigere & famæ tot monumenta tua.
Σώμα τη πόλει βέρεν, non θύμα τη πόλιν αντέβειν,
Munificum verè te probat esse virum.
Qui struit aerias, neglecto paupere, turres,
In tumulum lapides colligit ille suum.
Ædibus innumeris cum totum impleveris orbem,
Ut careat tectis terra nec ulla tuis ;

Sarco-

Sarcophagus, loculūsque, locus te solus habebit,
Et capiet cineres parva vel urna tuos.

Sat habet favitorum semper qui recte facit. } Plaut.
Virtus premium est optimum. } Amphitr.

Fatus faver fortuna, sed virtus bonis,
Fortuna quippe cæca, virtus perspicax,
Nè quære fortunatus esse, sed probus.
Favitorum habet sat ille, cui virtus faver,
Virtus sat amplum premium sibi & suis;
Cæca illa Diva nos malè at remunerat;
Fortunam enim nos dum facimus stulti Deam,
Nos illa contrà vix bonos homines facit.

In Ecclesiam Christi in terris militantem.

O Pulchra Regis filia Maximi,
Columba, Christi deliciæ ac amor,
Et Sponsa chara, casta Virgo,
Nupta Deo, simul atque nata.
Te nempe vinc'lo copula mystico
Irrupta nectens, inque solubilis,
Junxit Viro uni, Virgo, qui te
Sanguine & ipse suo redemit.
Regnum Supremi & Regia Principis
Tū, celsus & mons, sanctaque Civitas;
Columna veri, & fida testis;
Arca Noe, paradisus alter,
Hortus Dei, cœlestē peculium;
Conjux Virtutu, Corpus item, tui,

Sparsum per orbem corpus unum,
 Spiritu & uno animante motum.
 Tu, Nympha, Sponso sub duce militas,
 Tendens in hostes terribilis tuos ;
 Hoc Marte victrix ; inque signo
 Hoc crucis & labaro triumphas.
 Gemmis & auro vestibus illito
 Fulges, at intus pulchrior es tamen,
 Tu, filia ô Regis beata ;
 Tu sobolis numerosæ in ævum
 Fecunda Mater, vinea fertilis
 Cunctas per oras, sec'la per omnia,
 Ubique diffundens racemos,
 Palmitibusque novis virescens.
 Tu fructuosa inter lolium seges,
 Spinæ & inter liliū amabile :
 Pastore Christo, grex pusillus,
 Tutus & in medio luporum.
 * Aurora ceu, tu lucida, pulchrior
 Splendente Lunā, Soleque purior ;
 In annulo palāque mundi
 Unio, sola micansque gemma.
 Te propter unam hæc machina volvitur,
 Te propter antiquum haud rediit chaos,
 Nec cœpit uno conflagrare
 Terra rogo ; nec adhuc suprema,
 Te propter unam, jam sonuit tuba :
 Semel peractā militiā tuā,
 Mox fractus illabetur orbis,
 Et reprobos ferient ruinæ.

* Cant. 6. 10.

In Podagram.

Tollere nodosam nescit medicina podagram.

O Edipus est æger pedibus, cui nempe tumescunt
Infirmi (nam sic vox sonat illa) pedes.
Quid mirum, podagræ medicus si solvere nodos
Nescit? non ille est OEdipus, æger homo est.

Cur, alios quamvis sanet medicina dolores,
Vix hoc Apollineâ vincitur arte malum?
Dira podagra pedes constrictos scilicet ægri,
Nè quis eam fugere, aut currere possit, habet.

In Confessionem Papisticam.

VAria recenset dum Sacerdos crimina,
Peccata vera, ficta, mira, turpia,
Horrenda dictu, foeda & auditu refert,
Quæ pœnitens per somnium haud nôrat prius;
Tamen rogatur singula an commiserit;
Peccare nonnè dicit hic, ille & docet?

In SS. Prosperum, & Fulgentium, duos Beati Aurelii Augustini Discipulos.

Augustine Pater, *Prosper*, *Fulgentius*, ambo
Quàm sunt Discipulis nomina digna tuis!
Scilicet *Aurelii Fulgentius*, atque *Beati*
Prosper, & *augusti* Patris uterque sequax.

Sapientia melior auro, & Prudentia pretiosior argento. } Prov. 16. 16.

XPUSSIO κρέων σοφίη, φεύγεις ἀργυρίον.
Ος τερπέεται νός πολλὰ τάλαντα, τάλας.

In seculi nostri Tricongios, seu Bonosos.

NOCTES atque dies blandi patet amphora Bacchi,
Perdius & pernox ebrius unde bibt.
Sic nimium potando capax fit & amphora venter,
Amphora & hæc tandem scilicet urna sibi:
Urnæ sibi est, hauritque necem inter vina Bonosus,
Mixtæque Lethæis pocula sumit aquis.
Uvæ acino vates extinctus Téius: uvæ
Sanguine quot capitum millia Parca rapit!
Stulte, quid innumeros jactas, Gradive, triumphos?
Longè te Bromius plura tropæa tulit.
Baccho & Alexander domitus, qui vicerat orbem;
Inferias Clito & se dedit ipse suo.

In Conflagrationem ædium prope Londinum, & Inundationem agrorum ruri, que eodem tempore contigerunt, Mense Junio. 1673.

ILiacos intra muros peccatur, & extra;
Hinc patimur simul & ruri, & in urbe, mala.
Celsas intereâ vastant incendia turres,
Dum fera diluvies depopulatur agros.
Urimur heu miseri flammis, & mergimur undis;
Inque igni Deus est, & Deus est in aqua.

Nempe

Nempe inscripta tuis, infelix Anglia, pecnis
 Crimina sunt (pudet ah dicere) Vina, Venus;
 Demens ebrietas, & stupri insana libido;
 Hæc urit populos, obruit illa, tuos.
 Et Venus & Bacchus torrens irrupit uterque;
 Hic undas in nos concitat, illa faces.
 Ultrices stupra accendent flagrantia flamas,
 Miseri & multis vina merentur aquis.
 Sic Sodomitarum, & veteris gens impia mundi,
 Igni & diluvio digna perire fuit.
 O redeat tandem bona mens, & desinat Anglus
 Circæos calices, scortaque foeda, sequi.
 Ut nec agros imber, torrens nec inundet aquarum,
 Prosternat patrios nec fera flamma lares.

Quorum Deus venter, Phil. 3. 19.

Παχεῖα γαστὴρ λεπτὸν ἡ πήκτην ρόορ.

PHilosophi, * vel Athenæi, nisi pagina fallit,
 Cor in ventre suum piscis asellus habet.
 Tales certè homines asinino corde, gulosi;
 Quis cor in ventre est, *venter* & ipse *Deus*.
 Nec quod venter habet cor, eo sapit, improbus: immo
 Huic pingue ingenium, cui *poppa venter* erit.
 Dat menti crassam gravis illa sagina saburram;
 Nec sat cordatus *pinguis aqualiculus*.

* Athen. Diplos. l. 7. ex Aristot. *mei ζωικῶν*.

Ad Virum optimum, & Piscatorem peritissimum,
Isaacum Waltonum.

MAgister artis docte piscatoriæ,
 Walpone, salve, magne dux arundinis,

H 3

Seu

Seu tu reductâ valle solus ambulas,
 Præterfluentes interim observans aquas,
 Seu fortè puri stans in amnis margine,
 Sive in tenaci gramine & ripâ sedens,
 Fallis peritâ squameum pecus manu;
 O te beatum! qui præcul negotiis,
 Forique & urbis pulvere & strepitu carens,
 Extraque turbam, ad lene manantes aquas
 Vagos honestâ fraude pisces decipis.
 Dum cætera ergo penè gens mortalium
 Aut retia invicem sibi & technas struunt,
 Donis, ut hamo, aut divites captant senes,
 Gregi natantum tu interim necris dolos,
 Voracem inescas advenam hamo lucium,
 Avidamve percum parvulo alburno capis,
 Aut verme iusso, musculâ aut truttam levi,
 Cautumve cyprinum & ferè indocilem capi
 Calamoque, linoque, (ars at hunc superat tua)
 Medicamve tincam, gobium aut escâ trahis,
 Gratum palato gobium, parvum licet,
 Prædámve non æquè salubrem barbulum,
 Et si ampliorē, & mystace insignem gravi.
 Hæ sunt tibi artes, dum annus & tempus sinunt,
 Et nulla transit absque linea dies.
 Nec sola praxis, sed theoria & tibi
 Nota artis hujus; unde tu simul bonus
 Piscator idem & Scriptor, & calami potens
 Utriusque, ne cum & ictus, & tamen sapi.
 Ut hamiotam nempe tironem instruas,
 Stylo eleganti scribis en Halieutica,
 Oppianus alter, artis & methodum tuæ, &
 Præcepta promis ritè piscatoria,
 Varias & escas piscium, indolem, & genus.
 Nec tradere artem sat putas piscariam,
 (Virtutis est & hæc tamen quædam schola,
 Patientiamque & temperantium docet)

Documenta quin majora das, & regulas
 Sublimioris artis, & perennia
 Monimenta morum, vitæ & exempla optima;
 Dum tu profundum scribis *Hookerum*, & pium
Donnum ac disertum, sanctum & *Herbertum*, sacrum
 Vatem: hos videmus nam penicillo tuo
 Graphicè, & peritâ, *Isae*, depictedos manu.
 Post fata factos hosce per te Virbios
 O quæ voluptas est legere in scriptis tuis!
 Sic tu libris nos, lineis pisces capis,
 Musisque litterisque dum incumbis, licet
 Intentus hamo, intérque piscandum studes.

In lanae Comptores nostros Petriburgenses.

Dum *Pan curat oves*, vobis sunt vellera curæ;
 Quæ dum comuntur scilicet, *annus* erit.
 Toto anno lanas soliti vos comere, crines
 Mollier ut sexus, lanea turbæ, suos.
 Vellera vos aliis, non vobis, pectitis alba;
 Nec sibi, sed vobis, vellera fert & ovis.
 Sunt qui de *capra lana rixantur*, ovina
 Sæpè etiam & mens sub pelle lupina latet.
 At vos simplicitate pares & moribus estis,
 Lanificique homines, lanigerique greges.
 Qieis tamen *ingenium sic colligit undique lanam*,
 Cur fatuos vulgo dicimus esse viros?
 Airei at interea vix compos velleris ullus
 E vobis, auri nec, puto, dives erit.
 Comptores compotores nempe esse juvabit
 Interdum, nè sint vellera sicca nimis.

In Raptum Proserpinae.

Ecco vel Umbra Claudiæ.

AN placet Inferno Proserpina sola Tyranno ?
Nullâne præterea Stygio par nupta marito ?
Nec Cereri in cœlis proles sua salva manebit,
Salva nec in terris, Cereris charissima proles
Unica ? proh virgo infelix ! hæc sola Dearum
Tartara nigra petet, triflésque seretur ad umbras ?
Prima Ceres glandes miseris mortalibus olim
Mutavit meliore cibo, farrisque medullâ :
Nempe ea Triptolemum proscindere vomere terram,
Bobus arare simul junctis, & ducere sulcos,
Semina humo & docuit mandare, & condere messes.
Exulet è terris sola ut Cereris proles ?
Hi tantorum operum fructus ? hæc premia Divæ ?
Quando Ceres dirat terras pingui ubere glebæ ;
Triticeæ & messes, sata læta, boümque labores,
Sunt flavæ Cereris donum : nullósne videbit
Præter & Elysios Cereris jam filia campos,
Munificæ Cereris, quæ campos frugibus implet ?
Ergo locum in terris nullum tibi fata relinquunt,
Cum Genitrix cunctas fecundet numine terras ?
Siccine te tradent Superi crudelibus Umbris ?
Ah miseram ! eripiēntque tibi solémque diémque ?
Ergone ad æternas damnabere, Nata, tenebras ?
Ipſa Ceres sic visa queri : Sed inania verba
Aura tulit, surdóque dedit ludibria vento.
Nempe erat in fatis, sponsa ut, Proserpina, Ditis,
Ac Erebi Regina fores ; hoc prisca futurum
Prædixere orac'la Deūm, sic Atropos urget.
Quippe indignatus Saturni tertius hæres,
Orbum se solum è Divis, & prole carentem,
Mœrentemque div, sterilique jacere cubili,

Næ

Non tulit ulterius vacuum, & sine conjuge, lectum.
Mox Atlante satum vocat ad se, & talia fatur,
(Solus enim hic utriusque tenet commercia mundi)
I, Maiâ genite, & fratri hæc mea dicta renarra,
Cœlicolûm Regi, qui sidera numine torquet;
Conjux est tibi nostra soror Saturnia Juno;
Nam quid Latonam memorem, Ledamve Lacænam?
Nec frater consorte tori caret Ennosigæus,
Sed sua Neptunum gremio fovet Amphitrite,
Quid plures referam? est & Mulciber ipse maritus,
Loripedis Cytherea Dei & pulcherrima conjux.
Solus ego, & pariter tecum Saturnia proles,
Expers conjugii? solusne manebo Deorum
Innubus, ut nunquam genialis pignora lecti,
Nec dulces natos, Veneris nec præmia nôrim?
Non sum adeò informis, fuscus licet ora manusque;
Nec certè effetus, teneris nec amoribus impar.
Cur mihi non etiam faveat tua pronuba Juno?
Huc ades, ô Hymenæ; mihi & tu, Rector Olympi,
Da, frater, sponsam, & tedas; his fortè negatis
Nè facibus totum infestem furialibus orbem:
Flectere nam nequeo si vos, Acheronta movebo.
Sic dixit, torvumque tuens, & voce minatus,
Ni fiat. Fert jussa Jovi Cullenius heros:
Annuit is (quid enim faceret?) nec iniqua petenti,
Dic Diti, inquit, Atlantiade; Curabitur istud
Quod cupis, ô frater, tenebrosi Rector Averni;
Et quia jam thalamos & vinc'la jugalia quæris,
Non tibi deerit Hymen, dabitur gratissima conjux,
Persephone, Cererisque gener cantaberis almæ;
Si parvum hoc, & me sacerum quoque, frater, habebis.
Floriferæ Nympham in campus vernantibus Ennæ
Cras ternis videoas comitatam manè Deabus,
Ludentem in pratis, & florea ferta legentem.
Hanc rape, & infernas tecum mox transfer in oras:
Hoc tu connubio felix eris ipse maritus,

Scilicet

Scilicet & pulchrâ hæc faciet te prole parentem.
 Hæc fatus Genitor ; sic stat sententia menti.
 Nuntium & hoc Orci Domino celer attulit Hermes.
 Sic visum Superis, Veneris res fraude peracta est,
 Conveniant unâ ad flores ut vere legendos
 Montibus in Siculis, Pallas, Cytherea, Diana,
 Virginum amissura simul Proserpina florem.
 Enna capit Divas ; illæ per gemmea prata
 Certatim carpunt flores, violásque, rosásque,
 Narcissósque legunt, & lilia, veris honores.
 Cum subito erumpens circumsonat undique Nymphas
 Horrendus fragor, & tellus mox ima remugit,
 Protinus Ætna gravis tremit, & Trinacia tota,
 Turbatur Liparis, Lilybëia saxa dehiscunt,
 Dantque viam Diti, Siculæ & gemuere cavernæ.
 Tum ferrugineo Rex advolat ater amictu,
 Tartareis vectus piceo temone quadrigis,
 Quà data porta tuens, terram & premit obice rupto.
 Ingruit exemplò, prædâ potiùrque cupiâ
 Umbrarum Domitor ; rapitur Proserpina curru,
 Fletibus ora rigans, & questibus æthera complens,
 Nequicquam; celeri nam volvitur orbita cantho,
 Territi & insolitâ festinant luce jugales,
 Ultra nec didicere pati solēnque diémque;
 Pernice hinc læti repetunt sua Tartara cursu;
 Fertur & ad Stygios Ditis jam Sponsa penates :
 Quam læti circum manes glomerantur Averni,
 Tum verò Elysiaœ coeunt casto agmine matres,
 Reginâaque novum mirantes numen adorant.
 Sed quid ego hæc frustrâ connubia pandere Divûm
 Conor? & Iliadem post magnum flultus Homerum
 Scribere? quídve tuum, infelix Proserpina, raptum
 Post Pelusiaci civem cantare Canopi?
 Desine, Musa, modis tenuare hæc grandia parvis,
 Atque Ægyptiaco cedat meus anser olori;
 Cætera grandisono pertexat carmine Vates,

* Mæoniâ

* Mæoniâ Musâ pollens & mente Maronis.
 Hunc ego, sublimi evectum super æthera pennâ,
 Fingere qui tento, Plutonia furta canentem,
 O malè ceratis novus æmulator Icarus alis :
 Dum Ditis canto thalamos, Stygiôsque hymenæos,
 Dignus Lethæis mergi temerarius undis.

* Eiv. in Bypnion vñ, &c. Epitaph. Claudian.

*In annum mortis Christi,
 Fusio Gemono, & Rebellio Gemono, Coss.*

IN cruce cùm nostrum reparâ*bi*, Christe, salutem,
 Factus es & Patri victima grata tuo ;
 Illius ecce anni *Geminus* cognomine dictus,
 Omne non vano, Consul uterque fuit.
 Nec tamen Eclipsi totum cùm terruit orbem,
 Tunc Sol in *Geminis*, te paciente, fuit.
 Immò, haud affines Judæus & Ethnicus antè,
 Nec consanguinei, tunc coiere pares ;
 Cognati tum tandem, & eodem sanguine creti,
 Ceu *Gemini* fratres, sanguine, Christe, tuo.
 Scilicet hos *Geminos* fidei compage ligabat
 Mors tua, destructum cùm *μετονυμού* erat.

In quosdam Fortunatos, sed nomine, non re.

Fortuna fallax nomine quam dedit,
 Re *fauicitatem* sàpiùs abstulit.
 Qui dictus *Eudamon* Joannes,
 Scriptor erat minus ille felix.

Insahstum

*Infaustum & hoc par, Eutychus, Eutyches,
Collum ille fregit, fregit & hic fidem.*

*Felix nec auditor *beatus*,*

Paule, fuit tibi prædicanti.

*Nec Sylla *felix* nomine, contigit
Felicitatem sœvitiam suâ.*

*Nec admodum *felix* magister*

Faustus erat Manichæus olim.

Extrà beatos, & titulo tenus

Fortuna multos, re miseros, facit.

Sic Faustus ô quām infaustus ille

Hæresiarcha fuit Socinus!

Ætate Felicissimus & tuâ,

Inauspicati schismatis heu reus,

Divine Martyr, Cypriane,

Te fugiens, veniensque Romam.

Parum benignas Eumenidas sciens,

Bello hoc vocavit nomine Græcia :

Romæ nec omnis Papa, nomen

*Cui Benedictus, erat *beatus*.*

*In Capillamenta à Serenissimo Rege, unà cum lectione
Goncionum inter prædicandum, Clero prohibita.*

* *L* Ex Sacra Regis in ore; Capillamenta valete, ^{Prov.} _{16. 10.}

Contentus propriis Clericus esto pilis.

Non sumus Antipodes tantum, sed & *Avnixoplwos*.

Koma caput radit, nos alimûisque comam.

Rex prohibet Clerum fictos gestare capillos,

Mos nec enim Ordinibus convenit iste Sacris.

Dictator Romæ fuerit licet, attamen, inquit

Rex, *Cincinnatus* non mihi Clerus erit.

Quos decet esse hominum tali sub Principe mores,

Qui finit haud ipsas luxuriare comas?

Nec

Nec legere ex charta Verbi vult ille Ministros,
 Sermones memori at mente tenere suos.
 Promissi excutiunt capiti an commissa capilli,
 Quod Mandata duo Rex dedit ista simul?
 Immō comas ut habes alienas vertice, quidni
 Quæ legis ex scripto & verba aliena putem?
 An calamistrati Sermones fortè vetantur?
 Prolixas an habet Concio lecta comas?

Kuelaxii Domus, Angl. Church.

Si tibi Kuelaxii rectè jam Cœna vocetur,
 Kuelaxii merito & sit tibi dicta Dies;
 Dic mihi tu, quæso, frater Fanatice, quare
 Kuelaxiu dici non finis ergo Domum?
 Si tibi sit cibus aptus, & aptum Tempus edendi,
 Cœnandi annon est conveniensque Locus?

In Rogerum Baconum, Oxoniensem Theologum, nec non Philosophum & Mathematicum sui aevi celeberrimum.

SÆpè Mathematicos expulos legimus Urbe,
 Proscriptum jure hoc Cæsarique pecus.
 Barbara Philosophos damnant sua secula magnos,
 Atque Mathematicus creditur esse Magus.
 Suspectus plebi, Astrologum qui inscribitur albo,
 Ac si nempe artem calleat ille nigram.
 Talis & Albertus, talisque Trithemius Abbas,
 Talis Baconus denique noster erat:
 Qui cùm præ reliquis * Doctor mirabilis esset,
 Excessit mirâ forsitan arte modum.

* Pitts.

Quod

Quòd naturæ adyta, & rerum penetrarit abyssos,
 Suspectus Genium est consuluisse malum.
 Denique in abtrusas quòd & altum inquireret artes,
 Hinc Magiæ (an merito?) didita fama suæ.
 Cui tamen idcirco is *Capitis* fabricator aheni,
 Viderit hic, sibi nè frons sit ahena magis.
 An (miseris falsò quod & objicit *Appio Verpis*)
Aurei & ergo *Afini* non colit ille *Caput*?
 Nonnè & *Baconus Porcinum* numen adorat?
 (Affictum *Abramidis* hoc quoque crimen erat)
Æquè & *Rogero* fas hæc impingere nostro,
 Ac *Magici Capitis* scilicet esse fabrum.

In Illusterrimam, Pientissimamque Heroinam, Domi-nam Margaretam, Matrem Henrici 7.

Splendens *Unio Margarita* fulgens,
 Gemma ó aurea, *Margarita Sancta*,
 Nisi inventatibi fuisset illa
 Tam pulchra & pretiosa *Margarita*,
 (Sit seu vera fides, vel ipse Christus)
 Haud tantorum operum parens fuisses.
 Nunc tu dives opumque gratiæque,
 Miræ quot monumenta Charitatis
 Ereisti, animi & pii tropæa!
 Hinc Collegia bina condidisti,
Christi, & Discipuli quem amavit ille;
 Bina & munera, Sacra Profitentum,
Grante unum, simul alterum *Oxonique*.
 Proabant te hæc satis esse *Margaritam*.
 Rei & quod caput est, & unde dici
 Tu jam præcipue *Unio* mereris,
 Præstans *Unio*, & exaluminatus,
 Binas prole tuâ Rosas in *unum*

Junxisti,

Junxisti, pia *Margareta Mater,*
Felix Unio, vinculo perenni.
Splendens Unio, Margarita fulgens,
Gemma & aurea, Margareta Sancta.

Discrimen inter Aedes & Aedem.

Communes numero plurali dicimus *aedes*,
Aedes Sacra tamen singula semper erit.
Nimirum proceres sibi plura palatia condunt,
Unam quando Deus vix habet ipse Domum.
Utque Locus, sic Tempus : Homo, sunt sex tibi soles,
Unum quando Deus vix habet ipse Diem.

Pratextati vox ad Damasum Papam.

Fac me Episcopum Roma, & ero Christianus.

Vox illa *Pratextati* in ore est omnium,
Faç quæso Romæ tu, Damase, me Episcopum,
Et Christianum me videbis illico.
Jocóne dictum hoc, seriōne, nescio.
*Quot ubique *Pratextati* hodiè vivunt, quibus*
*Religio sit *pratextus*, & qui non nisi*
Honoris ergo, vel lucri, Christum colunt !

Aurum (Gall. Or) ab Heb. τὸ lumen.

Or lux Hebræis ; aurum hinc dixerunt Latini :
Aurea lux homines mundo in utroque beat.
*Aurea lux * Phœbus, sed lux magis aurea Christus, ** θῦ.*
**Vita lux, & Sol denique justitia.*

Aurea
βια

*Aurea sit mihi lux, cujus tibi copia tanta,
Hanc ex thesauris da mihi, Christe, tuis.
Verum tu lumen, verum tu scilicet aurum;
Sic nunquam intenebris, nunquam ego pauper ero.*

Alexander & Diogenes.

Major hic in dolio, quam ille in solio.

Quid faciam tibi, *Diogenes?* cùm quæreret olim
Rex Macedo, Cynicus dixit, *Ἀποκόπων.*
Nil aliud petiit, quam lucem & lampada Phœbi
Ut non auferret, quam dare non poterat.
Dolii ad os stando nam solem absconderat, umbram
Ac interventu fecerat ille suo.
En sole hic contentus erat; Sole esse volebar,
In mundo soles nec tulit ille duos.
Filius & Solis (Sol idem & Jupiter * Hammon) Heb. Sol.
Per geminum radios sparsit ubique polum.
Huic satis unus erat baculus, *fluviusque, Ceresque;*
Nulla illi sceptra, aut vina dapésque, satis.
Dolio & hic uno vixit contentus, at ille
Siccavit mille & dolia, mille cados.
Cumque tot ille dolos solitus, tot volvere casus,
Dolium hic interea volvere & ipse suum.
Dolio hic in vacuo vixit grandævus, at illum
Vel juvenem morti dolia plena dabant.
Diogenes eodemque die decepsit Athenis
Siccus, *Alexander* quo Babylone satur.
Si modò *Alexander* non essem, Rex, ais, essem
Diogenes: contrà hic talia voce refert;
At si *Diogenes* non essem, non tamen essem
Certe ego *Alexander;* non sumus ergo pares.

In Thrasonem.

Dum per plateas ambulat grandis Thraso,
 Turbâ refertas civium, & pleno foro,
 Eum obvium, ut sit, fortè quis cubito premit;
 Statim feroculus ille flammam concipit,
 Torvè intuens, & voce sic altâ tonat,
 Quis tu, vel unde, moribus tam rusticis?
 Iterum premas me, si audeas; faxo scias---
 Commotus alter, iræ & cæstro percitus,
 Vultu minabundo, ense strictoque irruens,
 Quid scire me vis? quidve tu facies, air,
 Si trudo rursus? tum Thraso, cedam viâ.

Scutum fidei.

²H τὰν, ἢ ἡπὶ τὰς.

Dux fortissimus olim *E paminondas*
 In bello moriens, rogâsse fertur,
 Salvus num clypeus sibi maneret:
 Nam nil cætera, ait, moror, propinquam
 Nec mortem metuo, modò ille salvus.
 Heu! ego quid faciam, non dux sed miles inermis,
 Christe, tuus, quem tot miserum glomerantur in uatum
 Hostium turmæ simul irruentes,
 Impetu sævo, & rabie nefandâ, &
 Robore ingenti; quid agam pusillus?
 Quóve me vertam? heu! peri, occidique
 Funditus, tantis ego copiis, &
 Viribus impar.

Ecce Draco magnus, Rex Lucifer, agmine primo;
 Flammifero vomit ore faces, ignitâque tela

In me ardens vibrat, movet & bella, horrida bella :
 Quin etiam ut Leo rugit atrox, rictaque tremendo, &
 Faucibus instat hians, me deglutire paratus.

Mundus deinde suum jam sequitur ducem,
 Unitisque simul viribus ingruens,
 Iras & gladios in me acuit truces,
 Tortis & jaculis furit.

Atræ Inferorum mox inhiant mihi
 Portæ, & dehiscunt Tartarei sinus,
 Me miserum ! penè absorbent Acherontis & undæ.

Nec tu tamen despondeas, anima mea,
 Tot cincta quamvis undique & periculis,
 Tot & maniplis hostium circundata ;
 Ducis, meum cor, esto Thebani memor.

Spiculaque, & gladios, possis contemnere, & ignes,
 Dum clypeus tibi salvus adhuc, atque aureus umbo.

Ergo furores nec Satanæ graves,
 Nec civium iras dira minantium,
 Fauces nec Orci horrendum hiantes,
 In columni hoc clypeo timebo.

Hoc ego dum firmus scutoque & robore nitor,
 Non me ventorum rabies, nec turbo, nec Auster,

Dux inquieti turbidus Adria,
 Scopæ viarum non Aquilo impotens,
 Non *Africus creber procellis*,

Hac fidei benè rupe fixum
 Franget, tempestas me denique nulla movebit,
 Mente bonâ quatiétve serenum.

Fremant ergo hominésque, Dæmonésque,
 Scutum tu fidei maneto salvum,
 Suprema nec sim timidus pīlāwīs in hora,
 Cætera nil moror, & mors mihi munus erit.

S. Petrus, an Roma Episcopus?

Miror cur Petrus non sit tibi, Roma, secundus,
Pauli cum Papæ quinque fuere tibi.
An quia Paulus ibi, hinc tot Pauli nomine Papæ,
At Petrus Romæ fortè nec unus erat?

In Fatum Stoicum.

At ô Cleanthe, & Zeno pater Stoæ,
Quam dogma hoc audax, centimano Gyâ,
Cœôve dignum, fratre & ejus
Encelado, Superos & ipsos
Ligare vinc'lis sic adamantinis,
Ut nec suum Sarpedona Jupiter
Servare possit, Rex Deorum
Omnipotens, prohibente fato!
Natu quasi orbem & numine temperent
Trinæ Sorores, non Trias altera,
Clavòque Parcarum trabali
Fixa forent simul universa.
Sic multiformem stringere Protea
Atrida tentas; compedibus novis
Sic, Xerxe quondam sœviente,
Vinctus & Ennosigæus ipse.
Deorum in omnes ergo hominum greges,
Fatorum in ipsos imperium est Deos?
Necessitati quippe vestræ,
Stoice, nec Superi repugnant?
Catena an ipsum firma ligat Jovem?
Catena causarum irresolubili
Nexu cohærens? regnum & ejus
Siccinè sub graviore regno est?

At non catena est hæc Jovis aurea,
 Quâ nempe, & uno vel digito pedis,
 Terrâsque sursum, unâque vastum
 Tam facile trahit ille pontum.
Cessat voluntas? nec pede libero
 Currunt in orbes res hominum suos?
 Sors immò vitam versat omnem,
 Sûntque moræ remoræque mortis.
 Gaudete tandem vos Medici, quibus
 Jam salva res est: quod superat Jovem,
 Non id Jovis vincit nepotem,
 Nec sapiens genus Aesculapi:
 Hic namque fistit pensa rapacia,
 Brevésque Parcarum amplificat colos,
 Et mitibus protelat herbis,
 Et medicâ fugat arte fatum.
 Nec cor medentûm tam *fatuum*, putent
 Ut esse *fatum*: quin rigide, inquiunt,
 Zeno valeto; nempe nobis,
 Si Stoa ferreat, olla friget.
 Et tu ruentis destina Porticûs,
 Rector Neronis docte puertia,
 Fato vale dic, si sapis; nam
 Irrita sunt tua, stante fato,
 Præcepta divina, & monita omnia:
 Si fata nobis scilicet imperant,
 Frustra, regunt si hæc nos agûntque,
 Consiliis animum fatigas.
Paulina vestra annoi potuit mori,
 Et non mori? icta & vena revinctaque
 Sit testis: exorable ergo
 Casibus est monitâque fatum.
 Nec ipse prudens tu *Seneca* & *probus*
Fato peristi, nec meritâ nece:
 Tibi accidit lethum, *Nerôque*
 Sic voluit, nec erat *necessus*.

In Ignatium Loiolam.

FRACTO crux planum prædixit * Horatius olim ^{* L. 1.}
Epist. 6.
Claudum Impostorem scilicet Ignatium.

*Pax Dei (opere ipsius,) præsidio-muniens-tuebitur corda
vestra, Phil. 4. 7.*

Opax alma Dei, salutis arrha,
Sancti Pneumatis aura, porta cœli,
Lassi pectoris unicum levamen,
Nepenthes, panacea, moly magnum,
Et morbis medicamen universis,
Olivam ore gerens Columba sacra,
Sudi nuntia; spiritus sereni,
Tranquilli maris, halcyon beata;
Tu me, oro, tueare, pax amica,
Tu custos mea, tu fatelles esto,
Arx tu, præsidiumque cordis ingens.
Hoc munimine tutior manebo,
Quam si turris ahenea undiquaque
Clausum parietibus suis teneret;
Hoc munimine fretus, hic recumbens,
Insultus nec ego hostium timebo,
Nec vultus tetrici aut minas tyranni,
Nec mundi rabiem ferocientis,
Nec tela ignea Dæmonis, nec arma,
Infernique januam, nec atræ
Vim mortis, nec aculeum, timebo.
Tu me, oro, tueare, pax amica,
O pax alma Dei, salutis arrha.

In Clari Bonarscî, alias Caroli Scribanî, Amphitheatrum honoris.

Splendida Sanctorum sileat miracula Roma,
Nec Patres jactet *Ribadencira* suos.
Omnis Scribanî cedar labor *Amphitheatro*,
Unum pro cunctis fama loquatur opus :
Fama loquatur opus, nugis bullisque refertum,
Bombis atque misis, *Carole Clare*, tuis.
Amphitheatrales nam sic tibi sumis honores,
Dans Clari titulum scilicet ipse tibi.

In detestandam cædem Henrici 4. Regis Gallorum.

Qui proprio regnum sibi Marte manuque paravit,
Atra Ravilliaci hunc abstulit una manus.
Tot ræclara foris qui gessit pælia Victor,
Pontificum periit proditione domi.
Non satis est tibi, Roma, tuum nunc esse *Navarrum* ;
Quod non antè fuit, victima cæsa tibi est.
Cum nullo servanda fides, (lex *Fæderis ista
Sacri*) qui nunc est, aut fuit, Hæreticus.
Loiolidum *Henricus* suasu, veram ore negârat,
Saltem Romanam prætuleratque fidem.
*Hugonotam intusne aleret sub pectore, cultro
Scrutari Regis cor voluere Patres.*

Ad Isaacum Waltonum, Virum & Piscatorum optimum.

Isace, macte hac arte piscatoriâ :
Hac arte *Petrus* Principi censum dedit ;

Hac

Hac arte Princeps, nec *Petro* multò prior,
 Tranquillus ille, teste *Tranquillo*, Pater
 Patriæ, solebat recreare se lubens
Augustus, hamo instructus ac arundine.
 Tu nunc, Amice, proximum clari es decus
 Post Cæsarem hami, gentis ac Halieuticæ.
 Euge ô Professor artis haud ingloriæ,
 Doctor Cathedræ, prælegens Piscariam!
 Næ tu Magister, & ego discipulus tuus,
 (Nam candidatum & me ferunt arundinis)
 Socium hac in arte nobilem nocti sumus.
 Quid amplius, *Walton*, nam dici potest?
 Ipse hamiota Dominus en Orbis fuit.

In importunos quosdam Calvinom astigas.

Calvini & ipse discipulus nunquam fui,
 (Ut nec *Lutheri*, fortè nec *Melanchthonis*)
 Sic vellicari nec velim in rostris tamen,
 * *Illustrem & olim Præful Andreas virum* Episc. Andr. Opusc. pag. 115.
 Quem dixit, ipse illustris, & summo quidem
 Non absque honore nominandum censuit.
 Quando ergo in illum concionibus suis,
 Convitii undecunque captatâ ansulâ,
 Adeò invehuntur jam novi Oratorculi,
 Peeruli ut olim, sic ii (me judice)
Ascende calve, ascende calve, clamitant;
Ascende tu, Calvine, paucis te volo.
 Id interim valdè cavendum censeo,
 Nè per *Lutheri*, perque *Calvini* latus,
 Vera ipsa fortè sit Religio saucia.

In Ebriosos.

Sunt qui manè bibunt, sunt quidam & nocte bibones,
Toto alii exsiccant pocula plena die.
Sol, Mars, Mercurius, reliqui, sua tempora servant ;
Lenæum excludit nulla sed hora Patrem.
Omnia hic horarum Deus est Pater, atque dierum ;
Nil refert, quo quis tempore vina bibat.
Liber enim Bacchus : nos, & gens ebria clamat,
Nos Bacchi comites *libera* turba sumus.
Immò, & captivi, & vernæ, vilissima ventris
Mancipia, Inferni compede vincita Dei ;
Qui & vobis melior ; saltem hoc à crimine *liber*,
Ad vos perdendum sobrius ille venit.

In montem Olivarum ; quò statim abiit Dominus, postquam ei dixissent Discipuli, Ecce duo gladii hic,
S. Luc. 22. 38.

Discipulis binos coràm ostentantibus enses,
Montem in olivarum, nec mora, Christus abiit.
Quid mihi cum gladiis ? emblema ego pacis olivam
(Inquit) amo ; vestra hæc nec mihi tela placent.
Si duo sint vobis gladii, satis, immò supérque est ;
Sat mihi vel nullus, pax & cliva satis.

In S. Augustinum.

MAlleus hæretici contundens dogma *Pelagi*,
Gratiæ es invictus perpetuūisque pugil.

Pugio

Pugio confodiens *Donati* schisma superbi,
 Christicolum es cœtūs unio, gemma Patrum.
Gratia salva Dei est, retinētque Ecclesia pacem :
Augustine, tibi hæc utraque palma datur.

Silentium eloquens.

Sum si quiddam de tua eloquentia, nam tacui. Cic. ad
Attic. L. 13. Epist. 40.

Cicero, Latinæ ô eloquentiæ parens,
 Ænigma quale hoc ? tu esse perspicuus soles :
 Benè scio, quid sit eloquens oratio,
 Quales & orbi tu dediti plurimas ;
 Dic, quælo, quid sit eloquens silentium.
 Tu, *Marce*, contrà sic mihi visus loqui ;
 Didicit tacere Orator æquè ac dicere ;
 Facunda lingua est, quæ tacere noverit ;
 Ut desipere in loco est sapientiæ genus,
 In tempore sic tacere & eloquentia.
 Agnosco, *Tulli* ; at eloquentia hæc silens
 Cum nempe breviloquentiæ sit proxima,
 Facundiam hanc cur *Attico* tribuis tuo ?
 Nam sicubi esset tam eloquens ἐχεμυδία,
 Non *Atticismus*, sed *Laconismus* foret.

In Helenam Constantini M. Matrem.

Lis de stirpe *Helenæ* est, ut & olim insignis Homeri ;
 (Hæc *Helena* Iliados causa, *Lacana* fuit.)
 Illa parens *Constantini*, *Crucis* illa repertrix :
 Convenit hic ; lis jam de patria una manet ;

Perfida

Perfida num fuerit, Bithynica, Galla, Britanna?
Plurimā at Historiā teste, Britanna fuit;
Et Regis, nisi nos fallunt monumenta, Britanni
Filia, cui nomen nempe Cœlus erat.
Filia at haud fuerit pia femina fortè Cœli,
Filia sed Cœli certè erat atque Dei.

In Ciceronem Christi tempora propè contingentem.

Augustus Cæsar, Cicero, te Consule natus,
Natus & Augusto Principe Christus erat.
Quàm propè contigeras Christum tu tempore, Tulli,
Antoni gladius ni vetuisset atrox.
Quàm vellem Christo proprius (non tempore tantum)
Te venisse fide & religione tuo!
O quàm animus gestit nostro te scribere in albo!
O si illum possim dicere jure tuum!
Macte Pater patriæ, quo solus nomine gaudes
Ante illum, qui te Consule natus erat.
Talis cùm vita, ingenio, & virtute fuisti,
Quidni (ô si!) nostrum ritè vocare queam?
Tu non longè aberas à Christo denique nato;
Quis scit, te moriens quàm propè Christus erat?

In Gadarenos, & eorum porcos. S. Marc. 5.

MAlles Heredis porcus quàm filius esse,
Auguste: ergo hominis filius ille fuit.
Filium at æterno prognatum Patre Deoque
Postponis porcis tu, Gadarene, tuis.

DÆmonia in porcos intrant, in cœrula ponti
Porci ipsi, mediis & moriuntur aquis.

Nè

Nè velit ergo intrare suas dehinc amplius oras,
Christum orat gregibus gens *Gadarena* favens.
Scilicet hic populus *porcinum numen* adorat,
Ipsò etiam *Verre* est sacrilegusque magis.

UNa ovis è centum amissa est, & deinde reperta :
Innocuae pecudes, grēque pusillus, oves.
Grex quantus simul, immundi, duo millia, porci,
In mare præcipites, Dæmone agente, rount !
Nec tamen Oceanus fœda hæc animalia totus
Purgat, quæ malus hic Spiritus intus agit.

EX homine in porcos Dæmon migraverat olim,
Attamen invitus, quippe jubente Deo.
At certè ex porcis hodie remeâsse videtur,
Inque hominem, antiquam sponte redisse domum.
Nunc etiam faciunt Circæa & pocula porcos;
Nec, si sterum possit, *Gryllus* homo esse velit.

In Bucephalum Alexandri Equum.

Quitulum posuit defuncto, & condidit urbem,
Bucephalo, annon plūs Patre *Philippus* erat ?
Nec *magnum caput* est virtus, ut opinor, equina;
Ergo tributus *equo* hic non erat *equus* honor.
Quantillum hoc meruit quod equus tuus Urbis honores,
Regna *Darius* equo debuit ipse suo.

*In Justum Calvinum Veteracastrensem, à Reformato
Religione Apostatam; qui non amplius jam Justus
Calvinus, sed Justus Baronius vocari voluit.*

Quid tibi Apostata, vis, non uno nomine, vane,
Desertor fidei, nominis atque tui ?

Saltem

Saltem prænomen *Justi*, *Calvine Baroni*,
 Depone, & quodvis tū tibi nomen habe.
 Sis quodcunque velis, esto vel denique Cæsar,
 Vel quicquid Cæsar, Papa vel esse jubet.
 Romam abeas, noménque geres *Illustre Baronii*,
 Fortè & in Annales tetrahet ille suos.
 O flos nobilium, titulo jam macte *Baronii*,
 Cum tibi Patrimum purpura sacra dedit.
 Exuis hæreticum nomen vetus, atque paternum,
 Cumque novâ sumis relligione novum :
Calvinumque tui deles è fronte Libelli,
 Etsi illic *Vetera & Castra* manere finis.
 At quando Romanorum *Nova castra* petisti,
 Transfuga, cur patriæ non pudet ergo tuæ ?

*In tres Germaniæ Civitates de inventæ Typographiæ
palma contendentes.*

SEp̄em Urbes certant de stirpe insignis Homeri,
 Tres Urbes & de stirpe Typographiæ.
Harlemum, Argentina, Moguntiacumque, repartam
 Hanc artem iacent, arripiuntque sibi.
Germanæ inter se certant tres ergo Sorores,
 Quæ Chalcographices sit genuina parens.
 * Argentorato detur, me judice, palma ; Vid. Ja. Mentel.
 Scilicet *argentens* ars amat illa typos. de vera Typogr. origin.
 Immò *argentum aurumque* simul, pretiosa metalla,
 Argentorato nomen, utrumque dedit.
 Ergo Libri, nisi conflati ex meliore metallo,
 Argentina, typos non meruere tuos.
 Ferrea Scripta, & ahena, Typographus inquit, abite,
 Plumbeaque ; à p̄celis vos procul esse meis.

Nil admirari prop̄ res est una —— Horat.

Nil admirari, si hæc res facit una beatos,
O nos beatos Brittonas !
Tam mira & miranda supremo hoc vidimus ævo,
Miremur ut nil amplius.
Sacram Pauli Aedem, stabula & præsepia primūm,
Dein factam & igni pabulum.
Visa æterna prius, nunc heu flagrantia Templa, &
Absumpta flammis marmora.
Ordinibus spretis miserum sine Præsule Clerum,
Pastorum & expertes greges.
Servos in solio, & plebeios scepta tenentes,
Cerdonum & agmen pulpita.
Denique mactatos sua & ante palatia Reges,
A plebe (proh scelus !) sua :
Justitiae & prætextus erat, mirabile, crimen
Ut esset horrendum magis.
Barbara plura ævi fileo miracula nostri ;
Vix ista credent posteri.
Mirari quicquam in terris jam desino ; solum
Admiror in cœlis Deum.

Vita, ut fabula. Sen. Epist. 77.

Δότε κέρτον. Augusti vox (apud Sueton.) paulò ante
obitum.

Transigitur mimus vitæ spectante theatro ;
Histrio sum ; plausum quilibet actor amat.
Tu Cæsar, κέρτον & moriens, Auguste, petebas :
Cum fuerat vitæ scena peracta tuæ.
Optandum, ingentis laudes meruisse theatri,
Sed quia nec cunctis Jupiter ipse placet ;

Sic

Sic agere, ut caveâ populus me sibilet imâ,
 Mallem, quâm Orchestræ displicuisse gravi.
Non ego ventosæ plebis suffragia venor,
Me juvat ex celso lecta corona jugo.
 Tu modo, summe Deus, cœlo spectator ab alto,
 Plaude; alii damnent; sit satîs euge tuum.

*In insigne illud par Historicorum, Cornelium Tacitum,
 & Suetonium Tranquillum.*

Scipio Vitas r sque gestas C esarum
 Celeberrimi Autores duo, *Suetonius*,
*Tacitus*que, & eleganter, & summâ fide,
Parique libertate (ait Sanctus Pater
Stridone natus) ac & illi vixerint.
 Eoque laude hi digniores, quo magis
Periculosa plenum hoc alea est opus,
Res Imperant n & facta, pr sertim haud ita
Pridem superstitem, historiam & fid  manu
Animoque recto, posteris transmittere :
Nam Veritas odiam h c necem interdum & parit.
Qu d si quis esse C esarum Biographus
In animo habet, Regumque gesta scribere,
Aut fidus Historicus sit, aut stylum premat;
Et veritati, vel silentio, litet.
Tum ver  utrumvis eveniat, cedet bene :
*Si scribat, & *Taciti* instar & *Suetonii**
Falsum cavebit; sin calamo abstineat manum,
**Tranquillus* & sic, & *Tacitus* prudens erit.*

Indeclinabile cornu.

Grammaticus, cui casta nimis non contigit uxor,
Aptota in libro nomina fortè legit:
Mox & ibi inveniens *indeclinabile cornu*,
Fortunam hic, inquit, suspicor esse meam.

In Hallum Sacrificulum;

De Communione sub una specie.

Quod plebi calicem sacram haud propinas,
Humanè haud facis, *Halle*, sed superbè,
Immò & sacrilegè, nefarieque.
Christus cum jubeat, bibant ut omnes,
Unde hæc dimidiata sicca cœna,
Et Communio manca Laicorum?
Cur illis calicem negas salutis?
Vinum num quia plus amat Sacerdos?
An panis populo τὸ πᾶν, ut illi
Cum sicco incipiántque, finiántque?
Quin per *Concomitantiam*, inquis, *Halle*,
Panem dum comedunt, utrumque sumunt,
Nempe in corpore sanguinem bibentes.
At si illis calicem dari haud necesse,
Quod cum corpore sanguis est receptus,
Tum nec pane opus est tibi, Sacerdos;
Nam cum sanguine carnem & ossa Christi
Tu per *Concomitantiamque* sumis.
O res mira, novella, quale & ipsum
Nomen, *Concomitantia*, ambo ficta!

Kōσμος pro Mundo, Homero ἄγρωστος.

Pro mundo positum & terrarum scilicet orbe,
Non Opere in toto κόσμον *Homerus* habet.
Nam propriè ornatum sonat hæc vox sive decorum;
Rite Poeta loqui sic γατὰ κόσμον amat.
Idem Hellenismi fons atque Poesios, uti
Nativo in sensu vocibus ille solet.
Forsitan hunc alio signavit nomine mundum:
Nec vocem, sed nec rem (nisi fallor) habet.
Nimirum huic nullo in numero nec carmine mundum,
Pauperiem querit qui sine dote piam.
Et mundum & res mundanas comtempsit *Homerus*,
Et spretis opibus pauper egensque fuit;
Nullo auri fulgore, oculive libidine captus:
Forsitan & solùm sic quoque cæcus erat.

'Ad

Ad Virum Clarissimum Doctissimumque D. Henricum Puckeringum, alias Newtonum, Equitem Baronettum.

Cum mando, meus hic Liber salutet
Te, clarissime *Puckeringe*, amicum
Inprimis veteremque, nobilemque,
Vade, inquam, mea Musa, Militemque
Newtonum pete, sive *Puckeringum*;
(Nam binum tibi nomen, at cor unum)
Et si inveneris intus otiosum,
Salvere à Domino tuo jubebis;
Vel dic, xāpe etenim utriusque linguae,
Et Græcæ ille sciens, & est Latinæ.
At si fortè foris vel occupatum
Usquam reppereris, vel in Senatu
Supremo, ut meritò solet, sedentem,
Tractantem ardua Regis atque Regni,
Obturbes cave, quin procul facesse.
Nam quid? tu, petulans Libelle, tantis
Curis implicitum, negotiisque,
Nostris posse putas vacare nugis?

SYLVARUM

Liber Secundus.

*In mundum muliebrem, & luxum in vestibus
hodæternum.*

Emilia si domus es, tua quæ pretiosa supellex!
(* Edificata Parens & tibi prima fuit.)
Fucus habet faciem, pendet cervicibus aurum,
Auribus & rubri splendida grana maris.
Nec satis est tenero dare pulchra monilia collo ; ^{Gen.}
Quin ornat molles aurea gemma pedes.
India mittit ebur, longinqui vellera Seres,
Purpura dat succum, & concha marina, suum.
Ornatus jam, cù totus vix sufficit orbis,
Quàm merito *mundus* dicitur esse tutus !
Nunc tam culta ticer, prior olim at semina lapidea ;
Sis culpæ, tunicae pelliceæque, memor.
Vestimenta tuæ testes & symbola noxæ ;
Ergo in deliciis signa pudoris erunt ?
Evigila tandem lex *Oppia*, corrige luxum,
Et discat metas sumtuus habere suas.
Sit modus in cultu sequioris denique sexus,
Per quem pars minima est ipsa puella sui.
Nè nimirum exundet luxu, sua littora norit,
Ut mare, sic mulier, nam *Venus* orta mari.
Frustrâ at vincitur muliebris compede mundus,
Femineum stringit fibula nulla peplum.

Gliscit

Gliscit moribus adhuc, à summo & serpit ad imum;
 Infusa plebs habitu luxuriante micat.
 Non distant Domina Herois, Davique Joanna;
 Vestis, ut & tenebrae, reddit utramque parum.
 Byssus, auro, & gemmis, quævis nutricula fulget:
 Et quid jam reliqui filia Regis habet?
 Serica vestimenta gerit cerdonis & uxor:
 Et dare sutori calcus ista potest?
 Quod si Septimius nunc viveret Afer, acuto
 Quam graphicè calcum hunc pungeret ille stylo?
 An cum cerusla & creta (ait) ergo resurges?
 Tinctis annè genis, textilibusve comis?
 Feminæ at haud opus est labes aspergere, vultus
 Quando suos atris pingit & ipsa notis.
 Desine Musa illam nigro carbone potare,
 Stigmata & arte suâ cum sibi inusta gerat.

In Γαλακτοφάγοις, seu, eos qui lacte vescuntur.

Γλακτοφάγοι ἀβοί τε δικρότατοι θυδρώπων, Hom. Il. 7.

NI fallunt Medici, ætati lac convenit omni;
 Lac alit & pueros, lac alit atque senes.
 Si tibi, Homere, fides, justi servator & æquus
 Idem olim populus, lactis amansque fuit.
 Lac album & dulce est; sic & qui vescitur illo;
 Lactentium hi mores scilicet esse solent.
 Si suave ingenium & candor cum lacte bibuntur,
 Γλακτοφάγοι tales sunt &, Homere, tui;
 O si etiam interris via lactea datur, ut omnes
 Γλακτοφάγοι essent, atque duxerintatu!

*In Ambrosium Calepinum Lexicographum: Quis
à Calepio oppido in Cenomanis à bonitate vini de-
nominato, & οὐλὸς & πίνω, Calepinus dictus est,
Ang. Rocch. Ind. Autorum præf. Bi-
blioth. Vatic.*

Vinum tu facies bonum bibendo,
Dixit Bilbilicus poeta quondam.
Tibi ergo, *Calepine*, nomen hæsit
A vini bonitate quod bibisti?
Saltem *Calepium Cenomanorum*,
Cui tu affinis eras, situm inter almæ
Vineta Italiam, oppidum inde dictum,
Quod tam οὐλὸν ἔμε. Credimus ne?
En est *Angelus ipse (Roccha)* testis.
Post sumnum Italicum hoc subinde vinum
Quid mirum benè te loqui *Latinè*,
Latinæ edere Lexicónve linguae?
Quod si hauris, *Calepine*, tale nectar,
Quām ritè *Ambroſiūſque nominaris!*

*In feminam quandam infanticidii suspectam, aliquot ab
hinc annis Oxoniæ suspensam & redivivam.*

Infelix mulier spurii malè conscientia partus,
Fixa cruci est, ferum perdere dicta suum.
Triste pependit onus; post fune soluta revixit,
Effugit sœvas carnificisque manus.
In dubio suspensa inter vitamque necemque
Illa diu, tandem, Vivere præstat, ait.
Egregii curant Medici mox ιστερόπολιμον,
Seminecem vitæ restituuntque suæ.
Mortua sed forte, haud fieri rediviva meretur,
Mortua, dum vixit, quæ απαταλῶσσα fuit.

In

In Romanum Teysegvra.

ROmanus Teysegvra numero (an * Deus?) impare
gaudet, * D. D. noster PP.
Omnia trina illi solaq; trina placent.
Excepto forsan, fidei quod Symbola præter
Trina Tridentinum condideritq; novum.
Illi telum utcunque Tridens est, sive Tridentum,
Et Cathedra ipsa tripos, & Diadema triplex.
Et regio triplex animarum, & sunt loca trina,
Cœlicolum sedes, Orcus, & * Utopia. * Purgatorium.
Denique & in Reges tres armat Erinnyas ipsos,
Et sua sunt Latio * tela trisulca Jovi. * Excomm. fulmina.

In duas Helenas, Græcam unam, alteram Britannicam.

INsignes Helenas celebrarunt secula binas;
Sparta illam, hanc orbi terra Britanna dedit.
At quam disparibus fatis animisque fuere,
Quæ formâ fortè, & nobilitate, pares!
Scilicet illa sui labes, hæc gloria, sexus;
Hæc lucem patriæ contulit, illa faciem.
Illi ob noxam ruit alto à culmine Troja;
Ornavit Trojam nostra Britanna novam;
Hæc et enim Augustam cinxit Trinobantida muro,
Saltem si antiquis credimus historiis.
Illa infida Lacæna, & regis adultera conjux;
Constanti constans hæc in amore fuit.
Trojanis Danaisque crucem tulit illa decennem;
Salvificam invenit nostra Britanna crucem.
Illa, fide ruptâ, collisit regna duello;
Salva per hanc Christi mansit in orbe fides.

Fax bellii fuit illa ; per hanc Ecclesia pacem
 Obtinuit, tutas Religioque domos.
 Illa obscura parens, prolis si conscia ; *Magni*
Hæc Constantini denique mater erat.

*In Collegium S. Mariæ Magdalena Cantab. cui Spinola
 quidam Mercator ingens damnum attulit.*

F Lens Sancta, & merito, es tu, cui dat *Magdala* nomen,
Spina tuo in latere ô *Spinola* quanta fuit !
 Quis tibi det *turres*, etsi det *Magdala* nomen,
Quando angusta adeò est heu tibi, Sancta, domus ?

In Vilitatem Lanæ.

B Alantum tondere greges non proficit hilum,
Gramine vix digna & vellera fertis oves.
 Tam vilis nuper, (passim sic rure queruntur)
 Tam parvo in pretio lanaque nostra fuit.
 Sic nos ingrati damnamus dona Deorum,
Lanigeri pecoris copiaque ipsa nocet.
 Ergo optanda lues ovium ? plus immo timenda,
Quod pereant homines deteriore lue.
 Hinc hominum numerus, pecudum crescente, minutus,
Gens quia casta illæ sobria suntque magis.

In Claudiūm Claudianū Poetam.

Hic est *Claudius* ille *Claudianus*,
Grandi carmine notus ille vates,

Qui

Qui Pelusiaco satus Canopo,
 Komam transiit, æneus stetitque
 Trajani in foro; hoc ingenii brabeum
 Nimirum Arcadiusque Honoriisque
 Poetæ posuere gloriose,
 Sublimique, volubili, & sonoro,
 Magni denique & æmulo Maronis.
 Ergo hic tam citò cum poeta currit,
 Passu tam celeri rotatque carmen,
 Nec fertur pede Musa, tanta tardo,
 Nec clando neque claudicante, ritè an
 Dictus Claudius ille *Claudianus?*

In Rhetoricam & Dialecticam.

RHETORICA est palmæ similis, DIALECTICA pugno:
 Hæc pugnet, palmam sed tamen illa feret.
 Maxima pars hominum non res sed verba sequuntur:
 Rhetor & hinc LOGICO plus mouet arte suâ.
 Majus apud *populam nimirum in RHETORE* robur ^{Demo-}
^{Ithenes.} Quam LOGICO; & sermo plus ratione valet.

Eucharisticon ad Deum, seu Gratia pro Gratia.

OÆTERNE Deus, PATER benignus,
 FONS VITÆ, dATOR OMNIUM HONORUM,
 Quid fundam tibi, ABYSSUS magna? grates
 Quas solvam tibi? quas litabo cura?
 Quot & quas tibi GRATIAS rependam?
 O quas gratia gratias meretur!
 O quam gratia vel meretur una
 Grates innumeræ! quid ergo reddam,

Donis pro omnibus aut tuis reponam?
Quin sumam mihi poculum salutis,
Et sanctum Domini invocabo nomen.
Meum reddere, sumere est; recepi
A te cuncta, Deus, tibique reddo.
Nil possum dare de meo, supplex
Tam curta est mihi, tamque inanis arca.
Totum, quod tribuo, tuum est: nec unquam,
Nisi à fonte tuo fluens perenni
Detur gratia, gratus esse possum:
Tuum est & mea gratitudo donum.
Ergo da mihi gratiam, esse gratum,
Tum demum tibi gratias rependam,
O æterne Deus, Pater benigne,
Fons vitæ, dator omnium bonorum.

* Psal. 116. 13.

In Feneratores.

A Lphius alterius dum vult ditescere damno,
Crescit monstroso secunda pecunia partu.
Proh Superi! quid non mortalia pectora cogit
Ari sacra fames, nimmi & vesana cupidus?
Omnis nempe caro fænum, atque pecunia fenus;
Tantum turpe lucrum toto dominatur in orbe.
Osura vorax, miseros, ut vipera, mordens
Mortales, ergone itum est in viscera terra,
Dira ut avarities, positis in fenore nammis,
Viscera pauperibus vitamque heu roderet ipsam?
Quò mihi divitiae si non conceditur usi?
Xpnuat' ἐν τοῖς ζήνοις consistant, nummus in usu;
Usu, sed non usurâ, ut sic crescat in horas.
Non ideo effossum terræ de ventre metallum,
Ipsum ut ventre suo setum, nova mater, haberet,
(Non pia nimirum mater, sed dura, metallum)

Non

Non hos quæsitus certè olim nummus in usus,
 Ut pareret prolem, sed ut esset ubique paratum
 Mercibus hoc pretium, & rebus serviret emendis,
 Omnibus, excepto se; auro nec venditur aurum,
 Nec nummus nummi pretium, nec denique fetus
 Legitimus, τόνος hic nec sat genuinus habetur.
 Quin nummo adjectus fetu hoc & feno renummus
 Non melius quadrat, quam *impôsta metallis*.

In Fabianum Lecestrum.

Cur faba tam tristem jacta est fatalis in urnam,
 Tercentum *Fabii* cum cecidere simul?
 An quod *Pythagoræ* solverunt jura renati?
 Nec sacris, ut fas, abstinuere *fabis*?
 Hæc in te tandem, *Lecestria* qui colis arva,
 Nè faba cudatur, tu *Fabiane*, cave.
 Quippe avido sic ore *fabas* & ventre liguris,
 Ut merito *Fabius Maximus* esse queas.

In Pontificiorum Indices Expurgatorios.

Lutherique, Melanchthonisque Libri,
 Petri Martyris, O Ecolampadique,
 Calvini pariter, siue Beza,
 Perkins, ac Whitakeri, item Juelli,
 Breni, Chemnitiique, Zanchiique,
 Necnon Plessiaci que, Musculique,
 (Plures Hæreticos ut hic omittam)
 Ejusdem impia furfurisque Scripta
 Liturâ omnia delectantur unâ.
 Si Doctissimus Optimusve quoquam

In

In libro Hæreticus citatus audit,
 Vox Doctissimus illa deleatur,
 Et vox Optimus illa deleatur.
Est solus Deus invocandus inquit
Index quidam Operum Patris vetusti;
Dele, solus, ait sed alter *Index.*
 Nec tantum Indiculi, Libri sed ipsi
Purgantur veterum subinde Patrum;
Purgatorius his & est hic ignis.
 O si *Index* quoque *deleatur ipse!*
 Immò hi scilicet *Indices* manento,
Æternū ô maneant, sed & manebunt,
Romana hæc monumenta Sanctitatis,
Indelebilis Indices character
Fraudis, perfidiae, tyrannidisque;
Indelebilis & pudenda labes,
Nullo quam Tiberis vel unda tota
Purgabit satis eluētve sec'lo.

*In Cellerimum Autorem Librorum tum Antiquitatis
 tum & Historie Cantabrigiensis Academia, Jo-
 annem Caium, Doctorem Medicum.*

Gymnasii antiqua repetens ab origine cunas
 Grantani Caius condidit Historiam.
 Plus Cantabrigiensis eine Academia debet,
 Haud scio, Twyne, tibi an *Bellostana* Soror.
 Ille quidem voluit certè, (fecitne?) sepulcro
 Quando, *Fui Caius*, poneret ipse suo,
 Túque, *Fui Granta*, ut possis Academia Mater
 Dicere, fortè prius quam *Fuit Oxoniam.*

Barbarus à barba & rure.

Quòd qui rure babitant, barbam hispidam habere soleant.

Cassidor. apud Delrion. in Med. Sen. citante

Voss. in Etymol.

Dic Modus in Logica cur *Barbara* primus habetur :
 An quòd sit Logicæ *barbara* lingua scholæ ?
 Id si ridiculum Logico fortasse videtur,
 Quanto hoc Grammatico ridiculumque magis ?
 Vox hæc, *Barbarus*, unde ? (togas componite docti)
 Componunt illam *barbaque rūsque* simul.
 Cur ? quòd alant *barbas ruri* : *barba hāndfacit*, inquam,
Philosophum, aut *Criticum* ; *rusticum* an ergo facit ?
Barbarum at ò Etymon ! nam *barba* & in *urbe* remansit,
 Ante ementitæ quàm viguere comæ.

In Astronomum ebriosum.

Cum biberis multūm, tunc jam vertigine mundus
Ambulat, ut *Geminos*, singula & astra vides.
 Quid prodest solerte polum tentare dioptram,
 Dum lassat tremulam crebra diota manum ?
 Quid juvat erectos ad sidera tollere vultus,
 Dum barathrum gressu jam titubante petis ?
 Quanquam oculis ergo cœlum rimaris & astra,
Jacobi baculo dirige, quæso, pedes :
 In tōveam nè forte cadas, dum celsa tueris
 Sidera : sic olim lapsus & ipse *Thales*.

In

In Liberum Patrem.

Liberi an esse Patres possunt, respectus & idem?
 Cur *Bacchus* *Liber* dicitur ergo *Pater*?
 Liberi item geniti semel, at bis natus *Iacchus*,
 Bis tantum natus, semper at ille *Pater*.
 Fallor ego; & *Liber*, quod solvat membra *Lyaens*,
 Λυαενης, laxans vincula, nomen habet.
Libera mens, luctu curisque soluta, paratur
 Vino, & muneribus, *Liber* amice, tuis.
 Quin & rore sacro, & *Bacchi* perfusa liquore,
 Carcere jam fracto, *libera* lingua fluit.
 At non vinoso *liber* pes tortus & æger,
Liberi ut ut *Patris* filia sit podagra.

Ad Jacobum Wyldborum Theologum, & in Agro Huntingtonensi Verbi Ministrum.

Præda feris, *Jacobe*, caves ne * vinea fiat, * Pl. 80. 13.
Sylvestrem & verbi cuspidē figis *aprum*.
Venantoduni dum sic *venaris* in agro,
 Non jam *agrestis aper*, sed *Meleagrus* eris.

Justus ut palma florebit. Heb. Pl. 92. 12.
 Δίκαιος ὡς Φοῖνιξ ἀνθρωπος. Græc.
Justus ut phœnix florebit. Tertull.

Intra phœnicem & palmam est cognatio magna,
 Ut meritò Græcum nomen utramque notet.
Phœnix post cineres victrix de morte triumphat;
 Inclita victori præmia *palma* datur.

Symbolon

Symbolon hoc utriusque bonum, ac insigne, *Resurgo,*
 Pulvere mersa meo, pondere pressa gravi.
Justi florebunt, avis hujus & arboris instar,
 Supremo clanget cum tuba magna die :
Conversi in cineres, & pressi mole, resurgent,
 Vivida ceu *phœnix*, & quasi *palma* virens.
De phœnice igitur facilis, si sit modò phœnix,
Septimii hic lapsus, si modò lapsus, erat.

Vivitur exigu[m] melius —

Non picta vestis, non ebur Indicum,
 Auri talenta, aut innumerabiles
 Possunt opes, curas edaces
 Pellere, tabificumque luctum.
Lenis virorum somnus agrestium;
Sævo at tyranno nec Sicula dapes
Dulcem elaborabunt saporem,
Nec facilem sua testa somnum.
Plerunque parvo sub lare pauperum
Cœnæ salubres; tutius & fere
Tenue est salinum; nulla nempe
Toxica fictilibus bibuntur.
Livor macrescens, anxius & pavor,
Mœrorque acerbus, transiliunt casas;
Pallatia intrant: atque circum
Tecta volant laqueata crura.
Somnos cupidio sordidus & timor
Aufert suaves; gaza nec inclyta,
Nec consularis ipse lictor
Summovet hos animi tumultus.
Talenta prudens hinc sua Anacreon
Regi remisit, postquam adeo vigil

Pernox jaceret, grande donum
 Cūm placidum excuteret soporem.
 Rarō impetuntur fulmine vel Jove
 Valles reductæ, culmina montium
 Dum tacta fumant; ventus ornos,
 Non humiles agitat myricas.
 Irâ & tumultu celsa palatia
 Regūmque turres undique perstrepunt,
 Dum pauperum pax in tabernis,
 Et requies habitant, amóque.
 Quod si comes sit cura pecuniæ,
Boneque mentis pauperies soror,
 Nec purpurâ sanentur ægri,
 Otia nec redimantur auro;
 Si nec dolentem copia leniat,
 Op̄sive, parvo dum benè vivitur,
 Cur rure permuteam quieto
Divitias operosiores?
Frui paratis, & valido mibi
Cum mente Numen det, precor, integra,
 Fundum colenti parvulum, extra
Fumum, & opes, strepitumque Roma.

Ordo etiam apud Inferos.

DIs Erebi sedes & Tartara nigra gubernat,
 Digerit & manes ordine quemque suo.
 Cum Plutone suo sedet & Proserpina conjux,
 Pallentes animas nec sine lege premit.
 Arbitr̄ & Minos populo dat iura silentium;
 Servat & atra suas Atropos ipsa vices.
 Si cui nec regimen, nec lex est grata, nec ordo,
 Pejorem Inferno debet adire locum.

*Duodecim Cæsares.**Julius Cæsar.*

CAstris, an rostris melior, num Marte, vel arte,
Nescio; Dictator *Cæsar* utrinque fuit.
O scelus infandum! qui ausit transfigere ferro
Tam doctum pectus, quis nisi *Brutus* erit?

Augustus.

Pacifico Princeps pacis sub Principe natus
Augusto; sed qui *Martius* antè fuit.
Marmoream is fecit Romam, sed sanguine multo
Fecerat & cæde hæc marmora flete prius.

Tiberius.

Divinos Christo decerni Cæsar honores
Tiberius voluit, sed vetuere Patres.
Sit *Divus* modò nè vivus, quasi dixeris: ipso
Nempe sub hoc *Christus* Cæsare passus erat.

Caligula.

Plusquam homo dum voluit, summo & Jove major,
Monstrum hominis tandem, non homo, *Caius* erat.
Metolle, aut ego te, cœlo Superisquam minantem
Sic dominum, servi sustulit ense Deus,

Clædius.

Judeis Roma putris, mox pulsus & ipse
Vita boleto, *Clædius* astra petit;

(haberi
Firque

*Fitque Deus ; Nero dixit enim, Cibus iste Deorum est ;
Agrippina viro has apparat ergo dapes.*

Nero.

Quid restabat adhuc, *Petro, Pauloque* peremptis,
Et Matre, & Senecâ? se necat ipse *Nero.*
Agrippina tamen se occisam jure fatetur,
Nato quippe suo hoc jam liber, ergo licet.

Galba.

Imperium, si non habuisses, dignus habere ;
Nactus at imperium, non ita dignus eras :
Tam malè, *Galba, habitant, & agunt, te Principe, cives,*
Ingenio ut similis sit tua Roma tuo.

Otho.

GAlbam occidit *Otho, Princeps ut Salvins esset ;*
Occidit sese, ut patria salva foret.
Mollis *Otho* in scena, sed fortiter exiit, actor ;
Vitâ Epicureus, Stoicus occubuit.

Vitellius.

SÆvitiae monstrum, luxūsque, *Vitellius, ingens,*
Uvarum sitiens sanguinis, ac hominum.
At quantò melius simo & oblitus *Anlus olebit,*
Occisus quando tam bene civis olet !

Vespasianus.

EXigis usuram ex urina ; & qualibet ex re
Dulcis odor lucri, Vespasiane, cui.

Sic semel, ipse tenens clavum, navemque gubernans
Orbis: vis iterum? jam Palinurus eris.

Titus.

Deliciae humani generis, Tite suavis, amorgue,
Mundi odium merito tu solyma alta facis.
Qui Christum occidunt Divini Patris Amorem,
Humanæ hos perdis tu, Tite, gentis amor.

Domitianus.

An luxu & vitiis domita tibi nomen ab Urbe,
Quod nescit stare in carmine, nec meruit?
An quod muscarum domitor, dominusque, Deusque,
Calve Nero, ut *Dæmon, Zevs & Troya & eras? Eelzebub.

Gratia { gratis data.
 } gratum faciens.

Gratis, quæ gratis datur, est ea gratia vera;
Gratia, quæ gratis non datur, illa perit.
Gratia, quæ gratum facit, est comes arcta salutis,
Acceptumque Deo quæ facit una virum.
In benè jam meritos facit haec & gratia gratum;
Erga homines gratus, gratus & ille Deo.

Levius fit patientia —

Omne onus ærumnæ levius, si mente serena
Et patienti animo sustineatur, erit.

Arctius implicita est reti fera quæque reluctans,
Cervice & rigidâ fit grave, molle jugum.
Vincit qui patitur mala: Dux autorque malorum
*Ipse * resistendo vincitur at Satanas.* * Jac. 4.7.

$\Delta\iota\alpha\beta\omega\Theta$ }
Bia, δόλω } Anagram.

Communi dolus an vires quis in hoste requirat
Humani generis? fraus, an aperta manus?
Æstu & vi pugnat Serpens vetus, at magis astu;
Marœ furit Satanas, sed magis arte valet.
Scilicet ut Cyclopa Utis, * δόλω, ἐπ βίηφι * Hom. Od. 1.
* Excavat miseros sic vafer ille viros. * 2 Cor. 4.4.

Ad tres fratree Standifios, Theologos juxta ac Musicos insignes.

O Quam vos memorem, canamusque, fratres
Vos ô Standifis, trias canora,
Vocum ternis, triga Musicorum!
Trini Musicæ & Artium Magistri,
Trini Presbyterique Musicique,
Rectorésque gregum & parœciarum,
Periti quoque singuli Organistæ;
Vestrūm quisque gerit se utrisque in istis,
Rostris tam bene, concionibusque,
Choris tam bene, cantionibusque,
Utris ut melius, sit ambigendum.
Natu denique singuli * Petrenses,
* Petrenses quoque singuli educati;
Claves scilicet hinc habetis illas,

* Petriburg.
coll. S. Petri.

Claves

*Claves Ordinis, atque Cantilenæ,
Quām bellè omnia consonant, bonūmque
Concentum faciunt! triūmque fratum
Quām pulchra harmonia ista Musicorum!*

'Ορθοπομεῖν, καὶ 'Ορθοποδεῖν.

Qui verbum vitæ benè dividit, & malè vivit,
Voce quod edificat, diruit ipse manu.
Immō quod astruit ore, suo pede destruit amens,
Non recto quoties ambulat ille pede.
Quid tibi profuerit, si sis Chrysostomus ore,
Si non & vitâ tu Polycarpus eris?
Quām merito, Basili, tu Magni nomen habebas,
Cujus vox tonitru, vitâque fulgur erat!

Βέλτερν ἐς κόρης, οὐκ ἐς κόλαρες.

Ore tenenti ossam carnis Vulpecula Corvo,
Melliflua est, inquit, vox tibi; quæso, cane.
Paruit ille statim, crocitantique excidit ossa,
Quā raptâ ridens illa relinquit avem.
Fallit adulatrix quando ergo bestia corvum,
An non ἐς κόρης βέλτερν οὐκ κόλαρες.

Petrus tributum salvens ex ore piscis.

Piscis, Petre, tuus gratum fert ore numisma;
Mutus & hic monitor danda tributa docet.

Regi dona quidem mittis, sed mittis in hamo :

Te Piscatorem denique piscis amat.

* Christus enim passus piscis fuit assus : & ô quam ^{Bern.}
Invicem amant sese, Piscis hic, atque *Petrus. ^{Joh. 21.}

In Varum Causidicum Podagricum.

Lingua modo officium præstet, sit denique sanum
Sinciput, officient nil tibi, Vare, pedes.

Quamvis ægrum habeas corpus, modo sit tibi sana
Mens, ignoramus quid noceat podagra.

Non opus est, ipse ut tu curras, Lex modò currat :
Quò tibi pes ? causæ tu bene tange caput.

Nodosæ articulos possis evolvere causæ,
Nodosa arthritis dum tibi membra ligat.
Si non, Vare, cliens chiragrâ tuus ergo laboret,
Non multum obsuerit, Vare, podagra tibi.

Musica vis.

AMphion, Orpheus, & Arion, tres Citharœdi,
Saxa, feras, pisces, peraomuere lyrâ.
Sensu saxa carent, (sed quid non Musica possis ?)
Auditu pisces, & ratione feræ.

In Paulum quendam, homicidii reum se primò fatentem,
postea negantem.

Qui modò fassus eras crimen, scelerate, retractas,
Et, quasi pœnitentia pœnituisse, negas.

Quid

Quid prodest celare nefas, quod conscientia nuper
 Mens & lingua palam, & conscientia turba, tulit?
O scelus! heu quantum mortalia pectora cace
 Noctis habent! lucem quam fugit omne malum!
 Quin age, culpam agnosce, crucique innitere Christi;
 Proderit illa tibi, nil obseruitque tua.
Paulum imitans, peccatorum te, Paule, fatere
Primum, sic Sanctus tu quoque Paulus eris.
 Quod si non tua facta dolens, homicida, fateris,
 Aeternum tibi erit trux homicida Satan.

*In Calderwoodum Scotum, Autorem Altaris
 Damasceni.*

* **P**RÆSULI ut eximio possis aspergere labem, *Spetswoodo.
 Alabe & sylva nomen hic, inquis, habet.
 At nomen tibi calda, lebes, lignumque dedere:
 Aptius & zelo possit an esse tuo?
 Nempe Altare Damascenam, præservide mysta,
 Postulat has ollas, lignaque multa, tuum.
 Inter & has ollas, caldaria vestra, jacebat
 Scotia, funesta schismatis uita face:
 Donec pacifico flammam extingente Jacobo,
 Argenteis pennis facta columba fuit.

*Ad Christum, Ode, de Sacramento Corporis &
 Sanguinis sui.*

OMAGNE MAGNI NATE PATRIS DEUS,
 FILI SUPREMI PATRIS HOMOUSIE,
 ET QUEM COÆTERNUM PAREATI,
 ATQUE PAREM, VENERAMUR OMNES:

Descende cælo nunc iterum, presor,
Ros, manna, panis, pasce famelicum

Carne & tuâ sacrâ, tuóque

Sanguine vivificante, servum.

Sed nec necesse est è folio tuo
Stellante descendas iterum polo :

Quando hic reliquisti, recedens,

Pignora certa meæ salutis,

Tuíque amoris, symbola gratiæ,
Præsentia que hic, nunc etiam, tuæ ;

Vitæ spem, & arrham, sempiternæ,

Viva tuæ monumenta mortis.

Corpus dedisti tu mihi pabulum,
Potum dedisti tu mihi sanguinem ;

Tu victima, & tu victimus, idem,

Idem hominum cibus, & Redemtor.

Quas mensa præbet delicias tua !

(Præ qua famescit vel Sybaritica)

Cùm dulcè vescor pane vitæ,

Cùmque bibo calicem salutis.

O mel merum ! immo ô ambrosias dapes !

Præ queis amarum est mel & Hymettium :

* Gustate, Sancti, hic, & videte,

Quàm bonus est Deus & suavis.

Cœnâ hâc, Vitelli, dum fruor & dape,

Convivii quàm me miseret tui !

Hoc haurio dum nectar, ô quàm

Temno tuam, Cleopatra, gemmam !

* Psal. 34. 8.

In Georgium Buchananum Scotum.

DE jure Regni cùm librum lego tuum,
Poematumque, Buchananæ, nescio
Melior poeta, pejor an tu subditus.

Opor-

Oportuit Georgium *Georgica*,
Et Buchananum *Bucolica* potius sua,
Scripsisse cum *Marone*, quam *Politica*.

Hollandiae *Etyma*. Hollow-
Hole-
Holy- } Land.

Quare domi latebras, *Batave*, ut sis tutus ab Hoste,
Nempe *cavernosa* est, & *cava terra* tibi.
Sit *cava terratibi*, modo cor planum, absque *cavernis*,
Sincerum & simplex pectus, & absque plicis.
Sic tua pacta fides posthac servabitur Anglis;
Sancta tua & fiet, quæ *cava terra* fuit.

In Equum Caligulae Consulem ab ipso designatum.

Consul equus Romæ suus est à Cæsare factus:
Mirum ni Dominus bestia pejor equo.
Quaritur ergo annus, quo insania contigit ista?
Gestum hoc *Equo* primum *Consule* nempe fuit.

In Britannicæ Ecclesia primordia.

Culi Christi *lux* affulxit, Rex primus in orbe
Lucius, ô faustum nominis omen habens.
Christicola, & Regum primus Rex ergo Britannus,
Atque inter Gentes prima Britanna, fuit.
Nondum Romani dederant sua nomina Christo,
Cùm veram amplexa est terra Britanna fidem.

Ante Petrus Romæ quām intrārat mœnia, *Simon Alter, Zelotes*, hīc novus hospes erat;
 Déque Arimathæa *Josephus*; & ille sepulcrum
Glastoniae, Dominum qui sepelivit, habet.
Sexus & ut nobis succurrat uterque, *Pudentis*
 (Quam memorat *Paulus*) *Claudia* nostra fuit.
 In nunc, & fidei jacta hæc primordia sanctæ,
 Urbs domina, & Cathedræ, Roma superba, tuæ.
 Et tu, *Personi*, cui sic *Conversio triplex*
 Nostra placet, fune ô triplice digne Pater;
 Cur Romæ tribuis fidei natalia nostræ?
 Quando, ingrate, parens est tua terra prior;
 Christi imbuta fide prius estque Britannia, Romam
 Præcedens annis, * *Cesare* teste, novem. * Baron.

In *Etymologos* ineptos.

A Κεφαλὴ *Cephas*, à Πάχει *Pascha*: vetendum,
 Sic derivantis nè Κεφαλὴ πάσχει.

In Asinium Gallum, *Ciceronis stylo & laudibus ob-*
trecentem, & patrem suum Pollionem ei
anteponentem.

Non placet ergo tibi *Tulli* stylus? arte loquendi
Polluit annè pater, plūs *Cicerone*, tuus?
 Conveniuntque viris, *Asini*, sua nomina sæpè,
 Granaque præ gemmis *Gallus* amare solet.
 Magni Oratoris sed nec tibi, *Pollio*, laudem
 Invideo, at saltem sis *Cicerone* minor.

Baculus in angulo. seu, Non sequitur.

Lumina magna Deus fecit duo ; lumen in orbe
Papa ergo majus, Cæsar & ipse minus.
Factus & ipse Dei est ad imaginem & instar *Adamus* ;
Ergo ad formam hominis fiat imago Dei.
* *Tres* formâ humanâ videt, *unum* Abramus adorat ;
Pingere *Trinum* fas erit ergo Deum. * S. August.
Deficiat nè quando fides *Petri*, orat Iesus ;
Falliergo in Cathedra (aut fallere) Papa nequit.
Fertis aratra boves, juxta & pascuntur asellæ ;
Implicita indoctis sufficit ergo fides.
Ecce duo gladii, Domino dixere Ministri ;
Papæ ergo gladii jus utriusque datum.
Surge Petre, & macta ; missa hæc vox cœlitus olim ;
Papa ergo vitæ jus habet, atque necis.
Petro Christus oves mandavit pascere ; Papæ
Ergo licet Reges tollere, Regna dare.
Exitus haud dabitur, nisi totum solveris ; ergo
Igni purganda in carcere sunt animæ.
Petri è navicula Christus docet ; ergo supremus
Doctorum Papa est in rate, Christe, tua.
Panes quinque, duo & pisces, dant nullibus escam ;
Nos Sacramentis septem alit ergo Deus.
Colligite in cophinos fragmenta ; Ecclesia fiscus
Ergo bonorum operum est, Papaque gazophylax.

*Ad Clementem Nevillum, A. M. Armigerum, veterum
Amicum, Collegii S. & Individua Trinitatis
Cantab. Socium maximè Seniorem.*

Clementes multi, non re, sed nomine, Papæ ;
Tu *Clemens* es, quod diceris, atque *Pius*.

Tu

Tu nè vile velis, sed nec vis, optime Clemens;
 Symbolon eximii Præsidis illud erat.
 Nobile nomen habes, clara de stirpe, Nevilli;
 Nobilitas virtus at tua vera magis.
 Symbolon hoc habet & Triados Domus inclyta, quātu
 Optimus es Senior, maximus es Socius.

De testatio Felis.

Fmundi imago Spiritūs, & organon,
 Sagæ vehiculum, & comes;
 Furto & rapinâ vicitans; noctu vagans,
 Infœsta feles bestia.
 Creationis pars quidem hoc animal fuit,
 In Codice & tamen Sacro,
 Etsi frequenter nomen occurrit canis,
 Haud ulla felis mentio.
 Animal amicum & utile est hero canis,
 Venator, aut custos domûs.
 Ego, si quid odi, dico, non, pejus cane,
 Sed fele, & angue, abhorreo.
 Animal malignum, fœtidum, fœdum, salax,
 Torvum, nocivum, subdolum;
 Eoque pejus quo propinquius malum,
 Fur & latro domesticus.
 Crudele monstrum, dente ferrato simul
 Cruento & ungue sæviens:
 Avidum, gulosum, adeo supra modum vorax,
 Quicquid ferè obviâ venit,
 Rapiens, modo impar viribus nôrit suis,
 Immanis ut differt leo.
 Gurses ciborum, carnium ingens heluo,
 Crudæve sint, seu coctiles.

Ergo

Ergo pusillas, innocentes & feras
 Prædatur, ut cuniculos,
 Aliásque parvas quadrupedes, pisces, aves,
 (Nec squama, nec pluma, impedit)
 Modò *Afra avis* descendit in ventrem illius,
 Modò attagen Ionicus.
 Tum phasianos, & coturnicum genus,
 Gallósque gallinaceos,
 (Quos nullum ab illa posse jus defendere
 Phryx fabulator indicat)
 Nec non columbas ; denique harum, & omnium
 Pullos volucrum vorat.
 Mures quid in nos parvuli committere,
 Tantúmve possunt sorices,
 Opus ut sit hâc tam noxiâ nobis ferâ
 Ulcisci eorum injurias ?
 Adeste mures, sorices & rodite ;
 Medela pejor est malo.

Sermo index animi.

Θυμός. { sermo }
 Μῦδος. { fabula } Anagram.

Serмо index animi, μῦδος θυμός ταραχή.
 Sermo & mens Græcè quàm benè convenient !
 Omnibus ὁ utinam in linguis & gentibus, oris
 Harmonia, & mentis, par eadēmque foret !
 Tum nec ubique iret per totum *Pseudolus* orbem,
 Nec tam diversas lingua animusque vias.
 Fabula sæpe aliis, sermo sed semper Homero,
 Μῦδος simplicius namque amat ille loqui.
 Ut sit Sermo index animi, sit μῦδος Homeri,
 Sit simplex, & non fabula, sermo tuus.

Plora-

Ploratur lacrymis amissa pecunia veris. Juven.

Lugemus patrem amissum, lugemus amicum :
Qui perdit nummos, fletibus ora rigat.
Nemo tam pater ac Deus ipse est, tam nec amicus;
Nummus & est anima, & Regis imago Dei.
Penè Patrem, & numimum hunc, peccando amittimus
O nos siccoulos ! lacryma nulla cedit. (omnes :
Cùm tamen ista duo defteri sola merentur,
Ira accensa Dei, læsa animæque salus.

In Transubstantiationem.

Vox longa *Transubstantiatio*, tamen
Tot continet res monstra, quot vox litteras,
Longè immò plura : absurdâ quis recenseat,
Fanatico ex hoc quæ sequuntur dogmate ?

TActu quis gustuque nequit discernere panem ?
R odere num corpus Christi mus ergo valebit ?
A n caro Christi eadem, quæ in cœlis, hic & ubique ?
N unquid idem ex pane est, & factū ex Virgine, corpus ?
S anguis erit vinum sensu ac ratione vetante ?
U nquam an sacratus manavit sanguine panis ?
B arbara monstrificæ nonnè hæc miracula Romæ ?
S ublatis signis an Sacraenta supersunt ?
T ollere vel panem non est & tollere Cœnam ?
A bsentū non sunt sacra symbola pignora rerum ?
N um color atque sapor panis sine pane manebunt ?
T ransmeat in foricas sacrum per viscera corpus ?
I mpii edunt Dominum, & pascuntur corpore Christi ?
A nnè aliquod panem & non panem corpus eodem
T empore, vinum & non vinum, Omnipotentia reddet ?
I mmensumve, exp̄sque loci, & sine limite corpus ?
O mnipotens Deus haud esset, si talia posset.

Tran-

TRANSSEAT hoc jam *Trans-pariter cum dogmate nomen,*
Res an vox monstrosa magis? quin desine, Roma,
Admiranda, sed haud ulli credenda, referre,
Ni casso ratione & cunctis sensibus orbo.
Sancta fides supra rationem est; ergone contra?
Uvae igitur sanguis num idem est cum sanguine Christi?
Bina Sacraenta è latere is cùm fudit aperto,
Sanguinem, aquam, vinum tum fudit *vera-nè-vitis?*
Tam vitis nonnè is, quàm vinum sanguis & ejus?
Annon ergo utrobíque, in vino & vite, figura?
Nonnè odor, & color, & sapor, idem, qui fuit antè,
Testis, & ipsa *figura*, in verbis esse *figuram*?
In Metamorpholi hac ergo miracula fiunt?
At sensus errant: totus tum fallitur orbis:
Tum, si fallamur, Deus & natura fefellit.
In forme ô fidei & naturæ dogma repugnans!
O monstrum ingens, cui rationis lumen ademptum!

In Germaniam Artis Typographicæ Inventricem.

PRIMA Typographicam *Germania* repperit artem;
Gerras germanas imprimere ergo licet?

*In eandem, Bombardæ pariter & Typographices
Inventricem.*

HISTORIÆ aut fallunt, eadem aut *Germania* mater
Bombardæ inventrix, atque *Typographiæ*.

Artes hæc affines, quæ plumbo, ære, atque metallo,
 Ambæ opus exercent conficiuntque suum.
 Quinetiam (à prælis quantillum prælia distant)
 Eminus, hæc satyris, glandibus illa, ferit.
 Par metus utrinque ; & dubium, chartacea tela,
 Bellica tormenta an pernicioſa magis.
 Interdum nocet ergo suo Chalcographus ære ;
 Pensat at innumeris hæc nocumenta bonis.
 Quot namque ingenii fetus magis ære perennes
 Protulit obstetrix alma Typographice.
 Denique, ut hæc inventa simul Germanica jungam,
 Hoc prostrata jacet fulmine Barbaries.

In Sanctum Latronem. S. Luc. 23.

SI latro, quî sanctus ? si sanctus, quomodo latro ?
 Latro suâ Christi sed cruce sanctus erat.
 Latro crucem sceleris pretium tulit improbus, idem
 Et sanctus fidei jam diadema suæ.
 Regnante à ligno poterat qui agnosceret Christum,
 In Paradiso mox arbor & ipse fuit.
 Vim patitur regnum cœli, rapiturque corona
 Iustitiae ; regnum hoc vi rapit ecce latro.
 Christe, negare nequis regnum cœleste roganti :
 Latro rogat ; res est imperioſa fides.

Nemo solus satiss sapit. Plaut. Mil. Glor.

Non omni, soli, & semper quia convenit illi,
 Ergo hominis certè non proprium est sapere.
 * Omnes si saperent, in eremum mundus abiret ; * Proverb.
Arab.
 Nempe Aphrodite effet nulla, nec Aphroditi.

Solus

*Solus nemo satis sapiens ; Vir nullus, & unus,
Idem : *V. e soli* ; *Cuius te dū ἐρχομένω.**

*Semper nemo sapit mortalis, & omnibus horis,
Socrate plus sapiat, vel Solomone, licet.*

Quies una tantum.

Una Quies, ea & in cœlis, nec & altera terris;
Pluralem numerum non habet ergo Quies.

*Ad Isaacum Vossium, J. G. F. nuper factum Windso-
riensis Ecclesia Canonicum.*

OMAGNI PATRIS *Isaace* fili,
Gerardi Patris, erudite *Vossi*,
O factum benè, quod Choro locavit
Te *Windforia*, Cleri ut *Anglicani*,
Pars sit *Vossiades*, Parens ut olim !
Quantum nos tibi gratulamur omnes,
Quot vel litterulas sacras amamus,
Quot vel litterulas politiores,
Græcas præcipue, simûlque Eoas !
Quarum tu decus atque lumen ingens,
Testis doctior orbis undiquaque,
Tuusque *Ignatius*, tuusque *Mela*,
(Volens nunc alios omitto plures)
Tui & *Septuaginta*, nempe quorum
Tu famamque fidemque vindicasti,
Textus salvo & honore Originalis,
Verum nec tibi gratulamur uni,
Sed nobis magis, Angliaeque toti,
Quod te Ecclesia nunc sinu recepit,
Suum Mater & Anglicana fecit.

Tu

Tu noster, tuus atque noster ille
 Thesaurus locuples, manique scripta
 Tot Cimelia, Codicésque rari,
 Græcorum ac Arabum : tamen nec ullus
 Nostrum gazæ inhabitat huic opimæ
 Adhuc : Vive diu, valéque, *Vossi* ;
 Nos te, túque tuis fruere libris.
Præbendam interea atque *Dignitatem*,
 Dum merces tibi *digna præbeat*ur,
 Nos nobisque, tibique, *gratulamur*,
 O Magni Patris *Isaace* fili,
Gerardi Patris, eruditæ *Vossi*.

Autor Eis è autòv.

MUsarum in gremio peperit me Academia Mater,
 Et lusi *Jesu* parvus in Æde puer.
 A *Jesu* ad *Cephiam*, qui primus Apostolus, ivi ;
 Cepit & *Occidui* me Schola magna *Petri*.
 A *Petro* ad *Triadem*, pars quâ mihi maxima vitæ ;
 O Sanctæ *Triados* ter memoranda domus !
 A *Triade* ad *Mariam*, cui nomen *Magdala*, cum qua
 O possim vitæ criminâ flere meæ !
 Sic dena annorum miser & tria lustra peregri ;
 Quid tamen heu feci ? tu miserere, Deus.

In pyrii pulveris & bombardarum Inventorem.

TOrmentum rapidi displosum pulvere nitri,
 Inventum hoc * Nigri, Dæmonis, an Monachi ?

* *Schwartz.*

Sed

Sed Reges sufflare nitrati pulveris ictu,
Jesuitæ hoc opus est, & superat Monachum:

In Erasmus απχθων.

Pisciū, ait Monachus, quid *Erasmus* abhorret ab esu?
Siccine fas leges hunc violare Sacras?
Nec dubitat ventres Monachorum homo liber & audax
Tangere, Pontificis nec diadema triplex.
Non quod non ederet pisces, culpatur *Erasmus*,
Sed quod non mutus pisces ad instar erat.

Impius per somnium ad frugem redactus.

IN cultu temploque Dei peregrinus & hospes
Dives erat, pia cui sponsa, timensque Dei.
Ad templum quoties conjux ergo ire monebat,
Pro me tēque ipsa, quæso, ait, uxor, eas.
Mox æger cœli ad portas per somnia visus
Stare sibi, & pulsans, introitumque petens:
Nil opus intrestu, respondit janitor; ipsa
Pro se, tēque, uxor sci icet introeat.
Hinc monitus didicit sapere, & non temnere Numen,
Doctus onirocrites cœpit & esse pius.

*De terminacione barbarā aster, in accus: astrum,
diminutionem vel defectum notante.*

Aster Græcè, stella, Latiniè dicitur *astrum*,
Vox in fine alii sed male, juncta, sonat:

M

Ipse

Ipse Poetaster, vellem tamen esse Poeta,
 Grammaticus non sum, Grammaticaster ero.
 Sic Medicastrum aliquem, sic denique Philosophastrum
 Dicimus, augmento rem minuente malo.
 Casu an consilio cauda hæc paragogica vocum
 Arte suâ mancos, semivirōsque, notat?
 An quia scintillare astrorum more videntur,
 Quæis nec scintilla est artis & ingenii?
 An quoniam, *velut inter ignes luna minores,*
 Sic sciolos inter doctus in orbe micat?

In Pavonem, ex Persio. Sat. 6.

*Cor jubet hoc Enni, postquam destituit esse
 Maonides, Quintus pavone ex Pythagoreo.*

PAvo Pythagoree, pulcher ales,
 Salve Maonide, poeta princeps,
 Salve Enni pater, alter, aut uterque;
 Nam te sic, puto, Persii Camcena
 Designat, Samii Sophique dogma;
 Ac si pavo fuisset hic, vel ille,
 Mirâ denique transmigratione;
 Et sic Ennius ipse somniasset,
 Se jam scilicet exuisse pavum,
 Et factum egregium repente Homerum.
 Verùm Pythagoreus & mereris
 Hac porro ratione tu vocari,
 Cognati Samii quod estis ambo,
 Túque, & Pythagoras tuus renatus,
 Ales tu Samia, Sami ille civis.
 O funonis avis, superba funo!
 O formosule, gloriose pavo!
 Tibi florida, picta, pulchra cauda,

Quot

Quot respersa oculisque gemmulisque !
 Quot distincta coloribus refulget !
 Quis Thaumantiadem vel *Irin ipsam*
Funonis famulam tuę antecellis.
 Quin expande tuas, superbe, plumas,
 Syrma attolle tuum, reduc in orbem
 Stellantes adeò undiquaque pennas,
 Et quantum pores explicat : sed audi,
 Pavo, si sapis, ô faveto linguae,
 Tui & *Pythagoræ* memor, taceto ;
 Nam non est tua vox nimis suavis,
 Nec tam dulce canis ; nec es melodus,
 Ut quando fueras *Homerus* olim.
 Bella est cauda tibi, os sed inficetum :
 Expandas igitur licebit illam,
 Sed claude hoc, precor, interim, siléque,
 Pavo *Pythagoree*, pulcher ales.

In Symbolum illud S. Augustini mensæ inscriptum.

Quisquis amat dictis absentium rodere famam,
Hanc mensam indignam non verit esse sibi.

Absentis famam qui vulnerat, ille negatam
Mensam Augustini non verit esse sibi.
Famam, ait, *absentis* non te lacerare vocavi,
Presenti cœnâ sed saturate famem.

In Pseudolum.

Mentiri puto te, verum cum, *Pseudole*, narras ;
 Et cum mentiris, te scio falsa loqui.

Sive igitur verum, seu falsum, *Pseudole*, dicas,
Mendacem te habeo ; si sapis ergo, tace.

In Tuccam Schismatum.

Dum schisma velo conscientiae tegis,
Fontem bonorum tu mali autorem facis ;
Nam conscientiae instar & vice est Dei.
Speciosum hoc indis crimini nomen tuo ;
Non est profecto haec, *Tucca*, conscientia,
Sed fraus, & error, immò concumacia.

In Gregorium PP. 7. alias Heildebrandum.

Infernī torris vero cognomine dictus,
Quid mirum si fax totius orbis eras ?

In anus deformes, pro veneficis vulgo habitas.

Si qua occurrat anus deformibus arida rugis,
Dentibus & nigris, pallidulisque genis,
Mox physiognomon plebs hanc temeraria damnat,
Scilicet & sagam *Canidiāmque* vocat.
Fronti tanta fides ? si proditur indice vultu,
Femina censuram vix fugit ulla gravem.
Si informis, saga est ; quid si formosa ? meretrix :
Euge *Bion* ! ergo nulla mihi uxor erit.
Pulchra, Venus lasciva ; Venefica, turpis habetur :
Nos gens immò homines suspiciose sumus.

Illinc

Illinc dona Dei, vitia hinc damnamus iniqui
Naturæ; veniâ hæc, laude ea, digna magis.

In Martem & Venerem à Diomede vulneratos.

Tyrides Venerem, Tyrides vincere Martem
Novit; opem heroi namque Minerva tulit,
Et formam & vires superat sapientia; cedunt
Märque Venüsque uni, Tritogenia, tibi.
Tydiae at tu ritè faves: Jovis orta cerebro
Pallas; consilium est in *Diomede Jovis*.

In Sortilegium Ogilvii Librarium.

SOrtilego libros pretio dum vendis, *Ogilvi*,
Grandibus in primis *Virgiliūmque typis*:
Annon hæ *Sortes* verè sunt *Virgiliana*?
Auri sacra famæ; Sors venit ista tibi.
Nescia mens hominum fati sortisque future;
Carmen hoc emtores Sortilegosque notat.
Sunt bona, sunt quædam mediocria, sunt mala plura;
Tales sunt sortes, Bibliopola, tuæ.

In Concilium Constantiense.

Urbs quā indigna tuo es, *Constantia*, nomine, Sancta
Servandam Synodus quā negat esse fidem!
Fallere nempe fidem est *Constantia* grandis, & *Hußum*
Fraude piâ hæreticum perfida Roma capit.

Papam infra Synodum locat at Constantia: nonnè
Concilium hæreticum est hoc tibi, Sancte Pater?

*Addidit Dominus omnia Jobo duplia. Job 42. 10. ex
S. Chrysost.*

Cur, prole exceptâ, dupla omnia dantur *Jobo?*
Illa abiit tantum scilicet, haud periit.

Ad Deum Oratio.

VIta quæ facient frui beatâ
Olim, da mihi nunc, Pater benigne;
Futuræ ergo beatitatis arrha,
Certæ & pignora, quæ peto, salutis,
Clementissime Rex Creator, hæc sunt,
In te firma fides, nec otiosa;
In Ch: isti cruce rite roborata
Spes, sincerus amor tui, & tuorum;
Tibi uni placuisse gaudium, in te
Deliquisse adeò, Deus, Deus mi,
Hic cordis dolor, hoc gravamen unum;
Celi maxima cura, parva terræ;
Mundanis vacua & soluta curia
Nox; contemtus opum ac honoris ingens;
Cultus Numinis; illa pura virgo,
Nullo & relligio stuprata fupo;
Cor mundum, integra vita; mens quieta,
Quæ sors cunque datur; *torus pudicus;*
Regentum reverentia, atque legum;
Lis nunquam; ingenuum ac fidele pectus,
Abhorrens laqueos plicásque fraudum;

Prudens

*Prudens simplicitas, columbae ocellus,
Serpentis caput; innocens honesti
Ardor; pravi odium execratiōque;
Fames justitiae, sitisque sacra;
Pax intus; pietas, nec illa ficta;
Res nec curta nimis, nimis nec ampla;
Fastum horrens animus superbiāmque,
Veternūmque cavens inertis otī;
Purum os, non sine temperante lingua;
Maneueta, & docilis pati, voluntas;
Festivum ingenium, absque felle; morum
Candor; sobrietas; sine arte mensa,
Locus luxui ubi gulæque nullus;
Vitæ nec fuga, nec timor sepulcri,
Summum ut nec metuam diem, nec optem.*

Roma & Carthago.

BEllica laus cotem amisit, Carthagine victa,
Et luxus Romæ nunc dominatur iners.
Cumque foris hostem jam non habet, invenit intus,
In se & Roma ruit viribus ipsa suis.
Vultis at, ô Superi, perituræ parcere Romæ?
Hannibalem campis mittite ab Elysii.

In Ebrietatem hujus evi Epidemicam.

EVigila tandem lex Fannia; Bacche recede;
Vini, non undæ, nos Cataclysmis habet.
Insanire mero quandoque & desinat orbis;
Sit capital, vino saucium habere caput.

Sobrius & siccus discat tandem esse, *Bonosus*,
 Et sua despumet Massica mollis *Otho*.
 Ebria nè mox terra cadat, vertigine raptæ,
 Philosophi dicunt quam titubare novi.

Veterum Poetarum quadriga.

Quando ego Parnassi cupio condescendere culmen,
 Musarum in montem me ista quadriga vehit;
 Altisonusque *Maro*, & numerosus *Horatius*, ardens
Lucanus vates, *Bibilicusque* jocans.
 Hi mibi præcipue semper placuere Poeta,
 Nunc & amor (si fas) deliciæque meæ.
 At quartum hunc, d'ro, castratum intellige, Lector;
 Nam lasciva mihi pagina nulla sapit.

—- *Mars, Bacchus, Apollo* — (Lil. Grammat.)

Nupti quando alii, cœlebs hæc triga Deorum est;
 Et, *Lili*, in metro quam bene juncta tuo!
 Nam si cui vulnus det *Mars*, aut *Bacchus*, *Apollo*
 En præsto est, medicam qui ferat almus opem.
Mars, Bacchus, Phœbus, penetrat, laedit, medicatur,
 Corpus, mentem, hominem, cuspide, vite, manu.

Τεγμένη ἀπόντων οὐδὲ λόγων φάτνη πίλαι.

Mensa muta, præsepe.

Sunt mens & mensa affines, τελέγμηα τεγμένα.
 Mensa at voce carens dat sine mente cibos.
 Muta hæc mutarum mensa est præsepe animantium;
 Quadrupedes homines hæc τελέγμηα facit.

Convivas

Convivas decet alternis se pascere dictis,
Nempe cibūs ventrem, sermo latit ingenium.
Jucundos ergo ad mensam gratosque juvabit,
Edere & ore sonos, atque edere ore cibos.

In mæcnam quandam Pontificiam.

FEmina casta minus defendens dogmata Romæ,
Sermonem obscurum dixerat esse Dei :
Cui Præco verbi, Poterit quid clarius esse,
Quām, *Non committes, inquit, adulterium?*

In Somnolentos seu Somniconos, & Vinolentos seu Vinosos.

CAuda frequens adjectivi fit *lentus & osus*,
Plenam & abundantem remve, homi emve, notans.
An quia personas, & res, pigrasque gravesque
Denique & exosas, copia magna facit?
Sic somno & vino indulgens est *lentus, & osus* ;
Ipfa nec interea res odiosa minus.

In Keren-happuc unam è filiabus Jobi.

AUt cornu stibii, aut inversum denique cornu,
Nomen habes; cornu at copia quanta Patri!
Qui sic inversis tollit nunc cornua fatis,
Græci ut Αμαλδειας te κερενης ergo vocent.
Addit cornua pauperi Iacchus, Horatius inquit;
Cornua dat Deus hæc, pauper Iobe, tibi.

Ad

Ad Libros suos,

SAlvete Libri, vos comites mei,
 Mei magistri & consiliarii
 Quid turpe, quid rectum, docentes ;
 Præcipui mihi vos amici ,
 Fidissimi estis scilicet omnium ,
 Nam nec pudor vos , nec metus occupat ;
 Nemo ergo vestrūm aut erubescit
 Vera loqui, timet aut fateri.
 Pallor quidem os en occupat, & genas ,
 Non præ timore, at præ studio gravi ,
 Curâque, vestrūm utcunque nullus ,
 Quod scierit, metuit profari.
 Παρέποντα hæc ô quam mihi amabilis !
 Quam vos proinde & diligo, dum plagas
 Sequor libenter vos per omnes ,
 O socii comitésque chari !
 Quæcunque tandem & vos regio tenet ,
 Quæcunque lingua (hanc si capiam modò)
 Apis Matinæ more circum
 Vos volito, & thyma grata carpo ,
 Et mella fingo, seu Latium juvat ,
 Seu vos mihi gratissima Græcia ;
 Seu matre Hebræâ vultis uti ,
 Aut Arabum locuplete linguâ .
 Nam sic loquentes vos magis audio ,
 (Etsi haud modernos despiciam Libros
 Linguásve) dantes sensa Patrum ,
 Scita suis veterūmque verbis .
 Seu vos Homeri & carmina Virgilî
 Cantatis, aut cum Rhetore Tullio, &
 Demosthene, in rostris tonatis ,
 Quam volupe est mihi sermo vester !

Quod

Quòd si rogetis, quæ placeat magis,
Soluta, vincta an compede pagina,
Mihi fatebor ferre Musas
Nectar & ambrosiam canentes.

*In Sergium PP.4. qui cùm dictus ante à Bocca di porco,
omnium Pontificum primus suum nomen mutavit.*

Papa fit Os-porci, nunc *Sergius*; aurea gemma
In rostro porci est ecce Corona triplex.
Porcus nomen habere novum, (non quale **joannes*)^{Ancal.}
Vult ^{2. 17.} totum primus sic docet ille gregem.
Inde per antiphrasin Papæ sibi nomina sumunt,
Hic dum *Clementem* se vocat, ille *Pium*.

In Cæsarem Baronium Annalistam.

Pontifici dum blanditur tua pagina *Magno*,
Nec *Cæsar* curæ est, baro nec ipse, tibi.
Papali inservis, contemto *Cæsare*, pompa;
Cæsar tu, sed non *Cæsarianus* eris.

In Monomachos, seu Duellatores.

Credam ego magnanimum, qui fannā ulciscitur ensē?
Tam citò pugnacem cui ciet ira manum?
Hanc laudem frustrā captas, insane, duello:
Fortiter ille facit, qui probra ferre potest.
Tūne igitur fortis, bipedium timidissime, qui sic
Cuncta times, verbum ut nec tolerare queas?
Scur-

Scurram, à quo toties in scena scommate lœsus,
 Atticus in campum provocat ergo Sophus?
 Celsi animi heroum facile convitia temnunt,
 Spumam ut latranūm despiciuntque canum.
 Certa index animi spreta est injuria magni;
 Haud secus ad rupem frangitur unda maris.
 Scilicet *infirmi* est animi exiguique voluptas
 Ultio, quam temnit mens generosa virūm.
 O leporem, aut damam, aut siquid timidū magis, umbras
 Qui timeret, & nescit verba mināsque pati!
 Ah miser! at leporem hunc *galeatum* serò duelli
 Pænitet, in pugna cùm grave vulnus habet!
 Post probra vis plagas? sanabis vulnera famam?
 Non fers verba miser; verbera ferre vales?
 At, *mentiris*, ait: scelus ô tolerabile nulli!
 Morte piandum ergo & sanguine; fortè tuo.
 Te lœsi verbo? perdes me, aut ipse peribis:
 Non furor est, prōbrum nè patiare, mori?
 Vincit qui patitur: *Patientia nobilis herba*:
 Nobilibus sunt hæc symbola digna viris.
 Idem homicidarum patriarcha, autòrque duelli,
 Primus, &, * *In campum*, frater, eamus, ait. ^{Fuxia}
Monomachus nec in heroū stat denique versu,
 Heroos animos néve duella decent.

In Bacchum semper-juvenem.

Cur semper-juvenis vini largitor & autor
 Bacchus, cùm vinum, quod vetus, est melius?
 Quippe repubescent homines bona vina bibendo,
 Et vegetant artus pocula plena mero.
 Membra vieta viri sic Æsonis olla recoxit,
 Et juvenem fecit qui fuit antè senex.

Haud

Haud aliter senium pellit, pia testa Falerni,
 Ut nec ruga aretos, cura nec ut cor edat.
 Sic Bacchum semper-juvenem facit amphora vini,
 Annos & renovat, nec sinit esse senem.

Imperante Augusto natus est Christus.

Infantem *Augustus* Christum, monstrante *Sibylla*,
 Vedit (sic narrat garrula fama) senex.
Cumaum paulo ante *Maro de Virgine* carmen
 Panxerat, & *cœlo*, progenieque nova.
 Nec tamen *Augustus*, totum qui censuit orbem,
 Nascentem hunc puerum censuit esse Deum.

In Leonem PP. decimum & Lutherum.

Venales Pater indulgens extrudere merces
 Jam docilis, Cœlum vendidit, atque Deum.
 Mercibus historum implevit Papa *institor* orbem,
 Et sic *Roma* illi magna taberna fuit.
 Obstatit his cœptis animoso corde *Lutherus*,
 Nundinum & in Templo noluit esse Dei :
 Nec bliteis sivit deludi mercibus orbem,
 Nec *Ticili* tricas quisquiliāsque tulit.
Maxima contemta fama est & gloria Bullæ,
 Cumque suis nugis jussit abire virum.
 Quid mirum, tremere & Papam, & rugire Leonem,
 Cum bolum eruptum hunc faucibus esse videt?
 Prostrasti decimum, nove, sic, *Alcida*, Leonem;
 Annon & decimus tertius iste labor?
 Restat at, heu, alias: *Roma*, haud purgaberis unquam?
 Augea en stabulum Curia facta tua est.

Postulat

Postulat Hercules opus hoc, mihi crede, labores;
Quando erit, ô, re, non nomine, Papa pium?

*Ad Antonium Scattergoodum, S. T. D. Lincolnensis
pariter & Lichfeldensis Ecclesiae Canonicum, Theologum juxta & Criticum insignem.*

Chartis inornatum fileri nec meis,
Σκεδάσας, te patiar, vir ô φερανυμε.
Tu sparge egenos inter, ut soles bona;
Bona verba in Αede sparge, quod facis, sacra.
Tuūmne nomen planius dicam? haud opus:
Quis namque nescit tanta spargentem bona?
Vis dicam aperte? Spargibonum quisquis meum
Non novit, ille totius terè Angliae
Ἐλλωνώτατον profecto nec virum,
Κεπχώτατον nec novit, aut Criticos Sacros;
Quos tu revisos (quantum opus!) mundo dabas.
Hac unica in re fallit & nomen tuum,
Quod nempe Libros colligis simul bonos.

In Neronianam stupenda magnitudinis & impensa domum. Sueton. Ner. c. 31.

Maximus ædificator eras, Nero pessime; nam te
Quid pejus; thermis quid melius vetuis?
Roma domus fiet: Veios migrate Quirites:
Par urbi domus hæc, Aurea dicta tibi est.
Ædificant anro, cecinit Petronius, idem
Arbiter & luxus qui, Nero sæve, tui.
O quam dissimili tibi sunt tua tecta metallo!
Aurea quippe domus, ferrens est Dominus.

Cum

Cum tua tam vasta & totam domus occupat urbem,

Nunc te * tanquam hominem tandem habitare putas.

Nos quam latè habites, quam latè, & deniq; tutò;

Refert; plus somni vel casa parva dabit.

Civium amor, mihi crede, arx munitissima, Cæsar;

Dumq; habitas populi in pectore, salvus eris.

At nulla inclusum defendant tecta Neronem,

Ex ære, aut auro, aut marmore, structa licet.

Et cui cuncta domus nunc implet compita, tutus

Nec minimus totâ mox erit urbe locus.

* Diffidum Neronis apud Sueton.

In Thaidem.

Quid vultum tibi, *Thai*, purpurissas?
Mentitoq; genas rubore tingis?
Fucatam pudeat te habere frontem,
(Si frons non periit tibi pudorque)
Atque, ut sis dibapha, erubescere, *Thai*.

Iconolatra, Idololatra.

ICona non colo, sed sub imagine Numen adoro:
An non & Verpus dicere possit idem?
Scilicet is vituli coluit sub imagine Numen;
Nam, puto, vix vitulum creditit esse Deum.
Nec tam ligna fuere, Deos ut ligna putarent,
Gentes; idola at nec coluere minūs.
Non colimus simulacra, Deos veneramur in illis:
Sic apud antiquos Ethnica turba * Patres.

* Arnob. Laff. Euseb.

Sūmne

Sūmne ego tam * fatuus, lapides ut Numinā credam ?
 Non tam humilis certè menstibi, *Celse*, fuit. * Cels. a-
 Ergo & imaginib[us] tribuens λαργεῖαν *Aquinas*, l. 7. p[er] orig.
 Non idololatres, iconolatra fuit.
 Dic mihi, *Maenide*, idolum quid imagine distet :
 Sed cæcus tu; plus Hellade Roma videt.
 Dicam ego ? vox Græca est idolon, imago Latina :
 Vox diversa sonat, res tamen una manet.
 Idola haud colimus, colimus simulacra, fatemur :
 At certè idola hæc, qui colit, ille facit.
 Si sapis, î Papa, & præceptum expunge secundum ;
 Causa secunda magis sic tua forsan erit.

*Ad Tobiam Rustatum, Armigerum, utriusque Aca-
demia Macenatem munificum.*

Sed nec te, Patrone ingens, *Rustate*, silebo,
 Cui debent auctas *Camus* & *Iss* opes.
 Æternum libris & tu celebrabere nostris,
 Tot libræ & Musis, annua dona, datae.
Tobias * bonitate Dei tibi, *Granta*, Patronus ;
 Par *Bodleiana* hinc Bibliotheca tua est.

* Ita sonat Tobias Heb.

In Augustum Cæsarem.

Nescio quo fato *Augusti* mihi Cæsar[is] ingens
 Nomen, & in magno semper honore fuit.
 Seu quod belligeri ter clausit limina Jani,
 Orbem per totum pacis & autor erat.
 Sive quòd ipse Deus, Princeps & deniq[ue], pacis,
 Hoc sub pacifico Principe natus homo est.
 Nec lego turbâsse *Augustum* natalia Christi,
 Aut ipsi Infanti quid cupiisse mali.

Immō

Immò huic *Herodem* insidiantem scommate lusit,
 Mallem (inquit) porcus quam puer esse tuus.
 Seu quod Romanæ tunc ætas aurea linguae,
 Ævi *Augustai* & pura loquela fuit.
 Tunc acmen habuitque suam Romana Poësis;
 Cæsari & hinc nostro laurea quanta venit!
 Quot tum deliciæ Musarum, Heliconis alumni,
 Aonio pariter concinuere choro!
 Ut vos præteream jam *Galle*, *Catulle*, *Properti*,
 Et taceam numeros, culte *Tibulle*, tuos:
 Tum duo, vix magnis cedentia nomina Graiis,
 Seu tibi *Mæonide*, *Pindare* sive tibi:
Virgilium volo, (quis nescit?) *Flaccumque* disertum:
 (Nasonem heu miserum Cæsaris ira premit)
 Queis, *Cilni*, tu *Macenas*, *Augustus* at ipse
 Major *Macenas* atque patronus erat.
 Hinc spes & ratio studiorum in Cæsare tantum,
 Aulice quo Musæ sic viguere sacræ:
 Quo Duce & ingenium, bona mens, facundia linguae,
 Floruit, & pax, & pacis alumna fides.
 Quamvis, dum *Anion* socius, ferus ergo Triumvir,
 Et Tabulā, inprimis & *Cicerone*, nocens;
 Princeps at sibi deinde suo ingeniisque relictus
 Quam clemens patriæ jam fuit ille Pater!
 Ebis sex palmam quis denique Cæsar habebit?
 Vix scio, an *Augustus* dignior, annè *Titus*.
 Hoc scio, filio erit mensis dum proximus anni,
 Aeternum & nomen Cæsaris hujus erit.

*Ad Andream Noellum, Armigerum, Whitwellensem
 Rutland. Pupillum olim suum charissimum.*

Claro è stemmate nobilis propago,
 Campdeni genus inclitumque nomen

N

Ex-

Exornans merito tuo Noelle;
 Cui Natalitia & dedere nomen,
Albi cui patriam & dedere Fontes,
Albi fonticuli, rubensque terra:
 Nomen quam benè convenit solumque
 Natale hoc tibi! quippe splendor ipse
Te Natalium & arguit Neulum,
 Et pectus niveum ingenique candor
 Probat te, ó bone, Δροκλιαίον.
 Et natale solum rubensque terra
 Ortum stirpe quidem notat te Adami,
Virtutis tamen indicat colorem.
 O quam sede benè hæc morantur unâ,
Candorque ingenii, pudorque frontis,
Albi fonticuli, rubensque terra!
 Sed nec te probitas, Noelle, morum
 Sola ornat, pietasque, comitasque;
 Quin Musarum amor, eruditioque,
 Illustrat simul, ingenique culus:
 Tu nempe studiisque litterisque.
 Polles Ausoniis, sed & Pelasgis
 Præsertim; neque mirum, Amice, cùm sis
Fontalbanus, & haud ames lacunas,
 Puros sed latices aquæ fluentis
Græcae ex fontibus alveisque linguæ.
 In se scilicet Artium illa mater
Omnis continet eruditionis
 Puros *Græcia* limpidosque fontes.

In Biblia Polyglotta Waltoniana.

PRo merito laudare tuos, Waltone, labores
Non mihi si centum linguae, Polyglotte, valerem.
 Ex quo Oriens Christus, Magi & ex Oriente profecti

Ve-

Venere, haud par huic *Orientis* gaza refusit.
 Ergo dum in terris Ecclesia Sancta manebit,
 Christus & *Hesperis* & Christus *notus* *Eois*
 Fundet apud cunctas sua passim Oracula gentes;
 Veraque divini pendebit ab ubere Verbi
 Religio, variisque legentur *Biblia* linguis,
Waltoni toto nomen celebrabitur orbe.

In Raderi Martialem castratum.

Raderus ad Lettorem.

Lascivis Epigrammatis omissis,
 Castum do tibi, Amice, *Martialem*;
 Qualem nempe legat *Cato* vel ipse,
 Vel *Lucretia*, & audiente *Bruto*.

Leitor ad Raderum.

Zoilus argutos ne possit rodere libros,
 Vis inde obsceneum, Radere, eradere carmen:
 Sic facis, ut *Marco* hoc *Marcus* non castior ullus,
 Nec *Cicero*, aut *Brutus*, nec *virtus* ipsa *Catonis*,
 Nec *Seneca* aut pater, aut *Lucanus*, *Marcus* uterque,
 Corduba Bilbilicos quin & legat ipsa lepores.

In Justum Lipsium.

Lipsi, flos Criticorum, acute *Lipſi*,
 Doctrinæ jubar, eruditæ *Lipſi*,
 Sec'lorum veterumque, rituumque,
 Fidelissime prome conde *Lipſi*;

Sic nam te voco *Lipſium* libenter,
Justum non voco, ^{etemorāta} *Lipſi* ;
Justus propositi est *tenax honesti*,
At tu transfuga, ^{etemorāta} *Lipſi*,
Et Constantia te tua hīc reliquit.
Tu qui tot Veterum Libros revolvis,
Tam censoriā atrox ubique virgā
Castigans, obelo, & severus ungue,
Quām tu nunc ferulam mereris ipse !
O tu denique corrigende Lipſi !
Qui post tot monumenta, perspicacis
Fetus ingenii, & vigentis ævi,
Nunc deliria debilis senectæ
Docto promere non vereris orbi,
Tot nugas, apinásque, næniásque,
Hallinásque tuas, & Aspricolles.
Hoc miror, Peteriste, amice, Romæ
Tanto olim studio ac amore captum,
Romā posse adeò capi novellā.

Augustinus, & Augustus.

Augustinus & Augustus propè nomine juncti,
Flos, Alpha, & Princeps, Cæsarum hic, ille Patrū.
Et decades septem, & sex annos, vixit uterque;
Sic ætate ambo, nomine, honore, pares.
Quin, Auguste, etiam Christus, te principe, natus;
O utinam notus, Cæsar, & illetibi !

In tres Martinos { Lutherum
Bucerum
Chemnitium.

Martini titulo larvati en, Anglia, Momi
Prælatos carpunt Pontificesque tuos.
Martini sincero animo, nec nomine ficto,
Pontificem impugnant, Roma superba, tuum.
Hos hostes in se nimia *Indulgentia Papæ*
Martinos, primum téque, *Luthere*, parit.
Nostra nisi & nimium *indulgens Ecclesia* mater,
Martinos forsan non habitura suos.

In quendam Homericomastigem.

Nuper scurram ageret cùm frater Homericomastix,
Derisit Psaltem, & carmen, *Homere*, tuum.
Nempe Metaphrastes *Hopkinsus Homericus* audit:
Annon *Sternoldus Petaviusque* fuit?
Cùm *Bucha-nanus* sacros quoque verterit Hymnos,
Annè Paraphrastes hic quoque *nanus* erat?
Quid mirum, si *Momus HomERICA* carmina ridet?
Et sua riserunt secula Maonidem.

Πτολεμαῖθ.

Anagram. apud Lycophr.

* Απὸ μίλιτος.

Sermo Dei * mel atq; favum dulcedine vincit,
Nestoreo longè suavior eloquio.

N 3

* Psa.
19. 10.

Hunc

Hunc ergo ad Gentes transferri è fontibus ipsis
Qui facit, à mille is quām benè nomen habet !

*In amnium & paludum Exjiccatores, vulgo, Drainers
of the Fens.*

Exhaustos amnes, e potaque flumina Medo
Nil miror ; Xerxes en redivivus adest.
At tu, compedibus qui vincis Ennosgæum,
Alveo & exclusas cedere cogis aquas ;
Tí degives ; quid agis, qui turbato ordine rerum
Naturam cursu non finis ire suo ?
Quid ruspas adeò, vel quid rimaris in undis ?
Antibi vis medio crescat avena mari ?
Nec frumenta viris, pecori nec pascua desunt :
Sed facile causas fingit avarities.
Destituunt vitreos jam sueta cubilia pisces,
Squamigerumque suo pellitur orbe genus :
Quod nisi mutum esset, quantis uno ore vocaret
Questibus ultores in sua damna Deos !
Piscibus immo inquis, Veteres migrate coloni ;
Ut vestra in patria sit mihi cultus ager.
Non audire illi, nec respondere parati ;
Pro mutis igitur fas mihi pauca loqui.
Túne potes miseris tam sàvè perdere percas,
Angere & anguillas, & lupus esse lupis ?
Hinc frugum, inquis, erit, pecudum quoque copia major :
Et quidni steriles sollicitentur aquæ ?
Finibus at contenta suis Neptunia regna
Non ambit, fluvios nec petit, alma Ceres.
En passim sata læta ! boves pascuntur in arvis ;
Lanigeri tondent pinguis prata greges.
Sic latè spatiantur oves, & bucura sec'la ;
Tutus vermis humo est, aere gaudet avis.

Finis

Finibus exul erit propriis gens sola natantum?

Scilicet his nullum vis superesse locum?
Terram habeant pecudes, linquantur piscibus undae;
Et foveant cives quæque elementa suos.

Tu tamen exantlas fluvios simul atque labores,
Et tua jam vastas machina pellit aquas;
Ut siccare lacus possis, & perdere pisces;

Hæ tibi sunt artes, hoc opus omne tuum.

Hinc siphonas, & haufra paras, trochleasque, rotasque,
Grandiaque aggesta chomata fundis humo.

Quid dignum tali tibi mole operaque precabor?
Æthiopem (nunquam desit & unda) laves.

Ergo cum inversum contristat Aquarius annum,

Comparat ac imbres Jupiter atque nives;

Et fera diluvies volvit stirpesque domosque,

Et rapidum totos flumen inundat agros;

Sis ὀλιγοδεγνέων, rupto aggere refluat amnis,

Et repeatant sedes squamea turba suas.

In Aeneam Sylvium, postea Papam Pium 2.

Sylius Aeneas recte quæ scripserat ante
Papatum, Papæ huic jam minus ista placent.
An pius Aeneas (Latiae vis mira Cathedræ)
Cùm fit Papa Pius, desirit esse pius?
Sic olim pia mutata est & Olympia, Romæ
Delirum rexit quando puella Senem.

*Ad Honorissimum Dominum, Baptistam Noellum,
Vicecomitem de Campden.*

Campdene magne, Vicecomes clarissime,
Noelliane culmen & princeps domus,

Baptista nomen quām tibi bellē quadrat !
 Nomen paternum nempe cui Christi sonat
Natalem : ut ergo prodromus *Natalium*
Baptista Christi, sic tui cognominis
 Prænomen est præcursor : & quid aptius
 Quām nominum hæc junctura, *Baptista* & *Noel* ?
 Horum ergo tu, Vir nobilis, vivas memor,
 Memor tuorum nominum (ut, puto, es) memor
 Tuique ipsius & Redemptoris tui,
 Tuique *Baptismi*, ejus & *Natalium*.

In Indos ab Hispanis conversos.

Indos à se conversos *Hispania* jactat ?
Conversos à se dicere jure potest.
 Hoc facile credet, miserum qui audiverit illum
 Sæviciam in populum & nōrit, *Ibere*, tuam.
 Quis tam crudeli nimirum à gente remotus,
Conversusque alio, nollet abire procul ?

In Nundinatores & Epulones.

Nundinum & hinc *Epulum*, vox utraq; *femina facta*
Pluralem quoties flectitur in *numerum*. (est,
Nundina enim aut *epula* plures res *mascula* non est,
 Sed molles animos *femeosque* notat.

In quendam unocula puellæ amatorem.

Quid si oculam te cogit amare, Cupido est
Cæcus; nam lusciam quis, nisi cæcus, amat?

At

At puerō Veneris, tibi dum cor arundine figit,
Cæca licet facies, est oculata manus.

In Franciscum Xavierum Jesuitam,

Indiarum, si placet, Apostolum.

Impiger extremos currit Xavierus ad Indos;
Quid captans? famam; quid fugiensque? famem.
Jesuitæ haud satis est aurem præbere fidemque
Hispano; inde aurum nam petit, *Inde*, tuum.
Sic quod non habuit propè primus Apostolus, illud
Postremi quærunt, inveniuntque, procul.

Caput malum, caput malorum.

PUltere à capite, ut pīscis, sic incipit omnis
Improbus; hinc labes prima & origo mali.
A capite in reliquum manat contagio corpus;
Ut cor sit sanum, sit caput ergo bonum.
Occæcat mentem Satanás, hinc cæca voluntas
Cespitat, hanc cæcam nempe secuta ducem:
Sic ambæ in foveam miseræ simul, inque barathrum
Vecordes homines præcipitēsque, cadunt.
Qui caput ergo malum dixit caput esse malorum,
Ut Medicus potuit, Theiologusque, loqui.
Nempe dolor capitatis caput est utrobique doloris;
Inde animæ morbi, corporis unde fluunt.

*In Martialem poetam Domitiano Cæsari fæde
ad blandientem,*

Bis sex Cæsarum, & ultimus, Neronē
Demto & pessimus omnium, Imperator
Ex te audit Dominus Deusque noster,
Blande Hispane poeta *Martialis*.
Sic semper parasita gens Ibera
Romæ: si redivivus ergo, vates
Fores Bilbilitane, credo certè,
Esse nunc quoque sycophanta, ut olim,
Et palpo Latii Tonantis, atque
Cum Clero Italæ, tuisque Iberis,
Cantares Dominum Deumque Papam.

Cur audita tui dixerit Homerus. Agell. l. 17. c. 8.

Quaris, Maonides cur dixerit audita tui ?
Sítne calor, quem vox hæc notat, annè color ?
Forsan uterque ; merum rutilos nam reddit ocellos,
Sæpè colore suo tingit & ora virūm.
Producunt similes nigricantia Lesbia vultus :
Vinosum curas ? Æthiopem ergo lavas.
Inflammant porrò, & validos dant vina calores ;
Nam tonitru in medio Bacchus & igne fatus.
Denique si cæcus fuit, & vinosus, *Homerus*,
Non color huic, cordi, sed calor intus, erat.

Opto }
Poto } Anagram.

Optio si detur, dabitur mihi potio rara;
 Non *opto* medicam, *poto* nec immodicam.
 Non *opto* rixam, cum *poto*, nére querelam,
 Nec somnum, quem fers, ebria testa, gravem.
Opto verecundi potius carchesia Bacchi,
 Cum *poto*, haud pugnax Thracis adinstar ero.
 Mallem *optare* aliis ego, quam *potare*, salutem:
 Denique nec multum *poto*, nec *opto*, merum.

In Jos. Scaligeri Censuram Tituli Ovid. Lib. Tristium,
seu de Tristibus (Barth. ad Claudian. non procul
 ab initio.)

Nasónis Libros dici *De Tristibus*, ægrè
 Fert Criticus, tristem hoc Scaligerumque facit.
 Nempe *Elegi* *tristes* titulus foret aptior: ergo
 Litis, *juste*, sat hæc *justæ* causa tibi est?
 Qui tamen Autoris tot *tristia* fata recensent,
Tristium an hos nequeas jure vocare Libros?
 An sunt hæc potius Criticorum *tristia* fata,
 Quod tempus tricis sic, apinisque, terant.

In Cathedra Romane infallibilitatem.

Errare possum fortè, vir quidam pius,
 Sed non ero hæreticus, ait: versâ vice,
 Apollinis Romani hoc est oraculum;
 Ut ut hæreticus sim, errare non possum tamen,

Tripo-

Tripodem modò ipse Delphicum teneam meum,
 Meam & Cathedram fortiter modò occupem,
 Etsi Arrianus, aut Monothelita audiam,
Liberius olim qualis, ac *Honorius*.
 Mēndax homo omnis ; Papa sed plusquam est homo ;
 Aut saltem hic ille *spiritalis* est homo,
 Qui *judicat*, ipse *judicari nescius*,
 Qui *fallit* alios, ipse sed *falli nequit*.
 Ego miror autem, errare si haudquaquam potest,
 In Biblia quòd nunc nec calamo arrepto statim
 Scribit Catholicum editque Commentarium,
 Finit nec omnes ipse controversias
 Cathedram capessens, ut pariter omnes idem
 Jam Christiani sentiant : hoc si facit,
Infallibilis audire tum merebitur.

In Anacreontem poetam ebriosum, acino uvae suffocatum.

VIvere non posuit sine vino *Teius*, uvā
 Qui periit : mors huic vitāque vitis erat.

EBriose poeta, qui madentem·
 Sic cantas fide Teiā Lyæum,
 Magni Apollinis, Euiīne myſta,
 Musarūmne choraula, Mænadūmne,
 Uvæ quando acino miser perīſti,
 Quām te jure vocaverit *Catullus*,
 Qui nec *pessimus omnium poeta*,
Ebrioso acino ebriosorem !

In Sanctos Veteris Ecclesiae Patres.

Quod eorum plerique erant regnantes.

UT rebus, sic (quod Musis & carmine dignum)
Conveniuntque viris nomina sapè suis.
 Die igitur, Clio, Sanctorum illustria Patrum
Nomina, quæ tantis apta fuere viris.

Clemens unus & alter ; & hoc quam nomine digni,
 Quorum adeò in scriptis amor & clementia spirat:
Fructibus enveræ fidei Polycarpus abundans,
Jam senior : comes huic, ingenti Ignatius ardens
Zelo & amore Dei, molitus dum dente ferarum,
Parus ei fieret panis benè tostus in igni.
Mox & Defensor causæ, quâ haud justior unquam,
Justinus : tum crescentem, Pater, Hæresin Hydram
Irenæ, domas, ut pacem Ecclesia servet.
Quam purum lactis flumen Lactantius, alter
Tullius eloquio, at divinior! Ariomastix
Tu Pater Athanasi, immortali hoc nomine dignus,
Tu fidei pugil invictus, cui robur & ingens
Id fuit, ut toti audere stet opponere mundo.
Nec te celabo, Macari, re & voce beatum;
Nec te, Hilari, quanquam Sanctis te grandior ætas
Addidit ; at Christum latâ tu mente fecutus
Atque hilari, Triadem & defendis alacriter ipsam.
Jamque Optatus adest, quo non optatior alter
Dux, Donati aciem, meliorque, domare superbam.
Tuque Pater Basili, regali nomine Magne,
Sed major, verè & rex, relligione fidéque.
Regalémque tuam & sublimem mitto loquclam ;
Mira tamen suadela tua est & copia fandi.
Quid memorem Eusebium nulli pietate secundum ?
Cui pia Mater & in primis Ecclesia debet

Histo-

Historiam, Fastosque suos, monumentaque rerum.
 Tu Mediolani decus, Ambrosi, & ornamentum
 Ingens, qui ambrosiam pascis nos, Praeful, amoenam,
 Mellifluo & sermone, Pater, suadetque medullam;
 Nomine, & ex Scriptis, digne Immortalis haberi.
 Quam Nomen Sanctum hoc, Hieronyme docte, mereris,
 Qui Veteris Sacros, tot nomina Sancta, Prophetas,
 Föderis atque Novi, tot Sacra Volumina, Libros,
 Verteris in Latiam proprio ex idiomate linguam!
 Mitto alia & tua Scripta, Pater, pia, docta, diserta.
 Nunc Hippone honos; & mundi nobile sidus
 Augustum effulget, Patrum flos, Hereticorum
 Maletus, æternum decus Afræ & gloria gentis.
 Salve ô Augustine Pater, Clarissime Doctor,
 Aureli, qui tot, qui tanta Volumina mundo,
 Tam pretiosa, auro contra non cara dedisti.
 O nomen conflatum ex auro & sole coruscum!
 Aurum interque metalla micans, Sol inter & astra,
 Sic interque Patres Aurelius Augustinus:
 Jam Theodoreus divino munere missus,
 Historicus, Doctörque gravis tum pondere rerum,
 Tum suavi Pater eloquio & sermone disertus.
 Quam bene succedit, Prosper, quam denique felix
 Carmen in Ingratos! ô quam tua prospera causa est!
 Et quam prospera bella geris contra arma Pelagi!
 Doctorum in claro mitat & Fulgentius orbe,
 Fulgidum & est sidus; pugilem hunc & Gratia nacta est,
 Aureli rectum ipse dum dogma tuetur.
 Prudenti, & Synesi, parili vos nomine juncti:
 Nullum numen abest, cum sit prudentia vobis.
 Vos Hymnis ambo celebres, & carmine sacro;
 Nè quis prudentes credat minus esse Poetas.
 Necte, Massilia Praeful, Salviane, filebo,
 Sancte Pater, zelo flagrans, qui fervidus inflas,
 Castigas sec'li & mores, vitiumque flagellas,
 Degenerem & ploras mundum, dum scilicet omnes

Esse

Esse cupis *salvos*, paucos tamen esse vereris.
 Denique *Gregorius*, qui *Primus*, & *Optimus* audir,
 Et verè *Magnus*, nollet quia *Maximus* esse,
 Pastorum aut Pastor, (quales, quos ordine longo
 Post illum titulo hoc donavit *Roma* superbo.)
Gregorii, vigil hic Pastor, quàm nomine dignus,
 De *Pastorali* & quàm dignus scribere *Cura* !
 Inprimis *vigilans* cum debeat esse Sacerdos
 Quisque, & *Gregorius* re, si non nomine, Pastor.
 Posset *Chrysologus*, posset *Chrysostomus* addi,
 Insignes ambo : sed non hæc indita primùm
 Nomina ; quippe illi dicti *Petrus*, atque *Joannes*,
 (Est & Apostolicum præclarum hoc nomen utrumque)
 Debita facundæ sunt hæc Encomia linguae ;
Aureum ob eloquii flumen quæ nempe dedere
Petro antiqua *Ravenna* suo, & *Nova Roma* *Joanni*.
 Ergo Φερωνίους hic Patrum terminus esto.

Ad Virum Honoratissimum Gulielmum Pierrepontum,
Marchionis Dorcestriæ Fratrem, prope Petri-
burgum habitantem.

PEr quem hujus mundi fluvium transcendere possim,
 Tu solus, Christe, es petrāque pónsque mibi.
 Tu, Vir magne, petram & pontem qui nomine præfers,
 Macte esto titulis, ô Gulielme, tuis.
 Firma fides, pietásque tua, & prudentia mentis,
 Te ponti huic faciunt, te similémque petra.
 Vicinus Petro tu, Petri & proximus Urbi,
 Proximus & ponti, splendida tecta tenes.
 Hunc utinam ex petra structum mihi cernere pontem.
 Detur, vel causā, Vir generose, tuā !
 Mergi iterum metuens nam *Petrus* gurgite vasto,
 Protensa auxilium poscit opemque manu.

Quidni

Quidni ergo laceri pontis sarcire ruinas
 Magnatum & Procerum turba propinqua velit ;
 Aut potius populi vicino in littore bini ?
 (Multorum manibus nam leve fiet onus)
 Ut pro subilio, pons tali flumine dignus,
 Pro putri ligno petráque firma foret.

Qui uxorem invenit, bonum invenit, Prov. 18. 22.

Qui invenit uxorem, Sophe magne, bonum invenit,
 Non inquis, bone Rex, invenit ille bonā. (inquis ;
 Rara avis in terris hæc est : * è millibus unam Ecccl.
 Non invenisti scilicet ipse bonam. 7. 28.
 Ergo bonam hic addit, sensum supplendo, * Latinus ;
 At non hoc fieri fas, neque forsitan opus. Vetus. Interp.
 Improba nam mulier conjux haud digna vocari,
 Uxor non uxor denique ni bona sit.

Fortuna.

Fortuna sævo lata negotio, &
 Ludum insolentem ludere pertinax,
 Transmutat incertos honores,
 Nunc mibi, nunc alii benigna.
 Sic ergo ludos nos facit & pilas
 Fortuna ? nos an ludit amabilis
 Et vanus error ? nōsque inepti
 Nos malè ludificamur ipsos,
 Fortuna, cùm nos te facimus Deam,
 Cælo & logamus, nil nisi somnium
 Inane cum sis, nuda imago,
 Et levis umbra, Chimæra vatum ?

Non

Non respicit nos nostraque Jupiter,
Permittit haec cæcæ omnia nam Deæ,

Securum at ipse dedit evum :

Quale tuum hoc, *Epicure*, dogma!
Orbem immo totum cœli us intuens;

Pronœa mater numine temperat;

Eventu rerum haec curat, urnam

Haec movet una, regitque sortem.

Soror *Promethei* provida, temporum

Rerumque prudens, omnia suaviter

Disponit humana, ordinatque,

Nec temerè sinit evagari.

Haec mutat horas, & variat vices,

Et regna transfert arbitrio suo,

Potente dextrâ, sed peritâ,

Viribus & sapienter utens.

Non ergo cæcâ nos regimur Duce,

Nec Diva terris tam levis imperat,

Nec absque cura ulla Deorum

Vis rapuit, rapiatque, gentes.

Res nostra non stat tam pede lubrico,

Nec fortuitus nos agit impetus,

Nec volvit incerto rotatu

Casus iners atomique mundum.

Fortuna, ut *Ate*, denique noxia,

Dejecta cœlo, claudicat improba,

Dolique tandem, numen omne,

Omne suum periisse nomen.

In Capillamenta, vulgo Perucks, Ad Crispum.

Quid tua femineis oneras sic tempora cirris,
Crispe, clementia luxuriásque comâ?

O

Femi-

Feminei crines animi vix signa virilis;
 Semivir est tantum, cui maliebre caput.
 Induis ergo comas, quas & meretricula forsan
 De capite impuro pexuit ipsa suo?
 Quid faciem & frontem tam denso vellere celas?
 Illa palam cerni scilicet erubuit?
 Nativi ornatus si te pudet atque pilorum,
 Naturae artificis te pudet atque Dei.
 Vespare furtivis (ut fit) nudata capillis,
 Quam visu informis denique calva tua est!

In Attilium Regulum.

AD Pœnos pœnasque simul cum sponte rediret
Attilius, patrios desereretque lares;
 Mortem intentaret Romam & Carthago reliquā,
 Egregiusque exul tum properaret iter:
 Qui se animumque suum tali in discrimine rexerat,
 Crede mihi, *Rex*, non *Regulus*, ille fuit.
 Ultro igitur Romam rediit moriturus ad hostes;
 Fallere quippe fidem noluit ille datam.
 Mos veteris Romæ hic; hodie at tu Roma superba,
 Hostibus an servas, Hæreticisque, fidem?

Pluto & Proserpina.

Cum tot divitibus patet atri janua *Ditis*,
Pluto à divitiis quam bene nomen habet!
 Flava seges fulvo & quam recte jungitur auro,
Plutonisque socrus fingitur alna *Ceres*!
 Proventus *Cereris* dites facit; illius ergo
 Filiam in uxorem *Dis* opulentus habet.

Cui

Cui nummi & segetes, *Pluto* & *Proserpina* curæ,
Ad generum *Cereris* quam hære^e carpit iter!

In Valentinum Hæresiarcham.

Siγὴ, Βυθὸς, Ἀλύθεα, Νῦσ, Ζῷη, Λογός.
Quām vanus ordo hic Numinum! haud scopæ magis
Quām dissolutæ Syzygiæ tuæ valent.
Quæ dogmatum portenta? quæ deliria?
Quas nænias nugāsque nugacissimas,
Cerebrique cūdis non *valentis* somnia?
Demens *Valentine*, impiae hærefeos pater,
Rhapsode mire fabularum & artifex;
Æones æternū ergo nunc valeant tui,
Sileatque *Sige*, nullus est *Nus* in *Logo*,
Nec denique ulla est nunc *Alethia* in *Bytho*,
Nec in *Profundo* hoc *Veritas* unquam latet:
Monstrosa & ista jamdiu hærefeson *Hydra*
Mersa & profundo est, obruta & silentio.

In Syzygias Valentinianas.

Dogma tuum Sanctus meliore Synoride pensat
Præsul, nomen habens, Hæresiarcha, tuum.
Nempe *Valentinus*, cuius lux alma quotannis
Tot paria, innocuas Syzygiæsque facit.

In Collegium Jesu Cantabrigiæ.

Juxta viretum non procul Camo sita
Antiqua stat floretque Musarum Domus,

Longumque floreat precor, *Iesu* sacrum,
 Quæ Virginum olim Cella, nunc Collegium,
 Ecclesiæque illustre *Seminarium*.
 Nec *Jesuitis* hæc tamen Domus data,
 Ut ut vocetur, asseclis *Ignatii*,
 Sed sanctioris Ordinis Sodalibus,
 Et Orthodoxam profitentibus fidem,
 Queis Rex Monarcha solus est, non Pontifex.
 Domus ego hujus quæm lubens merito memor,
 Infantæ quæ præbuit cunas meæ,
 Sinu fovens me, (cui parens propè & fuit,)
 Claustris situque commoda ò Musis Domus,
 Studiisque & otio apta litterario,
 Habens opacum proximè adjunctum nemus,
 Remota ab urbis & vicinæ malæ
 Strepitu molesto ; hinc scilicet præ cæteris
 Dici meretur propriè Collegium,
 Ut dixit olim Principum doctissimus,
 Magnus *Jacobus* : denique hoc Sacrarium
 (Alii quod ulli vix, opinor, contigit)
 Nostræ Anglicanæ, ex quo Reformata & fuit,
 Ecclesiæ tres Archipræfules dedit.

In Papam, Parodia ex Martial.

Dicit Schismaticos, dicit nos Papa rebelles;
Istud, quod non est, dicere Papa solet.
 Major tam falsæ in Cathedra est infamia linguæ ;
Si non errâsse, dixerat ille minus.

Ad Linguam.

Quamvis, Lingua, mali fueris pars *pessima servi,*
Optima pars Psaltæ & Gloria Regis eras.
 Pessima túque adeò, túque optima jure voceris
 Pars: nec Mythologus *Phryx ita serò sapit.*
 Vulnus, opemque homini tu fers, jugulásque juvásque;
 Unâ eâdemque intrant mórsque salúsque viâ.
O quantum mundo tu das, in utrumque parata,
 Seu bona lingua, boni, seu malalingua, mali!
 Túque bonorum fons, eadem & tu Lerna malorum;
 Mel tibi in ore, & *fel aspidis in labiis.*
 Ignea de cœlo descendit Lingua; sed ardet
Accensa infernis improba Lingua focis.
 Alleluia canis, tamen & convitia fundis,
 Túque Hosanna modò, & mox, Crucifige, sonas.
 Tu modò fulmen habes, verborum & flumine polles,
 Et modò repis humi, ac arida vena tibi est.
 Difficile est bene, Lingua, loqui, & bona dicere verba,
 Difficile at magis est, Lingua, tacere tibi.
 Denique nil melius, nil téque nocentius ipsâ;
 Janua tu vitæ, janua túque necis.
 Dentium & hinc vallum tibi, quò securior esses,
 Natura, & valvas, bina labella, dedit.

In Pudentem & Claudiam.

Salutant te Eubulus, & Pudens, & Linus, & Claudia,
& fratres omnes. 2 Tim. 4. 21.

Claudia, Rufe, meo nubit peregrinâ Pudenti,
Martial. L. 4. Epig. 13.

Biblicus junxit quos uno in carmine vates,
 Junxisti hos uno in commate, Paule, priùs.

Hi sunt nempe *Pudens*, & *Claudia* nostra Britannia,
Doctrinâ insignes, sed pietate magis.
Felix par! tali ô bene *Claudia* nupta marito,
Cùm * formâ præstans hæc fuit, ille *Pudens*!
Firmior at nodus fidei est & copula, *Paulus*
Quâ Romæ hos vincitos, vincitus & ipse, tenet.
Quæ tua miserat antè Epigrammata, *Marc.*, *Britannis*,
Nunc mittit *Pauli* dogmata sacra, suis.
Ante *Arimarbarum* nostra hinc Ecclesia cunas
Computat, & fidei semina prima suæ.
Claudia ab hac Christum primò & didicisse Britannos
Credibile, Historici si meruere fidem;
Godvinus, *Usserius*, *Pitfens*, *Fullo*, *Baleus*:
Necte, *Personi*, scurra maligne, moror.
Nam tibi nulla placet Gentis *Conversio* nostræ,
Cujus non autor Papa *Petrus*que fuit.
Sub juga nos Cæsar primus sua *Claudius* olim,
Sub juga sed Christi *Claudia* prima tulit.

In Spartacum Duellatorem.

Spartace, quid gladios frustrâ temerarie tentas?
Invita ad partes & trahis arma tuas?
Tantus amor pugnæ, & vindictæ dira cupido?
Nec sine cæde tibi & sanguine salvus honor?
Famæ damna tuæ quæris sarcire duello?
Vindex ergo anceps alea Martis erit?
Appellas ensem Iæsus? stat cernere ferro?
Et causâ, in pugna qui cadet, ille cadet?
An gladius recti judex, aut arbiter æqui?
Forsitan acumen habet, non habet ingenium.
An verum videt, ut litem bene terminet ullam?
Os illi, ac acies est sua, non oculus.

In Socinum.

Symplo Apostolico conformia dogmata Patrum
 Amplecti, fidei hoc, non rationis opus.
 Si, nisi metiri quæ tu ratione valebis,
 Symbola nulla placent, nulla, *Socine*, placent.
Unio hypostatica, & *Trias*, & nece solvere lytrum,
 Sunt nodi, quos tu solvere, stulte, nequis.
 Nullane erunt ergo fidei mysteria nostræ?
Insanire adeò cum ratione libet?

In Leonem, Byzantinum Sophistam, De bono Concordiae.

Dum Leo discordes ad pacem hortatur Athenas,
 (Non ille ingenio, corpore pinguis erat)
Pinguis aquiliculus quam sit mihi certis, inquit;
 Crassa domi & conjux est, & obesa magis:
 Concordes lecto facile at concubimus uno,
 Discordes sed nos non capit una domus.

In Furem, qui suspendi maluit, quam deformem uxorem ducere.

Fur quando duceretur ad suspendium,
 Puella, sed deformior te, Hecuba, xane,
 Occurrit, & sibi hunc petit sponsum dari,
 Adeoque salvum; id nempe lex indulserat.
 Tam turpem at ille cum videret feminam,
 Vinc' lum hoc recusans, prætulit restemtoro;
 Abominansque nuptias tales, ait,

Quin perge, perge, carnifex ; mallem mori :
 Tantine credis, ut miser sim, vivere ?
 Duci ad patibulum præstat, hanc quam ducere ;
 Satius semel me, quam crucem semper, pati.
 Laqueo ergo collum, sed jugali non dabo ;
 Magis mihi iste nodus & funis placet,
 Simulque vitae & fæt. inæ dicam vale.

In Indum quendam jam morti proximum.

Cum morienti Indo Hispanus pro more sacerdos
 Dixisset, Christum tu cole, salvus eris ;
 Si in Christum credas, in cœlum scilicet ibis ;
 Huic costrâ mirans Barbarus, Hem ! quid ais ?
 Quis locus hic ? aut quinam ibi sunt ? an &, inquit, Iberi ?
 Immò horum multi, rettulit ille statim.
 In cœlo tam sævi homines, tam denique avari ?
 Indus ait ; quem tu fingis, amice, locum ?
 Quin valeat per me cœlum, si ibi sunt & Iberi ;
 Namque ubi sunt illi, nunquam ego tutus ero.

*In Disputandi pruritum, & inanes Theologorum
 Controversias.*

Ergone nullus litibus datur finis,
 Subtilibusque jurgiis Sophistarum ?
 Scholasticine nulla pulveris meta ?
 De terminis rixænè terminus nullus,
 Et vocularum apicibus & modis rerum ?
 Pruritus ævi disputantis insanus
 Quousque tendet ? quando desinet ? funis
 Ducetur hic contentionis æternum ?

Quis

Quis Aesculapius medebitur tandem
 Lascivientis ingenii huic malo morbo?
 Theologiam qui tam Scholasticam fecit,
 Involvit artem & tot sophismatis sacram,
 Ecclesiæ sepivit hic viam spinis,
 Iterum coronâ & spineâ caput cinxit
 Christi, ejus inconsulilem & scidit vestem
 In frusta tot, minutissime, doctrinæ;
 Laceravit ejus immo Mysticum corpus
 Tot senticetis, casibusque perplexis.
 Hinc pullulantes dogmatum indies hydræ,
 Opinionum & monstra tot venenata;
 Hinc futile tot controversiæ natæ,
 Tot quæstionum & plaustra nullius frugis.
 Aranearum has dumque teximus telas,
 His implicamur, toti in his sumus, proque
 His dimicamus acriter, velut pro aris,
 Focisque; lana ò quas caprina dat rixas!
 Sectamur umbras, cortices, modos rerum,
 Substantiam ipsam, nucleumque, perdentes.
 Non sufficit nos scire, quæ Deus clarè
 Suo revelat ore, vultque nos scire;
 Sed scire volumus cuncta, cum nihil scimus,
 Et obimus ultrà, & quærerimus audaces,
 Quid fecit ante conditum Deus mundum?
 Tam curiosis fabricavit Infernum.
 Hic arboris nempe est scientiæ fructus,
 Quo & obstupescunt filii Adæ dentes.
 At quo ruis tu, curiose rimator?
 Vix rem tenemus; scire tu modum quæris?
 Docet Deus nos res, sibi modos servat.
Modista tu sis (da licentiam verbo)
 Ego at Modestus; tu modos supra modum
 Scrutere, dum res sim ipse scire contentus.
 Mater Maria Virgo; quomodo hoc? quæris?
 Quærebat & ipsa: *Omnia at potest Numen.*

Deus.

Deus-homo Christus, unione mirandā;
 (Hypostaticam vocamus, at parūm sciuntur)
 Ad Inferos descendit; an modum quæris?
 In quémve finem? si placet, rōges ipsum.
 Quandoquidem, Hoc est corpus meum, ipse jam dixit,
 Christi esse præsens corpus in Sacra Cœna
 Scio; & mihi hoc sat scire; tu modum quære.
 In Trinitate & Unitas, vice & versâ
 In Unitate Trinitas adoranda.
 O ter stupendum ænigma! quomodo hoc fiat,
 Vis scire? tu jam disputes, ego at credam.
 Malum, quod ultrò quis facit, Deus præscit,
 Permittit, ordinatque, nec mali est autor.
 Libera voluntas, gratia efficax, mirè,
 Benè at cohærent: rem tenes, modum nescis.
 Pedem hic, Viator, siste, sorte contentus
 Hâc vive, donec Comprehensor evadas.
 Nec scire fas est omnia in statu humano.
 Ergo quid ultrà, Disputator, inquiris?
 Scrutinium omitte pertinax; nimis nōsti,
 Scientiâ istâ ni modestior fias.
 Deus esse num vis? sic sciens eris * Dæmon:
 Permitte cœlo scire, terra quod nescit.

Tερχδς ἄρματος γὰρ οἵα? }
 Βίοις τερχδ κυλιόντες. } Anacreon.

CEu currūs rota, vita fugit, sic Teius inquit
 Yates, cui solita & vina rotare caput.
 Currus homo est, auriga Deus, rota vita, jugales,
 Qui properant freno non remorante, dies.

*Epitaphium Joannis Duns Scoti Doctoris Subtilis, qui
Apoplexiâ laborans vivus sepultus est.*

Hic jacet ambiguâ & subtili morte peremptus
Doctor Subtilis, qui (prob dolor !) antè sepultus,
Quām defunctus erat, triste & miserabile dictu !
Quas, quot & ille Scholas rexit ! dubiūmque reliquit,
Prima an *Aquinatis* jam concedenda Cathedra,
Laurea & *Angelico* sit debita *summa* Magistro.
Cudere quas formas solers ! quas *hacceitates* !
Inter rēsque modōsque ô quām distinxit acutē !
Qui tamen ipse adeò *distinguere* novit, amici
Morbum à morte ejus nondum *distinguere* nōrānt.

In Placentium.

Partes in omnes flectitur *Placentius*,
Ceræ sequacis instar, aut mollis luti;
Non dispicebo, symbolum & facit suum,
Nè cui gravis fit unquam, id unicè cavens.
Hinc quandocunque consulit, suadet, docet,
Non veritati, sed lubentiae ditat.
Omnes perinde amplectitur, curat, fovet;
Ex æquo amicus omnium, odit neminem.
Doctoribus consentit, applaudit, favet,
Quibúsque, an orthodoxi sint, nihil morans.
Quem non virum ille laudat, sit *Cato*, aut *Nero*?
Quem non poetam, sit *Marcus* vel *Meius*?
At cui malus nemo, quis huic tandem bonus?
Placere qui vult omnibus, nulli placet.

In

In Samsonem.

Ipse Philistæos *Samson* ænigmate lusit ;
 Nempe ænigma, ejus vitâque morsque fuit.
 Kobur ei immensum, validi & vis corporis ingens ;
 Pendebat paucis & tamen illa pilis.
 Mille viros unâ prostratos clade peremit ;
 Sola tamen telum mala asinina fuit.
 Tandem oculis orbus nil vidit ; nomen at illi
 Praeclarum à * Sole est omnituente datum. * שׁמֶשׁ.
 Quin hostes demum moriens cæcisque necavit
 Plures, quam vivens jam prius, atque videns.

In Longinum militem, qui Christi latuus lancea perforavit.

Longino ex longa, Christum quâ fixerat, * *hafta*.
 Nescio quis nomen fecerit arte faber. * λόρχη.
 Sacraenta duo fluxere è vulnere Christi ;
 Nempe & aqua unius, sanguis & alterius.
 Quando igitur miles Crucifixum cuspide fodit,
 Baptismi voluit fontem aperire sui ?
 Ergo nunc nomen (nam in Baptismo nomina dantur)
 Obtinuit, Sacrâ tum quasi tintitus aquâ ?
 Tinctus aquâ hâc, mentemque bonam visumq; recepit,
 Christi jam miles, qui modò cæcus erat ?
 Credula Traditio nobis hæc somnia narrat ;
 Mirum si inveniat fabula cæca fidem.

Turpe

*Turpe est Doctori —
— Si me vis flere, dolendum —*

ET mœchus tibi displicéne *Clodi*?
Verri fur, homicida vel *Miloni*?
 Et tu, mollis *Otho*, otiumne damnas?
Laudas, *Sardanapale*, tu laborem?
Victum tunc parabilem, *Vitelli*?
Parcus cultor & infrequens *Deorum*
Mones nos dare tura, adire *Templa*
Sacra, ac esse pios, profanus ipse?
Bacchanalia vivis, & nepotum
Ritu, diffuis heluante luxu,
Doces nos *Curios* & æmulari?
Exemplo immò tuo *præi*, sequemur.
Quæ dicas, agè fac, ut audiamus.
Aut vive ut loqueris, vel obticesce.
Linguam non amo, cui manus repugnat,
Nec *verba* audio, *facta* quæ refutant.
Plus exempla movent, docéntque, morum
Quàm præcepta: alii esse liberalem
Qui *snadet*, *sua det*; sit autor actor:
Dare egentibus optimè ille *mandat*,
Quisquis dona *manu* dat ipse larga.
Doctoris bona vita viva vox est,
Doctrinæque anima, atque vita verbi.
Ventris mancipium gulæque, *Physcon*,
Phæax, aut *Sybarita* delicatus,
Frustra me monet esse temperantem.
Nè sis siccoculus, silex nec ipse,
Si me flere velis, & esse marmor.
Si me non finis esse vinolentum,
Sis tu sobrius atque siccus ipse:
Vis me surgere manè? surge & ipse:
Si vis me vigilare, gallus esto,

Nec

Nec glires imitare somnolentos.
 Formicam faciet piger? Matinam
 Apem fucus iners? lepus leonem?
 Musam garrula pica? sus Minervam?
 Docebis benè, si facis docenda.

Canis reversus ad suum vomitum, & Sus lata in volu-
tabro cœni. 2 Pet. 2. 22.

Vixisset canis immundus, vel amica lato Sus.
 Horat. L. 1. Ep. 2.

ET Petrus & Flaccus bina hæc animalia junxit,
 Latrantemque Canem setigeramque Susum.
O par immundum, scedamque synorida! gaudet
 Quippe volutabro Sus, vomitumque Canis.
 Pejor utroque tamen, quem damnat pagina Petri:
 Mortua Sus prodest, vivus & ipse Canis.
 Nullius at frugis, telluris inutile pondus,
 Mortuus & vivens, improbus omnis homo.
 Custos ergo Canis vigil est, dominoque fidelis;
 Et sua carni anima est pro sale juncta Sus.
 Dormit at ille, infidus homo Dominoque sibiique;
 Non est in toto & corpore mica salia.

In Hippone Numidia Urbem, S. Augustini Presu-
latu celebrem, qua dicta olim Hippo Regius, hodie
Bona, juxta Ferrarium,

Quam meritò Bona nunc, atque olim Regius Hippo,
 Vir bonus ille, Patrum Rex, ubi Presul erat!

In Linguam Divitio flammis infernalibus cruciati.

Quæ micam in terris mendico Lingua negavit,
Nec guttam infernis accipit uita rogis.
Tartareis mirum si uratur Lingua caminis,
* Accensa inferno quæ prius igne fuit ? * Jaco. 3. 6.

In divinum illum Ecclesiæ Hymnum,

Te Deum laudamus.

ODigna cœlo Cantio, *Te Deum*,
Sit vel tua *Augustine*, vel *Ambroſi*,
Angusta, sublimis, ſuavis,
Nectaris ambroſiaque plena.
Illiſ Odes æmula Cantio,
Quam læta fundit Cœlicolum cohors,
Symphonizæ arrha & ſempiternæ,
Angelicas imitata voces.
Indefinentis dulce melodiæ
Pignus, chori æternique procēdium,
Ecclesiæ hymnus militantis,
Quam resonat ſimul & triumphans.
Qui namque ab imo quottidie canunt
Nunc corde, puro & pectore, *Te Deum*
Laudamus in terra, supremo
Hoc recinent ſine fine cœlo.
At ô Deus mi, quando ego *Te Deum*,
Choro in ſuperno, quando ego te canam,
Et Cœlitum mixtus catervâ
Seraphicos modulabor hymnos ?
Hic ad minutum per breve temporis
Alauda cantat nunc tua, *Te Deum* ;

At

At quando sursum hinc avolabit,
 Perpetuum & canet Alleluia?
 Immò illa felix olim aderit dies,
 Quæ, cum revixi, me ad Superos vehet,
 Ubi ac ero æternum, celebrans
 Mente tuas, labiisque, laudes.
 Quamvis enim mors invida, cum venit,
 Claudet mihi os, & sic mea Musica
 Vocalis ad tempus filebit;
 At tuba quando suprema clanget,
 Terrâ resurgens exsiliat caro,
 Erit mea expperrectaque gloria,
 Tunc Te Deum & sec' lum per omne
 Linguâ animoque simul sonabo.

Plutus *Fortuna filius*. Phædr.

Absque oculis, fili Fortunæ Plute, vagaris;
 Quid mirum, cæcum si Dea cæca parit?
 Cæcus Aristophani Plutus; sed cæcus Homero
 Plutus nec notus, nec Dea cæca, fuit.
 Ille Τύχη nusquam memorat, nec numen adorat
 Cæcæ hujus Divæ, cæcus & ipse licet.
 Hæc irata vetat, Vatem ne Plutus adiret,
 Quippe quod ipsius nec meminisse velit.
 Paret at is dicto charæ genitricis, & inde
 Iro es pauperior factus, Homere, tuo.

Si piè vixeris, nunquam eris tristis. { Bernard.
Bona vita semper habet gaudium. } Histrio

Improbè, Sardonio quid singis gaudia risu,
 Cor ægrum facie bellâ hilarique tegis?

Histrio

Histrion quid vultus, simularaque gaudia prosunt?

Nubila mens intus, fronsque serena foris.

Si mala vita tua est, mens nunquam læta manebit;

Sola tibi pietas gaudia vera dabit.

Unica lætitiae divina est gracia mater;

Tantillum distant hæc, xæsus atque xæcæ.

Bernardus videt hoc, si non videt omnia; nempe,

Vita bona in sece gaudia semper habet.

Nemo malus felix vivit, nec denique lætus;

Extræ hilaris, mæstum sæpe cor intus habet.

Vinum ut latifacet mihi cor, sit & ðivō eūōpōv,

Pro vino sanguis sit mihi, Christe, tuus.

*In Aulam Westmonasterensem, ubi fora Regni
juridica.*

Nulla suos unquam suspendit aranea casses
In tecto, ut perhibent, nobilis Aula, tuo.

Scilicet ex lignis quod trabs tu i fiat Hibernis,

Ergo venenosas non capit illa feras.

Sit tamen & leges xg.r' apæxvii. jure vocentur,

Forsan araneolis nec tua tigna carent.

Parva aliter nec musca frequens tot casibus usque,

Implicita hæreret, cassibus atque tuis!

Quod si Penelopes texis telam, atque retexis,

Tu non in culpa sed mora Ulyssis erit.

Penelope casta, at conjux pellacis Ulyssi,

Lex est; sunt & ei turba molesta proci.

In pigros & somnolentos.

MAndragorāmque, opiumque, soporiferūmq; papa-

Cert. & nil aliud, somniculose, bibis.

(ver,

P

Ar-

Arridéntque tuo carotica sola palato,
 Ni somnum invitent, ferc'la nec ulla placent.
 Inque domo tota tibi res lectissima lectus :
 In legum & verbis *Sesso* sola placet.
 Indocilis nam stare, petis cathedrámve torúmve,
 Sive sedere tibi, sive cubare, liber.
 Est tibi reverā *labor improbus*, atque opus omne
 Crimen habet ; Superos otia sola rogas.
 Vis sine sudore ut fiant & pulvare cuncta ;
 Dum *pulvinar* amas, *pulveris* osor eris.
 Plusquād dimidium *Morpheus* tibi surripit ævi :
 Sic dum somnus habet tempora, tempus abit.
 At *confanguineus lethi sopor* : ergo veternum
 Excute, & evigila, & vivere disce, piger :
 Nè tibi in aeternam claudantur lumina noctem,
 Tefratri tradat somnus & ipse suo.

Campana, seu Nola. Ænigma.

ITala sum, noménque gero regionis, & urbis :
 In sublime feror, sum tamen ære gravis.
 Sum suspensa, licet nullius conscia culpæ,
 Nec latro sum, nec fur, pendeo fune tamen.
 Ex-templo haud moveor ; nisi fortè coacta, quiesco :
 Nec mea vox, quainvis ferrea, sponte sonat ;
 Clamo altum pulsata : Deum colere & venerari
 Sæpe alios moneo, nec tamen ipsa colo.

*Ad Cl. Virum, D. Thomam Brounum, Equisetum, &
 Doctorem Medicum, De sua Religione Medici,
 & Pseudodoxia Epidemica.*

Religio Medici si cui suspecta videtur,
 Te legat, & discat tēque, librūmque tuum.
 Inter

Inter communes, errata Epidemica, morbos,
Non est deterius suspicione malum.

Error hic est inter malesani dogmata vulgi,
Hippocratis socios non nimis esse pios.

Hoc crimen, *Medici* tu Religione refellis:
Et Medicum certè quid vetat esse pium?

Juramentum utinam, Christi qui castra sequuntur,
Sic sanctè colerent, * *Cous* ut ille senex!

Disce mori, sanctæ est non ultima regula vitæ:
* *Quique timet mortem, perdidit ille fidem.*

At morbi ante oculos cui sic versantur & umbræ,
Illum quis credat non didicisse mori?

Tam bene convenient, & in uno corde morantur,
Corporis alterius cura, animæque suæ.

* *Vid. Hip-*
poecr. Jura-
mentum.

* *Augustin.*

Tempus edax rerum.

Quid non longa dies, quid non consumitis anni?
Aut quid non carpit denique tempus edax?

Quām Xērō & Kēsō affines! edit omnia tempus;
Saturnus natos & vorat ipse suos.

Jupiter intereā lapidis sub imagine Patrem
Effugit; at saxa & marmora tempus edit.

Ad Viatorem.

Canabit vacuus —

Tucoram latrone canis modò; latro sed ipse
In cruce coram te mox miserere canet.

Tu nummi vacuus, vacuus magis ille pudoris:
Tu bellè *canis*; est improbus ille *canis*.

In Mortem Empedoclis; ex Horatio, De Arte Poet.

Dum cupit Empedocles Deus immortalis haberi,
Mox Aetnam ardenter frigidus insiluit.
An non fervidus ille magis, cui scilicet Aetna
Altera divini hic ardor honoris erat?
Sit jus, Flacce, inquis, liceatque perire poetis;
Vivere nec pergant, quando perire volunt.
Estne poetica vestra licentia talis, Horati,
Ut liceat vati, cum volet ipse, mori?
Hæc tibi si mens, non Epicuri es de grege porcus:
Porticus hoc suadet; Stoicus iste furor.
Non etenim furor est, Siculi sic more poetæ,
Dic mihi, mortalis nè videare, mori?

In mulierem deformem, suaviter cantantem.

SItam grata oculis, quam jucunda auribus, esses,
Pulchrior in terris femina nulla foret.
Nunc, cum luscinia es cantu, strix arida visu,
O si vox essey, prætereaque nihil!
Vox, vultusque tuus, quam distant dis diapason!
Quam nulla est oris frontis & harmonia!
Certè ego, si quando de te *sub iudice lis est,*
Auritus testis, non oculatus ero.
Cantanem te audire velim, non cernere: surdo
Tiresias melior, te modulante, foret.

*In Conflagrationem Templi Paulini Londini. Anno
Dom. 1666.*

VAs Domini electum, tactus jam fulgure *Paulus*,
Ac Evangelii mox tuba, factus erat.
Sic Templum *Pauli* erectum, postquam ars. rit, olim
Vas erit, effundens tura precésque Deo :
Atque Evangelii tuba clariūs inde sonabit,
Cùm jam purgatum scilicet igne fuit.

Loti Uxor, & Niobe.

FActa salis statua est *Loti* olim incredula conjux ;
Marmoreum intumulum dirigit *Niobe*.
Par prope, (si fas sit componere Sacra profanis)
Culpa licet dispar, pœna utriusque fuit.
Numinis hæc iram meruit, sua pignora jactans,
Se nimis & natos respiciendo suos.
Illa retrō flectens oculos, à conjugé charo
Et prole, ad veteres respiciendo lares.

In Mævium maledicūm & mordacūm Poetam.

QUi non Cerberon odit, amet tua carmina, *Mavi*,
Qui plusquam Cynico scilicet ore latras.
Aut siquid cantas mortalibus, ocima cantas ;
Sit pudor ; & placidum pangere disce melos.
Pone modum Satyræ, & mordacibus, improbe, Sillis ;
Dente Theonino & rodere parce viros.
Parce *Bionis* sermonibus, & sale nigro
Ultrà uti ; Vates candida turba sumus.
Cur lolligineo turget tua venula succo,
Quando adeo puræ sunt Heliconis aquæ ?

Non te aut *Archilochi* rabies, aut acer Iambus,
Tincta Lycambeo aut *sanguine tela* decent.
 Est Vatum Præses, Medicorum & numen, Apollo ;
 Sanat, non lædit *Musa*, vetatque mori.
 Carmina nec nigro, nec sunt lita pharmaca, felle,
Phœbe, tua ; Aonidum est & comes alma Charis.
Ibin non amo, nec Diræ placuere *Catonis* ;
 Ibis per me, *Ovidi* ; nec catus iste *Cato*.

In internas quasdam brevioris vitæ causas.

MÆror, vina, Venus, cura, & gula, quid nisi quinq;
Portus, queis intrat mors, Microcosme, tua ?
 Nempe per hæc nostras plerunque appellit in oras,
 Ante diem quoties cymba *Charontis* adest.
 His macies, pallor, phthisis, & nodosa podagra,
 Totaque *Pandora* pyxis aperta, comes.
 Hæc sensim enervant vires, & pabula vitæ
 Paulatim absunt, spirituumque penu.
 Hæc morteim accelerant, accersunt deniq; fatum,
 Parcarum laxas sollicitantque colos.

In Nepotes.

AN quod avis sint pejores plerunq; *nepotes*,
 Prodigus & potor dicitur esse *nepos*?
Nè potes igitur nimium, ni fortè *nepotes*
 Inter degeneres nomen habere velis.

Sper.

Spes.

Post tenebras spero lucem; post tristia, laetitia:
Omnia cum fugiant, Spes tamen ipsa manet.
Tollere de vita Spem, cœlo est tollere Solem:
Spes etenim * vita lux, animæque salus. * Φοῖβος.
Christe, Oriens, & Sol, & splendida Patris imago,
Tu lux es vitæ, Spesque, salusque, meæ.

In rotundam nummi figuram.

Ex quovis fiat regale numisma metallo,
Auro, aut argento, fortè vel ære gravi;
Illijs una figura tamen manet usque rotunda;
Dum currit nummus, fixa figura manet.
Circulus hic rectè quadrat, atq; figura, monetæ,
Condere seu quis eam, seu numerare, velit.
Sic intus meliusq; sedes in divitis arca,
Et melius curris, numme rotunde, foris.

{ *Nudus egressus sum, &c. Job 1. 21.* }
{ *Nihil in hunc mundum intulimus, &c. 1 Tim. 6.7.* }

Nudus in hunc mundum veni, nudusque recedam;
Exitus & talis, qualis & introitus.
Non obolus mihi jam reliquus, cum trano paludem;
Et naulum perdet portitor ipse suum:
Quid Styga? quidve Charonta loquor? Tu janitor Orci,
Claviger & cœli, Christe, Petrusque tuus:
Túq; Petrusque tuus; sed non & Papa: nec aurum
Scilicet, argentum nec tibi, Petre, fuit:

Quando autem Ronæ cælum est venale, Deusque,
Quæ referat cœlos, aurea clavis adest.
Auro sic animæ purgantur, ut ignibus aurum;
Purgataq; animæ protinus altra petunt.
Ægrè igitur dives cœlos intraverit? immo
Qiām facile hoc, auro sic referante fores?
At nil divitiae domino post funera prosunt,
Nec rediment animam mille talenta tuam.
O vanas hominum spes! I, rape, congere, conde;
Nil miser hinc tecum, cùm moriere, feres.
Nudus homo in terra dormit, nudusque resurgit;
Ad trumulum nullæ te comitantur opes.
Quantumvis aliquem fortune rivus inaureret,
Ante obitum Cræsus, mortuus Irus erit.

Poetics comes paupertas.

CArmen nobile, carmen hexametrum,
Sex currit pedibus, pediculi instar:
Quid mirum, si ita pauperes Canceræ,
Mendicumq; adeò genus, poetæ?
Quando vel generosus ille versus,
Nempe heroicus, est pediculosus.
Mendicum potius te, Homere, miror,
Et sic his animalculis sūetum,
Captum * ænigmate tam pediculofo.

* "Ἄσσον ἔλεγε, λιπαρὰ, οὐδὲ

Cæsari, qua Cæsar is; Deo, qua Dei.

Est homo imago Dei, nummus sed Cæsar is icon;
Da censum Regi, tēquæ animamq; Deo,
Icona

Icona divinam hanc cultu ac virtutibus orna :

Hic saltem nè sis Iconoclasta, cave,
Cæsaris effigiem in rummo qui prorus adorat,
Effigiem in se se destruit ille Dei.

In Cynegeſia, & Hippodromia.

HOs Bacchus amens conficit, aut Venus ;
Venatus illos, & nimius feræ
Cultus Dianæ, ardēnsque cervos
Et lepores amor inſequendi ;
Consumit hæc rem cura domesticam,
Sui & canes *Altaona* devorant.

Quot gurgites ſunt ? quot charybdes,
Auri, & opum, ac homirum, voraces !
Damnoſa ſunt quos decoquit alea :
Certare multos *curriculo juvat*
Circenſium, ac ingente ſumtu
Pascere equos celeres volatu.
Dum colligunt hi pulverem *Olympicum*,
Terras protundunt, prædia dilipant,
Nec ungulis ceflant equorum
Dilapidare domos avitas.

Sic dum *quadrigis* pauperiem fugit
Humana gens ut plurimū, amans lucri,
Hippodromo gaudens, equorum

Alipedum glomerante gressu,
Cursu fuorum & quadrupedantium,
Accersit ultrò pauperiem miser,
Suoque jumento, celete,
Attrahit ipſe ſibi ruinam.

Tales Tyranni denique Thracii
Equi fuerunt, queis homines cibus ;
Hi nempe Circenses edaces,
Atque ſuum dominum vorabant.

Nihil

Nihil scitur.

Quot nos celavit magnetica mira, metallum,
Herbarum & vires, quot lapidumque, Deus!
Nec pandit nobis æstus quæ causa marini,
Notum &, *Nile*, caput noluit esse tuum:
Ut sint in terris ænigmata, sint & in undis;
Plurima nescire & se fateatur homo.
In Protoplasto pruritus multa sciendi
Heu miseros fecit nos propè scire nihil.

Marcellus, Fabius, Minutius.

MAgnes *Marcellus, Fabius* sed *Maximus*; *Ensis*
Ille tibi, hic *clypeus*, Martia Roma, fuit.
Tantò quippe salus propria & defensio major,
Quam clades hostis, plaga vel ulla, tui.
Præpropero minuit rem Marte Minutius, auxit
Cunctando Fabius, restituitque morâ.

Roma } *Maro*
 } *Amor*
 } *Mora*
 } *Armo.* } Anagram.

Roma Maro: quid enim præclarius illa *Marone*
Unquam, vate sacro, Parthenioque, tulit?
Roma Amor impurus, Venerisque infanda libido,
Et sitis imperii, & dira cupidus lucri.
Roma Mora, oppositusque piis conatibus obex,
Spemque reformati tempus in omne trahens.

Roma

*Roma Armo gentes in prælia, pérq; duelles
Instruo, & in Reges concito regna suos.*

In Cotilum Empiricum.

STULTORUM doctrix solet *Experientia* dici;
Omnis homo & stultus dicitur aut medicus.
Non mirum, si stultorum sunt *omnia plena*,
Nec si tu stultus, *Cotile*, non medicus.
Credimus experto, magis at sua in arte perito :
Sed non expertus quisque peritus homo est.

*Paulus excutiens bestiam in ignem, nihil mali passus
est, Act. 28. 5.*

Cum *Paulus* tumidas fugisset naufragus undas,
Mox discrimen ei majus ab igne fuit.
Ecce è farmentis excita ardore colubra
Ejus adorta manum est, dum sedet ante focum.
Nec tamen immeritam læsit pia vipera dextram ;
Innocuam in flamas excutit ille feram.
Sic quem vipereâ damnat gens barbara linguâ,
Cædis & admissæ clamitat esse reum ;
Absolvit serpens, (*sunt ipsa pericula ranti*)
Insontémque suo prædicat ore virum.
O quanta illæsæ fama est & gloria dextra !
Quo poterat melius teste probare fidem ?

In amaras Medicorum pilulas.

DUlcis odor lucri, Medice, est tibi ; cur sapor ergo
Non poterit pilulæ dulcis & esse tuæ ?
Quantus amor doni ! doseos proh quantus amaror !
Deterius morbo est hæc medicina malum.
Ille mihi puerum Medicus, qui suave salubri,
Utile qui dulci miscuit, omne feret.
Fortè tuos fulvo globulos vafer oblinis auro :
Dæmon ipse escas hæc tegit arte suas.
Sub ramento auri, tenui crustata metallo,
Quantum aloes, quantū hæc pharmaca fellis habent !
Quisquis fel flavum, flavum vel diligit aurum,
Is sumat pilulas, Pharmacopœe, tuas.
Neutrum amo ; Tiberiumque sequor, tot scilicet annos
Jam natus, medico tendere nolo manum.

In Superbiam.

RAdix avaritia malorum est omnium,
Summus malorum at ramus est superbia ;
Radicis immo & fundus est superbia,
Fons ac origo criminum, superbia :
* *Regina vitiorum ac parens, superbia.*

* Greg. M.

Malum est adhærens intimè, superbia,
Exutus * *ἐγενέτη πάθος*, superbia :

* Plato.

Malum ergo primum & ultimum, superbia ;
Nam prima labes omnium, superbia,
Hominum ruina & Dæmonum, superbia,
paradiso *Adam* quid expulit ? superbia :
Cœlo quid Angelos malos ? superbia.
Quid maximè invisum Deo ? superbia.

Ut

Ut pictura, poesis —

AT non ut pictor tamen esse poeta videtur,
Musa penicillum non habet ergo suum.
Pictor enim certè est oculatus; at ipse poeta
Princeps (si fas est credere) cæcus erat.

Alexander *faber ararius*, &c. 2 Tim. 4. 14.

DAMNA faber Sancto fabricavit plurima *Panlo*:
Ænea frons illi, ferrea fibra fuit.
Quod si illi Dominus juxta sua facta rependat,
An non fortuna sit faber ipse sua?

Homeri *Culex*,

Sive,

Ομηρέκεντες εἰς τὸν Κάνωπα συλλαπήσθε.

Cum ob aquarum restagnationem insolitâ Culicum copiâ
infestaremur, mense Julio 1661.

Ad Virum Ὄμηρικόταν D. Joannem Cottonum,
Equisetum Baronettum.

KΩνωψ ὁ λιγύφωνε, μελικτὰ, καὶ ἡχέτα κώνωψ,
Κώνωψ ὁ κιωδύμητα κακὴ, αἰμικόπτη κώνωψ,
Κώνωψ, ὁ συλπίκτη, βείπτις, ἀματος ἄτε,
ἌρεΘ ἀνδροφόνοιο καστυνῆ, ἀλλοτρέσουλε,
Ἐιδε σ' ἀσφίχνια λεπτὰ σειταρχυθέν τα δεμάζοι,
Δεσμός τ' ἀργαλέΘ, πάλαι ὡς αἴδηλον Ἀρνα
Κύπειδι μιτζόμηνον, σέ τε κωνωπεῖον ἐρύκοι.
Σχέτλις, πίπτεις δάκνων ἐρεθίζεμόν ἀνδρες,

Ως

Ως γίγας οὐ γίγενθ πυγμάοις τ' ἀμφι μάχεσαι;
 Τίπτε πίσσαν νύσσες πέρενα χεόντα νυκτὸς σφιλγύῳ;
 Νῦξ ἀρενύγματος δέτι φερώνυμθ ύμετέσσιο;
 Νῦξ, ὅπ νύξαι ἔθιθ πότε κανώποισι μάλισται;
 Πῆ φέρεισι διὰ νύκτα βαρύνεσσις ἐντα καὶ ἐντα,
 Νύκτα δὲ ὄρφναιλι, δέτι δὲ ευδέλωσις δέμις δέτι;
 Τίσθ' ᾧς, ὡς Πολύφημος, ἀρίμηνθ ἀδι' ἐβόνος
 Νύκτα δὲ ἀμβερότικα, καὶ ἀδύπνης ἀμπετάζεινα,
 Ἡμέτες καὶ ποτε παν κακὸν ἔργονθν, καὶ δὲ ιβαδην,
 Κείμενα δὲ ἔνκηλοι, σὺ δὲ μαίνεαι ἀκέτ' ἀνεκτῶς,
 Ἀμμιν ἐφαλλόμηνθ, βερπολογύῳ θίσος "Αρῆς,
 Ρινοτόρῳ, συγερῷ. ὡς σε γλυκὺς ἴμερος αἴρει
 Ἀιματος ἥμετέρε, σοὶ δὲ καὶ κόρεσ, καὶ δέ πειδώ.
 Ως ἀμοτον θύεις, εἰ τοι μέγα νύρμα κιχεῖν,
 Αγδέρμεια πρέπειν, Κάνων, αὐτὸς δέ τε Κύκλων,
 Αιματος μέλαιν πίνων, ἐπεὶ δὲ χειτὶ ράμφῳ ἔπιξες.
 Ως σεν διπό σόματος τέταται δολιχοσκοθ σίχμη,
 Σκιρρελένης περύχνασ, λιλαιομέρη χερδὸς ἀσσα.
 Ως βδέλλη σύ γ' ὅμαιμος, ὅμοιός τ' ἔπλεο πάμπαν,
 Αιματοθ ἀρδερμίσσιφων, ὀλοσώτατε Κάνων.
 Ειδὲ δια λαγαλέρη θανατω πανάπολιμθ ὄλοιο,
 Κύρω ὅμως, λιαρεσσο βεβαρμήνθ αἰματος ἀσκῶ,
 Ουπέρ σ' ἔλλας δίψα, βερτε πεκορημόθ ἀδδίκω.

Ad D. Henricum Puckeringum, alias Newtonum
 Equitem Baronettum.

Quando spei ingentis tibi filius unicūs esset,
 Mandāsti hunc curæ, Vir generose, meæ.
 Qualem at Thesaurum mihi tunc commiseris, edam?
 Quam gemmam fidei crediderisque meæ?
 Scire nefas illi, tibi quæ charissima; nempe
 Illa & defunctum non patienter amat.
 Si tua Caia, tui mater mœstissima nati,
 Resciret damnum, me memorante, suum;
 Cum Niobe in lacrymas mox tota liqueceret, ullas
 Nec caperet ripas heu fera diluvies.

Nam

Nam memini, cum, me viso renovante dolorem,
 Deliquum aspectu passa erat illa meo.
 Illi igitur cave ne dicas, Bone, quod tibi dicam ;
 Suspicer ingenium fortius esse Patri.
 Ergo tui partem volui tibi dicere damni
 Certè aliquam ; totum dicere quis poterit ?
 Dicere quis poterit, qualis mihi credita gemma est ?
 Qualis μουνογένης & tibi natus erat ?
 Ingenio clarus, morum candore coruscus,
 Doctrinâ insignis, nec pietate minus.
 Comis & urbanus, prudens tamen atq; modestus,
 Et gravis ; hinc juvenis nempe Senator erat.
 Alloquio suavis, formâ aspectûque venustus ;
 Frons præclaræ index indolis ipsa fuit.
 Et ruri, & toti, quâ notus, amabilis urbi,
 Angliaci (quidni dixerim ?) & orbis amor.
 Deliciae in primis *Grantæ*, gentisque togatae,
 Nec quis in hac Phœbi gratior arce fuit.
 Tres Charites magè charum illo, ter trésve Camœnæ,
 In tota *Triadæ* non habuere Domo.
 Deniq; talis erat tibi, Vir Clarissime, natus,
 (Heu quod non possum est dicere, sed quod erat !)
 Qualem esse hunc decuit, cui tu Pater, indolè tantâ,
 Tutor & *Henrici* Principis, esset avus ;
 Is qui purpureos Latio sermone *Tridenti*
 Detexit Patres, Papicolumq; dolos.

Epitaphium Henrici Puckeringi, alias Newtoni,
H. F. Armigeri.

Cui sedem in summo & titulum *Varvica* Senatu,
 Ingenii cultum *Grantæ* diserta suum ;
Londinum cunas, & *Nottinghamia* bustum,
 Deniq; cognomen cui *Nova Villa* dedit ;
 Cor-

Conditur hoc tumulo, raptus juvenilibus annis,
Henrici Henricus natus, Adaque nepos.

Martial. Epigr. *L. 5. Ep. 82. Semper eris pauper, &c.*

A'Ιεὶ πτωχὸς ἔσῃ, εἰ πτωχὸς ἐσθὶ Αἰματιαρέ·
 Χρήματα νωῗ δέσποινται χρήματα' ἔχεις μόνοις.

In Causidicum.

Versus Cancrini.

Judicium duce te floret nec præmia captas
 Munera contemnis haud mala vita tua est.
 Justitiæ via dum suadet vis dicere verum
 Pectore sincero tu neque dissimulas.
 Divitias neque dant nummos nec quando Clientes
 Vicere & raro te deduce dispereunt.
 Vendibilis tibi lex nunquam non pectore avaro
 Pervertis leges jus male contemerans.
 Perpetuam fore vis pacem nec jurgia quæris
 Utile non vanum das quoque consilium.
 Causidico quia te trutinis examen honestis
 Fit nec venalis est tua lingua lucro.
 Pauperibus sua das miseris haud scilicet Irum
 Deseris afflictum tu modò causa bona est.
 Stultiloquas puto quod rixas vel jurgia vitas
 Improba non optat mens tua dissidium.
 Dispicuit tibi nec causam contemnis egeni
 Curabis miseros nec tibi prospicies.
 Es bonus haud malus es judex te judice causa
 Pessima concessit nec bona succubuit.

Consi-

Consilium grave cùm dederis & feceris aurum
 Respuis haud gaudes vir bone muneribus.
 Innocuis bonus ut fias patronus honestas
 Tutaris causas nec male destituis.
 Consilium cito das prudens nec quando Clientes
 Expectare facis sunt tibi ludibrio.
 Litigium breve vis fieri nec crimina nec sis
 Garrula sed rescas haud mora grata tibi est.
 Arbitrium simul ut dederis geris ora modesta
 Inde haud applausum vis tibi tergeminum.
 Interea sapis haud nummos venaris iniquè
 Permittis legi non tibi judicium.

In Carinum *Anatomicum.*

ANatomicam *Carinus* artēm profitens
 Fidenter ingessit se in Ordines sacros.
 Nimirum & ὄρθρον πυταν̄ putans se πιν λόγον,
 Et *dissecare* posse se Texum sacrum,
 Et ejus intestina cuncta pandere.
 Sed imperitā hoc dum facit mente & manu,
 Et radit aures, enecans longis logis,
 Omnes abhorrent: concionando & miser
 Sic quæritans victimū, esurire cogitur.
 Quid restat? ad Anatomē recurrat ut suam?
 At excidit planē hæc; & ille pristinæ
 Oblitus artis, nec sciens adhuc novæ.
 Aliunde verò sibi non prospicit,
Anatomē & ipse jam propè accedet brevi,
 Sceletónque factus, & famè enectus miser.

In Andream Melvinum Scotum in Ecclesiam Anglicanam Sapphico carmine debacchantem.

Mome Anglicanam vellicans Ecclesiam,
Cur Lesbium, *Melvine*, tendis barbiton,
Satyrāmque versu scribis acrem *Sapphico*?
Lascivi hoc annon carmen index ingenī?
Meretricione proteri hoc ergo pede
Matrona casta sponsaque hæc meruit Dei?
Decimāne Musa nunc tibi, invitit novem,
Succurrit, apta tam protervo scommati,
Dignum patellā operculum, *Sappho* procax?

In Conflagrationem Urbis Londini, Anno Dom. supra millesimum 666.

Anus quo *Nova Troja* conflagravit,
Sexcentesimus (annus ominosus)
Sexagesimus atque *Sextus*; Ó quam
Fatalis numerus, *Joanne* teste,
Index nomiñis Antichristiani,
Infamis nota Bestiæ & character!
Sic olim *Nero*, magnus Antichristus,
Et sævus *Leo*, Bestia execranda,
Romam uscit simul *Iliūmque* lusit.
Quòd si quis *Trinobantidem* (heu nefas ! heu !)
Injectis facibus cremârit ultrò,
(Nec casu potius flagrârit illa)
O quam tetrius hic *Nerone* monstrum,
Ipsò & Bestia pejor Antichristo!

Jonas

Jonas & Arion.

IN ventre ceti fugit iratum mare,
Numénque, sic servante, quem fugit, Deo,
Jonas propheta, vivum adeptus carcerem,
Tumulūmque vivus ; quem reliquit & statim,
Triduanus hospes, Virbii magni typus ;
Balæna captum fida cùm evomuit virum,
Deoque depositum jubente reddidit.
Methymna civem vana nè jactes tuum ;
Citharœdus ille quid miser Vatein ad sacrum ?
Quid terga delphini, ista ceti ad viscera ?
Delphinum *Arion* musicâ mulcet suâ ;
At ecce cetus surdior, cujus, nisi
Deo loquente, *vinter anres non habet.*

Mæbus & Mars ἀλογέσαιλοι.

Militat omnis amans, & habet sua castra Cupido ;
Est & in his castris ἀλογέσαιλος Ἀρης.
A suo ad alterius lectum dum tendit adulter,
Ut Mars, inconstans est, variatque vices.
Mars & ad alterius (*Vulcani*) quando cubile
Transiit, an non tunc ἀλογέσαιλος erat ?

AΜούτερι, Μοῖχός τε καὶ Ἀρης, ἀλογέσαιλοι.
Ο βερτολοιχὸς Ἀρης, ο βερτολοιχὸς Ἐρως.

Verus lacrymarum usus.

UT vidi, ut perii : primæ en hæc noxa Parentis ;
Ex mali aspectu nata cupido mali est.

Q 2

Ipsa

Ipsa via est oculus, quâ culpa intravit in orbem;
 Culparam ergo ex oculo lacryma missa lavet.
 Flendi hic finis, & usus aquam stillantis ocelli,
 Eluat ut sordes, quas tacit ipse, suas.
 Nos tamen hos fontes alios mutamus in usus;
 Atque ubi nil prodest, lacryma sâpe cadit.
 Projicimus porcis oculorum has denique gemmas,
 Fundimus & frustrâ, & prodiga turba sumus.

*In S. Scripturam.**Lucerna pedibus meis Verbum tuum. Psal. 119.*

O Sermo Summi ac Eloquium Dei,
 Sonans ab alto in *Codice Vox Sacro*,
 Tu dirigis gressus eunti,
 Sola *meis pedibus lucerna*.
 Quôd si ergo ductu non regerer tuo,
 Quot ferror eheu quantâque in avia !
 Quâm cæcus errans cespitarem
 Cimmeriis miser in tenebris !
 O vana præ te *Oracula Delphica* !
Dodona mendax, Pythius & Tripos
 Impostor ingens, falsum & ipsum
 Fatidicæ folium *Sibyllæ* !
 Quocunque lucet lumine non tuo,
Ecclesia seu vox, Cathedra aut loquens,
 (Vocale lignum, quale & olim
 Egregios tulit *Argonautas*)
Enthusiastæ ventriloquus movens
 Intus protervo aut spiritus impetu,
Romana seu sit, scripta nusquam,
 Traditio, Ratio aut *Socini* :

Dif-

Diffido; talem & nolo sequi ducem:

* *Lucerna lucens tu satis in loco hoc*

Caliginoso, donec adsit

Sol iterum, redeatque Christus.

Quid Alcoranum jam Mahometicum,

Talmudem & addam, Scriptaque Gentium?

Quæ cuncta præ te, Sancte Codex,

Tot fatni videantur ignes.

Tu norma Veri, tu fidei Canon,

Scriptura Sacra, es, denique tu mibi

Hermes vialis, dux eunti,

Sola mei Cynosura cursus.

Barbarus hic ego sum, quia non intelligor ulli. Ovid.

Qui loquitur, erit mihi barbarus (quia non intellico sc.) 1 Cor. 14. 11.

Non dedignatus carmen laudare *Menandri,*

Non hemistichium *Paulus, Arate, tuum;*

Quidni *Ovidi* hunc etiam versum respexerit, exul

Quem medios inter fuderat ille *Geta?*

Pauli, Nasonisque tui, Romane, memento,

Qui in Templo vacuos das sine mente sonos;

Non intellecto qui sic idiomate gaudes,

Dum sacram peragis rem, precibusque vacas.

Nempe ignota loquens, ô quam tu barbarus ipse,

Quando oras, & quam barbara lingua tua est!

In Sanctum Martynem, Thomam Cranmerum
Archiepiscopum.

Cum fuerat vitæ decepta cupidine dextra,

Ingressit sacrissimè peritura foci,

Q 3

Nescio

Nescio quid, *Crammere*, humani passus, retractans,
 Errorem igne luens, *Mucius* alter eras :
Mucius alter eras, sed non *Romanus*; & errans
 Duntaxat calamus, non tibi sica, fuit.
 Quām se nunc urens ulciscitur æmula martyr
 Dextera, laxum ultrò sollicitatque rogam !
 Et *flammas* tenet, & contemto regnat in igni,
 Denique & ipsa suum nobile funus amat !
 Sic pñâ fruitur fortis, quam amplexibus ambit,
 Atque lubens merito dat, palinoda manus.
 O quām deceptæ præstans hæc gloria dextræ !
 Si non errâset, fecerat illa minus.

In Mæchos.

Crimen adulterii cùm sit majoris abollæ,
 Sæpe etiam & sontes morte minora luant;
 Scire velim, cur hoc, multis ut gentibus olim,
 Non hodiè pariter sit capitale nefas.
 Ergo *μοκλωπεῖν* mœchis impunè licebit?
 Sola excusari vult sua furtæ Venus?
 Fures nummorum laqueos furcámque subibunt?
 Fures flagitii nec sua furtæ luent?
 Stupratæ uxoris, sectæ quām poena crumenæ,
 Cur levior, causam quæro, nec invenio.
 Hanç nisi quod veniam petimusque damusq; vicissim,
 Tædio & est, placito hoc abstinuisse malo.
 Vinc'la pati miserum est, & quæ placet uxor habetur,
 Nec nos sat firmo scđere jungit Hymen.
 Connubium & nobis nihil est nisi nomen & umbra;
 Et plusquam uxores denique amantur opes.
 Sit pudor, ô mores! ubi nunc lex Julia? dormis?
 Nocte pari passu sur & adulter eunt.

Par ergo subeant, saltem me judice, fatum;
Clodi, quām *Cilicis*, sit neque pœna minor.

In Reformatores nostros.

Quod illorum memoria summo in honore esse deber.

Sunt nuper inter nos Novatorum genus,
 Qui Primipilos hos *Reformatum* & *Duces*,
 Magnum *Lutherum*, *Zwinglium*, *Melanchthona*,
Calvinum (& hunc sat virulenter) *Zanchium*,
 Mitem *Bucerum*, *Martyrem*, (quantos viros!)
 Perstringere audent; hos *Homeros Zoili*.
 Tam grandi in opere (sic ferè fieri solet)
 Primum auspicando forsan errores erant.
 Quis namq; nescit cœpta præclarissima
Periculosa plena quām sint alea?
 An ergo, siquid fortè delictum leve,
 Heroibus nos obloqui tantis decer,
 Ecclesiæ quos tum *reformandæ* Deus
 Sibi suscitavit? Clara vos ô lumina,
 Evangelî corusca puri sidera,
 Ob tot labores Vineæ insumtos Dei
 Hanc ergo vobis gratiam rependimus?
 Si Mome vis, ingratus esto & impius;
 Venerabor ipse Nomina hæc illustria,
 Meritâsque laudes prædicans, nævos tegam.

*In Viri Illusterrimi, & πολυμαθεσάτε Claudi Salmasii
 Librum, cui titulus, Defensio Regia.*

Doctorum Coryphæ, magne *Clandi*,
 Linguarum simul omnium artiumque,

Salmasi, jubar atque lumen ingens,
 Quot illustria seculo dedisti
 Tu vastæ monumenta lectionis,
 Rari & judicij ingenique fetus !
 Et primum *Polyhistorem Solini*
 Illustras Criticâ face, atque *Plini*
 Ingentes aperis abinde gazas,
 Thesaurum & Physices petis profundum.
 Suspendæ hoc opus eruditionis.
 Cultum pumice tum tuo & politum
Augusta Historia Volumen : inde
Usuræ expositæ, ipsa res, modusque,
 Pactum & fenebre ritè constitutum.
 Tum Patris quoq; *Pallium* vetustum
 Afri, enemaculatum & illud omni
 Suâ sorde, plisis & evolutum.
 Mitto cætera ; quis tuæ valebit
 Doctrinæ monumenta tot referre,
 Cedro digna, perenniora & ære,
 Ipso & marmore permanentiora ?
 Quæ cùm singula posteri videbunt,
 Venturique avidè legent nepotes ;
 At *Defensio Regia* eminebit,
 Palmam & præripiet vel universis.
 O verè Scheda Regia ! hanc ob unam
 Omnes quotquot ubique in orbe Reges,
 Æternum tibi Principesque debent.
 Sacratæ Themidos Politicæisque
 Arcas excutis hic penique totum. *
 Hic Regalia vindicásque jura,
 Majestatis & es ruentis Atlas :
 Hic monstrum grave, multiceps, cruentum,
 Horrendum, novus *Hercules* trucidans,
 Et contundis Hydram rebellionis,
 Infernos jugulásque Regicidas.
 Hinc, Vir Maxime, Principum Patronus,

Hinc

Hinc tu Regius Advocatus audis.
 Macte hoc elogio ac honore: doctum,
Salamasī, te aliās, & eloquentem;
 Hic te prætereā pium, probūmque, &
Malis temporibus bonam, probâlti.

In T. Lucretium Carum poetam αὐτόχειρα.

Cum * cecini extictos funestâ morte poetas, * Lib. I.
 Fugit me fatum, docte Poeta, tuum.
 Et tu sponte tuâ rupisti stamina vitæ,
Lucreti, heu animæ prodigus ipse tuæ.
 Qui tam *carus* eras aliis, ô *Care Lucreti*,
 Debueras certè *carior* esse tibi.
 In nece, *Lucreti*, tibi par *Lucretia*, mortem
 Conscivit propriâ dum sibi & ipsa manu.
 Causa at quâm dispar! ob stuprum se illa peremit
 Illatum sibi, tu * philtro & amore furens. * Hieron. ex
 Matronæ rāmen est melior quâm causa Poetæ; Euseb. vid. &
 Hic sibi, *Sexte*, illi tu necis autor eras.

In eundem.

Relligio peperit scelerosa atque impia facta. Lucret.

Dic mihi, *Care*, manu propriâ moriture, *Lucreti*,
Relligio facta hæc tam scelerosa parit?

In Luciferas Scripturarum. Hæreticos sic vocat Ter-
tullian. L. de Resurr. Carn.

Lucifugas Scripturarum doctissimus olim
 Dixerat Hæreticos Africus ille Pater.

Hæreat

Hæreat Hæreseos ubi stigma hoc, judicet Orbis ;
 Clarius & luce est, neminem & ergo fugit.
 Nam *Latium à latebris* ubi dicta * *Deoque latente est*
 Terra, ibi *lucifugæ* quis neget esse viros? * Ovid.
 Fast. I.

*Gratiarum una à Junone Somno in matrimonium
data. Hom. Il. §.*

*Quod neque placet κειπωτάτῳ Julio Scaligero
Poet. I. 5. c. 3.*

Displicuit Critico, quod nupta est Gratia Somno ;
 Ac si dormites hic & Homere senex.
 Gratia non dormire solet, nec denique debet :
 Ergo, Somne, tibi non bene juncta Charis.
 Quin & Cimmerios procul æstu & Sole recessus,
 Somne, tenes ; feret hanc Gratia nuda plagam ?
 Incedunt Charites sine veste & tegmine ; forsitan
 Frigidum & indociles sic tolerare Jovem.
 Tu quæ donasti nuptâ tam dispare Somnum,
 Defendas Charitem, pronuba Juno, tuam.
 Aeris ipsa Dea es ; sit & illic mitior aer,
 Ut cum sponso habitet sic nova nupta suo.
 Nugæ ! an grata minus cæcorum hæc somnia Vatum,
 Quod Physica haud queat, aut Ethica, causa dari ?

At nunc barbaria est grandis habere nibil. Ovid.

In pretio quandam Musæ Charitésque fuere,
 At nunc barbaries pauperiesque pares.

Eloquium & famam *Regina pecunia* donat.

Cui loculi turgent, ille disertus homo est.

Auro, docti omnes sumus, & mitescimus omnes :

Auro qui caret, est barbarus atque rudis.

Aureus et si *asinus*, qui dives, doctus habetur ;

Nummus ubi loquitur, Tullius ipse tacet.

Qui nummum ore feret, fuerit *Chrysostomus* alter,

Mutus ceu piscis, sit licet ille, *Petri*.

Tu quoq; *Maenide* cum *Musis, Caris* & instar,

Si nihil attuleris, *Cap Capōφων* eris.

Non aurum, ingeniumve, fluit mihi divite venā;

Sic cū nil habeam, *barbara Musa* mea est.

In Avaros.

Semper avarus eget.

SEmper avarus eget ; nunquam sed egemus avaris :

Quicquid habent alii, semper avarus eget.

Semper avarus eget ; vicini *semper in arvis*

Fertilior seges est ; huic sterilescit ager.

Nempe trahacem hominem lucri tenet aspera dipsas,

Auri & sacra fames ; semper avarus eget.

Semper avarus eget ; *quantum ipsa pecunia crescit*,

Crescit item nummi, nec satiatur, amor.

Quantumcunque habeat, *Mida rex & pauper in auro*,

Et miser est, medio ; semper avarus eget.

Semper avarus eget, *congesto pauper in auro* ;

Tantalus & medias sic sitit inter aquas.

Cræsum opibus vincat ; *crescit tamen improbus bydrops*,

Indulgētque sibi ; semper avarus eget.

Semper avarus eget, *magnas quem dira cupido*

Inter opes inopem, copiāque ipsa facit.

Inde seges scelerum, radix & sola malorum,

Quod nunquam satur, & semper avarus eget.

Turgeat

Turgeat arca licet ; quò plus sunt denique pota,
 Plus sitiuntur aquæ ; semper avarus eget.
 Nec Tarteſſi acis illum ſatiaret aronis
 Divitis unda Tagi ; ſemper avarus eget.
 Sed nè hemiſtichio laſſetur Lector eodem,
 Tædium & hæc crambe ſic repetita ferat ;
 Ceffet avarities, & amor vefanus habendi,
 Ut tandem hoc ceflet, ſemper avarus eget.

In præſentiam Christi in S. Euchariftia.

Clarior in Cœna ut fiat præſentia Christi,
 Trans Papista ſuum, Con Lutheranus, habet.
 Quo Christum qælo deducunt carmine ? Cœnam
 Deſtruir, atq; ſuo Corpus uterq; modo.
 Eſt mea firma fides, præſentem ibi credere Christum ;
 Hoc volo, rem tenen, neſcio at ipſe modum,

In piam illam Precationem Litanicam,

A morte ſubitanea libera nos, Domine.

Lenta minùs lædunt præviſi ſpicula fati,
 Fortius at jugulum mors inopina ferit.
 Quis poterit tantam ad pugnam ſatis eſſe paratus ?
 Quisve improvifo vellet ab hoſte capi ?
 Eſto, quòd obrepat non intellecta ſenectus,
 Nè tamen obvenias tu mihi, Parca, repens.
 Væ miſero mihi, ſi incautum mors ultimus hoſtis
 Occupet, extremo deficiāmque die.
 Si me neglectus tenet aut oblivio lethi,
 Vivus Lethæis jam propè mergor aquis.

Ergo

Ergo hoc, pace tuâ, nostrum, Fanatice, votum,
Morte repentinâ nèmoriāmūr, erit.

In Titum Livium Patavinum.

OLacteum, *Livi*, eloquentiæ flumen,
Patavinitatem cur stylo tuo affingit
* *Afinis?* illum at nec φερώνυμον dicam,
Nec eluam, vix cognitam mihi, labem.
Utinam at profectò, *Pollio*, foret nobis
Patavinitatis hujus integrum corpus,
Nec tot perīssent pura * *lactei fontis*
Fluenta, nec decadum tot aurei libri!
At, *Martialis*, *Livius* tuus tam *ingens*
Quàm diminutus ecce tempore & fato!
Totum tua & quem *bibliotheca* vix cepit,
Nunc, proh dolor! vix angulum meæ replet.

* *Afin. Pollio*
apud Quintil.
l. 8. c. 1.

* S. Hieron.

Bacchus fortior Marte.

VInosus podagrâ, interdum chiragrâque, laborat;
Bacchus quippe manus obsidet, atq; pedes.
Ariete mox crebro pulsat caput, & jecur urit,
Tandem ipsum petit & cor, perimitque virum.
Sic vino gaudens *Bacchus*, quàm sanguine *Mavors*,
Fortior; hic citius, certius ille necat.

In

*In infamem illum Apostatam, Marcum Antohium de
Dominis, Archiepiscopum Spalatensem.*

SPalato απατλῶ, lascivâ transfuga mente
Fluctuo, & ingenio luxuriante vagor.
De Dominis sum tot Dominis servire paratus,
Jacobo, Veneto, Gregorioque meo.
Mobilis Euripus, *Vertumnus*, & ἀλλοπεύσαλλος,
Deniq; & inconstans alter *Ecebolius*.
Italiam profugus Lavinaque littora liqui;
Nunc patriæ tangit me nova cura meæ.
Italiâ veni ventosus, eoque revertor;
Salve Roma iterum, terra Britanna vale.
Pulchra vale *Windsora*, *Subaudia* chara valeto,
A Tamesi ad Tiberim stat mihi vela dare.
In patriam revolans binis jam conscius alis
(Nec nego) avaritiâ ac ambitione feror.
At, *Marce Antoni*, Romam ô insane redibis?
An tibi Tarpeius Jupiter ergo favet?
Miror te, Antoni, quorum tu facta imitere,
Exitum & illorum nolle timere gravem.
Gregorius si fortè vetus tibi parcet amicus,
Mox at *Urbanus* Jupiter alter erit.
Te vivum, *Antoni*, si nulla *Philippica* damnat,
Nec valido è rostris *Tullius* ore tonans;
At post fata Jovis Latii te fulmen aduret,
Tradet & infestis te tua Roma rogis.
Quod nisi venisset tibi mors in tempore, vivum
Te puto cum *Libro*, *Marce*, flagrâsse tho.

*Ad Abrahamum Cowleium, A. M. Collegii Trinitatis
Cantab. Socium, Poetam sui aevi Celeberrimum.*

Quàm non ceratis imiteris *Pindaron* alis,
Et par *Meonia* sit tua Musa tubæ;
Quàm tu *Thebano* vati, similisque *Maroni*,
Ut *Dirces* alter, *Mantua* & alter olor:
Quàm merito Pater, *Abrame*, & Patriarcha, voceris
Vatum, seu Lyrico plectro, Epicóve, canas;
Viva tot ingenii monumenta loquentur, & *Oda*
Pindarica testes, & *Davideis*, erunt.

In Sartorem quendam doxnoicagogoy.

Consilio te posse tuo *sarcire* ruinas
Regni, si fieres ipse Senator, ais.
Sexcupedes & bestiolas quia cuspide figis,
Cornicum te oculos confodere ergo putas.
Sic semper tu, Sartor, acu rem tangere, quicquid
Censuerint alii, visus es ipse tibi.

In Ehudum & Eglonem. Judic. 3.

Est *Eglon* *vitalius* *pinguis*; nato ergo rebelli,
Sed reduci, populo, hunc cædis, *Ehude* pater.

Hostem cum patriæ peteret regem, alter *Ehudus*,
Mucius; hæc errans, certior illa manus.
Mucius inflictam post plagam *Scavola* dictus,
Ante datum vulnus *Scavola* noster erat.

In Schismaticos.

Sponsa Dei, Christi est Ecclesia ; qui sibi Matrem
Non habet hanc, Patrem non habet ille Deum.
Vos ô chismatici, spurium genns ! è grêge vestro
Ergo Pater noster dicere nemo solet.

*Ad venerandum Senem, Edvardum Palmerium, Armi-
gerum, A. M. & Collegii SS. Trinitatis Cantab.
aliquando Socium, Virum doctissimum, &
Gracæ in primis Linguae peritissimum.*

Edvardus Palmerius.

Anagram.

Purus, mel, suada, redi.

PAlmeri, decus Hellados disertæ,
Græcarum cynosura litterarum,
Qui Demosthenis & Platonis olim
Tam puros, & adhuc, bibis liquores,
Hísque e fontibus, alvearibúsque
Hauris mel & Hymettium, & sū adam,
Et Græci eloquii dapem & medullam,
Linguæ Cecropiæque dulce nectar ;
Nè festina adeò, redi, precamur,
Nec nos tam citò derelinque, serus
Quin cœlum pete ; tum relinque saltem
Adversaria docta, digna luce,
Quæ tu scilicet è penu Pelasga
Jam toto modio, manu peritâ,
Olim congeris, horreoque pleno.
Noli hæc, obsecrote, invidere nobis

Nè

Nè tecum simul Hellados disertæ
Tam puri latices eant sub umbras ;
Nè condantur & Atticæ loquelæ
Mel & suada tuo, nefas, sepulcro.

Ad Cl. Virum Petrum Molinæum, P. F. S. Theologie Professorem, Canonicum Cantuariensem.

SAlve & tu, venerande senex, *Molinæ* poeta ;
Nè titulum spernas ; hoc quoque Patris habes.
Legietenim, legique lubens, insigne poema,
Grande sonans, docti quale *Maronis* opus ;
Quo *Batavum* genti plausit celebrique Lyceo,
Quando vale *Leida* diceret ille suæ.
Plausit, & argutis sociavit carmina nervis :
Exemplo hoc Musas tu quoque, *Petre*, colis.
Macte esto, Magni Patris non degener hæres,
Ingenio suppar, nec pietate minor.
Quò tu me rapis attonitum cœlestibus hymnis !
Aut quò me tuus hic entheus ardor agit !
O quam me liquat in lacrymas *Ecclesia* mater,
Ejus dum lessus heu geminūsque lego ;
Quos tua Melpomene *Carolino* in funere pangit,
Fundit & in fletus totum Helicona suos !
Denique tale tuum carmen, divine poeta,
Ut pigeat Musæ me pudeatque meæ.
Uranie tua ad astra volat, cœloque locatur,
Clio aut Euterpe cum mea repit humi.
Mista tamen nostris sunt quædam & seria ludis,
Quæ, mihi sat fuerit, si placuere tibi.
Sacrorum at mystam quæ dedecuere, senemque
Fas mihi nec scribi, nec tibi, *Petræ*, legi.

*In Orebūm & Zebūm (Heb. Corvūm & Lupūm)
interfectos. Judic. 7. 25.*

Qualest nacta duces *Midianis* noxia proles,
Tales nunc hodiē gens inimica Deo.
Orebus Zebōsque hostes, Ecclesia semper,
Corvos atque Lupos, est habitura suos.
Lethifera en illis petra, torcular; his & Iesu,
Qui petra, & calcans torcular unus, erat.

In Concilium Nicænum primum OEcumenicum.

Vicenos Canones dedere nobis
Nicæna Synodi Patres, rotundum
Hunc Græco numerum notante *Kōnīta.*
Κωνσταντῖνος is est vel Imperator,
(Ejus nam Synodus vocata jussu)
Vel qui Κριεὶς est Deusque noster
Christus; nam * πόλιν οὐδὲν neuter. * Οὐδὲ τὸ Χριστὸν
πάντα. Julian. Mi-
Hac porrō in Synodo simul coacti
Tercentum, atque decem Patres, & octo.
At cur hic numerus? in, requitis?
Nempe hæc Symbola, Tau, Iota, & Chi,
ΣΤΑΥΕΩΣ five crucem notant ΙΗΣΟΥΣ.
Est Tau quippe figura saepe sedis;
Hoc signo labarōque vicit hostes
Primus Christicola Imperator ille,
Hujus Concilii parens & autor.
Rite & denique nomen hæsit urbi
Nicæa huic, ubi veritas triumphans
Victrice in Synodo heresin fugavit.

In

In Organon Aristotelis.

Organo Aristotelis careat Dialecticus, ædes
Absque instrumentis si fabricare potest.
Certè alias poterit: *ramus* vel *rivulus* esse,
At Logicæ radix fons & *Aristoteles*.
Cui similis nemo, (magnum ni forte *Baconum*
Scilicet excipias) nemo secundus erit.
Quando ergo in Logica primas tulit atq; secundas,
Rite *Priora* ille, & *Posteriora* dedit.

In Christum spinis coronatum.

Spinis coronant ergo Christum milites?
Maledicta terra queis Adæ culpam luit,
Redimitur his Ecclesiæ sanctæ Caput?*
At non Caput jam, si placet, Vicarium
Diadema gestat spineum, sed aureâ
Cinctum, nec unâ, est, sed coronâ triplici,
Ac si ut tricorpor Geryon triceps foret.
Veneranda sed tu mater, ô Ecclesia,
Et Sponsa Christi, quæ nili in cœlis Caput
Nullum fateris, * lilyum es circundatum
Spinis acutis, nempe sic oportuit
Hic militarem te Ducem sequi tuum.
Ergo ut coronam gloriae in cœlo feras,
Quam Sponsus olim & ipse promeruit tibi,
Nunc ejus instar spineam in terra geris,
Cum Martyre Anglo * Rege calcans auream. ** Curs. i.

In Medicos imperitos, de Scorbuto.

Scorbutum Medici ignorantia fecit Asylum,
Scorbuti species dum tegit omne malum.
Si doleant humeri, si brachia, crura, manusve,
Scorbuti hæc Themison signa ait esse mei.
Tu, Crisi divina, ô quibus erras exul in oris?
O Medicum, Danaes, * patrem, & Ulyssis * ayum!

* Acrijum.

*Ad Augustinos duos fratres, Viros amplissimos, Curie
Parliamentariae Senatores.*

Augustinorum Vos ô par nobile fratrū,
Non Augustini Fratres ex ordine Sancti,
Sed magno Regni, & meliori, ex ordine Patres,
Conscripti Patres, augusti membra Senatūs,
Augustini ambo venerandum nomen habetis.
Nomine macti estote pio, ac Hipponis honore;
Cujus vos memores, colitis Sacra, Templa, Deumque;
Floreat æternum ut per vos, reliquumque Senatum,
Angliaca hæc, habeatque suos Ecclesia Patres.

In Ingratos.

Donorū immemores, grates & solvere dignas
Indociles, aptè ingratis dixerunt Latini.
Nimirum ingratum hoc pecus est hominīq; Deoque,
Nec gens in terris invisiō omnibus una.
Ter chara & Charis, & peramabile Gratia nomen,
Omne

Omne bonum includens : nec enim res *gratior* ulla,
 Erga patronos animum quām ostendere *gratum* ;
Ingratum at quis non *odit cane pejus & angue?*
Prospēr, in *Ingratos* igitur tu, Sancte poeta,
 Strinxisti calamum, tua & *indignatio versum*
Fecit, in *Ingratos*, quos *Gratia* senserat hostes
 Divina, infidi sobolem pullósque *Pelagi*.
 Et quisquam melius quām *Prospēr* perdere pullos
 Hos potuit, natos adeō *infelicibus ovis?*

Somnus imago mortis.

VIxit qui dormit, redivivus & incipit esse
 Manè experrectus, Virbius evigilans.
 Somnus mors brevis est, mors longus deniq; somnus ;
 Ipse adeō tumuli lectus *imago* tui.
 E somno quoties igitur lectoque resurgis,
 Dic, Salve aemum tu mihi Vita redux.

Pœnarum finis & scopus.

Nemo prudens punit, quia peccatum est, sed nè peccetur.
 Sen. L. I. de Ira. ex Vlat.

PROVIDA lex bifrons *Janus*; simul antè retróque
 Spectat, at antrorsum prospicit illa magis.
 Non tam, quò doleant fontes, quām protinus omnes
 Ut *sapiant*, pœnas irrogat alma *Themis*.
 Denique vir prudens noxas & crimina punit,
 Non *facta* ulciscens, sed facienda cavens;
 Non *quia peccatum est*, sed nè peccetur, ut olim
 E tripode est dictum, Stoice magne, tuo.

In mortem Judæ Proditoris, & Arii Hæsiarchæ.

Ἐλάκης μέν Θ., (Arius sc.) Socrat. & Theodorit.
ex S. Athanasio.

Proditor ut *Judas*, sic viscera & *Arius* ipse
Effudit moriens, & crepuit medius.
Christum hominem in terris non sivit vivere *Judas*,
Arius in cœlis noluit esse Deum.
Nati osor, per quem Pater in nos viscera fundit,
Quam merito effudit viscera uterque sua!

In Nuptias Senum.

PApia lex senibus prohibet connubia; tēdas
Ne quis, funereas erederet esse faces.
Quam thalamis impar capulo vicina senectus!
Pronuba Juno vale, tu Libi ina veni.
Nuptiae amant epulas, ludum, cantum, atq; choream;
(Catera quid referam, quæ minus apta seni?)
Vult ille in molli pedem & alterum habere chorea,
Unum qui in cymba nempe *Charontis* habet?
Mensis ab ætate est nomen sortitus uterque,
* Junius & Maius, major hic, ille minor. * Plut.
Et juvenem notat ille, /enem hic: connubia pulchra ^{XII.} _{Par.}
Sunt juveni, nontam fortè decora seni:
Hebe gaudet *Hymen*; effeto corpore miles
Quid facit in castris, parve *Cupido*, tuis?
Junius hinc felix, (Ovidi fas credere Fastis)
Infaustum* Maio nubere mense fuit. * Ovid. Fast. L. 5.

In Quintum Horatium Flaccum.

Flacce decus magnum *Venusina* & gloria gentis,
 Princeps Romanae Flacce dilecta lyræ?
 Si Satyram specto, Lyricamve poesin, *Horati*,
 Hic tu non *Quintus*, sed mihi *primus* eris.
 Non tam grata mihi tenebrosi pagina *Persi*,
 Impurum nec sal in *Juvenale* sapit.
 Nec tam *Lircai* capior modulamine Cygni,
 Dulcius ecce canat cum *Venusinus* Ofor.
Albus & altivolans cum tu sis ales, *Horati*,
 Nulla linit pennas *Dedala* cera tuas.
Icaron haud metuas, *vitrei* nec *nomina* ponti,
Æmula Pindarice est dum tua *Musa* lyræ.
Ojucunda chely, & nimium melliflua Siren,
 Auribus ah ceram penè vel opta meis;
 Illice nè rapiar cantu, & sim nectare prorsus
 Ebrius illo, Odas dum lego, *Flacce*, tuas.

Bona mentis soror paupertas. Petron. Arb.

Mentis bona ô si pauperies soror
 Esset, Petroni, individua & comes!
 Non tot forent fures egeni,
 Kerum inopes neque tot latrones:
 Nec tot petaces, garruli, & improbi,
Iri impudentes instar Homerici.
 Mendicus ô quam sœpe mendax,
 Idem & opum, & probitatis, expers!
 Bonum haud egestas, sed bona mens, virum,
 Nec improbum res, sed vitium, facit:
 Bonorum & ædes Plutus intrat,
 Et nebulo Peniâ laborat.

Maligna paupertas, opulentia
 Superba, si mens lœva aderit comes;
 Ast hoc vel illuc neutra verget,
 Mente bonâ moderante lancem.
 Grave indigentem deprimit hunc onus,
 Attollit illum grandis opum strues :
 Utramque fortē ritē ferre
 Pectus amat benè preparatum.
 Et charitatis sæpe opulentia
 Parens ; benignos copia dum viros
 Ditat, * dātores & bonorum, * *Oui dolēps īdav. Hom.*
 Dīis adeò similesque reddit.
 Sunt, & vocantur, diviriæ bona,
 Deīque dona, & sæpe bonis data ;
 At contrā egestas poena luxūs,
 Cœlitūs & veniens flagellum.
 An non bona ad sit mens *Seneca* tuo,
 Sis tu, *Petroni*, scilicet *Arbiter* ;
 Valdē tamen nec pauper ille,
 Nec, puto, vel Catilina dives.
 Utrâque classe est mista cohors, boni,
 Malique ; utrinque en acroceraunia,
 Seu lauta res, seu curta nobis,
 Sunt scopuli, brevia, atque syrtes.
 Utramque Hebræus vult igitur * Sophus
 Vitare, mundi dum mare navigat,
 Intérque Scyllam hanc & Charybdin
 Tendere iter, mediisque ferri.
 Nolle esse magnas inter opes inops,
 Nec pauper ævum degere fōridum :
 Frui paratis sit mihi fas,
 Sed valido, tenuique mensâ,
 Ditū ergo partes linquere gestio,
 In castra migro & nil cōspicuum ;
 Parvoque contentus, reīque
 Splendidior dominus minutæ.

Prov. 30. 8.

Hæc

Hæc si, Petroni, est pauperies tua,
Mentis sororem quam statuis bona,
Arbitrio huic subscribo, talem
Nec refugit mihi mens sororem.
 Non multum abundo, sed neque plus peto;
 Si sors retractat quæ dederat, meā
Virtute me involvo, probāmque
Pauperiem sine dote quero.

De Laide, per metath. vulgò Ladie.

Ergo Corinthiaca cum *Laide* *Laides* Anglæ
 Nomine saltem ipso quam benè convenient!
 O si congruerent cum *Laide* nomine tantum,
 Non & re similes nequitiāque forent!
Laides ô utinam è nostris non illius instar
 Quædam scorta essent & pretiosa nimis!
 Atticus ac Rhetor sat cautus, *Nen* ego tanti,
Ut me pæniteat Laidis, inquir, emam.

Pasce oves meas (1) *rege, coerce, corrige, Christia-*
os omnes, etiam Reges, (*Glossa Pontificia apud*
Suares. Adv. Anglic. Sct. Err. L. 3.
C. 23.) *quia, si placet,*

Sunt & *oves Petri, Reges quoque scilicet ipsi;*
Credo *evidem;* & *merito* *jam vocitentur oves.*
Nam nisi oves *essent, sic se submittere Papæ*
Vellent? *Romano præda vel esse lupo?*
Ni mites, cicurésque *nimir, fineréntne Monarchæ*
Sic pede Papali Regia colla premi?

In Decium Magnum Ausonium, Poetam Burdigalensem.

Blbili Burdigalam tua quantum Epigrammata vin-
Quam longe & cedunt Ausoniana tuis! (cunt!
Immò utinam nec scrip̄f̄ses Epigrammata, Magne
Consul, si vis, & Magne poeta, Deci!
Solus ego hoc opto? Criticorum & principis an non
* Scaligeri votum hoc judiciumque fuit? *Hypercrit. c. 5.
Frivila, inepta, inculta Epigrammata, frigida, dura:
Elogia hæc Musis contulit ille tuis.
O durum inprimis carmen, quo Silvius insōns
Heu miser ad mortem vapulat usque Brito!
Silvius hic bonus est. Quis Silvius? iste Britannus:
Aut Brito hic non est Silvius, aut malus est.
Quatuor & vicibus varias miserabile carmen,
In quo fel, sed nec sal, nec acumen, ineſt.
Nemo bonus Brito est; & cætera, commatis bujus,
Scommatis aut potius, quæ recitare piget.
Unde jecur tumet hoc? tantænè & Vatibus iræ,
Quæ cor & ingenium mitius esse solet?
Quid Britannica gens in te committere tantum?
Quid Britones tantum vel potuere mali?
Jam scio, *nonnulli nuper grandi ære Britanni * Jos. Scal.
Fraudârant patrum, Magne poëta tuum. Auson. Lett.
Crimine ab uno omnes discis? gens tota Britanna
Paucorum ob noxam delinit esse bona?
Ausoni, an hæc res est? Gallorum an fortè tuorum
Tam vetus erga Anglos antipathia fuit?

Ad Somnum.

Somne veni, & vinci gratâ mihi compede sensus,
Saltem ut nocte quies sit mihi, Somne veni,

Somne

*Somne quies rerum, placidissime, Somne, Deorum,
 Omnia qui vincis, tu mihi Somne veni.
 Somne ô πανδαιμάτωρ, hominum rex atque Deorum,
 Ipso qui minor es nec Jove, Somne veni.
 Somne veni, frater dura tu languide mortis,
 Humana & vita pars bona, Somne veni.
 Somne animi requies, lassæque vacatio mentis,
 Justitium & sensus, tu mihi Somne veni.
 Somne ad amissim æquans omnes, qui denique regi
 Par famulōque venis, tu mihi Somne veni.
 Somne veni, qui fers cunctarum oblivia rerum,
 Cognate ô Lethe inclyte, Somne veni.
 Somne veni jucunde, λύσιν μελεδίματα θυμῶ,
 Et defessa fovens corpora, Somne veni.
 Somne veni, mihi pelle graves & pectore curas,
 Nè studeam in lecto dum cubo, Somne veni.
 Somne veni, vigiles nè sint mihi semper ocelli,
 Regulus & fiam, tu mihi Somne veni.
 Somne veni, per te, gelida qui mortis imago es,
 Quæso, mori ut dicam, tu mihi Somne veni.*

Πρὸς τὸν ἀντίν.

"Εὐδοκιμον Ὀμηροκεντρεύον.

ΔΕῦρέ μοι, "Τπνε πέπον, θανάτῳ κηρές τε μελάντις
 Φίλε πασίγνητε, βλεφάροιστ τ' ἐμοῖσιν ἔριξε.
 "Τπνε ἄναξ πάντων τε θεῶν, πάντων τ' ἀνθρώπων,
 Πανδαιμάτωρ, ὁ θεῶν τε καὶ ἀνθρώπων ὅμιλα θέλγει.
 "Τπνε σὺ νύκτας ἔχοις με, σὺ γάρ τ' ἐπίληπτας ἀπάντωρ,
 Εσθλῶν, ήδὲ ρακῶν, ἐπεὶ ἀρ βλέφαρ' ἀμφεκάλυψα.
 Δᾶρ' αὖτον, φίλε "Τπνε, λύσιν μελεδίματα θυμῶ,
 Νήδυμοθ, ἀμφιχθεῖς, καὶ ἐπελθέ μοι, οὐρα μὴ αἰσ
 Πάννυχοθ ἐγρήσω, καὶ αὐτηνες νύκτας ἰαύω.
 Κεῖμαι ἐνί λέκτρῳ ποπόδεγκριμοθ ήῶ δῖσ,

"Αλλοτ"

"Αλλοτ' ἐπὶ πλευρῆς κατακείμενθ, ἄλλοτε δὲ ἀυτε
"γῆιθ, ἄλλοτε δὲ πρώτης, τεπιμέρθητο·
"Οχιδάσις δὲ ἐπονπεῦς ἐμὸν μεμαλάτορε θυμῷ,
"Ω μοι ἐγώ, τέο μέχεις αὐτὸν θεῖμ' εὐνέκτῳ;
Καὶ πότε μὲν "Τηνθ ἔλοι γλυκερῆς καὶ κιδῶμαρόν πέρι;
"Αλλὰ σέ λίαντοι", Αναξ, σὺ δὲ σωθεο καί μὲν ἐλέσαιρε,
Δεῦρ' αὖτις οὐκέτι οὐκέτι μοι μαλακὸν τεῖν καύμα κάλυψον,
Κόιμοσσον δὲ μοι, "Τηντε, νῦν δέρβοντον οὐτε φενιώ·
Δεῦρέ μοι, οὐδὲντα νύκτα κακῶν κατάπαυμα γένηται;
"Οφελ μὴ διθανάτης αὐτὸν θυμῷ,
Νύκτα δὲ δρόφαντα, στερεὸν δέρβοντοι ἄλλοι.
"Ηματια μὲν κέκμικα, πόνε δὲ γίνεται ἐρωή·
Αυτὰς ἐπίλινον δέρβη, ἔλησι τε κοῖτος ἀπαγῆται,
Κέκμικα εὐνέκτῳ, πυκναὶ δὲ μοι αὖτις αἰδίνδον καὶ
"Οξεῖαι μελεδῶναι ἔχοντιν νυκτὸς ἀμολγῶ.
Δεῦρέ μοι διω φίλε"Τηντε, θεῶν ἀγανώτατε πάντων,
Κίνδεια νῦν μοι θυμῷ ἀπο σκέδασσον (διώσας γάρ)
Καὶ μοι νῦντον "Τηντος δέρβη βλεφάροισι γέ τῆποι,
Νήγρετος, ήδησος, θανάτῳ ἀγκυστα ἐοικώς.
"Ως ἀνὰ νύκτα μέλαιναν ἀναπνεῖσσον κακότητος,
Καὶ μοι περ μελαπαυσωλή καμάτοιο γένηται.

In Catsbeium, pulverarium Prodigorem.

Fumum de patria quondam cupiebat Ulysses
Cernere : *Catsbeius* non cupiebat idem?

In Hypocritam.

DEmisso cur sic incedis Hypocrita vultu?
* Quae sunt in terra querere nempe soles. ^{* Col. 3.}
Lingua tibi in cœlo est, loquerisq; superna, sed infrà
In terram figis cor oculosque miser.

Sed

Sed qui homines fallis specie pietatis & umbrâ,
 Histrio, te credis fallere posse Deum?
 Postquam servîsti scenæ, mimoque peracto,
 Personam capiti detrahet ille tuo.

In Gratias & Musas.

TRestantum Charites, ter tres sunt ecce Camœnæ :
 Aequiparat trinam Pierin una Charis.
 Doctrinam pietas, Musam sic Gratia vincit,
 Vix par sit trinæ ut Diva novena Deæ.
 Jam Charitum Triadi Aonidum licet Enneas impar,
 At tres & ter tres plus valuere simul.
 Et Chariti & Musæ est nomen commune Thalia ;
 Alterius quippe hæc utraque floret ope.

Ninā δὲ καὶ σίδηνεγύ
 Καὶ πῦρ καλήν τε ἔσται. } Anacr.

Forma bonum fragile est, ferrum tamen edomat ; omni
 Igne Cupidineæ & plus valuere faces.
 Pulchra Venus ferrum Vulcani vincit & ignem,
 Claudum & blanda sui flectit amore Deum.
 Quid mirum & fabri si sit Venus aurea victrix,
 Et ferrum vincat, qui omnia vincit, amor?

Ad

*Ad Reverendos in Christo Patres, Petrum Gunningum,
Cicestrensem, & Joannem Pearsonum, Cestren-
sem Episcopum, utrumque S. Théologiae co-
dem tempore Professorum publicum
Cantabrigiæ.*

* **I**N Templum intravere simul *Petrus* atque *Joannes*:
In Templum intratis vos & utriq; simul. * *Aet. 3. i.*
Præfus uterque simul, simul atque Professor uterque,
Et Cathedram ornatis duplarem uterque simul.
Granta Professores vos, vos Ecclesia Patres,
Vendicat, ac meritis jactat utrinque pares.
Seu Schola vos, seu Rostra tenent, dominatur uterque,
Cos fidei hic, illuc malleus hæreseon.
Petre Cicestrensis, Cestrensis tūque *Joannes*,
Quān titulo similes ambo, & honore pares!

In Caligulam.

Phenam fulgentēmque Lunam invitabat
affidit in amplexus atque concubitum.
Cogitavit etiam de Homeri carminibus } *abolendis.* } *Sueton.*

Caius amat Lunam; haud mirum, cum talia patret;
Tam malè quisquis agit, non amat ille diem.
Carmina de cœlo at possunt deducere Lunam:
Mirum igitur quod non & tibi, *Homore*, favet.
Felix Endymion, Cæsar lunatice, clamas,
Quem Phœbe amplexu fovit amica suo.
O utinam somnum dormirem, ais, Endymionis!
Somnum vis longum? Cassius ergo dabit.

Luc.

Luc. 8. 43. In Medicos erogaverat omnem substantiam suam.

IΗσοῖσιν γοσεῦσα γυνὴ ὅτε μάδην ὄπωσεν,
‘Ως σώσειε βίον, πάντ’ ἀγαλματεὶς βίον.

Medicus, Mendicus.

NON multum à *Medico* *Mendicus* dissonat : ægrum
Mendicum haud raro nam *Medicina* facit.
Quippe haurit *Themison* nummos cum sanguine, & unā
Argenti venam, & corporis arte secat.
Sic dum se ditat *Mendicus*, depauperat ægrum ;
Sanum hunc, ditem illum, *medicina* facit.

In anum ebriam.

Victa mero senior, quam scđū hæc femina monstrū,
Cui, bis jam læsæ, tertia damna nocent !
Infirmam sexus, deliram reddidit ætas :
Qualis erit tandem, si ebria fiat annus ?

Petra, non Petrus, fundatum Ecclesia.

Petrà, non *Petro*, nixa est Ecclesia Christi :
Petra fuit Christus, si tibi, *Pante*, fides.
Non super hunc *Petrum* fundata Ecclesia, nec tu
Petre, *petra* es, sed, quam tu profitere, fides.
Papa quid? annè *petra* est? an *Petrus*? scilicet illum,
Cum * *Malcbum* cædar, suspicor esse *Petrum*.

* Syr. Regem.

In

*In Signum Delphini Cantabrig. O Enopolio appensum,
cum hoc Symbolo, "H m̄di, n̄ æm̄di.*

A Spice *Delphinum*, Bacchi prænobile signum,
Bacchi, cui *Delphin* tam bene notus erat.
In Delphinis enim is nautas mutaverat olim;
In pisces mutant nunc quoque vina viros.
Quid nisi pisces nempe natantes semper in udo
Sunt homines, qui sic nocte diéque bibunt?
Dumque hi Græcantur, sua Græcè oracula fundit
Pythius an dicam? an Delphicus? iste tripos:
"H m̄di, n̄ æm̄di, si non *bibis*, hinc & *abibis*:
Mutus amat piscis per sua signa loqui.

*In duos Amicos S^ti Augustini, quorum nomina
Quodvultdeus } ad quem scripsit } Lib. de Hæres.
Deogratias } Epist. 49.*

Quām Christianis apta sunt hæc nomina,
Tuis &, *Augustine*, amicis maximè,
Fideique sanæ consona in primis tuæ,
Deique verbo, quo potens tu malleus
Pelagi superbi dogma contundis novum,
Et quo refellit *Prosper Ingratos tuus!*
Quod-vult-Dens, facit; nam eum quis impedit?
Potentiae ejus quisve ponit obicem?
Adeò omne iustum est, omne item sanctum & pium,
Ergo & ferendum alacriter, *Quod-vult-Dens*.
Quodcunque demum seu facit, seu vult-Dens,
Nos reddere *Deo-gratias* semper decet.

In Agnolapetar, seu Invocationem Sanctorum.

Humili beatam qui Creaturam prece
Supplex adorat, hic novum Numen creat,
Et quando Sanctos invocat, facit Deos.
Dignantur hoc honore se nec Cœlites,
Nec à Joanne se Angelus coli sinit.
Nonte ergo, *Paule*, te nec invoco, *Petre* :
Ad te immo cuncti, qui suprà aut infrà sumus,
Refugimus, ô benigne & Omnipotens Pater,
Miseris asylum qui reis, ac unica
Arx es, bonorum & omnium fons & dator.
Ad te omnis, ô Supreme Rex, *veniet caro*,
Tu nempe puras pronus *exaudiſſ* preces.
Ad te sequestro aut Advocato nil opus
Sancto, Angelóve, nec *Mariâ* Virgine.
Mediator unus sat mihi pro millibus,
Mediator unus ille nimirum *Dei*
Hominūmque Christus, me reconcilians Patri.
Merita tibi ipsis, si qua habent, servent sua
Sancti beati ; sola nam Jesu mihi
Satis supérque merita, & intercessio.
Me Martyrum nec vota, nec suffragia,
Nec sublevare merita, nec preces, valent ;
Sanguis nec ipse ; nec tuo, Dei parens
Virgo Maria, lac fluens ab ubere ;
(Blasphemus ille vapulet *Bonarscius*.)
E latere manans filii sanguis tui,
Mediator unus, *Advocatus* & meus ;
Huc flecto vota ; vocem hic, hic aures habet.

In caritatem Carbonum, àurante bello Batavico.

Thesaurus sunt *Carbones*, dum sævit Enyo,
Igni jam per aquas tam pretiosa via est.
Interea friget bello fervente culina,
Dum venit à *Castro* vix ratis ulla *Novo*.
Vix ollæ & suus ignis adeat, licet aspera flammæ
Bellona atque faces spargat ubique suæ.
Carbonum Batavus commercia tollere tentat,
Proque aris Anglus dimicat atque foci.
Carbones caro vendit Mercator egeno;
Non habet at nummos ille, dat ergo fidem.
Nonnè fides, Roma, est hæc *Carbonaria*? Credo,
Ut credunt alii, Venditor omnis ait.
Incendit merces Emtor, simul Institor ipse
Et pretium; & credens, plus capit inde lucri.
Dic quæso, *Carbo de Legibus*, ullâne lex est
Carbonum pretium mitius esse jubens?
Denique non hic est nigro carbone notandus,
Per quem bellum ardet, vix tamen olla tepe?

In Ursorum & Canum prælia.

Non amo tam sæuos, Ursorum prælia, ludos;
Ipse, nisi in cælis, nec placet Arctophylax.
Est crudele animal; quid nos arcessimus ultrò?
Nullus quippe Ursos Anglicæ terra parit.
Vivant, quā *sævis inter se convenit Ursis*,
Nati ubi sunt, proprium servet eosque solum.
Quin etiam celsis *inter se convenit astris*,
Nec metuit major, nec minor, Ursa Canem.
Nè pascant oculos sæva hæc spectacula nostros;
Vix ursis, Caesar, parcere? tolle canes.

Schema

Schema Mundi.

Παρέγγει τὸ χῆμα τῶν κόσμων τοῖς. 1 Cor. 7. 31. q

Transit scena, habitus, species, schema, atq; figura;
In Latiū tot vox transit & ipsa modis.
Histrionum mundus nimis, & hypocrita fallax?
Et scenam mutat sāpe habitūmque suum?
Blandus an Orator, totus tropus, atque figura,
Et schema, & vox est prætereaque nihil?
Quicquid id est, transit, (sic transit gloria mundi)
Scena, habitus, species, forma, figura, perit.

Ad Galli cantum expavescit Leo.

Magnanimum Petrus se creditit esse leonem,
Tam validam nihil & vincere posse fidem.
At negat heu Dominum conterritus ore puerat,
Ad galli cantum & mox pavet iste leo.
Roma decem post te numeravit, *Petro, Leones:*
Gallus adhuc cantat? flētque pavetque *Leo,*
Evigila, & canta, *Galle inclite,* & excute Romam,
Flere *Tridentiferum* fac jubeasque Deum.

In surdum Musicum.

Quis non insigni Citharœdo accommodet autem?
Seilicet auditum perdidit ille suum.

Barbiton argitam, eitharam, chelyn, organa, pulsat;
Aures at pulsat nee tamen ipse suas.

*Est cæcus fidicen surdo præstantior : auris
Arbiter harmoniæ certior est oculo.*

*Pulsantem chordas auris sua non capit ipsum ;
Ipse aliorum aures Musicus arte capit.*

*Quod, quæ omnes mulcet, dominum non mulceat ipsum
Ars tua, non culpa hæc, Musice, pœna tua est.*

*Tu cane jam quocunque velis ; nec Cynthius aurem
Velle, nec tanget, Musicus ille Deus.*

*Romam abeas absurde, placet lyra si tibi surdo,
Implicitam fidibus vis & habere fidem.*

Ad Ecclesiam Anglicanam.

O Matre pulchrâ filia pulchrior,
Ecclesiarum particularium
Si dixero ulli, hoc *Anglicane*
Dicere non dubitabo nostræ.
Nam Primitiva, & Christo & Apostolis
Fidéque purâ & tempore proxima,
Tota intus olim glorioſa,
Pulchra fuit pietate nudâ :
Ecclesia infans, attamen & parens,
Ecclesiarum mater & omnium,
Et vagiens ô quâm decora,
Ipsa suis speciosa cunis !
Verum Tyrannis atque *Neronibus*
Rerum potitis per tria secula,
Forma ejus omnis denigrata,
Nullus & ore nitor refulgit.

At

At persequentum evanuit ut furor,
Jam Principum aspirante favonio,
Accessit interno decori
In facie nova pulchritudo.
Hactu renides, alma *Britannica*,
Non fronte fucata, & meretricia,
Ut illa pellex septicollis,
Sed placido nitidoque vultu.
Opes honorisque addidit & favor
Regnantum; at horum nescia primitus
Ecclesia, haud dum nacta dotem,
Principibus neque Christianis.
Præter decorem in ritibus & Sacris,
Habes honestum & tu patrimonium;
Et hactenus pulchrâ videris
Filia pulchrior esse matre.

102
Ad Virum Clarissimum Doctissimumque, D. Nortonum Knatchbullum, Equitem Baronettum.

O Primâ dicendे mihi, *Knatchbulle*, camœnā,
Qui studiis ornas stemmata opésque tuis :
Quām te *Cottonumque* meum vestra aurea sec'la
Artibus & Linguis excoluisse juvat !
Res sine doctrina quid enim valet? inquis ; & extra
Vellera quid prosunt aurea, & intus oves ?
Quid si me liquidus fortunæ rivus inauret,
Plumbea dum mihi mens, pingue vel ingenium ?
Dum licet, & patriæ res, supremique Senatūs
Permittunt, Libris ergo vacare soles ;
Quorum larga tibi & valdè pretiosa supellex :
(Usurpavi oculis scilicet ipse meis)
Inde Novum, Vir docte, novo te Interpretē Fœdus,
Et donata tuis Pagina Sacra Notis.
Donec, Opus magnū, *Biblia* & *Polyglotta* manebūt,
Knatchbulli in terris nobile nomen erit,
Quanquam tu fessus studio, & gravioribus annis,
Lampada nunc aliis tradere fortè putas.
Jam certè emeritus miles suspendere possis
Arma, ævi satur, & laudis, & arte gravis.
Et postquām variis lassāsti pectora curis,
Lusibus hic liceat te recreare meis.

SYLVARUM

Liber Tertius.

In Ovidium.

 Ubricus & lenis præ cunctis *Naso* poetis,
 Cui semper facili vena tenore fluit.
 Musa *Ovidi* dulcis Siren, innoxia Siren,
 Nec quenquam modulis læserat illa suis.
 Huic tamen iratus, teneros quod lusit amores,
 Cæsar, & exilii causa *Corinna* fuit.
 Tam facile est vati proprio sic carmine perdi,
 Et perit ingenio sæpe poeta suo.

In Chirurgos.

Sæpe ego, Chirurgi, miror, quo jure vocentur,
 Vulnera qui sanant, ossaque fracta ligant.
 Χειρόνακτες an hi soli ac ἀποχετεύωνι?
 An solum hoc opus est, hic mannumque labor?
 Immò, adeò nihil est præ humano corpore dignum
 Nempe operatricis Marte vel arte manus.
 Rem quamque externam divina hæc fabrica vincit;
 Hanc curans opifex sola vocanda manus.
 Omnis Chirurgi cedat manus ergo labori,
 Unum præ cunctis hoc celebretus opus.

Ad Christum.

COrporis humani Chirurgus vulnera sanet,
Tu sanes animæ vulnera, Christe, meæ.
Vulneribus manuum sanes me, Christe, tuarum ;
Scilicet hic *opifex* est tua sola *manus*.
Chirurgi tenerâ contrectant vulnera dextrâ,
Et relevant molli faucia membra toro.
Non teneram mollémve artem mea plaga requirit,
Vulneribus tolli vulnera nostra volunt,
Hoc constabit opus sudore & sanguine multo,
Verum sudore & sanguine, Christe, tuo.

In Neronem, primum Christianorum Persecutorem.

UXorem, & Matrem qui sustulit, atque Magistrum,
Persequi an & *Christum* non Nero dignus erat ?

In eundem Pythagoræ nubentem.

NUpsisti, Nero, *Pythagoræ* : ô si nupta fuisset
Et talis patri, sæve Tyranne, tuo !

In Silium Italicum Poetam, Consulem.

SIli, Caſtalidum decus Sororum,
Est res rara quidem Poeta Consul,
Nec res mira tamen Poeta Consul :
Si de Rhetore Consul ergo fias,
Quidni tu quoque Consul & Poeta ?
Si natura volet, Poeta fies ;

Si

*Si fortuna volet, perinde Consul.
Quām felix tibi Consularis annus,
Orbi faustus, & ultimus Neroni !
Rei at qui bene publicæ tenebas
Clavum, in corpore perpeti recusans,
* Clavi denique tædio peristi.*

* Plin. L. 3. Ep. 7.

In Erasmi Colloquia.

*Corrumpunt mores bonos colloquia mala. 1 Cor. 15. 33.
ex Menandro.*

Scriptos à te alios prohibet cūm *Roma libellos,*
Colloquia inprimis damnat, Erasme, tua.
Namque ut corrumpunt, *Paulo teste, atque Menandro,*
Colloquia & mores dictaque prava bonos :
Sic quoque condemnant, *Roma tot ubique receptos*
Colloquia & mores hæc bona nempe malos.

*Privatus illis census erat brevis,
Communi magnum — — — Horat.*

Sic olim ; at alter nunc status, ordóque
Inversus, & cujusque peculio
Crescente, sit Commune parvum,
Publica res miserè & minuta.
Fana en caduca, & Templa Deum, situ
Et indecoro pulvere sordida !
Privata quando tecta puro
Marmore, munditiéque, fulgent.
Communis ô quām rarus amans boni,
Reīve spectans commoda publicæ !

Domus

Domus mihi ampla, & farre plena
 Horrea sint, loculique nummis.
 Hæc vota passim, hæc cura Quiritium;
 Non Romuli ævo sic, neque Pompilî;
 Non mente tali rem geregant
 Fabricii, Curiî, & Camilli.
Nec fortuitum spernere cespitem
Docti, incolebant ipsi humiles casas;
Tantum periti tunc Deorum
Templa novo decorare saxo.

*Paulus }
 Lucianus } Samosatenus.*

Quam te, *Samosata*, heu pudet tuorum !
 Quam nolles habuisse & hos alumnos,
 Sec'li opprobria bina, par profanum !
Quorum hic Hæresiarcha *Paulus*, ille
 Nequam scurra, Atheûsque, *Lucianus*.
 Horum & quis magis impius videtur ?
 An qui Christum hominem ^a mernm vocavit ?
 An qui illum, ^b cruciarium sophistam ?
 Qui Christum esse Deum negavit ? an qui
 Omnino esse Deum negavit ullum ?
 Utrumcunque neges, perinde nobis ;
 Ni Christus Deus est, Deus nec ullus.
 Ergo *Samosatenus* hic uterque
 Æquè est impius, & profanus æquè,
Paulus scilicet, atque *Lucianus*.

^a Φιλος ανθρωπος. ^b Ανοκλοστηριας οφειλε.

In Alphium feneratorem. Horat. Epod. Lib. Od. 2.

Alphius ecce danista *calendis* ponere querit
Sollicitus nummos, *Flatee* diserte, suos.
Ipse equidem *ad Gratas* in fenore pono *calendas*,
Quos habeo, nummos, Sancte Jacobi, meos.
Nempe hos tu plorare jubes, queis congerit aurum
Ars mala, & ingentes arca flagellat opes.
Si fierem dives, nollem tamen *Alphius* esse,
Alphai ne me filius argueret.

In Laiadem.

Scilicet à populo *Lais*, quasi *publica* pelleb,
Nomen habet, nimis est hic *popularis* amor.
O utinam, Meretrix ubi regnat coccina, tantum
Laicus hic, non & *Clericus*, esset amor!

*In Deboram (Heb. Apem). Judicem & Reclericem
Israeliticam.*

Gens Judæa examen apum, cui melle fluebat
Terra, alveare ingens & Synagoga fuit.
Est Regina apibus, nec mas, sed femina Princeps,
Melliferas nec lex *Salica* tangit apes.
Quam merito Princeps, apis hæc cognomine dicta,
Judæis, & Dux, ergo *Debora* fuit!
Hinc & mascula apis *Baracchus* missus in hostem;
Quod Princeps nunquam pungere & ipsa solet.

In Horatium & Virgilium.

INvidet at vati vates, & *asoidos asoidos*,
Ascreo Vati si sit habenda fides.
 Quām tu *Virgilium* tamen amplexaris *Horati*,
 Appellas *anima dimidiūmque tuæ*!
 An quòd diversi artifices, & dispare cantu,
 Tu citharam pulsas, clangit at ille tubâ?

Querenda pecunia primūm. Horat.

A Vo, *Flacce*, tuo sic atque pecunia nostro
 Obtinuit quari, ut jam *quaestus* sola vocetur.
 Christus ait, *Regnum cœlorum* *quarite primūm*:
 Sed vox est populi, *Querenda pecunia primūm*.
Virtus post nummos? ô quām præposterus ordo!
 Is qui virtutem sic querit, an invenit unquam,
 Qui gemmas vitro, terris postponit Olympum,
Eternū & mansura brevi *cimelia lucro?*
Regnum post nummos? regnum cœlestē, Deūsque?
O curva in terris anime! sic fascinat aurum?
 Sic capimur rubræ fulgenti pulvere terræ,
 Et documenta damus, quā simus origine nati?

In Pythagoram.

PYthagoræ * femur aureum eat quò fabula digna est:
Aurens at pes ac aurea metra placent.

* Porph. de Vit. Pyth.

Qui

Qui malè agit, odit lucem.

Eiymon Latronis, Nebulonis, & Furis.

Lastro latet ; Nebula nebulâ & caligine gaudet :
Et* furvum tempus Fur(& adulter) amat. * Varr.

In illud Homericum, "Επει τηφάσσεσσιν οικότα χρυσέισι,
Comparatum cum Deuter. 32. 2.

Mens an Vox hominis prægnans secundāq; nubes,
A qua verba, velut tot meteora, fluunt.
Candida verba & crebra nives sunt ; grandia grando ;
Ore Pericleo fulgura missa volant.
Fulmina vibrantur, validæque tonitrua linguae,
Rostra tenent natum, Zebdae, tui.
Sermo super teneras distillans molliter herbas,
Et ros doctrine ceu pluvialis aquæ.

In Parides nostros comatus. Alasio ad locum illum,
Hom. Il. γ.

"Οὐκ ἀντοι χειρίτηι κιδαῖς, πά τε δῶρ, Ἀφεδίτης,
"Η τε κόμη, πό τε εἶδθ, ὅτ' ἐν κονίησι μυγεῖσι.

Forma bonum fragile est ; Venerem Proserpina vincit ;
Et Parin, & pulchras corripit illa comas.
Miscentur teneris Parcarum fila capillis :
I, perfunde caput pulvere, pulvis eris.

In Homerum, qui filia Cypria sua Carmina in dorem dedit.

Si nihil attuleris, nisi Cypria Carmina, tecum
Ibit, Homere, foras, Nataque, Dosque simul.
Crede mihi, non sunt tua Cypria, Cypria dona;
Nec nudæ Veneri carmina nuda placent.
Dos haud magna satis *virtus* & fama parentum;
Dotibus ingenii nec satiatur Amor.
Aurea dum fundis tu carmina divite venâ,
En alia expectant aurea dona Proci.
Hinc à te toties meruit * *Venus* aurea dici:
Cæcus es? an *Venerem* cernis, *Homere*, tuam?

* Χρυσῆ Αεροδίτη.

Ex Graco Epig. Antholog. L. 7.

Quid mirum, si saevus Amor simul ignea tela
Vibrat, dum rideat blandulus ore puer?
Nam cum *Vulcani* conjux, & amasia *Martis*,
Sit mater, meritò huic *ignis* & *arma* placent.

Martial. Epigram. L. 3. Ep. 43.

Υδίδειαι αἰγαλὸν βαπτῦς, Δευτῖνε, πόμησιν.
Ουπως αἴψα κόρειξ, ὅς ποτε κύκρῳ ἔης.
Οὐκ ἔλαθες πάντως πολιόν σ' ἵδε Περσιφόρεια.
Πλείσκω κιφαλῆς ἢ κ' ἀφέλοιστο τεῖς.

Aliud

Aliud ejusdem. L. 4. Ep. 36.

ΣΟὶ πολιὸς πόρων, αἱ δὲ τρίχες εἰσὶ μέλαιναι.
Τὰς βάπτειν διώσου, τὸν δὲ τεῖχον διώσαι.

In Adulatores.

Κόλαξ, Σκώληξ.

Quid nisi Vermis edax Parasitus Regis in aula?
Quām propè sunt Σκώληξ scilicet atq; Κόλαξ?
Sic miser Herodes Parasitis undique cinctus,
Vivens & moriens Vermibus esca fuit.

In Eosdem. Ex Theophr. Charact. πελ Κολαχ. Τοῖς
παιδίοις μῆλα καὶ ἄπεις πειάμβροι, εἰσεγέγκας δέντεις.

Ecce Colax magnis pyra pomāque donat Amicis :
Nullius tamen hic, credite, frugis homo est.
Primus Adulator miserōs hāc arte fefellit
Mortales : malum est hamus & esca mali.
Frugibus Autumni brumalia fercula captat ?
Lignāne larga pyris inque Decembre pyras ?
Quicquid id est, timeo Parasitos dona ferentes,
Nē mala mala mihi, sūeg. & adūeg. ferant.

Poeta apibus cognati.

Ζῷοι συγκρήτη ποιήσει ἡ μέλιτα. Eust. ad Hom. Il. c.

Non solus * Sophocles, apis est & quisque poeta;
Exemplar magni parva apis ingenii. * Apis Attica.
Se-

Sedulum uterque animal, volitans per prata, per hortos,
 Delibat flores, & thyma grata legit.
 Nectar uterque suum divinâ conficit arte
 Ambrosiamque, hac mel scilicet, ille melos.
 Quin ut apum, sic est genus irritabile vatuum,
 Pierides, ut apes, spicula & intus habent.
Illis ira modum supra est, testante Marone,
 Qui studia & mores tam bene cantat apum.
 Iracundum animal Vates apis instar, & illi
 Mel fluit ingenii non sine felle sui.
 Ira acuit Musam, & facit indignatio versum;
 Vox prima Iliados Mluis, Homere, tuæ.
 Noli examen apum, * noli irritare poetas; ^{* Plat. Min.}
 Acrier, irati, pungere utrique solent.
 Vatis vox & apis, *Nemo me impunè laceſſit :*
Tincta Lycambeo sanguine tela cave.

In Maniacos.

Quos mania opprefſit, manica illis indita, mentis
 Qui non compos homo est, compede vincitus erit.
 Sim manibus, pedibusque, & toto corpore captus,
 Libera sis anima, & mens modò fana, mihi.

*Ad Reverendum Virum, Michaelem Honywoodum,
 S. T. P. Ecclesiae Lincolniensis Decanum.*

Et dura quercus sudabunt roſcida mella,
 Prædicens cecinit tempora fausta Maro.
 O si portendant felicia ſec'la, Decane,
 Nomine quæ apparent mellea ligna tuo.
 Tam ſuave ingenium, tamque ingens ſilva Librorum,
 Verum utcunque tibi nominis omen erunt.

Morpha

Morta Manu.

Mortua rara *Manu* data nunc Cleroq; Deoque;
Quæ ratio est? Populi *morta* nempe fides.

In Paridem à Diomede dictum Κέρας ἀγλαὸν. Hom. Il. 1.

Cur *Paridem* dixit Κέρας ἀγλαὸν inclitus heros?
Fixisti Criticis hanc &, *Homere*, crucem:
Elto: te certe at Κέρας ἀγλαὸν, ô *Menelae*,
Cornibus insignum, fecerat ipse *Paris*.

Ad Thomam Millingtonum, M. D. Coll. Omn. Anim.
Oxon. Socium, Papillum olim suum charissimum.

Ne te hac in charta, mi *Millington*, silebo,
Discipulus quondam qui mihi charus eras;
Quem raptum nobis excepit & altera Mater
Oxonia, in gremio fovit & alma suo.
Penè equidem invidi: meus ast ubicunq; locorum es,
Postquam *Omnes Anima* tēq; tulere tuę.
Tu verò transis animas, & corpora curas,
Quanquam illas etiam pascere dignus eras.
Ars tua utrisq; tamen prodest; animāmq; valentem
Corporis integri saepe & hygeia facit.
Corporis atq; anima, fons idem utriusq; salutis,
Junctam & opem Medicus Theologusq; ferunt.
Sin nihil ad mentis confert medicina salutem,
Nil moror *Hippocratem*, tūq; *Galene* vale.
Votorum hæc summa est, *Mens sana in corpore sano*;
Contingat mihi & hæc, hæc &, Amice, tibi.

In { tres Thomas } Apostolum,
 { Becketum,
 Morum.
 { tres Martinos } Lutherum,
 Bucerum,
 Chemnitium.

Cum tu tres *Thomas* scripto mundoq; dedisti,
 Quidni ego *Martinos* tres, *Stapleton*, darem?
 Quid si horum nullus *Martyr*, nec *Apostolus*? esto:
 Nullus & in Regem nempe *Rebellis* erat.

In Valeriani Magni De Acatolicorum Credendi Regula Judicium, à Joanne Majore confutatum.

Veri oppugnator, sit forsitan nomine *Magnus* ;
 Defensor, dum re & nomine *Major* erit.
 Dic ubi *Regula* certa magis quam *Pagina Sacra*,
Valeriane, & eris *Magnus Apollo* mihi.

Nos * *Bibliſtæ*, & *Acatolici*? & fas cedere voces?
 Tu *Scripturifuga*, & *Bibliomimus* eris.

* *Hie simulis nos ornat Valer.*

In Jovem aureo imbre ad Danaen delapsum. Ex Graco.

Aureus ad Danaen descendit Jupiter olim,
 Perrumpens pretio ferrea claustra suo.

Quid mirum, si æs vincatur meliore metallo?
 Omnipotens aurum ferrea vincla domat.

Jupiter aurifluo Danaen accessit in imbre :
 An nescis aurum quantum in amore valet?

Jupi-

Jupiter ad Danaen muros penetravit ahenos :

Præstijit hoc auro fulmine, sed potuit,

Rumpere claustra Jovem miraris ahenea ? laxum

Gutta rauat ; quid non aurea gutta potest ?

Discite mortales, ad amorem quid flacit mirum ; A

Absque auro cuius nec Jupiter ipse placet. II

Omnia vincit amor, sed & aurum vincit amorem;

Ouxit : ἔρως αὐτοῦ πάντα οὐ σφυχθεῖσαν εἰς τοὺς πολιτεῖς

Εἰς ταύτην μιγόντος Ερεβίνης δους λόρδον

Στένει τὰ πέπτα Ερεβίδος νον ταύτην

Ποτὲ, εἰς ταύτην τὸν πόλεμον εἰσελθεῖσαν

Δινίσης in Uso confusus.

X *Pucōs ἐν χρήσει. εἴ τι μὴ χρημαστούσει,*

Χρήματα εἰς τὰ, κτήματα δὲ εἰς μονον.

Αὐτὸς οὐτε γάρ τινα τοιούτα προσεκτείνει. D

In Philctium & Eumæum (*nobile par*) Ulyssis Su-

bulcum hunc, Bubulcum vero illum.

Qui duo carminibus magni celebrantur Homeri,

Porcorum custos hic fuit, ille boum.

Nec pecoris tantum Regem, sed & *οὐρανού* adiungit

Et dius vates, utrumque vocata.

Macte Eumæe Pater, tūque o generose Philæti,

Quantum hoc, *Dulichii curam* habuisse gregis !

At *Bos in lingua* Vatis si forte fuisset,

Haud *Ithacum* sciret quisquam, *Ithacive boves.*

Quod si Musa volet, fieri vel Bubæqua Princeps,

Quique regit personas, corriget ille prolos.

In Cytlopem sagdaxgōnac. oſen, illoſt

Polyphemum ebripiſ saltantem. ex Theocr. Idyll. 7.

μικρὸν ἄστενον εὐθυνόν τονολαστικόν εργάζεται

Tοῖον νέκταρον οὐδὲν αὐτὸν πεπάθεται ξερδίας.

A Spicis, ubi saltat vasto Polyphemus in antro :

Unum oculum, binos eni habet alle pedes.

Volvitur in gyros, magno & se corpore versat;

Scilicet in stabulis cur adeo instabilis?

Vinum divinum, Deorum potum, omnia vincit :

Et tangunt magnos Bacchica dona Deos.

Utrum Utis praebet, Cyclops non ambigit utrum

Potet, nec credit dolio inesse dolum.

Fecundi calices cæcum fecere Gigantem :

Vina Cyclops, oculus dira venena bibt.

Dum saltat Cyclops, de collo fistula pendet :

Amphora dulce sapit, brutum dum decipit Ovns.

In Sordidum alieno oleo se in balneis ungentem. Ex

Theophr. Charact. Περὶ Βελνείας Ἐπων., σωτερὸν γε

τὸν ξελιόν ἐπειώ, τὸν πυρεῖο, τὸν διλοβίον ἀλοφεδάνη.

Dum non vult oleum consumere sordidus ullum,

Parcit & ampullæ, dum lavat ipse, suæ :

Accusat puerum, unguentum quasi vile parasset;

Et merito, sordes scilicet istud olet.

Tum miser alterius sumit de pyxide nempe

Non oleum perdit, perdit at hic operam :

Nam qui sic gratis alieno ex ære lavatur,

Sæpe licet lotus, sordidus usque manet.

In aleatorem quendam, qui suspendit se, postquam omnes suae ludo perdidisset pecunias.

SE perimit laqueo, ludo qui perdidit aurum,
Sors an mors melior, felicet experiens,
Dic mihi, non fundi est post mortua perdere vitam?
Et quia non potuit vincere, velle mori?
Saltem obolum miser ad restem servasset emendam;
Néve Charon naulum perdereret ipse suum.
Serò sed hæc moneo; *jacta est nunc alea: vitam,*
Huic ludo similem, nec revocare licet.

In Jovem Cretensem.

Kρῆτες ἀτὰ Ψεῦσται.

Cunas Tonantis parvuli, & puerum Jovem,
Quid, ó inanis Creta, jactitas? fidem
Tuis putásne nos habere fabulis?
"Εν τῷ κακίστῳ Κάτια Kρῆτες, οὐς ἀτά,
Ψεῦσται notantur, immo mendacissimi.
Cretensis ergo si esset ipse Jupiter,
Hoc asserenti nemo crederet Jovi.

In lites forenses seu juridicas.

Insiliunt flammæ fumum vitare volentes,
Qui damnum fugiunt, litigiumque petunt.
Læserit id si forte, levis ceu fumus, ocellos,
Purgabit nummos hoc, quasi flamma, tuos.

In Marcionem Hereticum.

NAUCLERE vectrs Pontice Marcion,
Quid vis, Deum qui dividuum facis?

Potestne quis, n*i* mente captus,

Credere Principia esse bona?

Aut, n*i* ebrius sit, cui gemina omnia,
Bigam Deorum? Sed furit hæresis?

Plus cœstro & p*m*ni, sive Bacchi,

Seu rabidi mania cerebri.

Duos ar audes fingere tu Deos,

Quorum hic bonorum scilicet omnium,

Alter malorum fons & autor;

Hic bonus ergo, malus sed alter.

Blasphema, demens, hæc tua dogmata

Audire quis non horreat, impie

Profane nauta? en quid moraris?

Anticyras age navigato,

Artem cum & illam tam bene calleas:

O Dæmonis te πρωτόπονος tui

Patris, vocavit te ut Joannis

Discipulus Polycarpus olim!

Scimus Parentem; notus an & tuus

Magister? immo is Cerdò erat; illius

Ex officina sutor. ergo

Hæreson citò prodixisti.

Quin Cerdò pelles; annè etiam polos

Extendit, & cceli alta palatia,

Plures Deos ut comprehendant?

Sed sua munera Cerdò tollat:

Quin tollat amens & sua Numina;

Tuusque Apelles de tabula manum;

Qualem o enim pingit biformem

Ille Deum, geminumque Janum!

Deus? nec unus? sit geminum & jubar

Solare: quin Rex unus & est apum;

Et

Et nonnè magnus Rector orbis
 Impatiens socij Monarcha ?
 Æterna certè si duo Numina,
 Dao vel essent omnipotentia,
 Inter Deos civile bellum
 Mox foret, & chaos omne cœlum.
 Ni tantùm & unus, quis numerus Deûm ?
 Cur si duo, non multaque millia ?
 Binario contentus esse
 Qui poteris, monade hâc relicta ?
 Sol solus ; unus solus & est Deus,
 Aut nullus : hunc qui duplicat, & negat ;
 Inane cœlum est *Marcioni*,
 Sunt Atheique meri *Duitæ*.
 Deus mali autor ? vel Deus & malus ?
 Quis ὁ ξύμωξ̄ non hoc abhorreat
 Tuum, profane ὁ Dogmatista ?
 Quām poteris meliore jure
 Ardentem & ignem dicere frigidum,
 Undam marinam dicere & aridam,
 Nivem vel atram, aut mel amarum,
 Clarum adeoque diem tenebras ?
 At te quid ultra persequar, improbe,
 Qui Patris Afri jam bene vapulas
 Acri stylo, Prudentiisque
 Carmine docto & aculeato ?

In Christum artem fabrilem snb Patre Josepho
exercentem.

Ὁν χρήστος διπλὸς τέκτων ; Marc. 6. 3.

Si quâ arte fungi rerum Opifex ve'it,
 Ulla an fabrili, dignior aut Deo,
 Aut aptior, qui machinam hujus
 Ipse adeo fabricavit orbis ?

T 4

Olim

Olim Architectus cum Patre Filius

Cœlumque, terramque, & mare, condidit;

Et feminam ex costa virili

* Aedificans faber ipse fecit,

Idem ille mox fundamen & artifex,

Ecclesiam firmè aedificans, crucis

Extruxit è ligno, suoque

Antitypo latere alter Adam.

Hic ipse fabri denique filius

Oblitus artis non erat & suæ,

Cum Galilæus fabricavit

Sarcophagum tibi, Julianæ.

ADIFICES ME, Christe, precor, Templum & tibi sicut;
Fortunæ fies & faber ipse meæ.

Soleæ ferrata, quibus fluvios hyeme conglaciatos per-
transiunt Batavi.

Ænigma.

FERRUM sub pedibus concreto labitur amne;

I, celer, hoc lapsu carpe, viator, iter.

Lubrica facta via est, Boreas tibi flumina sistit,

Ut littus lapsu sic leviore petas.

Frigore fervet iter; labendo pergitur ultra,

Dum solea in summa ferrea currit aqua.

Semper panperes habetis vobiscum, me autem non
semper. Matth. 26. 11.

IMMO etiam te, pace tuâ, dulcissime Jesu,

Si modò & hos; etenim tu quoque pauper eras.

Dicere

Dicere fas, mendicat adhuc in paupere Christus,
 Hujus gazophylax illius estque manus.
 Tu nos in Cœna pascis nec corpore præsens,
Mysticè ades, quoties pascitur ullus egens.
 Pauper membrum, & imago, tui est ; si semper egenos
 Mundus habet, pariter te quoque semper habet.

Felis, seu Cattus, parvus Leo.

Qui varias nōrunt animantūm pingere formas,
 Felem, seu cattum, parvum dixēre leonem.
 Torvus uterque, rapax, ferratis dentibus asper ;
 Nubila frons utrique, caput crassum, atque rotundum ;
 Os amplum, longoque horrescens mystice labrum.
 Quin & sæpe suis se abscondit uterque latebris,
 Occulte & struit insidias, unde impete facto
 Exsiliens prædam subito captatque rapitque
 Unguis hamatis, rabido & mox devorat ore.
 Cæsi & ambo oculis, sævæ Glaukopidis instar ;
 E quibus & radios ignis fulgore micantes
 Emittunt, utriusque acies tam cernit acutum.
 Ambo etiam longæ decorantur syrmate caudæ :
 Hujus & ipse leo stimulat se verbere, pugnam
 Instaurans, validasque alcæas suscitat iras ;
 Hujus & à crebro nomen dat Græcia motu
 Æluro, tanta est feli sua canda voluptas.
 Sunt cognata igitur bina hæc animalia, quæris ?
 Nescio ; sed parvum hunc amo nec plus inde leonem.
 Judice me potius (malè quanquam ego judico formas)
 Inter quadrupedes rex si leo ritè vocetur,
Simia quam similis turpissima bestia nobis,
 Felis tam similis turpissima bestia regi.

In eadem Julii Cæsar is in Senatu.

AT non sic meruit perire *Cæsar*,
 Et non sic metuit perire *Cæsar* ;
 At non debuit hunc ferire *Brutus*,
 Et non horruit hunc ferire *Brutus* :
 Cui *Cæsar* moriens, Quid? ergo, dixit,
 Anne & tu quoque? tunc, *Brute*, fili?
 Mucrones alii leves, at ô quam
 Altè me penetrat tuus! sed esto;
Cæsar sat patriæ sibi que vixit,
Bruto plus satis & suo; Valete.
 Nec tu, *Brute*, tamen diu valebis;
 Instat nam Genius tuus, *Philippi*,
 Fatalisque dies, tuique *Cassii*
 Mors primum, tua deinde, cum tibi ipse
 Pectus confodies, eodem & ense
 Ultor *Cæsars*, atque parricida.
 At tu maxime, *Cæsar*, Imperator,
 O Magni generi socerque major,
 Et victor, domitique victor orbis.
 Belli dux simul, eloquentiaeque,
 Armorum pariter, togæque princeps,
 Romani decus & dolor Senatus,
 (Illum *brutum* ego nil moror Senatum)
 Alter bellipotens Gradive, ritè
 Callens *Martia* cuncta, præter *idus* ;
Idus tam malè *Martias* cavebas,
Idus sanguineo Deo sacratas,
Nondum prateritas, malas, nefastas.
Idus te tulerint licet, *Calendæ*
 Delebunt tua gesta, Scripta, Græcæ :
 Et te secula nulla, nulla, *Cæsar*,
 Te, noménque tuum, tacebit ætas;
 Nullus denique te filebit annus,

O famâ inclyte, Julianumque fidus,
 Annus dum rotat altra Julianus.
 Hoc & posteritas loquetur omnis.
*Casar perpetuum suæque Romæ
 Dictator fuit, atque litterarum.*

*In Amorem.**Distichon Αγλωτον.*

PAΣσα γαπι χάλθ εστιν, ubi est amor, est & amaror :
 Est & κλεα σήμας, & γλυκύπλεγν "Ερως.

In Donatum. Ex S. August.

Ecce cruci astabat miles, nec crura volebat
 Frangere, nec tunicam scindere, Christe, tuam.
 Verum *Donatus*, non paulò milite peior,
 Nec corpus dubitat scindere, nec tunicam.
 * Ossa tamen Dominus servat sua, nempe fideles,
 Ut vel eorum unum frangere nemo queat.

* Psal. 34. 20. vid. S. August.

In Dofonem Magnatem.

Promissa magni magna *Dofonis* mihi
 Circe quædam visa semper pocula.
 Nempe hic clientes supplicésque omnes suos
 Spe lactat, ore mulcer, & molli manu,
 Canes & illos nescio quo pacto facit;

His

His aut similibus quemque dimittens logis;
 Inquire & inveni ipse, quid faciam tibi;
 Mihi nil paratum, naribus tu jam tuis
 Venare prædam, si potes, tibi parem,
 Et inveni: quid itas? abi, inquire ocios.
 Meum est, quod optas, deinde id effectum dare.
Doso, quid hoc est? immo tu potius, dare
 Si serio vis, inveni donum tuum.

Virga tua, & baculus tunc consolantur me. Psal. 23.

Virga tua, & baculus, mihi sunt solatia vita,
 O & præsidium, dulce decusque meum.
 Sustentat baculus, gressus & firmat eunti;
 Corrigit errantem virga, docetque viam.
 Virga tua, Aronis virga est, baculusque *Jacobi*;
 Fert fructus illa, hic altra Deumque videt.
 Conveniens pueris virga est, baculusque senectæ;
 Tu Deus es juvenum, tu Deus atque senum.

In Gobelini Personæ Cosmodromium.

HOrrebam, fateor, cum primùm hæc verba legebam,
 In *Cosmodromio* sic *Gobelinus* ait.
 Quæ nova monstra? inquam: mox sed mihi suggerit usus,
 Historiam hanc docti scilicet esse viri.
 Sic vulpem primùm visus Leo terruit olim,
 At crebro aspectu mitior inde fuit.

In

In Πελυρίδαν.

^Ω (al. ω) φίλοι, ἀδείς φίλοι. Aristot.

Quisquis amicorum stipatus it agmine longo,
Huc, puto, vix ullus verus amicus adeat.
Non tam viliis amicorum est annona: * quaterna ^{cic. Le.}
Vix horum paria heu secula cuncta dabunt.
Sit mihi Piritbous, Pylades, aut fidus Achates,
Alter ego, hic mihi pro millibus unus erit.
Sin tibi, Aristoteles, ἀδείς φίλοι, Alpha Sophorum,
Quid mirum, mihi si nullus amicus erit?

In Strabonem.

Nolo Geographiæ scriptorem, nec Valafridum,
Cùm, Strabo, te nostris insero carminibus:
Sed te, qui spectas transversa tuentibus hirquis,
Et torques oculos circum ita queaque tuos,
Sunt nonnulla tamen, queis & Strabo Geographus, & tu,
Pate obliqua tuens, estis utrique pares.
Per totum ille orbem mentis prospectat ocellis,
Túque tua huc illuc lumina ubique rotas,
Ille Geographiæ Autores Rex inter & omnes,
Rex, Strabo, tu cecos inter & ipse tuos.

In Cicadam Anacreonticam.

Dum decantat Anacreon cicadam,
Postquam roris, ait, parum bibisti,
Quam suavi canis ore regis instar!

Can-

Cantores sed enim nec esse reges,
 Nedum haurire solent, velut cicadæ,
 Guttas aereas, levésque rores,
 Sed potu generosiore gaudent.
 Tu verò nec, *Anacreon*, cicada es,
 Nec potu vel aquam, bibisse rorem;
 Nam sic haud fieres bonus poeta,
 Sed nec *carmina tam dix manerent.*
 Cantas ergo Πίωμός εν τὸν διον,
 Donum nobile τὸ καλὸν Λυσίν.
 Sic scribis μετὰ τὸ καλὸν Λυσίν,
 Largo Musa tibi mero calecit,
 Multo & vena fluens madet Lyæo.
 Sic Bacchum canis, & canis cicadam,
 Et laudas διέρθ γλυκιῶν φερίτω.
 Dum tu vina bibis, cicada rorem,
 Vinoso facile est & abstinentem
 Laudare, & qui ἀλίγις δέρσον πίπωκε,
 Inter pocula τὸ καλὸν Λυσίν
 Cantare & Μαχαιρόμβος στέρπε.

In Vocem Parliamentum.

Plurima vicinis debemus nomina Gallis:
 Nomina dat nobis Gallia; verba dabit?
 Gallia dat nomen nostro quoque *Parliamentum*,
 Consilia at nobis Anglica semper erunt.
 Nè *crixtata avis* hic cantet, cavet ipse *Senatus*:
 Gallicum erit nomen; rem tamen Anglus habet.

In Glareatum, qui 12 Cesares 12 Belial Apostolos appellat. Praefat. ad Sueton.

Dicantur *Belialis* Apostoli ut hi duodeni,
Da veniam fasso, vix, *Glareane*, fero.
Julius hunc titulum, *Augustus* nec forte meretur,
Cumque tuo nec tu, *Vespasiane*, *Tiro*.
Scilicet hi magnis clari virtutibus omnes,
Quamvis & vitiis non caruere suis.
Pessimi & extremi tu Cæsaris optime frater,
Delicia humana gentis amörque Tite.
Occupat extremum scabies; hominumque tyrannus,
Muscarum & clades, ultimus ille fuit.
Nec, *Glareano*, tamen *Belialis* Apostolus ille;
Immo* *Beelzebubi* forte minister erat.

* *Domini Muscarum.*

In vanum & pomposum Darii agmen. Q. Curt. l. 3. c. 3.

Pallacæ, in ingenti quas Rex secum agmine duxit
Persa, pares anni penè diebus erant;
Ter centum & sexaginta; quot scilicet in se,
Supra quinque, dies integer annus habet.
Puniceo at juvenes qui velabantur amictu,
Æquabant anni, splendida turba, dies.
Deinde Jovis currum albentes vexere jugales;
Proximus his pulchro corpore Solis equus.
Hos ignis sacer æternus præcesserat omnes;
(*Persica & Assyrium* hunc nam colit ara Deum)
Sic annum, atque Diem, Solēmque, Jovēmque, *Dariu*,
Totum adeoque orbem, censuit esse suum.
At Jovis hos & Solis equos, *Macedo* impiger, omnes
Ungula *Bucephali* proteret una tui.

Quid

Quid juvat æternis collucens ignibus agmen?

Ocius hoc *Macerum* & sævior igne manus.

Quid prodest numerum & pupis æquare dierum?

Aut Sole & pompâ Persica signa sequi?

Est^a Hammone satus *Macedo*: ^b nec denique mundus

Siles, nec Reges fert *Asia* una, duos.

^a Sole. ^b Dicitur Alex. apud Plut.

In Justum Lipsium, qui Constantinum M. in Britannia
nostra natum nobis abjudicat. Admirand. sive de
Magn. Rom. L. 4. C. II.

Admiranda adeò est tibi *Roma*, *Britannia*, *Lipsi*,

Ut verear nè jam sit tibi grata minùs.

Cumque tuæ fidei est *Constantia* rapta, *Britannos*

Et *Constantino* vis spoliare suo.

* Testibus innumeris nostratem hunc esse probamus;
Tune negans testis *Justus* & unus eris?

* Jac. Armach. de *Britann.* Eccles. Primord. pag. 192.

In Patriam Homeri.

Τυρλὸς ἀνὴρ, ὁικῆ δὲ Χίως εἰ πατερός τοι. Hymn. Apoll.

Septem arbes certant de stirpe insignis Homeri:
Ergo Maonides Heptapolita fuit.

Simichides certè vocat illum Χίον ἀστόδον.

Testis & ipse etiam se incoluisse Chium.

E septem Iliados scriptor Chion elitit urbem:

Χίος οὐδὲ Κᾶον nec tamen ille fuit.

An quod laudator vini, vel judice Flacco,

Vinaque præcipue Chia fuere notæ?

Fortè

Fortè tamen potius patriam ignoramus *Homeri*,
 Ceu natalis ei terra quòd omnis erat.
 Cumque ejus totum volitet sic fama per orbem,
 Certè *Mæonides Cosmopolita* fuit.

Cassandra. Cassandra.

VEra, Dei iussu vates *Cassandra* canebat ;
 Tu, *Cassandra*, tuis multaque vera canis.
 Sed *Cassandra* tamen non unquam credita *Tencris* ;
 Nec, *Cassandra*, tuis tu quoque *Romulidis*.

Querela Leporis.

Dum Leporem ad littus sequeretur odora canum vis,
 Cæruleus vidi corripuitque canis.
 Tum Lepus, Heu ! miseri capimur terraque marique,
 Heu ! nusquam tuti nil nisi præda sumus.
Quid non seva in nos voluit fortuna licere !
Aut ubi mors non est, si ferat unda Canes ?
Quis dederit nobis pennas, ut in astra volemus ?
Ast etiam in cœlo dicitur esse Canis.

"Εστι νύων δῆλη γῆς, καὶ ἐν ἔρεσσι, ἡδὲ θαλάσση.
 "Ω μοι ἐγὼ δειλὸς, πάντας εἰμὶ λαζώς;
 Δύσομαι τοῖς αἴδεσσι, τάχ' αὐτοῖς φυκτὰ πέλοιντο.
 "Αλλὰ καὶ εἰν αἴδην Κέρβερος δῆλη κύρν.

In illud Horatii,

Fungor vice cotis, acutum &c.

TUnè secandi exfors? Flacci & flaccescit acumen?
Pingue tibi ingenium, & plumbea vena tua est?
Sed qui ferrum acuit, non est hebes ille metallum;
Nemo alii dare, quod non habet ipse, potest.

Aliud.

Quid mirum, affines si sint Cos, atque Poeta?
Coticulâ mendax scilicet omnis eget.

Omnium rerum satietas.

PA'ντων μὲν κόρεθος δῖν, ζειπεν πυρλὸς Οὐμηρό·
Χρυσὸν δέ βλέψας ἢν ἀν ζειπε, Κόρθ.

In Oppiani Halieutica.

Oppianus Regi scripsit de Piscibus olim,
Próque suis libris aurea dona tulit.
Carmina bella quidem misit, sed misit in hamo;
Qui de Piscatu carmina scripta dedit.
Carmina nimirum tunc aurea, & aurea verè
Secula, cùm pretium par erat. ingenio.
Antoninu ubi? aut regale numisma, Philippi?
Aut ubi tot nummi, quot metra? quisve dabit?
Non erimus muti ut pisces, *Oppiane*, poetæ,
Dum Mæcenates sint, tibi qualis erat.

Martial.

Martial. Epigr. L. 3. Ep. 61.

Esse nihil dicas, &c.

OTδὲν φῆς ἔμβυσι, ὅπῳ αὐτεῖς, χέπλει Κίννα·
Ἐτ εἰδὲν γ' αὐτεῖς, εἰδὲν ἀπαγνέομαι.

Ejusdem Epigr. L. 5. Ep. 44.

Thais habet nigros, &c.

ΘAIS ἔχει μέλανας, λακνὰς λακνάς ὁδόντας·
Ἡ μὲν τ' ὄνυτες, οὐδὲ τ' ἔχει οὔτες.

*Ad Edvardum Palmerum, Armigerum, & A. M.
Coll. Trin. Cantab. aliquando Socium, Graciam
Literaturā hodie Principem, cum Graciam
Psalorum Metaphrasin Metricam
Autor ei dono mitteret.*

ERGO audes miser, aut potes, Libelle,
Palmeri criticam subire limam,
Censurāmque hyperattici Magistri?
Qui quondam puer, heluo librorum,
Graies tam citō devoravit omnes,
Totāsque imbibit Atticas Athenas;
Lingua & quicquid habet Pelasga dives,
Quicquid Græcia prisca, litterarum
Felix Græcia mater, & loquela,
Artis Græcia mater ingenique,
In se continet eruditionis;
Hellas quicquid, & Hellados Sophorum
Fundit pagina, prosa, versa, quicquid
Fabri filius, aut Poeta princeps,

Vatum denique, Rhetorūmve, turba,
In succum sibi sanguinēmque vertit.

Sed non succus ei est amarulentus,
Nec lolligineus nigrōque felle
Mistus, Gorgonei aut crōre monst̄ri :
Sed suavis, niveūsque, lacteūsque :
Nempe hoc Socratīco in sinu morantur,
Docto & pectore nidulantur unā
Virtus, gratia, comitas, amōrque,
Candōrque haud minor eruditione.

Ergo aude absque mora & metu, Libelle,
Palmeri Criticam subire limam,
Censurāmque hyperattici Magistri.

In Hippocratem Medicum & Sofandrum Veterinari-
um. Ex Grac. Anth. Ep.

Hippocrates hominum Medicus, Sofander equorum :
Aut mutent artem, aut nomen uterque suum.

In Papinii Statii Sylvas Viri doctissimi Thomæ Stephani
Notis illustratas.

Statiūs obscurā nuper latitaverat umbrā,
Se velut in *Sylvas* abdiderātque suas.
Non tulit hoc Stephanus, jussitque exire latebris,
Scilicet atque aurā liberiore frui.
Fatale est Stephanis *Thesauros* promere mundo :
Talibus ex gemmis docta *Corona* datur.
Prodit Papinius, campōque potitur aperto,
Luce novā gaudens, & propiore die.

Hinc

Hinc tibi, depositâ, Vates *Aquiline*, senectâ,
Flos redit, & vultu jam meliore nites.
Nempe repubescis, *Stephanus* quando arte recoxit :
 Virginis & faciem, Parthenopæ, geris.
Urbs eadem nidûsque tibi, bustumque *Maroni* :
 Ergo ex Phœnicis tu cinere ortus eras.
Egregiam laudem meruistis, túque, tuûsque
 Interpres, lauro dignus uterque pari.
Judice vel * *Justo*, solo es minor ipse *Marone*, * Lipio.
 Atque uno Henrico sit Stephano ille minor.

In Horologium Sciothericum.

TEmpus abit, ruit hora, dies fugit, avolat annus,
 Vitâque vanescit : scilicet Umbra sumus.

Tristia cum lœtis miscentur, Solibus umbræ :
Sic vita est hominum, sic est mensura dierum.

Linea & umbra diem signant, brevis utraque, vitæ
 Index & gnomon, qui legis ista, tuæ.

Vita fugit velut umbra : per umbras itur ad umbras.

In Musicam Templi.

O Mihi grata nimis dulcissima Musica Templi,
 Musica Lesboâ non temeranda chely !
O mel ! ô Siren innoxia ! Sacra Voluptas !
 Musica, divinæ sancta ministra dapis !
Musica perpetuis præludens suaviter hymnis :
 Sphærarum harmonia hâc suavior esse nequit :

At quid Pythagoræ narro paradoxa renati?
 Sola hæc fidereo Musica digna choro:
 Angelici cantus, imitatrix, æmula cœli
 Musica, Seraphicum fundere docta melos:
 Quam rapit affectus animi, atque attollit in altum,
 Excitat & miris languida corda modis!
Organon ac nisi sic pietatis & organon esset,
Exemplò Sacris yellem id abire meis.
 Cum vero Organico fas zelum accendere cantu,
 Nec fidibus sacris est inimica fides;
 Organa pulsari qui non vult, ipse eretur:
 Quid placet huic, cui nec Musica sacra placet?
 Cui nec Davidis Lyra, nec pia cantio cordi;
 Cui mel ingratum, dulce quid esse potest?
 Certè invisa tui, *Selyme*, cui Musica Templi,
 Harmoniam & pacem non amat ille tuam.

In Criticum quendam.

M^H^{VIV} cum Criticus legit ipso in limine, *Homeri*
Quadraginta octo computat inde libros.
 Fit Phœbo irato, & renuente hæc nænia Musā;
 Non Pelide hæc, sed uluis, Apollo, tua.
 Quam nullo in numero sint hæc nugalia, nōrunt
 Res plusquam voces qui trutinare solent.

Ad R. Eadum, Doctorem Medicum, Cantabrigensem,
Votum, ut ex morbo convalescat.

S Alve tu Grantanæ Urbis venerande Machaon,
 Immò vale: quid enim nos, nisi tu valeas?

Quid

Quid nos speremus miseri, qui languida membra
 Vix trahimus, morbo & pabula lauta damus?
 Quippe gravem suetus tu pellere corpore febrem,
 Pellere pituitam, quando molesta fuit;
 Tu phthisin, hydropemque, reluctantemque podagram,
 Denique morborum quodque fugare genus.
 Per te semineces revalescere saepe solebant;
 Pulsat diu, per te venit Hygeia redux.
 Si tu destituas miseros, quis mitibus herbis
Parcarum exoret pensa brevesque colos?
 Curta quis incertæ producere stamina viræ,
 Ferre ægris medicam tam bene nō sit opem?
 Cura igitur valeas, Clariæ Coryphæ catervæ,
 Qui nos consilio ac arte valere jubes.
 Nostra sed interea jubeant te Vota valere,
 Ut pro te I ceat solvere owsæ Deo.

*Ad D. Nortonum Knatchbullum Equitem & Baro-
 netum, Animadversiones suas in Novum
 Fædus edentem.*

THeiologum hoc opus est, Oracula pandere Cœli,
 Atque aperire Sacri mystica sensa Libri:
 Cerè horum, vivâ hæc Oracula pandere voce,
 Eoquia & Magni pura sonare Dei.
 At cdamo & scriptis Scripturæ solvere nodos,
 Foderis & voces enucleare Novi;
 Et fac Linguarum illustrare Volumina sacra,
 Unius non est Ordinis istud opus:
 Omnibus hoc fas est, Critice nisi crimen habetur,
 Si lice & doctis, & licet esse piis.
 Hoc & tu, Groti, hoc & te, Knatchbulle, decebat:
 Doctrinæ pia sunt hæc monumenta tuæ.

O si Nobilium plures hæc pensa resumant,
 Dénique aliquod studiis tempus, & ingenio !
 Nec totum aucupiis, ludo, & venatibus ævum
 Consumant, vitæ prodiga turba suæ !
 Ædibus inscribas horum cujusque licebit,
Hic situs est. Tu post fata superstes eris.

*In Brachium Francisci Petrarchæ Itali, Philosophi &
 Poetæ Clarissimi, jam olim defuncti, à Monachis
 quibusdam, ebriorum operâ utentibus,
 tumulo effossum.*

EN novus à Bacchi sociis discerpitur *Orpheus* ;
 Si cui parebant *saxa*, *Petrarcha* fuit.
 Quid si carminibus sylvas & *saxa* movebat ?
 Mænadas, aut *Monachos*, flectere nemo potest.

Desunctum laniant Monachorum turba Poetam :
 Ecce Solcæcismos res facit una duos.
 Si *Monachus*, solus ; si *Vates*, usque superstes :
 Ille expers numeri, nescius iste mori.

Strinxerat in Romam calatum *Petrarcha* : quid ind?
 Sacrilegam terret sic *Babylona* * manus. Dan. 5.
 O furor ! abscindat dextram si *Balthasar* istam,
 An minus hinc ipsi certa ruina foret ?

Vivida quæ putri tot lustra remansit in urna,
 Hanc ego *Petrarcha* credo fuisse manum.
Imperium in tumulos, in marmora, *saxa*, sepulta,
 Solum *Petrarcha* nomen habere potest.

Magne Poeta, tuæ vivunt post marmora Musæ,
 Utque manus nullis vermibus esca fuit ;

Sic

Sic tua livor edax haud unquam scripta vorabit,
Corrodet libros blatta nec ulla tuos.

Relliquias Vatum tumulo eruis : euge, Cuculle !
Dextera non meruit tam pretiosa mori.
Non satis est, quod parte sui meliore supersunt ?
Quin & mortales non finis esse manus ?

In Ludos Scenicos.

Cum artem ludicram Scenamque totam probro ducerent
(Veteres sc. Romani) S. August. de Civ. D.
L. 2. C. 13.

THEATRUM & artem provida ludicram
Scenamque totam Roma vetus probro
Pagana duxit : cur haberet
In pretio Nova Troja tanto,
Et Christiana ? ô prodiga temporis
Ætas ! quot en cornburimus & dies
Annosque ludis histrionum,
Dramatibus, Thymele, & theatris !
Dapes at ipsas atque cupedia
Commendat esus parcus & infrequens :
Raræ voluptates placebunt,
Nausea at immodicas sequetur.
Sit ergo ludis & ratio & modus ;
Sit scena, quam Lucretia, vel Cato,
Spectet severus, terfa, casta,
Non oculos temerans, nec aures.
Joci sine omni sint petulantia,
Puro & facetæ cum sale fabulæ ;
Atella quales Osca quondam
Komuleum docuit theatrum.

Hâc

Hâc lege specto, (at non nimium frequens)

Silli modò absint, atque protervia,

Joci & profani, & scurra mimus,
 Illice & ore procax puella.

Non damno ludos denique Scenicos,

Intra decori dummodò limites

 Consistere ausint, ac honesti,

Fræna nec excutiant pudori.

Per me histriones sint licet, & sua

Spectacula edant, sint nisi turpia,

Maiusma qualis foeda visu,

 Quam vetuit pius * Imperator.

Theatra tempus nec nimium terant,

Sed scena paucos occupet & dies;

 Fiantque condimenta ludi,

 Non cibus ipse quotidianus.

* Arcadius
cod Theod.
l. 15. c. 6.

In Monicam S. Augustini Matrem.

Felix quæ peperit, felix quæ denique tales;
O bene, quòd *Monica*, & non *Monacha*, illa fuit!

In Chrysalum senem avarum.

Quid, moriture brevi, fulvum sic congeris aurum?
Támque senex tantas, *Chrysale*, quæris opes?
Ad generum Cereris descendes nudus inopsque:
 Grande nec ipsa capit cymba Charontis onus.
Sarcophago contentus erat, qui vicerat orbem:
 Ad communem abeunt dives egénsque locum.
Téne, miser, durum speras Acheronta movere,
 Atropon aut donis flectere posse tuis?

Munera

Munera non curat Proserpina ; nempe sat, ater
 Dis, dives, plures Pluto nec optat opes.
 Exiguo poteris naulo tranare paludem ;
 Nam nec plus obolo Portitor ipse petit.
 Non tibi sufficiunt obolorum myrias, unum
 Ecce pedem in cymba quando Charontis habes.
 Immō, nec innumeris auricontente talentis,
 Quò propior letho es, *Chrysale*, plura cupis.
 Esse quid hoc dicam, nisi quod sene pejor avaro
 Ipse nec Inferni rex, Stygiusve Charon ?

In Verrem sacrilegum, à Cicerone accusatum.

Qui sacra cuncta averris, & aras vertis in baras,
 Ritè tuum, *Verres* improbe, nomen habes.
 Quod si vis meliore vocari nomine, *Verres*,
 Sis *Piso*, aut *Cicero*, *Porcius*, aut *Fabius*.
Porco, hominique, cibus *ciceres* sunt, *pisa*, *fabaeque* ;
Porcus & ipse homini ; at * *sacra vorare, nefas.*

* Prov. 20. 25.

*In duos Ignatios, Sanctum Martyrem, & Loiolam
 jesuitam.*

OQuām duo sunt dispare*s Ignatii !*
 Antistes unus, miles alter claudicans ;
 In corde *jesum* gestat ille, hic nomine :
 Pius ille Martyr, tortor hic trux Martyrum :
 Puri ille amoris *ignis*, hic incendii ;
 Pugil ille Christi, hic Antichristi, fervidus ;
 Episcopatus ille *vindex*, ordinis
 Tutor optimi, autor hic deterrimi :

Vetus

Vetus ille Sanctus, primus & Veterum, Pater,
 Novus, novæque Societatis, hic Pater;
 Romæ ille passus, Romæ adhuc nimium hic agens;
 Esca ille bestiarum, amans hic *Bestia*:
 Leopardi habebant illum obarmati decem,
 Leonibus prædam, hunc amâset perditè,
 Si tum fuisset Pontifex, decimus *Leo*.

In Batavos cum Anglis pro Piscatn pugnantibus.

Provocat Angliacas piscator Belga carinas;
 Jurgia, clamores, velâque, & arma movens.
 Piscatum obtineat, solitóque halece fruatur,
 Moxque magis mutus pisce Batavus erit.
 Septem urbes pro Mæonida, septem Regiones
 Certant pro halece: hæc, illâne, lis gravior?
 Oceani at posthac rë invadat jura Britanni,
Piscator sapiens, ter quater ictus, erit.

Homines foliis similes. "Οινῷ φύλλων γένεσι---Hom. II. 3.
 Ως φύλλοι---Sirac. 14. 18.

SOlus dum fortè autumno spatiabar in hortis,
 En folia ante pedes plurima lapsa meos.
 O quam deciduae mortalia corpora frondes!
 Quam fluxæ nobis, arboribusque, comæ!
 Quam fragiles simus, speculo videamus in isto;
 Est homo buha, homines φύλλα caduca sumus.
 Hæc ego dum meditor, folia & contempnor ocellis,
 Mox mihi succurrit versus, *Homere*, tuus.
 "Οινῷ φύλλων γένεσι, ποίησε καὶ ἀνδρῶν.
 Qualia φύλλα φυτῶν, talia φύλλα βερτῶν.

Credam

Credam ego te frondes nunquam vidisse cadentes
 Arboribus? cæcum tene fuisse putem?
 Qui vitam ad vivum pingis tantâ arte caducam,
 Luminibus credam te caruisse tuis?
 Quin potius Sancti inspexisse volumina Mosis
 Te dicam? (fueras Siracidâ ipse prior.)
 Nam *folia* hic miseri quasi symbola mortis *Adami*,
 Indicia & lapsus & monumenta facit.
 Primum inter *folia* apparebat in arbore Serpens;
 Cum fructu vetito est sollicitatus homo.
 Mox Protoplasti *folia* & fculnea nudi
 Cepere, & texit conscientia membra pudor.
 Tandem inter frutices horti, & *folia* inter opaca,
 Occuluit pavidum mœlhus uterque caput.
 Quando ergo humani sunt hæc emblemata fati,
 Et lapsu inversa es, proh nimis, *arbor homo*;
 Assimilat foliis te jure Poeta caducis;
 Nec melior culpæ, aut mortis, imago tuæ.

Jul. Cæs. Scaligeri de Homero & Musæo judicium,

MUSÆUM Homero si anteponis Scaliger,
 Quidni & Maroni præferas Papinium?
 Critica hæc Josepho displiceret, Juli, tuo,
 Qui Iustus hic, & æquior judex Patre.
 Musæo Homerus scilicet tanto minor,
 Quanto Imperator Cæsar ipse Iulius
 Cæsar, minor te, magne Juli Scaliger.

In Hallum Sacrificulum.

*Omnis non omnis. Glossa Pontifícia. S. Matth. c. 26. v. 27.
1 Cor. 7. 2.*

OMnis participans Cœnam, bibat, inquit Iesus ;
Non omnis, tantum Clericus, *Hallus* ait.
Omnis qui volet, eito maritus, Apostolus inquit ;
Non omnis, tantum Laicus, *Hallus* ait.
Omnis, nec tamen omnis ; utri fas credere ? Romæ
Quid non audebis, perfida Glossa, loqui ?

In Goliam & Iudam.

Cur in fronte datum vulnus lethale Giganti ?
Perierat illi nempe jampridem pudor.
Et sua sic *Judas* effudit viscera, postquam
Perdiderat omnem misericordiam miser.
Denique *Golia* proprio caput ense recisum est ;
Sic arte necis & artifex perit suâ.

In Simoniacos seculi nostri Patronos.

Türpe tuum, falso qui sic Patrone vocaris,
Redde Simoniacum, sordide, redde lucrum.
Trabs de tecto altum, lapis & de pariete Templi,
Clamat avaritiam notificatque tuam.
Munera da gratis, si vis Patronus haberi,
Vendere tu noli, nullus & emtor erit.
Non est crede mihi, cœlum venale, Deusque :
Auro captari Pneumatis aura nequit.

In

In Templo vendi nolebas, Christe, columbas :
 Et nulli venum sancta Columba datur.
 Nullus tam sacras licetetur cocio merces :
 Quid pretium quæris ? gratia non emitur.
 Ipsa manus Christi semel est armata flagello,
 Et semel in terris frons caperata Dei ;
 Nempe profanavit sacram cum mercibus Aedem
 Institor, & Templum magna taberna fuit.
 Exeat Aede Simon ; aut siquid veneat illic,
 Cum scutica veniat Christus & ipse sua.
 Qui Templum Domini vendit, vel munera Templi,
 Cum Iuda Templi vendit & hic Dominum.

Annus mihi natalis. Chronogram.

Christus mihi Redemptor.

MDCVI.

Morte suâ mihi, quod natalis nunciat annus,
 Christus ab æterna morte Redemptor erat.

In Zoilum.

Cui bonus est nemo, qui carpis, Zoile, cunctos,
 Quid facis hic ? mundum, I, Zoile, quære novum.

In duos Gulielmos, Lilium, & Camdenum.

Lili Pantina moderator prime juventæ,
 Grammatici princeps, flos & amæne, chori.

Et

Et tu, per quem fit Britonum clarentior orbis,
Camdene, Occidui Gymnasiarcha Petri.
 Primi in Apostolica ut *Petrus Paulusque* caterva,
 Sic inter doctos vos duo Grammaticos.
Camdeni ad *Gracas* morietur fama calendas,
 Usus *Grammatica* quando nec ullus erit.
 Donec litteræ erunt, inscriptum nomen habebit
Albo doctorum Lilius ipse suum.
 Denique laus & honos *Gulielmi utriusque* manebit,
 Dum Schola, dum Pueri, dumque Magister erit.

In aureum Tripodem à Piscatoribus Milesiis reti inclusum.

PRo pisce en Tripodem cepit Milesius olim ;
 At pisces *vēnoīs* sunt, pedibūsque carent :
 Nec sunt vocales ; Tripodes cūm sēpe locuti,
 Nec fuit, ut piscis, mutus, Apollo, tuus.
 Quām malē conveniunt, retique morantur in uno,
 Res voce & pedibus cassa, loquēnsque Tripos.

Dicite Pontifices in sacris quid facit aurum ?
 Quid facit in reti ac aureus ille Tripos ?
 Piscator Romæ tripodas venatur & aurum,
 Et sua dum pandit retia, captat opes.
 Euge *Corona triplex* ! tua sic oracula funde,
Aureus ut possis scilicet esse *Tripos*.

In Edvardum Nigrum Principem, & Melanchthonem.

DUm niger *Edwardus Princeps*, Mavortia proles,
 Horrendum Gallis, horrendum nomen Iberis,
 Fini-

Finitimas belli prosternit fulmine gentes,
 Italus ecce tremit, paries quia proximus ardet.
 Scilicet *hic niger est, hunc tu Romane caveto* :
 Nè forsan Patris premat & vestigia ; postquam
 Tertio ab *Edvardo Papæ* est accisa potestas.
 Martis at hunc pullum, haud vultu sed robore *nigrum*,
 Pervolitantem hostile solum victricibus alis,
 Exultantem armis & in ipso flore juventæ,
Abstulit atra dies & funere mersit acerbo ;
 Itala seu dosis in causa, seu ficus Ibera ;
 Sic ille ante diem, *meritâ nec morte peribat* :
 At *Niger alter erit post Secula bina, Philippus*
Terra nigra, haud Princeps, Verbi sed Præco, *Me-*
Mitis & ingenii; sed & hunc *Romane caveto*, (*lanchthon*,
Præsertim Magni comitem sociûmque Lutheri.

*Idior ὡς ἐρόντα. Hom. Od. v.

Propriè ut intellexi, pro } etiam in nupera
Sudavi (idior, ιηωνία). Schol. } Hom. Edit. Hack.

Propriè (at haud bene) pro *sudavi*, Interpres Homeri
 *Idior hic vertens, annè Idiota fuit?
 Ergo ait, Haud multum *sudavi* in pulvere Græco,
 Sed sensum propriè, ac ὡς ἐρόντα, dedi.

In Sanctos Angelos.

OVos beati Spiritus Hierarchiæ
 Superioris, nuntii celeres Dei,
 Agiles ministri cœlites, Sancti Angeli,
 Præ queis chimæra & umbra, Mercurius Jovis;

Quàm vos honoro ! nec tamen supplex colo,
 Nec vos adoro, vestrum *^O*ex* μ ò nam vetat, * Apoc. 22, 10.
 Famuli quòd & vos unius mecum Dei,
 Domini nec estis, sed *ministri Spiritus*.
 Nec invoco vos, nam nec *auditis preces* ;
 Proprius character hic enim Dei, ac honos,
 Qui cuncta novit ; vestra mens metas habet :
 Sed nec necesse est vestram ut implorent opem
 Humana gens, mandata cùm vos exequi
 Ultrò parati & estis & prompti satis,
 Quodcunque vobis jusserit noster Deus.
Currenti opus quid ergo *calcar addere* ?
 Aut Angelo alato, & volanti nuntio ?
 Sequor ergo * *Paulum, Laodicenos & Patres* ; * Col. 2, 18.
 Vobis honorem, quem decet, quamvis dabo,
 Non tura cultùs offeram, sed nec preces.

In Podagram.

Divitum & hic morbus, Bacchi Venerisque propago,
 Et Plutus Podagræ dicitur esse comes.
 Est medicina igitur Podagræ patientia sola,
 Ni quis inops sit, vel sobrius esse velit.

In Solifidianismum Reformatis falso & calumniosè affictum.

Sola fides-merito nitens & sanguine Christi
 Justificat, sed non mortua *sola fides* :
 Sed viva, & valida, ac operum secunda bonorum :
 Nosnè aliam volumus *justificare fidem* ?

Qui-

Quisquamne in sceleto fideisque cadavere nudo
 Collocet aut vitam, justitiamve suam?
 Vix credo: tu Jesuita at tibi somnia fingis;
 Ergo Chimæra tua hic *Solifid'ismus* erit.
 Vox simul & res ficta: fides, quā vivere justus
 Dicitur, hæc viva, hæc nostraque sola, fides.
 Hæc innixa Cruci, meritiūque amplexa Sequestri,
 Sponsoris lytrum jani facit esse meum.
 Vrictum hæc radix, aliarum & gratia mater,
 Justitiaeque parens hæc, operūque ferax.
 En Sanguis Christi Paradisi janua; clavis
 Hanc reserans, una ac unicæ, vera fides.
 Nemo operum scalâ poterit descendere cœlum,
 Aut merito obsequij definit esse reus.
 Nemo Supremo ausit se sistere Judice coram,
 Justitiâ indutus sit nisi, Christe, tuâ.
 Quantum possum, operor, nec sperans inde salutem;
 Justificans Christi mors mihi sola salus.
 Sic statuit *Paulus*, nec refragante *Jacobo*;
 Sic *Augustinus*, totaque turba Patrum.
 Cūque his, Sponsa Dei, pia nostra Ecclesia Mater,
 Justificam hanc solam tradit & ipsa fidem.
 Cumque his haud renuo Soli & fidianus haberi:
 Sint *Solipsi* alii, justitiaeque fabri:
 Denique quō melius possint transire paludem,
 Sint *Salvatores*, *Pontificesque*, sui.

— *Mihi, quæ novit pungere, Chia sapit.* Martial.

Chia velut ficus, *Chii* aut *vetus amphora vini*,
 Sic & *Musa*; etenim *Chius Homerus* erat.
 Nolo ego, quæ mordet vel vulnerat, ergo *Camœnam*;
 Hæc mihi, quæ novit pungere, *Musa placet*.

Fucus iners, & inermis, aculei, acuminis, expers ;
 Quando opifex mellis pungere novit apis.
 Carmina grata viris sunt salsa & acuta : maricas
Infanti fatuas, & melimela, dato.
 Ipsa placent tua dum pungunt, Coce Bilbilitane,
Fercula, cum puros das sine felle sales.
 Denique Chia sapit, sapit & mihi Chius Homerus,
Kέρτσω ομοτίς χων · gloria calcar habet.

Ad Scholam Westmonasteriensem.

O Semper veneranda mihi Charissima Nutrix,
 Alpha Scholarum, & flos, & decus Angliadum :
 Occidui plusquam Illustris Schola Regia Petri,
 Quanta ego, Maia φίλη, debeo spēnēg tibi !
 Quæ me amplexa tuis fovisti primitus ulnis,
 Lactasti mammis parvulum & Alma tuis :
 Quæ nostras tenero formasti pollice Musas,
 Ingenium, & genium, litterulásque docens.
 Repere vix poterant prius, at timor addidit alas
 Non dicam ; immo tuus currere fecit amor.
 Siquid in Ausoniis possum, studiisve Pelasgis ;
 Si Latium in me quid, siquid & Hellas habet ;
 Quantulacunque mea est utriusque peritia linguae,
 Fontibus hausta tuis uberibásque fuit.
 Siquid Virgilius confert mihi, siquid Homerus,
 (Queis sine quis Gracus ? quisve Latinus erit ?)
 Siquid nunc sapiunt mea carmina, si vel in illis
 Mica salis, si vel gutta Heliconis inest :
 Siquid vel lego, vel scribo, Celeberrima Nutrix,
 Acceptum id refero scilicet omne tibi.
 Quid tibi pro meritis, ô Euryklea rependam ?
 (Sic tu ritè cluis, parvus at ³Ovns ego.)

Quid

Quid dignum tantâ tibi curâ & amore precabor ?

Busbeiam ô habeas semper, eive parem !

Semper sic eadem ; Reginæ symbolon illud

Fundatricis erat, sit quoque jure tuum.

Denique sic merito jactare videris Alumnos

(Degenerem excipias me modò) posse tuos :

Utraque cur adeò flores Academia Mater ?

Pulchra à me proles annua nempe venit.

In Musicum imperitum.

Musica, quam profitere, tibi malè consonat, inter
Te ac artem non est harmonia ulla tuam.

Organa sic pulsas, ut sis pulsandus & ipse :

Sic canis, ac si essem strenuus ore canis.

Vix cor habet tua chorda, sonos das & sine mente,

Falsos, nulla fides est fidibusque tuis.

Sic miserè cantas, quasi suspendendus adesses ;

Certè cum cantas tu, Miserere mei.

Define, quod servare nequis, sic perdere tempus ;

Sit modus in cantu, nullus inest modulus.

Ad D. Nortonum Knatchbullum Equitem & Baro-
natum, cum N. Testamentum, Regiis Typis Pa-
risiensibus impressum, mihi dono mitteret.

Quando typis magnis impressa Volumina mittis,
Præsertim si sint Fœderis illa Novi,

Una eadēmque operā magnam vis, credo, Salutem
Mittere ; nam nucleus corticis illa sacri est.

Fœderis ergo Novi, sanciti sanguine Iesu,

Quid Magnus Codex est, nisi Magna Salus ?

Est pretiosa quidem *Magna* hæc tua Regia *Charta*;
 Quid mirum? cœli *Magna* ibi *Charta* datur.

*In Lucretianum illud Homeri Epitheton
 Semper-florentis Homeri.*

LUcreti, magnum qui sic depingis *Homerum*,
 Semper ob hanc vocem tu mihi *Carus* eris.

*Ad Reverendum Virum Ricardum Busbeium, S. T. D.
 Westmonasteriensis, & Ecclesia Canonicum, pa-
 riter & Scholæ Moderatorem.*

Busbei docte, *vaga Moderator summe juventæ*,
 (Tu mihi nam solus *Quintilianus* eris)
 Curia num tibi plus, an plus Ecclesia debet,
 Plūsne Academia, lis nuper oborta fuit.
 Lumina tot Clero, tot das Oracula Legi,
 Tot nos Præfulibus, Præsidib[us]que beas.
 Debendi ferret tamen hanc Academia palmam,
 Si modò lis sub me judice tanta foret.
 Tot tu Lectorūmque Professorūmque Cathedras
 Discipulis ornas, Vir venerande, tuis.
 Denique prole novâ, tibi succrescente quotannis,
Christi Ædem ditas tu, *Triadosque Domum*.
 Floreat ergo, instar *semper-florentis Homeri*,
 Certè & flōrebit, te moderante, Schola.

In Ephemeridem, seu Tabulam Historico-Chronologicam Henrici Isaacsoni.

AN cum Scaligero dicatur Ephemeris ista
Emendare? parum est; Tempora restitris.
Æstatum ac rerum redditus momenta, cavendo
Obruta Lethæis né premerentur aquis.
Edocet Herodotus quicquid, vel Livius ingens,
Quicquid Thucydides, vel Diodorus habet:
Quid Siculi nomen memoro Scriptoris? in uno?
En plusquam tota est Bibliotheca libro.
Clauditur in tabula Mundus; nuce nempe sub ista
Nescio quid majus conditur Iliade.
Æstuat infelix angusto limite Mundus
Mens hominum, atque arcto carcere clausa gemit.
Ergo putas rasam Microcosmi explere tabellam
Posse, quod in scripto parva tabella refert?
Unus tam vasto ingenio non sufficit orbis,
Materie ceptis deficiente tuis.
Hic nihil, Isaacide, reliqui facis: amplius istic
Nil Chronicus quod agat, nil habet Historicus:
Chorographusque nihil, nihil atque Geographus: En hic
Omnia, Lector, habes: plurâne scire cupis?
Amplius an rerum momenta, & secula mundi?
Aut hunc majorem redde, vel adde novum.

'Εις τὸν γεράποντα, Βαῖα τὴ βίη, (πεισωμένως) ἀντὶ τῆς,
Βαῖα τὴ βίη (ὀξυτόνως .)

MH'π πεισωμένης ωὲ τὸν βίον, ἡ γὰρ ἔοικεν·
Οξεῖα γὰρ τὰ βία, βαῖα τε πάντα πίλει.

*In Astyanactem Infantulum ad conspectum patris sui
Hectoris trepidantem. Hom. Il. 5.*

PArvulus *Astyanax* teneris nutricis in ulnis
 A bello reducem sensit adesse Patrem.
 Utque erat armatus Genitor sua brachia tendens
 Voce satis blandâ dulce petivit onus.
 Parvulus at renuit, gremio nutricis adhærens,
 Amplexus Patris nec tulit ipse sui.
 Utque truces oculos, ac ora minantia, vidit,
 Territus, imbelli vagiit ore puer :
 Horrentem metuens galeam, radiosque micantes,
 Quásque tulit diras ardua crista jubas.
 Haud aliter quam cùm cœlo caligat apereo
 Noctua, Phœbæum nescia ferre jubar.
 Risit ad hæc Genitor ; terror ridentis in ore,
 Mixtâque majestas cum levitate fuit :
 Qualis ubi Venerem positis amplectitur armis
 Mars fertur vultus composuisse suos :
 (Risit & *Andromache*) Galeatâque tempora nudans,
 Macete, puer, dixit, sum tuus *Hector* ego.
 Siste, puer, lacrymas, non vultus cernis *Achillei*,
 Non *Ithaci* frontem, *Merionis*ve, trucem.
 Non hic *Idomenei*, *Sthenelis*ve, minantia cernis
 Ora, nec *Ajacis* grande supercilium.
 Quo stamen *Attrides*, & uterque perhorruit *Ajax*,
 Non mirum hos vultus te metuisse, puer.
 Nec facit *Astyanax*, nisi quod faciebat *Achilles* ;
 Terruerant magnos *Hectoris* ora Deos.
 Sic ait ; & dextrâ *Grajorum* cæde rubenti
 Vibravit natum tærque quatérque suum.

*Ad Virum Clarissimum, Doctissimumque D. Thomam
Wendeium, Equitem de Balneo, & Militem
ad Parliamentum, pro Comit. Cantabr.
de Bibliotheca sua instructissima.*

VEndei, vicinis Miles doctissime terris,
Misso à Grantano magne Senator Agro;
Qualem ego Thesaurum, Vir præclarissime, vidi,
Cùm lustrata mihi Bibliotheca tua est!
Nempe tua hæc mihi visa minore Volumine, Bodlei;
Copia Librorum tam pretiosa fuit.
Hebræique, Arabesque, Syri, Græci, atque Latini,
Digesti forulis ordine quique suis.
Nec Libros habuisse sat est. *Nil penna, sed usus.*
Massica quid prosunt, tu nisi vina bibas?
Dixerat Hispanus Vates, *Bona vina bibendo*
Tu facies: Libros tūque legendo bonos.
Ergo alios tenet aucupium, vel odora canum vis:
Te *Plato*, te *Cicero*, te vel *Homerus* habet.
Tu Libros Musisque colis, senis accola Cami:
Musarum à patria sic tibi crevit honos.
Miles ab hac ergo ad supremum jure Senatum
Mitteris: & quis te dignior alter erat?

*Ad Joannem Knatchbullum Armigerum D. Nortonii
Knatchbulli Equitis & Baronetti filium pa-
trizantem.*

DOCTI Parentis & pii non degener
Knatchbulle fili, tu Patrem docilis sequi;
Pergis litare Musis atque Gratii,
Cœpisti ut olim, cùm sacra in *Triados* domo,
Meā licet formandus & rudi manu,

Nec

Nec sat fideli, industriâ tamen tuâ
 Proprioque Marte, pulchrum & egregium citò
 Specimen dedisti litterarum ac ingenî,
 Sortémque supra, supra & ætatem tuam,
 Avido ore gratas imbibens scientias,
 Doctásque Linguas, principem sed omnium
 Græcam ante cæteras, cuius siti flagras
 Hodieque summâ : Mira tum modestia
 Musas adornans, candor, & benignitas,
 Morum & venustas, & (quod omnium caput)
 Pietas, & ingens sensus & timor Dei : ..
 Hæc reddidere te cunctis amabilem.
 Maecte, ô Amice, perge quo cœptum est pede.
 Virtutis olim fama sic testis tuæ
 De te loquetur, atque hoc elogium feret,
 Hæres Paternæ laudis en æquè ac domûs !

In Textorem fanaticum Concionantem.

ARs longa est, nimis heu brevisque vita,
 * Textoris radio citatiōrque ; * Job. 7. 6.
 Artem tam citò tūne prædicandi
 Calles, quæ Pylios requirit annos ?
 Contextus Sacer ille Bibliorum
 Non est contemerandus ore vulgi.
 Si non Concio habetur absque Textu,
 Tibi at sit sine Concione Textus.
 Sermonis tua trama non cohæret ;
 Filum abrumpe, miser, retexe telam ;
 Quid demùm tibi cum stolâ salutis ?
 Aut cum sindone sanctitatis alba ?
 Noli has texere, nec parare, nobis.
 Doctrinæ radios omitte, nec sit
 Suggestum tibi, Textor, officina.

In

*In Homericum illud Navis Epitheton, Μεγαλύτερη νησιά
& de Propheta Jona.*

Pλεῦσεν Ἰωνᾶς ἐν μεγαλύτερῃ νησί μελαίνῃ,
Τῷ γέ τοι αὐτομάτῃ νησὶ μέγα κῆπος ἔλεω.
Incolumem vexit Jonam per cœrula Pristis ;
Piscis ei navis, navita Numen erat.

*In Henricum Septimum, & Jacobum Primum,
Reges Angliae, &c.*

Junxisti Tu, Henrice, Rosas, Tu Regna, Jacobe ;
Vix unita Anglis fortior inde fuit.
Sic regnant Flores, & florent Regna : Beata
Gens, quam firma ligat pax utriusque Rosæ.
Non nunc illa metu, ac amissio sanguine, pallit :
Non rubet hæc cæde & sanguine tincta suo.
Nec gemini Flores certant bicoloribus armis,
Nec spinas accidunt in fera bella suas.
Carduus en spinas Benedictus sustulit omnes
Scoticus, & lites sponit Angliacas.
O Vos felices, Henrice, Jacobe ! Beati
Pacifici, meritis & pietate pares !
Vos, Vos belligeri clausisti limina Jani ;
Per Vos Angligenis pax data, parta quies.
Septimus, Henrice ; & Primus, Jacobe, fuisti :
Sabbaticus Requiem signat uterque dies.

*Ad Franciscum Willughbeium, Armigerum, Regia
Societas Sodalem.*

Francisce amice, docte, dives, dic precor,
Quæ te momordit dipsas, aut usit sitis

Carte-

Cartesiani fontis, aut Magneticas
 Philosophiae, Telescopi, & Matheseos?
 Desiste paulum, da moram scientiae;
 Studiis quoisque maceras te Empiricis,
 Botanicâ & arte, nemini herbam porrigena?
 Philosophi, Amice, ne nimis placeant novi:
 Memineris illud, obsecro, & Veteris Sophi,
Negrid nimis: certe & scientiae est modus;
 Discendi hydrops intemperantiae est genus.
 Arcum remitte, qui nimis si tenditur,
 Rumpetur illico: Vide corpusculum,
 Non ferreum sanè illud, aut adamantineum,
 Nec viribus pollens, sed invalidum satis:
 Rationem habe tui; cutem cura & fove:
 Sed & tuorum: Te ecce vicini vocant,
 Quibus aliquid dandum tui, atque temporis.
Socium te & illis præbeas; quid? *Regia*
 Num sola nempe *Societas* placet tibi?
 Vocant paterni te *Lares*, splendens domus
 Te *Vollatona*, vix quâ & ulla pulchrior,
Mediaque Villa. Deniq; en *Uxor tua*
 Jubeas valere jam Magneticam monet,
 Vocatque, & ad se magna te magnes trahit.
 (*Ignosce, Prisciane*, magnes femina est)
 Si ferreus sis, immò si non ferreus,
 Saltem hâc relictis te sines Musis trahi.
 At vix trahêris unâ, credo, feminâ,
 Novem Sorores fortius cùm te trahant;
 Jynges & Sirenes bæ solæ tibi.
 Præfensi hoc olim Trinitatis in Domo,
 (*Ambos ubi & tu, Nobiles quod non solent,*
Gradus capessens, perdiu ornâsti Togam)
 Quantus librorum litterarûmque heluo
 Esse futurus: namque ibi, memini probè,
 Ad disciplinas valdè anhelanti tibi,

Properanti ad artes & nimis celeri pede,
Loris opus fuisse, non calcaribus.

In Knuckellum, Pictorem Cantabrigiensem, ere (uti
aiunt) alieno solum vertere coactum.

Ars tua pingendi *digitis* dat nomen * Hebræum,
A *digitis* nomen tu, bone Pictor, habes. יְכָנָן
It tibi nulla dies sine linea, & acriter urges
Pensum, & vix *digitis* effluit hora tuis.
Quām profitere artem calles, mi Pictor, ad *unguem* ;
In *digito nodu*, nullus in arte tua.
Non male pinxisti : fugitivi at fortè colores ;
Nec durant : nec tu scilicet ipse manes.
Pinxisti *digitis*, pedibus fugis : ergo tot ora
Et capita ostentans, oculis ipse tuum ?
Dic abitūs aliquem, dico, mi Knuckelle, colorem ;
Cur oleum perdis ? cur velut *umbra* fugis ?
Nempe ars in pretio ; tibi plurima facta & *imago* est ;
Regia sed loculis deerat *imago* tuis.
Si non vera loquor, nobis est *aqua* posset as,
Pingere fasque tibi, fingere fasque mihi.

* Αρχω ἀπάντων, καὶ τίλθο, μίτε Θεόν.

IN Critice & Sophia quām ritē φερώνυμοι ambo,
Magnus *Aristarchus*, magnus *Aristoteles* !
Principium & *Finis* meliori at jure vocetur
Optimus, atque idem *Maximus*, ipse Deus.
A Te principium, *Tibi desino*, summe Jehova,
Sive ego Philologus, sive ego Philosophus.

Sive

Sive apices vocum, rerum seu pondera libro,
Alphaque Tu studiis, Omega fisque, meis.
 Quicquid ago, aut dico, Tu *Primus & Ultimus* esto,
Tu mihi Aristarchus, Tu mihi Aristoteles.

*In Aqueductum in Areâ Collegii Sanctæ Trinitatis
 Cantabrigiæ.*

O Claræ Fons clare Domus, Fons ingeniorum !
In landis quam lata tuas patet area quantas
 Ipsa vel hæc ob te lata obtinet area laudes !
O Helicon, Fons Musarum, ô Aganippides undæ,
 Queis ego quadraginta inhians atque amplius annos
 Longam explorere sitem cupii ; nec pellitur hydrops
 Dirus adhuc, & adhuc vestrum insatiabilis ardor
 Me tenet, & Græci in primis vesana cupido
 Carminis ad Græcas, credo, exsaturanda Calendas.
 Ergo, ô Fons, Triados quem nobilis area jactat,
 Tu nunc alter *Homerus* ; & à te, fonte perenni,
 Ora rigantur aquis Vatum ingeniosa : Sed audi,
 Tûne Caballinus tantum tene ungula finxit
 Pegasea ? & soli, lymphatica turba, Poetæ
 Te sitiunt, laticesque tuos & flumina potant ?
 Immò & Philosophi : Physice, & præclara Mathesis
 Ex te nempe fluunt, his proliuit ora juventus.
 Hinc & tu (nam alios habet & Sophus iste minores)
Magnus Aristotelis Magni Fons ritè voceris.
 Omnis ad hoc nomen quam assurgit doctior orbis !
 Et merito : Salve æternum Venerande Magister,
 Tûque novis nunquam mihi postponende lacunis
 Fons Stagirita, quo Verum apparer in imo.
 Ergo cum Volusi & Cartesi charta peribit,
 Inque atomos secta evanescet fama Novantum,
 Ex te perpetuas Camus pater hauriet undas.

Tu

Tu Fons Rheticæ; haud rivi te dulce fluentes
 Destituunt, quales vel Fabri filius olim
 Fudit, vel *Cicero* ipse loquens, vel *Livius* ingens:
Flumina cùm *laetis*, cùm *flumina nectaris ibant*,
 Melleus eloquii & torrens manabat *Athenis*,
 Manabat *Roma*: tali tu Fonte rigaris,
Granta parens, tibi nè sermonis gratia desit,
 Néve unquam vena arescat, vel copia fandi.
 Denique tu Sacros Scripturæ imitabere Fontes,
 Alma Scaturigo, puras dum nempe loquelas
 Sic Græcas fundis pleno ubere, fundis Hebræas;
 Quas avido ore, sitim sedans, Academica pubes,
 Præque aliis Sanctæ *Triados* studiosa juventus,
 Imbibit, ut, postquam matura advenerit ætas,
 Fontibus è propriis Divina Oracula pandat.

*In Pseudo-Isidorum (qui & Mercator, & Peccator
 dictus) Decretalium Epistolarum Confarcinatorem.*

LArvate Scriptor, Autor incerti laris,
 Rhaposde nequam, impostor impurissime,
Epistolarum ignote Decretalium
Confarcinator, quisquis es, tenebrio,
Pseudo-Isidore, Præsul haud enim inclyte
 Ille *Hispalensis*; nomen hoc falso geris.
 An tu potius *Mercator* es, qui putidas
 Et adulterinas hasce merces venditas?
 Propola, promens facta pro veris; tutus,
Thesaurus ecce, mango, carbones meri.
 Quisquamne commentis habeat fidem tuis?
Clemens Jacobo mittit ergo mortuo
 Epistolam; nec *Turrianus* hoc negat,
 Fraudum tuarum arx atque *turris* maxima.
 Parasite *Romæ*, verna Papæ fordide,

In-

Infame mancipium Coronæ triplicis,
 Ad veritatem qui nihil, ad pompam omnia
 Tyrannidemque Pontificiam comparas.
Peccator an tu dictus? & meritò quidem,
 Adeò inque vivos inque mortuos simul
Peccas, dum & illis egregium fucum facis,
 Horumque manes lœdis & cineres sacros.
 Qui cento? quæ farrago, cui tu scilicet
 Prætexere audes tot veneranda Præsulum
 Veterumque Patrum tot piorum nomina?
 Quas nærias affingis, & quibus viris,
 Episcopis & Martyribus Ecclesiæ
 Romanæ, & illa casta cum virgo fuit?
 Dum Martyrum tu fingis has epistolas,
 Illos profectò Martyres iterum facis.

Sed magnum vitium, quod est poeta. Martial.
L. 10. Epigr. 76.

Quòd sum poeta (hoc & titulo indignus tamen)
 Etiam Theologus, si quis hoc vitium putet,
 Quot magna mihi patrocinentur nomina,
Apollinaris, Prosper, & Prudentius,
Et Nazianzi fulgidum in primis jubat?
 Sed his omisis, instar omnium mihi,
Quaeis me tuebor, sunt duo Vates sacri,
Fessus & Herbertus, ille Regius,
Vetus, ante Templum; Templi hic & Psaltes novus;
Uterque Sanctus; & quidem hoc (me judice)
Poeta nullus Christianus Sanctior.

*Nebula, seu Caligo. Enigma.
Ex Hom. Il. γ.*

Quid pastoribus hoc malum & molestum?
Furi noctivago quid hoc amicum,
Fuī gratius immō nocte & ipsā?
Per quod contuitu nequit vel acri
Quisquam plus penetrare longiusve,
Quām jactus lapis aerēmque findens?
Credam tēne oculis, Homere, captum,
Et nec per nebula videre quicquam,
Cūm tu tam graphicē exprimas Ομίχλω?

Hμερόνοτος ἀνύπ. i.e. Fur. Hesiod.

Verus an ergo tuus, Vates Ascræ, character
Furis, quòd nempe est *Hμερόνοτος* ἀνύπ?
Tunc tot sunt fures, quot in Aulā ac Urbe nepotes,
Qui dormire die, ludere nocte solent.
Torā nocte epulis qui indulgent, atque choreis,
Et ludis; lectum nec nisi manè petunt,
Qui stomachum somno crudum edormire diurno,
Crapulam & hesternæ pellere noctis amant.
Stertiis *indomitum* *quod despumare Falernum*
Sufficiat, clarum dum rapit hora diem.
Hinc igitur sur̄s? pretiosi temporis immō
Fures, & vitæ prodiga turba suæ.
Dumque lucrum ex ludo captant, & tempora cultūs
Divini invadunt, surripiuntque sacrī;
Nomine non uno sunt ἀνέπεις *ημερόνοτοι*,
Prædones hominum scilicet, atque Dei.

In Buceri & Fagii ossa à Pontificiis combusta.

PApicolæ ossa *Fagi* comburunt atque *Buceri*;
Bene est quod ossa haud sentiunt.
At Deus hoc sentit, sentit quoque sanctior orbis,
Romamque Bestiam vocat.
Quanquam nec violent immanes busta leones,
Mordet nec ursa mortuos.

Uxor sicut vitis secunda. Ps. 128. 3. Hackspan.
Cabbal. Iudaic. ex Lib. □'ן.

Vitis non igni, non ædibus utile lignum,
Sed tantum præstans fertilitate suâ.
Sic, Rabbinus ait, tantum hactenus utilis Uxor,
Quod prolem & fructum, vitis ut alma, ferat.
Nec tamen hinc sequitur, quod non res commoda Con-
Sed vinum & Venerem quod recutitus amat. (jux,

In mortem Pompeii M. & morientis dictum, apud
Lucanum.

Non sum morte miser —————

Non sum morte miser; cohibe, *Cornelia*, luctum,
Lethali accepto vulnere, *Magnus* ait.
Multum ipse & terris, mea lux, jactatus, & alto:
Hic mihi jam tutus denique portus erit.
Usque adeone mori miserum? mors meta laborum,
Et requies fessis, & medicina malis.

Qui

Qui scelere ipse suo perit, est miser ; attamen illum
 Non mors jam miserum, sed sua vita, facit.
 Non poterit, mihi crede, mori male, qui bene vixit :
 Victima grata hosti fortiter ille cadit.
 Rebus in adversis Superi quem vivere nolunt,
 Non fit morte suâ, desinit esse, miser.

IN rate Niliaca non longè à littore *Magnus*
 Occidit, in portu naufragiumque facit ;
 Naufragium vitæ ; at virtus & fama superstes,
 Salva manet, miserum morte necesse sinit.
 Nec tu impunè feres *Magni* percussor *Acbilla*,
 Ultor erit generi *Cæsar* & ipse sui.
 Struxerat hæc Pharius crudelia fata *Pothinus* ;
 Pompeio davaros nempe ποθενος erat.
 Sit *Cato*, dum vivit, sanè vel *Casare* major ;
 Dum moritur, *Magno* major an ille fuit ?

In Pseudo-Christianum.

O Latro Christi, nominis mangō sacri,
 Et struma sancti, & carcinoma corporis ! .
 Qui Christianus nomine es tantum tenuis ;
 Cūm non es, an, quod diceris, satis putas ?
 Vitiāne morum fœda velo splendidæ
 Professionis, atque sipario, tegis ?
 * *Inane nomen criminis immane est tibi :* * Salv.
 Nam Christiano est Ethnicus melior malo ;
 Judæo & ille pejor, & Turcā, Deum
 Qui profitetur scire, sed factis negat.

Soliloquium.

Ad Seipsum.

Περὶ Ἀυτοκέιας.

Quid tibi vis, *Jacobe*, animoque & corpore parve?
 * Grandia tu quaris pro teipso? quarere noli. * Jer.
 * Per quem *Jacobus* surget, quia parvulus ille? * Amos.
 Hæc duo te parvum magni docuere Prophetæ;
 Hæc duo sacra tibi jam Symbola nota fuere.
 Maxima te eduxit minimum * Schola, Regia nutrix;
 Maxima te exceptit Triados Domus, inclyta Mater:
 Te tamen instituit, pia Nutrix, Almáque Mater,
 Utráque Magna licet, parvo ut contentus abires.
Vivitur exiguo melius: Sua gratia parvis
Plurima rebus infest: Nullis virtutibus obstat
Res angusta domi: Satis est fluviusque Cerésque:
Aspice, quam parvo liceat producere vitam.
Serviet aeternum, qui parvo nesciet uti.
Sit tibi mens igitur parvo contenta paratu.
 Prensent magna alii, & grandes venentur honores:
 Parvum parva decent, Ecclesia parva, domusque.
 * Ait τοῖς μηχόοις μηχεὶ διδύον Θεοῖ.

* Westmonast.

In Roffensem tantum-non Cardinalem.

Damnato ad mortem *Roffensi* purpura missa est
 A Roma: nonnè hic πορφύρα θάλαττο?
 Dum caput amittit, rubrum invenit ille galerum;
 Tolle caput, macte & Martyre, Papa, tuo.
 Quam merita, Regem propria in ditione Supremum
 Qui negat esse Caput, plectitur ipse suo!

Vindiciae

Vindiciae Solomonis.

IGnosce, Christe, (nam tribunal hoc tuum est)
 De Rege magno si fero sententiam.
 Vix est, tui tam illustris ut pereat typus,
fedidia dictus, quippe dilectus Dei,
 Trium & Sacrorum Scriptoris Voluminum.
 Nam trina trinam si Petri confessio
 Negationem expunxerit, quidni queat
 Signum hoc *Tēsīcλoy* esse poenitentiae?
 De Cantico, & Parcemiis, nequid loquar,
Koheleth una (prædicatrix semina)
Anima sive illa, sive sit *Sapientia*,
 Kahal trecentūm Concione hāc unicā,
 Cætūmque pallacarum, & exteris greges,
 Tot Concubinas in fugam dat : Denique
 Si *Psalta amoeni* filius cecinit male,
Ecclesiastes ejus est *Palinodia*.

*Virgilii Ecloga quarta, eaque (juxta nonnullos)
 de Christo.*

JAm nova progenies cælo demittitur alto.
 Ethnicus hic Vates? annè Propheta sacer?
Chara Deūm soboles, *magnum Jovis incrementum.*
Jam redit & *Virgo*. Quis nisi *Parthenias*?
 Quis nisi *Virgilius* de Virgine dicere dignus,
 Quæ peperit, *Virgo* nec minus inde fuit?
 Non ita nam pridem defuncto hoc Principe Vatum,
 Cunctorum Princeps nascitur ille virūm.
 Quis scit, an & *Christus*, vel nota *Maria, Maroni*,
 Edocto ex foliis, dia *Sibylla*, tuis?
 Nam paulò majora canit *Cumea*; tuóque
 Ecce *Salonino, Pullio*, major adest.

Hæretici Versus, pro Heroicis, ex culpa Librariorum.
 Pier. de Sacerd. barb.

Papa Adrianus sextus, is nec pessimus,
Omnem poesin æstimavit hæresin,
Pium & poetam neminem esse censuit.
Papale Decretum hunc in errorem intulit,
Vel Gratiani Codices potius mali,
Incuriosâ nempe descripti manu.
Veteres enim omnes, Versibus pro Heroicis,
(Opus ubi laudat Sedulî Gelasius)
Lapsu pudendo nunc Libri Hæreticis habent.
Vide quid sit, errantem Librum, aut Papam, sequi.
Quòd si poeta Christianus & pius,
Evangelî immò & fidus interpres Sacri,
Nec ipse nigram effugit hæreseos notam,
Hæreticus & si Versus est heroicus,
Caveant poetæ in posterum à Librariis,
Typographisque, nè suum hexametrum melos,
Epicumque carmen, & rogo & flammis luant:
Cayeantque Musæ nè petant Romam meæ,
Nè forte fiant hæretica pro heroicis.

In Eustathium, & ejus in Homerum Παρεκβολάς.

Commentaria docta, Παρεκβολαὶ, ô opus ingens!
Quòd si quantum oleiq; operæq; impendit Homeri
Tantum in Apostolicis voluisset ponere chartis, (10,
Optimus interpres Scriptorum, Paulus, tuorum,
Post Patrem aurifluum Constantinopolitanum,
Thessalonicensis meruisset Praeful haberet.

Rare aves in terris.

Si, nisi qui prudens cautusque sit omnibus horis,
Non sapit ullus homo, non sapit ullus homo.
 Si, nisi qui gressu nunquam titubante vacillat,
Non bonus ullus equus, non bonus ullus equus.
 Si, nisi qui fidum se præstat tempus in omne,
Nullus amicus erit, nullus amicus erit.
 Si nisi, quæ valde prudens, pia, casta, fidelis,
Femina nulla bona est, femina nulla bona est.
 Non quod tale nihil toto reperitur in orbe,
 Sed quod rare hæ sunt, atque vocantur, *aves.*

Rebellio & Satisfactio.

Græcas professum tamdiu me litteras,
 Studia ordinante sic Deo & sortem meam,
 Quæfuisse fateor, sed nec inveni tamen,
 Quibus exprimantur vocibus Græcanicis
 Sat congruè, res & *Rebellio* pessima,
 Contraria illi & res *Satisfactio* optima.
 Ubi illa abyssus, atque cornucopia?
 Ubi Hellas illa tam ferax vocum p̄rens?
 Saltem hic Latinis non habent Græci pares;
 Nec universa *satisfacit* jam Græcia.
 Quid hoc, vel unde? bina nempe his vocibus
 Capita notantur Christiani dogmatis
 Fideique nostræ, Lapsus, Instauratio;
 Morbus, medela, mors, salus; primò in Deum
 Mundus *rebellis*, tum Deo factum satis.
 Græcis profectò at utraque hæc incognita
 Prorsus, *Rebellio* & *Satisfactio*, fuit.
 Illos latebant & rebelles Angeli,

Hominūmque prima maxima & *Rebellio* ;
 Gigantomachia sola Græcis cognita ;
 Primævus error, Protoplasti apostasis,
 Crux deinde Christi, & mors *satisfactoria*,
 Ænigmata illis, immo *stultitia* mera.
 Harum ergo rerum forsitan apta nomina
 Ignota doctis Græciæ quondam Sophis.

Martial. L. 4. Epigram. 65.

Δ Αχρύς ὁ φθαλιμῶς ἐνὶ μάνω, ὁ φερα Φιλαντίς
 Κλαύτη. ὁ δὲ τεττάρης, φήσι; ἐνα μάνοντες.

Non belle quædam faciunt duo. Martial.

Non bellè duo commemorant *ingentia dona*,
 Talia qui accepit munera, quique dedit.
 Non duo ritè cùbant in eodem, ubi femina, *lecto* ;
 Unius Imperii nec benè *sceptra* tenent.
Non bene conveniunt, nec in una Sede morantur;
 Unâ Prælati nec simul Urbe duo.
Inter convivas Thaliarchi munere fungi,
Vno aut credis equo posse sedere duos?
Nescio quam felix fuerit tibi, Roma, Duumvir :
Non semper verum, Σώφη πεδίοντες.

Αμερία τῆς ἀνθολογίας.

Euchæta, hæretici; valeat jam Oratio; quando
 Tam longas & amastu, Pharisæe, preces.

Sic

Sic clavum clavo, aut errorem errore, juvabit
 Pellere? non media est tutior ergo via?
 Hæresin hæresi ego an sanarem, schismate schisna?
 Pontificem fugiens, *Acephalus* ne forem?
Antinomum ut feriam, transibo in castra *Socini*?
 Nè *Manichæus* sim, *Pelagianus* ero?
 An *Bellarmini* defendam dogmata, ne quis
 Et *Calvinistam* me, *Catharumque*, vocet?
 Jurabo temerè, jurabo & fortiter, amens,
 Nè me *Anabaptistam* quis, *Tremulumve*, putet?
 An quia nulla operum tam multis cura bonorum,
 Ergo *justificat* nos neque *sola fides*?
 An, quia nil aliud curat *Fanaticus*, ergo
 Non valido auxilio *Spiritus intus* agit?
 Quod nimios retinet *Romana Ecclesia* ritus,
Nostrane nec paucos est habitura suos?
 Romæ, auro ac gemmis templæ ac alaria fulgent:
 Nostra oppleta situ ac sordibus ergo forent?
 Quid si tot *Sanctos* Roma invocat? ergo *Petrumque*
 Et *Paulum* *Sanctos* nonnè *vicare* licet?
 Sacraenta igitur sunt nuda & inania signa,
 Quod physicam haud illis vim, magicamve, damus?
 Incurram in *Scyllam* cupiens vitare *Charybdis*?
 Quo non mortales cæcus hic ardor agit!

In Neronis savitiam, & Lucani cadem.

Cordubā quem genuit non multò clara minorem
Virgilio, Roma hunc rapuit juvenilibus annis.
 Hen! Nero crudelis, nullaque invisiōr umbrā!
 O quam Roma parū debet civilibus armis,
 Quod tibi res acta est! monstrum ô infame Regentū!
 O & monstrum hominum! nempe hæc, *Annae*, tulisti
 Præmia, tam dirum docilis palpare Tyrannum.

At

At Patrui præcepta tui tenuisse *Neronem*
 Sperabas, *Senecā* & forsan sepuisse Magistro.
 Sed citò destituunt & spes & vota suorum
 Degeneres animi : potuit nec sæva *Neronis*
 Celari natura diu ; se semina produnt
 Quæ latuere intus vitiorum, ac obice rupto
 In scelus omne ruunt : ergo suæ & ille juventæ
 Rectorem *Senecam*, & Matrem quoque sustulit ipsam :
 Proh crudele nefas ! at quo non denique fertur
 Improba sævities, & mens vesana *Neronis* ?
 Tum Patrum cædes, & crimina crebra Quiritūm,
 Nobiliūmque neces, abscissaque membra Senatūs
 Inlyta, *Soranus*, generosi cultor honesti,
 Arbiter & nequam *Petronius*, inde *Silanus*,
 Et *Tbrasea*, affinis pariter similisque *Catoni*,
 Virtutis vera custos, rigidusque satelles :
 Ipséque *Vestinus Vestino* Consule cæsus.
 Mox & *Lucanus*, Musis memorabile nomen,
 Quique Poetarum princeps fuit illius ævi,
 Cæsari ob hoc ipsum (nec enim tulit ille priorem)
 Scilicet inuisus, Citharœdo, & denique Vati.
 Ille mori jussus genio ac ætate vigenti,
 Balneaque ingressus, cum rupta repagula vitæ
 Cerneret, & scissis manaret sanguine venis,
 Fertur cygni instar (Tacito fas credere testi)
 Exequias cecinisse suas, & flebile carmen
 Ex proprio recitasse libro, sua funera plangens,
 Scinditur avulsus, nec sicut vulnere sanguis
 Emicuit latus ; ruptis cadit undique venis.
 Et quis *Lucani* sine Musa & carmine possit
 Inferias, *Lucane*, tibi persolvere dignas ?
 Quis, plectro nisi fortè tuo, tibi compare lessu
 Funera grandiloqui celebrare & fata poetæ,
 Funera qui *Magni* cecinisti, Magne poeta,
 Et tua lugubri tandem quoque funera resu ?

In Ptolemaum Philadelphum, De Gracæ S. Bibliorum Versione.

Fraterni quodam quasi vinculo *amoris* in unum
Judæum & Gentes Pagina Sacra ligat.
 Gracè igitur verti primus qui *Biblia* fecit
 Ex *Hebreo*, annon hic *Philadelphus* erat?
 Cui cùm congeries ingens erat antè Librorum,
 Nunc tandem vere *Bibliotheca* fuit.

In Cor, & Cerebrum.

Partes duæ olim Microcosmi nobiles
 De principatu litigârunt invicem,
 Cor & Cerebrum; & *lis* adhuc *sub judice*.
Stagira Cordi, *Pergama* at Cerebro favent,
 Illâc *Aristoteles*, *Galenus* hâc stetit,
 Philosophus illi, palnam at huic Medicus dedit:
 Uterque cor habet, cerebrumque, & sapit.
 Uterque stat rationibus nixus suis.
 Vitæ Cor officina, sanguinis dator,
 Et foas caloris; sensus à Cerebro sagax
 Ratióque prudens (sed catarrhi etiam) fluunt.
 Ego hic Palæmon non ero: fateor tamen,
 Mihi daretur si modò optio, magis
 Cordatus esse, quam Cerebrosus, velim.

In Traditionem veterem non scriptam, & Oralem nuperā.

Traditio ore tenus seros aditura nepotes,
 Hæc nuper fidei regula, Roma, tuæ.

Vox

Vox ubi jam præsens? Papæne Oracula cessant?
 Ergo *Cathedralis* conticuistne tripos?
Traditio, Romæ utcunque est Helena atque Diana,
Scriptura & sit par, *ayeg⁹* usque licet.
 Firmiter huic credit Romana Ecclesia, quintum
 Ac si Evangelium scilicet ipsa foret.
Traditio quintum est Elementum; nec Tetrabiblon
 Absque hac in cœlum aut ulla quadriga vehet.
 Hanc Helenam Romanorum qui ritè refellit,
 Costa sub quinta vulnerat ille viros:
 Cùm nec *Scripturâ* nitatur Dogma Tridenti,
 Nostra nec antiquâ Traditione Fides.
 Quamvis & nobis faveat sententia Patrum,
 Symbolon & quarti damnet ubique *Pii*.
 Sic Veterum nobis Patrum quoque pagina testis,
 Sermo Dei *iudex* dummodo solus erit.

*Ad Virum Doctissimum, Integerrimumque, Thomam
 Lanitum, S. T. B. Reclorem Ecclesie de Harnsey
 cum Highgate propè Londinum; veterem
 meum amicum.*

LAnte mihi primos inter memorande sodales,
 Ornant quem probitas, mens pia, prisca fides;
Celsa est *Porta* tuæ, puto, pars & portio Curæ,
 Dum tua res *altum* nil, nisi nomen, habet.
 Digna tamen meritis si dantur præmia, debet
 Et tuus in Clero *celsior* esse locus.

In Canones quosdam Concilii Constantiensis.

Supra Concilium dicit se Papa; sed hoc non
 Obstante ille infra est: nec valer, Autòs ἔρα.
 Con-

Concessit *salvum Conductum Cæsar*, at hoc non
Obstante & flammis traditus Hussus erit.
Instituit Cœnam Christus sub utraque; sed hoc non
Obstante species est tamen una satis.
Pro Contante igitur qui Non-obstante reponet,
Nunquid Concilio huic nomen inane dabit?

In Hesiodum patria sua vituperatorem.

"Ασκητη χειμα κρκη, δίρη αγγαλέη, ρέποτ' ιδλη.

Vituperat patriam *Hesiodus*, nec laudat *Homerus*,
 Immò silet, cunas celat & ipse suas.
 Hi tamen ante alios veterum par nobile Vatum :
 Non natalis amans ergo poeta sui?
 Certè: sed *Vati* (Vatum ut ter Maximus inquit)
 Scilicet *in patria nullus habetur honos*.
 Nec solum in Sanctum quadrat hæc sententia Vatem;
 Nil refert, sitne hic Ethnicus, annè Sacer.
Rara coronato plausere theatra Menandro,
Nōrat Nasonem sola Corinna suum.
Naso immò, & Seneca ad tempus, (licet addere plures)
Exul erat patriā & pulsus uterque suā.
 Nec tamen *Ascrām* pepulit sua terra poetam,
Quin Ascrām potius reppulit ille suam.

In Libros.

DEficiunt plerique, bonâ et si fruge referti;
Sufficiunt pauci, qui meruere legi:
Officiunt nimii studiis, turbantque legentes;
Efficiunt alii doctum, aliique pium.

Insi-

*Inserviunt aliqui, afficiunt & denique multi;
Perficiunt soli, Biblia Sacra, Libri.*

In plagosos nostros Orbilios.

CApesse sceptrum, Pedagoge rex, tuum;
Ferulâque tristi pusionem, si placet,
Castiga, ut ipse sentiat manu suâ
Quodcunque peccat; & quæ oportet discere
Si non ad unguem callear, digitis luat.
At parce nudo corpori plagas dare,
Natibusque virgâ; nec flagello torqueas.
Puerum immerentem: quia veniam hæc ætas petit
Tenella, culpas quæ ferè admittit leves,
Sed grande crimen, flagitium aut dignum flagris,
Vix patrat unquam; more ut isto vapulet
Ac verberetur: asperum ô pœnæ genus,
Et indecens, & carnificina vel mera!
Dehinc ergo sævas abstine, *Orbilis*, manus,
Tuaque facessat, oro, Virgidemia.

In S. Vincentii Ferrerii concionatio vocem ad aliquot milliaria (uti ferant) exauditam.

BIs mille ad passus Sanctus *Vincentius* olim
Auditus, populo cùm loqueretur, erat.
Quid *Polyphemon*, *Homere*, aut *Stentora γαληθόφωνος*,
Gradiuum nobis * grandisonumve crepas?
Scilicet hos omnes *Vincentius*; ingens
Est vox *Ferrerî* ferrea & ipsa magis.
Ferreum at os illi magis, & frons *anea*, cuius
Anrea, futile Opus, nempe *Legenda* fuit.

* "Οατογ τ' ἐπείγεται οὐδείαγεν εἰ στρέψετο. II. 6.

In Leviathanem Hobbianum.

Nugaces aliqui recutita è gente Magistri
Leviathanem aiunt *Demonis* esse patrem.
 At verò *Dæmon si mendax, & pater ejus,* * Job. 8.44.
 Ipse pater potius *Leviathanis* erit.

Juratores, Conjuratores.

Ulli si in terris Athei sint, Inque fideles,
 Contemtrix cœli gens, inimica Deo :
 Certè qui temerè jurant, hoc jure merentur
 Elogium, dum sic jura fidemque negant :
 Fœderaque, & nervos fidei, & commercia solvunt,
 Et temerant labris vincula sacra suis,
 Juramenta pilas ceu jactant improbi, & illis,
 Ut pneri astragalis, ludere sæpe solent.
 Sic juramenta accumulant, ut Pelion Ossæ,
 Ad pugnas ipsum sollicitantque Deum ;
 Titanum sic more Jovis pallatia pulsant,
 In cœlum os ponunt, Enceladisque minas.
 Horrendum ore tonant, in cœlum & fulmina vibrant ;
 Et Nemesis somnos excutit ille fragor.
Hectoris Andromache fuit olim ; noster at *Hector*
 Duxit *Thiomachen*, belligerantque Deo.
 Per Styga Dii jurant : tendit sic "Opus" ad Orcum,
 Et temerè jurans ad Styga carpit iter.
 Denique & hinc tristi mactatur vulnere terra;
 * Ob juramenta heu scilicet illa dolet. Jer. 23. 10.
 Conjurant ergo in sece, cœlumque, solumque,
 Frustrâ jurare & qui sine jure solent.

*In Anglorum Prelium navale, & Fædus, cum
Belgis initum.*

BElga ferox, *Anglusque* acer, duo fulmina belli,
Concurrunt pelago (gemit hoc sub pondere *Nereus*)
Sulphureosque ambo jaculantur pupibus ignes :
Protinus horrifico reboant vada salsa tonitru,
Dum passim densi globuli, & flammantia tela
Tormentis excussa volant, & missi e plumbum.
Tum verò picei ferratâ grandine nimbi
Agglomerant, rapiuntque diem : stat pulvere cœlum
Tartareo, furvóque polus velatur amictu.
It crux, & largo sudat jam sanguine *Tethys*,
Mole operis, bellique, simul tot pressa carinis.
Diffiliunt laceræ naves compage solutâ ;
Subsidunt aliæ sensim, rimisque fatiscunt
Jam mediæ, lentamque trahunt à glande ruinam.
Volvuntur tractæque trabes, truncataque membra ;
Seminecelsque viros jactatos gurgite vasto
Sorbet hians fluctus ; stagnatque cadavere denso
Ernosigens iners ; & quæ modò cœrula ponti,
Nunc lugubre rubent, & aquas nova purpura tingit.
Anceps pugna diu, fragor undique, & undique flamma
Ære micans : Sed enim fulvum mox rubra Leonem
Crux fugat : *hoc signo* nos *vincimus* ; ignea tela
Scilicet ardentisque faces fera nobilis horret.
Tanti erat, ó *Baravi*, cristas attollere toto
Oceano, & nostras grassari impunè per undas
Classe, nec *Angliacis* submittere carbasa velis ?
Quæ tanta in ratibus fiducia, robore tanta ?
Heu quantum ex Indo potuit vel Gange parari ?
Quantum ex Hesperii gaza, Thracisve Tyranni,
Isto quem affines hauserunt sanguine dextræ,
Cognataque trabes in mutua damna ruentes ?
Sed bene, quod propriis didicit jam *Belga* peric'lis

Jus

Jus colere, Oceano nec se jactare *Britanno* :
 O bene, quod nec sero suis edocta ruinis
 Legem posse pati, & certis consistere metis,
 Gentis in amplexus, quam vindice floruit olim,
Batavia ire parat, nobiscum & jungere dextras
 Festinat, Martis satura, & pertæsa malorum ;
 Denique Lethæis aboleri hæc jurgia lymphis
 Exoptat, placidique petit commercia ponti.
Anglia nec prohibet, docilis sed ponere lites
 Dat veniam facilis, veteresque resumit amores,
Anglia tam pietate hostes quam vincere bello
 Sueta, fide nec clara minus, quam robore dextræ,
 Corpora nec ferro melior, quam pacta ferire :
 Hinc & quæ dudum socia cum gente dolebat
 Invitæ sibi bella geri, haud invita pacisci
 Annuit, & votis male ruptam provida pacem
 Restituit, victæque indulget foedera classi.

Ergo iterum nunc, *Rhene* pater, *Vahalique* superbo
Mosa simul miscens undas, tūque *Amstela* dives,
 Halecumque *Rotera* ferox, nunc mittite vestras,
 Mittite securi *Tamesina* ad littora merces.
 Sic utriusque suis contenti finibus, *Angli*
 Imperio, optata Batavi patientur arenā.
 At nostras post hac fremere & rugire per oras
 Desinat æternum *Leo Belgicus*, inque Tyrannum
 Sese acuens, unguis, animos quoque, vertat Iberum.

Ad Thomam Bathurstum, Armigerum, Medicina Do-
ctorem Ἐντωνίου, cum Gnomologiam Ho-
mericam ei dono mitterem. Ομεόκεντες.

BA'STU' ιδι, διε "Ομηρε, επ' οικία καλα Βαθύρες,
 "Ος τ' ιντερὸς ἀνὴρ πολλῶν ἀντάξιος ἀλλων,
 Νέστος τ' ἐκβάλλειν, ὅπι τ' ἥπα φέρμαντα πίστειν
 Z Ρηϊδίας,

Ρηϊδίας, οὐ γάρ Παιώνος δέι γνέθλις.
 Ὅσιού τέχνη μώκτων σοι, εἰ δὲ π σ χρεώ,
 Οφθαλμῶν σκέπασθε θηκελίων ἀλαωτῶι.
 Εἰ δὲ σὺ ὁκ ἀλαδός, (πολλὰ φίδσαρτο πάλαιοι)
 Εὐ δέ τοι ὁξύς ἄλις κεφαλῆς ἐκδέρκεται δογε,
 Ή θέμις δέι βερπῶν, ἔπει ὁκ ἀφάμαρτες δοδύο
 Τέλ' δέι δικον ἰών, πώ δ' ὁφθαλμοῖσιν ὅπωπας.
 Άλλ' ὥν, ὡ φίλ' Ὀμηρε, διοπεφέτε, ἄττα γερεΐ,
 Γνωμολόγων ὅχ' ἀεισε πάτερ, μέγα κῦδος ἀστῶν,
 Χρήζειν μοι ἔσικας ἀμύμονθ ίπτηθ,
 Οωκεντη τηρέμνόν σ' ὁρέω μάλα γήρας λυγρῶ,
 Γῆρας γάρ ιθόσις τε πέλη, νέσσοις τε μύπη.
 Βάσκ' οὐδεὶ δια ἐπὶ δῶ φίλας ἀνέρες, οὐτ' ὑνόμινα,
 Τέχνης ὀκεανοῦ βαθύρρούς ήδε βαθίσκ,
 Πατέρος ἀκαστούλης · οὐδέ τοι ἐπιτρέρροδος ἔσαι,
 Βεληὴ ἀλεξικάκω, χαλεπτῶν ἀπὸ ιθόν αἰμιών.
 Τὸν δ' ἐλθῶν ἱκέτιδον ἐπει τροσπλύξαο μύθῳ,
 Καί μωρ φωνήσας γωνάζεο ᾧς ἀγρόδιων,
 Χαῖρέ μοι ὡ φίλ' ἐπιρρ, ικέπης δέ πε ἔυχρμαι εἶναι,
 Οὐλέ τε καὶ μέγα γαῖρε, φίλων πλοῦ φίλητε πάντων,
 Χρεὼ βεληὶς ικανῆς με, σὺ δ' αἴδεο, καὶ μ' ἐλέητον,
 Οικτείρων τολιόν τε γέρη τολιόν τε γήνεον,
 Γνυγμαί σε, ἄναξ, Ἀσκληπαδέων ὅχ' ἀεισε,
 Περπερκυλινθόμνθ, σὺ δὲ σωθεο, καὶ με σάωσον.
 Οὐχ ὁρέας, ἀβληχεὸν ὁ μοι δέμας ήδ' ἀλαπαδόν;
 Άλλαδ σύ μ' ιπποι, μώκουι γάρ, μές δ' ἀλεωρίω
 Γίραθ ἀργαλέοιο, κακηὶ τ' ἀπὸ ιθόν αἰμιωε.
 Σοὶ δὲ Θεὸς τῶνδι ἀντὶ χάρειν μλωκεά δίη,
 Περφρων, καὶ τόσα δόιη δοσ φρεσὶ σῆσι μλωσνάς.

Avarus, Idololatra.

IDolum nihil est; sic Paulus Apostolus inquit:
 An nihil est ergo, tu quod, Avare, colis?
 Immō colis Numen supplex in Imagine Regis;
 Nummus enim Regis, Rex & Imago Dei est.

Annē

Annè aurum nihil est, quod tu colis? aspice frontem;
 Quàm fulget! tracta; quàm grave pondus habet!
 At nihil hoc *Pant*o est idolum: nam nihil illi
 Auri est, & nihil hoc scilicet ille facit.

Ignatius Loiola.

Anagram.

Lato igni violas.

Vis dicam quid *is*? quanquam quis, *Loiola*, nescit?
Fax terræ, mundi magnus es ardelio.
 Quàm latè totum volitat tua flamma per orbem,
Ignati, qui ignes spargis ubique tuos!
 Per cunctas gliscunt tua *lata* incendia terras,
Ignipotens, clando par similisque Deo!
Lato igni violas Reges Regumque Coronas,
Infaustum diri nominis omen habens.
 Non * *igni à Jesu misso*, sic omnia latè, * *Luc. 12. 49.*
Et nomen violas æquivocando sacrum.
*Quid *Jesu* titulum jactas, ex Ordine cuius*
*Te *Socium* dici scilicet ipse cupis?*
 At, nisi *Judam* ullum * *Socium* haud appellat *Iesus*,
Judam cum gladiis, cum facib[us]que suis.
 Euge Pater *Jesuita*, novo jam mæte Sodali,
*Qui *Socius* Domini, Discipul[us]que fuit.*

* *Eraups. Matth. 26. 50.*

*Ad Reverendum admodum in Christo Patrem, Robertum
Crettonum, Bathonensem & Wellensem Episco-
pum, Graeca Lingua olim Cantabrigiae Pro-
fessorem Celeberrimum, cuius & Fi-
lius postea ejusdem Lingua
ibidem Professor.*

Qui Græcè Melior, Præful Venerande, vocaris,
Quām faustum veri nominis omen habes !
Nam Melior tu semper eris, contendere tecum
Seu quis doctrinā, seu pietate velit.
Græcè doctorum in primis sis Alpha necesse est,
Ipsa hæc cùm te adeo Κρείττωνα lingua vocet.
Per te Graeca Professorem, Bathonia Patrem,
Utraque fit κρείττων, doctior, & melior.
At Græca sedet in Cathedra tibi filius hæres :
Vix scio, quis κρείττων, Filius, annè Pater.

*Ad Zoilum Homeromastiga,
Post plurima Homeri Encomia, ex variis Autoribus
collecta, Ἐλεγκπιον.*

Zoile tot niveos poteris spectare lapillos ?
Calculus atque tuus discolor unus erit ?
Suspendas potius, nè suspendaris & ipse,
Et * crux censuræ sit tibi pœna tuæ.
Omnia cùm dix'ti, solus regnabit Homerus ;
Omnia cùm dix'ti, Zoile, solus eris.
Hactenus ergo pares, quòd uterque excellitis, ille
Arte suâ cunctos, Zoile, túque tuâ.
Cui palmam tribuunt omnes, tu solus Homerum
Carpis : nec similem tu, nec Homerus habet.

* Vitruv.
Archit. l. 7.
in Proæm.

Cesar

*Cesar at à caliga dictus * damnare Poetam*

* Suet.

Ausus : & huic poterat quid placuisse boni ?

Calig.
c. 34.

Odit? an invidit Vati super æthera noto ?

Quid mirum? socio, Zoile, macte tuo.

Euge! & adhuc tu solushomo tam censor iniquus :

Quomodo? monstrū hominis, non homo, Caius erat.*

* Id. ibid. c. 22.

Ad Eundem Ode Σταλαδηνή.

Homeromastix, improbe Zoile,
Os turpe, tabo *Gorgonis* oblitum,
Livoris cestrum, fel, venenum;
Spuma canis *Stygii*, & paludis:
Qui solus audes nomen *Homericum*,
Qui solus audes numen *Homericum*,
Numen, quod omnes unā adorant,
Sacrilegā temerare linguā.
Infame monstrum, Lerna calumniæ,
Halans Mephitim gutture lurido,
Ter-Sycophanta, scurra cœli,
Mome Deūm, jaculator audax.
Quousque Solem missilibus petes?
Solem Poetarum, & jubar ingenī
Sic dente mordebis canino,
Et rabido lacerabis ore?
Vides, ut omnis doctior orbis, &
Gens tota Phœbi Mæoniæ simul
Conspiret in cultum Camœnæ,
Unius & veneretur aras
Supplex *Homeri?* En quanta virūm cohors,
Vati corollam nectere gestiens,
Festinet ultrò, tura templo,
Et capiti dare ferta sacro!

Enquanta moles te miser obruat !
 Quot ora læsi numinis arguant !
 Quin te reum mox confiteris,
 Testibus innumeris revicte ?
 Crimen fatenti crux tibi debita :
 Hoc præcipit lex, hoc ratio jubet,
 Vult gentium hoc *Niloticarum*
 Et * *Pharie* dominator aulæ.
 At non carebis, *Zoile*, næniâ,
 Lessûve; Musam dat tibi præficam
Homerus, & funebre carmen
 Pangit, & hæc tibi justa solvit.

* Philadelphia, apud
Vitruv. ubi supr.

* Ω πόποι, ἦ μέγ' ἀειστὸν τὸν ἀνθρώποισιν ἔρεξεν,
 "Ος τὸν λαβηπῆρε εποσθόλον ἐχ' ἀγρεφῶν.

In Hypocritam Lynceum in culpis alienis, Talpam in suis. Luc. 6. 41.

Tí βλέπεις τὸ κάροθ, &c.

Improbe, cur atomos aliorum & κάρφα carpis ?
 Inque tuis oculis εἰ αἴσχυντες esse δοκεῖς ?
 Certè in amicorum vitiis qui cernit acutum,
 Hoc serpentis habet, cui pater ipse * *Draco*. ^{Παρὰ τὸ}
 Naturæ vitio qui non sua crimina cernit,
 Præ ligno vetito non videt ille trahit. ^{δεκατίην.}

* Athen. L. 8. de Straton. Citharedo.

In Tripodem, seu Focatorem, Academicum.

Musarum *Mimus* si vis festivus haberi,
 Infatuus nè sis *Momus*, amice, cave.

Scom-

Scommata scurrilésque jocos ad Tartara mitte ;
Sumet tibi innocuos & sine felle sales.

Quid vetat & Tripodem ridentem dicere verum ?
Mordaci at vero radere jura vetant.

Urbano Tripodi esse licet ; licet ? immò necesse est,
Ni pede nitetur quarto, & asellus erit.

Nè sit scurra tamen : *Valeat res Iudicra, palma*
Si mibi non aliâ conditione datur ;

Ludere si bene, sit cu jusquam lädere famam ;
Si nisi mordaces nec placuere sales :

Nec, nisi qui nebulo est perfictâ fronte, facetus,
Nec poterit, nisi quem depudet, esse Tripos.

Tanti est, ut placeas, puram tibi lädere frontem,
Virginem & incestis sollicitare jocis ?

Sit sine dente Tripos, sed non sine aculeo ; & isto
Pungat apis, sed non mordeat ore canis.

Si dentem figit qui fortiter, ille facetus,
Optimus ergo Tripos Cerberus ille Triceps.

Cur sic ingenium constupras scommate purum ?
(Nativus candor non decet ergo sales ?)

Ingeniūmque armas, velut ungue & dente, leonis
Instar ? & infantes non finis esse jocos ?

Dum scurrili halas tetram sic ore Mephitin,
Bomoloche, ingenium hoc dicere vīsne tuum ?

Ingenium ? immò & livor, & ærugo mera, succus
Hic loligineus, non Heliconis aqua.

Quæ vitium sapit, & fines transcendit honesti,
Nec gutta ingenii est, mica nec ulla salis.

Difficile est, cuivis nec contigit, esse facetum :
At facile ingenio est sic dare fræna tuo.

Nec gelatinus adhuc, morsus nec desit aceti ;
Ingenium at si non es sine felle, vale.

Hanc ego Petroni signabo emblemate chartam ;
(Ingeniorum annon Arbiter ille fuit ?)

Arbitrio hoc stemus : Non est jocus, esse malignum ;
Nunquam sunt puri, qui nocuere, sales.

In Tripodem inficetum.

In genium in sacris Musarum nascitur hortis;
 Sed non hanc plantam quilibet hortus habet.
 Stulte, quid ingenium frustra profiteris acutum?
Ex quovis ligno non fit, amice, Tripos.

*Ad D. Henricum Puckeringum, alias Newtonum,
 Baronettum, qui Horologium, & Atramentarium,
 utrumque argenteum, mihi dono dedit.*

Cum scribo, aut tempus numero, revocat mihi donū
Littera quæque tuum, quælibet hora tuum.

In Sacellum Collegii Regalis.

SAlve, Ædes augusta, æquataque machina cœlo,
 Non nisi Regali fabrica digna manu.
 Vix hæc Vitruvius laquearia, vi:ra, fenestras,
 Et tam magnificos struxerit ipse tholos.
 O quam tu obscuras Collegium, in aere pendens!
 Nec vile, aut modicum, sit licet illud opus.
 Par utinam id Rex fecisset, faceretve, Sacello;
 Pulchrior in terris haud Domus ulla foret.

Ad utramque Angliæ Academiam.

Quid de ætate pares geritis sic bella Sorores?
 Sis utravis senior; sanior inde fores?
Utraque

Utraque tam vetus, ut caput inter nubila condat :
Cai & Twine, manus jungite, utriusque pares.
 Mutuus adsit amor ; nihil est antiquius illo :
 Denique quid refert, illâne an illa prior ?
 Arte, ac ingenio certent, (hæc optima lis est)
 Tempore & æquales æmulus ardor agat.
 Moribus & Musis concedat neutra Sorori,
 Nec *Granta Oxonium*, *Granta* nec *Oxonio*.

Tύχη Ομήρω αἴγυρος. Eustath.

Mentio nulla Tύχης in Homeri carmine : claudum
 Ille quidem finxit, loripidémque Deum ;
 Nec cæcus tamen ille adeo, ut cœloque locaret
 Fortunam, & cæcam fingeret esse Deam.
 Quicquid agunt homines, id agunt Zd̄s, Moïs', & Eeurus.
 Hæc rerum causæ, si tibi, Homere, fides.
 Quid verò hæc, Summum nisi Numen, & alma Pronœa,
 Supremi & vindicta Poena ministra Dei.
 Nil agit hīc *Fortuna*, (ratā stant omnia lege)
 Casus nil, Atomi nil, *Epicure*, tuæ.
 Non tu, *Meonide*, volvis sine Numine mundum ;
 Ergo Tύχη nescis, instabilémque rotam.

Quadragesima.

Quadragesima sancta, casta, pura,
 Quadragesima, castitatis altrix,
 Quadragesima, crapulæ flagellum,
 Quadragesima, carnis edomatrix,
 Quadragesima, sanctitatis albæ
 Nutrix sedula, crux at heluonum,

Popæ

Popæ strenua carnifex, gulæque ;
 Cos zeli, vitii severa vindex ;
 Voluptas & amor pii, profani
 Ævi, & luxuriantis, horror ingens.
 Quadragesima sancta, cuius olim
 Exemplar legimus typumque nobis
 (Nobis pro modulo typum æmulandum)
 In lege & legimus dedisse *Mosen*,
 Inque Evangelio dedisse *Christum*.
 Quadragesima, tu semel recurris,
 Toto sed tua vis perennat anno :
 Tu jejunia corporis celebrans,
 Cibi dum minus apparas caduci,
 Saginas animam, intus atque pascis
 Æternâ dape, pane & Angelorum.
 Jugi tu prece, temperantiâque,
 Fræno duplice, fomitem coerces,
 Si non prorsus & eximis, retundens,
 In carne hunc stimulum ; & recalcitranti
 Sensim pabula subtrahens asello,
 Parca & sobria scilicet diæta,
 Ventrem non nimiâ opprimens faburrâ
 Prodest sic animæque, corporique :
 Jejunare igitur, bonum, & salubre est,
 Jejunare hodiè, pium ac honestum.
 * Jejunare jubet Deus vel ipse,
 Jejunare hodiè, Dei Minister
 Rex, Ecclesiâque, illa sponsa Christi.
 Qui se ergo negat esse temperantem,
 Nec leges hominum Deique curat,
 Is te despiciat, tuosque ritus,
 Quadragesima sancta, casta, pura.

* He. bert.

Ad

*Ad Clerum Anglicanum, de nupero quedam Libello,
De Canis Contemptus Cleri.*

Contemni te alii dicant; ego credere nolo;
Cùm sis nec rerum, nec rationis, inops.
Ditior an Clerus, dubito, at non doctior ullus;
Nec *Penia ergo probrum, nec tibi Anæa, parit.*
Qui te adeò temni queritur, clamátque, probatque,
(*Gens homines nimium suspiciosa sumus.*)
Non dicam (nec enim hæc animo, puto, scripsit iniquo)
Contemnum, quem non invenit, ipse facit.

*Ο παλαιὸς χρησότερος. Luc. 5. 39. { ^{*ΟἰνΩ.}
Πατὴρ Ἐκκλησία. ^{ΦίλΩ.}

Vina vetusta, Patres veteres, veteres & Amici;
Hæc tria sunt, ætas quæ meliora facit.
Et Bacchus Pater est; Patres & Vina; *Vetustum*
Et Patrem, & Vinum, da mihi; nolo novum.
* Ως δινΩ νέω δὲ φίλΩ νέω · amphora Vini *Sirac. 9.3.
Cui nova præ Veteri non sapit, ille sapit.

Ad Pindarum Aquæ pariter ac Vini Encomiasten.

*Αεισον μὲν ὕδωρ. *Αἰνὶ παλαιὸν μὲν δινον.

Cygnus aquâ gaudet: quid mirum si ore rotundo
Dircaens Cygnus cantet, *Αεισον ὕδωρ?
Pindare, aquam laudas, laudas &c, Pindare, vinum;
Sic & aquâ vinum diluis ipse tuum.
Quin & nos laudare veteris vis, Pindare, vinum;
Præ quo quantumvis opima fordanet aqua.

Nec

Nec tu, laudator vini ni, Cygne, fuisses,
Tam bona scripisses carmina, potor aquæ.

De Urbe Londino post incendium restaurata. Paredia ex Martiale.

Qualiter Assyrios renovant incendia nidos,
Una decem quoties secula vixit avis :
Taliter exuta est veterem *Nova Troja* senectam,
Phœnix post cineres jam rediviva suos.
En ligna in lateres, lateres in marmora vertit,
Nec citò jam tardo præda futura Deo.
Cernimus & tenues etiam nunc crescere vicos,
Et modò quæ fuerat semita, facta via est.
Aufert nec totum temerarius institor Urbem,
Nec Prætor medio cogitur ire luto.
Sic purgata igni *Trinobantias* aurea fulget,
Et flammis facta est jam speciosa suis.
Major & incensæ fama & decor additus Urbi ;
Si non arsisset, fulserat illa minùs.
Nunc & damna juvant ; sunt ipsa pericula tanti :
Lignea non poterant tecta manere diu.
Nempe prius veteres, & quas nec noctua vellet
Esse suas, cives incoluere casas.
Nunc quām magnificæ surgunt tibi turribus ædes,
Urbs nova, & auratis splendida tecta tholis !
Pulchrior es decies : nec tu tamen ergo videris
Incendisse tuas scilicet ipsa domos.

In Dosonem.

Nil mihi das, tantùm dicas te, *Doso*, daturum :

Doso futurum illud rūs mihi semper olet.

Partici-

Participem in præsens, si vis urbanus haberi;

Néve futurus sis, nec fruiturus ego.

Nè me promissis lacta, sed munere pasce,

Non sum infans, sed vir; sit mihi adulta Charis.

Nil dare, verbadare est; promittere non dare, Doso est:

Immò ego nil mallem, quām mihi verba dares.

In Illiteratum quendam Libris abundantem.

Illitteratum quendam abundantem Libris?

Nonnè Ὁξύμωσιν hoc? Et an quisquam potest
Πολύειατρός esse pariter, atque ἀγέρματος?

Dives Librorum, idēmque litterarum inops?

Librīne possunt esse & absque litteris?

Inopémve copia hunc facit, vel invenit,

Quā nescit uti? Vane Librorum heluo,

Thesauri inepte conditor pulcherrimi,

Quid profuturas nil tibi res congeris?

Canis ut aenis, sic & incubas libris,

Dum sola κτῆσις, χρῆσις at nulla, est tibi?

Inediā avarus ipse sic perit *Midas*,

Medio vel auro: Sic aqua in media miser,

Cinctusque pomis, maceratur *Tantalus*.

Libri libris emuntur: an, qui ditior,

Ergo futurus seculi *Varro* est sui?

Doctum per ampla Bibliotheca si facit,

Quām tu eruditus, tot Libros habens, *Tryphon*!

Ad temperantiam. Ode Ἐγκωμαστική.

OAlma mater, Diva Temperantia,
Parens Hygeiæ, mentis & bonæ soror,

Bona

Bona mens & ipsa ; quippe, quod *ωζες φρένας*,
 Te Græca rite lingua Sophrolynen vocat.
 Saburra ventris corpus ac animam gravat ;
 Cos ingenii tu, nè sit aut pingue, aut hebes,
 Tu lima, foedum mentis abstergens situm ;
 Cerebrum & mephitis tetra nè turbet, caves,
 Et officinam spirituum puram facis.
 Tu castitatis, & sacri columen tori,
 Tu crapulæ antidoton, repagulum gulæ,
 Frænum appetitus, & flagellum Dæmonis,
 Sufflamen ingens impetus libidinis,
 Immundi & averrunca Diva Spiritus.
 Tu fida custos & satelles corporis,
 Podagræ ruina, Veneris & Bacchi fuga.
 Tu Microcosmi robur, & vita, & salus ;
 Per te valent & membra, nec dolet caput,
 Nec pes laborat, ægra nec tremit manus,
 Nec palpitat cor, nec gravis tumet lien.
 Tua ergo sana quotquot & salubria
 Monita sequuntur, alma Temperantia,
 Illos profectò tu ferè Deo pares
 Similesque reddis, vix mori & tandem sinis.
 Servata per te salva gens mortalium
 Ad Inferorum serò descendit domos.
 Per te Sororum pensa, fatales coli,
 Diu trahuntur, fitque mitis Atropos.
 Per te infrequentes transeunt manes Stygem,
 Cymba & Charontis sapè onere caret suo,
 Vacuásque sedes, tamque raros hospites,
 Miratur Orcus, Ditis ac atri domus.
 Per te otiosi friget ars Macbaonis,
 Nec Æsculapii fervet olla, tam malè
 Habent Medentes quando alii per te bene.
 Panacea sola nempe vita sobria.
 Quid ergo tu, *Galene*, tûve *Hippocrates*,
 Nil profutura pharmaca, & vanas doses,

Inepte,

Inepte, misces ? optimus medicus sibi est
Modicus cibi, & qui viicitat parcâ manu.

Das sanitatem sola Temperantia :

Pandora per te pyxidem clausam tenet,
Nè dira terris febrium incubet cohors.

Medicas sed & tu pyxides clausas tenes,
Opus molestis nè sit unquam pharmacis,

pilulis & ipso morbo amarioribus,

Quibus clientes, ceu pilis, ludit suos

Themison avarus ; quippe non his jam locus :

Morbo cuivis hoc medicamentum satis,

Prophylacticon si Moly sumatur tuum,

O alma mater, Diva Temperantia,

Parens Hygeiae, mentis & bonæ soror.

In Straffordii, Laudi, & Regis Caroli Primi, cædem.

MOrte tuâ, Strafforde, recisa est dextera Regis ;
Lando obtruncato cæsa sinistra manus.

Quid restabat adhuc, nisi ut ipsum turba rebellis

(Proh scelus infandum !) percuteretque Caput ?

Hoc Capite absiso, & sublato qui Kæg læs,

Anglia multorum bellua fit capitum.

*In Theatrum Oxoniense, & Prelum Typographicum,
Archiepiscopi Sheldoni.*

BEllostanâ Actus qui nunc spectantur arenâ,
Præsentes laudant suspiciuntque Sophi.

Bellostana olim Monumenta perennia Præli

Venturi relegent suspiciuntque Sophi.

Sermo

Sermo ad præsentes, ad seros charta nepotes
 Dimanat; nempe hæc permanet, ille fugit.
 Verba volant, sed Scripta manent : Vox viva docebit
 Viventes, Libros sec'la futura legent.
 Præsenti simul & venturo prospicit ævo,
 Qui Scenam Musis erigit, atque Typos.
 Sheldoniano omnis cedet labor ergo Theatro,
 Ni præstet Prælum fortè Typographicum.

In illud S. Hieronymi in Psalm. 91.

*Non invenimus in Scripturis Sanctis sanctum aliquem
 Venatorem; Piscatores invenimus Sanctos.*

Captamus terrâ prædam, captamus & undâ :
 Vix satiant nostram cuncta elementa gulam.
 Venentur capténtque alii volucrésque ferásque;
 Captandi pisces ars mihi sola placet.
 Non amo venatum; sunt hæc tentamina Martis :
 * *Piscatum vado; hoc pacis & artis opus.* * Joh. 21. 3.
 Nescio quid feritatis habet Venatio, sylvis
 Dumque feras sequimur, nos facit esse feros.
 Sanguine & humano Venatrix Delia gaudet :
 Nimirum hoc didicit tot perimendo feras.
 Quantus ibi clamórque virûm ac hinnitus equorum !
 Qui strepitus, pulvis, cornua rauca, canes !
 At tremulos lentâ qui dicit arundine pisces,
 Quàm placidè facit hoc, arte dolóque bono !
 Retia tenduntur ? pisces en sponte subintrant,
 Vi nullâ, nullo præda petita sono.
 Absque omni strepitu capitur gens muta natantûm ;
 Et Piscatoris semper arundo filet.
 Nulla canum feritas, violentia nulla virorum ;
 Nullus & insanus clamor ad astra volat.

Tum

Tum ripâ mollique sedens in gramine Teut&s;

Aut hymnum, aut oden, aut epigramma facit.

Piscatorēm hominū fecit te, Petre, Magister;

* Venatorem hominum tēque, Tyranne facis. * Gen. 10.9.

* Venatur preiosam animā mala femina; Verbi * Prov. 6. 26.

Sed piscans hamo vir bonus * arte capit. * 2 Cor. 12.6.

Deniq; * Pisciculi nos, sacrâ & nascimur undâ: * Tertull.

Christus & est Græco Piscis * Acrostichio.

* I. X. Θ. T. Σ.

In Ulyssem, & Penelope.

IN porcos Circe socios mutavit Ulyssi,

Pellexit tamen hunc in sua vota procax.

Interea Regina Ithaces, absente marito,

* Porcos an plures nutriit, annè procos? * Hom. Od. 5.

Mutuo amici ergo sibi ad haras usque fuere

Vir Laertiades, sponsaque Penelope.

In duplicem (si placet) Tonsuram, Petri, & Pauli. Vid.

Salmas. De Cæsarie & Comæ.

Est tonsura duplex, Pauli una, ac altera Petri;

Verticis hæc, illa at totius est capitis.

Romano Capiti hæc Petri placet, & quia Petri,

Et quia sic tonso crine corona manet.

Spinea nec Christi hæc tam designata Corona est,

Aurea quam Papæ, & Pontificalis apex.

In tria Symbola.

Symbolum Apostolicum, Nicenūque, Athanasīque,
Hæc tria sunt unum; en altera Sancta Trias!
Non quòd hypostaseon Trias hæc, sed * hypostasis una
Sit sperandorum scilicet una fides. Iacob. 11. 1.
Una eadēmque fides; tria symbola, symbolon unum;
Quippe unam tradens formula trina fidem.
Symbolum Apostolicum, Victoria, Vita, sequuntur:
Faustum ô Nicae nomen, & Athanasi!

Demosthenes & Lais.

CAra nimis fuerit quòd fortè Corinthia *Lais*,
Haud pretium, licet hanc, Attice Rhetor, amas.
Hâc face torris, *quum mirabantur Athena*
Torrentem; at tanti non *ueravocay* emes.
Sic qui pro * *populo* dicendi * *robore* polles,
Pro *Λαῶ*, at contra *Λαῖδα*, *robur* habes.

In nuperum Libellum de Causis Contemptus Cleri.

ERGO * stupor mundi *Clerus Britannicus* estnè * *Episc.*
Contemptus? quæris, cur? ego quæro, cui? Hall. Co-
Laudat hic, invidet alter, & alter fortè reprendit;
Qui Clerum hunc ausit temnere, rarus erit.
Cum *Calices* olim ex *auro* (*vetus illa querela*)
Fortè *Sacerdotum lignea turba* fuit.
Nunc fulvo *Aronis floret* cum *Virga metallo*,
Contemptus Cleri quæ ratio esse potest?
Quid si degeneres habet hæc Ecclesia pullos?
Contemptumne auri scoria mixta parit !

Ad

*Ad Reverendum Virum, Robertum Hitchium S. T. P.
Metropolitica Ecclesiae Eboracensis Decanum, Tu-
torem sum colendissimum.*

Quantum Petropolis concedit Metropolitæ,
Tantum ego tam parvus, Magne Decane, tibi.
Tu me olim *Granta*, tenerum & puerilibus annis,
Finxisti curâ, Vir Venerande, tuâ.
Ter trinas illic colui te præside Musas,
Præclara in *Triados* magnificâque Domo.
Hinc quod scribo tuum est, siquid tamen aptius exit,
Seu ratio id dicter, religiove mihi.
Seu Logicus, seu Theologus, seu fortè Poeta
Fio, meum nihil est scilicet, omne tuum.

— Κακὸς θνεῖα, γαστήρες ὀργαί.

IPΘ μὲν κακὸς λύ, μετὰ δὲ φρεστὴ γαστὴ μαργῆ.
Γαστήρες διω ὀργαὶ μαργαὶ ζαπνοὶ ὄμως.

Cur piger est venter, qui fercula ad omnia velox?
Quippe operando piger, qui comedendo celer.
Ignavus venter mala bestia, bestia venter,
Et malus ignavus, * venter & ipse malus. * Hom. Od. p.

In Philomelam.

Tu quid *amas*, Philomela? an *oves*, aut mitia *poma*?
Syllaba ni fallit, sic Philomela sonat.
Immō *melos*, modulōsque: & sunt tibi cantica curæ:
Melli fluo & dulces fundis ab ore sonos.

*Etaſin ergo facis, variatque prosodia vocem,
Dum replicas cantus ingeminasque tuos.
Denique prolixo gaudens modulamine, melos
Producis, longum dum, Philomela, canis.*

Mandus illex; Caro pellex.

COrporeos intramuros peccatur, & extra :
Illex & pellex sunt elementa mali.
Nil intra est sani, nil extra in rebus honesti :
Illucimurque foris, *pellicimurque* domi.
In vitium trahimur, dum fallimur *illice* mundo,
Et capimur propriis, *pellice* carne, dolis.
His ades, & plaudis, Satana, & tua retia tendis :
In nos hostilis sic movet arma Trias.
Altera sed *Trias* est ; tribus his & fortior *Vnus* ;
Sufficit & nobis gratia, *Christe*, tua.

Feneratores, venatores
Toxos, toxos
Fenus, fetus } *pecunia.*

Non est tam sterilis Regina Pecunia, *fetus*
Quin pariat prægnans facta subinde novos.
Immò superferat ; lepori id quod convenit omni :
Tot venatores hinc habet iste lepus.

Ad

*Ad Virum Nobilissimum Doctissimumque, Dominum
Joannem Cottonum, Equitem Baronetum.*

Cottone docte, litteris ornans opes,
Cottone dives, opibus ornans litteras;
Pauci locupletes legunt nunc tot libros,
Pauci eruditi colligunt nunc tot libras.
Libri, libræque, liberos homines decent,
Et liberales; sic bonas artes vocant.
Reges ut esse Philosophos voluit *Plato*,
Uinam ita nunc aut doctiores divites,
Aut dixiores docti in orbe viverent!
Cottone, næ tu dives es Platonicus.

*In divinum Poema (cui titulus Templum) Georgii
Herberti, Ingeniosissimi juxta ac Pientissimi
Poeta, necnon Oratoris publici Academie
Cantabrigiensis & Collegii SS. Tri-
nitatis ibidem aliquando Socii.*

ZElus & ingenium, Pietas & acumen, in uno,
Par insigne, unquam si coiere Libro;
Hic tuus, *Herberti*, est: & tu punctum omne tulisti,
Qui tam dulce potes sanctificare melos.
Quae cecinit sacros æquæ actua suaviter hymnos,
Hæc vel *Davidis*, vel Lyra nulla fuit.
Ergo quid huc nostras juvat invitare Camœnas,
Ut tenuent parvis Cantica magna modis?
Frustra ego nam tantas conarer carmine laudes,
Aut pedibus Templi scribere metra tui;
Nimih vel *Sancta* calamum daret ala *Columba*,
Prunáve ab altari tangeret ora tuo:

Dénique ni sacros sentirem corde calores,
 Enthea queis tecum par mihi vena foret.
 Sit mihi fas igitur proprias tibi reddere voces,
 Hortos éque tuo fonte rigare meos :
 Nam melius laudare tuum, divine Poeta,
 Non potero, quâm tu Nobile Regis * Opus.
Quid Vaticanam Bodleianamque objicis, hospes?
Unicus est nobis Bibliotheca Liber.
 De proprio tamen hoc addam ; Nec sanctior alter,
 Nec melior mihi, post Biblia Sacra, Liber.
 Quando ergo in terris non est divinior Hymnus,
 Cantio nec Templo par similisve tuo ;
 Restat ut in cœlis æterna poemata pangas,
 Angelicóque canas carmina digna Choro.

* Ταῦτα δέ τοι.

In morbos hujus avi Epidemicos.

SObrietas abiit, terras cum Astræa reliquit,
 Almáque Sophrosynes fugit Hygeia comes.
 Cum vitiis crescunt morbi : quò pronior ætas
 In Vinum & Venerem, sanior inde minús.
 Dente sepulcrum ipso fodimas, dum pabula vitæ
 Semina sunt morbis ac elementa novis.
 Fatum alimus venis : quâ parte intramus, abitur ;
 Et sensim carpit membra libido vorax.
 Heu ! miseri Stygias ultrò sic quarimus undas,
 Ante diem propriis emorimurque malis.
 Sic mortem ambimus, morbosque accersimus ultrò,
 Dum Paphiæ & Baccho pinguia sacra damus.
 Hinc Arthritis atrox, puerisque infesta Rachitis,
 Et, non tam priscis cognita, foeda lues.
 Nec non Crapula cruda, gulæ & Cephalalgia proles,
 Indocilisque sitim pellere, dirus Hydrops.

Scorbu.

Scorbutus porrò, & Scelotyrbe, Epidemica nobis
 Heu mala, vix *Ceo* sat bene nota seni.
 Fundit at hos hodiè *Pandore* è pyxide morbos
 Et *rerum* atque hominum prodiga luxuries.
 Larida lascivas Scelotyrbe ulciscitur artus,
 Et madidum punit sœva podagra jecur.
 Mox vesica gravat, lenta ac *urina ruina* est ;
 Quod citò adesse liquor, tardius ire solet.

In Anabaptistas rebelles.

Qui Bellum illicitum, clamant, sunt ecce Rebelles :
 Et cum Rege suo bella cruenta gerunt.
 Annè ipsis igitur solis bellare licebit ?
 Immò sibi solis multa licere putant.
 Tu nempe Interpres juris, Fanatice frater,
 Solus es, & legum tu monopola tibi.

Ad Joannem Shermannum, A. M. Coll. Trin. Socium, de eruditissimo suo Tractatu, In illud Paulinum. Act.
 17. 28. Τε γδ καὶ πλέον ἐσμέν. Περφηπτόν.

* **I**N cœlo testes sunt Sol & Luna fideles, * *Psal. 89. 35, 36.*
 Majorēisque probant lumina magna Deum.
 Quando igitur verus fuerit de numine testis,
 Cum Sole & Luna semper Aratus erit.
 Tu quoque, qui Cilicis narrasti verba Poetæ,
 Et tua cum cœlo fama perennis erit.
 Nè temne augurium ; nam nos quoq; numen habemus;
 Crede mihi, vates entheas turba sumus.

Ad Lectorem in laudem Operis & Autoris.

Lector, in hoc certant, Pietas, Doctrina, libello :
 Nescio num primas illa, vel illa, ferat.
 Hoc scio, quod punctum, quitam bene sacra profans,
 Ethnica divinis, miscuit, omne rulit,
 Scintillam veri dum Sanctus Apostolus isto
 Ex Cilice excudit, porrigit ille facem.
 Sacrum Gentili de stercore colligit aurum,
 Dum vertit Græci jugera multa Soli.
 Eruit & gemmas, veterum dum ruspat in agris :
 Paucis ingenii tam bene Aratus ager.

In Poetam à S. Paulo citatum.

Cretes & Cilices inter τείχη κατὰ γάνυσα
 Sunt duo ; quos testes pagina sacra vocat :
 Nec puduit Græcos te, Paule, citare Poetas,
 Hic vel Cretensis sit licet, ille Cilix.
 Sic Deus è tenebris educit lumen ; amaris
 Sic vos ex herbis mellificatis, apes.
 In scriptis hominum sit quodvis γράμμα γένεστε,
 Ast in divinis ἐθνῶν ἡγετα γένονται.
 Non ulla hic narrant Cretes mendacia ; nullos
 Immò Solœcismos ipse Solensis habet.

In Sartores & Sutores Schismaticos.

Tunicam ecce Christi scindit inconsuitem,
 Secatque, Sartor Schismaticus, Ecclesiam.
 Acu sibi immò rem videtur tangere,
 Ecclesi-

Ecclesiam cùm turbat, & lites mover.
 Quippe ille vitam hâc arte sustentat suam,
 Secando pannos, ergo scissuras amat.
 Cum pelle tendens Cerdò conscientiam,
 En erigit setas, supra & crepidam sapit,
 Suóque Sacra cuncta metitur pede ;
 Tritis cothurnis calceos addens novos,
 Veteresque pigmento simul novo oblinens.
 Utriusque crimen artis emblema est suæ ;
 Per schisma victim & Sartor, & Sutor, parat,
 Et uterque scindens & secans questum facit.

In Hospitium Gerardianum Coll. Trin. Cantab. vetustate collapsum, & Episcopi Hacketi munificètiā de novo nuper extructum.

GErardi Hospitium, pars antiquissima Sanctæ
 Heu cecidit Triados, pars memoranda, Domus.
Demetrii inventum, quassandis machina muris,
 Non aderat ; senio corruit illa suo.
Parietibus laceris, nec sat tibicine firmo,
 Vim venti atque minas non tulit illa graves.
Sensim igitur magnam traxit concussa ruinam,
 Et jacuit tandem pulvere mersa suo.
Non tulit Hackus, casum miseratus iniquum,
 Parte sui Triados nempe carere Domum ;
Cujus & ipse ingens olim decus : erigit ergo
 Munifica lapsam restituicque manu.
 a Hospitium Regis nobis fuit antè vetustum ;
 b Praefulsi Hospitium nunc erit ecce novum.
 Praefulsi hoc opus est : I nunc, fanatica turba,
 Nomen honorandum & Praefulsi esse nega.

^a Kings Hostle. ^b Bishops Hostle. *Hodiè sic dici cœptum.*

*In Martialem Poetam à nonnullis, necnon in antiquis
Librorum suorum exemplaribus, Cocum
cognominatum.*

Tu nec *Mistyllus*, puto, nec *Taratalla* fuisti;
Miror te unde *Cocum*, *Marce* poeta, vocant.
Uno quod *Xenia* in libro & tot fec'la parasti,
Ergo tu, vates *Bilbilitane*, *Cocus*?
An sale quod condire & aceto carmina nosti?
O purum si sal esset ubique tuum!

Symposia, Convivia.

Sive

De Luxu Romanorum.

Symposia à Græcis, Convivia dicta Latinis:
Dat laudi hoc linguae * *Tullius* ergo suæ. * Lib. de Senect. Graco more bibunt, per græcaniūque nepotes,
Si nimirum illi, vel tibi, Plaute, fides.
Quid si in Romulidas Græci hæc convitia fundant?
Sæpe mero fertur cum calnisse Caro.
De luxu Romanorum & tua pagina, Meursi,
Narrat, & æternum denique testis erit.
Mallem in *Sympasio* jam septem utcunque *Sophorum*,
Quod Cheronensis tradidit, esse comes;
Quam Maurusiacis Conviva accumbere mensis,
Sive Æsopæ tuis, sive Luculle tuis.

Poeta, Equites.

Oivός τοι χαείεν πέλει μέγας ἵππος ἀστερώ. Athen.

Dipnos. L. 2.

CArmina fortè putas fieri *sermone pedestri*,
 Cùm currant pedibus metra sonora suis.
 Musa caballinos glomerat tamen ardua gressus,
 Immò volat dorso, *Pegase*, vecta tuo.
 Quisque poeta eques est (nè jactet stemmata *Naso*)
Ordinis &, quamvis pauper, *equestris* homo.
 Sidera sublimi feriunt & vertice Vates,
 Quando Oratorum gens bona repit humi.
 Inque altum tendunt versus, & sidera lambunt,
 Dum miser in terra, sermo solute, jaces.
Vinum etiam vati (testis pater *Ennius ipse*)
Grandis equus, Musas & super astra vehit.
 Indiget ast equus hic fræno, nè fortè poetam
 Sessorem excutiat, dejiciatque suum.

In Episcopatum & Calvinum.

ACademicus hic est error, aut Epidemicus,
Calvinum in istum quo invehuntur plurimi,
 Pro Præsulatu zelum ut ostendant suum,
 Ac si is fuisset Episcoporū malleus.
 Quòd si ^a popularibus ejus, ac ^b ipsi fides,
 Haud ille iniquus Ordini huic sacro fuit.
 Verum & fateri si licet, nollem lubens
 Largiri Acephalis, Aerī aut sequacibus,
 Causæ hunc patronum, lumen & columen, suæ.

^a Molinæo, Durello, aliisque. ^b De Reform. Ecclesi.

In Distichon illud Petronii Arbitri.

*Crede ratem ventis, animam nè crede puellis ;
Namque est femineà tutior unda fide.*

Cum Nero, Petroni, veterem te infidus amicum
Sustulit, immuto sic Epigramma tuum.
*Crede ratem ventis, animam nè crede Neroni ;
Namque est Cesareà tutior unda fide.*
*Quanquam non opus est immutem : cùm Nero nempe
Pythagoræ nupsit, nonnè puella fuit ?*

Poeta plerisque feminis iniqui.

Cum fuerint ipsæ sexu sequiore Camœnæ,
Cur mordet sexum Musa proterva suum ?
*Femina nulla bona est, tu, Petroni Arbiter, inquis ;
At non arbitrio hæc statve caditve tuo.*
Intolerabilius nihil est quam femina dives :
Ergo suas mulier tam malè tractat opes ?
At quid si tanto sequiorem scomitate sexum
Qui petit, ille ipse est intolerabilius ?
Femina dives enim spurco pejorne poeâ,
Qualis *Bibilicus* cum *Juvenal.* suo ?
Femina νᾶνα χέλῳ · duo mollia tempora tantum ;
Quando erit in thalamo, quando erit in tumulo.
Quid jam *Meonides* ? Ετει εκέν πά τι γνωξί .
Nulla fides : inque has multa *Menander* habet.
Multa habet & *Plautus*, lepidique *Terentius* oris,
Queis lena & meretrix paginam utramque facit.
Denique *Misogynus*, nullâ ac si matre creatus,
Euripides, & cui femina nulla placet.

Miramur, discerpserunt si Mænades *Orbea*,
Feminea & vatem sic fuit ulta manus ?

*Vinum post prandium, inebriat. Dictum Rabbin.
apud Buxtorf.*

SEra nimis venit ecce remotis amphora mensis :
Tam bene conveniunt Bacchus & alma Ceres.
Forsan convivas adspergi flore Lyæi,
Et fert sobrietas, nec medicina vetat.
Post epulas calices haurire & prandia plenos,
Nec fert sobrietas, & medicina vetat.
Da mihi, nec nimium, puer, inter edulia vinum,
Dumque cibum sumo, tu mihi Bacche veni;
Bacche comes Cereris; da ferc'la, aut tolle Falerna :
Hæc, quæ non prosunt singula, juncta juvant.
Quam tempestivum post prandia denique vinum,
Et podagra, & Venus, & crapula, testis erit.

In Ovidium exulum.

CArmina qui scripsi molles spirantia flamas
Plurima, per varios distribuenda *tomas* ;
Ecce *Tomas* exul missus, dedisco calores
Nunc inter gelidos *Naso* poeta Getas.

Ad Pacem, Ode Encomiastica.

ODulce nomen *Pacis*, amabile
Et dulce nomen, res at amabilis

plus

Plus ipsa longè dulciorque, &

Innumeris potior triumphis!

Pax alma, cœli depositum, Dei
Insigne donum, denique & optimum,

Pax omnium votum & voluptas,

Harmonia ac utriusque mundi.

Pax, & cōmes fidissima gratia,

Cœlestis Astrææ & parilis foror,

Pax artium altrix, Pax agrorum,

Pax hominum pecudūmque custos.

Ala una tu, Pax, altera Veritas,

Columba Sancta ad nos quibus advolat;

Et mista Pax cum Veritate,

Certa malæ * medicina gentis.

Per te fugatur trux Nemesis, furor,

Ferox Enyo & gentibus exulat,

Et ira qua procudit enses,

Et miseris inimicat urbes.

Per te Camœnæ, per te Academæ,

Vigent: vaganti frana licentia

Imponis, amotisque culpis,

Tu, veteres revocasque mores.

Per te coluntur justitia, & fides,

Candorque morum, ac ingenuus pudor,

Et, castra queis invisa, per te

Relligio pietasque florent.

Sopire lites tu docilis, Dea;

Tu charitatis scilicet obice

Serâque compescis tumultus,

Limina belligerique Jani.

Mundi halcyon tu, turbidum & Adriam

Fluctusque ponis; nuntia tu Noæ

Columba, testans ramo olivæ

Diluvium citò transfiturum.

Opes, Amaltheum & fertile copiæ

Cornu beatæ, te, bona Pax, simul

* Jer. 33.6.

Sequuntur, ô tutela rerum
 Unica, præfidiumque terræ.
 Cùm Pace nobis nil melius datum,
 Christi ergo primum hoc munus, & ultimum;
 Secum tulit, post se reliquit,
 Ille oriens, moriensque, Pacem.
 Beata Virgo cùm pèperit Deum,
 Pax nempe terris, dulce melos fuit,
 Et magna pars Natafis hymni,
 Quem cecinit chorus Angelorum.
 Suísque tandem Discipulis vale
 Dicens Magister Maximus, unicam
 * *Pacem relinquit, dâique pacem,*
 Perpetui monumentum amoris.
 Quin tu, cruenta ô bellua, desine,
 Immane monstrum, filia Tartari,
 Bellona, ferratis & urbes
 Dentibus & lacerare gentes.
 Et viperino tu sate sanguine,
 Vel tigre sævo, Mars, nec enim Jove,
 Dei flagellum, dux malorum,
 Pestis atrox, hominumque clades,
 Enses reconde, hos & situs inquiet,
 Telamque in armis texat aranea:
 Fac te nec ultra Christiani
 Perniciem opprobriūmque mundi.
 Pax alma, nobis denique tu redi,
 O dulce Christi pignus, & arrhabo,
 Redi misello, grata & hospes,
 Jämque diu nimis exul, orbi.

* Joh. 14. 27.

In Henricum Octavum, & Reformationis ansam.

Quae causa cunque movit *Henricum* grave
Papalis excutere jugum tyrannidis,
Roma & superbæ nuntium remittere,
Ansam Reformandi hanc dedit nobis Deus,
Deus, è tenebris qui potest lucem dare.
Evangelî tum putioris phosphorus,
Lutherus ingens, splendidum effusit jubar :
Huic obstat mox primùm, & hostem se tulit,
Henricus acer, postea at Papæ magis.
Defensor ille sic fidei verus fuit
Adversus ipsum, qui titulum primus dedit.

Ad Janum.

Jane biceps, anni vertentis magne *Patulci*,
Clusius ô Templi tu, Pater, esto tui.
Tu limen compesce tuum ; nè erumpat Enyo,
Gallus, Iber, Batavus, neu fera bella gerant.
Vicinæ coeant æterno fædere gentes ;
Angliacas vexet spina nec ulla Rosas.
Aurea pax placidis orbem circumvolet alis,
Condantur frameæ, ac *inqüinet arma situs*.
Plurima, *Jane*, tuis sic detur strena Calendis,
Tergeminus geminæ & sit tibi frontis honos.

In

*In Thomam Becketum Archiep. Cantuar.
Pseudomartyrem.*

STrenue Romanæ Beckette tyrannidis Atlas,
Cui vitâ potior Pontificalis apex :
Hildebrandinum qui sanguine dogma luebas,
Mancipium & Papæ denique Martyr eras :
Non laudo factum, sacra quod in *Æde* peristi,
Digne mori, *Thoma*, at sic neque digne mori.
Quippe diu in Regem tu perfidus atque rebellis,
Nescius *Henrico* & subdere colla tuo,
Hinc te Roma suo Sanctorum scribit in albo ;
Papa Monarchomachos *Sanctificare* solet.

ANgligenum primus (peregrè huc venere priores)
Thomas Darverni Metropolita fuit :
Quo pejor causa, & noxa, improbiorque superbi
In Regem & Patriam Præfus ilia suam.
Legibus exemit Clerum, Regique resistens
Romam appellavit, Martyr an ergo foret?
Alteri & *Henrico* Papam quoque prætulit alter
* *Thomas*, & Martyr nec magis ille tamen. * *Morus*,
Dispar poena ; *ex iure*, ejus, tua *barbara*, causa
Læsa at Majestas par utriusque fuit.
A Rege ad Romam qui appellat, Sanctus habetur ;
Cui Papa est major Cæsare, Martyr erit.
O nequam Sanctos ! ó Martyras ergo rebelles !
Hac mercede nefas & scelerata ipsa placent.
Quenquam habet in terris aut Rex Cæsarve priorem ?
Num Martyr *Thomas* ? non ; nisi Papa Deus.
Subditus ille igitur Regi, cui denique Sanctus
Et Martyr *Thomas*, an bonus esse potest ?

In Britonem, & reliquos Becketti percussores.

Cum Romam excurrit contemto Cæsare Præful,
Non *typus* hic *gregis*, at *typhus*, amórumque sui.
Qui templum Christi maculárunt sanguine *Thoma*,
In Regem hos cæcus scilicet egit amor.
Becketti tamen est pejor, quām *causa Britonis* ;
Hic facinus Domino præstirit, ille sibi.

Et patriâ Brito verus hic, & non nomine tantum,
Regis honorem adeò vindicat ecce sui.
Cum tribus hic aliis Becketum obtruncat ad aras :
Sic illum ad plures fæva quadriga vehit.
O dirum facinus ! meruit fortasse perire,
Debut, at non sic debuit, ille mori.

In Homerum Grecos leonibus, Trojanos ovibus aut agnis comparantem.

Si tu Trojanus, non Græcus, Homere, fuisses,
Non agnus fuerit Tros, Danausque leo.
Forsitan & inversis lugeret Gracia fatis,
Torpè Agamemnoniæ diffugerentque rates.
Trojaque jam stares, Priamique arx alta maneres ;
Nec foret Argivo Pergama præda duci.
Fortè nec *Bacida*, ni sic voluisset *Homerus*,
Fixerit *Andromaches* Pelias hasta virum.
Quin celerem potius superaverit *Hector Achilleum*,
Hector hic, Heroum qui unus in orbe novem.
Quid non *Maenides* & *Musæ* & carmina possunt,
Queis lenus & fortis sit, timidusque leo ?

In Hobbium à Cumberlandio confutatum.

Pellibus exignis includitur *Hobbius ingens,*
Ingens & vasto corpore Leviathan.
 Ecce Gigantem istum jam *Cumberlandius heros*
*Prostravit: cessat * Iudere Leviathan.* * Ps. 104. 26.
 Et tu desinis, *Hobbi, equitare in arundine longa,*
Postquam haret lateri talis arundo tuo.
 At *Cumberlandi* quām formidabile nomen,
Tali de monstro qui spolia ampla tulit!
 Macte, malæ fraudis domitor, defensor honesti,
Legum Natura, justitiæque pugil.
 O quantum debent, quas læserat *Hobbius ambas,*
Recta simul Ratio, Religioque, tibi!

*In Vitam Mr Georgii Herberti, ab Isaaco Waltono
scriptam.*

O quām erubesco, cūm tuam Vitam lego,
Herberte Sancte! quāmque me pudet meæ!
 Ego talpa cæcus hic humi fodiens miser;
 Aquila volatu tu petens nubes tuo.
 Ego choicum vas terreas fæces olens;
 Tu (sola nam *Urania* tibi ex Musis placet)
 Nil tale spiras, sed sapis cœlum & Deum,
 Omníque vitæ, Libri & omni, lineâ;
Templūmque tecum ubique circumfers tuum,
Domiporta cœli, cui d. mus propria optima:
Ubi Rex, ibi Roma, imperi sedes: ubi
Tu, Sancte Vates, Templum ibi, & cœlum, & Deus.
Tu quale nobis intuendum Clericis,
Speculum sacerdotale, tu qualem pii
Pastoris ideam & libro & vitâ tuâ,
Tu quale Sanctitatis, & mentis bonæ,

Morūmque, nobis tradis exemplum, ac typum,
 Typum * Magistro scilicet similem tuo.
Exemplar illud grande qui solus fuit !
 Canonizet ergo Papa, quos tandem velit,
 Sibique Sanctos, quos facit, servet suos,
 Colatque; Sancte Herberie, tu Sanctus meus,
Oráque pro me dicerem, si fas, tibi.
 Sed hos honores, par nec est Sanctis dari,
 Velis nec ipse; recolo te, sed non colo.
 Talis legenda est *Vita Sancti*, concio
 Ad permovendum quām potens ac efficax !
Per talia exempla est breve ad cœlos iter.
 Waltons, macte, perge Vitas scribere,
 Et penicillo, quo vales, insigni, adhuc
 Sanctorum Imagines coloribus suis
 Plures repræsentare; quod tu dum facis,
 Vitāmque & illis & tibi das postumam,
 Lectoris æternæque vitæ consulis.
 Urge ergo pensum; at interim scias velim,
Plutarchus alter sis licet Biographus,
Herberto, Amice, vix Parallelum dabis.
 Liceat Libro addere hanc Coronidem tuo;
 Vir, an Poeta, Orator an melior, fuit,
 Meliorne Amicus, Sponsus, an Pastor gregis,
Herbertus, incertum; & quis hoc facile sciatur,
 Melior ubi ille, qui fuit ubique optimus ?

* Sic Christum solens vocavit, quoies ejus mentionem fecit.

*In Convivium Navale quo Episcopum & alios è Clero
 Petriburgensi in Stagno Vitelseiano exceptis No-
 bilissimus Vir Guilielmus Pierrepontius
 Mense Augusto. 1669.*

Dic mihi Musa dapes, quas in rate Nobilis Heros
Per pontum atq; amnem magnâ famulante catervâ
Mense

Mense sub *Augusto* convexit Cæsare dignas,
 Petropolitano celebrans convivia Clero,
 Præsuli at in primis, structâ super æquore mensâ.
 Dic Dea, nam tu sola potes, quæ novit Apollo
 Neptunusque Pater, gesta hæc & festa marina
 Pandere, & undivagæ fluitantia fercula cœnæ.

³Ω πίνοντες (quales nunquam reprendit *Homerus*)

Vos caput huic epulo, conditi saccare multo,
 Vel sale, vel pipere, ut tulerit cujusque palatum :
 At nè quis vestrum nimio nos frigore lædat,
 Ritè suos præbent Hispanica vina calores,
 Languentemq; fovent stomachum. Tum Cervus in arca
 Triticea inclusus, mensæ gratissimus hospes,
 Pinguis adest, pinguis, quanquam non osibus hærens ;
 Quem venantum agmen nuper, præeunte Dianâ,
 Excitat pavidum latebris, & odora canum vis.
 Corripit ille fugam, campóque potitur aperto ;
 Tandem genua labant, quatit æger anhelitus artus :
 Tum vero hæret hians, nimiisque retorridus æstu
 Infilit algentem in fluvium, lethumque sitimque
 Unâ eadēmque undâ pariter depellere tentans,
 Ne quicquam ; instantes tergo non senserat hostes :
 Sic cadit infelix, ab aqua citò raptus ad ignem.
 Inde tamen, mirum, (fluviorum tanta cupidus est)
 Ad suetas artes etiam post fata recurrit ;
 Nempe iterum miser heu multo sale coctus & igni
 Committit se undis, pleno & devolvitur amne :
 At non sic potetit vel aquis sedare calorem ;
Æstuat infelix angusto l. mite cistæ,
 Fervidus utcunque at nostro fit præda palato.
 Cervum Bos sequitur, celerem piger, ordine recto ;
 Is bene curatâ cute, multo & gramine pastus,
 Terga dedit, sed non fugit, quin se obtulit ultrò,
 Ingressusque ratem (gemuit sub pondere cymba)

Longum iter in fluvio, per & humida regna, capeſſit,
 Haud prius, Europam niſi cum per cærula ponti
 Vexit amans, emensus iter tam insigne per undas,
 Nec tam longam unquam solitus tranare paludem :
 Sic Vitelſeum fuerit mare Bosporus alter.
 Inde igitur nobis præpīngua terga bovina,
 Terga bovina, ingens mensæ decus, alpha ciborum,
 Grandis honos cœnæ. Sic olim Ductor Achivum
 Tydiden νάριον διλυεῖται πάρειρε.
 Mox & ovis, mansuetum animal, nova fercula præbet ;
 Pectora, crura, armi, patina glomerantur in una ;
 Sera tamen veniunt, Cervumque Bovemque secuta.
 Quid jam Gallinas memorem, pullosque tenellos ?
 Horum alii gaudent nativo & simplice gusto,
 Iardum at amant alii, respersi hinc inde, suóque
 Non contenti adipe, adscitâ pinguedi e porci.
 Tum falsæ coeunt linguae, comitantibus unâ
 Et cannæ succo, & multum mordente sinapi,
 Sollicitâque gulam rursus, gustumque laceſſunt,
 Et lassum exhilarant salibus recreantque palatum ;
 Scilicet ut melius sapient carchesia Bacchi,
 Maslica neu soli poſſint servire ferinæ.
 Munera Pomonæ demum convivia claudunt,
 Sed bene cocta prius, pistoris & arte parata,
 Atque subacta igni, ſtomacho nè cruda nocerent.
 Ultima ſic noſtræ ſunt hæc bellaria cymbæ,
 Scriblitæ, & popana, & ſuperantes mella placentæ.
 His verò dapibus præter generofa Falerna
 Malorum accedunt latices, ſuccusque ſalubris,
 Succus nectaris iſtar, & uſque ad fidera notus,
Cidrophili quem jamdudum mens docta manuſque
 Extudit autumno : haud ſoli nunc utile Baccho
 Torcular, en uvis etiam certantia poma,
 Vitibus & malos ! & jam melimela bibuntur.

Postquam extemta fames epulis, Superisque litatum,
 E silice excusso lignum putre concipit ignes,
 Quies folia accedit Peti *Perponitus* Heros,
 Herbam & Apollineam, quam argentea pyxis habebat;
 Pelleret utque alios stomachoque & pectore fumos,
 Incipit innocui fumos haurire Tabaci.

Non procul hinc magno stabant ^a pallatia Regis
Ranulphi, qui jam senio confectus & armis
 Fluminis in ripa vitam ducebat inertem.
 Nempe illum, ut fama est, post Batrachomyomachiam
 Ranarum Dux egregius Simoentis ad undas
 (Credere si fas est) genuit *Phrygianthus* olim:
 Qui cum *Trox arten* acie jam fuderat hostem,
 Victor ovans, tumidis inflavit cornua buccis,
 Denique & hanc Aulam Ranarum erexit & Arcem,
 Murinæ clavis monumentum, ac grande tropæum;
 Murium item atque hominum longè vestigia vitans,
 Urbe procul, sedes extremo in littore fixit:
 Proximus huic ædes Princeps ^b *Normannus* avitas,
 Squamigeræ gentis Victor *Normannus* habebat,
 Monstrum ingens, mancum dextrâ, sed piscibus atrox.
 Horrendumque caput, *Polyphemus* & alter in undis,
 Neptuni proles, Rex & Dominator aquarum;
 Transtra illi solium, pro sceptro contus habetur:
 Toti adeo dat jura mari, dum retia passim
 Figit pro libitu, ceu leges, atque refigit.
 Forte propinquantem hunc cymbâ, contumq; tenentem,
 Conspicit, invitatque virum Pernobilis hospes,
 Conviva ut mensæ dignetur adesse marinæ.

^a Frogg-hall. ^b Famosus senex Piscator.

*Cras te victurnum, cras dicitis
Hodiè si vocem ejus*

Corvus, & Columba.

COrvus ait, Cras, cras ; Hodiè resipisce, Columba ;
Spiritus hic mundus scilicet, ille malus.
Ad corvos abeat, qui sic procrastinat ire
Ad Superos, quoties Sancta Columba vocat.
Non redit infelix divinam Corvus in arcam,
Diluvium sceleris dum vetus orbis habet.
Cras redditurum se, cras dicit semper : * in arcam
Nec tamen ergo redis, Corve ; Columba redit.

* Gen. 8. iuxta r̄s 6.

Mors, Somnus.

YΠνΘ μδ δανάτε εἰκὼν, λέκτερον δὲ πάφοιο,
Ως τ' εγρηγόρεων, ἐπ τάφος ὅρνυτ' ἀνήρ.
Ut somnus mortis, sic lectus imago sepulcri,
Utque exergiscens manē, resurgit homo.

In Bellarminum ab Amesio enervatum.

Quām pugnax animal spirans bella, arma, mināsque,
Quām verum diri nominis omen habet !
At quām mite animal, verso jam cardine rerum,
Cui nullus magno in corpore nervus inest !

Huic

Huic tu fregisti vires & robur, Ames; ;
Nullus ei nervus, si qua medulla tibi est.

*In execrabilem illam Papistarum Conjurationem, &
verè horrendam Proditionem Pulverariam.*

Nov. 5.

Qui priùs infestā venerunt classe per undas,
Nunc quoq; per flamas in mala nostra ruunt.
Quam meritō Ordo infidus aquā interdictus & igni,
Organa cui tanti sunt elementa mali!
Namque fuit (quis nescit?) in hoc Ignatius igni,
Cujus Discipuli jam Boanerges erant;
Brontes, & Steropes; Boanerges ritē vocati,
Pejores natis sed, Zebedae, tuis.
Percius hinc, hinc & cepit Catsbeius Alastor
Fomitem atrox furiis, atque fabella, suis.
O zelum ardenter sociorum, Sancte, tuorum
Ignati, cùm illos Catholicismus agit!
Catholica hæc causa est, quam tu, Garnette, tueris?
Catholica hæc clades, Anglia, nempe tua.

In Proditionis Proditorem Baronem Montaquilium.

Hoc pandisse nefas Aquile cognomen habentem
Heroem, nostri commeminere Patres.
Nempe Jovis Summi, qui cuncta arcana recludit,
Aut hic, aut nullus nuntius ales erat.

In Guidonem Fauxium.

Vestibulum ante ipsum primisque in faucibus Orci
Monstrum hominis dirū nomen & omen habens,

Fax

*Fax Patriæ, fauæ Inferni, deprensus Alastor
 Fanxiæ, obscuras, claviger, ante fores ;
 Sulphureæ cellæ custos cum lampade cæca :
 Sic fances Romæ fugimus, atque faces.*

*In Dionysii Afri Περιήγησιν, seu Poema de Situ Orbis,
 à Guilielmo Hillo novis & Commentariis
 pariter & Tabulis illustratum.*

*O*rbem jam totum *Dionysius* Afer babebat,
 Subdideratque sibi: non talem Europa Tyrannum,
 Non Asia ipsa tulit ; qui lege & compede gentes
 Clauerit, atque ipsum qui vinxerit Ennoligæum,
 Et maria, & terras, zonamque coegerit omnem
 In numeros, metroque polos, æquaverit ambos.
 Denique non alias Pimpleo è vertice vates
 Se dedit huc pronus, campo ut potiretur aperto,
 Circuituque vago extremas appelleret oras :
 Non aliis qui Castalio sic nectare cunctas
 Perfunditque plagas, & mundum carmine completer,
 Geographus & vates, pedibusque perambulat omnes
 Quas Sol cunque suâ collustrat lampade terras ;
 Terrasque tractusque, & climata cuncta pererrat
 Sedulus, & magnæ sinuosa volumina matris
 Describit radio, doctoque in pulvere pingit.
Hic situs Orbis erat, nunc mortua terra resurgit
 Artis Apollineæ (quid enim non carmina possunt ?)
 Luce novâ radians, vivisque animata figuris.
 Quàm citò Mæonius mundum circumvolat ales,
 Tædia dum fallit cantu, atque immensa viarum
 Eludit spatia, & placidis ambagibus orbem !
 O quàm nos circum, nos circum hic amabilis error

Dicit

Dicit anhelantes ultra, indocilesque morari!
Nec metas cupimus, nec dum placet ultima Thule;
Odimus Herculeas, non est via longa, columnas.
Nunc vel ad Auroram, & Gangem, Gadésque remotas,
Distantesque licet, celeri transcurrimus ictu:
Æthiopásque etiam, extremos licet usque virorum,
Æthiopas geminos, & utrumque accedimus Indum.
Et te, Nile pater, quanquam caput abdere tentas,
Cernimus, & Pharii florentia rura Canopi,
Isiacásque aras, & te, latrator Anubi:
Nunc &, Memphi, tuæ liceat miracula terræ,
Pyramidum moles, regum & monumenta videre.
Nunc etiam Libyæ tutò calcamus arenas,
(Afer enim dux magnus adest, meliorque Catone)
Et loca costa siti, squalentiáque arva, nec ullo
Serpente impetimur, nisi diplade plura videndi.
Nunc & Trinacriæ colles, Erycináque Templa,
Et Siculi quondam florentia regna tyranni,
Atque Syracusæ, nostro cognominis Afro
Regia, se ostendunt: mox & Carthaginis altæ
Relliquias colimus, quæ, dum Annibal arma moveret,
De mundi imperio certaverat æmula Romæ:
Mox Siculum mare fulcamus, celsumque Pelorum
Radimus, aerii projectaque saxa Pachyni:
Tum procul horrificis resonantem incudibus Ætnam,
Et Læstrygoniam, & vastis Cyclopas in antris,
Sirenum & scopulos fugimus, Scyllámque latrantem.
Ææam hinc ultrò ferimur, sed Moly recepto
Cyllenî, vitreæ damnamus pocula Circæs.
Hinc nos ad se Europa vocat, pulcherrima mundi
Portio, ubi & flavas quam primum ostentat arenas
Nos rapit unda Tagi, mediisque immiscet Iberis.
Tendimus, Hesperius quam lambit littora Bætis,
Dives ubi ingenii, salibusque superba Latinis,

Bilbilis, & doctos ubi Corduba jactat alumnos :
 Mox etiam Italiam petimus, populūmque potentem ;
 Mantuam adoramus, miramur Tuscula Tulli,
 Et Livii tumulum Patavino agnoscimus agro.
 Tum vehimur Tybri, æternāmque invisiſimus Urbem,
 Templa Deūm, & circos, dominæ & capitolia Romæ.
 Tum Gallos, Sueonásque, & fortia pectora, Belgas,
 Vangionas, Batavósque truces, Cattósque rebelles ;
 Tum Siluras, toto & divisos orbe Britannos :
 O patria, ô divūm domus Albion, inclyta bello !
 O quam te memorem ! quam nunc juvat usq; morari,
 Miratiſque tuæ ſpectacula plurima terræ !
 Fluviorum Regem Tameſim, & Trinobantidos arces,
 Mausolea, pharos, delubra, minásque ruinásque
 Heu ! Templi ingentes, pendenteſ & in aere molem ;
 Tum Dubrin, & Madum, Rutupináque littora Cantî ;
 Inde Coritanos, uſtósque Aquilone Brigantes
 Spectamus, qua Trenta fluit, qua Camus & Iſis,
 Quorum & uterque ſacris Muſarum allabitur horris :
 Nec te, nympha tamen tacitam, Sabrina, relinquam,
 Cornaviósque tuos : mox & Devānque Monāmque
 Aspicimus ; tum putre ſolum, ſed pinguis Ierne,
 Panditur, & Tuesi nimium vicina Caledon.
 Quid mora ? Iuſtratis aliis nullo ordine terris,
 Jam totos nos Hellas habet, prænobilis Hellas,
 Græcia & armorum, Muſarum & Græcia mater ;
 Hic Macerūm gentes, Agamemnoniæque Mycenæ
 Et Pylus, atque Argos, regiōque minoris Atridæ :
 Tum parvam at Magno gaudentem pignore Pellam,
 Thessala tum Tempe, mox & Pandionis arces
 Conſpicimus læti, & doctas veneramur Athenas.
 Insulæ item Ægæo in pelago, Lesbósque Samósque
 Invitant ; cupimus tum ſcire ubi muſcula Sappho,
 Natus ubi Arion, femore & Sophus inclytus aureo ;
 Et patriam magni Chion admiramur Homeris.

Trajicimus Tanaim, atque Asiatica regna videmus,
Armeniam, Phrygiāmque, sed heu! fuit *Ilium*, & *ingens*
Gloria Teucrorum; tota est jam Troja sepulcrum,
Pergamāque ipsa suis penitus jam mersa ruinis.
Inde Palæstinam, & Solyma, & Babylona superbam,
Arsacidūmque domos, nec non regnatāque Medis
Bactra, Scythásque truces, & inhospita littora Ponti :
Tum Susa, & Persas, magnique palatia Regis ;
Bosporon, & Thracas, notos & vellere Colchos,
Assyriósque Arabásque, & tostos sole Sabæos.
Singula quid referam nostro spectanda Periplo,
Quæ innumera occurrunt? Sed enim & salebrosa viarum,
Et brevia, & Syrtes, atque acroceraria faxa,
Cimmeriásque sīmul tenebras, obscura locorum,
Orbis & Afer habent (nec enim caret Africa monstros)
Sphingésque griphósque, & dignos vindice nodos.
En igitur novus *Alcides* demissus ab alto,
Idem monstrorum domitor, purgator & orbis
Impiger, *Hillus* adeſt, sacri vetus incola montis ;
Expedit ille viam salebris, densásque tenebras
Discutit, ingeníque acie dumeta recidit,
Et complanat iter facile, atque ænigmata solvit :
Hinc nova jam rerum facies, & nube remotâ
Lux oritur, nitidisque renidet terra figuris.
Ergo etiam annosi stabit dum machina mundi,
Sedibus antiquis tellus & fixa manebit,
Atque idem Situs Orbis erit, cantabitur Afer,
Et *Dionysiacæ* florebit fama camœnæ,
Quæ rotat astra polus, quæ fidus currit utrumque ;
Tūque adeo, Interpres, toto celebraberis orbe,
Hillus & Hesperiis, atque *Hillus* notus Eois.

In Fontes S. Scripturæ Græcos & Hebreos.

GRÆCIAC Hebræi fontes sunt ubera bina,
Relligio ad Sanctos è quibus hausta venit.
Has Mater geminas Ecclesia nacta mamillas,
Lacte pio prolem pascit alitque suam.
Fontibus his rivos cum præfert ergo Latinos,
Mirum ni natis Roma neverca suis.
Linguarum studia at temnis, Fanatice? Verbi
Lac purum, & puras temne salutis aquas.

In Chilarcham Cerdonem.

PApilio jam cella tibi, mustricula telum,
Subula fit gladius, calceus & caliga.
Jam scio, "Pivotoegy cur" Aplw dixit Homerus;
Cerdonis nostri præscius ille fuit.

In Jacobi de Voragine, Episcopi Gennensis, Legenda auream, seu Historiam Lombardicam.

ELIGAT ergo Legenda Jacobi hæc aurea, dici
Farrago mendax, annè Vorago, velit.
At cur Historia hæc Lombardica? Philosophumque,
Historicumque simul, longane barba facit?
Quod si vera hæc Historia est, adeoque legenda,
Vera erit Historia &, Samosatene, tua.

*In Pallantem Claudi libertum domi inter servos silere
solitum. Tac. Annal. 13.*

Nescio damnandus fueritne hoc nomine *Pallas*,
Quod solitus (*Tacito teste*) tacere domi.
Ergo manu nutuve notans, quod vellet agendum,
Vel scripto, expressit, si modo plura forent.
Sermones miscere etenim & commercia linguae
Cum servis adeò noluit ille suis.
Usu vilescit crebro vox forsan herilis;
Carior ut fiat, rarior esse velit.
Dicitur hinc *Dominus servo Monosyllabon esse*;
Quippe decet * brevit as *imperialis* herum.
Denique *lingua mali* cùm sit pars *pessima servi*,
Responsandi ansam sustulit ille silens.

* Περιττωτης βεγχυλογιαν Phocionis tribus Plus.

*In Inscriptionem Emblematis de Castitate in Bibliotheca
Vaticana, Autore quodam Poetâ Blanco apud
Angelum Roccham, sedente PP. Sexto 5.*

*Virgo intacta manet, nec vivit adultera conjux,
Castaque nunc Roma est, que fuit antè salax.*

MAntua cùm cecinit, Tora est jam Roma lupanar,
Castior annè illo ex tempore Roma fuit?
Pontifici an foedè blanditur carmine *Blancus*?
Et vacua hæc charta est, significatque nihil?
Nescio quam castus, quem hæc palpat pagina, *Sextus*;
Sextus Alexander sed scio qualis erat.

In Lenta nomina, seu malos Debidores.

Sunt qui præfractè sua debita solvere nolunt;
 Sunt qui perficità debita fronte negant.
Area queis & trons, pudor est & nullus, in *are*
 Sunt alieno illi scilicet, anne *suo*?
Are in solvendo non servat Debitor *aram*,
 Nec bene Chirographi computat ille diem.
Ultrò *epochæ* oblitus fit lentum nomen; & inde
 Tardè *epocham* recipit (si recipitque) suam.

In Ocellum Lucanum, De Natura Universi.

Dum Mundum æternum putat, haud bene cernit
Ocellus,
 Verâ *Lucanus* denique *luce* caret.

In Vindicias Epistolarum S. Ignatii, Autore Joanne Pearsono Anglo, Presbytero, S. T. P.

Dente Theonino sit Martyr Epistola; Martyr
 Dente leonino factus ut Autor erat.
 Fallor ego, haud Martyr, Confessor Epistola tantum,
 Verum ac esse, licet torta, fatetur Opus.
Gallus Epistolicas, per tot jam sec'la receptas,
 Chartas, *Ignati*, pernegat esse tuas.
 Ingenii calamique potens has vindicat Anglus,
 Autori proprium restituítque Librum.
 * *Gallus* sic gemmas nihil facit; *estimat* illas * *Dallæus*
 * *Persona* at pretio cum *ratione* suo. * *Suppositum rationale.*

Presby-

Presbyteris nec enim vox, nec mens, omnibus una :

Ignatii vindex Presbyter Anglus adest.

Dicam quod res est invito schismate, quisquis

Pacem & Praesulem amat, te quoque, *Martyr*, amat.

Pagellâ & nisi forsan *Episcopum* esset utrâque,

Nemo tuum, *Ignati*, sollicitaret Opus.

In Zoilum. De Gnomologia Homeri.

Dic mihi Gnomologum cur, *Zoile*, carpis *Homerum*;

More senum Vetus hunc non sinis ergo loqui ?

Sit vitium ætatis, vitium si forte videtur ;

Nescis *γνωμονίπες* scilicet esse senes ?

Nos facile hanc veniam damus, *Antiquissime Vatum*,

Si tibi per nostros hoc Criticosque licet.

At non hic Epicæ mos, inquis Zoile, Musæ :

Tucca, solet fieri; denique, *Tucca*, licet.

Vatibus in cunctis nonnè hæc emblemata fulgent ?

Nonnè habet & Gnomas quisque Poeta suas ?

Ut taceam Græcos; non grandi *Statius* ore ?

Non hoc *Lucanus* ? non *Maro* & ipse facit ?

At non luxuriant aphorismis, instar *Homeri*,

Nec spargunt Gnomas sic tot ubique suas.

Aurea tot dicta, & Moralis semina Veri

Qui vitio vertis, Zoile, *Maonide*;

Idem. indigneris, quod tot ferat India gemmas,

Ver pulchrum quod tot floribus ornet humum :

Denique tot claris cœlum quod fulgeat astris,

Condecoréisque frequens lucida stella polum.

Nῦες—αἱ δὲ ἀλός οὐποι·
—Ἐπ' ἀρέαν τῆται θαλάσσης. } Homer.

Si sit navis equus, remi sunt crura, pedesque,
Prora caput, puppis cauda, carina caro.
Si vehitur quoque navis επ' ἀρέαν τῆται θαλάσσης,
Est igitur mare (nam dorsum habet) alter equus.
Gaudet equis meritò Neprunus, cùm ratis ipsa
Sit sonipes, pelagus Pegasus, æquor equus.

In Turcarum Imperatorem.

Quid vis? quidve paras, Byzantii magne Tyranne?
Vīne tuo Christum subdere colla jugo?
At Sol iustitia Christus super æthera vectus:
Inferior Lunā Sol erit ergo trā?
Certe cùm Mulier Sole apparebit amicta,
Lunam sub pedibus conteret illa suis.

Veritas odium parit.

Nolle aures semper mordaci radere vero;
Est ubi ferre oleum præstat in auriculam.
Urbes sunt geminæ, Verona, Placentia: civis,
Si me fata sinunt, esse utriusque velim.
Vellem vera loqui, vellem atque placentia: punctum,
Utile qui dulci miscuit, omne tulit.
Quod si Orac' la Dei plebs impatientius audit,
Non veni ut placeam, dico, sed ut doceam.
Caro constat amor populi, discriminē veri
Quando emitur; damno hoc tam grave crescit onus.
Non

Non tali pretio *plebis suffragia venor*:
 Jacturam hanc pensat nec popularis amor.
 Mallem hominum offensâ cœli captare favorem;
 Oderit & populus me, modò Christus amet.
 Ut* *Capitolinus* quondam, *Opto placere, Quirites,** *Liv. I. 1.*
 Sed salvos multi vos magis esse velim.

ΠΟΤΥΙ Αλιδεῖν μάτηρ πέλει ἔχθις εὐγενία
 Μητίεσσι καλῶς ελομένη δύγαπερ!

O Matris pulchræ deformis filia, noxam
 Os verax, odium cum bona lingua parit!
 Rem nudam narras? offensa incurritur: unde?
 Nempe homines verum non didicere pati.
 Ergo tam pravæ sobolis, non lingua loquentis,
 Mens auditoris sed mala, sola parens.
 Ex hominum vitio, vitæ hæc discrimina Verum,
 Non ex ingenio, dat, genioque suo:
 Sic Evangeliū litis, Pax aurea luxus,
 Scriptura hæreseos,* Lex virtutis; parens. * Rom. 7. 11.

* **C**ollum lingua ferit: sicut hic *Callisthenis* error;
 Principibus semper dicere vera decet. * Adag. Arab.
 Displacuit Magno Regi hæc petulantia linguae,
 Aure Sophum *Macedo* nec paciente tulit.
 Sint tibi mollia verba, & mollia tempora fandi:
 Sic nec adulator, nec reprehensor eris.
 Irritare velis, an fallere? denique Reges
 Verba dari sibi, sed byssina verba, sinunt.

NE Veritatem prosequare arctè nimis,
 Tergo nec instes, calcibus nè te petat.
 Pro lacte sanguinem elicis nimium premens;
 Mordaxque verum mordet autorem suum.

In Calumniatores.

Diabolus unquam si quis est mortalium,
 Diabolus intus scilicet, foris homo,
 Calumniator ille Dæmon improbus,
 Dæmon meridianus est interdiu
 Grassans palam, & nocturnus, à tergo nocens ;
 Homicida famæ, nomen occidens bonum,
 Ipsa quod esse charius vitâ solet ;
 Homicida mendax ; spiritus titulus mali
 Uterque : nempe cædis & mendacii
 Diabolus actor, autor & primus, fuit.
 Calumniator ergo, dum Græcè sonat
 Διάλογος, ô quam nomine est dignus suo !
 Tu devoratrix interim Calumnia,
 Eruca famæ, pestilens Calumnia,
 Fax iræ, amoris perditrix Calumnia,
 Pacis fugatrix, litis & belli tuba,
 Tinea immerentis nomen arrodens viri,
 Arugo linguæ, succus ut loliginis ;
 Amara spuma biliosi pectoris,
 Fermentum acerbi cordis erumpens foras :
 Acutius novacula telum secans,
 Gladio cruento pejus ac penetrantius,
 Mauri sagittis saeviusque vulnerans ;
 Atrox Erinny, Tartari proles nigri,
 Stygiæ paludis rana, strix noctis soror,
 Sputum oris atri, Gorgonis stillans cruor,
 Dens viperine, vomitus Inferni Canis,
 Turpis mephiti, fel labris ebulliens,
 Araneæ virus, venenumque aspidis :
 Quid ore tali jam tibi, Calumnia,
 Dignum precabor ? ut veneno scilicet
 Rumpare tandem bufo turgescens tuo.
 Quin immo monstrum hoc belluam & teterimam,

Hostem

Hostem atque pestem gentis humanæ domet,
Lernam hanc malorum purget alter Hercules ;
Tot sibilantem denique & linguis hydram
Excidat orbi major Alcide Deus.

In Thomæ Stapletoni Librum de tribus

Thomis { ^{Apostolo}
Becketto }
{ Mero. }

Quos Sancto Thoma das tu Stapleton, sodales?
Quam Didymo gemini dissimilesque tui!
Quia dignum aut Sancti Becketus nomine fecit,
Morus Apostolicā aut indole? quidve tulit?
Hi binii Angligena, fuit India Apostolus ille;
Dissita disparibus sunt loca nempe viris.
Tantum isti à Didymo, quantum Anglia distat ab Indis:
Hi non conveniunt Thoma; age, quare novos.
En & Aquinatem! en & te, Stapleton vel ipsum!
Sancti ambo? Martyr, sat scio, neuter erat.
Quod si Papa facit Sanctos, & Roma Beatos,
De tribus his Thomis jam novus esto liber.
Vel quia nostrates potius tu forte requiris,
Anglos, Thoma, alios hem tibi sume duos;
Cranmerūmque pium, Bradwardinūmque profundum;
Pontifices ambo, Martyr & unus erat:
Hi duo cum Didymo libro jungantur in uno,
Thomarum exsurget clarior inde Trias.

*Ad Radulphum Widdringtonum, S. T. D. ejusdemque
Professorem publicum pro Domina Margareta
Cantabrigiae nuper electum.*

Qui Græcam ornasti dudum, Radulphe, Cathedram,
Granta Oratorem est te modo nacta suum:

Tum Verbi eximium Praeconem, Regia qualem
Fundatrix tanto jusserat esse loco.
Nec satis in rostris dominari, ambone vel omni,
Te Schola mox ambis, Theologumque domus.
Patronam hinc Dominam dederant cui *Margara* nomen,
Præco sacer primum, deinde Profesor, habes.
Quid dicam? nisi quod tu Doctor, ut ille *Faullus*,
Gemmatus es, cui sic *Margara* tota favent.
Gemma fide, pietate, mathesi, ac arte, resurgens,
Gemma idem dici ac *Unio* jure potes.
Unio Linguarum, Prælector Græcus, & idem
Publicus Orator, *Tullius* alter, eras.
Unio doctrinarum etiam, sacræ atque profanæ,
Divina humanis jungere Scripta sciens.
Unio Rostrorum, disceptantumque Scholarum,
In Demegoriis, Dogmatibusque, potens.
Sic tu omnes servis novus *Asteropaeus* in usus,
Et te Musarum munia cuncta decent.

Πάππα φίλα', οὐδὲ μὴ μοι ————— }
Ποπὶ γρωτασ παππίζεται } Homer.

In Monachos indoctos.

Missam in Messia Monachus qui invenerat, annon
Papam & Papismum debet, Homere, tibi?
Sed sunt nimirum tua Græca vocabula; nunquid
A Monacho possunt talia verba legi?

*Si Christiani olim non deposuerunt Neronem, & Dio-
cletianum, &c. id fuerit quia deerant vires.*
Bellarm. de Pont. Rom. l. 5. c. 7.

Quād facile est Papæ Regem appellare *Neronem*,
Si non Romano dat sua colla jugo!

Vx

Væ tibi Rex, vires si fortè rebellibus adsint;
 Tu, si Papa voler, quippe tyrannus eris.
 Si desint vires, tamen est laudanda voluntas:
 Hoc igitur verti Cardine regna decet?
Paukas at omnem animam Registum subdidit olim,
Cesarem & appellans, non Nero Cæsar erat?

In annum emortualēm Pauli 5. PP. Domini Deique
 nostri Pape, ut loquuntur Canonista, qui obiit
 Ann. Dom. 1621.

Chronogramma.

MortUVUs est VICeDeUs.

MDCXXI.

Nil mirum quod obis, si non Deus, at Vice tantum;
 Sic etenim in regno quisque Monarcha suo.
 Cum verò Christi est toto orbe Vicarius, immo
 Papa Deus, mirum te potuisse mori.

In Etyma Maris & Femina. Heb. זבַת וְמִרְאֵה

MNemosyne in lingua maribus dat nomen Hebræa;
 A Lethe contrà femina nomen habet.
 Ad lethum & Lethen nos femina duxerat omnes,
 Ni fuerat nostrî * Vir-Dens ipse memor.

* Odysseus.

In Paschalem PP. 2.

Romanæ Sedi, Præsul, licet exterus esset,
Jurare obsequiūm debuit atque fidem.
Juramenti autor *Paschalis* Papa secundus;
Paschalisne agnus? non; lupus ille fuit.

*Ad Virum Honoratissimum, D. Franciscum Northum,
Equitem & Baronettum, Supremum Angliae in
Communibus Placitis Justiciarum.*

Grande decus Themidos, qui tam florentibus annis
Succedit *Vahano*, *North* diserte, seni;
O quām nostra suum te Academia jactat alumnū!
Defendas *Granta* tu quoque jura tuæ.
Ut si quis temerare ausit rem & commoda nostra,
Obvieniat nobis ex *Aquilone* bonum.

In Scriptores Vita & Miraculorum Ignatii Loyolæ.

Historiam Ignati nunc ut securus omittam,
Et *Maphæ* tuam, & *Ribadeneira* tuam;
Ad stomachum *Valderama* *Dezague* lagena
Cui faciat, quid non concoquat ille mali?
Nempe *Maria* uterū (quām hoc horreo dicere!) *Jesu*
Collegium primum Societatis erat.
Nè tibi displiceat tam falsa Prosodia, Lector;
Blasphema haud meruit vox meliore cani.
Proh scelus! horrenda hæc Christi Vicarius audit?
Atq; edi in lucem talia monstra sinit?

Prodi-

Prodigiosa adeò quæ nobis somnia narras,
Quid non audebis, perfida Secta, loquus?
 Quod si utero gessit Socios tot candida Virgo.
Jesuitas, Meretrix coccina quod peperit?
 Mirum ni Jesuitissas peperitq; Maria;
Ipse hoc at vetuit b Papa puerperium.
 Tantum uterus *Mariae*, claustra & Jesuitica distant,
Arx cœli quantum; Ditis & atra domus.

• Valderam. in Canoniz. Ignat. pag. 10. Urban. 8. qui Femininum
 hanc Societatem supp effit.

— Dulces ante omnia Musæ.

Carmena cur nugæ potius quam prosa, *Maronis*
 Pagina quam *Tulli*, dic mihi, Mome, precor.
 An nugax medicus, quia miscuit uile dulces?
Musa quidem dulcis; num minus ergo sapit?
 Et prodesse volunt & delectare poetae:
 Sic mel & suave est, atq; salubre simul.

— Dolor & voluptas
 Invicem cedunt —

Succedunt tenebræ luci, lux alma tenebris,
 Pulsa die nox est, pulsaq; nocte dies.
 Sic tessellata est diverso hæc vita colore;
 Servat sorsq; vices, albâq; & atra, suas.

In Pontificem R. Qui affectando Monarchiam Spiritualem, justum Patriarchatus titulum amisit.

Archiepisc. Bramhal. Vindic. Eccles.

Angl.

SI modò Papa suâ contentus sorte fuisset,
Quàm magnus meritò nunc Patriarcha foret !
Postquàm OEcumenicus voluit sed Pastor haberi,
Nonnè Dicecesin perdidit ipse suam ?
Hæc duo nam certè pugnant : quisquámne Monarcha
Scilicet esse potest, & Patriarcha simul ?
Qui se ergo jactat *divino jure* Monarcham,
Abdicat *humanum ius* Patriarcha suum.
Sic captans umbram canis olim perdidit offam ;
Sæpè lucrum & damno mutat avarus homo.

In Reges belligerantes ; & de H. Vidæ Scacchia.

HAud aliis ô si Reges bicoloribus armis
Certarent, ludo quàm, bone *Vida*, tuo !
Ut nimis ah *sævo satiatus* deniq; *ludo*,
Ludere Zatricio Gallus & ipse velit !
Gemma utinam pacis tandem tibi, Galle, placeret,
Praelia & in terris Scacchia sola forent !
At fore *buxo acies fætas*, & *ludicra bella*,
Tantùm, spes ima in pyxide parva manet.

Ad Spiritum Sanctum Ode ἀποστολική.

COElestis aura, illabere desuper,
Divine flatus, méque refrigerera ;

Nè

Nè fomes erumpat, libido
 Neu furiet malesana pectus.
 Fons ô caloris, Spiritus ignee,
 Dissolve frigus cordis iners mei;
 Accende flammarum sancti amoris,
 Ure mihi & jecur & medullas.
 Columba Sancta, huc cœlitùs advola;
 Expers caloris nam pereo miser,
 Ni tu mihi adsis, incubésque,
 Méq; tuis foveas sub alis.
 Fons alme lucis, Spiritus, & dator,
 Tu magne nostri Phosphore pectoris,
 Tu pelle noctem, dissipáque
 Cimmerias animæ tenebras.
 Tuum nisi adsit vivificum jubar,
 Mentésq; nostras irradiet, statim
 Caligo nos involvet atra,
 Et gelidæ teget umbra mortis.
 Tu, prome conde ô Sancte Charismatum,
 Ecclesiæ quæ dat Dominus suæ,
 Donum inde nobis, gratiâmq;,
 Quæ fuerit satis ad salutem.
 Tu supplicantes unanihi prece
 Nos intùs affla; te duce corditùs
 Oret Sacerdos, plebs & unà,
 Sacro & Amen reboet tonitru.

*Ad Joannem Raium, M.A. Reg. Societ. Sodalem, Virum
 egregiè doctum, Novum Opus Botanicum molientem.*

Quondam discipulus Rai mihi docte fuisti:
 Nunc cedo, ac herbam porrigo, amice, tibi.
 Multa *Dioscorides*, *Theophrastus*, *Plinius* ingens,
 (Dicet Posteritas) Omnia Rains habet.

Ad

*Ad Isaacum Barroum, S. T. D. Collegii Trinitatis apud
Cantabrigienses Magistrum à Serenissimo Rege
CAROLO Secundo nuper constitutum.*

Collegi Sancte Triados Barroe Magister,
Ante annos merito hoc culmen adeptus tuo ;
In te cum doctrina, Isace, modestia certat,
Quæ prohibet laudes me celebrare tuas.
Illâ non obstante tamen, mihi dicere fas sit,
Nusquam adeò fuerint Vírq; Locúsq; pares.
Qualem nacta Domus Triados præclara Magistrum !
Qualem & tu natus, Præses amice, Domum !
Ergo licet nemo te dignior, attamen illud
Haud constat, Præses dignior, annè Domus.
Divinæ ô Triados Domus inclyta ! Corporis hujus
Quis nisi Barrous debuit esse Caput ?
Doctorum ô Barroe decus ! Quæ Præside tali
Digna nisi Triados Magna, stupenda, Domus ?
Gymnasium in toto vix est illustrius orbe,
Et vix est-- Tenera at frons tua plura vetat.

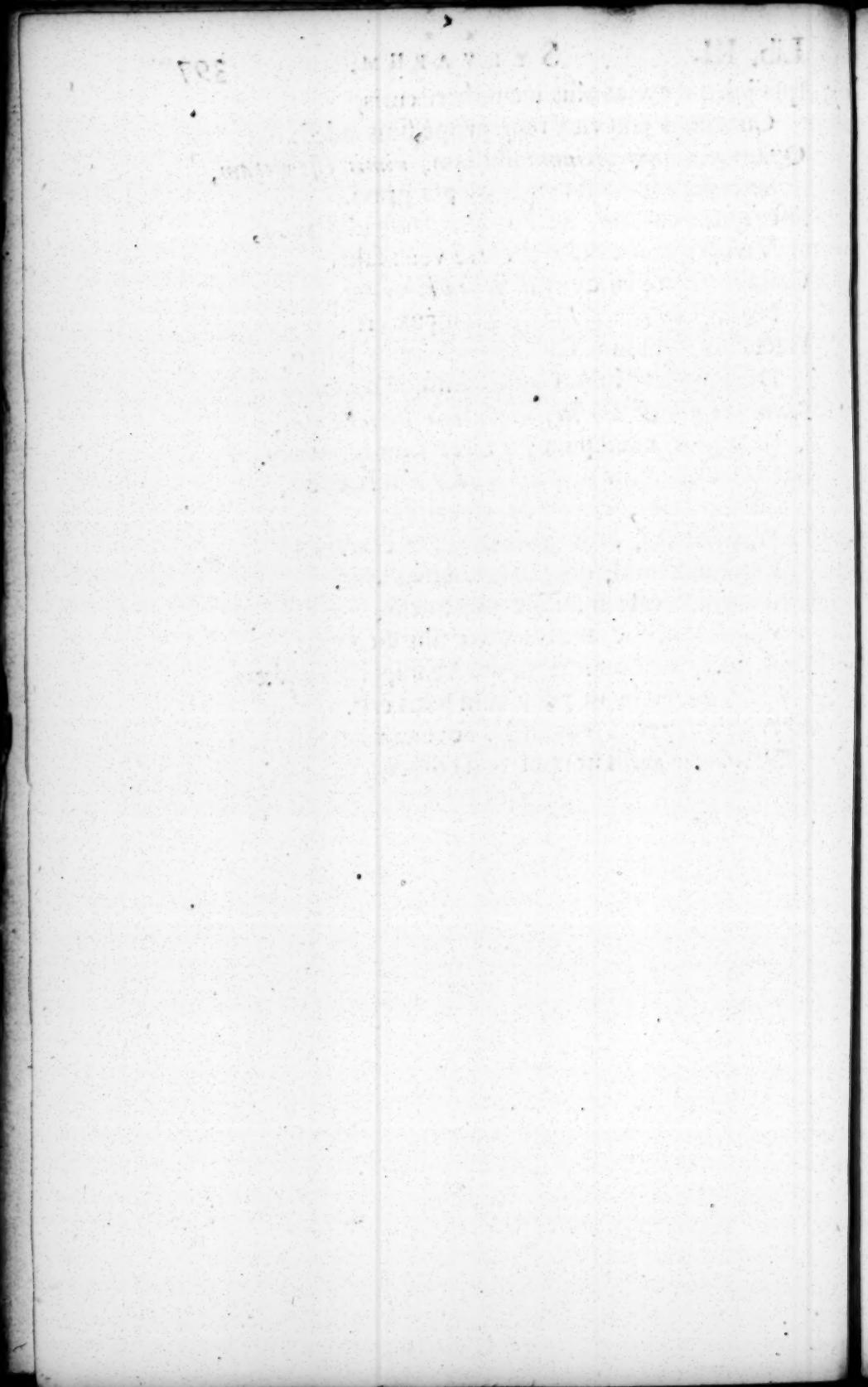
Ex tremum bunc, Barroe, mihi concede laborem,
Post Hymnos etiam carmina pauca sacros.
* Figeret ut metam nostra in Davide poesis,
Terminus & metris hic foret, autor eras. Vers. pref. Gr. Psalm. Metaphr.
In signes sine Musa tibi gratetur honores,
Parebit monitis protinus illa tuis.

Epilogus ad Musas Valedictorius.

O Mihi percharæ & dulces ante omnia Musæ,
Heu quæ me iynges ? quæ mala philtra tenent ?
Ut sic depeream te, Phœbe, novémq; Sorores ?
Siren ah nimiùm grata Camœna mihi !
Nunc saltem me fata monent absistere clivo,
Parnassi alterutro nec recubare jugo.

Ipsa

Ipsa jubet me ætas aliis incumbere curis,
Cùm mihi jam vitæ tam propè finis adeat.
Quàm magnum vitium mihi jam, nimis esse poetam,
Seria cùm senio sint magis apta gravi.
Sisto igitur cursum, ac aliis jam lampada trado,
Vivida queis calido pectore vena salit.
Castalios certè latices sat prata biberunt,
Nobis jam rivos clandere, tempus erit.
Hactenus Aonidum sat ameno lusimus horto,
Denique sat Musis Carminibúsque datum.
Nunc itaque & versus, & cetera Iudicra pono,
Et sequor exemplum, Flacce canore, tuum.
Barbiton hic igitur suspendo ad Palladis ædem,
Effetus vates, cantor & emeritus.
Pieri, vade aliò, & juveniles quxere calores;
Vena aret mihi, quem ruga senilis arat.
O nimium dilecta mihi jucunda Poesis,
Supremum hoc tandem nunc tibi dico vale.
Musa vale, vale amica, valete Aganippides undæ:
Vita fons Helicon nunc mihi solus erit.
Æternum in terris vos turba novena valete;
Urania in cœlis sit mihi sola comes.

CARMINA
Gratulatoria

A D

REGEM & REGINAM.

*Ad Regem CAROLUM
Secundum.*

Accipe conjunctas jam, *Carole Magne, Ca-*
mēnas,
Sparsæ olim ad sacros quæ jacuere pedes.
Et quæ prorepunt iterato Carmina prælo,
Dignare aspectūs, Cæsar, honore Tui.
Cumque secundo ad Te supplex cupit ire, *Secunde*
Carole, da Musæ vela secunda meæ.
Dum Regū Thalamos, Sceptra, & Natalia, canto,
Et quorum Tu pars, *Carole,* magna, fave.
Sic dum læta Tui spiraverit aura favoni,
Omnia jam cursu prosperiore fluent:
Sítve Genethliacus, vel Hymen, Pæánve, *Secundus*
Scilicet hic *Cantus Rite Secundus* erit.

Carmina

Carmina Gratulatoria

A D.

Regem & Reginam.

In die Inaugurationis Serenissimi Regis, & Potentissimi Britanniarum Monarchæ, JACOBI Pacifici.

 *Tenebris pax, (in tenebris res nempe qui-
escunt;
Et Σύντος & Συνῶπις quām propè conveniūt!)
A Scotis, Iacobe, venis, (dat Scotia lucem,)
Pacificus nobis Rex, Iacobe, venis.*

*Sed nec Scotia jam, nec exit caligo Caledon,
Postquam Anglis fulsit candidus iste dies.
Reddatur potius vetus illi Albania nomen,
Jacobum Albioni cùm tulit alba suum:
Alba ac alma parens, hunc talem enixa Monarcham,
Candida pax terras, quo moderante, beat.
Salve festa dies, certâ quâ compede vincitus
Mars, & bifrontis janua clausa Dei est.
Rex in Pace viget, Pax ipsa in Rege triumphat,
Scilicet in tenebris plūs ea gemma nitet.
Pace tuâ dicam, Rex optime, gente Britannâ
Non est in toto tutior orbe lo cus.*

*In die Inaugurationis Serenissimi Regis CAROLI,
in ferias Resurrectionis Christi incidentem.*

Quam propè consimiles & eodem tempore surgunt,
In cœlum Christus, Carolus in solium.
Ambo etenim Reges, prognati Regibus ambo,
Hæredes ambo regna paterna petunt.

KA'ρρολΘ ὁ Χεισὸς, καὶ Χεισὸς ὁ Κάρρολος δὲ,
Τῷ καὶ ἐν ἀμφοτέροις ἦμερ ἀναστομον.
ΚαίρολΘ ἐν Βρετανοῖς βασιλεὺς μὲν Χεισὸς ἀδεστ,
Χεισὸς δὲ αὐτὸν ΛΑΟΥ ἡ KA'PA ἡ XAPA'.

*Ad Serenissimum Regem CAROLUM I, de adventu
suo ad Cantabrigiam, Mart. 3, & 5, 1627.
Gratulatorium.*

Carole pacifici proles augusta Jacobi,
Inspirata canit numine Mula tuo.
Visere tu nostras etiam dignaris Athenas,
Utque Pater, signum pacis amare togam.
Sic positâ interdum mollitur casside Mavors,
Nec renuit Fastis, Naso, favere tuis.
Interdum & positâ mitescit Gorgone Pallas,
Atque artes eadem tractat, & arma colit.
Gens pariter Romana potens utriusque Minerva,
Et Martis soboles, gēnsque togata fuit.
Sic tu, Carle Pater, quanquam Gradivus in armis,
Mercurius Musis, Phabnus & alter ades.

Epithalamium CAROLI I, & Henriettæ Mariæ.

Sunt etiam Hesperiis & Cypria munera terris,
 Aurea mala, vigil servat at illa Draco.
 Hinc rediit vacuus (sic sidera fausta volebant)
 Cum Rex Hesperios classe petebat agros.
 Nam quia pervigilem nequirit sopire draconem,
 Nec, velut *Aesonides*, aurea dona tulit;
 Lethiferæ potius medicatis frugibus offæ
 Mirum sopitus quod nec & ipse fuit.
 Mirum, quod Tauros effugit, Iasonis instar,
 Quosque efflant ignes, sulphureosque dolos.
 Sed quid in Hesperiis moror? hic & *Adonidio* horti,
 Hic Venus, & Venerem concomitata Charis.
 Gallia Reginam nobis, tibi, *Carole* Nuptam
 Alma dat; invidiâ rumpitur ille Draco.
 Non illa Infanta, at plenis jam nubilis annis
 Virgo, quæ re, non nomine, *Clara* viget.
 Non ea per terras multis quæsita periclis,
 Per mare nec crebris Nympha petita viis.
 Obvia quin ultrò magna stipante catervâ
 Procedit *Carolo* Sponsa beata suo.
 Non Hymenæus abest, non isti Gratia lecto,
 Ipsa ornat Thalamum Pronuba Juno novum.
 Et Nymphæ celebrare simul connubia certant,
 Naiades & Dryades, officiosa cohors:
 Spargere pars flores, calathis & lilia plenis,
 Sternere pársque torum, pársque tenere faces.
 Quis populi applausum valeat, quis dicere pompam?
 Gaudiaque, & vulgi, murmura grata, sonos?
 Denique dum læto conspirant omnia vultu,
 Lætitiae præbent symbola mira suæ.
 Scilicet & Zephyri molli cum murmure rident,
 Et vario splendens gramine ridet humus.

Rident & placido labentia flumina rivo,
 Et strepitu grato singula ridet avis.
 Rident & cœli, fulgentia sidera rident,
 Sphærarum harmoniæ connubia umq[ue] probant.
 Ridet ager, rident & germina, ridet & aanus,
 Et ridet vultu candidiore dies.
 Rident & Nymphæ, rident & rustica, Fauni,
 Numinæ cum Satyris, instituuntque choros.
 Rident & Charites, rident & denique Musæ,
 Lætitiaeque edunt pignora grata melos.
 Omnia Te unanimi pariter sic ore salutant,
 Gratanturque toro, *Carole Magne*, Tuo.
Carole Magne vige; Tu nunc eris alter ab illo,
 Gallia quem *Caroli* decoravit nomine Magni.

*Ad Regem & Reginam de utraque ipsorum Scibole,
 Gratulatorium.*

Carole Pacifici proles invicta *Jacobi*,
 Et tu belligeri filia *Borbonii*:
 Quam pace & bello florebit vestra propago,
 Quam produxerunt Palma & Oliva simul!

*In Serenissimum Regem CAROLUM I, ex morbo
 convalescentem.*

Est quidam in populo frequens vocatus
Morbus Regius, & valente Rege.
 Contrà, qui *Caroli* impedit salutem,
 Noster est, *Epidemicusque morbus*.
 Dicatur, populo licet valente.
 Nempe Principis est, & est popelli,

Salus

Salus mutua, sympathia dulcis.
 At qui Principis obfidet salutem,
 Tantum unus, (nimis heu, nimis vel unus)
 Verum tu interea, misella, morbos
 Sentis, Anglia, mille, mille pestes.
 Sic è pyxide pullulavit olim
Pandora nova febrium propago.
 Egrotat *Carolus*? Tremor per ossa
 Anglorum gelidus cucurrit ima;
 Quassavit febris algidum populum.
 Ut demum valeat, precantur omnes
Aëtus pectoris; illa febris ardens.
 Vota & concipiunt, quotidieque
 Coram Numine procidunt, precésque
 Effundunt: *Sacer* est & ille *morbis*.
 Toto pectore *Caroli* salutem
 Ardenter sitiunt, *hydropicorum*
 Ritu. Denique tabis instar atræ
 Depascit dolor Angliæ medullas:
Phthisis lethiferam fuisse credas.
 At Rex convaluit; fugantur omnes
 Morbi: pyxide spes remansit imâ.

Effulsit nullus *Suego* moriente cometa,
 Præscia nec fati stella, *Bokeme*, tui.
 Nimirum *Carolus* dum vivit, vivit uterque,
 Et *Gustavus* adhuc, & *Fredericus* adhuc.
 Astra favent: nec dum rutilis locus esse cometis
 In Britonum cœlo, dum valet ille, potest.

Tentavit Regem morbus, non sustulit: Unde?
 Tam Sanctum vidit, credidit esse Deum.

D d 3

Egro-

AE Grotas? moritur : Revalescis, *Carole?* vivit
Anglia : Sic fato statque cadique tuo.

ERgōne fastidit plebeii corporis offas?
Appetit insolitas & Libitina dapes?
Siccine mors tandem vulgaria fercula temnens
Sanguine Regali se satiare cupid?
Absorpsit nuper binos ; Rex tertius hæsit
Faucibus : (an Deus hic, semideusve fuit?)
Gustavit *Carolum*, sed non deglutiit. Euge,
Morbe, quid impalles? Pustula, quidve tumes?
I, fuge, si sapias, aliam nunc excute querum :
Nempe putas *Carolum* tam citò posse mori?
Falleris, æternosque, precor, fallaris in annos :
I, fuge, morbe, procul ; *Carole*, vive diu.

Chronogramma in annum Nativitatis Celsissimi Principis CAROLI. MDCXXX.

*CaroLUs CaroLI FILIU\$, tU\$ PrInCeps,
CaMbrIA, nostra saLUs.*

FILIUS en CaroLI CaroLUs, spes nostra, Parentum
Cura, tU\$ PrInCeps, CaMbrIA, nostra saLUs.

In Illusterrimam Principem Mariam.

Quem daret ipsa genis nescit natura colorem,
* QVas genVIsse VIDet LILLA MIXta rosIs.

* Chronogramma in annum Nativitatis Principis Mariz. 1631.

In utrumque Principem. Anagramma.

Carolus & Maria,

Roma scala ruit.

Rome scala ruit, dum Carolus atque Maria
Par unum; & stabit, cum fuerit geminum?

'Eis τὴν Ἀπομημένην καὶ ἐπάνοδον τῷ ἐνδοξοτάτῳ Βασιλέως
Καρρόλου.

HΕΛΙΘ, Λυχή πε, Μονάρχης· τῷ γῳ ἀπόνιθ
Δαισαὶ δὲ μὲν ἐκλείψεις, φεγγοθήδε βίε.
Πατειδόθη μετέρεης, λιποσεγγήθηδε σελήνης,
Πᾶν ἀπόλωλε φάθη, Καρρόλοθη ὡς ἀπέβη.
Ἄλλ' οὐ μεν ἡμετέρεης γυλυκερέων φάθη δραμοῖσιν
Ἐκ Σκοτίης ἐφάνη, οὐδὲ ἀνέλαμψε πάλιν.
Κεῖται δὲ λιγοδρεγνεύσα, καὶ ἔκκαμεν Ἀγγλιὰς αὖται,
Τὴν ἔλιπε Φυχὴ, Καρρόλοθη ὡς ἀπέβη.
Πνοιῇ δὲ Βορέας κακῶς κεραφηότα θυμὸν
Ζέγρει διπνείσται, οὐδὲ ἀνέπνυτο πάλιν.

*In Profectionem Serenissimi Regis CAROLI I astivo
tempore suscepitam, & transactam.*

A Spicis ut vacuo se libret in aere pulvis,
Ut leviter se attollit humo, & nunc nubila transt,
Nunc spissum agglomeret nimum, celerique rotatu
Conficiat gyros? En! terra tripudiat ipsa
Regis in occursus, & ducit gleba chores;
Ipsa adeò tellus exultat, & Anglia Mater

Gestit ovans, vetulis *Carolum* dum amplectitur ulnis.
 Aspicis ut tellus æstu fulcata debiscat,
 Diffissa in rimas, & hiantia viscera pandat?
 Regis in occursus, en Anglica terra patescir,
 Dilatátque sinum, & gremio se effundit aperto,
 Vel penitus totis *Carolum* exceptura medullis.
 Aspicis ut pulvis lascivus in oscula Regis
 Assurgat, nitidósque oculos contingere certet,
 Audaci insultu petulans, simul impetat ora?
 Regis in amplexus en irruit Anglica tellus,
 Luminitusque inhians pendet venientis ab ore,
 Optatósque diu gestit cito cernere vultus.
 Aspicis ut teneram sitis arida torreat herbam,
 Fervidus & campos amburat Cancer hiulcos?
 En! *Caroli* redditum sitit Anglia, torridus æstu
 Aret ager: *Caroli*, sic Anglia fervert amore.
 Aspicis ut lætæ segetes convallibus imis,
 Arváque luxurient, placidè & ridentia prata?
 Ecce! sub adventum *Caroli*, dum læta triumphat
Albion à vultu nomen sortita sereno,
 Induit hanc faciem, Reducémque hâc fronte salutat.

Querela de Regis mora.

AH nimium detente diu, dulcissime Regum!
 Ah nimium sero, num rediture tuis?
 Ergo *Caledonias* nunquam remeabis ab oris?
 Nectere perpetuas sic juvat usque moras?
 Henricam *Carolo*, *Carolum* Patre, Rege vel Anglos
 Támne diu credis posse carere suo?
Carole, quid mantas? Tua te vocat ecce *Maria*,
 Et queritur tardos ire relicta dies:
 Quando erit ut videam tua dulcia lumina *Car'le*?
 Quando erit illa dies? Me mora fecit anum.

Penelope

Penelope lentum sic objurgavit Ulyssem,
 Cùm tereret viduas pendula tela manus.
Jam quoque Carolides, ludit qui parvulus aulâ,
 Iratus pappam clamat ubique suum;
Vestigâtque manu, circum & rimatur ocellis,
 Impatiensque moræ fletibus ora rigat.
Et cunctaris adhuc? Quin cernis ut Anglia, Cæsar,
 Omnis in amplexus est ruitura tuos?
Ex quo te postrema suis gestavit in ulnis,
 Dinumerat Pylîi secula longa senis.
Nox tamen una fuit tantum, Te sole remoto:
 Esse potest nobis te sine nulla dies.
Dum Solem expetimus, facit expectatio canos:
 O nox quam longa es, quæ facis una senes!

Anglia, Scotia, Moderator. Dialogus.

Ang. D Epositum(nunquânnē? fides hæc pactū?) re-
 mitte,
 Redde mihi *Carolum, Scotia*, redde meum.
Scot. Quin manta paulum, soror *Anglia*, siste querelas:
 Nè vel tantillum fas mihi Rege frui?
Ang. Omnis in æternum cruciat mora. Quando redibit?
Scot. Quam vereor nè vel cras meditetur iter!
Ang. Cras te missuram, cras, dicis, *Scotia*, semper:
 'Dic mihi, cras istud, *Scotia*, quando venit?
Scot. Vix puto curta semel reparavit cornua Luna,
 Ex quo Scotigerum *Carolus* hospes erat.
Ang. Me vixisse puto *Priami* vel *Nestoris* annos,
 Ex quo Tuesiacum transiit ille vadum.
Scot. Sum *Caroli* natale solum: valedicere *Scotis*
 • Hunc sperare potes tam citò velle suis?
Ang. Ah! quories voluit! sed tu remoraris euntem,
 Heu nimis in luctus officiosa meos.
Scot. Ante

Scot. Antè dedi cunas ; eadem nunc addo Coronam.

Ang. Ille meum Caput est, cui diadema datur.

Scot. *Unio* regnorum, *Carolus* ; nos, annulus idem :

Ang. *Unio* hic in pala splendeat usque sua.

Mod. Rex vobis anima est, to úsque in corpore toto :
Incassum lites cor cerebrúmque movent.

*In Stellam Veneris radiis aliquantulūm majoribus co-
ruscantem, paulò ante puerperium Serenissima
Regina Mariæ.*

Pulchra *Venus* nuper quam vidimus (Astronomorum
Si qua fides genti) néve cometa fuit.

Quid sibi vult gravidum, solitóque tumentius astrum ?
Scilicet in terris parturit alma *Venus*.

* **ECCe MICat noVa LUX, aC spes noVa naSCitVr
Angl. Is :**

Lux nova de cælo, spes nova nata solo.
Phosphorus iste, novæ lucis fit prodromus ; ista
Stella, Puerperii nuntia, Diva, tui.

Nempe *Venus* merito fit prospera stella *Maria* ;
Est instar Veneris stella *Maria maris*.

Haud secùs Eoo quandam quæ fulsit ab axe,
Virginei partūs conschia stella fuit ;

Quando tonans in cælo, in mundo vagiit infans.
Divisum imperium cum Jove Cæsar habet.

* Chronogramma in annum Nativitatis Principis. 1633.

Dum petit Arctoo Rex noster ab orbe Coronam,
Fert uterum Conjux, & redeunte parit.

GRATULATORIA.

418

Nimirum certant hæc partibus, ille Coronis
Æmulus, an plures ille, vel illa, ferat.
Pergite felices ambo : Contentio pulchra est ;
Gliscat in æternum, non habitura modum.
Scilicet hæc plures natos ferat, ille Coronas,
Carolus usque novas, usque Maria novos.

In Natalitia Illustrissimi Duci Eboraci, &c.
Terzianox.

FELICES TER & AMPLIUS BRITANNI !
Fecunda ô ter & amplius Maria !
O Mater triplici beata prole !
O & spe triplici beata terra !
Duplex est Carolus, duplex Maria ;
Fortè Henricus hic est, vel est Jacobus ;
Quod si Henricus hic est, vel est Jacobus,
Alter deerit adhuc : at, ô, Maria,
Nè desit nimium diu, precamur.
Quin ultra parias, tuique nati
Ambos restituant avos, Britannum
Hunc, illum quoque Borbonem Navarrum,
Magnos (proh Superi !) quām utrosque Magnos !
At Fratri quoque Gallias regenti
Debetur Ludovicus ex Sorore.
Et nondum Fredericus est ; deestque
Haud unquam reticendum, Elisa, nomen.
Quin ipsum, Dea, redde, redde nobis
Heroisque atavostot, & tot umbras
Magni nominis, inclytosque manes.
Fecundoque toro, & frequente partu
Fati damna resarcias, manuque
Lucinæ repares colum Sororum.
Dudum Cambria Principem recepit :

Jam

Jam gaudet Duce nobilis *Brigantum*
 Urbs, Mater Borealis Angliae, quæ
 Insignis tumulo cluit *Severi*.
 Mox *Lancastria* concipit, paratque
 Vota, & spe gravida est Ducis futuri.
 At o plus nimio beata terra,
 Spe presente beata, spe futurâ!
 Felices ter & amplius Britanni!
 Fecunda o ter & amplius *Maria*!

Ad Reginam, de suo Plus ultra.

Maria Stuart, O tu R'gina, præpolles.

Anagramma.

Io Generosa Mater! Plus ultra pariat.

Dum dubitat *Maria* marem parerétnē puellam,
 Fit toties, mirâ fertilitate, parens.
 Ingeniosa diu methodum *Lucina* tenebat,
 Servabatque suas sexus uterque vices :
 Femina posterior. Sed enim modò Regia Conjux
 Non tulit, &, semper mas prior, inquit, erit?
 Ambo pares numero, fateor ; libet esse priorem,
 Et variare vices, & superare virum.
 Filia post Natam : sic, sic juvat ; ordo tyrannus :
 Certus in incertis ludere gestit amor.
 Dixit, &, (audierat namque *Ilybia* precantem)
 Mutato partûs ordine nata Dea est.
Mater Io generosa, Deos paritura, Deasque,
 Nata puerperiis sec'la beare tuis !
 Quid dignum tali tibi ventre, toroque precamur?
Plus ultra parias. Hæc pia vota damus.

Mater

*Mater Io generosa ! deest tamen altera proles.
Perge, memento tamen, femina quinta fuit.
Debetur, Maria, tuo sic sexta marito ;
Haud aliter fiumi Femina, Virque, pares.*

*In ansicatissime repetitum Regina Puerperium ; &
quod statim post pestem grassantem pepererit.*

Pergit adhuc Regina parens ; & gaudia nostra
Suis emit doloribus.
Pergit adhuc & nos, serisque beare nepotes
Novo subinde pignore.
Haud aliter poterat fato labefacta recenti
Redintegrare secula.
Fila tot abscissa, & quas fecit Parca ruinas,
Resarciuntur en modò.
Unicus hic partus compensat funera mille,
Acerba quæ dedit lues.
Ut se nempe probet Medicum de stirpe creatam,
Maria sanat Angliam.
O nos felices ! ô tærque quatérque beata,
Et amplius Puerpera !

Λοιμὸν ἐπεὶ Θεὸς ἔκεν, (οὐ γὰρ Βρετανοῖσι χολωθεὶς
Νέστον ἀνὰ πόλιν ὅρσε κακὸν, ὁλέκουτο δὲ λαοί)
Ευχύρως Βασίλισσα τέκεν παρεγμένον αὖτις
Πᾶσι τρεπελθόντις. ὥδισν ακέσατο πένθος,
Οὐδὲ γὰρ ἄλλας ἦν. νῦν δὲ αὖ σωτήρις ἄλλη
Ημέας (εἰ δέμις δέ) τόκων Λάγηνος Μαιεία,
Νύμφη δειποσθεῖα, λεχθεὶς δὲ τε καλλιτόκενα.
Οτινού πᾶσιν ἐπεκεν, γενεῖς μέγα ζεύπνευν ἄλλης,
Αντάλλαγμα παρειχρέμενης, ἀμα γάρμα τ' ἔβοις,
Ἐλπίδα τ' ἐπομένης. Τί πότερ ἔν, εἰ μνείοις ἦσα,
Λοιμὸς τὸς ἐδάμασε, καὶ πρπατεὶς ὅϊστε;

Αγν

Ανπί νυ μυειάδων πέλει ἐν Βασιλίσσον ἔρνθ,
 *Ἐν Καρθύλοιο τέκος πολλῶν ἀντάξιον ἄλλων.
 Φοῖς Θ. ἐν ἀμμιν διέσεν ἵει κεχόν, ὥσπερ Ἀχαιοῖς,
 (*Ἐι πότ' ἀδέξετο νῦν σος ἀπ' ἡελίοιο βολάδων.)
 *Οἰστ δ' ἔπικεν ἀχός χαλεπὸν βέλθ. Ἀπόλλωνθ.,
 Τοῖσιν ἔπειμένεν ἀκος κεχατερψὲν βέλθ. Ἔιλειθὺης.

Περὶ τὸ βρέφθ. Βασιλικὸν, ἀδή περσφωνηπάν.

ΕΙ Σέμις Μέση ὄνομα περεπτέν,
 *Ἀννα καδίσων δύγατερ Μοναρχῶν,
 Βορβονίσσης καὶ Ιωβίσσαο,
 Χαῖρε μοι Ἀννα.
 *Ἐι Σέμις Μέση βρέφθ., αἱ τιθίνη,
 *Ασμάτων δέλκησις καπιτανούλιζεν,
 *Ηδὺ κοίμησι, γλυκερέν τε ὕπνον
 Ευδέ μοι Ἀννα.
 *Ολβίθ φύσαι, ἄμα καὶ τεκνοί,
 *Ολβίην ἥπερ σε λόχιδος γαστήρ,
 *Ολβίον πατεῖς, βρέφθ. ὅλβιόν τε,
 Ολβία πάντα.
 Πολλοὶ ἀρχοντέες ποτε καὶ ἄνακτες
 *Ἐνδάδ' ἥξεστιδιά σὺς ἔρωτας,
 *Αγειον πόντε περέωντες διδμα
 Σὸν διὰ κάλλθ.
 Πολλοὶ ἥξεστιν περέπων ἀπ' ἄκρων.
 *Αλλά περ γείτων τάχα φίλτερές σοι,
 Σκῶπος, ἢ Κελπὸς τεδε, ἢ Βαταύδος,
 Η καὶ Ιβηρες.
 *Αιετὸς Ρώμιν, ἄμα καὶ Πολωνὸς,
 *Αυσείνης ὄρχην, ἄμα καὶ Σένθ.,
 *Αλλά σοι Δάγθ. διὰ συγγένην
 Φίλτερθ ἀμφοῖν.
 *Ἐι Σέμις Μέση γάμον ἔν περεπτέν,
 Δαγῆ κελλὸν τελέσθης ἀμοιβὴν
 *Αγπὶ τῆς μάμιν, ἀρετὴν ἔχουσα,
 Οὐρομά τ' Ἀγνης.

Carolus & Mundus nullo discrimine jactant
Quadruplicem prolem, quadruplicemque plagam.
En nova nata! Novum jam quærite classibus orbem;
Non habet in veteri quinta propago locum.
Euge mihi plures cedo jam, *Democrite*, mundos:
Non satis hic proli, *Carole Magne*, tuæ.
Ignoſco, *Pellae*, tibi; non ſufficit unus.
Quid, *Cynice*, oblateras? quidve, *Sophista*, probas?
Desævi, *Gradive*, parùm, dum *Cypria* nata eſt:
Lilia da calathis, *Flora*, vel ante diem.
Labere, *Nympha*, polo, (Tibi nam coeleſtis origo.)
Túque puerperiis macta, *Maria*, tuis.
Quid dabimus, *Lucina*, tibi? & tu blandula nutrix,
Dulce onus in molli dormiat usque ſinu.
Spargite vos, *Nymphæ*, flores: Accurrite *Musæ*;
Clio agita cunas; Túque, *Thalia*, cane.
Pagella ſi forte frequens fit Apostrophe in una,
Nil mirum; Nescit garrula *Musa* modum.
Ebria lætitia, & nimio confusa triumpho
Mens agitat linguam: protinus illa crepat.
Quemlibet affatur: (quicunque fit obvius.) Undat;
Nec capiunt ripas gaudia noſta ſuas.

Περὶ τὸν Βασιλέα, ἀπολογητικόν.

MOΓΙΑ τε, καὶ Βασίλιας, πόκε νεῦμά με εἰ σύμφωνον.
Οὐ γέ μιμεῖδαι ἄμμιν ἔοικε δεῖρα;
Εἰ πιστὸν ἡμετέροις σίχος ἐπαπλετο κυλλοποδίων,
Μὴ νειλού, κάρη σὲ κυθίρεια πέλει.
Εἰ ἐτεδην πᾶνδας πεμπάζοιμν, ὅργανε λαῶν,
Τέ το τέκος πιμπόν, καὶ θεόπιμπόν ἔσου.
Εἰ δέ πιστὸν ἔξαμεπτελείσθε ποδὸς, δῆ δὲ χωλός,
Πάντα τέκοις ἔπιτον, καὶ πόδες ἔπιτον ἔχοις.

Ἐις ἔκπον τέκος Βασιλικόν.

ΕΞαμέτρεις μελέεσσιν ἀτίσσατε πώλ Βασίλιασσαν,
 "Ουνεκ' αεισοτίκα, καὶ ἔκπον ἐγένετο πάδια.
 "Ισσοπαλής ἴν' αειθμὸς ἔη παδῶν τε ποδῶν τε,
 "Ως πάλαι φίσαρις. Γένθ αὖ Βασιλεῖόν δὲ τού
 "Εξάεδεσσον. Κύβθ οὐρίπτω (ἐπ δ' ἔσθ' γήινα)
 "Ερρίπτω ὁ κύβθος, καὶ ἔξ βέβληκε Μαεία.
 "Ευ γε πατὴρ Κάθ, Πανάκηνά τε, καὶ Αφροδίτη,
 Καὶ Γάμθ ιμερέτης, καὶ ἐπέρχετος Αρρενόθηλυς,
 "Εξάδος ψυγόματ' ἐδλαδ, φίλα Βρετανοῖσιν ἀπαντα,
 "Εξάδος, οὐ τε σοφοῖς μέγα πίεπ Πυθαροτείσι,
 "Οἰον ἔρωτος ἄγαλμα, καὶ ἀρμονίης ἔρεταφνης.
 "Ουνεκα μὲν πρώτη, αειθμῶν ἵερῷ εὐὶ νύκλῳ,
 "Αρπον ἥδε πειρασδὸν ἔῳ συμπέξαπο κόλπῳ,
 "Αρρένα καὶ θῆλις σωαρηέτας ἀλλήλοισι,
 Δίς τεία, τεία τε δίω, ἐπαμοιβαδής ἐμπερινυῶτας
 Τῷ καὶ οἱ ὅξ αμφοῖν ὄνομα κλυτὸν Αρρενόθηλυς.
 "Ουτα καὶ τόκος ἔκπον ἄγακλέτης Βασιλίωντος
 Καρρόλιδῶν γενένην ίσιν δέπο Καρρόλιδον τε,
 "Ουδὶ ἔπ θηλύτεροι πληθυΐ τικῶσιν ἀδελφές.
 "Εξ πάντες, πρεῖς αἴμφω δι, τ' ἀρρενόθηλυς αειθιώς.
 "Αρπον ἥδε πειρασδὸν ἐπει παίζουσι τοκηῖς,
 "Αρρένα καὶ θῆλω, ζηλοῖ δέ τ' ἀκοίτης ἀκοίτης
 "Εις γένθ ὃν σπένδοντ' (ἀγαδὴ δ' ἔεις ἥδε Βρετανοῖς)
 Νίκη δ' ἐδετέρωσε, μάχης δὲ τε ἴσα τάλαντα.
 "Ει ἐτεδὺ μάχη δέ, καὶ χάρεις ἀρμονίη τε,
 "Ειρήνη τε φίλη, καὶ ὁμοζυγίη τεθαλῆα.
 "Ος τεία θηλύτεροι, τείατ' ἀρρένα τέκνα τεκέσσα,
 Τιῖν γενγατέρων τε Γάμον πνὰ δίκαστο μάτηρ.

Ad Reginam.

ΑΤ Τu, Nympha potens, secunda Puerpera, perge;
 Conjugis ad plaustrum Stella vel una deest.

Túque,

Túque, iterum jus nocte trium, Pater, optime regum,
 Heptada conficias, *Carole Magne*, tuam;
 Nè tibi gens noceat septem subjecta trioni:
 Nempe triumphalis tunc tibi currus erit.

Anglia dum satagit sacris avertere pestem,
 Volvitur atque aris, & pia tura litat;
 Æthera dum votis solenni more fatigat,
 Nè pluat in nostrum tela cruenta caput:
 Nasceris (en! quantum lacrymæ & jejunia possunt!)
 Magne Puer, patriæ spésque salūsque tuæ.
 Haud unquam periere preces: Quæcunque rogamus,
 Dii nobis eadem, vel meliora, dabunt.

Περὶ τὸν Βασιλέα χερνίζοντα, Ὡδὴ αριστερή,
 Δωεῖσθαι.

ΩΣ χερνώ ἄμμιν, Βασιλεῦ, ποδέρπεις!
 Ως ἐλινύειν ἐπ τοι ἀρέσκει!
 Οὐχ ὅρης ὡς σὸν ποδέοντα νόσον,

Κάρρολε, πάντες;

Καὶ πλεον πάντων ἀλοχὸς Μαρία,
 Αγ πλ μὰν χέρεν λίπεις ἀδ' ἀπενθῶν,
 Ατε γενεῖς οὐδέποτε θέμεσθαι πονούντας.

Οἰα χερνίσθεις.

Καμβελας ἀρχων ὁ φερώνυμος πάντες
 Δηδα π λατεῖ, ἀμα τ Ἰάκωβος,
 Νιν καὶ Ἐρρίκος ποδέει πο μικρὸς,
 Καὶ καλεῖ ἀσφῦν.

Τῶν μεγαλών ιερέος τε κύκλος,
 Τῶν δειπνῶν θαύτα τε βελά,
 Λαδε, ἵδι ιερεῖς, ἵδε πάντες Ἀγγλοί

Βασρέομέν τοι.

Ἐξεχ' ὦ φίλ' ἥλιε, ἔξεχ' ἄμμι,
 Τὸν σκόπον Σκῶπος βλέποι, Ἀγγλὸς αγγλας,
 Εἰ γε μὴ λάμπεται ἄμα τοι πάρεντας

Ἀμφοτέρωσε.

Ee

Οὐχ

Ουχ ὄρης ὡς πὰ τειπόθατίς ἔστι :
Πλεῖστα μοισάων χορῷ Ἀγρικάδων,
Καὶ μάλιστ' ἀμφοῖν Ἀκαδημίασιν
 · Ως φίλῳ οἰξέτις ;
Νῦν δὲ καὶ πλᾶς πολὺς ἐν κελδύσισ,
Νῦν δὲ καὶ χειμῶν πολὺς ἐν Βοώτᾳ,
Νῦν δὲ καὶ μακρῷ τελέθουτι νύκτες,
 Δάκτυλῳ ἀμαρ.
Τίποτ' ἐλαττύειν ἐπ τοις ἀρέσκειν ;
· Ως χεργῷ ἀμμιν, Βασιλεῦ, ποδέρωται !
· Ουχ ὄρης ὡς σὸν ποδέοντι νόστον,
 Κάρρολε, πάντες ;

*Ad Serenissimum Regem CAROLUM I, è Scotia
Reducem, Pacificum, Anno 1641.*

Qualis, serenum cùm caput exerit,
Compescit undas arbiter Adriæ,
Et fronte solâ (nec tridente)
Sterint aquas, rabiémque ponti :
Aut qualis orbem vertice temperat,
Nutuque solo (neve tonitruo)
Placat minas, irásque mundi
Aethereæ Dominator aulæ :
Sic Tu ferocis, *Carole*, seculi
Mulces querelam, & jurgia gentium ;
Vultuque solo bella sedas,
Pacifici soboles *Jacobi*.
En sudus aer ! Reddita pax mari ;
Pressere venti murmura, murmurata
Fluctus, simul conspexerint te,
Littoris Halcyonem Britanni.
Sternis gigantes, sed sine fulmine ;
Vincis potentes, sed sine sanguine :

Siccóque

Siccōque lētaris triumpho,
 Impatiens patrii crux.
 O quām peritus pangere foedera,
 Sopire lites nobilis artifex !
 Quis dissitas unire mentes
 Doctior, aut sociare corda ?
 Quem si tulissent pristina secula
 Pacis sequestrum, non sonitus tubæ,
 Non vis ducum, non ipse Mavors,
 Jane, tuam reserasset ædem.
 Et *Troja* staret ; nec *Priamus* Parin
 Flammā luisset, ruptaque foedera ;
 Si talis Europæ potenti
 Arbiter, atque Asiæ obtigisset.
 Vitâsset Alpes perfidus *Hannibal* ;
 Parsisset Afris *Scipio* fervidus ;
 Nec Græciæ terror fuisset
 Ludibrium maris, aut flagellum.
 Nec perforassent viscera patriæ
 Par viperarum, cum socero gener ;
 Nec fratribus Thebæ dedissent
 Vulnera, Consulibūsve Cannæ.
 Quantum redemptum sanguinis Itali,
 Quantum Pelasgi, si modò *Tullius*,
 Aut ipse *Nestor* tam disertus,
 Tam docilis posuisse lites !
 Haud nosset unquam *Roma*, nec *Anglia*,
 Civile bellum, Maxime *Carole* ;
 Tu nempe solus calluisses
 Conciliare Duces, Rosásque.
 O pacis autor strenue, cordium
 Gluten ; sed audi ; Quantus honos talit
 Quantum negoti ! nonnè cernis
 Undique conglomerare gentes
 Tuum ad tribunal ? Roma fremat licet,
 Sistuntque se sub Judice *Carolo*,

Omnésque lites terminandas
 Cæsar is arbitrio Britanni,
 Quin macte, Princeps, officio novo;
 Si regna mundi dissidium fovent,
 Compone rursum; Tûque solus
 Catholicus Moderator esto.
 At serus inter sidera fulgeas,
 Curruque nondum scande polum tuo:
 Sat pacis est inter Beatos,
 Harmoniæ satís inter astra.
 Nos si relinquas, fervere litibus
 Mox cuncta cernes, in Chaos illico
 Miscemur, armis totus orbis
 Perstrepet, indomitóque Marte.

*'Eis Ἀνάκαμψιν τῷ Λαμφροτάτῳ Βασιλέως Καρύλῳ ὡν
 τῆς Σκωπίας.*

Xριστὸς μὲν Βασιλεὺς Χεισῷ Θεῷ ἔπλεθ' ὁμοῖΘ,
 ἩλιΘ ἐν κυρσμῷ, καὶ φάΘ ἐν Σκοπῇ. *Joan.1.5.
 Νῦν δ' ἐπινέρχεται ἀμμι ταλίντερφΘ ἥντε ΦοῖσΘ,
 Εἶλπε οὐκ ἡμετέρες καὶ φάΘ οὐδὲ βίε.
 Χημεείησι τροπῆσιν ἀνέρχεται ἡλιΘ ὡς,
 Πάντ' ἐπεὶ ἐς Βορέων εκτολύπτεις δεύμον.
 Ἡμέας δια ἀνιόνηΘ ἐπεὶ φάπις ἢλυθεν ἐπιλή
 Ἡελία, ἔρδειν χρὴ μακέρεωι Θεοῖς,
 * Πανδήμω τ' διαγγέλια φροφέρεινται ἑορτῇ.
 * Οὐδὲ παλαιοῖσιν γε Βρετανοῖσιν ἔθΘ.

* Procop. Grl. 2.

*In auspiciatissimam Domini Georgii Monachi è Scotia
in Angliam expeditionem, Serenissimi Regis nostri,
CAROLI II, gratiâ suscepitam.*

Ecce Aquilonari *Carolinum* è climate currum
Scendentem cœlos, Anglia læta, tuos !
Quam nos dicta senum, vetera & ludibria fallunt !
Omne bonum nobis ex *Aquilone* venit.
Emicat ante alios, curruis auriga Bootes,
Georgius, haud falsi nominis omen habens.
Non solus, quanquam at *Monachus*, tamen agmine fido
Stipatus, Divum & numine, victor ovat.
Adde quod innumeris (non vincunt corda Tyranni)
Cordibus Anglorum concomitatus adest.
Ergo omnes, quos non afflaverat entheus error,
Attrahit, & naœta est *Anglia* tota Ducem.
Quanquam & stœva suos modo lamberet ursa catellos,
Spem simulant causæ gens malefana suæ.
At bis capta fera est ; fanatica turba tremisicit :
Pax cum Rege reddit, cumq; salute fides.

*In eundem Georgium, fortissimum juxta & fortuna-
tissimum Angliæ, Scotiæ, & Hiberniæ
Archistrategum.*

Virgo expôsta neci fuit *Anglia* ; cauda Senatûs.
Eclipsin minitans, cauda Draconis erat.
Georgius alter adest, Democraticumq; Draconem
Rumpit, & incolumis Regia Virgo manet.
Macte tuâ virtute esto, ter maxime *Georgi*,
Dulce decus patriæ, præsidiumq; tuæ.
Te tutelarem meritò colit *Anglia* Sanctum,
Patronum & celebrat gens rediviva suum.

*In exoptatissimum Regis nostri CAROLI II,
Serenissimi, Potentissimique Britanniarum
Monarchae, in Angliam redditum,
Carmen Thelaps&τινόν.*

SCilicet assiduâ victus prece cessit Olympus :
Sic visum Superis ; nec nostræ Numina gentis
Invidiam potuere pati : Quot struximus aras
Angligenæ ! & quantis lassavimus æthera votis,
Carolus ut redeat ! Rediit : Quid pergere porro,
Musa, paras frustra, & vanas superaddere voces ?
Carolus en rediit, rediit Rex *Carolus* : istud
Sæp̄ us ingemina, satis est, sunt cætera nugæ ;
Quærere plus ultra, majestas læsa vocetur.
At non Musa tamen docilis dare fræna triumpho,
Nec servare modum *Carolo* sublata Secundo ;
Parcere nec pedibus, peragit cum læta choreas
Anglia tota suas, & plausibus omnia compleat.
Quin remoræ impatiens ruit, & velut aggere rupto
Fertur ovans æstu, & pleno cita volvit alveo,
Nescia tam angusto concludere carmina rivo.
Quare age, Calliope, quia luxuriare voluptas
Tanta animo, furere & dulce est tibi Rege recepto,
Lætitiae causas aperi, fontesq; reclude,
Argumentum ingens primâque ab origine pande.
Toto nunc Helicone frui, Permesside totâ
Fas erit, & lato diffundere gaudia campo.
Incipiat nostras Vigornia clara camœnas.
Quà malè compositas infido foedere turmas,
Scotigenumq; acies fudit *Cromwellius* audax,
Serò nimis Regem, Carolinâq; castra sequentes.
Sic erat in fatis : nec enim sat digna *Caledon*
Visa Deis, plagæ, quam inflixerat ipsa, mederi,
Vel nobis *Carolum*, *Carlo* vel reddere sceptrum,
Et decus antiquum, aut tantas reparare ruinas.

Nempe

Nempe alii hic servatus honos, & gloria Regis
Restituendi ingens, *Monacho* hæc laus debita soli.

Postquam ergo fugere acies, *Carolusque* relictus,
Exutusq; suis, heu quantâ indagine cinctus,
Viq; rebellantum! (Getulum ut quando leonem
Turba canum cingit, ruit is per tela, per hostes)
Attamen evasit; tantum valet inclyta virtus,
Et Superum favor, & miranda potentia cœli.
Sic pius *Aeneas* media inter funera Trojæ
Myrmidonas, Dolopásq; truces effugit *Ulysses*.
Avia mox uno peragrat comitatus *Achate*,
Et per opaca locorum ad fida mapalia tendit, (condit,
Mox se (ò quam hæc meminisse juvat!) mediâ arbore
Hospes Hamadryadum, quærítq; in fronde latebras.
Quis neget ergo homines truncis & robore natos?
Ecce utero unius jam tota *Britannia* quercus
Gestatur, populosq; & gentes parturit arbos,
Quæ Regem fovet, & dias in luminis auras
Enixa est, cunctosq; suo cum Rege *Britannos*.
Crediderim plantam hanc Dodonæ è stirpe creatam,
Unde Pater Divum tam clara oracula fudit,
Et tam fausta tulit *Carolo* præfagia, pulchræ
Certa spei documenta. In nunc, fanatica turba,
Perfida gens, curámq; neges hunc esse Deorum,
Regia cui quercus, melioris præscia fati,
Prospera signa dedit, reddituríq; omina sceptri:
Quem medias inter strages mortésq; suorum
Tam miris tutata modis clementia Divum,
Reddidit incolumem, solioq; locavit avito:
Quem post mille moras, post mille pericula salvum
Sors tulit, & rebus servarunt astra secundis,
Restituítq; suis facilis fortuna *Britannis*
Virbium, & ex ipsis eruptum faucibus Orci.
Quid memorem fictosq; habitus, crinésq; resectos,
Tamineosq; dolos, famulum cùm naecta Monarcham
Dissimulans falsâ celavit imagine Virgo,

Et dum servili Regem velavit amictu,
 Fraude piâ varios mentita est* *Lana colores?* * *Dominus
Lanc.*
 Macta tuo famulo sis, ó divina Virago;
 Felix, quæ tanto poteras comitata ministro
 Carpere iter, cùm tota *Britannia* scilicet uno
 Túq; simul vehereris equo : quâm grande Deorum
 Depositum servas ! hominum quot millia curæ,
 Quot fidei commissa tuæ ! Clarissima Virgo,
 Post tria Regna sedes ; equiti hoc tibi contigit uni.
 Dum verò egregius divertit nocte Viator,
 Sic servum simularis, vix hospes ab hospite tutus :
 Quâm propè dextra rudis, verubûsq; insueta regundis
 Detraxit larvam Regi, scenamq; retexit
 Vile ministerium, malè gestâq; cura culinæ !

Singula quid referam, quæ pertulit ardua Princeps,
 Exul in orbe suo, variisq; erroribus actus,
 In patria patriam fugiens, fugiensq; rebelles ?
 Donec vi Superum raptus vel ab ore lupino
 (*Anglia* nam, mirum, regio jam facta luporum est,
 Ante his haud assueta feris) evalit in altum,
 Et mare, quamquam immane, suis jam mitius Anglis
 Trajecit profugus, peregrinâq; littora venit.

Inde per innumeros terræ pelagiq; labores,
 Postq; decennales *Britonum*, illo absente, ruinas,
 Et furias populi sine Rege & Lege relicti,
 Huc remeans hominum studiis, & numine Divum,
 Vela dedit ; nostris tumuerunt carbasa votis ;
 Appulit & *Dubrin* (pia tura parate, *Britanni*,
 Tura parate omnes) patriâq; potitus arenâ
 Salvus in Angliacas rediit Rex *Carolus* oras,

* Nataliq; suo *Trinobantidos* attigit arcæ. Maii 29.

Quantus lo Pæan ; quâ pompâ intraverit urbem,
 Qui plausus, quot ubiq; pyris fulsere plateæ,
 Musa, referre paras? age, dic quot sidera cœli.
 Quis gerium illius, quis gaudia, vota, diei
 Explicit? aut possit numeris æquare triumphos?

Quorum

Quorum autopta fui, (vocesq; his auribus hausi)
Queis, puto, nulla dies similes, viditve secundos.

Salve, festa dies, niveo signanda lapillo,
Æternum inscribi nostris dignissima fastis :
Ter salve, lux alma, serena, secunda, Secundi
Prima iterum *Caroli*, nec tantum Principis hujus,
Gentis at Angliae merito natalis habenda ;
Quæ cum Rege suo modo functa, extorris, & exul,
Jam cum Rege suo tandem rediviva resurgit.

* Αιγαίη μετεπλούσκον.

ΕΚ Σχολίου φάσθε τῷ Μοναρχῷ, πάγα δὲ ἦλθε Μέναρχος,
Οὐ πεὶ τὸν οὐρανὸν ὅμοιος * Παρθένος ἦν Θεός.

* Demissus Lane.

Ad Regem

Anagramma Epiphonematicum.

{ C A R O L U S S T U A R T . }
At Tu Ros Clarus. {

A Nte tuum Reditum, Princeps, heu ! quanta ma-
lorum
Ilias, & nubes, & nox horrenda Britannis
Incubuit, Clero in primis, Gentisq; togatæ !
At Tu Ros Clarus nocturnas discutis umbras,
Mane novo cum Sole micans, pulsisq; tenebris
Languentem recreas geniali sidere terram :
Sol an Ros? an uterque? hinc lucem & pocula sacra,
Et Musas, vitamq; Tibi, ter Maxime Regum,

Acceptam

Acceptam Alma refert Mater, suáq: omnia debet,
 Téq; suum agnoscit *Grantana Academia Phœbum.*
 Hinc Tibi Σωτερία damus, qui pro Te Σωτερία vovemus,
 Quòd Tu, Rex, nobis, Tibi quòd Deus ipse salutem
 Reddiderit. Pylios idem Te servet in annos.

*Ad Reginam Catharinam de adventu suo Gratulatorium: qua verno tempore hic appulit, cùm paucis
 antea mensibus, & quidem die Cinerum,
 eoque tempestuosissimo, obierat Eli-
 zabetha Regina Bohemiæ.*

GRATA ades, ô Princeps, & pensas fata *Bohema* ;
 Decedente amitâ Regis, amata venis.
 Ex cinere alterius nova nunc *Regina resurgis* :
 Phœnices nec enim fas simul esse duas.
 Moesta dies *cinerum* fuit, heu, quando illa recessit,
 At struimus festas, Te veniente, pyras.
 Illius excessu ingemuit cœlumq; solumque,
 Et facies rerum tristis ubiq; fuit.
 Conscia terra parens pullo squaliebat amictu,
 Imbris usq; novis permadefacta genas.
 Flatibus horrendum insolitis immugit æther,
 Singultusq; dedit ventus, & unda, suos.
 Ingens tempestas, bruma undique, & undiq; nubes,
 Et dolor hybernas flebilis auxit aquas.
 Omnia manabant lacrymis, luctuq; sonabant :
 Tam feralis hyems, illâ abeunte, fuit.
 At cùm Tu nostros petis, ô *Regina*, penates,
 En fiunt radiis omnia suda tuis.
Solvitur acris hyems gratâ vice veris amoeni,
 Tu cum vere novo primula veris ades.
 Ridet ager, vernant campi, tellusq; renidet :
 Cùm Tu, Sponsa, venis, transiit acris hyems ;
 Diffu-

Diffugiunt imbres, ponunt sua murmura venti,

Proveniunt cœlo candiore dies.

Diffugiunt nubes; lacrymæ, luctusq; recedunt:

Tam placidum ver est, Te veniente, tuis.

*Ad Serenissimum R̄gem CAROLUM II, in die
Inaugurationis sua, Gratulatorium.*

SUlme tuis dignam meritis, Rex Magne, coronam,
Indue temporibus par diadema tuis.

Tempora seu capitis spectes, seu *tempora* vitæ,
Quām bene utrisq; sedet rantis honoris apex!

Enī decimā demum trieteride regna revisis:

Quām natura ætas scilicet imperio!

Debuit hāc Deus in terris, hāc Rhetor *Athenis*,
Hāc *Levita* olim munus inire suum.

Sed quid ego hos annos, triginta aut computo messes,
Quarum myriades nil sine mente valent?

Nos ævum meritis metimur: *Tempora*, Cæsar,
Plus tua, quām *tempus*, sacra tiara decet.

Non matura ætas, sed mens maturior annis
Regnorum & Regum Te facit esse caput.

Tu virtute dies anteisti, dotibus annos,

Tum cùm ætate puer, *Carole*, mente senex.

Hinc Regalem adeo decorant Tua tempora vittam,

Et capite ornatur trina corona Tuo,

Scilicet acropoli, & *Capitoli* nobilis arce,

Quam *Sophia*, & *Pietas*, & *Themis* alma colunt.

In quo tres istæ sedem fixere forores;

Quām merito huic Capiti trina Corona datur!

Scande triumphali Capitolia, *Carole*, curru,
Scande coronatus, totum cū viceris orbem,

Non armis, sed amore Tui. Te sospite, Cæsar,

Aggro-

Agglomerant gentes, Reducem & mirantur, amantque,
 Gratanturq; Tibi tantos sine cæde triumphos,
 Incolamemq; stupent, per tot miracula rerum
 Façibus ex Orci propriâ virtute redemptum.
 Scande thronum, Princeps, postquam tot fregeris iras,
 Tot portenta hominum, tot monstra subegeris unus,
 Aten, & Nemesis, Rabiémque, Odiúmque, domaris
 Non vi, sed visu. Quantò hæc meliora tropæa,
 Quàm quæ olim *Macedo* de victo Oriente superbus
 Rettulit, & multo sacravit sanguine *Mavors* !

In auspicatissimam Regis CAROLI II Inaugura-
tionem festo die S. Georgii celebratam.

O Fortunatos gemino *Polluse* Britannos !
 Faustum sidus utrumque, *Georgius* unus, & alter,
 Anglegenis ; unus (nisi fallit fabula) Martyr
 Pro Christo, *Carolo* pro Martyre *Georgius* alter,
 Martyris & nato ; fidei Confessor avitæ,
 Et scelerum vindex, populi & Tutela *Britanni*.
 Qui cunctando hostem fregit ter *Maximus* heros,
 Et rem restituit nobis, solioq; paterno
 Restituit *Carolum Fabiano* more secundum.
 Bini igitur Sancti festo celebrentur eodem,
 Aut etiam alterius nova sint Solennia *Georgi* ;
 Atq; eodem *April* peragantur mense ; *Britannis*
 Cùm primùm affulxit nova spes duce & auspice *Monko*
 Venturi *Caroli*, redivivi & gloria regni.
 Cùmq; suis Regem latebris servaverit Arbor,
 Sit celebre hoc nostræ posthac emblema salutis :
 Postq; Crucem Christi, nostræ quæ insignia gentis,
 Planta beata *Anglis* sit proxima Regia *Quercus*,
 Æternum & nostris indat sua nomina Fastis.
 Et nè unus tantum Satrapis sit nobilis Ordo,

Sic

Sit Titulus novus alter, & alter qui vehat Ordo
 Delectos heroas ad æthera, nè vel honores
 Sola suos, Equitésve, *Periscelis aurea* jactet;
 Sit novus Ordo, *Sacra* qui nomen ab *Arbore* sumat:
 Alter erit sic Sanctus, erunt etiam altera festa,
 Atq; suos Equites nunc *aurea Quercus* habebit.

Ad populum Britannum, ut felicitatem suam, Regis re-
stanratione partam, grato animo agnoscat,
Ωιδη παγιενην.

Gratam memento rebus in optimis
 Servare mentem, sospite Carolo,
 Tot functe damnis, tot superstes
 Cædibus, incolumis Britanne.
 Vides ut axi jam redeat jubar,
 Phæbūsque pulsum restituat diem,
 Excusserint & qui furores
 Præcipitem *Phætona* curru.
 Vides ut orbi jam redeat fides,
 Et candor, & pax, almāq; faustitas,
 Et veritas fuco remoto,
 Et niveum sine fraude pectus.
 Vides ut Aulæ jam redeat decor,
 Autoritas & pristina Curiæ,
Astrea terras ut revisat,
 Et *Themis* exilio reducta.
 Vides ut aris jam redeat nitor,
 Tollatq; sacrum Relligio caput,
 Nec amplius jam Templa fiant
Æqua solō, stabula aut equorum.
 Vides ut Urbi jam redeat pudor,
 Intaminato & fædere castitas

Mentis

Mentis bonæ custos, sorórque
 Simplicitas, probitásq; morum.
 Vides ut *Alma* jam redeat decus
 Utriq; *Matri*, & lux Academiis,
 Et florent Artes, fugatā
 Barbarie, vigeantq; Musæ.
 Hæc, hæc recepti pignora *Caroli*,
 Hæc dona Divūm, cùm reducem darent
Anglis Monarcham, hæc cuncta nobis
 Reddita cum redeunte Rege.
 Inaugurati hæc munera *Cæsaris*,
 Hæc spargit in nos missilia undiq;
Augustus, hæc sunt ecce gemmæ,
 Queis *Caroli* diadema fulget.
 Grates quis unquam solvere debitas?
 Quis vota cœlo? quis meritas preces?
 Quis tura templo digna possit
 Pro *Carolo*, & cumulo hoc bonorum?
 Quæ agnosce tandem grata *Britannia*,
 Felix nimis, si grata *Britannia*,
 Si hæc sorte nōris, & *Deorum*
Muneribus sapienter uti.
 Post tot procellas fortiter occupa
Portum, ac abhorre fluctibus à novis:
Neptuni opem frustra invocabis,
 Naufragium semel antè passa.
 Purâ nec unquam mente pias preces
 Parcas supremo fundere Numini,
Æternum ur, *Anglis* quæ benignè
 Contulerit, sua dona servet.
 Illud cavebis, si lapis, unicè,
 Nè rursus, arte hæc jam bene sublitam;
 Fanaticus te ludat error,
 Aut pietas simulata fallat.
 Lex, jus, & æquum, pax, amor, & fides
 Nunquam exules sint, jam reduces semel:

Nefas

Nefas & omne, & fraus avara,
 Sacrilegūsq; furor faceſſat,
 Edáxq; livor, perfidia, & ſcelus,
 Rapina, luxus, fastus & insolens;
 Nè nuperæ clades recurrent,
 Et chaos, Ilias & malorum.

Quin ergo *VIVAT REX, Carolus, Pius,*
 (Hæc una vox, hæc vota epidemica)

Nec *Anglicana* unquam Coronæ
 Regia stirps *Carolina* defit.
 Vota hæc, *Britanne*, ut fint rata cœlūs,
 Memento ſacris ritè anathematis
Ornare pulvinar Deorum, &
Templa novo decorare fæxo.

*In Nuptias auspicatissimas Serenissimi Regis
 CAROLI II,*

Britanniarum Monarchæ,

E T

Illustriſſima Principis

CATHARINÆ,

Potentissimi Regis Lusitanæ Sororis, Epithalamium.

Hispali, cæruleis das aurea mala Britannis,
 Nequicquam; nec enim Veneris prænuntia vestræ
 Munera, venturæ nec mittis pignora Nymphæ;
 Iynges licet hæc, & amantūm dona vocentur,
 Aurea cæruleis quæ mittis mala Britannis.
 En tibi, Olyſſipo, Deus hos servavit honores,
 Et *Lusitanæ* ſunt hæc commercia terræ.
 Hinc torus, & teda Britonum, & connubia ſacra;

Hinc

Hinc Anglis Hymenæus adest : hinc Regia Virgo
 In thalamos deducta tuos, ter Maxime Regum,
 Chara Deum Soboles, cœli *Catharina* propago,
 Nominis omen habens, mens pura in corpore puro,
 Purior obryzo, facta ex meliore metallo,
 Deniq; vel *Carolo* Venus aurea digna marito.

Nuda placet virtus, nativo clara nitore,
 Et vanas mundi phaleras, & ephippia temnit :
 Gratior & forma est, proprio quæ tincta colore,
 Ipsa suis contenta bonis, non indiga fuci,
 Aut florum, nec pigmenta aut myrothecia quærit.
 Sic Heroinæ quondam & sine dote decoræ
 Ad Regum thalamos, Divumq; cubilia ductæ.
 Sic radiis formosa suis *Catharina* resulget,
 Et decus omne sui, & fidus prænobile, sexūs ;
 Ipsa sibi dos ampla satis, satis ampla Marito,
 Et Regi, & *Carolo*, licet auri mille talenta
 Nec tu, *Alphonse*, dares, nec mitteret India gemmas.

Quantum Magna tibi, Rex Magne, Britannia debet,
 Te nacta affinem jam facta Britannia Major,
 Quando tuam huc dono misisti classe Sororem !
 Crede mihi, mundi jubar, & spolia orbis opima
 Angligenis, seclumq; dedisti commodus aureum,
 Aurum & opes, gemmasq; omnes Orientis, & omnes
 Persarumq; Arabumq; uno hoc in munere gazas.
 Quicquid ab auriferis Gangetica terra fodinis,
 Quicquid Java tibi pendit, ditésq; Moluccæ ;
 Quicquid *Olyippo*, septem arcibus inclyta promit,
 Grandis *Olyippo*, Marte urbs metuenda marique,
 Emporium Europæ, quo non opulentius ullum,
 Undiq; convectas videt ad sua litora merces ;
 Quicquid & unda Tagi flavis advolvit arenis,
 Divitis unda Tagi, totum hoc per cœrula puppi
 Quâ *Catharina* venit, nostris allabitur oris :
 Orbis & Hesperii gaza, & thesaurus Eoi
 Hâc navi advehitur ; rate in una scilicet omnes

Gente

Gente ab utraq; suas huc contulit India merces,
 Omnes &, postquam facta est hæc *unio*, gemmas.
 O inopem Hispanum! geminos jam exhausimus Indos.
 O nos felices, quos sic *Catharina* beavit!
 Ipse ratam velite esse Deus (Pater, annue votis)
Aeternamq; Anglis, quam fert Regina, salutem;
 Détq; ea *Carolidas*, fecunda puerpera, crebros,
 Pignora lætitiae, venturæ pignora pacis:
 Det modo *Carolidas*, vix est quod poscimus ultrâ,
 Et Regem pulchrâ faciat cito prole parentem.
 Sic Lusitanam semper colat Anglia gentem;
 Sic urbem antiquam vafri veneremur *Ulysses*.

Jamq; duo populi, bello pelagôq; potentes,
 Junximus unanimes æterno foedere dextras.
 Quid non uniti faciant, duo fulmina ponti,
 Quando & uterque olim propriâ sic classe tremendus
 Imperium Oceano, famam circumtulit orbi?
 Victor uterq; prius volitavit in æquore toto
 Tum quoq; Marte suo, latè & dominatis in undis
 Jura mari dedit, & terrorem incassit Iberis
 Solus, opem alterius cùm nec deposceret alter.
 Quas non ergo oras, aut quæ non littora pandant?
 Aut ubi non ambo ostentent victoria vela,
 Quando simul junctis sulcant jam classibus æquor?
 Quæ non edat ovans toto miracula mundo,
 Aut Lusitanis nunc Anglia navibus aucta,
 Aut etiam Angliacis gens Lusitana carinis?
 Quin excita igitur navalibus occupet altum,
 Conscendatq; suas Trinobantias inclyta puppes,
 Et sociam sibi sumat Olyssippona sororem:
 Cúmq; Tago Tamesis communes misceat undas,
 Misceat atq; rates: quantum hoc sub pondere, *Tethys*,
 Pressa gemes! ô quam tot molibus undiq; jactis
 In mare, contractum se sentiet Ennosigæus!
 Torvus Iber junctis summittet carbasa velis,

Et geminæ invitus cogetur cedere classi ;
 Cognatæq; trabes Neptunia regna capessent.
 Tum verò innocuas errans impunè per undas
 Ultraq; gens toto peraget commercia ponto :
 Protinus & nostros diverso à cardine mundi
 Confluet in portus naturæ cuncta supellex.
 Fundet Arabs myrrham, mollis sua tura Sabæus,
 Vina dabit Chius, mella Atticus, Indus & aurum,
 Indus uerq; aurum, mittent sua vellera Seres,
 Tu tua vasa, Corinthe, tapetia Bosporus ingens,
 Feráq; purpureo Tyrius conchylia succo :
 Mox & Erythræo venient à littore conchæ,
 Et gemmæ ex Oriente, refulgentesq; Smaragdi,
 Et lapidum pretiosa strues; tum Mexica nobis
 Servierint, flaviq; Parens Pervana metalli.

Postquam ergo cunctas spoliavimus undiq; terras
 Mercibus omnigenis, alias scrutabimur oras,
 Oceanumq; alium, atq; alium tentabimus orbem :
 Cumq; exhausta penus veteris, nova & altera nobis
 Mox pandet natura sinum, & nova littora nostris
 Atq; ignota priùs penetrabimus æquora velis.
 Impiger Herculeas contemnet nauta columnas,
 Plus ultra ingeminans, nec navibus ultima Thule
 Obstiterit nostris, fuerit nec meta viarum.
 Sic maris imperio potiemur utrique, nec unus
 Sufficiet nostris amborum classibus orbis.

Ad Reginam Ode Περσφωντική.

LInquas Ulyssippona retorridam,
 Brigantiamque, & Lusiadum demos,
 Divina Virgo, fat calentes
 Luce tuâ, & propiore flammâ.

Non

Non sola clarum hoc aspiciat jubar,
 Sacros & ignes Hespetia plaga,
 Arctea & astri tam benigni
 Percipiat radios amoenos.
 Sat jam beati, sat patrios lares,
 Novas in oras longius emica;
 Illustra & orbem nunc Bitannum
 Sidereo, *Catbarina*, vultu.
 Huc verte lumen, te vocat *Albion*,
 (*Vix Albion*, dum te sine, *Candida*,)
 Te tota gens Britanniarum,
 Plebs, Equites, Proceres, procantur.
 Regale te ambit, Nympha, palatum,
 (*Album* haud vocetur, tu nisi veneris)
 Divum domus te sacra, & Aedes
 Occidui veneranda *Petri*.
Augusta mater te *Trinobantias*,
 Flos, gemma, ocellus, deperit urbium;
 Te *Tamesis* (si fas) *Tago* par
 Aurifero, pretiosus amnis;
 Te (si simul vis omnia) *Carolus*,
 Hoc nomine audito ocious advolas,
 Cor fascino contacta amoris,
 Icta Cupidineoq; telo,
 Philtro minori cedere nescia.
Macta ergo, Princeps sis Diademate,
 Et *Carolinum* scande currum,
 Scande torum, soliumq; Regis.
 Sic tu beabis postera secula
 Sic te beabunt postera secula,
 Cum Regiam edes, Diva, prolem,
 Carolidas Catbarinulasque:
 Gerent & olim Sceptra Britannica
 Seri nepotes, Magna Parens, tni,
 Et *Carolorum* longus ordo,
 Clara *Stuartiadum* propago.

Epithalamia Disticha Ἐπλογή.

TRANS mare cui profugo dedit olim *Gallia portum*,
Annon huic *Portu Gallia* jure placet?

Est tibi, *Carole*, currus, equos dabit * urbs Ὀλόπιτην.
Junge, triumphalis sic tibi currus erit.

Quid non præstat Hymen? aut quæ non vincula necdit?
Urbs *Ithaci Troja* jam fit amica novæ.

*Qui mores hominum tot & urbes instar Ulyssis
Vidi;* hic ante alias urbem & *Ulyssis* amat.

Ah quoties te ærumna gravis, te Lusit *Avia*!
Junge duas voces, *Carole*, salvus eris.

Cui simul & Patri *Cathari* struxere ruinam,
Perfida gens, facies hunc *Catharina* Patrem.

Sequana nunc & Iber coeunt, Tamesisq; Tagusque:
In mare Pacificum flumina cuncta fluant.

Dana Avia en Danae, Mater Venus aurea (judex
Sit *Paris*) à flavo est aurea Sponsa Tago.

CHARA ὁ *LUSITANA* veni *COR*, charior auro;
Ecce tuus *CAROLUS* te, *CATHARINA*, vocat.

Tu * *SAT CHARA AURO*; *HINC* sat dives *CA-*
ROLVS, ad quem ^{Anagram.}
Cùm *CATHARINA* venis, India tota venit.

* *Olivippoq. Ὀλόπιτην. P. Merul. Cosmograph. p. 2. l. 2. c. 26.*
ex Ptolem.

O CATHARINA veni; quid gaudia nostra moraris?
CHARA, ITAN' ah cessas? **Ô CATHARINA,**
 veni.

Disticha amant Thalami; quid enim nisi Distichon ipsi?
 Nempe vir Hexametrum est, Sponsaq; Pentametrum.

In nuperam Classis Anglicanæ de Belgis Victoria;
ductu, virtute, atque auspicio, Illustrissimi Jacobi
Ducis Eboracensis felicissimè partam, 1665.

Emyuuov.

Ergo iterum rugit Leo *Belgicus?* Erue dentes,
Ungues & reseca, Dux ô invicte Brigantum,
Nè fremat ulterius, (quid enim sine viribus ira?)
*Neu vocem Oceano tollat nec vela *Britanno**
*Perfida gens *Batavum:* Túq; ô generose *Ruperte**
Macte animo, tantiq; in partem accede triumphi.
*Túque ades ô *Monmuthe* tener, quem in flore *juventæ*,*
Vix maturum armis, sævi in discrimina Martis
Traxit amor Patriæ, & navalis gloria pugnæ.
Castibus Angliacis sic bellua capta marina est,
*Facta tribus Ducibus communis præda, *Batavus*,*
Nè tamen aufugiat rursum, quæratve latebras,
Pergite adhuc, Vos ante alios, duo fulmina belli;
Vincere nec satis est; sit porrò cura labórque
Funibus hoc monstrum vincire, & stringere loris
Infidum peccus, & Domino tractabile nulli.
O male defensos adversus regna rebelles!
*Et toties Anglo servatos milite *Belgas!**
*Principis *Anstriaci* cùm *Verius* agmina fudit,*
*Norrisiusque sciens pugnæ; & *Zuphania* dira*
*Perdidit heu clarum Musis & Marte *Philippum*;*
*Inq; sinu colubrum bona sovit *Elisa Batavum.**

Scilicet ut dente ingrato morsuque Magistrum
 Læderet; attollensq; caput sua toxica latè
 Spargeret, & toto jactaret sibila mundo
 In Britonum classes; nostris ut inhospita nautis
 Littora ubiq; forent, statio & malefida carinis.
 Quid memorem raptas merces, pulsosq; colonos
 Orbe novo, captasq; rates, cladosq; recentes?
 Belgarum scelera & fraudes ut criminè ab uno
 Discamus, Tragicum pandas, Amboina, theatrum.
 Has ultimæ furias, nequam & perjuria gentis,
 Magnanimi properate Duces, populumq; rebellem
 Dignum morte, unâ at non dignum morte perire,
 Mergite aquis, ferro mactate, aut urite flammis. (est:
 Pergite adhuc, quando haud tota hæc jam scena paracta
 Multa, Duces, fecistis, adhuc sed plurima restant;
 Fortia facta virum, fusosq; per æquora Belgas
 Suspicimus læti, gratiosq; fatemur ovantes.
 En reboant toto Carolina ionitrua ponto,
 Ignea tela rates Batavas, & missile plumbum
 Jam terebrat, lacerat & ferrata grandine puppes
 Sternuntur pelago passim; repetensq; profundum
 Fit solito inferior Germania, & ordine nullo
 En septemgeminus Belgarum mergitur Ordo.
 Dissiliunt fractæ naves, rimisq; fatiscent;
 Subsidunt crebrâ pertusi glande parones
 Battavisi, lentamq; trahunt cava in illa mortem.
 Quam benè conveniunt infidis talia Belgis
 Navigia, ingratæ quam viva Emblema Gentis,
 Dum sic fissa globis, fundo & pertusa dehiscunt!
 Haud aliter meruere mori, queis perfluit omne
 Quod dederis, tenuem ceu cribro infuderis undam.
 Corpora trunca virum volvuntur gurgite vasto,
 Semianimesq; artus, & membra fluentia tabo
 Haurit hians unda, & rapidas vorat æquore vortex.
 It cruor, & denso cæsorum stagnat acervo
 Ennoscens iners, multosq; cadavere pressa

Æstuat

Æstuat, immensoq; gemit sub pondere *Tethys* ;
 Illius in gremium dum tot simul agmine facto
Chauci, unâ, *Batavique* ruunt, *Catrique* minaces,
Uzibii, *Frisique*, & vastâ mole *Valachri*.
 Sunt hæc magna quidem, sed non indebita *Belgis* ;
 Sunt hæc magna quidem, sed adhuc majora supersunt.
 Nondum expleta sitis belli : stat cernere porrò ;
 Et victos urgere hostes : Macte ergo, *Jacobe*,
 Macte tuâ virtute, novâq; hâc utere palmâ,
 Inclyte Dux, gentis decus & tutela *Britanne* ;
 Tûq; *Ruperte* potens armis, fate sanguine *Regum* ;
 Tûq; 'adeò nautis & classibus apte regundis,
 Cui merito altera cura rei commissa marinæ,
 Sandvice illustris ; nec te, *Smithæe*, silebo,
 Fortunæ faber ipse tuæ, cui præmia laudis,
 Auratumq; dedit navalis gloria calcar.
 Deniq; nec te, *Allen*, pares cui bellica virtus
 Donavit titulos : agite ô *Neptunia* proles,
 Quam merito vos naumachizæ pelagiq; peritos
 Clarus equis *Neptunus* equestri ornavit honore !
 Quin pugnam instaurate, Duces, fortissima bello
 Pectora ; quâsq; petit Nemesis, Vos sumite pœnas.
 Ah nondum hostili placâstis sanguine manes
 Heroum, sua quos letho dedit æmula virtus.
 Quanquam ergo inferias jam millia multa dedisti
Falmutho & sociis, largâ queis strage litatum ;
 Attamen ut justos tumulo libe:is honores,
 Pergite adhuc fata ulcisci, multiq; *Batavum*
 Millibus amissam Comitum pensare quadrigam.
 Dûmq; suas luerit tot gens malesana rapinas,
 Et fraudes, *Batavo* rubeat *Texela* cruento.
 En grassatur adhuc insignis prædo *Ruterus* ;
Trompiadæsque acer, vix quanquam ereptus ab undis,
 Instaurat classem : quin hos quoq; mittitis ambos
Opdamo comites, eadem hos ut fata sequantur ?
 Pergite adhuc instare hosti, susolosq; per æquor

Debellare truces victrixi classe *Batavos* :
 Ut tandem assuescant sua subdere ritè *Britanno*
 Colla jugo, & nostris summittere carbasa velis.
Belgicus hic ultrà nè per mare sibilet *Hydrus*,
 Nevè rates forex ut aquaticus undiq; nostras
 Sic rodat, cuncto prohibens commercia mundo :
 Sed pelago pax sit; tutusq; parone remoto
 Jam petat Oceānum, securus & æquore toto
Anglicus extremos currat mercator ad *Indos*.
 En tibi pacati palma hæc & gloria porti
 Debita, *Jacobe*, ô nostræ spes altera gentis :
 Plurima victricem cinget tibi laurea frontem,
 Rostratásq; inter quas dat tibi *Belgia* naves
 Nostra quoq; ornabunt navalem rostra Coronam,
 Æternumq; tuas resonabunt pulpita laudes.
 En currum & trabeam ! Sic post Piratica bella
 Et tu laurigeros egisti, *Magne*, triumphos.

In Illusterrimum Jacobum, *Ducem* Monmouthensem,
Cancellarium Academia Cantabrigiensis nuper-
rimè constitutum.

Cum Cancellarii munus *Monmouthius* Heros,
 Tu telam nostri suscipiatq; fori;
 Quid sibi non ausit spondere Academia Mater,
 Patronum hunc tantum nuper adepta Ducem ?
 Quamq; repubescit senio jam *Granta* recocto,
 Quando ulnis vetulam foverit ille suis !

Ad Eundem.

At tu macte animo, Dux inclyte, *Magne Jacobo*,
 Dulce decus nostræ præsidiumq; togæ ;
 Chrior an Musis incertum, an clarior armis,
 Postquam experta tuam est utraq; Pallas opem.
 Æternum vigeant nostræ, te Praefide, Musæ,
 Floreat auspiciis Mater & Alma tuis.

EPICEDIA

EPICEDIA
seu
CARMINA FUNEBRIA.

*Ad Reverendum admodum in Christo
Patrem, Edvardum, Epi-
scopum Carliolensem.*

DA veniam, Iesus & threnos, optime Præful,
Opportuna annis dum fero dona tuis ;
Opportuna meis : nobis Epicedia nempe
Conveniunt, quos jam ruga senilis arat.
Rite fores nostras aliorum & funera pulsant,
Ipsa ætas mortis quos meminisse jubet.
Exequias Regū canimus, Procerūmque, Sophīsq;
Solvimus inferias, & sua justa damus.
Trux omnes Libilitina rapit ; nec rostra disertos
Defendunt, Reges nec sua sceptrā juvant.
Ad generum Cereris nullo discrimine passim
Descendunt omnes, & cinis unus erunt.
Conduntur tumulo pariter Magnīq; Bonique ;
Præfulibus prodest nec sua mitra piis.
Contra diluvium mortis non sufficit Iris ;
Obruta Lethæis cuncta ferentur aquis.
Et post fata tamen fortè hæc monumēta manebūt.
Nam fugiunt avidos carmina sola rogos.

EPICEDIA SEU CARMINA FUNEBRIA.

*In Obitum Potentissimi Pientissimique Britanniarum
Monarchæ JACOBI Pacifici, Regum à
Solomone Doctissimi, Prudentissimique.*

 *Ex nunquam moritur : vivunt post fata
Monarchæ :
Quippe Hæres vacuū non sinit esse thronū.
Commune hoc Regum ; Tibi propria causa,
Jacobe, est
Quòd superes, neandum te mala Parca rapit.
Nempe mori nescis ; in terris usq; superstes,
Dum Carolus Patris spirat imago sui.
Quin & longè alio in fetu, Doctissime Regum,
Vivis, dum vivunt, *Regia dona, Libri. Βασιλικὴ Δῶση.
Scilicet in Scriptis, & cedro & marmore dignis,
Æternū vives, Magne Monarcha, tuis.
Durabuntq; tuæ Monumenta perennia famæ,
Pignora & ingenii non moritura tui.
Túq; Platonico obis Rex ipse Platonicus anno ;
Nec citius patitur te pia Musa mori.*

*In Obitum Gloriosissimi Monarchæ & Martyris
CAROLI I, Fidei (vita & morte)
Defensoris.*

Carole Magne vige : tu nunc eris alter ab illo,
Gallia quem Caroli decoravit nomine Magni.
Ex tripode hæc * olim pueri mihi fudit Apollo,
Cum cecini thalamos Carole Magne, tuos.
Infans Musa licet, tamen est præsaga futuri ;
Crede mihi, Vates entheæ turba sumus.
Quis te, Car'le, neget merito & cognomine **Magnum**,
Cui necis & vitæ cognita fama tuæ?
Omnia magna tibi dederant hominésq; Deusque ;
Magnus & à populis undiq; crevit honos.
Contulit at summos tibi turba rebellis honores,
Quo cœlum peteres, cum tibi pegma dedit.
Nil tibi, quo major fieres, dare vita valebat :
Restabat tantum pro pietate mori.
Imperio **Magnum**, Major virtute fuisti,
Maximus ut fieres, Carole, Martyr eras.

* Epithalam. Caroli Regis, &c. 1625.

*In Historiam Dominicæ Passionis S. Matth. 27. ex
Prescripto Ecclesie Anglicanæ legi solitam
Jan. 30. ipso die Martyris Serenissimi
Sanctissimique Regis
CAROLI I.*

Ut Christum Dominum occidit Judeus Alastor,
Sic Christum Domini perfida turba necat.
Judæisq; parem se gens scelerata fatetur,
Invita & crimen prædicat ipsa suum ;

Conscia

Conscia dum sceleris fit lux tricesima Jani,
Fatalem & signat Letio sacra diem.

Percutiam Pastorem —

Pastores ambo, Christus *Carolusque*, fuere;
Et, bonus ut Princeps, *Pastor* uterq; *bonus*.
Non hominum, aut ovium, Pastores, immo luporum;
Hinc & præda suo factus uterq; gregi.

*In Obitum immaturum Illustrissimi Principis Henrici
Ducis Glocestriensis.*

Viginti modò sunt (quantillum temporis!) anni,
Cum cecini cunas, Dux Macarita, tuas.
Quis mihi bis denos tales numeraverit annos,
Curriculum vitae quale erat, ecce, tuæ?
Quis tot monstra hominum, quis tot miracula rerum,
Facta fuisse putet? ficta fuisse neget?
I, conde Annales, Lustrorum Gesta quaternum;
Et planus, & mendax, deniq; mimus eris.
Compone Historiam; quod scribis, fabula fiet,
Cui vel credula anus vix habitura fidem.
Quam breve, quam longum, degit Dux optimus ævum,
Tot varios casus cui sua vita tulit!
Tam dubios lusit fortuna rotatilis *Anglos*,
Volvit & instabiles lubrica scena vices:
Scena, cui (Fastos mundi & monumenta revolve)
Nulla dedere parem, secula, nulla dabunt.
Ergo parallelum huic egit *Glocestriens* ævum,
Tempora magnanimo scilicet apta Duci.

Quid

Quid virtus teneris, pietas quid possit, in annis,
 Hoc stadium elegit, quo documenta daret.
 Hoc spatio elapso, & pacatis undiq; rebus,
 Credibile est illum nunc voluisse mori.

SIc tessellato fruitur fortuna triumpho,
 Et vario rotat orbe vices: modò candida currunt
 Tempora, mox atro veniunt signanda lapillo.
 Nil stabile & fixum, succedunt funera festis,
 Exciپntq; hilares Epicedia mœsta choreas.
 O quantos plausus, & jubila quanta tulisti,
 Magne triumphali rediens cùm *Carole* curru
 Captivos duxisti animos, & corda tuorum!
 Quàm subitò inversis plorat nunc *Anglia* fatis,
 Induiturq; atras (heu!) falso nomine vestes
Albion, & resonant lugubri compita lessu!
Carolus, *Henricus*, dolor hinc, par inde voluptas:
 In duo distrahimur; Concedas, *Carole*, fratri
 Tantis per, liceatq; recentem plangere cladem,
 Te quanquam salvo, chari dum Principis umbræ
 Mittimus inferias, tumulo & libamus honores.

O *Henrice*, decus *Britonum*, dulcissime rerum,
 Deliciæ populi, secli spes magna futuri,
 Terribilis dextræ, formâ peramabilis Heros;
Flos, *Henrice*, Ducum, & patriæ virtutis imago,
Flos, *Henrice*, Ducum, Dux florentissq; juventæ:
Flos peramœne virûm, Florum & pulcherrime Princeps,
 In te quippe uno, veris formosa propago,
 Lilia mixta rosis simul ore, & stemmate certant.
Henrice, ô lumen gentis columénq; *Britannæ*,
 Grande tuis, gratumq; *Anglis* (tot sidera testor,
 Tot Reges, Patruimq; tuum,) per secula nomen!
 O dolor atq; decus, Princeps charissime, nostrum,
 O dilecte Deo, nondum sed debite cœlo,

Quo

Quo fugis? ab! miseros & nos, terrasq; relinquis!
 Vixq; salutatos, heu! tam cito deseris *Anglos?*
 Ostendent nobis te tantum fata, neq; ultra
 Esse sinent, reducem tam nuper, inhospita fata?
 O nimium surda ad nostras Libitina querelas!
 O Parcae immites, & nescia carmine flecti
 Fatorum series, & ineluctabilis ordo,
 Et fixæ Astrorum leges, & dura potestas!
 Parcite vos Superi, si vestra palatia pulsat
 Musa audax, vanoq; lacestimus æthera planctu.
 Scilicet obruimur; rapit inclemens lethi
 Attonitos, proni ferimur torrente malorum;
 Non unis agimur furiis, nec simplice damno
 Liquimur in lacrymas, densatur funere funus,
 Nec de plebe hominum; vulgaria fercula temnit
 Mors bona, Regali pascuntur sanguine manes.
 Nos animæ viles (quid adhuc sub luce moramur)
 Carpimur heu sensim, & repetitâ clade perimus.
 Vix animam trahit infelix en *Anglia* mater,
 Deliciis orbata suis, penitusq; fatiscit
 Ægra nimis, tot feta malis, & pondere luctus
 Pressa gravi; nec ferret onus nisi *Carolus* esset,
 Sitq; precor longum longum post talia fata superstes:
 (Curriculum vitæ ceu versus hypermeter esto)
 Fratribus & demtos huic addat justior annos
 Parca, brevesq; colos producto stamine penser.

Epitaphium.

Hic jacet *Henricus*, teneris qui protinus annis
 Hausit ab ore Patris jusq; fidemq; sui.
 Dumq; sinu, & patriis penderet parvulus ulnis,
 Doctore hoc didicit, vel Puer esse pius;
 Patris & exemplo fragilem calcare coronam,
 Ut possit regno sic meliore frui.

Absit,

*Abfit, ut ante diem fraterna ego sceptra capessam;
Sic ait, & gemitus ultima verba dabant.*

*Moxq; Parens cœlum conscendit pegmate Martyr,
Interea Frater Carolus exul erat:*

*Quem simul Henricus Regem, Reducēmq; videret,
Vidi, sat vixi, dixit, & occubuit.*

*Ἐτις τὼν τῆς ἐνδοξοτάτης Ἡραῖνος Μαείας, τῆς τὸν Ἀνει-
ακῶν Ἀρχόσις λαμπεροτάτης τελευτὴν,
Ἐπικῆδειον.*

Πρὶν πόλεμόν γ' ἐλθεῖν ὅπλημον ὥκρυζεντα,
Πᾶσιν δὲ ἀρχέκακος τοῖς Βρετανοῖσι γέλω,

'Ανειακῷ πότερι δὲ ἐγύματο διὰ γυναικῶν

'Η Μαείη, δαλεցός δὲ ἐκτετέλεσθο γάμος,

Χάρμα μέγ' ἐνμενέτησ, πολὺς δὲ ὑμέναις ὄρφρες

Τὸ πελν ἐπ' εἰρήνης, ἔως σοι πάντα πέλεν.

** Αἰ γά δὲ ἐπειτα μάχας ἀνδρευτασίας τε φόνυς τε
Τῆς δικιὸν διχομένης ἀμμιν ἐνῶρσεν Ἀρης.*

Πάντα δὲ γέναλλα γένοντο, Θεῖς μάλα χωμάνοιο,

Καὶ πεφόνδυτο πατήρ, καὶ νέθ ολετ ἀνύρ.

** Ήλυθε δὲ εἰκοσῆ ἕτερι ἐς πατεῖδα γαῖαν,*

'Αυτὴν τούτην σωζομένης τε φίλυς.

Νοσήσαντα δὲ Ἀνακτα, καὶ υἱεροπότμον ἀλεφὸν,

Ως ἴδιγ, ὡς ἔδανεν, καὶ μακρεῖτις γέλω,

** Ως κακὴ πάντα μεταξύ ἐχεν δὲ ἀγαθὰς δύω ἄρρες,*

Τὴν μίαν ἐν δαλάμῳ, τὴν μίαν δὲ δανάτῳ.

*In Funere Illustrissima Heroine, Mariæ, Principis
Auriacæ, Διάλογος Ἐπικήδειος.*

Belgia, Anglia,
Moderator.

Belg. **R** Edde mihi nostram, soror *Anglia*, redde
Mariam.

Ang. O utinam! prohibet dicere plura dolor.

Belg. Ah! quid ais, soror? heu nimium præfaga mali
mens!

Ang. Heu nimium mihi sors flebilis! *Belg.* Immò mibi!

Ang. Nostra *Maria* fuit, quam nunc ploramus ademtā.

Belg. Vestra quidem *Virgo*, nostra sed *Uxor* etat.

Ang. Nos dedimus cunas. *Belg.* Thalamos at *Belga*
paravit.

Ang. Frater ei *Carolus*. *Belg.* Filius *Auriacus*.

Non mihi depositam reddes, soror *Anglia*? gemmam
Quàm male *Londino* credidit *Haga* suam,

Anriacam ex auro factam, & meliore metallo!

Redde mihi gemmam, (heu!) *Anglia*, redde meam.

Ang. *Belgia*, parce precor, mōerenti parce sorori,
Nam volui; verùm (heu!) invida fata negant:

Belg. Ah! perii: charam mors abstulit ergo *Mariam*?
Me miseram! *Ang.* Miseram me magis. *Belg.* Immo
minus.

Ang. Non minor *Angligenis* clades data morte *Maria*,
Quàm vel, *Elisa*, tuâ, vel, soror *Anna*, tuâ.

Belg. Non minor & *Belgis* clades data morte *Maria*,
Quàm *Fachelina*, tuâ, sive, *Loisa*, tuâ.

Ang. Non minor *Angligenis* quàm *Henrici* in funere
luctus,

Seu patrui quondam, seu modò fratriis, erat.

Belg. Non minor & *Belgis* quàm *Henrici* in funere, luctus,
Henrici Comitis, *Mauritiive* fuit.

G g

Ang. Haud

Ang. Haud aliter nostros sensi ingemuisse *Leones*,
 Cùm raperet Reges Parca nefanda meos :
 Cùmve *Stuartiades* scelerato in pegmate Martyr,
Ausonio cecidit victima grata Deo.
Belg. Non aliter nostrum sensi ingemuisse *Leonem*,
Auriacos raperent cùm mala fata meos.
 Aut cum *Nassovius Burgundi* glande peremptus,
Hesperia cecidit victima grata Deo.
Mod. Desinite ô tandem luctu certare sorores ;
 Leslum utrinq; parem præfica Musa canit.
 Äquâ lance agitur res : ansa doloris utriusque,
 Neutri palma datur. Cor idem, & unus amor :
 Inde pares elegi. Communia fata *Britannos*
 Et *Batavos* urgent, par *Libitina* premit.
Tamesis ergo suas cum *Rheno* misceat undas,
 Largior & juncto flumine fletus eat.
 Nè tamen exundet nimium, dare fræna dolori
 Spes jubet, & lacrymis fas adhibere modum.
Carolus in tuto est, & ludit parvulus aulâ
Auriacus, fulcrum gentis uterq; sux.
 Sit stabile, ô Superi, firmumq; in secula fulcrum,
 Terrâq; dum stabit, neutra columna ruat.

*In Obitum Serenissima Regine Mariæ, Augæstissimi
 Regis CAROLI II, Matri,
 Epicedium.*

Cur funebri adeò resonant jam compita lessu,
 Et tristes elegos præfica Musa canit ?
Occidit (heu !) *Carol*'s fidissima Martyris Uxor,
 Regi eadem Mater, filia, sponsa, soror :
Quæ solium ornavit numerosâ prole *Britannum*,
 Regia ne fulcris sit caritura domus ;

Neu

Neu sacrum *Angligenis* desit per secula nomen,
Carolus à Carolo, sceptra paterna gerens.
 Quæ tulerit quæris tam fausti præmia lecti?
 Invidiam populi perfidiāmque sui.
 Ergo faces una cum Rege experta rebellis,
 Armorum furias pertulit illa pares.
 Casibus in cunctis, demà nece, cætera consors
 Atq; comes *Caroli* chara *Maria* sui.
 Illa quidem optavit Regi comes ire sub umbras,
 (Diis aliter visum) nec superesse Viro.
 Cùm pius occubuit ferali in pegmate Conjux,
 Constat certè illam tum voluisse mori.
 Dimidium heu animæ! piget hac sub luce morari:
 (Sic ait) ergo abiit? mors mihi munus erit.
 Mirum, quod secuit nec candida colla securis,
 Nec plebi insanæ victima cœla fuit.
 Illius hoc meruit virtus, pietasque, fidésque,
 Conjugis ut possit fata subire sui.
 Martyrii ne etiam poterat prohibere Coronam
 Salica lex? &, quod femina, sospes erat?
 Munere num sexūs sicas & tela cruenta
 Lilium hoc effugit, purpureamq; necem?
 Sed nec tota tamē *Caroli* post funera vixit.
 Amissâ hâc animæ parte *Maria* sua:
 Semianimis tantum mansit modo, parte superstes
 Dimidiâ, mundo mortua, viva Deo.
 Galla Anglo pridem *Carolo* cùm juncta *Maria*,
 O quam florebant Lilia mixta Rosis!
 Concordes animæ! postquam vos fata tulêre,
 Lilia jam marcent, deciduæq; Rosæ.
 Quin & florebunt iterum; nam vivitis ambo;
 Tu Pater in Nato, Rex Macarita, tuo:
 Tu quoq; vivis adhuc, *Borboni* filia Magni,
 Nec te fama finet, posteritâsve, mori.
 Nempe Amita in *Gallo* spiras, & Mater in *Anglo*,
 Dum *Carolus* superest, nec *Lodoicus* abest.

Caroli erat (tumulo sat hoc inscripsisse Maria)
Unius & Coniux, Alteriusq; Parens.
Nil opus egregias dotes laudésq; referre;
Hunc Natum fatis est, Illum habuisse Virum,
Scire piget post tale decus quid feceris ultra,
Quos vidi, satis est hos mihi nosse Duos.

**Eis πώ τελευτής τῆς Βασιλίσσης, κάμπα γατενεχθέσιος,
 Ομηρόκεντρον.*

Αργαλέη ὅτε γένεται ἐπίλυσθε τῇ Βασιλείῃ,
 Τηρούμενη ὁδυνήσι, καὶ σφρεσὶ πάνθε ἐχέσῃ,
 (Κλαῖε γὰρ πόσθ μεμνημένη, ἀδὲ νῦ δικῆρ
 Ἄνθελ' ἐπὶ ζῷεν, ἐπεὶ δὲ φίλον ἀλετὸν ἀκοίπω,
 Πανπίκης ἀρετῆστος κακοσμίουν ἐν Βρετανοΐσιν)
 "Ενθ' "Ταναφίζυμβληπο καπηγυνήτῳ θανάτοις",
 "Εν τ' ἄρεσσι φῦ χηνὶ, ἐπθετὸν ἔφατ', ἐκ τ' ὀνόμαζεν,
 "Τανεί ἀναξ πάντων τε θεῶν πάντων τ' ἀνθρώπων,
 "Οὐχ ὁράεις διόν με ἀχθε φρένα πύψε βαθεῖαν,
 "Οξὺ μάλις ὡς πολλὰς μὲν αὔτωντις νύκτας ἵασα,
 "Αἰτεὶ δὲ σενάχω, καὶ κύμδα μυεία πένω,
 "Εξ εἰ τῶνδ' ὑπὸ χερὸς φίλωθε πόσις ἀλεσθε θυμὸν,
 Τῶν ὕβρις τε δίην τε σιδηρόν ἐργαλδυν ἔκεν;
 "Ως ὅλετ', αὐτὰρ ἐμὲ συγκρῶ ἐνὶ πίνθεϊ λεῖπε
 Χίριοις ἐν μεγάρεσιν μυτάμμιοσεν ἀγαλόωσαν.
 "Ω μοι ἐγὼ διηλήπι, πίνυ βείομαι αὐνὰ παθέσαι,
 Τῇ ἀποτεθηνάτῳ, οὐ μοι πολὺ φίλτατο θῆν;
 "Αλλ' ἀγενῶ φίλε "Τανεί, σύ μ' αἴδεο καύμ' ἐλέησον,
 Κοίμησόν με (σὺ γὰρ θανάτῳ αγχίστα ἐώκης,
 Νύμνηθ, ἀμοιχθείς) ἵν' διῆθε ἐκλεπάθωμαι,
 Καὶ μοι ἔη κατάπαυμα μελανάδαν ὁδυνάδαν
 Πολλέων, αἵμ' ἐρέθυσι κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμόν.
 Κοίμησον δέ μοι διωτεύπτ' ὀφρύσι λαμπυαλέοισιν,
 "Τπνε φίλ', ὀτππάχσα. (σὺ γὰρ τ' ἐπέλισσας ἀπάντων
 Ἐθλῶν ἥδε κακῶν, ἐπεὶ ἀρέλεφαρ' ἀμφικαλύψις)
 Δός μοι ἵν' ἥδισον καὶ νήγυρεπον ὑπνον ἵασσα.
 "Ως ἔφατ', ἐκλυει δὲ αὖτε Τπνθ, καὶ ἐπείθετο μύθη.

"Ως ή μὲν μάλα μακρὸν ἀτέρμονα νῆστον ὑπερνού
"Ευθεοκε τριτοῖσι πανυδεῖσιν εὐ λεχέσσω.
Κοίμουσαν δὲ ἄμφω μαλακὸν πελ κόμα τιθέντε,
"Τπν Θ καὶ θάνατον διδούμοντε την Βασίλειαν.

In Obitum Illustrissimi Ducis Georgii Ducis Albæmarliæ.

Ad Serenissimum Regem CAROLUM II.

Dā veniam, Cæsar, partem decerpere luctūs
Si Granitana audet consicia Musa tui :
Parce, precor, nostro indulge &, Rex Māgne, dolori ;
Fas lacrymas lacrymis sit sociare tuis.
Nempe Pater Patriæ voluit quem dicere Patrem,
Quidni hunc amissum Patria ploret Avum ?
Præcipue & mœrens Academia, scissa capillos,
Patroni exequias postulat ire sui.
Et merito pompa funebri, & in agmine primo
Lugentūm, Mater vendicat Alma locum :
Quæ nempe invicti Virtute, & munere Georgi
Et cum Rege redux, & rediviva fuit.

At quæ Melpomene tantam deflere ruinam
Sufficit? aut dignis plectra ciere modis?
Impar tam grandi est Elegeia nostra sepulcro ;
Et stupet, & nescit publica damna loqui.
Regibus hic labor est, & solo Principe dignus,
Exequias tanti concelebrare Ducis.
Vestra, ô Sceptigeri, toto quo vivitis orbe,
Res agitur, (tangunt talia fata Deos)
Nos animæ viles temeramus carmine manes ;
Funera plebeius non capit ista dolor.

Polluere hanclacrymis scelus est vulgaribus urnam;

Compescat luctus turba profana suos.

Vos, Vos Regali lacrymas huc fundite venâ,

Vester enim Vindex occidit, atq; Pugil.

Hic Reges docuit sine cæde domare rebelles,

Securos solii jussit & esse sui.

Cedite Romani Ductores, cedite Grâii :

Unum pro cunctis fama lognatur iter.

Quid mihi *Alexandros* tu Græcia, Persia *Cyros*,

Quidve Duces memoras Martia Roma tuos?

Cæsar is innumeros hæc una tropæa triumphos

Exsuperant, solus quæ statuit *Monachus*;

Cum Trinobantiacum cupiens invilere *Panum*,

A Scotò *Andrea* nobile cepit iter;

Et longum emensus brumali sidere campum,

Omne bonum nobis ex *Aquiloni* tulit:

Cum Democratici liventia colla Draconis

Georgius Arctoo rupit ab orbe redux.

Debuif at *Monachus* sic restaurare Monarcham,

Et * *Plantâ* genitus sic reparare *Rasas*.

Ergo agite o Reges, Epicedia scribite sceptris;

Quid stylus hic? humiliis quidve *Camœna* potest?

* Fama est *Iustissimum Ducem Regiam Plantagenetarum Stirpe oriundum.*

Quin salve, æternumq; vale, ter maxime *Georgi*:

Jam satis est, quid agis, Pieri liste gradum.

Quicquam te his titulis superaddere posse canendo,

Aut æquare modis Nomina tanta putas?

Quid frustra facros obtundis carmine Manes?

Sollicitâsq; rudi murmure busta *Ducis*?

Incassum tristes alegos, epicedia, Iessus,

Spargimus in cineres, Magne *Gradive*, tuos,

Te memòrans, non metra, sonitraa fundere debet,

Nec nisi Pyrrhichio currere Musa pede.

Quid

Quid siticen lugubre melos? quid tibia cantus?
 Funereóse parat præfica Musa modos?
 Stridentes quid enim calami? quid carmina possunt?
 Cum fidibus tremulæ aut plectra minuta lyræ?
 Buccina rauca, tubæ clangentes, tympana, sistra,
 Hæc sunt exequiis Musica digna tuis.
 Arma horrenda sonent, displosaque fulmina belli,
 Quassentur frameæ, telæq; missa ruant.
 Tum feriant oculos passim volitantia signa,
 Et labata: hic Mars est Anglus; Apollo tace.
 Tu tamen, Angligenis faustum & venerabile nomen,
 Sancte, precor, *Georgi*, Dux Macarita, fave:
 Obturbet tantos si nænia nostra triumphos,
 Et strepat hæc vestras inter avena tubas.
 Nos chorus Aonidum magnis virtutibus impär,
 Et tamen in lacrymas turba profusa sumus.
 Mittimus inferias tumulo, & libamus honores,
 Fundimus & sacro carmen inane rogo.
 Sed quia nos tanto ferimus nil funere dignum,
 Supplebunt reliquum secla futura decus.
 Nam tua vel seri celerabunt facta nepotes,
 Hoc tibi Posteritas Elogiumque dabit;
 Per te, mersa diu, caput extulit *Anglia*, rursus
 Insula præsidio facta beata tuo:
 Per te Rex iterum *Carolus*, veréque *Secundus*
 Prosperaq; imperia & sceptra secunda tulit.
 Sic tua venturi recinent miracula Vates;
 Vix ut quis, quæ nos vidimus, acta putet.
 Sic nostrum Heroa æternum mirabitur orbis,
 Et *Monachi* laudes fama loquetur anus;
 Tótq; tibi in cippo tituli, quot Nomina Regum;
 Quótq; Throni, tot erunt & Monumenta tibi.
 Ecce! parentatum est: Funebria, Maxime *Georgi*,
 Hæc tua sunt, hæc & quæ patet orbis erunt.
 At quicquid præsens, vel postera fecerit ætas,
 Semper erunt meritis Justa minora tuis.

In Eundem.

Quod maluit in Cathedra quam in Lecto mori;

Noluit in molli moriens requiescere lecto
Dux, cubitum in castris sternere suetus humi.
Qui Regem erexit, Solioque locavit avito,
In Cathedra erectus debuit ille mori,
Dum sedet in Cathedra armorum Martisq; Professor,
Temnere nos Mortis tela cruenta docet.

Epitaphium Illustrissimi Georgii Ducis Albæmarlia;

Regum Patronus, Sospitator Principum,
Jamiam labantis Restitutor seculi,
Columna Religionis, & Monarchiæ,
Ecclesiæ simul Reiq; publicæ
Redintegrator, Imperi Britannici
Ruentis Atlas, orbis hujus destina,
Marcellus idem & Angliæ *Fabius* suæ,
Columen bonorum, Patriæ spes & salus,
Oligarchiæ clades, flagellum schismatis,
Terror RebELLium, gregisque perfidi,
Fanaticorum malleus, Vindex doli,
Scelerisque mastix, facta quod pietas tegit,
Sufflamen ingens impetus Alastorum,
Insanienti doctus helleborum dare
Plebi, & tremendum pellere è Regno Chaos,
Monstrorum & Hydræ domitor Anglus *Hercules*,
Popularis Hydræ, multiformis Belluæ,
Capitum resector usq; pullulantum,
Currus Bootes Carolini *Georgius*,
Solis propinqui Prodromus, * Sudum emitens * Job 37.22

Aquilone

*Aqnilone, Regni Phosphorus reddens diem,
Stator Britannus, Magnus Albamarlius,
Pietas, Fidesque, Candor, & Prudentia,
Et Fortitudo, pariter hoc tumulo jacent.*

HEctoris hic tumulus, cum quo nova Troja sepulta;
Albion hoc albo marmore tecta jacet.
Nempe atram & luteam prius, *Albamarlius Heros,*
Albionemque albam marmoreamque dedit.

Kλαίετε πόν Μοναχὸν μεγαλύποεψ, κλαίετε Μέσαι,
Θυμολέοντ' ἀπόλαυτον Ἐνυαλίω σύνδρεπόντε.
Ος ρέα μυσμενέαν αὐτῷ ἔρρηξε φάλαγγας
Μενᾶξ, εἴτ' ἀρ "Ιερες θυσι τούγ' εἴτε βατανοί·
Ος πολυκοιρενίνα λυαθόδεα δῆμον ἔπαινον
Ηδὲ μοναρχομάχῳ αὐτῷ ἀλίωσε μενονάς
Μενᾶξ, τῶν δε βίσιμοι ὀλέσσας, καὶ κέρδεα λυγρά.
Πλαγκτῶν δ', ὡροι τε φρένας ἀπτηπαταγμένοις αὐτρεσ
Ἐνθεον ἐν σήθεσσιν ἔχειν γόνον αἰὲν ἔφαντο,
Τῶν τ' ἔρραιστοις μένθοις, συγερσίτ' ἐδύμασεν ἔσεννος
Μενᾶξ, οἱ δὲ αετοφερσύνης πανοπατ' ἀλεγενής.
Τὰς δὲ ὄχλοκεφατεοντας αλασόρας, ἄχθεα γαῖας,
Τῶν ὕβεις τε βίν τε σιδήρεον ἔργοντο ἵκεν,
Ἐχεν ἀταδαλίνης, καὶ ἀνίγαμη τὸν Βασιλῆα,
Αυτε δὲ δὲν θρόνω εἴστε, πάλιν δὲ οἱ σκῆπτρον ἔλωκα
Μενᾶξ, ἐδὲ τις οἱ τοιῶν-δὲ ἀπταρρόθο-ἔργων
Ἐπλεπο· πώρα δικη Μοναχὸς κεκλημένοθει,
Ευ δὲ οἱ ἔχοι, ἐδν ψνομ', ἐπει ταῦτα μὲν θε-ἔρεξε
Ζωδες ἔφον· νιῶ δὲ αὖ θανατοθ καὶ μοιρει κιχάνει.
Αλλ' ἐπει δὲν τεθηνκεν, θε δέσποτον ἔριας ποληθ,
Καὶ μὲν θε μέγα καὶ θείως ἔριας τε βρεταννῶν,
Κλαίετε πόν Μοναχὸν μεγαλύποεψ, κλαίετε Μέσαι.

T

*In Illustrissimi Ducis Uxorem, unā cum Marito
agrotantem, & non ultra tres septimanas ei
superstitem.*

FAta sua & Domini præsensit languida Conjux,
Visa Virago suo commoritura Viro.
Stat tecum mihi, Chare, mori : tibi ut ipse superstes
Sim misera ? Esequias ibo, sed umbra, tuas.
Ocius hinc propero, (quid adhuc sub luce morarer ?)
Indocili's vitam, te moriente, pati.
Armorum hanc didici tanto sub Milite legem :
Vitâ & morte meum nam sequar ipse Duxem.
Talia, credo, sui voluit cum *Portia Bruti*
Fata sequi, moriens ultima dicta dedit.
Edidit & tales nostra Heroina loquelas ;
Nec lethi cupiens *Portia* nostra minus.
Haud certè ardentes avido bibit ore favillas,
(Sed nec ei Conjux Cæsaris hostis erat)
Mortem avidè tamen & venientem prona recepit,
Tam charo capiti quâ citò facta comes.
At neque lugubris Solennia cernere Pompæ
Sustinuit, *Georgi* aut funera tanta sui.
Anticipans ergo hæc Spectacula mœsta, Triumphos
Deniq; nec tolerans, trux Libitina, tuos,
Tempestivè obiit, Magni post fata Mariti
Cum vix vicenos viderat ægra dies.

Tu verò, ô simili frondescas virga metallo
Dux juvenis, stirpe hæc macte & Iule tuâ.
Nec nimium doleas, licet orbis utroq; Parente,
Quippe utriusq; tibi *Carolus* instat erit.

Epilogia ad Regem Apologeticum.

Conflictata dia est lethali Academia morbo,
Abstulit illustrem cum mala Parca Duceim.
Senserat infelix tanti præludia fati,
Tum quasi Patrono commoritura suo.
Nec dum convaluit geminato vulnerè Mater,
Et * morbo simul & funere pressa gravi.
Ignoſcas ergo, petimus, si divate venā
Nec fluit, & geniuſ non habet iste Liber.
Ægra manus calatum regit, & penus arida Vatum,
Et repit tardo languida Musa pede.

* Morbillis sc. sum Cantabrigie graffasibz.

In Obitum Illustrissima Principis Henriettae,
CAROLI I Regis & Martyris Filie,
Ducisse Aurelianensis.

Ergo iterum temerare, Tuds, Rex Magne dolores
Ausa est obſtrepero carmine Musa loquax,
Mors & Melpomene pulsant pallatia Regum;
Nimirum vates turba moleſta ſumus.
Parce igitur, tanto ſi rumpit Funere vocem
Granta parens, luctus nec premit ipſa ſuos,
O quales Heroinas, Matrem atq; Sororem,
Binas jam Marias ſlevimus antè Tuas!
Tertia nunc nos Diva jubet renovare dolorem,
Heu! Tibi quæ fuerat ſola relictā, Soror.
Sola relictā Soror Te nunc Henrietta reliquit,
Nec ſupererat, modò quæ ſola ſuperſtes erat.

Quid

Quid memorem Illustris *Gloceſtrii* funus acerbum ?
 Aut *Albamarlē* nupera fata Ducis ?
 Ecce ! quot ingentes animas deflevimus, omnes
 Cognatas cœlo, Rex, pariterque Tibi !
 Dii tibi dent sortem tantis pro cladibus æquam,
 Millibus & pensēt tot tua damna bonis.
 Tot tibi pro Threnis Epinicia mille rependant,
 Plurāque, tot jam post tristia, læta ferant.
 Denique tot demtos Fratri atq; Sororibus annos
 Addant ætati, *Carole Magne*, Tuꝝ.

VIx dum *Albamarlē* tumulo sua justa, suāsque
 Inferias dedimus, magnæq; litavimus Umbræ,
 Quando iterum ad lessus lacrymosaq; præla vocamur.
 Vix Regis Matrem heu eluximus, ecce Sororem,
 Argumentum ingens ! hanc fato flemus ademtam ;
 Heroinæ adeo densatur funere funus,
 Sic mors plebeii fastidit corporis ossas,
 Improba, Regali & gestit jam sanguine pasci.
 Gallia, prob ! nobis nunquam sat Gallia felix,
 Redde suam *Carolo Genitricem*, redde Sororem :
 At frustra de te querimur, nam sævit ubique
 Atropos ; & Parcæ nusquam exorable pensum.
 Quod si flectere fata Deūm, si jura sepulcri,
 Conjugis aut potuit pietas, virtusve Parentis
 Inlyta, jam *Caroli* supereasset Martyris Uxor,
 Necdum pallentes ivisset Nata sub umbras.
 Sed quia nec sua, nec cuiquam sat tuta fuorum
 Contra obitum virtus, nec mortis tela retundit,
 Ultraq; nunc *Henretta* jaces (heu ! *Lilia* marcent,
 Atq; *Rosa*) Gallis communis luctus & Anglis.
 Sic gentes rigidi rapit inclemencia fati.

Ah ! Fratris saltēm *Caroli* expirâset in ulnis
 Amplexuq; *Henretta* sui, postquam illius ergo
 (Viseret ut folio rursus sceptroq; potitum)

Dubrin,

Dubrix, & Angliacam pervenerat æquore terram!
 Extremumq; vale dixisset & Ille Sorori!
 Spiritum & haussisset morientis ab ore supremum!
 Pressissetq; oculos, atq; ultima dona dedisset
 In cineres pronus, pulchræ solatia mortis!
 Verum aliter visum Superis: En! *Icciss* illam
 Portus habet reducem, recipitq; *Aurelia* dives.
 Ostendunt miseris sic tantum fata Britannis
Henrettam, repetuntq; iterum sua pignora Galli.
 Dii quoq; mox repetunt, cœlo ut super astra reponant.
 Quin longum formosa vale, O suavissima Princeps,
 Proq; tua in terris *Aurelia*, & urbe caduca,
Aureolam in cœlis cape, perpetuamq; coronam.
 Detur & hæc, sed sero, tuis *Carolique Jacoboque*:
 Et cum te solam jam fata tulere Sororem,
 Conservet reliquos cœli clementia Fratres.

Longum iter emensa est, & vastum transit æquor,
 Viseret ut Fratrem mox moritura suum:
 Viseret at charos ut nunc *Henretta* Parentes,
 Longius ad cœlos ecce capessit iter.
 Nil visu dignum in terris, Te (*Carole*) viso,
 Amplius: in cœlos ibo, videbo Deum.
 Sic ait, *Angliacus* & mox dilabitur oris,
 Et petit *Angelicas* Diva repente domos.

Epitaphium.

Gallis, heu, ingens dolor, heu! ingentior Anglis,
 Gentis amor, lux, & dulce utriusq; decus,
 Hic *Henretta* jaces, *Borboni* Neptis, & inde
Henrici Magni stemmate magna tui,

Sanguine sed Major Carolorum facta duorum,
Unius Proles, Alteriusq; Soror.
Gallia te jactat, sed vēndicat Anglia Mater;
Nempe tibi cunas hæc dedit, illa rogum.

Epilogus.

SOli igitur Lessus, Epinicia nulla canenda,
Nullus Io Pæan, nenia sola mihi?
Pensabunt Superi nullo hæc Epicedia plausu?
Heu! nullus post tot threna triumphus erit?
Dum salva est Quercus Britanica, siste querelas
Musa, hinc inde licet surculus intereat.
Dum vivit *Carols*, valet & cum Fratre *Jacobus*,
Gaudia nec defunt, damna nec ultra nocent.
Sic medios inter lætabitur Anglia luctus,
Sic Carmen nostrum Θρυσθελαμος erit.

In Obitum Annæ Illustrissima Ducisse Eboracensis.

Ad Jacobum Duxem Eboracensem Πατέρινον πόνον.

SISTE tuas tandem lacrymas, Dux Magne Brigantum;
Nec te perpetuus materet usq; dolor.
Chara licet Conjux decesserit, inclyta Mater
Edgari (ô vivat, vivat hic, oro) tui;
Postquam te pulchra fecit jam prole parentem,
Pars illius adhuc multa superstes erit.
Illa viam ad Superos præiit Tibi, maxime Princeps;
At tu, quæso, quam sero sequare Duxem.
Annam nunc flemus, iampridem flevimus *Annam*,
Dux *Jacobe*, tuam, Rex *Jacobe*, Tuam.

Es nobis, & eras, solamen, uterq; superstes,
Túque tuæ, Princeps, Túque Monarchs, tuæ.

Τρίς τεισὶ Πιτείδεσι πόνον καὶ πίνθος ἔπικαν
Τρεῖς Θεαὶ εἰν ὀλίγῳ ἡμετέρησι χεόνω.
Κλαύσαμεν δὲν τὸ πεῖν αὐτοῖς Καρέλοιο "Ανακήθ
Μητέρ", Ἀδελφειώ, νυῦ δὲ καὶ Ἐινάτερα.
Ταῦς τεισὶν, εἰ καὶ ξοαν τεισὶ μρχαίτεων ὁμοῖαι,
Οὐ χράισμαστο ἀρετὴ, οὐ δέμας, οὐτε φυῖ.
Οὐ γένθος, οὐτε τις οὐδός ἐπίρρεσος κῆρε μέλαιναν.
Τρεῖς Μοῖζαι χαετῶν κρείσοντες εἰσι τεισῶν.

In Obitum Illustrissimi Herois, Edvardi Comitis Sandvici, Viceadmirallii Classis Anglicanæ, qui in prælio navalí contra Batavos pro Rege & Patria fortiter pugnans incensâ nave aquis absorptus est. An. 1672.

B_Elgarum terror, navalis gloria pugnæ,
Sandvicensis medijs heu perit ustus aquis.
Nam dum mortem optat pro Rege & Clasfe pacisci,
Unâ morte mori vix satis esse putat.
Uritur ergo simul flammis, & mergitur undis;
Vix *Batavus* tanti & *Belgica* tota fuit.
Vult se igni potius, navem quam tradere *Belgis*;
Nè sit præda hosti, præda fit illa mari.
Credere aquis navem vult, non se credere *Belgis*;
Namque est Battavicā tutior unda fide.
Nidus ei ratis: *Uzao* tolerantior Heros,
* In nido moriar, dixit, & occubuit. * Job 29. 18.
Assyrio sic quando pyram sibi struxit amomo,
In nido moriens uritur ales Arabs.

Ardens

Ardens en navis rogusest, & præfica Tethys,
 Marmorea & cineres æquoris urna capit.
 Verum ego quid cineres memoro? quid marmor & urna?
 Dux magne, hæc mortis sint quasi signa tuæ?
 Quando & adhuc tu vivis, & es post fata superstes;
 Te nec aqua absorbet, nec fera flamma vorat.
 Nempe tua æternum vivet post funera virtus;
 (Nec moritur, cuius fama perennis erit.)
 Vives Oceani decus, ô Sandvice, Britanni,
 Donec erit terræ vicius, arena mari.
 Si verò occideres, pelago vel mersus in imo,
 (Quanquam & aquis fluitans serò repertus eras)
 Et nullæ inferiæ fierent tibi, justa nec ulla,
 (Funere magnifico at Rex tibi justa dabat)
 Haud tamen interea monumento & honore careres,
 Nec premeret manes æquoris unda tuos:
 Æternum tibi nempe Anglorum corda sepulcrum,
 Totaque pro tumulo terra Britannia foret.

*In Obitum Celeberrimi Antiquarii, & φιλοσόφων,
 Domini Henrici Spelmanni, Equitis Aurati.*

Nuper ad umbrosi ripas & limen Averni
 Concilium coière novum: multisque satelles
 Inferni, Ditisq; atrum convenerat agmen.
 Unâ Styx, Erebûsq; senex, Lethéq; Soporis
 Et Mortis germana soror: nec Portitor ipse
 Squalidus horrendo ore Charon, nec Janitor Orci,
 Tunc aberant, ternæve trahentes fila Sorores.
 Tum Sopor, & levibus cognata Insomnia ventis,
 Et Chaos obscurum nigris informe capillis,
 Et Lethum, Tenebræque, & amica Silentia Nocti,
 Stant circumfusi Manes, glomerantur in unum
 Umbræ agiles, piceis quas Nox circumvolat alis.

Tum

Tum Lethes sic orsa loqui, cui plurimus ecce
 Mandragora, & pigram cinxere papavera frontem.
 O socii, comitesque, gravi indulgere querelae
 Haud nimium soleo, nectam memor esse malorum.
 Sed quis enim modus est, cum nostrum numen ubique
 Contemni videam, sacrataq; jura resolvi?
 Nempe aliquis certe nostras male fascinat herbas,
 Vimq; datam foliis adimens, opioque potenti;
 Ipsaq; Lethæis abolens oblia via lymphis.
 Est quidam in tetricis, qui cuncta arcana recludit,
Spelmannus (nuper nomen mihi rettulit *Hermes*,
 Solus enim hic utriusq; tenet commercia mundi)
 Alterius (si Diis placet) Antiquarius orbis,
 Magnus Anamnestes, oblitorumq; Redemptor;
 Ille aperit fontes, & scrinia tota, penumque;
 Et linguam, & mores, & jura antiqua reponit:
 Ille mea spolia, & prædam venerabilis ævi
 Surripit, & veteres, pretiosa volumina, chartas,
 Annales, apicelsq; omnes, monumentaq; rerum
 Cum blattis tineisq; diu rixantia nostris
 Pandit, & æthereas dudum protraxit in auras.
 Quid res commemorem? nobis nec verba reliquit
 Pulvere mersa suo; quin illius arte nitescunt
 Exuto squalore vocabula, raptæ tenebris.
 Ille obducta situ, longaq; ærugine verba,
 Et nostris damnata vadis, è faucibus Orci
 Eruit invitis, (tam nulla potentia nostra est)
 Atq; triumphatis jussit splendere ruinis.
 Proh scelus! & quisquam Lethæum flumen adoret
 Præterea, aut supplex ripis imponat honorem?
 Somnus ad hæc: Nec me mea mens (Soror optima)
 fallit;
 Sic equidem ducebam animo, rebärq; futurum;
 Nam mihi per veram veneunt somnia portam,
 Cum vidi scrutantem ædes archivaq; nostra

Quem memoras, Lethe, mortalem; haud ille sepultos
Finibus in nostris patitur requiescere Libros.

Omnia rimatur: nec mens satiata legendo;
Nec dormire sinit longos compôsta per annos.

Credo equidem vivas ducet de marmore voces

Spelmannus, functosq; educet carcere manes.

Ast ego, qui *Domitor* dicor *Divumque hominumque*,

Nequicquam nodos, & inania vincula neco:

Nequicquam sapimus, Soror, & Cimelia pulchra
Condimus, & gelidis captiva amplectimur ulnis.

Tum Nox Infernis tandem exerit atra tenebris
Obscurum caput, & cognata silentia rumpens,
Vera refers, ô Nate, inquit: Nil linquit inausum
Spelmanni manus; & nostras rapit undiq; gazas.

Nempe ego quæ tenebris pressi, & caligine densâ,

In lucem trahit ille, vocabula casca refingens:

Quæq; sepulta olim cellis jacuere profundis

Dedignata diem, nostriq; fuere peculi,

Concilia, & Ritus, en rutilus cernere Solem

Invisum cogit, superásq; reducit in oras.

Quid mihi jam restat? frustra est abscondere gemmas,

Quas ille effodiet, nostris dum ruspat in agris.

At tu, chara mihi, cognatâq; concolor, atra

Mors, miserere oro; nec nos patiaris inultos,

Me, Lethen, Somnumque, tuum, Mors optima, fratrem.

Nonnè vides, ut nos opibus spoliaverit omnes

Improbis, & nostras dudum expilaverit arcas?

Et tua res agitur, nam nec tua regna moratur,

Omnia quæ rigido cogis mortalia sceptro,

Dum functos revocat manes, vitæq; redonat

Acta virum, Synodosq; situ & squalore sepultas.

Nempe tuas audax movet Antiquarius urnas

Spelmannus, cinerésq; ciet, cippósq; loquaces,

Et lotulos aperit veterum, & cava busta resignat.

Quin age (námq; potes) fac non impunè triumphet,

Nec

Nec perget nostris sic insultare ruinis,

Finierat Nox atra : gravi at Mors palluit irâ :

Ergóne, ait, tantis affecit cladibus Orcum

Unus homo ? (pridem direpta palatia sensi)

At non ille diu spoliis potietur opimis.

Dixit, & Herois transfigit pectora telo,

Et mox crudeles abrumpunt stamina Parcæ.

Non tamen ille omnis moritur, dum scripta perire

Nescia, tot Veterum, sua tot monumenta reliquit ;

Concilia & Glossas, Decimas & ab ungue redemptas

Sacrilego, defensa Bona & Donaria Templi.

Quin remanebit adhuc etiam post fata superstes,

Virbius, irridénsq; minas & jurgia lethi

Vivet, durabítq; omne immortalis in ævum.

Deniq; te, *Spelmanne*, mori pia Musa vetabit ;

Et tibi (opem miseræ nam tu, Patrone, tulisti,

Tutatus dotem & patrimonia vindice dextrâ)

Eternas Virgo haud temeranda Ecclesia grates

Persolvet, meritósq; rependet Clerus honores.

Joannis Seldeni, *Jurisconsulti, & Philologi Celeber-*
rimi, Tumulus àvenyegapō.

S E U

Epitaphium non-Epitaphium.

H EUS tu, Viator, siste, nam pretium est moræ ;
Vides sepulcrum hoc splendidum, spectabile,
Monumentum hoc amplum, Epitaphio tamen carens ?
Tumuli minores scilicet queruli, &, velut
Cura leves, loquuntur, ingens hic stupet,
Silētque ; Non est deniq; hic Index lapis,
Sed ecce mutum marmor, absq; Epigraphe,
Apicem nec unum, nec characterem, exhibens,
Nec Theta nigrum, nec vel Iota unicum,
Mortisve testem, temporisve interpretem.

Mirum hoc putabis forsan; &, Quid? inquies,
 Prudens omisit Phidias memori stylo
 Signare fata, & ponere historiam brevem
 Macaritæ, & ipsum Nomen, & tritum *Hic situs?*
 Cur noluit Sculptor, (vel oblitus fuit?)
 Suetum, exarare nuntios cinerum typos,
 Facile & sequaces ducere in saxo notas?
 Sanè volebat: Litteræ at jam non erant
 Superstites: Hic nempe *Seldenus* jacer,
 Cum quo sepultæ litteræ simul jacent.

Anagram. { Ιωάννης ὁ Σελδένης.
 Σὲν δῆλος ἐι νοῶν νέα.

ΣΕΛΔΕΝΗ ένθάδε σῆμα, πολυγλάστα, πολυσίβλα,
 "Ος πολυεδρεῖς κορυφὰς ἐδρέψατο πάσους,
 Καὶ πινακίδα σάρφα δίδε παλαιόφατα γεράμματα φωτῶν,
 "Εξερίων τε καὶ Ἐλλήνων. δοστ' ἀνέρες ἄλλοι
 Πάντες ἀμὲν ὅπις ἴσσασι, πᾶλ' ἐν φρεσὶν ἡτοι νοίσας
 Δῆλος ἔλευ, * νέα πολλὰ, παλαιά τε πολλά τε εἰδῶς, * Matth.
 Θάυμα μέγ', ἀνθρώποισι τε πεμφότεξοχο πᾶσιν,
 "Οωνινῶν βερποί εἰσι, καὶ ἐπονθόσιν αἰσιδήν.

*Epitaphium Viri verè venerabilis, Thomæ Bainbriggi,
 S. T. D. Coll. Christi Cantab. Prefecti.*

Collegit tibi, Christe, dedicati,
 Cœtūs atque tui, gregisque Custos,
 Incertum meliorne, doctiorne,
Bainbriggus jacet hic sepultus; immo
 Non hic ille jacet, sed hinc volavit;
 Domum &, Christe, tuam reliquit infrā,
 Ut tecum incoleret domos supernas.

Epita-

Epitaphium Samuelis Wardi, S. T. D. Collegii Sidneio-Sussex. Praefecti, & S. Theologiae Professoris pro Domina Margareta.

Defensor fidei (in Scholis supremus)
Nec bonorum operum minus Patronus;
Exemplar pietatis, absque fuco,
Idea gravitatis absq; nube,
Candoris typus, ablq; fraude; cos, &
Cultor maximus ingenî tenelli,
Mæcenásq; bonis, malisque terror;
Doctrinæ tuba, veritatis Atlas,
Grante flös, Academiæ columna;
Sanctus Præco sacræ & Professor artis,
Doctorum genius, medulla Patrum;
Errorum fuga, malleus *Pelagi*,
Qualis nempe tuusve Præsul, *Hippo*,
Afrum laus, Aquitanicusve *Prosper*;
Assertor, clypeusq; gratiæ ingens,
Remonstrantum inimicus, atque Romæ;
Vindex Numinis, Eruditionis
Promus condus, amor Togæ, dolórque,
Orac'lum Cathedræ, Scholarum Apollo;
Dordrechti decus, Arminî flagellum,
Perkinsi comes, Orthodoxiaque;
Nè plura accumulem, Viator, ista
Wardus conditur ac humatur urnâ.

*In Obitum Thomæ Randolphi M. A. Collegii Trinitatis
Cantab. Socii, Poeta ingeniosissimi, & qui seculi
sui Ovidius dici meruerit.*

Alpha Poetarum, Musarum sola voluptas,
Castaliq; decus deliciumq; Chori;

H h 3

Quam

Quàm, *Randolphe*, novem te deperière Sorores,
 Et te certāruht, æmula turba, frui !
 Zelotypæ tui Amatrices : ita scilicet olim
 Me memini scenæ præcinnuisse tuæ.
 Cùm nos *Ocidui* eduxit Schola Regia Petri,
 Ingenium dispar, anni, animiq; pares.
 Quando puer jussus tecum componere versus,
 Coniunctus toties anser olore fui.
 Quàm facilis tibi vena fuit ! quàm mobile plectrum !
 Quàm leni & placido Musa tenore fluens !
 Credo ego *Peligni* genium migrâsse Poetæ
 In pectus, Vates ingeniose, tuum.
 Hinc *Ovidi* & fatum tibi contigit : exul ab orbe
 Qui nempe, & nobis, tam citò factus eras.
 Nec tamen offensi rapuit te Cæsaris ira,
 Nec tua te fecit ficta Corinna reum.
 Te sed amicorum nobis malus abstulit error,
 Ingeniiq; tui non moderatus amor.
Immodicis brevis est aetas, & rara senectus;
 Hæc tua culpa fuit, te placuisse nimis.

In Obitum Joannis Buxtorfi, Joh. filii, S. Theologie
 & Ling. Heb. apud Basilienses Professoris me-
 ritissimi, celeberrimique.

Buxtorfi, Hebræz decus immortale Cathedræ,
 Quò fugis, ô divine senex, ter Nestoris annos
 Vivere digne senex, néc tam citò debite cœlo ?
 Quò fugis, ab miseris & nos in nocte relinquis ?
 Siste gradum, quis enim, postquam te fata tulerunt,
 Discutiet densas Linguarum luce tenebras ?
 Quis nucleus Talmudis, & abdita sensa Gemaræ
 Eruet, & gazas omni ex Oriente petitas,
 Syrus quas, vel Arabs habet, aut Babylonius Assur,
 Vel

Vel Coptus, vel Persa ferox, aut Armenus acer?
 Fontibus è sacris quis Magni orac'la Jehovæ,
 Matricisq; simul promet mysteria Linguæ,
 Et pariter cælens utriusq; volumina Mosis,
 Perplexi nunc Doctor erit Ductórgne popelli?
 Quisve apices, Synagoga, tuos ab origine pandet,
 Vocalésque notas primævæq; puncta reponet
 Sedibus antiquis (quantum potè) vindice dextrâ,
 Omne ferens punctum, & magnæ dans jura Masoræ?
 Quis porrò Abramidûm ritus, & scita Magistrum
 Et Rabbinorum gnomas, argutâq; dicta,
 Scilicet & sparsos dumeta per horrida flores
 Colliget, & sacras Judæo è stercore gemmas?
 Postquam has effudi lugubri voce querelas,
 Sic visus Macarita loqui est : At non mihi palmam,
 Quam tribuis, sumo, aut tali me dignor honore,
 Tanquam primus ego, aut postremus : cingor utrinque;
 En Patrem in cœlis, in terris aspice Prolem :
 Spartam, quam meus ergo Paren's ornaverat antè,
 Facta mei Nata est ; & quam prior ipse recepi
 A Genitore meo, Soboli jam lampada trado.
 Sic ego non omnis mörior, dum munus Hebræum
 Hæredémq; Professorem post fata relinquo :
 Quo Duce (nec fallunt functos præsagia manes)
 Florebit Sanctæ divina scientia Lingua.

Ergo vale venerande Senex, cœlōq; recepte,
 Macte Pater, quando tangit te cura Tuorum ;
 Macte tuo Nato : Túq; ô Buxtorfia proles,
 Ante annos animumq; gerens, munusq; paternum,
 Macte, Iacobe, novis titulis, atq; indole tantâ,
 Grandis Avi effigies, & plurima Patris imago.
 Tu, ni vana fidès, fingant & somnia vates,
 Doctrinâ & meritis referes utriusq; Joannis
 Patris, Aviq; tui, vel, si fas, tempora vinces,
 Cūmq; senex tandem maturus ad astra volabis,

Succedet paritérq; tibi non degener hæres
 Filius, & simili fronde scet virgo metallo.
 Artium ut Atlantes, Musarum habeátq; Magistros
 Stemmate de vestro seros *Basilea* nepotes;
 Et *Buxtorfiade* vivat per secula nomen
 Traduce perpetuo, magnum & memorabile nomen
 Helvetiis, uno avulso nec surculus alter
Deficiat, nova progenies, cui doctior orbis
 Submittat fasces, meritósque imponat honores;
 Deniq; & hoc semper, simili velcarmine, plaudat,
 (Dum novus usq; oritur Patris de funere Phœnix)
Buxtorfi, Hebrææ decus immortale Cathedræ.

In Olympiam Fulviam Moratam, Feminam doctissimam
juxta ac pientissimam, qua Ferrariæ nata,
obiit Heidelbergæ. A. D. 1555.

O Quam te memorem, Cœlestis *Olympia*, Sancta!
 Italia quæ natu, at non relligione fidéque;
Fulvia, cui pietas fulvo pretiosior auro;
Quæ benè Morata, & * Græcè docta atque Latinè.
 Mater *Alexandri* non talis *Olympias* olim:
 Tam benè non morata *Antoni Fulvia* conjux,
 Aut animata fuit; nempe illa acerrima *Tulli*
 Hostis erat, quam tu merito constanter amabas.
 Tam benè nec morata erat altera *Olympia* nuper,
Quæ tot nempe auri congescit fulva talenta,
 Sub Sene deliro cùm rexit femina Romam,
 Et *Donna Innocuo* dominata est noxia Papæ.

* Opuscula eiusmū Græcarum Latina edidit, & Regina nostra Elizabetha
 dedicavit, Cal. Secundus Curio.

*In Obitum Sethi Ketlewelli, A. M. Collegii Trinitatis
Cantab. Socii, & Amici sui charissimi.*

SEt he, mihi nuper charissime, Sethe, sodalis,
Sospite quo salvus semper & ipse fui :
Tu, qui præ reliquis Pylades meus, alter & idem,
Et studiis junctus, conciliisque, mihi :
O me seminecem, postquam te fata tulere,
'Ιστὸν ψυχή, anima dimidiūmque mee !
Ah quō, chare, fugis, nec tam citò debite cœlis ?
Támne immaturo funere merle jaces ?
Nempe catum sanctumq; adeò juvenilibus annis
Atropos ut vidit, credidit esse senem.
Infaustus fatorum error ! sic raptus abiisti,
O plusquam Pylios vivere digne dies ?
Doctrina, & pietas, & * *mora m* ante omnia candor,
Mens bona, cana fides, ingenuusq; pudor ;
Contra vim mortis quicquam hæc si juncta valerent,
Fugisses avidos, optime Sethe, rogos.
Sed nihil ista juvant ; stat inexorable fatum ;
Suspicer immo ævum hæc diminuisse tuum.
Nam nec ego infelix tali te dignus amico,
Deniq; nec tanto secula nostra viro.

* Σεθ ο Κετλένηθ.

Anagram

*Ολόθ τῆν λαύχος.

*In Obitum Luciae Duportæ, Sororis sue Charissime, que
decessit Virgo plusquam Sexagenaria, rarum
Temperantia in primis & Pietatis exemplum.*

Dum Sapiens Virgo vigilasti ardente lucernâ,
Expectans Sponsum nocte diéq; tuum ;

Præ-

Præluxisti aliis, & lampas in orbe fuisti,
Moribus & vitâ *Lucida Virgo* tuâ.
Nunc quoniam in terris tibi *lux brevis occidit*, ergo
Eternâ in cœlis, *Lucia, luce micas.*

*In Obitum Viri Praclarissimi, & aeternâ Memoriâ di-
gnissimi, Domini Edvardi Walpoli, Militis de-
Balneo, Pupilli quondam sui charissimi.*

Quò fugis, ah *Walpole*, decus, flos, gloria secli,
Civem adeò quem gens jactat *Ieena* suum?
Quando &, Amice, virûm seges est tam chara bonorum,
Téne putas patriam posse carere tuam?
Publica te sentit Res quamgrave vulnus ademto!
Te Rex, te Populus, téq; Senatus egent.
Te pietas, & prisca fides, prudentia, candor,
Te morum probitas, ingenijq; vigor;
Te frontis decor, & magnæ præstantia formæ,
Virtus & pulchro in corpore grata magis;
Te doctrina ingens, dicendi & mira facultas
Ornat, & eloquii Suada, medulla, Venus.
Hæc decora, hæc laudes siquid post fata valebunt,
Walpoli aeternum nobile nomen erit.
Unius has dotes, tot & ornamenta require,
Anglia, vix poteris huic reperire parem.
Sed nec secla frui hâc virtutis imagine digna,
Nec meruit talem terra *Britanna* Virum.

In Eundem.

Si Musæ & Charites, pietas, doctrina, fidésque,
Si morum probitas, candor, prudentia, virtus,
Atq; omnes animi præstanti in corpore dotes,
Parcarum

Parcarum exorare colos & pensa valerent,
 Majores sub luce moras & longius ævum
 Dii dederant, *Walpole*, tibi, & Dulcissime rerum,
 Te potiremur adhuc, & nondum hinc raptus abîsses :
 At quò, Chare, fugis, tui egentem & deseris orbem ?
 Quidve agis, heu, annos vix prætervecte viriles
 Et florem ætatis, nec tam citò debite cœlo ?
 Quò fugis, ah ! miseris & nos in morte relinquis
 Et tenebris ? nec enim nobis lux grata, nec ipsa
 Te sine vita placet : Quin te comitemur euntem
 Ocius hinc alacres ; sic, sic juvat ire sub umbras.
 Sed quia jam durâ ligat hîc nos compede fatum,
 Nec, decreta prius nobis quâm venerit hora,
 Atrâq; supremos Lachesis perneverit annos,
 Hinc exire licet, terræq; è carcere solvi,
 Hic remanemus adhuc, nondum & statione peractâ
 Vivimus, æthereâque gementes vescimur aurâ.
 Hæc tantùm restant miseræ solatia vitæ,
Walpoli ante oculos quod & obversetur imago,
 Hæreat & penitus nostris infixa medullis
 Fama decûsq; Viri, cuius percurrere laudes,
 Et tali dignam capite ac virtute coronam
 Nectere, nec præsens, nec postera sufficit ætas.

In Obitum Joannis Shermannii M. A. ex Aula Clas-
rensi, Cantabrigiensis Municipii Civis & Sena-
toris prudentissimi, qui ad Pontis majoris pedem
juxta Collegium Magdalenense per mul-
tos jam annos habitaverat.

Qui semel è *Clario* gustârat fonte liquores,
Shermannus sacras linquere nescit aquas.
 Sumto nempe gradu, quasi rus jam certus eundi,
 Transcendit pontem ; jamq; abiturus erat ;

Cùm

Cùm mox irriguis *Camum* conspexit ocellis,
 Dum placidas grato murmure volvit aquas;
 Constitit, ad fluvium & lacrymis ita fatur obortis,
 Dicimus æternum sic tibi, *Camæ*, vale?
 Sic *Grantam* fugimus? sic dulces linquimus undas?
 Sic *Clarium* fontem, & flumina sacra? nefas.
 Dixerat; & visum est; ipsòq; in limine pontis
 Substitit, antiquis nec valedixit aquis.
 Sed *Camæ* ad ripas, assueta & flumina, fixit,
 Mutavit sedes nec nisi morte suas.
 Attu, quam miseram vicinia tanta reliquit,
Magdalena novas liquitor in lacrymas.

*In Obitum Joannis Greek, A. M. Coll. Trin.
 Cantab. Socii.*

Siquid in humanis exoret pensa Sororum,
 Mors in te poterat juris habere nihil.
 Doctrina, & pietas, & cuncta indigna sepulcro,
 Plusquam Nestoreos commeruere dies.
 Quisq; Orco in prædam at nullo discrimine cedit,
Barbarus an *Gracuſ*, *Tros* *Tyriūſ* ve fuat.
 Corpus terra parens gelidis amplectitur ulnis;
 Ast anima astra petit, nescit & illa mori.
 Et virtus tua, *Grase*, manet post fata superstes,
 Effugit ac avidos æmula fama rogos.
 Nulla nisi ad *Gracuſ* harum est peritura Calendas;
 Hinc tibi nec vanum nominis omen erit.

*In Obitum Poeta ingeniosissimi, Francisci Quarlesii,
qui obiit gliscente Rebellione Opervaria.*

An. Dom. 1644.

ICyne felix, ocius avola,
Cantator ales, cum neque jam vada
Ripis supersint, nec quietae
 Purus aquae fluat (ecce !) rivus ;
Fontes nec ipsi : sanguine, sanguine
(Heu !) cuncta manant ; quod mare civicae
 Non decoloravere cedes ?
Ipsa, vides, rubet Hippocrene.
Et quis Poetis jam locus aut latex ?
Quae lympha Musis ? cum cruor undique.
Hinc, hinc migrandum, ni bibemus
 Purpureas Heliconis undas.
At o Camoenarum & dolor & decus,
Tu si recedas, quis tua funera
 Cantabit, o divine vates,
Quo, moritur, moriente, Phœbus ?
Quisquamne fundet jam querulum melos ?
(Falsum nec omen nominis hoc tui ;)
Mœstumve panget carmen arte,
 Melpomenes cithara canorus ?
Quis ferta cœlo jam dabit ? aut pium
Emblema texet floribus ingenii ?
 Quis symbolorum voce picta
 Unâ oculos animumq; pascet ?
Quis melle puro jam, calami potens,
Condita promet dia poemata ?
 Aut funditabit, grande, sacro
 Enthea metra calens furore ?
Quis sanctitatem nectare carminis
Tinctam propinans, digna Deo canat ?

Cœlumq;

Cœlumq; versu claudet omni,
 Atq; fidem fidibus sonabit?
 Tu nempe litem, si potes, publicam
 Compescuisses dulcisonis modis,
 Nil æva nobis mens, & orbi
 Harmoniam reducem dedisses.
 Mollisse magnos tu poteras duces,
 Feras ut *Orpheus* flexanmis sonis,
 Pacemq; pulsam, jusc; mundo, ac
 Eurydiken retulisse cantu.
 Per te coïssent diflita pectora,
 Per te coïssent diruta mœnia:
 Tu solus *Amphion* peritus
 Vel lapides sociare plectro.
 Postquam hoc negatum; ponere noveras
 Emblema saltem fleibile seculi,
 Bellique: nostris sed nec ullum
 Par Hieroglyphicum ruinis.
 Quando ergo nec te terra capit, tuis
 Nec digna Musis, I, pete Cœlites,
 Intérq; cœtus Angelorum
 Perpetuum modularē carmen.

*In Obitum Illustrissimi & Eruditissimi Praefulsi,
Lanceloti Andreæ, Episcopi Vintoniensis.*

Epitaphium.

HOc sub marmore *Lancelotus* ille
 Andreas jacet. En! habes, Viator;
 An vis amplius? immò nil necesse:
 Hoc sub nomine quippe continentur
 Virtus, ingenium, eruditioque,
 Fides, & pietas, amórq; veri,

Doctrinæ

Doctrinæ jubar, Orthodoxyæque
 Ingens destina, schismatis flagellum,
 Tortor tortilis illius Draconis,
 Scutum Ecclesiae & ensis *Anglicanae*
 Contra bella, minas, & arma Romæ.
 Dicat cætera grande Concionum,
 Quas & Rege Platonico *Jacobo*
 Auditore habuit, Volumen, ô quam
 Acutum, solidum, piuum, disertum!
 Cui (facestite Zoili novantes)
 Par haud hactenus extat Anglicanum.

In Obitum Reverendissimi Eruditissimique Jacobi Usserii, Archiepiscopi Armachani, & totius Hiberniae Primatis.

Quisquis it exequias *Usserii*, funera plangat
 Virtutis, fidei^{sq}; una, pietatis & idem
 Osia legat, tum doctrinæ cinerisq; recondat
 Ingeni^{iq}; omnes, eadémq; recolligat urna.
 Miror jam me scribere adhuc, cum litteræ & ipsæ
 Vanuerint, signa & voces, monumenta^q; rerum,
 Symbolaque, & studia, atq; mathemata: singula nempe
 Hæc secum *Armachanus* habet, servatq; sepulcro.
 Quod nisi reliquiæ post talia fata manerent
 Illius in scriptis, deessent quoq; carmina Musis,
 Et nulli fierent lessus, epicedia nulla:
 Litteræ in hoc tantum passæ sunt funere funus.

Epitaphium Ejusdem.

VIndex *Ignatii*, à genuinis ficta recidens;
 Malleus hæreseon novus, *Augustinus* & alter,
 Dogmata contundens, sive *Ari*, sive *Pelagi*;
Jesu-

Jesuitarum ingens, Romani & nominis, horror;
 Alter at in rostris suavi Pater *Aureus ore*;
 Scribens magna, loquens majora, at maxima vivens;
 Assiduus Verbi vitæq; & voce Minister,
 Præcepto Bronteus, praxi simul Asteropetes;
 Doctrinæ omnigenæ thesaurus grandis, abyssus
 Judicii ingenioque, & diplas avara legendi;
 Annales cunctos, Veterūmq; volumina pandens;
 Historicūmq; penu, seu sacrum, sive profanum;
 Præsul, cui fasces submisit doctior orbis;
 Antistes, dolor atq; decus, *Jacobus*, Iernes,
 Et Primas, ista jacet *Armachanus* in urna.

*In Obitum doctissimi Præsulis Francisci Whiti, Nor-
dovicensis primūm, deinde Eliensis Episcopi.*

O Quām fausta dies, niveo & signanda lapillo,
 Quā datus *Ienis* Præsul hic *albus* erat!
O quām prava tamen cæci sententia vulgi!
 Et quām transversos devius error agit!
 Præsul hic *albus* enim, dum evertit dogmata Romæ,
 Postquām in Schismaticos scripserat, ater erat.
At qui doctrinæ haud nōrānt miracula tantæ,
 Candoremque hujus Præsulis atq; fidem;
 Quos hujus tripodis latuere oracula, soli
 Illi nescierant *albus* an *ater* erat.
 Donec enim pietas doctrināq; nomen habebunt,
Whiti adeò nostri nobile nomen erit.
 Præsulum & ex albo hunc haud ætas ulla bonorum
 Delebit, quem nunc abstulit *atra* dies.

*In Obitum Thomæ Gatakeri, S. T. B. Ecclesie
Rotheriensis propè Londinum Pastoris Vigili-
antissimi Epicedium.*

Quò fugis (ah!) Phœbi & Musarum magne sa-
cerdos?
O quid agis? sic tecum unà cœ'umq; diémque
Eripis Anglorum ex oculis, servásq; sepulcro
Doctrinæ jubar, & miseros in nocte relinquis?
Vidimus (en!) atras vel te vivente tenebras
Ingruere, & densas paulatim crescere nubes;
Te semel extincto quanta hæc caligo futura est!
Lumine tam grandi aut quid non metuamus ademto?
Hei mihi, nunc iterum invisum caput exeret Orco
Horrida barbaries, imóq; excita barathro
Desidia, & Lethe, & languor, sociúsq; soporis
Torpor iners, rudis error, & ignorantia mater,
Et soror, & conjux vitii, velut agmine facto
In nos juncta ruent, postquam te fata tulère,
Gentis Apollinæ columen: Tu nempe domare
Herculeâ hanc Hydram dextrâ, divine, solebas,
Ingeniíq; acie, & calamo configere monstra,
(Hæ tibi erant artes) & Lernam pellere mundo;
Tam benè cavisti nè barbara secla redirent,
Discutiens cæcas linguarum luce tenebras.
Scilicet hæc pridem didicit te præside Clerus
Exemplóq; tuo, stolido quæ ænigmata vulgo;
Philologo licet esse pio; legisse profanos
Non facit: & veteres fas est versare Poetas,
Falsq; illis etiam, Christi qui castra sequuntur,
Colligere & sacras gentili è stercore gemmas,
Ægypti spolia atq; aurum. Sic *Paulus Aratum*,
Sic & *Aristophanem Chrysostomus*, & *Gatakerus*
Euripiadem, & *magnum* (quid, *Zoile*, frendis?) *Homerum*,
Et *Sophoclem*, (& quem non *Græcorū Heroa?*) revolvit;

Cuncta animo expendens, Critices & pumice limans,
 Omnia peryolitans, mistas & floribus herbas
 Delibat patiens, herbas apis instar amaras;
 Mellificans, nectárq; bibt sine felle, salubres
 Et carpit succos, & *Cinnum* conficit ore.
 Quor, quantósq; duces è Gentibus, atq; Tribunos,
 Ille catenatos disponit margine longo,
 Ingentes animas, captiváq; nomina ducit
 Post Evangelii currum, Christíq; triumpho
 Et Latium, & doctas famulari cogit Athenas!
 Sic ille, Hesperiæ ditatus munere Gazæ ;
 Nec minus ex Oriente potens, seu forte Jehovæ
 Vindicet Augustum nomen, vocalibus ornans
 Kitè suis, sacrámq; superstitione Tetractyn
 Liberet, & cæci castiget dogmata verpi:
 Seu doceat Græcos Eoo ex fonte rigatos,
 Sæpe etiam & *Pauli* phrasin ex Oriente petitam,
 Et tessellatos Hebræo idiomate libros
 Fœderis ille novi, frustrà obnitente *Phoceno*.
 Nunc etiam cordi est *Aurelius* unus & alter,
 Quos ille inter se solerti indagine mentis
 Comparat, & quantum defecerit *Antoninus*
 Advertit, quantumq; Stoam superaverit *Hippo*,
 Et *Paulus Senecam*, & quantum à cognomine *Marco*
 Distet Philosophus, tamen hic non sordidus autor
 Morum, & divini radens confinia veri;
 Propterea & noster, limâq; & luce, suisque
 Dignatur curis, (opus ære perennius omni, &
 Marmore) & egregiis mirè centonibus ornat.
 Nec minus interea cœli mysteria pandit
 Sedulus è rostris, & Christum personat ore ;
 Ore, sed & scriptis ; quot enim monumenta reliquit
 Mystra sacer ? quot Sermones, quos fuderat ardor
 Entheus, æternæ divina volumina famæ ?
 Deniq; nec vocis tonitru quām fulgure vitæ

Clarius, exemplo morum, & probitate coruscat,
Exornatq; fidem factis, & verba coronat.
Talis eras, *Gatakere* Pater, dum vita manebat,
Vitâ chare magis, transcendens computa *Mosis*,
Atq; vigorem æquans vegetâ viridiq; senecta,
Ingenio florens etiam vergentibus annis,
Tertius inter nos, dum vix'ti, *Varro* superstes,
(E reliquis ^a alter Themidos decus, ^b alter Iernes)
Doctrinam at superans meritis, & pectore puro, &
Moribus integris : O mentis acumine felix,
Sed pietate magis ! debetur laurea doctis,
Sed major sanctis ! O téreq; quatérq; beate !
^c O felix quicunq; bonus ! sic itur ad astra.
Macte ergo virtute tuâ, Pater, I pede fausto,
Quò tua te Pietas simul & Doctrina vocavit.
I bonus, I felix, coelestibus utere fatis ;
Præmia virtutis sic nominis omen habebis.

^a Seldenus. ^b Usserius.

^c Θωμᾶς ὁ Γατακῆρος,

Anagram.

Ω μάχαρ ὁς τ' ἀγαδός.

*In Obitum Joannis Cuttesii, Equitis Aurati, qui
grassante Rebellium furorum tempestate, Anno
Dom. 1646. diem clausit extremam.*

Et quid jam nobis restat, nisi certa ruina,
Cùm cecidit patriæ tanta columna suæ ?
Occidit heu Atlas, humeris qui fulciit axem,
Destina magna domus, spes geniúsq; loci.
Sat patriæ, fatísq; datum : si Pergama nostra
Defendi possent arte vel ingenio ;
Divini senis ingenio defensa fuissent,
Nec premeret nostros tanta ruina lares.

I i 2

Vixit,

Vixit, dum patriam tenuit spes ulla salutis :

Vixit, dum potuit commodus esse suis.

Omnia cum retrò in pejus sublapsa videret,

Credibile est illuw turn voluisse mori.

In Eundem, quod obierit Gangrena in calce.

Sic olim *Achilles*, progenies Deum,

A Matre tinctus, cætera vulneris

Et cædis exsors, calce solâ

Succubuit, patuitq; letho.

Cur atra tabes corripuit pedem

Semonis hujus ? nonne alias truces

Fixura dentes ? sic peremptus

Haud aliter moriturus Heros ?

Stat nempe tuta ac impenetrabilis,

Mortis furori cedere nescia,

Divina proles, gens piorum,

Fonte sacro medicata corpus.

Solum, malignis morsibus impetens,

Calcaneum hostis conterit invidus,

Serpens vetus, nos Protoplasti

Relliquis perimens *Adami*.

Calcem sed Anguis conterat infimam ;

Gangrena serpat : Tu tamen impetum

Ictumq; calcas mortis atræ

Magnanimo, Macarita, fastu.

Epitaphium Ejusdem.

CUltor Numinis, Orthodoxiaeque,

Antiquæ æmulus hospitalitatis,

Exemplar fidei, nec hujus ævi,

Sed quale aurea secla protulere,

Flos

Flos prudentiæ, imago comitatis,
 Pacis strenuus autor, arbitrèque
 Litis, cùm capita & repullulârunt,
 Hydræ hujus domitor quotidianus,
 Legum Atlas, patriæ columna, recti
 Defensor, novitatis osor, hostis
 Flagellûmq; malis, bonis asylum,
 Claro stemmate nobil'ique stirpe
 Ortus, *Cutsius* hoc jacet sepulcro.

*In Obitum Guilielmi Kempi Armigeri, Philomusi, qui
 & per aliquot ante mortem annos Taciturnitati
 litavit.*

Quid mihi *Pythagoram*, & tacitæ quinquennia
 linguae?
 Quidve tuos jactas, Græcia vana, Sophos?
 Quantillum id tacuisse fuit, cùm forte per annos
 Hic tres se *Harpocratem* prætitit, ille duos?
 Nostra aliquid majus viderunt secula, præ quo
 Ipsa erat *Italica* garrula lingua scholæ.
 Nempe annos septem integratos tu, *Kempe*, silebas,
 Exsuperans *Samii* dogmata mura senis.
 At plusquam *Herculos* puto te exantlasse labores,
 Qui poteras tantam perdomuisse feram.
 Fortior est etenim qui fræno & carcere linguam
 (Bellua quâ non est tetricior ulla) domat;
 Quam qui *Lernaos* angues, *Nemeave* leones,
 Aut *Erymanthaos* cuspide figit apros.
 Spes erat, hoc certè caput immortale futurum,
 Scilicet & linguam hanc non meruisse mori.
 At nullum proh *sæva caput* *Proserpina* fugit:
 Hoc caput, hanc linguam, Parca scelestæ rapit.

Sensit enim sanctæ præfracta silentia linguæ,
 Et sic affata est æmula *Persephonæ* ;
 Annon, ô Regina, vides, quanto obice *Kempus*
 Compescat linguæ claustra serásq; suæ ?
 At quid si hæc peltis tacitè grassetur, & ultrà
 Exemplum hoc Siges gliscat in orbe malum ?
 Usq; adeóne sines tacuisse ? silentia regno
 An nescis quām sint pernicioſa tuo ?
 Nonnè * *ignis lingua eſt*, *Erebi* & cognata caminis,
 Præbens tunereis pabula & ampla rogis ? * Jaco. 3. 6.
 Quidnam hâc ad cædes magis aptum aut utile membrū,
 Commodius nobis aut Microcosmūs habet ?
 Non iræ hinc, rixæque, & jurgia, semina belli,
 Queis umbræ ad nostros tot glomerantur agros ?
 Tum Dea, Nè magis hæc serpent contagia, dixit,
Atropos, hoc tacitum nec mora tolle caput.
 Et didicit fortasse domos habitare silentūm,
 Qui potuit vivus tam tacuisse diu.
 Dixit ; at illa rapaci abrumpit pollice filum :
 Nec tamen huic melior pars, neq; fama, perit ;
 Nec virtus post fata filet : nec desinet ille,
 Qui tacuit vivus, mortuus ecce loqui.
Pierides, vestro vos vox & lingua Patrono ;
Dignum laude virum Musa tacere vetat.

*In Obituum D. Nicolai Baconi, Equitis Baronetti,
 Pupilli olim sui charissimi.*

SCientiarum Augmenſum & Organon Novum,
 Magni Baconi scripta *Veralamii*,
 Omni perenniora & ære & marmore,
 Victoria ſemper, & perire nescia,
 Monumenta cedro digna, Mors ægrè tulit,
 Infesta nempe ſceptro & imperio ſuo.

Postquām

Postquam ergo Libros editos hos cerneret,
 Rapuit malignâ nobilem Autorem manu.
 Sed ecce *Nicolau*, inter posteros
 Herois hujus litterarum principis,
 Propatru premens sui vestigia,
 Sequens & æquo passu, & æmulo pede,
 Encyclopædiam propè ingenio pari
 Peragravit omnem, nec minori industriâ.
 Ille universæ litteraturæ sciens,
 Græcanicæ in primis, ut & Matheseos,
 Reseravit arcana, & reclusit intimos
 Physices recessus & sinus clave aureâ
 Emancipatæ & liberæ Philosophiæ.
 Meritóq; demum id consecutus est suo
 Vir eruditus, crederetur ut statim
 Brevi futurus alter *Vernamius* ;
Dux Notionum, Veritatis Pontifex,
Natura aruspex intimus, Philosophiæ
Ærarium (Divine Vates, inclyte
Herbertæ, verbis quam libens utor tuis !)
 Talis fuisset, si diurnâasset modo,
 Majoris instar, hic *Baconus* junior.
 Phœnix at una est sola ; tales heu viros
 Invidit uni seculo fatum duos.

In Funere Reverendi admodum Praesulnis, Josephi Halli,
Episcopi Nordovicensis, qui grassante nuperâ
Rebellioni diem obiit.

AN Verbi tubicen disertus *Hallus*,
 Tibicen meliorne Episcopatûs,
 Incertum, *Seneca Anglus, Herculeus ne*
 Britannus, meruit magis vocari:
 Secli crimina, ceu Stoæ magister,

Stylo confodiens aculeato,
 Te, *Smeletymne*, multicépsq; monstrum
 Hydram conficiens potente clavâ,
 Hydram Schismatis & Rebellionis.
 Qui dum præda fuit suis *Icenis*,
 Privatam placidè tulit ruinam,
 Direpta & bona ; cœlitusq; misso
Indulxit patientiam flagello.
 At cum sacrilego furore plena,
 Instinctu genii *Cromeliani*,
 Jam fanatica turba *Nordovici*
 Templum ac omnia sacra devoravit,
 Pati hæc nescius, hinc abivit ultro.

*In Obitum Illustrissimi Doctissimique Viri, Domini
 Francisci Baconi, Domini Verulamii, Vice-
 comitis Sti Albani.*

FEtibus ingenii prægnans *Verulamius* Heros
 Artis quot raræ, & pignora quanta, dedit !
 Quanta stupesceni & quot docta Volumina mundo
 Protulit, his secla hæc, atq; futura, beans !
 Viderat egregios nuper Mors invida Libros ;
 Scripta nec infelix tam numerosa tulit.
 Odit enim ingenii monumenta perennia, quæque
 Funereos spernunt æmula Scripta rogos.
 Ergo dum calamum libravit dextera, dumque
 Lassavit teneras penna diserta manus :
 Nec dum finitam signârat pagina chartam
 Ultima, cùm nigrum *Theta* coronis erat.
 Attamen & vivent seros aditura nepotes,
 Morte vel invitâ, Scripta, *Bacone*, tua.

*Epitaphium, Domini Ricardi Coxii, Equitis Aurati,
Ricardi Episcopi Eliensis Filii, Irenarchæ, &
Ducis Militia in Insula Eliensi,
Avunculi sui charissimi.*

PRÆSULIS HIC NATUS SITUS EST SUB MARMORE *Coxus*,
Qui, ut Pater in Clero, Dux fuit in populo.
LEGALISNE ILLI PAX, AN PLUS BELLICA VIRTUS
Debuit, incertum, Martis an Artis opus.
LIS ERAT IN CŒLIS, UTRA ILLI DEBITA MERCES,
Militiae an Pacis, Palma an Oliva foret.
UTRAQUE : sic visum Superis : hinc præmia *Coxus*
Armorum pariter rettulit, atq; Togæ.
NAM quia ter denos fuit Irenarcha per annos,
Hinc placidâ demum pace beatus obit.
CUMQ; aciem duxit, patriamq; instruxit in armis,
Militis hinc illi jure corona datur.
TEMPESTIVÆ obiit, satur annis, plenus honore,
Percharus populo, charior ille Deo.

*Id Obitum Thomæ Whalleii, S. T. D. & Collegij
S. Trinitatis Cantab. Vicemagistri.*

SCILICET OBRUIMUR FATIS. DII PARCITE : QUID NON
INFELIX LIBITINA RAPIT, MERGITQ; SEPULCRO ?
OPTIMA QUÆQ; LEGIT, TUMULÓQ; RECONDIT AVARO
PARCA NOCENS : & ADHUC FLORES PROSERPINA CARPIT.
QUID JUVAT ASSIDUIS PULSASSE PALATIA CŒLI
PLANETIBUS ? & TRIVISSE POLUM ? QUID VOTA PRECESQUE ?
ET LASSASSE DEUM, & VIGILASSE AD LIMINA TEMPLI ?
QUID JAM TURA VALENT ? PIETAS MIGRAVIT IN URNAM.
QUID JUVAT INFÄUSTIS ADEO IMPALLESCERE CHARTIS ?
UNDE HÆC TAM VESANA SITIS ? QUÂ DIPSADÆ LÆSI

AONIOS

Aonios frustrâ bibimus sine fine liquores ?
 Quis furor, ô Socii ? quóve insatiata libido
 Discendi ? quò tendit ? & indulgere libellis ?
 Quò mihi litterulæ ? Jacet hoc Doctrina sepulcro.
 Parcite, Dii Superi, immodicæ si fortè querelæ
 Usq; litare libet, nimio. & dare fræna dolori.
 Et tu, Sancte Senex, Musarum ignosce furori ;
 Nam tua nec Pietas, tua nec Doctrina sepulcrum
 Intrat ; at his geminis in cœlum remigat alis
 Ter felix anima, & Superis allabitur oris,
 Jam cœli quoq; summa tenes, & fidera calcas.
 Ergo vale, Venerande Senex, seu cœlibe turbâ,
 Virgineoq; choro, & Cherubinâ mixte catervâ,
 Seu tu Seraphicâ Doctorum cincte coronâ.

In Eundem.

Quò fugis, ô Venerande Senex, & tecta relinquis
 Nestoris orba sui, viduas & deseris ædes ?
 At quis Pegaseo lateri calcaria subdet ?
 Quisve dabit Musis stimulos ? udámque juventam
 Diriget, & teneram formabit deniq; ceram ?
 Quis sacra assiduè calcabit limina, cuius
 Exempli juvet esse pios ? Nempe omnia secum
 Divinus Whallius habet, Musasq; Deósque.
 Nos animæ viles & pondus inutile terræ
 Nequicquam threnos, &, inania munera, carmen
 Pangimus in tumulum : Musarum obeunte Patrono
 Sensi egomet nostram nuper sterilescere venam.

Epitaphium Thomæ Comberi, S. T. D. Decani Car-
liolensis, & Collegii Sanctæ & Individua
Trinitatis Cantab. Prefecti.

A Rx priscæ pietatis, ac asylum,
 Sinceræ, solidæ, probæ ; sed acre
 Novæ hujus, logodædalæ, sonoræ,
 Fucatæ, meretriciæ, flagellum :
 Atlas Religionis orthodoxæ,
 Tibicen fidei, columna veri,
 Falsi malleus, hæresin retundens,
 Retundens quoque schisma hypocritarum :
 Doctrinæ jubar, eruditionis
 Fundus, fax Criticæ, politiorum
 Fons linguarum, idiomatumque nidus
 Cunctas tam benè continens loquelas,
 Loquelas veteres & eruditas,
 Eos & quot habet, quot Occidénsque ;
 Nido scilicet (adde quòd ad unguem
 Modernas tenuit) cubabat isto
 Chaldæus, Syrus, Æthiops, Arábsque,
 Hebræus, Samarita, Persa, Coptus ;
 Flumen nectaris, ingenî scatæbra,
 Thesauri sed & Ausonî, Pelasgi,
 Penus, flos Latialis, umbra Tulli,
 Athenæ meræ, & Attici leporis
 Favus, mellis Hymettii alveare,
 Torrens eloquii, medulla Suadæ,
 Dicendi Veneresque, Gratiæque ;
 Sagax arbiter elegantiarum,
 Legendi sine fine dipsas atrox,
 Librorum heluo, litterarum abyssus :
 Ævi surculus aurei renascens,
 Morum stella micans in his tenebris,
 Exemplar probitatis, atque gemma

In

In hoc stercore temporum resplendens;
 Candor, simplicitasque, comitasque,
 Condita & gravitas suavitate,
 Frons jucunda, decor verendus oris,
 Jecur felle carens ; cor absque fuso,
 Ingens pectoris integri serenum,
 Musarum meliorum amor, voluptas,
 Et gentis decus & dolor togatae,
 Hoc uno pariter (facesse livor)
 Quo, Combere, jaces, jacent sepulcro.

*In Obitum Roberti Metcalfi, S. T. D. Coll. Trin.
 Cantab. & Lingua Hebraica Professoris,
 qui intra privatos cubiculi parietes inclusus,
 segregans ferè & solitariam
 vitam egit.*

Cur hæc justa seni divino injusta paramus ?
 Quorsum elegi & flores & inanis pompa sepulcri ?
 Cur threum & lugubre melos, solamina lethi
 Ludicra, & querulum nequicquam in funere carmen
 Pangimus insani, & tumulo libamus honorem ?
 Usq; adeóne homines functos censemus ab urna
 Scilicet, & modico metimur pulvere vitam ?
 Ergóne nunc tandem quia vivere desiit ? at ille
 Vivit, & innumeros porro victurus in annos ;
 Ut quondam vixit, sibi scilicet ipse, Deoque,
 Contentus sese, Divisque simillimus ipsis,
 Par, civis Superum, mundi exul, & incola cœli.
 Ergóne nunc primum quia fato sanctus ? at ille
 Pridem obiit mundo, Musis studiisque sepultus,
 Parietibusq; suis tectus, tutusq; tenens se.
 Haud aliter solitis gaudet Testudo latebris,
 Clarâ voce sonans, ὄντος φίλος δικαιοῦ.

Secum

Secum habitans, benè sic latuit, benè vixit, & intus
 Rex sedit, dominusq; sui, magnusq; Monarcha
 Musei celso in solio ; tum risit & odit
 Rumores populi, vaniq; crepundia secli.
 Illic & Superis, cceloque, animaque vacavit
 Providus, & citimi sprevit contagia mundi ;
 Securusque, potensq; sui, despexit ab alto
 Luxum ævi, mundi fraudes, populiq; furorem,
 Fortunæq; minas, miseri & ludibria vulgi.
 Illic à strepitu, fumoque, & fæce remotus
 Hæsit sublimi in specula, indocilisq; vagari
 Constitit, affixus sphærae, ceu stella coruscans.
 Sic olim : neq; nunc aliter cum funera flemus :
 Postquam ergo allectus Superis, cœlōq; locatus,
 Quantillum mutatus abit, statione relictâ !
 (Quantillum distare facit brevis aura, levisque
 Spiritus exiliens è corpore !) mortuus idem,
 Idem vivus erat ; tantum nunc cominus haurit
 Aspectu propiore Deum, & rimatur ocellis
 Arduus, & toto penitus se Numine pascit,
 Quod prius assidue libaverat. Agmine Patrum
 Nunc etiam stipatus ovat, quos triverat antè
 Assiduus, longoq; suos sibi fecerat usu.
 Hi noti comites adsunt, socioque fruuntur
 Unà, *Hipponis* honos, suavi & Pater *aureus* ore,
 Et reliqui Heroes quondam clarissima mundi
 Sidera, nunc coeli : hos inter *Mercalfus* oberrat ;
 Horum ille alloquio gaudet, visuque, beatus.
 Illic & Sanctam divino idiomate Linguam,
 (In cœlo Isacidum fervet nam fortè loquela)
 Quam docuit, didicique, & ad unguem calluit antè,
 Nunc etiam exercet, Cathedrâq; potitur eadēm.
 Sic eadem studia in cœlis, eadémq; cupido
 Occupat, idem ardor, qui in terris antè tenebat :
 Et tu, Sancte Senex, similis tibi semper & idem.
 Et dubitamus adhuc ? num mortuus esse videris.

Nunc

Nunc primum? magis aut olim vixisse putamus?
 Ergo supervacuos tumuli mittamus honores:
 Nōsq; animæ viles potius te, cætera turba
 Mista senum ac juvenum, in ecelos comitemur euntem.

*In Obitum Viri omnifariâ Eruditione instructissimi,
 Herberti Thorndiki, Canonici Westmo-
 nasteriensis, & Collegii SS. Tri-
 nitatis Cantab. non ita
 pridem Socii.*

Svum cnique nomen & meritum decus
 Rependit at as postera, at præsens negat.
 Vivos Poetas quis satis dignè æstimat?
Plausum theatri vix Menander obtinet:
Rident Homerum tempora (ô mores!) sua:
Præ vatibus jam mortuis sordet Maro:
Ovidi, Corinna sola te novit tua.
 Sed nec Poetas livor hic solos premit,
 Nec fors maligna; cuncti & hanc ferunt boni,
 Doctique: *Virtutem & Scientiam odimus*
Vivam videntemque; at semel si evanuit,
Sublatam utramvis quarimus mox invidi.
Herberte, quis te litterarum ingens decus,
 Doctrinæ abyssum, te quis aut coluit satis,
 Pretio superstitem æstimavit vel tuo?
Nunc postquam abiisti, ut omnes te stupescimus,
Miramur omnes, & tibi hunc plausum damus,
Thorndikus exit, seculi Varro sui.
Ingrati hic est mos invidiq; seculi.
I nunc, inepte, quisquis es mortalium,
Virtute honorem, litteris laudem pete;
Canonicus ut sis, claustro & inclusus tuo.
Post fata forsan te orbis admirabitur;
Placere tanti si putas, statim peri:
Vivis negatur fama, mortuis datur.

*In Obitum Francisci Willughbeii, Armigeri, Regalis
Societatis Socii, Pupilli olim sui charissimi.*

AT divinabam hoc animo, rebârq; futurum,
Cùm curare cutem te nuper, Amice, monerem,
Nec genium fraudare, modum sed ponere libris,
Arcum nec semper tendendo, rumpere nervos
Corporis, & vires, studiisq; accersere fatum ;
Sed laxare animum (Diva hoc mandavit Hygeia,
Hoc & Musarum & Medicinæ numen Apollo)
Et remorari acres modico sufflamine curas,
Ut fragile id vitrum serves, animæque salillum.
Ah quoties dixi, Quid agis, Philomuse, labores
Herculeos, tantos, tantillo in corpore menti
Impendens? studiis fixum te hic usq; tenebit
Caucasus? inq; omnes sic philosophaberis horas,
Perdius & pernox? libet hoc in pulvere docto
Usq; volutari, dum fias pulvis & umbra?
Téne Mathematice, te linea semper habebit,
Ante diem veniat tibi ut ultima linea rerum ?
Nunquam vis, ipse ut valeas, valedicere Musis?
Et tibi, vicinisq; tuis, nunquamne vacabis?
Disce Sophi veteris, *Nequid nimis*, utile dictum,
Quo Novus è vestris vix est sapientior alter.

Interpone tuis interdum gaudia curis;
Da Phœbo Musisq; moram, impallescere chartis
Desine, & insomnes studiis traducere noctes;
Desine lucubrare amens, oculosq; manusque
Nocturnis lassare libris, lassare diurnis.

Hæc ego, sed surdo cecini, *Francisce*, tibique
Verba heu nequicquam, nil proficientia, fudi:
Interea nam te tenet insatiabilis ardor
Discendi, Sophiæq; Novæ malefana cupidus;
Oburâsq; aures precibus monitisque tuorum,
Qui te orant meminisse tui, & spectare salutem,
Hanc & litterulis, vitam & præferre Mathesi.

Tu ceu dura silex stas, aut Marpesia cautes;
Nil agimus; tibi sic dulces ante omnia Musa.
Hinc adeo incumbens studiis noctesq; diésque,
Doctorum invigilans Scriptis, Græcisque, Latinisque,
Et Physices rimans arcana, & viscera terræ,
Omnigenasq; sciens plantas, & sidera cœli,
Heu nimio sensim vires & membra labore
Consumis, tenuiq; exhalas corpore vitam.

Quintu salve, æternumq; vale, Charissime; nobis
Quæ sola ingentis restant solatia luctus,
Hæc tibi justa dare, & laudis monumenta licebit,
Teq; decusq; tuum memori celebrare camœnâ,
Et lessum facere, & tumulo superaddere carmen:

Willubius jacet hoc dives doctusq; sepulcro,
Qui præ thesauris animi, ingenuaq; Matheſi,
Sprevit opes mundi, & didicit contemnere vitam:
Ergo illum dirâ doctrinæ diplade læsum
Abſtulit acer hydrops, sitis & vesana sciendi.

*In Obitum Reverendi admodum Praefulis, Beniamini
Laneii, Episcopi Eliensis, qui ad extuendum Mu-
seum Cantabrigiense (ut opus maturaret, alijsq;
exemplo prairet) quingentas libras Acade-
miae supremo Testamento legavit, modò
intra annum jaēta eſſent fundamenta.*

Filius hic dextra Praeful quam ritè vocatur,
Cui tam dextra manus, cum moreretur, erat!
Dextra manus Musis, felix donatio, quæ tam,
Alma, opportunam fert tibi, Mater, opem.
Qui Testamentum sic condidit, ipse volebat
Musei exemplo Conditor esse suo.
Ergo nil mirum, si sit post fata superstes;
Musei Autorem Musa perire vetat.
Quin Cantabrigie dum Bibliotheca manebit,
Aut Schola, Laneii nobile nomen erit.

Ἐτι τὸ πελμάτων αἰδησματάτος ἀνδρός Θεμᾶ τῷ Ἀρρί-
στον τῷ τῆς Παναγίας Τειάλῳ Σωτερίᾳ Ὄπαρχῳ
Συμβέλυ φεγγιματάτῳ, Ἐπικίδνῳ Ὁμηρούντῳ.

Ω Ξεῖν, εἴδι ἀγριδίῳ μιοτριφές, ὅρος πέθαι
Λυγρῆς ἀγγελίνης, οὐ μὴ ἀφελεις γνέντι.
Ἡδη μὲν σε κατέπον δίομας εἰσορέωντα
Γινώσκειν, ὅπις πῆμα θεῖ μάνθανε.
Ω πόποι, οὐ μέγα πίνθῳ ἀγαχλυτὸν δύματον ἵκανε,
Η καὶ γυνόσι Πειάδω Πειάδοις τε πᾶσι·
Ουρῷ ὁ ἡμέτερῷ, Νέστωρ, μέγα κῆδος ἐπάρω,
Τέθυνκεν, μεγάλη δὲ ποσὴ πάντεων τέτυκται.
Ω φίλοι, καὶ γαρ πο το κακῶν ἀδεήμονες θύμοι,
Κλαίετε νῦν λιγέως ἐπεργούν φίλου, ὥλετο Νέστωρ,
Νέστωρ ἡμετέρης· πο μὲν κλέθε, ἄμμις δὲ πίνθε,
Δυσμήνεασι δὲ κάρεμα· λιγὺς γάρ τ' οὗ ἀγροπότης,
Τοῦ καὶ ἡδὸν γλώσσης μέλιτῷ γλυκίων ρέεν αὐδή·
Πένθετι δὲ ἀλλάτῳ βεβολήστο πάντες ἐπῆροι·
Καὶ τότε δέ ἡμετέρης Ὅικη κρέαν Ἀγαμέμνων
Λυγρῆς ἀγγελίης αὖτον τεπηόπις θυμῷ
Ωμωξέντ τ' ἐλεινὰ, καὶ ὃ πιπλήγετο μηρῷ
Χερσὶ καταπρώσαιν, ἐπῳ τ' ὁλοφυμνύδεις ζειπη,
Ωμοις ἐγὼ πανάποιμῳ, ἐπεὶ φίλου ἀλεστ' ἐπεργού,
Νέστορα, τὸν καὶ ἐγὼ τοῦ πάντων πονούντα
Ιστον ἐμῆκεφαλῆ, τὸν ἀπόλισσα, Νέστορε δῖον,
Νέστορε, τῷ δὲ μοισιέν δέσιν φάνετο βελῆ
Πρεσβυτέρουν ἐν ὁμίλῳ, ἐπεὶ φρεσὸν ἀρπαζεῖν·
Εὐ μὲν γὰρ τόδε διδεις κατὰ φρένα, καὶ καὶ θυμῷ,
Οὐ γέλι παντούχοις δέδειν Σεληφέρον ἀνδροῦ,
Ω μεσαί τοις ἐπτελεάραται, καὶ τοσαὶ μέμπλεν.
Αἱ τοῖοι δέκα μοισιμεφρόδυμοις εἶνται ἐπάρω,
Οἰςῷ ὁ Νέστωρ ἐτῷ ἔλιον ἐπάρων εὐτὸν βελῆ,
Τῷ καὶ τάχις ἡμύστειν ἀπαδαλίη ἀλεγηνή,
Χερσὸν ύφει ἡμετέρησις δαμεῖσι τε φρεσομένη τε.
Νῦν δὲ καὶ αὖτι πεσῶν κοιμήσατο χάλκιος ὑπνον,
Ἀρπτὸν δὲ ἐπάρειστο γέον καὶ πίνθῳ ἐπηκε
Πάστη, ἐμοὶ δὲ μάλιστα λεπεῖψε τοις ἀλγεα λυγεῖ,
Ως υσι καδνότατῷ καὶ φίλπτῷ οἵτεν ἐπάρω,

Καί μοι ἐϋφρονέων πυκνὰς συμφέραντο βιβλᾶς,
 "Ἐν πάντεσσι πόνοισι παῖσσιστο, καὶ μὲ σύνσεν
 "Η ἔστι, οὐ τέργω, μάλα γδ πεπνυμένθην.
 "Ω μοι ἐγώ, τοῖς γδ αἷς ἐπιτάρροθθητε,
 Σαδεὶς ἐών· νωὶ δ' αὖτε λίπεν φάθητελίσσοιο.
 "Ως εἰ πάντα, ἐλεεινὸν νῶτον ὀφρύσται μάχρουν εἴτε.
 Βεβλῶν δὲ πρῶτον μεταδύμαντις γερέντων,
 "Οι δέ ἐστε διὸν ἡγερθεν, ὁμήγερέες τ' ἐγκίνοντε,
 Τοῖς δέ γε ἐϋφρονέων ἀρρένοστο καὶ μετέντεντε,
 "Ω φίλοι, Αονίδον ἡγέντορες ἀδελφοί μέδοντες,
 Λέλαυτε μὲν τόγε πάντες ἐπειδὴ θάνεν ἵσσεθεθε φάσι,
 Παρτόνης ἀρεστῆσι κεκαρμένθεντον εἴνεταρροισιν,
 "Αινὸν ἄχθο τό μοι θέτων, ἐστε πάδον ἀλγεα θάμνοι.
 "Αλλὰ τα μὲν προτεπύχθαι ἐάσομεν ἄχνομένοι ἀρρο,
 "Ου γάρ πις προτίξεις πέλεται χρυσῷο γόνιο,
 "Ως δὲ πωνέμις δέ τι Θεοῦ γόνον εἴρημασται,
 "Ου μὲν γδ π πα δέσιν ὅιζυρώτερον αὐγμέστε,
 Πάγτων δέσια τε γαῖας διπλανεῖς τε καὶ ἔρπει.
 "Ανδρες θυντὸν ἔοντα πάλαι πιπρωμένον αἰση
 "Ουκ ἔστιν θανάτοιο μυστήθετο εξαναλῦσαι.
 "Ημεῖς δὲ φροντίζωμεθ' ὅπως ἔσται πάδες ἕργα;
 "Αλλ' ἀγεθ' ὡς δέν ἐγὼ εἴπω πειθώμεντα πάντες,
 Κέκλυτε μὲν μύθων κρητέῳ πάροντες ἐπαύρει.
 Χρὴ ἐπαργον ζώοντα φιλεῖν, τεθνότα θάπειν,
 Σῆμα τέ οἱ χάλαι, καὶ ἐπικτέρεα κτερεῖξαι,
 Κοσμῆσαι δέ ἀρέσκετα νέκια κατατεθνεῖστα
 Τύμβω τε σύλη τε, τὸ γδ ψέρας δέ τι θανόντων,
 Τὸν δέ αὐγῷ σέβει τε, τὸ γδ γέρας δέ τι γερόντων,
 "Ου πάντων, ἀλλ' διστιν ἐνάσιμα ἕργα μεμήλει,
 Τὸν ἀρρο καὶ μείζων ἀρετὴ πική τε βίη τε,
 "Οι θεοὶ δέ ἡμέτερθε, πολλῶν ἀντάξιοι μάλλων.
 "Ως φάτε ἐϋφρονέων, πᾶσιν δέ τικαντα μῆθθε.

Ἐις τὴν τελετὴν τῆς αἰδεσιμωπάτης ἀνδρὸς, Ἀμβροσία τῆς
Αἰκερώδεις, Νομοδίδασκούλης, καὶ τὴν Διωδήλεις τῆς Πανα-
γίας Τελλαθρῆς ὅπτῳ Γερεσιαστῶν ἐνδεῖ,
Ἐπικήδηνος.

X Αἴρετε τέκτονες ἀνδρες, ἐπεὶ κατὰ κυρφὸν ἵκεδε·

Ἡσπερίνη μετέρει σεμνὸν ἔρεισμα θύμης.

Ἄτλας ἄμμιν ὄλωλεν, ὃς ἂντι τε πίονας ἄκρες
Δώματος ὑψηλῶν, ἡδὲ νεόρεισθε πόλου.

Νέστωρ ἄμμιν ὄλωλεν, ὃς δὲ πίει διδεις γοῦσαι
Πρεγύματα καὶ φρεσσόδεις ἀστερῶν ἥμετέρες.

Οσῷρος ἀλεξίπακον βελκὺν ἐπάρεισιν ὕφεων
Ἐκ πολυεδρεῖς, ἡδὲ ἐφύλαξε πόλιν.

Ως ἐκένασον νόφη, ἀγροῇ δὲ τὸ πάντας ἐνίκα·

Αἱ γῆ Φοῖβε πάτερ, Πιεστίδες τε θεαὶ,
Τοιετοις ὅπτῳ συμφρεσθμονες ἥστατοιρων,
Μήνυ τάχις ἡμέσην οὐ πόλις, ηὲ πόλις.

Ἐις τὸν αὐτὸν Νομοδίδασκαλον.

A Ζερας ἡδὲ νόρμης δεδηνημένος ἐνδέδει καῖται,
Πανπίνης Θέρμαθρος τρεπάμηνος κορυφαῖς.

Ἄλλ' εἰδὲ ὡς κύρβεσσιν ἐπίρκεστοι καὶ σε μέλαιναν,
Μοῖρα γάρ δὲ Δίκης πτελὺς βιαιοτέρη.

Ἐις τὸν αὐτὸν τῆς Λειθυμποῖς ἐμπειρέτατον.

OΣ πάντων δειθυμῶν δύλεν λόρον, δύλεν αειθιάρην,
Ηματ' αειθυμῆται υιῶν δεδηνηκεν ἑά.

Οὐλός γάρ τε Μαδηματικῶν ὅχι αειθυμῆται,
Τέρμα μετρητῆς ἐστιν οὐ μεταδηκε βίη.

Ἐις τὸ πῶμα τελθόντι τῆς πολυμαθεσάτε καὶ τῆς ἀρχαιολογίας
 Ἐκκλησιαστικῆς ἐμπλευτότε τὸν ἄνδρας, Ἰωσήπος τῇ
 Μῆδῃ, ἐκ τῆς Σιωνιδείας τῆς Χειστανύμα,
 Κανταβερέως, Ἐπικήδειον.

ΔΟΙΟΙ Ἰωσηποὶ ἀρχαιολόγοι μέγ' ἀεισοι,
 Ἐις μὲν Ἰεράποιος, ἀλλὰ μετὰ Χειστανοῖσιν.
 Ἐις μὲν Φλάσιοῦ λῷ ἰερὸν γῆθ, ἀλλὰ ὁ Μῆδος,
 Μῆδος μέν δὲ ἐκελεῖτο, παλαιά τε πολλά τε εἰδὼς,
 Μῆδος μέντος ὅνομ' ἔσκεν, δικαῖος φίλος Ἐλλήσεω,
 Πάντα γὰρ Ἑλλήσια γεέμματα, καὶ νόον ἔγνω,
 Ἀρχαῖον δὲ μάλιστα καὶ ἵρων οὐδύματα φωτῶν,
 Οἱ κόσμοι λαμπτῆρες δόκιλοις καλέονται,
 Ήμετέρης θείας αὐλῆς φωτῆρες ἀγανοί.
 Θεοὶ γὰρ ἀνέπινεν ζαδέντις μυστέσια βίβλοι
 Εὐ καὶ ἀπταμένοις, καὶ δὴ πλέον Ἑλλάδι φῶνη.
 Αμφότεροι Κλήμεντες, Ἀλεξανδρεῖς τε καὶ ἀλλά,
 Θειγένεις τε πατέρες ἀλληγορείουσι ἴανθεῖς,
 Μάρτυρις Ἰερεῖς πολυγράμματος, Ἰγνάπος τε
 Μάρτυρις, ὁ γὰρ Θύρεοσιν ἐλωρ καὶ κύρμα τέτυκτο,
 Ος καὶ ἀττίς· Εἰρίωντος λάχεν ὄνομα, καὶ Βασίλειος
 Αδανάπι σαλπιγξ, Αδανάσιος Ἀρρόμαστος
 Δεινός, Γρηγόρεος τὸ σῆμα, ἀμφοτε Κύελλοι,
 Ευσέβιος, Θεοδώρητος, καὶ Θεοφύλακτος,
 Ηλιοτής τε πατέρες ὁ φερωνυμος, ὃς διὸ πάντων
 Επρεπε, τῇ γὰρ σόματος χρυσόν ῥέεν αἰδήν.
 Τοῖσιν δέ γε ὡμίλησε, καὶ διὰ πολὺ φίλατας ἦσαν,
 Ζωδὶς ἔων, νῦν αὖ διάνοιος καὶ μοῖσα καχάνη,
 Ελπετο γάρ καὶ θυμὸν ἴαν εἰς ἀπα ἐδίνει.

Βάσκης ἵδε νῦν, Φιλόβοιλε, Γεραφῆς κεντρίλια διφῶν,
 Πάντα τὸ ἐρεώντον μυημῆσα, βιβλία τὸν ἄνδραν,
 Καὶ Πατέρες, καὶ φῦλα παλαιῶν ἱεροφαντέων,
 Ημάποτες τυχός τε, πόνος δὲ ἐγίνετο ἐρών.
 Αλλὰ πόσι τῷ Μῆδος; ἐπεὶ φίλον ὄλεστος ἐπέργη
 Κοινόβιον Χειστοῖο ἐπώνυμον· ὄλεστο Μῆδος
 Γεέμματο παγτόσιοι κεκρομένος, ἴσοειδεν

Πασίων δρεπάμεθ χορυφάς, καὶ πρώσης ἀκρες.
 Καὶ σὺ φίλε, βρετός ἐστι, πέπικαι εἰνὶ λέγοισιν,
 "Ως τάφθη μύψυχθ, νεκροῖσι τε συμβιοτίναις;
 Καὶ πόσην ὠχειδας ὅτε μυεία βιβλί' ἀνέγυνες,
 "Εσεις διθ' ὅδ' ὅδι, παλαιά τε πολλά τε εἰδός.
 "Οὐ πολυίστρειν ὁι ἐπήρκετες κῆρε μέλαιναν.
 "Ωλετο καὶ Μῆδος πεπνυμένα μήδεα εἰδός,
 Καὶ τὸν Αεισοτέλη τέλος ἔλλαβε τῷ θανάτῳ.

"Εις τὴν τελεστὴν τὴν αἰδεσπιωτάτην ἀνδρέας, Γεωργίος τῇ
 Παρτίρᾳ, τῇ δὲ Νόμῳ Διδασκάλῳ, καὶ Ερμινίῳ-
 τῇ, παρὰ τοῖς Κανταβειγιεῦσιν, ἐκ τῆς
 Σωεδείας τῆς Βαστίωντος, Ἐπική-
 δησού, Δνεισι.

ΑΙ αὖ τὸν Βασίλιων, ἐπεὶ Πωρτᾶρος ἀπίσβα,
 "Ωλετ' ἀνὴρ βιπόθαλθ, ἐπιδίκιοις δίμιστες,
 Καὶ Χάρετες κλαίοντες θεμιστόλων ὅχ' ἀειστον,
 Καὶ Μῶσος θριαμβὸν δικαστόλον, ὃς τε θέμις θ-
 Πάντα τὰ βίνθεα δίδει, θύεται δὲ ἀνέωξε δικάννην
 Ἰδμοσιώας κληῖδι φεράνυμος· αἱ δέ διτάσθε
 Τὰ νόμα· Οιδίποτες ἄλλος, ὁ γάρ τ' αἰνίγματα λῦσε
 Βελάφ θεωτοίσι, πυκνώσι τ' αιπτύζατο γείρως.
 "Ωχετ' ἀνὴρ ὥστες θεοῖς ἀνδρέσσιν, ισόθεος φῶς,
 Θαυμα μέγ' ἀμετέεψισι καὶ ἐωθινέναις γήρεσσιν.
 "Οὐ γέραπτοισιν οἵσθι μερέπεστιν ἔχυτο
 "Οιοι νῦν βρετοί εὐπάρρετας καρπὸν ἔδοντες,
 "Αλλά τινι ψευδονίοισιν ἐχὼ μακρερεσσον ἐίσκω.
 "Εις δέ πες ἔσκε βρεπῶν, διεὶπε χρονὶ ναιεπάσκον,
 Τοῖον ἀράμεδέων χρύσον γέρος θέπλετο φωτῶν
 "Ο Κρένθανίκ' ἀνατέε μετ' ἀθανάτοισι θεοῖσι,
 Πείν γ' αἰδὼν νέμεσίν τ' ἀπὸ δᾶς ἐς ὅλυμπον ἀφέρετεν.
 "Αλλ' ἐδί' ᾧς ἔχλεψε δίκας συγκρῶδειδος,
 "Οὐδέτες Περσεφόνας νόσου ἐσάδεσσιν ἔθελεν.
 "Ω κώρε φέρεινα, τὸ πᾶν καλὸν ἐστὶ καταρρέει.
 "Ερμα δίκας τέθνακε, πέδηστερον ἀμμιταίποιτο;
 "Αι αὖ τὸν Πωρτᾶρον, ἐπιδίκιοις δίμιστες,

Πενθαλέα δὲ Δίκα λόγον ῥύξασι χπῶνα,
 Λυσαρένα πλοκαμῆδας ὅδύεστο, καὶ πλαπάγησε
 Σπάθεα, καὶ λέγε πᾶσιν, ἐμὸς ΠωρτᾶρΘ ἀπέστε.
 Ἐι δὲ Κάτων ΣόΘ ἔσκε, καὶ πελίς ἵδεν αὐγὰς,
 Τίλιον ὄππλδσις, ἐκ τῶ μάθεν ἔμμεναι ἐσλός,
 Καὶ μάθε σρμνὸς ἔμιν· τεὸν ὁῖς, μακαῖτα, πρόσωπον
 Ἀμφες τ' αἰδεόμεδα, σέβας τ' ἔχεν, ὅκκ' ἐσρῶμες.
 Τίς τὸν νωῒ τοῦσδι', ἀγαθὸς, προῦς τε φίλΘ τε;
 Οὐκ διδί· εἰ γὰρ ἔτι ἀνδρες ἐπ' ἔργοις ὡς πάρΘ ἐσλοῖς
 Αἰνεῖδαι ποδὸντι, νενίκησται δ' οὐδὲ κερδίων.
 Οὐκέτι δὲ Ἐυνομία τε καὶ Ἐρημία τεθαλῆα
 Θυγατέρες ΘέμιλΘ διέλετον μερόπεων μετεῖναι,
 ΤίλΘ ἐπεὶ τέθυακε, πόθῳ δὲ ἀπέντιΘ ἐπάρω
 Αθανάτων μετὰ φῦλον ἴτον ποτὶ μακρὺν ὅλυμπον,
 Αμμὶ διχροσίας καὶ νείκεα μῶνα λιποῖσαι.

CARMINA
COMITIALIA
SEU
EPIGRAMMATA
IN

Comitiis *Academicis* composita.

*Ad Reverendum Virum, Jacobum
Fleetwoodum, S. T. P.
Collegii Regalis Cantab.
Præpositum, & Regiæ
Majestati à Sacris.*

QUÆ juvenis quondam lusi tibi carmina mitto;
Nam sic bis pueros nos juvat esse senes.
Tu quale *Etona*, *Thornegæ* ego, panximus olim,
Nunc & tale melos forsan, Amice, legas.
Sunt tamen hic quædā cecinit quæ grandior ætas;
Nā Schola Theiologūm non leve carmen amat,
Philosophi & Medici pariant ludicra licebit,
At res D.vinas seria Musa decet.
Qualiacunque damus, veteris tu munus amici,
Supparis atque tibi, candidus, oro, cape.

Carmina

Carmina Comitialis

S E U

Epigrammata in Comitiis
Academicis composita.*In optimis renatorum operibus datur culpabilis defectus.*

 On Helenæ facies nævo caret: aspice Lunam;
 Pulchra licet, maculas en habet illa suas.
 At mihi cum superis nihil est; impunè feratur
 Sandalium Veneris, non ego Momus ero.
 Euge, sed è cælo deducant carmina Lunam :
 Luna super terras quisque fidelis erit.
 Eclipsin patitur virtus, dum terrea moles
 Obsidet, atque umbram carneæ massa facit.
 Bellè, inquis, facimus : sed tetum hoc excute bellè ;
Quid non intus habet ? fucus & umbra sumus.
 Certè aliquis latet error, & est malus *anguis in herba* ;
 Relliquias prisci suspicor usque doli.
Quicquid id est, mihi parce Deus vel dona ferenti,
 Scilicet altari tura precesque tuo.
 Usque adeò quicquid facimus corrupta propago,
 Sincerum & simplex non amat esse bonum.
 Ad normam revoce, & quæ tibi recta videtur,
 Flexuram prodet linea curva suam.
 In facie, quam tu miraris labe carentem
 Tantillæ, speculum consule, nævus erit.

Namque

Namque ut nativum mutat colata saporem
 Per terræ venas quæ fluit unda maris :
 Haud aliter virtus manans à fonte perenni,
 (Fons etenim Deus est, Oceanusque boni)
 Postquam abit in rivos hominum, mundique meatus,
 Et faciem carnis transit ut unda tubum,
 Nescio quid terrestre sapit ; tinetura canalis
 Hæret, & inficitur vasis odore liquor.
 Ergone perpetuâ pietas hæc digna salutem ?
 Huic operi merces tam pretiosa datur ?
 Ergo tam curtam cœlo pensabit opellam
 Exactâ trutinans omnia lance Deus ?
 Quærere tu noli : Dederit si mille talenta,
 Clamat Alexander se tribuisse parum.
 Quæ meritis majora tuis, ea dante minora :
 Quæs indigne homo, præmia digna Deo.
 Lex minitata crucem facto, dedit ille coronam :
 Quodque beat merces, norma refellit opus.

E R G O

Omnis, ad integrum legis redigatur amissum,
 Justitia, ut curvo linea ducta sinu.

*Nudus assensus divinitus revelatis non est fides
 iustificans.*

Cum caneret patriæ funus Priameia virgo,
 Illa Dei jussu non unquam credita Teucris :
 Siqua fides vati, & si mens non lava fuisset,
 Forsitan inversis lugeret Gracia fatis,
 Trojaque jam stares, Priamique arx alta maneres.
 Non ita nobiscum colludit noster Apollo,
 Non sic ille suis, quæs perculit entheus ardor,

Vati-

Vatibus esse dedit, sed credi posse negavit,
 Non ille ambiguis promens oracula rhythmis
 Lubrica, suspensum docuit diffidere mundum.
 Sed neque mens tam laeva virum, neque cornea fibra :
 Ut nos cunque genus durum sumus, atque rebelle,
 Non tamen usque omnes adeo stupor occupat altus,
 Ut non illa fidem obtineat sibi pagina, praे qua
 Delphique, Tripodesque, Sibyllaque, Dodoneaque
 Fabula sunt, nugaeque, & deniq; *Gracia mendax*.
 Quorsum hæc ? ut fidei jaciam fundamina nostræ;
 Hoc certè est aliquid ; sed enim nos tendimus ultrâ.
 Est aliquid credi divina oracula ; sacris
 Est aliquid præbere fidem scriptoribus : esto ;
 Hoc Satanas facit, & multum astipulatur Iudas.
 Nempe is, quem solum nōrunt mendacia patrem,
 Utcunque assentit Verbo, verumque fatetur,
 Miraturque Deum invitus, creditq; tremitq;
 Conscius, & scđo proclamat, *Scribitur*, ore.
 Non satis est mentem legi assentire ; voluntas
 Accedat, penitusq; imis amplexa medullis
 Hæc mysteria sacra, colat, veneretur, adoret.
 Nuda fides, *verum* quā credimus atq; fatemur,
 Non est *vera* fides : nec tantum *credere*, verum
Fidere, justitia est, totiq; recumbere Christo.

E R G O

*Nudus hic assensus cœlos non intrat ; oportet
 Sit Christo vincta fides, quæ scandit Olympum.*

Licet Sacerdoti civilem potestatem exercere.

ERGO Sacerdoti vetitum sibi sumere fasces ?
Aroni quoq; virga fuit. Nec Clerus honores
Civiles

Civiles obeat ? Sed enim quoq; floruit illa.
 Et licet, & fas est : fileant tua murmura, *Cora.*
 In populi causas meritò commissa potestas
 Pontifici, nimiùmq; sibi non vendicat *Aron.*

Tu tamen interea nè *sevi magne Sacerdos,*
 Qui rapis injustum nullo cum limite regnum,
 Qui geminos Petri gladios sine numine vibras
 In *Malchum*, in *Regem* : Desiste, ensémq; reconde :
 Non Petro in Reges unquam concessa potestas,
 Non illi imperium mundi, triplexq; corona,
 Nec tibis orte datum. Sellā descende curuli :
 Disce pati dominum, & *sceptro submittere claves* :
 Saltem ultra proprium pennas nè extendito nidum.

At quia Papa sibi *nimios assumit honores*,
 Ergóne Presbytero, mi frater Episcopomastix,
 Concedis *nullos* ? In *Præsule* nulla potestas
Civilis gladii ? Verbi cui sufficit *ensis*
 Scilicet ! Usque adeò populo sub judice nostra
 Res cadit, & fatis urgemur Clerus inquis.

Suspicio invidiam zeli sub veste latentem :
 Cur etenim fasces Hierarchia sacrà recusat ?
 Ferrum acuit ferrum, atq; ensis micat *ense*, magisque
 Gemma magistratus doctrinæ fulget in auro.
 Est & Doctori sua purpura : Clericus ordo
 Civilem haud *ambit*, sed nec *contemnit*, honorem.

Qui *pacem* in cœlis, æternaque foedera sancit,
 Quidni etiam in terris queat *Irenarcha* vocari ?
 Quique *animas* curat, quidni vel *corpora* servet ?
 Hoc neq; religio prohibet, nec *Pagina sacra*,
 Nec natura negat. Divina humanaque *jura*
 Ut bene convenient, adeo non *munera pugnant*.

ERGO

Idem Rex hominum poterit, Phœbique Sacerdos
Esse ; magistratus populique, Deiq; minister.

Peccatum

Peccatum est ad aquata causa odii Divini.

Musa mihi causas memora, quo numine lesa,
Invisum Superis degit in orbe caput ?
Chera Deum soboles, Cœli atq; Parentis imago,
Diis odio, dum non degener, esse potest ?
Unde odium ? tantane animis cœlestibus ira ?
Protinus Urania est sic mihi visa loqui ;
Quisquis es, in cœlis odii nè semina quæras :
Hic etenim floret nil nisi pax & amor.
Nectar & ambrosia hic, & flumina mellis abundant :
Nullus at hic fontem succus amarus habet.
Nostris moly scatet, scatet & nepenthes, in hortis :
Nulla venenosa hic obtinet herba locum.
Non hic ulla malabes, nec origo nocendi :
Aten præcipitem misit ab axe Deus.
Sunt cœlo nubes, sed mittit terra vapores :
Tolle hos, atq; aer indè serenus erit.
Ira Dei flagrat vitii de somite : tolle
Hoc, & qui superest ardor amoris erit.
Totus, totus amor Deus est : nihil ille nec odit.
Nec punit, præter crimina ; & illa nihil.
Non, nisi cum peccant homines, sua fulmina missit
Jupiter ; & claudi sunt opus illa fabri.
Ante facem raptam sceleratâq; furtâ Promethei
Nondum Pandoræ pyxis in orbe fuit.
Utq; aquila infelix, Superum dum altaria fumant,
Sacrilego raptam cum tulit ungue facem ;
Ipsa suos nidos aram facit, ipsa sacerdos,
Ipsa fit invito victima sæva Deo :
Haud aliter crudelis homo sibi funeris author,
Incenditque suos (hen miser !) ipse rogos.
Indulgens Pater est : nihil & mansuetius Agno :
Deniq; cœlestis felle Columba caret.

Ergo

Ergo aliunde odii potius ducatur origo :
 Nè merito inveniat, quod male querit homo.
 Arbor enim mortis non nascitur in Paradiso :
 Ejus raditem reprobis intus habet.

*Potestas absolvendi Ministris Evangelii concessa est
tantum declaratoria.*

Est tamen hoc aliquid, quo Clerus munere gaudet,
Est aliquid certe, quod non sine Numine sacris
 Fungitur officiis, adolēque altaria thure.
 An nihil est, quod celsa Dei mysteria tractat ?
 Quod pacem miseris, Evangeliumque propinat,
 Et dono Divum, & ecclī diplomate fretus ?
 An nihil est, quod Praeco, quod Os populiq; Deique,
 Mutuus Interpres, Caducifer ? autea Verbum
 Mercurii virga ; hāc animas ille evocat orco :
 An nihil hoc ? Immō grande & sublime Sacerdos
 Volvit opus, vix humanis cervicibus aptum,
 Mortalīve humero : Sexus neque sustinet alter,
 Nec quisquam de plebe capit : majora canemus ;
 Angelus ipse recusat. Eat nunc Psittacus ille,
 Bellarmine, tuus, discat vel garrula pica
 Xanxē suum mœstis, aut Θερόει dicere lapsis :
Est bene, non potuit Cornix, fortasse nec illa.
 Non hoc penna potest, nisi nuncia penna Tonantis,
 Sublimes Aquilæ (qualis Zebedæi à proles
 Altera) dilectas animas super astra vēhentes.
 Hæc avis illa ministra Dei est, hic nuncius ales,
 Magna Patris qui iussa refert mortalibus ægris.
 Hic pacem ore gerens, post crista nubila sudum
 Nunciatur, & latam rostro pretendit olivam ;
 Praeco, sed & Doctor ; Vox, nec vox sola ; facisque
 Participes venia, quos fecerat ante capaces :

Organon

Organon, & Collega Dei, consortsque laboris
 Eterni, junctamque operam cum Numinis navat.
 O qui & quantus bonus! Hoc se jactet in aula
 Clerus, & attollat cristas, mundumque laetissat.
 Nempe tuum nihil est, tibi non concessa potestas,
 Quae soli concessa Deo? Tu nuncius esto,
 Tu Legatus, & Interpres, de missib[us] unus. Job 33.23.
 Haec tibi erunt artes. Ne savi, magne sacerdos:
 Si majora petis, ceratis aethera pennis
 Nequicquam tentas, non est mortale quod optas:
 Scilicet is Superis labor est, ignoscere falso:
 Nec tibi, Petre, datum: geminus nec sufficit ensis:
 Major Alexandro est, qui haec Gordia vincula solvit.
 Hic Deus interxit, quia dignus vindice nodus.
 Omnipotens tantum manus est, & dextera coeli.
 Quae scelerum abstegit maculas, deliq[ua]t[ur] Isa. 44.22.
 Ceu nubem, nodosque malos, telamque retexit.
 Non ergo ut judex animarum vincula Sacerdos
 Dissolvit, veniae praeterea non munericus auctor.

*In Divinis Officiis, prescriptis prectionum formulis
 usi, & licet, & expedit.*

Quam grata coelo est haec violentia,
 Cum supplicantes unanimi prece
 Convexa pulsant, & Deorum
 Templa pio reboant tonitru!
 It clamor astris; pugna sic: arietant
 Preces in altum: plurima machina
 Caelo admovetur: ceu sagittae
 Vota volant, penetrantq[ue]; Hubes.
 Talis precantum turba fidessum,
 Sic ordinata Ecclesia militans,

Sic

Sic sponsa Christi, quam tremenda
Signiferis acies decora.
 Hic ordo cœtus, cum celebrat preces
 Ritu recepto, suetaque munia.
 Stant turba supplex; incipit mox,
 Presbytero præunte, forma
 Præscripta: Signo protinus hoc dato
 Currunt ad arma. At si tuba clamxerit
 Incertum, in hostem quis parabit,
 Magnanimumve ducem sequetur?
 Confunditur plebs tam variâ prece,
 Vulgusque formis distrahitur novis,
 Voces sequi non usitatas
 Indocile, ac inopina verba.
 Devota se intus flamma recolligat,
 Secura linguae; nec dubios sonos
 Exspectet ultrâ mentis ardor,
 Sed precibus satagat paratis.
 Diviniores quis dederit preces,
 Quam Ecclesiarum semina, Martyres,
 Quam Præfules, Patresque, mundi
 Lumina? quis meliora sacra?
 Quin ture certo, & pectore non vago
 Litemus aris: Mos simul hoc jubet;
 Iudeus hoc, & Christianus,
 Hoc Oriens facit, Occidensque.
 Liturgiam gens omnis habent suam,
 Fixis colentes Numen honoribus:
 Persæ, Syri, Græci, Latini,
 Æthiopes, Arabes, Hebræi.

E R G O

Divina cœtus dum peragit sacra
 Et vota fundit publica, formulis
 Ut receptis præstat: Ordo
 Postulat hoc, ratióque suadet.

Reprobus

Reprobis quisque suâ solâ perit malitia.

Quæ Pater omnipotens è cœlo fulmina misit,
Vulcanum in terris hæc fabricâsse ferunt.
Vulcani sumus : hanc artem vel ab ubere mattis
Suximus, irato cudere tela Jovi.
Scilicet Edeno, ceu quondam expulsus Olympo
Mulciber, à lapsu claudicat exul Adam.
Nec mirum, totus si patrissaverit orbis,
Fortunæque suæ cooperit esse faber.
Claudicat, & fabricat, quisquis prognatus Adamo est ;
Claudicat in mundo, fabricat arma Deo.
Quo perit, intus alit ; proprio cadit improbus ense :
Nil aliud demens, quod quereretur, habet.
Cur rota te, Ixion, torquet ? te, Sisyphe, saxum ?
Et Tityus multo pectori pascit avem ?
Insudant vacuæ nequicquam Belides urnæ ?
Et sitit in mediis Tantalus æger aquis ?
Musa mihi causas memora, Quo numine læso ?
Num scelus in culpa, vel Jovis ira fuit ?
Quin ò vos potius magni mihi nominis umbræ,
Dicite quis vestri fons & origo mali.
Si licet, & fas est, fictæ indulgere querelæ,
Nescio quæ ex umbris sic mihi visa loqui :
Me, me, adsum quæ feci, in me convertite flamas,
O Furiæ : mea fraus, & mea culpa fuit.
Non mihi Parca nocens, sceleris nec Jupiter autor,
Nec cœlum exitii causa, sed ipsa, mei ;
Ipsa ego ; per mentem hanc, & conscientia pectora juro,
Pectora (proh !) testem, carnificemq; meum.

Ergo quid incusas fatum ? quid sidera damnas ?
Quid quereris pronos in mala nostra Deos ?
Quisq; suos patimur manes, & sponte perimus :
Nec vis, nec fatum corda, nec astra movent.

*Persona Christi Mediatoris est proprium & formale ob-
jectum fidei justificantis.*

Credis & esse Deum, & divina oracula credis :
 Eugè ! sed est etiam Dæmonis ista fides.
 Vera fides non est, mihi crede, hæc, credere verbum ;
 Sola est in Verbum credere, vera fides.
 Abdo me petræ in rimas, in vulnera Christi :
 Hic bene qui latitat, quæ bene vivat, habet.
 Huic petræ innitor, totusque hæc rupe recumbo,
 Horreat usque licet pontus, & unda fremat.
 Si pereo, in gremio Christi periisse juvabit :
 Stat mihi, seu vivam, credere, seu moriar.
 Scire, meum non est, sed toti fidere Christo :
 An, nisi quas cernat, nullus habebit opes ?
 Tu de sorte tua fieri vis certior ; ô si !
 Sed si non fias, sors tibi nulla manet ?
 Quin fortunatus nimium, bona si tua roris,
 Forte esses ; medius te status ecce decet.
 Una salus ægro est, certam sibi scire medelam ?
 Est in credenda tota salute salus ?
 Si, nisi certa fides, & semper certa salutis,
 Nulla futura mea est, nulla futura mea est.
 Sümne ideo liber, quia me confido redemptum ?
 Quod salvum credo me fore, salvus ero ?
 Ergone sum justus, culpam quia credo remissam ?
 Vel, quia deletam non scio, noxa manet ?
 An, quia mens dubitat, nec sat sibi conscientia fati est,
 Et cœlum infelix non capit ipsa suum,
 Ergone Sanctorum fideique expungimur albo ?
 An stola justitiae tam male laxa sedet ?
 Hoc tu nè fieris, ô mundi magne Redemtor,
 Unica spes populi, vita, salusque, tui :
 Rerum certa salus, animarum gloria Christe,
 Auspice quo placidum credimus esse Deum ;

Ergò

Ergò ego cùm tecum cœlestia regna tenebo,
 Sit mihi pro solio crux tua, Christe, precor :
 Pro sceptro tua, Christe, manum mihi firmet arundo,
 Sit mihi de spinis plexa corona tuis ;
 Tum mihi regalis stola sit, non murice tincta,
 Sanguine sed (mirum !) candida facta tuo.
 Interea magno concurrent murmure venti,
 Tu vel in hoc pelago portus & aura tuis.
 Quid si tartareis pia mens jactata procellis
 Fluctuat, & lassam jam rapit unda ratem,
 Genua labant, tremulo navem ligat anchora morsu,
 Languida nec justo vena tenore micat ?
 Quid si intus trepidat cæcā formidine pectus ?
 Stat tamen æterno robore nixa fides.

ERO

Non effata poli, nedum *dittamina* cordis,
 Quodve extra Deus, aut *Spiritus* intus, air,
 Sed totus meritis manans & sanguine Christus
Objectum fidei justificantis erit.

Fides parentum sufficit parvulis ad baptismum.

PArvule, quid prohibet sacro te fonte lavari ?
 Dic mihi, quid?scio, quis: Nil contrà *parvulus* infit;
 Scilicet est *infans*: quis non pro *infante* loquetur ?
 Nam pro se nescit; molli stat lingua palato:
 Sed nec fari opus est, cùm res satis ipsa loquatur,
 Et pietas, & prisca fides, & cura parentum,
 Et mos, & ratio, & Patres, & Pagina sacra.
Hi Patroni adsunt; quin & tota undique terra,
 Et conjuratus venit ad cunabula mundus,
 Et gestit populi defendere jura pusilli.

Attamen omne sacrum gens importuna profanat;
 Et negat hos testes; nempe in *baptismate* testes
 Haud meruere fidem, *fidei* quia *parvulus* expers.
 Hinc illæ lacrymæ; non quas, cum vagiat *infans*,
 Fuderit in cunis, sed quas mens læva querelis
 Haud justis immiscet, & irrita jurgia jactat;
Parvule, non *credis*: procul ô procul esto, *profane*,
 Quid tibi cum sacris? quorsum tibi grande sigillum
Absq; *fide?* Herculeum induces, *Pygmæe*, *cothurnum?*

Ah dure *infantum* pater, ah, tenerosne relinques
 Sic silice in nuda? nec sunt tibi pignora curæ?
 Hæc tamen interea fuerint solatia nobis;
 Quos durus pater urget, amans Ecclesia mater
 Alma sinu fovet, atq; suis amplectitur ulnis,
 Inq; suo gremio natos non deserit agnos.
 Quod si Ecclesia mater ei *Baptisma* negaret,
 Cui Pater omnipotens æterni fœderis arrham
 Providus indulxit, noménque inscrispit in albo,
 Crudelis mater magis, *infans* an miser ille?
Infans ille miser, crudelis tu quoque mater:
 Quanquam nec miser ille tamen, qui criminis expers
Fonc caret, proprio nec sentit damna reatu.

Esto, *fide* careat; sed & est tamen orta *fidelis*
 Sanguine progenies, & non indebita cœlo.
 Ergo *fide* imbuta est quondam Judaica proles,
 Natæ dies octo, cum signum in carne recepit,
 Solenni Abramidum ritu præputia ponens?
 Quænam erat illa *fides*, quâ fortè proselytus infans
 Præditus in cunis olim, cum flumine lotus
 Judæorum auxit numerum, & Mosaica sanxit
 Fœdera, *Baptismi*que dedit præludia nostri?
 Clauditur ergo novum magis arcto limite fœdus?

Aurea stirps Christi est Ecclesia, *sancta* propago,
 Et *fidei* tradux, & ab uno nascitur alter
Aureus, & simili frondescit virga metallo.

Semen inest, crescit dum occulto *parvulus ævo*
Radice è sancta, & tandem fit surculus arbor.
 Semen inest, nec crimen inest, nec ponitur obex.
 Sed fidei est expers; frustrà petit ergò sigillum;
Quod? fideine suæ? an promissi, & fæderis icti
Olim cum patribus, quod nunc fluit ordine longo
Ad natos natorum, & qui nascentur ab illis?

ERGO,

Prosit avita *fides* pueris pietásque suorum,
Hactenus, ut sacro mereantur flumine tingi.
*Cumque idem *infanti* Deus est, Deus atque *parenti*,*
Fœdus idem; baptismus idem sit utrique sigillum.

*Anniversaria evacuatio in regimine sanitatis confort
ad salutem.*

Furta Promethea & raptas à sidere flamas
Iratis postquam Superis Pandora luisset,
Æthereos pensans mortalibus ignibus ignes,
Turmatimque graves fundens è pyxide febres;
Hinc macies pallorq; novus mortalibus ægris,
Morborumque cohors totum grassata per orbem;
Hinc homo natuæ οὐλετὸς, farrago dolorum,
Languorum sentina, sui contagio, carnis
Morbida congeries, effeti corporis umbra.
Ut nisi nutantem Microcosmi fulciat axem,
Providaque assiduas reparet medicina ruinas,
Continuo labefacta minoris machina mundi
In chaos antiquum recidat; scatet undique tanta
Humorum illuvies, secundaque semina morbi.
Usque adeò Herculeus labor est, tot pellere sordes,
Hoc velut Augeæ stabulum, hanc purgare cloacam.

L 1 3

Nec

Nec semel hoc fecisse satìs, redit actus in orbem
 Et Medicis labor; en truncata repullulat Hydra;
 Expus licet usque, recurrit noxius humor.
 Ergo frequens medicina, frequens adhibendus Apollo,
 Quacunque id demum fiat ratione, necesse est
 Hunc hostem patriæ, & communem expellere pestem.
 Exeat hic Catilina, superfluus exulet humor,
 Quâ data porta ruat, fugiat scelus, exeat urbe,
 Et quamcunq; viam dederit medicina, sequatur:
 Sive per occultos, sudore vehente, meatus,
 Pérque poros placeat, vel apertam mittere venam;
 Seu per posticum detrudere, sive per antas,
 Cum vomitu, (quem non Bacchus sed Apollo ministret)
 Corporis ut lapsi status & symptomata poscunt.
 Quin tu fortè vales: sed enim tam corpore fano es,
 Ut non materiem morbo, non pabula febri
 Intus alas? *surgit tacitè tibi lutea pellis,*
 Dum nescis, cæcumq; foves sub pectore vulnus:
 Exundat, serpítq; maligni sanguinis ultrâ
 Prava scaturigo, sensimq; illapsa medullis
 Hærer, & occulto pertentat viscera morbo.
 Pancraticè at valeas, sis pisce & sanior omni;
 Ast urbem & muros non solum tempore belli
 Munimus, sua sunt & propugnacula paci.
 O quâm difficile est morbos expellere! sæpe
 Curari nequeunt, poterant fortasse caveri.
 Ægrius ejicitur, quâm non admittitur, hostis;
 Helleborum frustrâ, serò medicamina poscis,
 Cùm cutis ægra tumet; nascentem dilue pestem,
 Nondum maturi purgato fomite morbi.

E R G O

Corpora sana licet sunt evacuanda quotannis;
 Hoc pariter morbósq; fugat, firmatq; salutem.

In diebus canicularibus licet medicari.

Dum coquit æstivas insana canicula messes,
Jugerāq; arenti findit hiulea siti,
Quis pluviis opus esse negar, sitibundāq; tellus
Ut bibat æthereas, queis inhiavit, aquas?
Haud secus exhaustos maturis solibus artus
Dum quatit Icarii fervida stella canis,
Est opus, ut nimios medicina refrigeret æstus,
Et lenes succos arida membra bibant.
OppORTUNA magis fieri medicamina credam,
Temporiūsve dari pharmaca posse putem;
Quām cum dira lues serpit per viscera mundi,
Febrium & heu terris incubat atra cohors?
Non aliter canis exoritur; mortalibus ægris
Ille ferens morbos nascitur, ille fitim.
Quare age, nunc herbis opus est, & Apolline multo;
Effundat vires prodiga terra suas.
Nunc palpate sinum, nunc omnem tangite venam,
Nunc date Pæoniâ pocula mista manu:
Pharmaca nunc adhibere liber, licet, immō necesse est;
Intendat nervos huc medicina suos.
Nónne vides quantos efflet de naribus ignes
Sirius, ardentes & vomat ore globos?
Quot tellus succos, quot fontes novit Apollo,
Vix poterant tantis æstibus esse pares.
Nunc sopire decet medicatâ Cerbeton offâ,
Sedandus rabidi est æstus & ira canis.
Æstuat Hippocrates, nimios dum cogitat æstus,
Pharmaca nec tantis invenit apta malis.
Æstibus immodicis, inquit, purgatio nulla
Competit, æstivo nulla medela cani.
Siccine, sola *salus nullam sperare salutem?*
Quod superest, fontes claudat Apollo suos.

Nec latrato rem *Ægyptus* veneretur Anubin,
Ægyptus, medicâ semper in arte potens.
 Noster Apollo veta, prohibete Machaonis artes ;
 Debuit influxus mitior esse cani ;
 Non si ægrum faciat, facit immedicabile corpus ;
 Nec periere salus, & medicina simul.

ERGO

Opportuna satis fuerit medicatio, donec
 Torret anhelantem Sirius ardor humum.

Imperii & servitutis initium est à natura.

SPartace, serviles frustrâ moture tumultus,
 Quò rapis Hoplomachos in nova bella tuos ?
 Quid juvat invitâ regnum affectare Minervâ,
 Scepträq; callosâ non agitanda manu ?
 Ite domum, viles animæ, supponite tauros ;
 Impatiens vestri est urbs generosa jugi.
 Roma caput mundi nullos passura colonos,
 Nec Cincinnatos est habitura duos.
 Non eadem stivæ manus est, & idonea sceptro ;
 Hic habitus servo congruus, alter hero.
 Non eadem rastromens est, & idonea regno,
 Hic populi genius, Cæsar is alter erit.
 Ite domum stolidi, Crassus venit, ite coloni,
 Vertite rursus agros ; ars sua quemq; decet.
 En etenim terram, gravidæ quæ tempore messis
 Naturam sequitur seminis ipsa sui !
 Sic format natura prius nos intus ad omnem
 Fortunarum habitum, quicquid ab arte sumus.
 Hic satus ad regnum, fodiendo hic utilis agro,
 Naturæ sequitur semina quisque suæ.

Alma

Alma parens asinis animos num jungit equinos ?
 Annè leoninum vult cor inessē bovi?
 Nec celsos vernis animos, generosaque Regum
 Pectora, nec genium Principis, ergo dabit.
 Ecce boves, animal natum tolerare labores,
 Præbentes vestro colla premenda jugo !
 Sic vos naturâ servum pecus, apta labori
 Corpora, quæ saxis quilibet orta sciāt.
 Quippe licet mortale genus reparaverit olim
 Missus ab antiquo Deucalione lapis ;
 Unde omnes nati, durum genus, atq; laborum
 Experiens, stirpis dant documenta suæ :
 Sunt tamen ex ipsis aliqui, quibus intima solers
 Effinxit Titan ex meliore luto :
 Quis satus Iapeto quia largior esse volebat,
 Cœlestis flammæ copia major inest :
 Igneus hinc illis vigor est ; ea semina Regum,
 Altum qui sapiunt, & loca celsa petunt.
 Sunt & qui parcæ sensere Promethea dextræ,
 Quiq; parùm superi, vel nihil, ignis habent :
 Hinc quoque subsidunt, telluris inutile pondus,
 Fæx hominum, rastris utilis, apta jugo.
 Regia si decoret trabeatum purpura Davum,
 Pelle leoninâ Davus asellus erit.

E R G O

Regibus & populo rerum natura creatrix
 Servitii, & regni, semina prima dedit.

Juxta Vitam non nascitur Laurus.

Dicite Pierides, quæ sit discordia lauro,
 Lauro, Phœbe, tuæ, tenera cum vite Lyæi.

Braffica

Brassica sic vitem refugit, sic quercus olivam.
 Nec magis inter se Jovis arbor, & illa Minervæ
 Occultis certant odiis, tacitisq; vicissim
 Dissidiis pugnant, & cæcâ lite laborant;
 Vivida quam Phœbi laurus, viisq; Lyæi.
 Non nostrum est tantas ab origine pandere lites,
 Bellâq; ab internis naturæ extracta medullis:
 Cùm nec Aristoteles arcana retexere tanta
 Ausit, nec totum sciat enodare Lyceum.
 Sat mihi Socraticum sit prætendisse pudorem,
 Scire quòd ignoro tacitæ mysteria pugnæ,
 Scire quòd occulta est virtus, quâ laurus ab uvâ
 Dissidet; hoc unum ignorantia novit asylum.
 Laurea nobilium circundat tempora Vatum,
 Laurea Victorum; sua laurus utriq; Minervæ:
 Bacchus utriq; nocens, & pleno palmite vitis.
 Illa eadem, Gradive, tuis inimica triumphis,
 Pectora bellantûm frangens, animosq; viriles;
 Hannibalem testor, Pœno quem milite fretum,
 Tantum non Romæ Dominum, Cannisq; superbum,
 Victricemq; aciem Capuæ enervavit Iacchus.
 Illa eadem fit, Apollo, tuis invisa Camœnis:
 Quid tibi cum casta, lascive Lyæe, Minerva?
 Stulte puer Semeles! Quid si Jove natus uterque?
 At tibi, Bacche, femur, cerebrum natale Minervæ;
 Crassum & pingue femur, solersque sagaxq; cerebrum.
 Mænades insulsi celebrantes orgia Bacchi
 Threicium diris discerpunt Orpheæ dextris,
 Orpheæ laurigerum, sylvas, & saxa trahentem.
 O si jam vivat Pentheus, qui Bacchica sacra
 Pessundet, rigidusve suâ cum falce Lycurgus;
 Ut nutent vites, Musarum ut semper in hortis
 Stemmate felici diffusis undiq; ramis
 Floreat æternum succiso palmite laurus!
 Quid? si forte sagax Epicuri de grege Flaccus

Et vino, & venâ, commisceat utile dulci,
 Ergo poeta fuit, quicunq; bibebat Amystîn?
 Aut excludemus sanos Helicone poetas?
Non homines, non dii, non concess' re columna.
 Fecundos calices, & lâti pocula Bacchi
 Cum semel hauserimus, speramus carmina singi
 Posse linenda cedro, & Sophocleo digna cothurno?
 Carmina sunt animi proles genuina sereni;
 Spirituum domitor, capitâsque infector, Iacchus
 Obducit cerebro nebulas, spissumq; vaporem.
 Adde, quod hesterno venas inflatus Iaccho,
 (*Sufficiat tumidum quod desfumare Falernum*)
 In medios stertit soles; hinc noxia vitis
 Non minus est nostris, quam grata Aurora, Camœnis.

E R G O

Non patitur Pallas, non Mars, non flavus Apollo,
 Inter victrices vitæ sibi serpere lauros.

Cuilibet creature competit suæ durationis mensura.

Quando opifex mundi chaos in sua membra redegit,
 Fecit & innumerâs ex una mole figurâs,
 Durandi posuit leges, & tempora fixit,
 Quæ Pater omnipotens etiam nunc tramite recto
 Dirigit; hinc varia est vitæ mensura, modûsque,
 Utrerum species, & mundi postulat ordo.
 Nempe creaturis, quibus est cœlestis origo,
 Principium sine fine dedit, sine limite seclum.
 Sic chorus Angelicus manet, æternumq; manebit,
 Sic anima humana spernit mortem atq; sepulcrum,
 Et cum cœperit esse, æternos vivit in annos.
 Gordius his vitæ nodus, nexusq; perennis,

Nec

Nec nisi supremi dissolvitur ense Monarchæ :
 Ille etenim, cuius vel spiritus omnia diffat,
 Ex nihilo facit, in nihilum quoq; facta resolvit.
 Si volet, hoc poterit ; quis nam illi ponitur obex ?
 Verum aliter visum ; naturæ & tramite fixo,
 Angelus, ac Anima, est omne immortalis in ævum.
 Ast aliis, quorum vili de semine terræ
 Stirps humilis, sua meta data est, & terminus ævi.
 Talia sunt quæ pontus habet, vel terra, vel aer,
 Arborei fetus, nec non genus omne ferarum,
 Ut pisces, oviūmq; greges, hominūmq; caduca
 Corpora, quæq; minus trunco, vel stipite durant.
 Omnibus his cœpta est, & tempore definit ætas,
 Seriùs aut citius, nec enim datus omnibus idem
 Durandi modus est, nam sunt & Ephemera quædam,
 Sunt quæ per biduum, sunt quæ per secula durant ;
 Sed neq; conditio melior, quia longior ætas ;
 Vilia sunt mundi potius, pejorāq; fermè
 Corpora, queis natura dedit durantius ævum.
 Sic rigidas cautes, pelagiq; ignobile saxum,
 Plusquam Nestoreos videas durare per annos,
 Vim cunctam cœliq; ferens, undæq; fragorem.
 Sic veteres ornos annosaq; robora cernas,
 Quæ penitus defixa altis radicibus hærent,
 Et temnunt cœliq; minas, venti q; furorem ;
 Quod si quando gravi nutent concussa procellâ,
 Nescio quid prorsus securo murmure venti
 Æternum spirant, simul exploduntq; ruinam.
 Phœnix, si phœnix avis, & ni fabula fallit,
 Ex cinere orta suo est, reparatq; in funere vitam,
 Hæres ipsa sui, per secula plura superstes.
 Sic vivax cervus, corniq; invisa Minervæ,
 Vix seclis moritura novem ; sic plurima mundi
 Res viger, humano longè superantior ævo.
 Deniq; sunt quorum celeri substantia passu

Labitur, & quia tota simul consistere nescit,
 Per partes durare suas contenta, vagatur
 Mobilis, inq; suos veluti rota volvitur orbes.
 Continuo fluxu sic secula cuncta laborant,
 Nec sanat sese, sanet licet omnia, tempus.
 Sic indefesso torquentur sidera gyro,
 Et miser æternâ rapitur vertigine Phœbus,
 Sic sibi & arte suâ non ipse medetur Apollo.
 Sunt quibus indulxit stabilem natura tenorem,
 Nec fluxisse dedit (rerum quæ maxima moles)
 Sic etiam fragilis durat substantia, donec
 Esse suum servat, propriâq; in sede quiescit,
 Nec patitur fluidi mensuram temporis ullam,
 Nec pars succedit parti, sed permanet omnis,
 Indivisa simul totumq; integra per ævum.

E R G O

Cuiq; creaturæ propriæ peridonea formæ
 Durandi mensura data est, & terminus ævi.

Anima separata appetit reuniri corpori.

NOn adeò menti mala mansio corporis hujus,
 Nec status hic animæ tam violentus erat ;
 Ut non, exuto carnis velamine, tandem
 Algeat, & vestes opret habere suas.
 Corporeis latuit penitus conclusa cavernis ;
 Nec tamen hæc moles terrea carcer erat :
 Mens nisi fortè velit, quod durum est dicere, tanquam
Regulus, ad pœnas sponte redire suas ;
 Vincula necabant animam cum corpore, sed non
 Vincula servitii, vincula amoris erant ;
 Vincula grata quidem, atq; animæ si vota valerent,
 Vincula non ullo dissolienda die.

Non

Non sic illa fugit, ruptâ ceu compede latro ;
 Ceu cùm quis miseram carcere clausit avem,
 Mox aliquo laxante fores, ea præpete pennâ
 Corripit optatam non redditura fugam.
 Avolat illa quidem carnis compage solutâ,
 Sed non sponte meat, frigore pulsa fugit.
 Attides hybernos sic cum petiere recessus,
 Haud aliter nidos deseruere suos.
 Cùmq; fuere novo tepefacta cubilia sole,
 Adluteas optant tum revolare domos.
 Aut veluti veteres, concordia corda, sodales,
 Quorum animos longo fœdere junxit amor ;
 Alter ab alterius gremio si fortè recedat,
 Membra quidem, sed non dissita corda, gerunt.
 Mutua spes ambos reddituri pascit amici,
 Indociles socio posse carere suo.
 Cùmq; simul geminis animæ pars altera desit,
 Vix compos manet, aut ille, vel ille, sui.
 Sic anima à dulci postquam distracta gemello est,
 Illiis in tumulo semisepulta jacet.
 Tam desiderio languet, viduata marito,
 Et quasi dimidium sentit abesse sui.
 Anxia Penelope reducem sic optat Ulyssem,
 Et non promissas increpat usq; moras :
 Et testudineos queritur procedere soles,
 Scilicet & tardos ire relicta dies :
 Quælibet Alcidæ natalis vespera visa est,
 Quælibet & mœchi conscientia Luna Jovis.
 Exul ab antiquis cum deniq; sedibus errat
 Mens, veluti patrios appetit usque lares ;
 Dico velut patrios, quia non in corpore nata est,
 Hic tamen à cunis vixerat illa suis.

E R G O

*Nestio quâ se junctam animam dulcedine corpus
 Dicit, & immorem non finit esse sui.*

Difficultas

*Difficultas intelligendi provenit tantum ex parte
intellectus.*

MENS HOMINUM SPISÂ DUDUM IN CALIGINE MERSA
Hæsitat, & lucem vix videt inde novam.
HAUD ALITER QUAM CUM CŒLO STUPEFACTA SERENO
Nescit Phœbeum noctua ferre jubar.
AN, quia caligant oculi præ lumine, solem
Culpas? tu radios non capis, ille dedit.
NON PATERIS SOLEM; SPLENDET TAMENILLE, nec horret
TANTALIDUM mensas, nec Phætona dolet.
SCILICET INFIRMA EST ACIES, hinc illa videndi
SEGNIETIES, oculis hinc hebetudo tuis.
TU NICTAS, oculis solem rimantur apertis
SUBLIMES AQUILÆ, nuntia penna Jovis.
MENS OCULUS, (*parvis componere magna solemus*)
MUNDUS APELLA PICTA TABELLA MANU EST.
SI TIBI CALIGANS ACIES, hebes organon; ægrè
PICTURÆ FLORES DELICIASQ; VIDES.
NUM COLOR IN CULPA EST? SATIS ASPECTABILIS ILLE, &
FECUNDUS RADIIS PULLULAT USQ; NOVIS.
BLANDA TABELLA TUOS NEQUICQUAM INVITAT OCELLOS:
UT TU ILLAM VIDEAS, TE VIDETILLA PRISUS.
NON SIBI SERVAT OPES, & amat Natura videri;
CREDE MIHI, NON EST INVIDIOSA DEA.
AT SUNT LINEOLA TENUES IN IMAGINE MUNDI,
NATURÆ IN PEPLO FILA MINUTA LATENT:
HÆC SALTEM FUGIUNT ACIEM, CERNIQ; RECUSANT:
SINT OBSCURA LICET, LYNCEUS ISTA VIDET.
SUNT CERTE IN REBUS, FATEOR, MYSTERIA; GRIPHOIS
ET NATURA SUOS SPHINGIS AD INSTAR HABET.
ABDITA SUNT QUÆDAM; (SI QUÆLIBET OBVIA, NULLA
COVICULA INGENII, NULLA PALÆSTRA FORET)
HÆC TORQUENT, FIGUNTQ; CRUCEM MORTALIBUS; ESTO:
LYNCEUS HÆC ANIMUS, MENS AQUILINA VIDER.

Sic

Sit stropha, sint quævis ænigmata, sint Labyrinthi;
Permeat hos Theseus, OEdipus illa capit.

ERGO

Mens modò nè sit hebes, sit res obscura licebit;
Hæc in se nodos non habet, illa facit.

Anima rationalis est immortalis.

Corpore cùm fragili finxit tellure Prometheus,
Feritur sideræas furatus ab æthere flamas
Sic animæsse lutum divinitus : Hæc animarum
Semina, & æternæ fuerant primordia vitæ.
Igneus hinc ollis vigor, & cœlestis origo
Spiritibus, quanquam jam noxia corpora tardant,
Terrenique hebetant artus, moribundaque membra.

Hoc Plato divinus, cæcus quoq; vidit Homerus,
Conscius & functos æternum vivere manes,
Trusit in Elysios, animarum ergastula, campos.

Non nostrum est omnes animæ compréndere dotes,
Munerâq; humanam longè superantia sortem.
Nil mortale sapit ; volat indefessa per orbem,
Terrâsque, tractusque maris, campôsque liquentes,
Momento peragrat ; nec humi contenta morari,
Astra petit sublimis, & altius usq; resurgit ;
Ante diem cœlos scandit præsaga futuri :
Mole adeò depressa, & iniquo pondere terræ
Æstuat infelix angusto limite carnis.

I nunc, & jactes tua numina, *Gracia mendax,*
Divos indigetes, & semideos heroas.
Cuilibet hic communis honos, & nobile fatum.
Mentem de cœlo trahimus, sunt cætera terræ :
Semihomines tantùm sumus, atq; ex parte caduci.
Quisq; vel occultum gestat sub pectore numen,
Parte sui meliore Deus. Non omnia carpit

Æmula

Æmula Persephone: manet, æternumq; manebit
 Mens, scintilla poli, divinæ particula auræ.
 Non morimur toti; superat cœlestior ignis
 Funereosq; rogos & inertem vividus urnam,
 Fata fugit, nescitq; mori, spernitq; sepulcrum.

ERGO

Quando *anima* egressa est vili de carcere terræ,
 Non perit, at cunctos manet *immortalis* in annos.

Necessarium & Contingens differunt toto genere.

CAsibus in dubijs fortuna, rotatile numen,
 Volvitur, in gyros itq; reditq; suos.
 Stulte, tuo nimium confidis, Stoice, fato;
 Causarum series non ita firma tua est.
Multa cadunt inter calicem supremaque labra;
 Cum nexu pugnat sors inopina tuo.
 Non ita te stringit fatorum adamantinus ordo,
 Poculum Anancæum semper ut ore bibas.
 Non tam Parca potens, nec Parcæ mater *Ayayxii*,
 Neu duro hoc telo singula fixa manent.
 Non adeo rigidis compescunt legibus orbem
 Fata Deum, ut certo cuncta tenore fluant.
 Sit licet in cœlis Jovis aurea nexa catena,
 In terris poterit casus habere locum.
 Alea rerum anceps, & sors in utrumq; parata,
 Naturæ certum carpere nescit iter.
 Piscator ttipodem Milesius invenit aureum;
Contigit hoc fieri, neve *necesse* fuit.
 Nimirum potuit non aureus esse, vel esse
 Nullus, vel potuit plumbeus esse tripos.
 Quod miser invenit laqueum; quod repperit aurum
 Felix, fortunæ debet uterq; suæ.

M m

Hæc

Hæc eadem fortuna soli, & prudentia cœli;
 Casus hic est hominum, consiliumq; Deūm.
 Sub rastro crepat argentum? nè fallere, Timon;
 Alcidæ grates, Mercuriove, lites.
 Hic tibi thesaurus *contingit* cœlitus: Esto.
Contingit tamen, hoc lat scio, latus ait.
 Quid mihi *contingit*, *contingens* dicere fas est:
 Non tollunt casum fidera, sed tolerant.
 Sit cœlum genitor, sit mater terra, metallis;
 At rastrum argenti non solet esse parens.
 Quid mihi clementes Divos, quid fidera narras?
 Evento nomen *causa secunda* dabit.
 Rebus in humanis, dubiis dum passibus errat
 Sors, quod *contingit*, nemo *necessus* putet.

ERGO

Quam dubio pede res, vario quam tramite, currant,
 Libera mens docet, & casus in orbe frequens.
 Fatum & libertas, Adrastia atq; voluntas,
 Quam distant, Physices & iudicis artis opus!

Intellectus practicus necessariò determinat actum voluntatis.

SQualida nativis tenebris humana Voluntas
 (Heu quantum cæcæ pectora noctis habent!)
 Accipit infirmum mentis de lumine lumen,
 Ut Phœbe à Phœbo, nec micat illa suo.
 Luna voluntatis, Sol est rationis imago,
 Quodq; animæ superest, est quasi stella minor.
 Hæc duo sunt Parvi, Magniq; ea lumina mundi,
 Queis sine lucis inops orbis uterq; foret.
 Affectus animi sunt tanquam terrea moles,
 Phœbæum à Luna sueta inhibere jubar.
 Horum interventu est Eclipsin passa Voluntas,
 Tanquam interposito pallida luna globo.

Ipsa

Ipsa facultatum Domina, & Regina Voluntas,
 Obtinet & fasces, ô Microcosme, tuos.
Ast oculis capta est, & lumine cassa facultas,
 Nec, cum non videat, scit meliora sequi.
 Illa quidem Domina est, ergo non subdita Regi,
 Cæca tamen Domina est, indiget ergo Duce.
 Cæca voluntati titubant vestigia nostræ,
 Hoc baculo incertos ni regat usq; pedes.
 Incidit in satebras, nec certis passibus errat,
 Hâc face ni gressus dirigat ipsa suos.
 Nempe Voluntati mens, quod fax alma *Leandro*,
 Hero dum sequitur per freta longa suam.
 Quod si tempestas animæ pejoris oriri
 Coepit, & cœsam condere nube pharum;
 Extinguitq; facem rationis, cæca Voluntas
 Occumbit fatis, mense *Leandre*, tuis.
 Ac veluti satatus si quando affulserit ignis,
 Nocturnus carpit triste Viator iter :
 Per cœnum, & satebras errat, per saxa, per undas,
 Ostendit cæcam dum vaga flamma viam :
 Haud secus obliquâ trahitur Ratione Voluntas,
 Quandocunq; illam devius error agit.
 Mentis enim lævæ fatuo seducitur igni,
 Et depravati lumine judicii.

E R G O

Dictamen sequitur mentis malesana Voluntas,
 Suadeat illa bonum, suadeat illa malum.

Mundum incepisse non est demonstrabile.

Argm in humanis, fidei sed luminis expers,
 Magnus Aristoteles, rerum primordia vidit
 Nulla, nec æternum dubitavit dicere mundum.
 Scilicet ut similis sibi partes sphæra per omnes
 Volvitur, inq; suos currit remeabilis orbes,

Usq; adeò immensa est quædam & sine fine figura;
 Haud secus hæc mundi moles teres atq; rotunda,
 Ipsaq; seclorum motuſq; volubilis ætas,
 Unde habeat cœpisse, suos ubi traxerit ortus,
 Vix digito monſtres, tenui neu lumine cernas.
 Quid mortale sapit, quid spirat ſtella caducum,
 Haud euidem video ; miror magis undiq; toto
 Aſtra adeò diſpersa polo, pulcherrima mundi
 Lumina, gemmati decus ornementaq; cœli,
 Quæ sphæris infixa ſuis vertigine mirâ
 Usq; revolvuntur rutilum indefeffa per axem,
 Conficiuntq; vices, legem fortita perennem,
 Subjectâſq; regunt certo moderamine terras.
 An quia ferre parem, Pompeii aut Cæſaris instar,
 Ille Opifex rerum nescit, ſpernitq; coævum
 Æmulus, æternum ne nefas vel fingere mundum,
 Artificiq; ſuo æqualem? at ſimul eſſe videmus
 Cum cauſis effecta ſuis; non eſſe priorem
 Luce ſuâ ſolem, vel luce eſt clarius ipſâ ;
 Affectuſq; animæ comes eſt in origine prima.
 Fortè at decrepiti vergentia ſecula mundi,
 Iſta ſenectiſimilis, rugoſaque rerum
 Jam facies, cùm primævo ſpoliata nitore
 Pefſum quæq; ruunt, quandoq; fuiffe juuentam
 Ostendit, teneriq; probat cunabula mundi.
 Signa quidem fateor, non argumenta ruinæ :
 Nam pudor ut pereat, terras Afræa relinquat,
 Exulet & pietas; ſed enim moralibus orbem
 Non pendam trutinis, ſolitas modò legibus æquis
 Absolvat natura vices, contentaq; formis,
 Nec generare novas veteres nec perdere nōrit ;
 Dum certo pede tempus eat, noctesque diésque
 Alternos peragant æterno ſcedere cursus.

E R G O

Tramite naturæ rationis lumine ductus
 Demonstrare ne quis magni primordia mundi.

EPIGRAMMATA

S A C R A,

S E U,

C A R M I N A

I N

Anniversariis — *ECCLESIAE*
FESTIS composita.

*Ad Honoratissimum Dominum An-
tonium Comitem Cantii.*

PErmitte supplicem, obsecro, Illustris Comes,
Ad te redire denuò Musam meam.
Epigrammatumque Circulum in Festos dies,
Sacrumque Hebræi Canticum grandis Sophi,
Utrumque & antè Nominis inscriptum tuo,
Nondum virilem quando sumpseras togam,
Iterum dicare jam Viro tibi & Patri:
Munusculum, fateor, leve, indubium tamen,
Immò & perenne forsan, erga te mei
Monumentum amoris, pignus observantiæ.

Epigrammata

Epigrammata Sacra,

S E V,

Carmina in Anniversariis Ecclesiæ Festis composita.

In Feste Circumcisionis Christi, Calend. Jan.

 Ur hæc, Jane, tuis celebrantur festa calendis?
 Cum circumcisio quid tibi, Jane bifrons?
 Jani instar Christus retrò spectavit, & anté:
 Hinc circumcisus, tinctus & inde fuit.

V
ertitur en Jani cardo, caudámq; remordet
Symbolicus serpens, & novus annus init;
Cùm Deus assumtæ carnis præputia ponit;
Antiquus serpens scilicet ista videt,
Et fremit, & Christo pro nobis talia passo
Ringitur, & se se macerat invidiâ.

In Feste Epiphaniæ.

M
Yrrham Homini, pia tura Deo, Regi insuper aurū
Persæ (Arabésne?) Magi tres tria dona ferunt.
Ex Oriente adsunt, Orientis numen adorant:
Omne bonum nobis ex Oriente venit.

Parebit sapiens, & non dominabitur astris,
Ad Christum dicit si nova stella Magos.

TRes Reges vulgo & Sapientes Stella vocatos
Perduxit trinos ex Oriente Magos,
Infantem ut colerent Christo quā hæc omnia quadrant!
Quām propè qui colitur, quíq; colit, similes!
Christus nempe *Oriens, Stella, & Sapientia Patris,*
Deniq; *Rex regum, & de Tribus unus erat.*

In Feste Conversionis S. Pauli.

Qui modò *Saulus* eras, inverso nomine *Salvus*
Factus es, & Παῦλος, qui modò οὐαῦλος eras,

In S. Paulum à Nerone Martyrio affectum.

Eugè Nero, fac quod te dignum, pessime Regum:
Non decuit *Paulum* sub meliore mori.
Qui semel * *ereptus* rabidi fuit ore *Leonis*, * ² Tim. 4. 7.
Hunc gladii tandem devorat ore *Leo*.
Ab Nero crudelis, nullaque invisiōr umbrā!
Sive sit illa Uxor, sive sit illa Parens.
Qui Præceptorem *Senecam*, Matremq; peremit,
Debuit an saltem parcere, *Paule*, tibi?
Sustulit hic Matrem, Enea de stirpe creatus;
Sustulit hic te, de stirpe creatus Adæ.
At qui Martyrii in cœlum te *sustulit* ense,
Se ferro è vivis *sustulit* ipse suo.

In Feste Hypapantes, sive Purificationis B. V. Mariæ.

LEx illibatum *Mosaica* postulat agnum,
Femina cùm a partu purificanda venit:
Christipera his Virgo parcebatur sumptibus: Infans
Scilicet, in templum quem tulit, agnus erat.
Obtulit at geminas patrio de more columbas,
(Lex etenim hoc donum pauperis esse jubet)
Séq; suúmq; dedit puerum; nam mater, & infans,
Ambo columbinâ simplicitate pares.

OBvia fit Domino, Templo dum sistitur infans,
Anna annosa simul cum *Simeone* sene.
* *Gratia & Obsequium* pariter sibi facta Deoque
Obvia; quam felix hæc *Hypapanta* fuit!

* *In sonans Hebr. Anna & Simeon.*

In Feste S. Matthiae Apostoli.

IMplet Apostolicam sors quali heroë catervam!
Nec mirum, hanc urnam cùm movet ipse Deus.
Fortuna amissos reparasse videtur ocellos,
Matthia Clerum suscipiente suum.
Clerus forte datus divinâ hinc jure vocetur,
Cujus *Matthias* prodromus, *Ordo* sacer.

In Feste Annuntiationis. B. V. Mariae.

EVa parens lamia (heu!) malo fiebat edendo,
Edendòq; bono Diva *Maria* fuit.
Ange-

*Angelus hoc Mariae prædixit : scilicet Eva,
Si transponatur littera, fiet Ave.*

*Littera transposita est, occidens Littera Legis,
Inq; Evangelium Lex abit, Eva in Ave.*

Floris ab olfactu prægnans Saturnia fertur
Sic Martem peperisse suum, Jovis amula, nullo
Conjugis auxilio, nec opem dignata virilem.
Sic *Maria Angelico postquam sermone resepta est,*
Hauserat & suaves verbi cœlestis odores,
(*Spiritus ut fuerit promissi seminis author,*
Hinc fore perpetuâ florem de stirpe Davidis,
Sharonisq; rosam, quam spinæ aliquando coronent,
Albentem vitâq; rosam, lethôq; rubentem :)
Facta fuit mater, teneroq; in flore juventæ
Nullos passa toros, & virginitatis in ipso
Flore, suum peperit miranda puerpera Jesum.
Quem, quia tot celebres egit super hoste triumphos,
Nec pacem in terras, gladium sed mittere venit,
Martem, vel potius majorem Marte, vocemus.

In Feste Resurrectionis Christi.

Evrydice conjux Orphei (sic fabula narrat)
Lethiferum diro vulnus ab angue tulit.
Orphens ut sponsam eriperet de faucibus Orci,
Fertur ad infernas protinus îsse domos.
Mortifero pariter conjux Ecclesia Christi
Serpentis mortuæ faucia facta fuit.
Christus ad inferni descendit limina regni,
Liberet ut sponsam scilicet indè suam.
Dæmone jam vincito, victâ Styge, morte subactâ,
Post triduum reducem séq; suamq; dedit.

Curtius insiluit foveam, pestemq; furentem
 Sedavit, nequirit sed Curtius inde reverti.
 Túq; etiam Veneris multum dilecta propago,
 Aenea, poteras mediis elapsus Achivis
 Tartareos penetrare sinus, atq; intima tutus
 Regna Inferorum, Stygiq; palatia Ditis.
 Nec tamen Anchise sye pater, conjuxve Creusa
 Vindice te demum superas evasit ad auras.
 Scire erat in votis, quid ferret senior ætas,
 Atq; futurum casus cognoscere rerum,
 Venturas hominum sortes, arcanaq; fata.
 Ipse evasisti, nil movit cura tuorum,
 Nec si movisset, poteras educere tecum.
 Quid memorem plures? petiit quoq; Tartara Theseus,
 Nec non Threicius vates, Rhodopeius Orpheus;
 At neq; Pirithoo dirupit vincula Theseus,
 Nec miser eripuit sese pallentibus umbris,
 Quin Diti captivus erat, dum vindice dextrâ
 Suppetias illi tulerit Tyrinthius Heros.
 Neve suam Eurydicen reparavit Thracius Orpheus,
 Carmine flexamino quamvis à Dite redemptam;
 Namq; avido amplexu, nimioq; ardore videndi
 Vestibulum ante ipsum, primisq; in fauibus Orci
 Perdidit infelix ruper quam repperit umbram.
 At noster solus Stygios impunè recessus
 Contigit Alcides, solus compage solutâ
 Strenuus insolitos egit de morte triumphos,
 Inflixit Diti plagas, & terruit umbras,
 Pallentes, queis tunc pallor novus obtigit, umbras:
 Terruit ille umbras, fundaminâq; ima Barathri
 Rupit, & umbrorum nutu tremescit Avernum.
 Cerberon inde novis attritum colla catenis,
 Æratâsq; Erebi portas compescuit atria:
 Compede tum tandem diruptâ, seq; suumque
 Thesea restituit terris Deus Hercule major;
 Theseus at Christo fuerit quicunq; fidelis.

TRINA tropæa dabat Christo Mors, Tartara, Daemon:
 (Tertius invidiam nœve triumphus habet.)
Non illum rigidis tumuli sub carcere vinclis
 Captivum tenuit Mors, quia *Vita* fuit.
Non illi tenebrarum error, Stygiæq; paludis
 Cœcum iter obstabat, quod fuit ipse *Via*.
Non illi Satanæ, author falsiq; dolique,
 Offecit, *Verum* quippe quod ipse fuit.

PAlma fuit Christus, quo plus depresso in urnam,
 Tantò plus rutilans extulit ille caput.
Palma triumphantes designat : nempe resurgens
 Exitium super, & Tartara, victor ovat.
Hinc etiam sacros sequitur pax alma triumphos,
 Nobilis & Palmæ mitis Oliva comes.
Morte redux victâ, *Pax vobis*, dixit Iesus ;
 Pacis erat, nactus tanta tropæa, memor.
Ergo & Olivarum montem petere antè solebat :
 Doctori cathedram pacis Oliva dedit.
Morte triumphator, pacis, cum viveret, Autor ;
 Palma reviviscens, vivus Oliva fuit.

Armari baculo Cynicus post fata volebat,
 Corvis & canibus nè miser esca foret.
Mortuus ipse suis fieret nè præda ministris,
 Præsidium Christo firmius ecce datur.
Conscia mens hominum ! nam si Deus esset Iesus,
 Membra quid affigunt non moritura cruci ?
Sin homo, quid custode opus est ? quid marmore duro ?
 Haud ullus tumuli vincula rupit homo.
Scilicet abstineant fures à corpore, faxint
 Armatis vigiles, impositusq; lapis.
At quis custodes tandem custodiet ipsos,
 Nè pavidi fugiant ? Angelus ecce venit.

Custodes

Custodes fallit perrupto carcere Christus ;
 Quid tum Pontifices ? quid Pharisæus agit ?
 Venales vigilum conducunt munere linguis,
 In vulgum ambiguos spargere nempe sonos :
Militibus somno media sub nocte sepultis,
Discipuli Dominum surripuere suum.
 Hæc igitur verpos etiam nunc fabula fallit :
 Credula gens, nugas nata fovere suas !
 Ergóne cui fures socios in morte dederunt,
 Post mortem prædam furibus esse volunt ?
 At quām pellucet mendax hic rumor, & instar
 Soricis indicio proditur ipse suo !
 Dicite, Pontifices, vestrum hīc quid proficit aurum,
 Aut quis corrupti militis usus erit ?
 Dicite, dum sacro spoliatum est hospite marmor,
 Custodum interea dormieritq; cohors ?
 Si minūs, obſtiterant nudis armata caterva :
 Sin ita, surreptum quī scierint Dominum ?
 Annè expilatum nōrunt per somnia bustum ?
 O homines mirā calliditate vafros !

In Feste S. Marci Evangeliste.

MArce, Antonino melior, meliorq; Catone,
 Nec Bruto Orator, nec Cicerone, minor :
 Qui sacro eloquii perfundis nectare terras,
 Et cogis suavi subdere colla jugo :
 Macte, Evangelicæ pars non obscura quadrigæ,
 Quācuncta in mundi climata vecta Salus.
 Scilicet hīc Christi currus toto orbe triumphat,
 Quatuor & penetrant Scripta quaterna plagas.

ACcumbit lateri torvus Leo ; nec tamen horret,
 Nec timet hunc Christi de grege Marcus ovis.
 Sic

Sic Maro, *Nec magnos metuent armenta leones,*
Cum nova progenies cœlitus orta venit.

In Festo SS. Philippi & Jacobi Apostolorum.

Quàm faustam lèto fedem cepistis in anno,
 Cum Maius viridi gramine pingit humum !
 O quàm jucundo florebant secula vere,
 Secula Apostolicâ tam bene culta manu !
 Cùm tu plantâsti Jacobē, Philippe rigâsti,
 Quàm ver secundum, quâti bona messis erat !

*In S. Philippum Diaconum, Eunuchum Æthiopem
 baptizantem.*

Gesta & *Apostolicis* tua cùm celebrentur in *Actis*,
 Visus Apostolici es parsque, *Philippe*, Chori.
 Sit mihi fas utcunque, tui Cognominis ergo,
 In Sanctorum albo te memorare meo.
 Non operam perdis, quicquid Proverbia dicunt,
 Quamvis Æthiopem, Sancte *Philippe*, lavas.
 Tu nimirum animi sordes, non corporis, ausers,
 Nil curas, si sit mens modò pura, etiam.
 Cor Electorum modò conscribatur in album,
 Æthiopis corpus nigrius esto pice.
 * *Æthiopes* tamen & *pelle*(mirabile)mutant,
 Quando salutiferæ fonte lavantur aquæ.
 Dediscent veteres, purgati hoc flumine, mores,
 Omnia Baptismus protinus alba facit.

* *Jerem. 13. 23.*

In Feste Ascensionis Christi.

Angelus in cœlos Christum comitatur euntem :
Sic abiit, quali venerat ille, modo.
Interea Petrum tenet insatiabilis ardor
Spectandi, & viso lamina pascit hero.
Perstat, & intentis Dominum rimatur ocellis ;
Terrifico sed mox Angelus ore tonat :
Discipulum increpitans, quasi coelo inviderit ipsum
E terris reducem scandere ad astra Deum.

De cœlo Christus descendit corporis expers ?
In cœlum ascendit postmodò corpus habens ?
Philosophæ obgannis, oblatras tūq; Lyceum,
Cum placitis pugnant hæc Paradoxa tuis ;
Ut sic ascendant gravia & tollantur in altum,
Descendant levia, & quæ neq; corpus habent.
Méne movet gravium motus, leviumq; volatus ?
Corporum iners moles, Spirituūmq; vigor ?
Ergóne divinæ claudi miracula dextræ
Naturæ angusto limite posse putem ?
Tantum immo humanas fidei mysteria mentes
Transcendunt (nequeunt nam ratione capi.)
Quantum jam cœlos Christus supereminet omnes,
Ascensu sphæras exsuperatq; suo.
Hoc scio, Te, Christe, in terras, & deniq; cursus
In cœlos, eadem machina traxit Amor.

In Feste Pentecostes.

Spiritus ignitæ veniens sub imagine linguae
(Talis enim zelo congrua lingua fuit)

Sug-

Suggerit omnigenas diverso idiomate voces :
 Relliquias Babel conglomerasse putas.
 Hinc meritò astantes subitus stupor occupat omnes,
 Dum capiunt miris dissona verba modis.
 Dumq; vident *Arabas*, positâ feritate, *Scythasque*,
 Et, qui non sero jam sapuere, *Pbrygas* :
Cappadocemque probum, Cilicem quoq; turibus hostem,
 Dextera cui nullis assū efacta dolis :
Quodq; magis mirum, recitantem oracula Cretem,
 Materiem folii, dia Sibylla, tui.
Sic & quæ fuerant quondam θία Κάππα γίγνεται,
 Spiritus adveniens Sanctus Ædesa facit.

Pectus Apostolicum percellit Spiritus ; *ictum*
 Jam Piscatorem quis sapuisse neget ?
 Hinc variis uti linguis, *hinc spargere voces*
In vulgum ambiguas, atq; stupenda loqui.
 Mirantur populi quid dia poemata narrent ;
 Non sacer, at visus Bacchicus ille furor.
 Quid blaterant isti ? (dicunt) quidve ebria turba
 Ventosos jactant, irrita verba, sonosq;
 Quām bene conjiciunt ! Vapor inflammaverat omnes,
 Plenus enim sacro flamme quisq; fuit.
 Garrula quin ultrò ebrietas arcana recludit ;
 Hi quoq; pandebant mystica sacra Dei :
 Adde quod (ut perhibent) Bacchus fuit ortus in igni,
 Symbolon & Sancti Pneumatis ignis erat.
 Deniq; bis genitum veteres dixeré Lyæum,
 Sic inspiratus quisq; renatus erat.

Ingruit horrisono stridens cum murmure ventus,
 Et totam replet, quā coière, domum.
 Sat jam plena domus ; sed nè Penetratio detur,
 Classum in Apostolico pectore Pneuma latet.

Con-

Concepere sacrum mox Enthea turba furorem,
Exiliitq; premi nescius ore vigor.

Spiritum Apostolicæ collatum munere dextræ
Dum vedit magicâ notus in arte *Simon* :
Tam divina auro venalia dona putavit.
Improbis, & nummos obtulit indè suos,
Annè quòd *impostis* fierent miracula dextris,
Ergo *imposturam* credidit esse magus ?
Quin *nummi tecum pereant*, Impostor ; imago
Cesaris haud prodest hīc, sed imago Dei.
Hæc longè humanas superant mysteria fraudes,
Non penes est magicam Spiritus iste manum.
Si sapiis ergo, *Simon*, *Romam* pete, Spiritus illuc
Cesaris effigie vilior esse solet.

Exhibet in teneris infans Ecclesia cunis
Triste senescentis symbolon ipsa sui.
Scilicet ille gravis vehementi flamine ventus,
Quíq; replet totam, quā coière, domum,
Naufragii fluctus, ærumnarūmq; procellas,
Et tempestates indicat innumeratas.
Ignis, quo radiant linguæ, tormenta piorum
Ignea designat, martyriiq; rogos.
Deniq; divisæ bifido discrimine linguæ
Hæresin, & sectas, schismaticosq; notant.

Ad Spiritum S. pro Gratia { ^{præveniente}
 { ^{concomitante}
 { ^{subsequente} } } *Oratio.*

Sit mihi præveniens, oro, tua Gratia, Sancte
Spiritus, assistens sit mihi, sitq; sequens.

N n

Cri-

Crimina deflevi, lotus sum sanguine Christi;
 Gratiam at, alme Deus, da mihi, quæso, novam.
 a Ad vomitum atque volutabrum nè forte revertar,
 Ceu canis immundus, sus & amicaluto:
 Neu miser illuvie sceda hæc animalia vincam,
 Oppletus cœno & fôrdibus usq; novis.
 Nè sic b Spiritus Alpha mihi, Caro & Omega fiat,
 c Ultima & heu præmis deteriora meis.

a 2 Pet. 2. 22. b Gal. 3. 3. c 2 Pet. 2. 20.

In Feste S. Trinitatis.

Jupiter, & Pluto, & Neptunus, somnia vatum,
 Regna tenent fratres tres tria, quisq; soum.
 Jupiter in cœlis, Neptunus regnat in undis,
 Dis Erebi sedes, tertia sceptræ, capir.
 Ethnica si Sacris, magnis componere parva
 Si liceat, quadrant Sancta, profana, Trias.
 Est Pater in cœlis, devicit Tartara Christus,
 Ergo in quem vicit, jus habet ille locum.
 Et non immerito dici dominarier undis,
 Quo baptizamur, Spiritus ipse potest.
 Indivisa tamen nostra est; ea diffusa, quantum
 A terris cœlum distat, & Orcus aquis.

Hymni In S. Triadem.

O Arcana Trias, captuq; profundior omni!
 O æterna Trias, seculo ac antiquior omni!
 O immensa Trias, spatiuq; capacior omni!

O Trias omnipotens, vi & robore fortior omni!
 O Trias omnituens, oculo & penetrantior omni!
 O Trias omniparens, utero & prægnantior omni!

O Trias inconcussa, & petrâ firmior omni !

O Trias indivisa, & compage arctior omni !

O Trias infinita, & limite latior omni !

O ter pura Trias, formâ & præstantior omni !

O ter justa Trias, virtute & pulchrior omni !

O ter magna Trias, dominatu & grandior omni !

O excelsa Trias, cœlo & sublimior omni !

O sapiens Trias, ingenio & solertior omni !

O bona, Sancta, Trias, clemens ! quis singula fari

Nôrit ? Quis tibi par, ô bona, Sancta, Trias !

Miserere nostri, Sacrosancta Trinitas,
Miserere nostri, ter Beata Trinitas,
Miserere nostri, Gloriosa Trinitas.

Deus Pater, æterne Deus,
Deus Filius, pro me reus,
Deus Paracletus meus,
Miserere mei.

Deus Pater, per quem sumus,
Deus Filius, mortis funus,
Deus Spiritus, horum munus,
Tres Personæ, Deus unus,
Miserere mei.

In Feste S. Barnabæ.

Barnaba Apostolicæ comes & symmystra catervæ,
Dulce Paracleti qui propè nomen habes ;
Separat à Paulo quinam te Spiritus ? ille,
Qui te cum Paulo separat ipse sibi ?

N n 2

Immò

Immò alius: nam * & nos homines ambo esse fatemur;
 Quid mirum, si & nos devius error agit?
 Sed tamen hunc & nostra brevis discessio finem
 Scilicet, æternū ut mox coeamus, habet.
 O utinam à nostro, Christi grege, Schismata, Cœtu,
 Nec plus durarent, nec graviora forent!

* Act. 14. 15.

In Feste S. Joannis Baptiste.

A Nte tuos, Baptista, senex obmutuit ortus:
 Quid mirum? nondum Vox quia nata fuit.

FESTA agit Herodes (procul, o procul este, pudici!)
 Festa Thyestas appositura dapes.
 Scilicet in patina virgo truculenta Joannis
 Affert en sacrum fæva ministra caput.
 Quid majus Progne scelus, aut conviva deorum
 Tantalus admisit, Tantalidūmve genus?
 Vultus, Phœbe, tuos cur non pudibunde recondis?
 Scilicet Herodis cœna, Thyestis erat.

CONDE, Tyranne, tuos enses; spem pascis inanem,
 Decollasse potes, non necuisse virum.
 Esto tamen, perimas; & adhuc spem pascis inanem,
 Nam necuisse potes, non nocuisse viro.
 Nec poteris necuisse, caput de corpore tollens;
 Ille caput totus, Vox quia totus erat.

VOx Baptista fuit, Vox mellea, Nestoris instar,
 Quoque edit dulces, edidit, ore favos.
 At validus sub melle latebat aculeus illo,
 Cujus & Herodes cuspide punctus erat.

Factus

Factus erat Christi, truncante Herode, Joannes Prodromus in vita, prodromus inq; nece.

In Feste S. Petri Apostoli.

O Quanto maduit lacrymarum flumine Petrus,
Piscator medio visus inesse fallo !
Marmoream in Nioben liquefactum credite Petrum,
Tristia dum nimiis fletibus ora rigat.
Quid ni? petra fuit, fuit atq; columnna ; columnnam
Marmoream credas, marmoreamq; petram :
Hinc quoq; marmoreis ornantur templa columnnis ;
Nempe Petrus templi petra, columnna, fuit.
Hinc quoq; quod lacrymis etiam nunc marmora manant;
Hæc monumenta tui, Petre, doloris erunt.

Petrus, petra licet, fluidis non mergitur undis,
Sed natat in media, suberis instar, aqua.
Mira cano ; periisset aquis, ni petra fuisset ;
Subsidisset aquis, si fluitasset aquis ;
Si levis, & dubius vitæ, incertusq; fuisset :
Descensum levitas en, Stagirita, facit.
Sed tetragonus erat noster Petrus, & sibi constans,
Christus enim Petra petra, columnna, fuit.

ERgo mare est mundus, piscator Apostolus omnis,
Sunt homines pisces, retia verba Dei.
Non est piscator *Romanus* Episcopus, et si
Se successorem jactiter esse Petri.
Piscator nunquam pisces à retibus arcet,
At populo verbum subtrahit ille Dei.
Prædam etiam captans, argenteis utitur hamis,
* Non talis Petro scilicet hamus erat.

* Ag. 3. 6.

In Feste S. Jacobi Apostoli.

Herodes, Sanctum qui sustulit ense Jacobum,
Paulo post vivus vermis esca fuit.
It clamor cœlo, Sanctorum sanguine fuso,
Et necis ultorem cogit ad arma Deum.
Nec mirum, hic sanguis si sic clamaverit altum;
Scilicet hic clamor vox Boanergis erat.

Jacobum Herodes gladio ferit, Angelus illum;
De gladio noli querere, Vermis erat.
Herodis Vox non hominem sonat, Aulicus inquit,
At Caro certe hominem, Verme vorante, sapit.

In Feste S. Bartholomæi Apostoli.

Pelle suâ exutus, subjecit colla securi,
Deinde cruci affixus Bartholomeus erat.
Sic cujus triplici pendebat stamine fatum,
Quis triplici hunc fato non cecidisse putet?
Sic trinam triplici placavit morte Sororem,
Cœlestem Triadem Martyrii; Trias.

Nundinu & hinc epulum, pueri quæ junximus olim,
Ambo ornant festum, Bartholomæ, tuum.
Nam tu mercator, simul & conviva Tonantis:
Ipse tibi merces Christus, & ipse dapes.

In Feste S. Matthæi Apostoli.

Qui vectigales solitus corraderet nummos,
Exigere & toto larga tributa foro;
Quantum

Quantum mutatus, Christi fit voce columba
 Tam subito mitis, qui modo malus erat.
 Scilicet is sacrâ signatur imagine Christi,
 Cui nuper cordi *Cesariana* fuit.
Cesaris argentum, Christi *Mattheus* imago;
 Id merito Regi redditur, iste Deo.
 Redditur iste Deo, missâ jam *Cesare*; nuper
 Nummos, nunc numen non patienter amat.
 Cui modo *Chiropgraphum*, & nummaria tessera curæ,
 Pagina nunc illum non nisi sacra juvat.
 Perpenditq; pios, divina volumina, libros,
 Qui solitus libras pendere nuper erat.
 Quin & servat adhuc veteris vestigia fraudis,
 Consuetâsq; artes dedidicisse negat.
 Scilicet electum, regale numisma, popellum
 In fiscum Domini colligit ille sui.
 Atq; Evangelii fretus diplomate, pendit
 Credentes animas, grata tributa, Deo.

In Feste S. Michaelis Archangeli.

A Ngele, Seraphicæ dux & coryphæ catervæ,
 Angelici princeps indubitate chori;
 Miramur quod tam divinos præstet honores
 Roma tibi, fundens supplice voce preces?
 Sub te devictum sentit cecidisse Draconem,
 Quem sibi jamdudum vendicat illa patrem.
 Namq; is adoptavit *Ramam* sibi, scilicet hæres
 Bellua septempplex facta Draconis erat.
 Quæ tremit, & pavidâ te conscientia precatur;
 Nè luat ipsa patrem, non bona nata, malum.

A Γελολαβεῖαν *Michael* vel nomine damnat,
 (Re magis) æterno * par quia nemo Deo.

*At Roma, dum divinos sortitur honores,
Quis sicut Deus est? Angelus ecce Dei.*

• Quis sicut Deus? Ita Michael sonat Hebraice.

In Feste S. Lucæ Evangelista.

AN Pictor fuerit *Lucas, Petre*, nescio: certè
Ad vivum expressit te, sociosq; tuos.
At medicā egregium se ostendit in arte magistrum,
 Quisquis Apostolici scripserit Acta chori.
Historici reparant etiam post funera vitam,
 Dignos laude viros charta perire vetat.
Præstítit hoc *Lucas*, quod non *Podalirius* ullus,
 Nullus Apollineā præstítit arte potens.
Quæ prodest vivis, eadem post fata quiescit;
 Amittit vires tum medicina suās.
At vos æternū scriptis vivetis in istoriis,
 O Piscatorum nobilitata cohors:
Historiam vestram scripsit divinus Apollo,
 Mors in vos poterit juris habere nihil.

Cur hic è geminis solus latronibus unum
 Inter ccelicolas narrat habere locum?
In promptu causa est; medicam qui calluit artem,
 Scilicet hic inter quatuor unus erat.
At dum spirat homo, medicus sperabit; & ægrum
 Ah! piget extremis deseruisse malis.
Sic quoq; semianimi huic hodiernus Apollo salubrem
 Latroni necdum serò paravit opem:
Cùmque illum primis hærentem faucibus Orci
 Jam propè mors tenebris mergeret atra suis;
Provida mens *Luce* (quàm felix nomen & omen!)
 Luce vel hâc fecit, vel meliore, frui.

In

In Feste SS. Simonis & Judæ Apostolorum.

OMnibus ex aliis placet urbs *Philadelphia Christo* ;
 Festaq; fraternus cuncta coronat amor.
 Tertium Apostolico en par fratrum fulget in albo,
 Post Jonæ geminos, &, Zebedæ, tuos.
 Scilicet & fratres, & Christi sanguine juncti,
 Simon, & Judas, atque Jacobus erant.
 Adsciscis comitem tu, Sancte Philippe, Jacobum,
 Conjungit reliquos lux hodierna duos,
 Nec natu tantum, cœlesti at semine fratres,
 Relligione, fide, fœdere, amore, pares.
 Quos irrupta tenet sacro sic copula nexu,
 Vincula fraternalis hos propiora ligant.

Qui duo Discipuli festo junguntur in uno,
 Simon & Judas, quam bene convenient !
 Simon obsequium, laudem designat Iudas,
 Maxima nam laus est morigerare Deo.
 Sed Judas erat alter, & alter nomine Simon,
 Primus hic, in sacro pessimus ille choro.
 Utque ille infandi sceleris reus Iscariota,
 Judas & Dominum vendidit ipse suum :
 Sic alias Simon, Magus atque impostor avarus,
 Venalem nummis credidit esse Deum.
 Quid tituli sine re? quid splendida nomina prosunt,
 Sint nisi personis scilicet apta suis ?

HΕν ὅμως ἔπερός τε Σίμων, ἔπερός τε Ἰάδας,
 Τοῖς δυσὶν ὃς ἐδύνω ἀνομοιότατοι ἐγένοντο.
 Τῶν γὰρ ὁ μὲν μάγος ἔσκειν, ὃς ἐδύνωτος ἀλιτηρός,
 Ἀμφω κερδελέοις γε, φιλάργυροι ἀνέρες ἀμφω,
 Χεισὸν ἐπεὶ πώλησεν ἀπάδαλος Ἰσχαιεώπης
 Ἀργυρέας, τῷ μάγῳ οὐδὲ τοῦδε μα πείσασι
 Σχέτλιος. Οὐχὶ ταῖς ἀν σήμασέν δὲν ἐστὶ,

Πάντα

Πάντα ἡ πόλισσαν σαροὶ ἔμποροι, ὅφελα λάχωσι
Χεισῖ, ὃς τρισ κίσμ^Θ ἔλισ, πλεύτος τε καὶ ὄλε^Θ.
“Ως ὁι μέρ^ρ ἐγένοντ^δ διοι αἴγαδοι Διομήδεις,
Κεῖνοι ἡ Γλαῦκοι, ποῖσι φρένας ἐξέλετο Ζεὺς,
Ἄργειοι Χεισῖν, χῆρας ὁι χρυσοὺς ἀμετέον.

In Feste Omnitum Sanctorum.

Sic cinè fronte suâ signantur stigmate Sancti?
Perfrictæ frontis præmia fortè putes.
Immò cave credas nigro carbone notatos;
Talia furciferūm stigmata inusta genis.
Cretā signantur Sancti, niveōque lapillo;
Scilicet hæc canā præmia digna fide.
Purpureōve nitent succo, miniōque rubenti;
Sic teneras signat Pastor amicus oves.
Hæc ergo numeranda dies meliore lapillo,
Conveniet Sanctis sic sua festa dies.

Quisquis in hac vita Sanctorum inscribitur albo,
Huic inter Superos vestis & alba datur.
Si Sancti in cœlis niveo velantur amictu,
Indutusque *albis** Angelus ipse venit;^{* Matth. 28.3.}
Dic mihi, dic, quæso, tu mi fanaticæ frater,
Cur adeò in sacris displicet iste color?

In Feste S. Andreæ Apostoli.

Sedulus æquoreas dum retia spargit in undas
Andreas, laqueos pisculifisque struit,
En subito apparet propè stans in littore Christus:
Sic effert placidum rex maris ipse caput.

Petrum.

*Petrum ad se, fratremq; vocat, debinc talia fatur,
Innectent posthac retia veltra viros.
Protinus obsequitur Christo par nobile fratum,
Et piscatores inde suêre virum.
Sat validi officio; nam primus *Petra* perennis,
Alter & ex ipso nomine fortis erat.
Piscis vi parvâ capitur; sed robore magno,
Immò *Andrea*, opus est, ut capiatur homo.*

*Petrus & Andreas, cum fratre Joanne Jacobus,
Primitiae Domini, deliciaeque, sui.
Fratum par geminum, geminum par Discipulorum,
Primi adeò Christum qui meruere sequi.
Fratum par geminum: quàm faustum & amabile signū
Zodiaco hoc primum fulsit Apostolico!
Signum erat hoc Christo nullos parere vocanti,
Quos non fraterno fœdere junxit amor.
Sed Piscatorum paria hæc quoque bina fuere,
Squamigero fraudes nectere sueta gregi.
Sol Evangelii, duodena hæc signa pererrans,
Ergo simul fuit in *Piscibus*, & *Geminis*.*

In Feste S. Thomæ Apostoli.

*Abfuerat Thomas, reliquis cùm virbius olim
Discipulis Christus comparuit omnibus unā:
Hinc incredulitas, hinc vulnera cura videndi,
Hinc & tangendi lateris vesana cupidio.
Mox videt, & viso credit, noxamque fatetur:
Sit semel ô peccâsse satîs. Bene providus ergo
Jam cavet, in lapidem nè bis impingat eundem
Quassa fides; etenim posthac nè longius absit,
Proximus ante suum sortitur festa Magistrum.*

* *Quando*

* **Q**uando vides, credis? testis, mihi crede, fidelis
 Est oculus, sed non est oculata fides:
 Non radios, axemve capit, non corpora palpat;
 Non habet illa oculos, non habet illa manus.
 Credere qui non visa potest, & nescia tangi,
 Crede mihi, veram, Thoma, habet ille fidem.

* Joan. 20. 29.

Cum Domino in cœlis *Didymus* regnare meretur,
Cum Domino, in terris qui, moriamur, ait.

Joan. 11. 16.

In Feste Nativitatis Christi.

Jupiter humanæ visus sub imagine formæ
 Dicitur æthereas deseruisse domos.
 Déque jugo (ut perhibent) summi delapsus Olympi,
 Admeti teneros pavit Apollo greges.
Barbara vaniloqui silent miracula vates,
 Et transmutatos numina magna Deos.
 Descendisse Deos ultrà nè jactitet ætas,
 Lascivum terras nec petiisse Jovem.
 Devenit summo nostrum quoque Numen Olympo,
 Seu Phœbum mavis dicere, sive Jovem.
 Se dedit & *Vita lucem, Patremque juvantem,*
 Nominis & merito jus utriusque tulit.
 Ast illum non traxit Amor, qui saepe Tonantem
 Devolvit cœlo, sed quoque traxit amor.
 Ignea non illum tetigerunt tela, nisi illa,
 Quæ infixit nobis, ignea tela, Satan.

Vulnera

Vulnera sanavit Deus hic, & spicula fregit,
 Hinc melius dici forsan Apollo queat.
 Quadrat & hoc Jesu ; quin & Jove natus Apollo,
 Filius & nostri noster Apollo Jovis.
 Hic hodiernus Apollo fuit, qui cessit Olympo
 Pastor, ut errantes cogeret almus oves.
 Hinc inter pecudes etiam cunabula fixit ;
 Pastor an potuit gravior esse locus ?
 Nec solum in stabulis ; sed & in præsepibus ipsis ;
 Scilicet ipse sui pastor, & esca, gregis.
 Pastores alii. pecori sua vellera nudant,
 Et mactant miseras, queis saturentur, oves.
 Ille suam chlamydem teneris superinduit agnis,
 Séque suo præbet pabula læta gregi.

In Festo S. Stephani Protomartyris.

D Eucalionæi jactûs verissima proles,
 Quosque genus durum pagina Sacra vocat,
 Immeritum saxis Stephanum dum sternere certant
 Judæi, stirpis dant documenta suæ.
 Quam felix utcunque malo fuit omen in illo !
 Humanæ generis semina saxa ferunt :
 Sic lapidum jaætu nata est Ecclesia, quippe
 Cui Stephanus sanguis fertile semen erat.
 Ipse suo & primus velut unctus sanguine Martyr
 Rex, non tam pœnam, quam diadema, tulit.
 Deucalionæo ritu Judaica saxa
 Traxerunt formas jaæta subinde novas.
 In gemmas abiære, resurgentésque smaragdos :
 Quisque lapis missus jam pretiosus erat.

Compacti lapides pulchram fecere coronam,
 Nec Stephano vanum nominis omen erat ;
 Qui simul ac variis fuit obsitus undique gemmis,
 Splenduit Angelico quantus in ore nitor !
 Hinc quoque Martyrium meruit diadema vocari,
 Martyrium Stephani, Martyrii Stephanus.

In Feste S. Joannis Apostoli.

Christe, tuo lateri dilectus Apostolus hæret,
 Et Natalitiis proxima festa tenet.
 Ergo gestit adhuc tuus hic conviva Joannes
 In gremio Domini discubuisse sui.

En olei illæsum fervente in vase Joannem !
 Quid mirum ? Christi scilicet unctus erat.
 Tunc velis coquere hunc olei ferventis aheno ?
 Euge ! oleum ac operam perde, Tyranne, tuum.

In eundem Apocalypten.

Sancte *Revelator*, referans penetralia cœli,
 Diphthera cui Magni & scrinia aperta Dei.
 Quam tu sublimi tendis super æthera pennâ,
 Altivolans, *aquila in nubibus*, astra petens !
 Quam simul altitonans Boanerges, fulmina vibras,
 Divinum & toto spargis in orbe jubar !
O mihi si moveant hæc sacra tonitrua mentem,
 Parcam ut eloquiis, Apocalyptic, tuis !

In Feste SS. Innocentium.

Sævit in infantes Judaicus ille Tyrannus,
 Infantes animas præcipitæque neci.
 Nescio num nati fuerint priùs, anne renati,
 Martyrium in cunis qui subière suis.
 Herodes facto pius & sceleratus eodem,
 Qui gladio jugulat, martyrioque beat.

PUrpureis ut mixta rosis cùm lilia certant,
 Improba vel candens purpura tingit ebur :
 Sic niveas animas nativo sanguine tinxit
 Herodes, Christum se jugulasse putans.
Quantillum erravit ! mactatur scilicet infans
 Quàm similis Domini Martyr imago sui !
^a **L**ilium is & Rosa nempe fuit, ^b candensq; rubensque,
 In vita niveus, purpureusque nece.

* Cant. 2. 1. * Cant. 5. 10.

In Calendas Januar. una cum Feste Circumcisionis denuò recurrentes.

SAlve iterum, tu Jane biceps, bone claviger orbis,
 Dux anni, tecum Dodecamenon agens.
Jane pater, cceli atq; horarum, magne Patulci,
 Pande fores, templi at Clusius esto tui.
 Plurima sic festas tibi ditet strena calendas,
 Sacra Dei in primis, & recutita, caro.
 Tu similexeris ora, senex dat terga December,
 Ferre nequit facies scilicet ille tuas,

Te

Tererum renovante vices, redit annus in orbem,
Anguis & in gyros vertitur ecce suos.
Cumque anno redit & Musis labor actus in orbem,
Carminum & hinc prodit Circulus usque novus.
Circulus at quamvis fuerit sine fine figura,
Sit tamen hoc nostri nunc Epigramma libri

F I N I S.

EPITHALAMIA

S A C R A,

S E U,

CANTICUM

SOLOMONIS **metrica**

Metaphrasi donatum.

O o

Epitha-

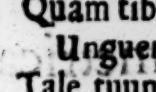
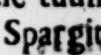
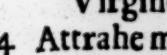
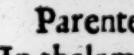
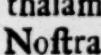
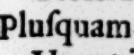
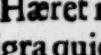
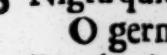
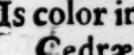
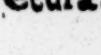
Epithalamia Sacra,

S E V,

Canticum *SOLOMONIS*
metrica Metaphrasí
donatum.IMAGINIS

Vers.

C A P. I.

- 1 Ec ea sunt toto celeberrima Canticum libro,
 Mysticus ambigui vel *Solomonis* Hymen.
- 2 Oscula miungat, plenóq; infigat ab ore,
 Namq; tuus vino præstat amoenus amor.
- 3 Quām tibi suavis odor, spirans myrothecia tota !
 Unguentā ut redolens, dulcis Amico, tua !
- Tale tuum nomen, qualis de pyxide fusi
 Spargitur unguenti suaveolentis odor.
- Ergo puellarum tu lux, tu sola voluptas,
 Virgineisque amor es, deliciæque, chori.
- 4 Attrahe me, gressu te non dubitante sequemur,
 Parentes ductu, nec mora, quæq; tuo :
 In thalamos Rex ipse suos me duxit amanter ;
 Nostra salus tecum, gaudia nostra manent :
 Plusquam vina tuos meminisse juvabit amores :
 Hæret in amplexu sancta caterva tuo.
- 5 Nigra quidem, fateor, sum, eadem tamen ipsa decora,
 O germana cohors, quam fovet alma Salem.
 Is color in facie, qualis tentoria tingit
 Cedræa, ambustas sole Arabumve domos :

Cap. I. EPITHALAMIA SACRA: 583

Is decor in vultu, quali Solomonis in aula
Fulgere cortinæ, pictâq; vela, solent.

6 Nigra mihi cutis est, oculos avertite vestros,
Me solare suo torruit igne jubar.

Hei mihi, quòd fratrum sensi fera corda meorum;

Qui vineta mihi nempe colenda dabant,

Cùm tamen ipsa meas vidi sterilescere vites,
Squaluit & dominâ vinea cassâ suâ.

7 Dic age, Chare, precor (miseresce rogantis amicæ)
Dic ubi, Chare, tuum pascis, amice, gregem:
Dic mihi, qua medios soles, qua fallis in umbra,
Nè ferar in comites devia fortè tuos.

8 Si nescis, formosa, gregum yestigia serves,
Et secus attegias coge, puella, pecus.

9 Te Pharaonis equis similem, mea Vita, putavi:

10 Gemmis formosæ sunt tibi, Nympha, gene.
De niveo pendent lasciva monilia collo,
Inq; sinu gaudent labier usq; tuos.

11 Aurea mox pulchras cinget tibi fimbria vestes,
Argenteis bullis fiet & illa gravis.

12 Dum Rex discubuit, missit mea nardus odores.

13 Fasciculus myrræ naribus ille meis.

Ergo etiam nostris placidè requiescat in ulnis,
Non intermisso ritè sopore fruens.

14 Cyprius Engediana inter vineta racemos
Qualis odoratu, sic mihi Charus olet.

15 En quâm formosa es, mea candida, quâmq; decora;
Quâmq; columbinis dulcè nites oculis!

16 Tu quoq; formosus, mi candide, túq; decorus;
Quinetiam vernal noster, amice, torus.

17 Cedrina tigna domûs nostræ, & laquearia tecti
Abiete de secta sunt nitidæq; trabes.

C A P. II.

- 1 I Pse sum campi rosa, liliūmque
- 2 Vallis; En! inter reliquas sorores,
Lilium spinas velut inter atras,
Chara refulges.
- 3 Arbores inter velut alta malus,
Sic meus Charus micat inter omnes
Filios; ejus placida sub umbra
Tuta refedi.
- 4 Illius fructus mihi dulcis; Ille
Duxit ad festum me, & amœna vini;
Méque vexillo intereà pudici
Texit amoris.
- 5 Fulciar malis, recreer lagenis:
Languidum multo mibi cor amore.
- 6 Læva subsidit capiti meo, com-
plexaq; dextra est.
- 7 Oro vos, Nymphæ, soboles Sionis,
Capreas & per, per & hinnulos, nè
Corculum somno prius excitetis,
Quam lubet ipsi.
- 8 Vox mei Chari, super (ecce!) montes
Et super colles saliente gressu
Advolat Charus mihi per salebras,
Et juga summa.
- 9 Capreæque instar celer hinnulique;
Ecce post murum latet ille nostrum,
Perque cancellos micat, è fenestra
Prospicit alté.
- 10 Tum meus Charus mihi, Surge, dixit,
Et veni, dilecta, columba, pulchra,
Solvitur brumæ rigor, & nivalis
Transit imber.

12 Jam vigent flores, aviūmque cantus;
 En adest tempus minuritionis,
 Turturis vox & resonat per oras
 Undiq; nostras.

13 Ficus engrossos parit, alma vitis
 Dulce jam prægnans olet: ergo surge,
 Et veni, dilecta, columba, pulchra,
 Quid, mea, differs?

14 O mea, in petræ forulis, Columba,
 Cochlearæ & cæcis habitans cavernis,
 Prodi in apricum, latebris relicta,
 Téque revela:
 Et tuum vultum videam, tuámque
 Audiam vocem (mihi fas utrumque
 Sit, precor) nam vox tibi amœna, vultus
 Pérq; decorus.

15 Parvulas illas, teneris nocivas
 Vitibus (vites onerantur uvis)
 Parvulas illas mihi, noxiásque,
 Prendite vulpes.

16 En meus Charus meus est, & ipsa
 Sum mei (sic nempe reciprocamur
 Mutuo nodo) meus est, & inter
 Lilia pascit.

17 Dum dies atras fuget ortus umbras,
 Chare mi, cura redeas: sed instar
 Hinnuli sis, aut capreæ, Betheræ in
 Montibus altis.

C A P III.

1 **P**Ernox in viduo dum jacui toro,
 Quæsivi, heu, animæ dimidium meæ;
 Quæsivi misera, at nullibi repperi.

2 Surgam nunc, & amasium

O o 3

Quæram

Quæram sollicitè, compita circuens,
Et totâ plateas urbe perambulans;
Nusquam non petii, nullibi repperi.

3 Casu me vigilum vaga
Deprendere cohors, quos avidè rogo,
Vidissentne meum forsitan amasium.

4 Nec longè vigiles præterii priùs
Quam Charum reperi meum.
Tunc illum arripui, amplexa tenaciter,
Amplexuq; avido fortiter occupans,
Perdusi patios protinus ad lares,
Et matris thalamum meæ.

5 At vos, ô Solymæ dulcia pignora,
Adjuro capreas per, per & hinnulos,
Invito requiem nè placidam meo
Abrumpatis amasio.

6 Quænam hæc sumiseræ consimilis trabi
Deserto egrediens, turaque orentia
Et myrrha lacrymas spirat, & omnia
Mercatoris aromata?

7 En lectum egregium, qui Solomonis est!
Illum nobilium turba satellitum,
Ter viceni homines undiq; muniunt
De magnatibus Israel:

8 Omnes armigeri, viribus incliti,
Succincti gladio quisque super femur,
Nocturnus dominum nè moveat timor.

9 Curtum magnificentum sibi
Consecit Solomon de Libani cedris:

10 Argento è ritido fulcra micantia,
Auro de rutilo magnificentum solum,

Teclum purpureum suit:

Partem rex medianam stravit amoribus,
Vobis, ô Solymæ dulcia pignora;

11 Quin prodite nurus ergo Sionæ,
Et spectate avidæ, simul

Regem

Regem ipsum Solomonam, & diademate
 Quali ornârit eum chara parens die
 Sacro, quo sua sponsalia filius
 Læto corde peregerat.

C A P. IV.

- 1 Pulchra es, deliciæ meæ, puella,
 Pulchra es ; turgiduli velut columba
 Comarum è medio nitent ocelli :
 Capilli tibi sunt velut capellæ
 Jugo de Gileadis emicantes.
- 2 At dentes ovium gregi tenello
 Tonsarum modo, consumillimi stant,
 Quæ lotæ bene rivulos relinquunt :
 Quarum quæque suos parit gemellos,
 Nec curam domini fefellit ulla.
- 3 Instar coccinei labella fili
 Perbellè rubeo nitent colore ;
 Sermones adeò tui venusti.
 Granati quasi fragmen, ecce, mali
 Splendent tempora pulchra per capillos.
- 4 Stat cervix similis Davidis arcii,
 Unde ancilia mille, mille peltæ
 Appendent, clypei virûm potentûm.
- 5 Necnon & geminæ tibi papillæ
 Assurgunt capreæ velut gemellæ
 Pascentes per amœna liliorum.
- 6 Donec lux oriens fugârit umbras,
 Montem suaveolentem adibo myrrhæ,
 Collem suaveolentem adibo turis.
- 7 Pulchra es, deliciæ meæ, puella,
 Tota es candida, tota labis expers.
- 8 Veni de Libano, puella, mecum,
 Mecum de Libano veni, puella,

Celsis despice de jugis Amani,
Et de verticibus Seniris alti,
Hermonisque sacri jugis amoenis,
Fulvorumque cubilibus leonum,
Pardorum quoque montibus ferorum,

9 Inflammasti animam mihi misello,
O germana, eademque chara conjux,
Cor in pectore saucium dedisti
Uno (proh dolor!) è tuis ocellis,
Uno, candida, torquium tuorum,
Pendentum niveo, puella, collo.

10 Quam pulcher tuus est amor, meum Cor,
Quam vino potiorque gratiorque,
Odilecta soror, pudica conjux!
Unguentorum & odor bonus tuorum
O quam vincit aromata universa!

11 Merum mel liquidum, favumque mellis
Distillant tua, Corculum, labella.
Mel cum lacte tuæ subesse linguæ
Videntur, neque vestium tuarum
Odores ibano minus suaves.

12 Vallatus mea Nympha sicut hortus,
Tanquam fonticulus vel obseratus,
Interclusave rivulis seatebra.

13 Sunt pomaria fructibus referta,
Plantæ & frugiferæ tuis in hortis,
Malorumque propago Punicorum,
Pomorum paradisus, atque frugum,
Et cypri redolentis atque nardi.

14 Cum nardo crocus, atq; cinnamomum,
Crescit, cum calamo, omnibusque plantis
Turis, myrræ, aloes, aromatumque.

15 Fons hortensis ibi perennè manans,
Ibi & flumen aquæ scaturientis,
Rivi & de Libano fluentis undæ.

16 Surgas, Ó Borea, & serenus adsis,

Affurgas,

Affurgas, Note, molliterq; spires,
 Et te flante meus virescat hortus ;
 Aspires, ut aromatum meorum
 Vestro munere messis ampla fiat.
 Dilectus veniat suos in hortos,
 Et fructus comedat suos suaves.

C A P. V.

- I **P**se meos tandem veni opportunus in hortos,
 O sponsaque & soror mea :
 Stillantem lacrymas myrrham legi, ecce, meorum
 Cum messe grata aromatum.
 Vina bibi cum lacte, favum cum melle comedi,
 Quam dapsilè gulam fovers.
 Eia agite, ô socii, comitesque, bibatis, amici,
 Immò bibatis strenue.
- 2 **D**ormio; sed vigilat mihi cor : Quæ personat aures,
 Amasii vox est mei.
 Qui stat præ foribus pulsans, clamansque, Reclude,
 Reclude jam fores mihi.
 O soror, ô dilecta veni ; quid pulchra moraris ?
 Quid usque differs, candida ?
 Repletur mihi rore caput, noctisq; vapore
 Guttisq; cincinni madent.
- 3 **Q**ui liceat positas iterum mihi sumere vestes ?
 Fœdare vel lotos pedes ?
- 4 **E**t tum fortè mei manus insinuarat amici
 Intra foramen ostii.
 Incaluere mibi subito mox viscera motu,
 Amasii vidi ut manum.
- 5 **T**unc & surrexi properè, miserata rogantem,
 Illi ut recluderem fores.
 Dumq; seram tetigi, super ipsa manubria myrrhâ
 Monare flagrantí statim

Cœperunt

Casperunt digiti, stacten & suaveolentem
Stillare rorantes manus.

6 Illius ad vocem (clam se subduxerat ille)
Mihi labârunt spiritus.

Quæsitus multùm, nusquam tamen ille repertus,
Vocem vocatus nec dedit.

7 Interea vigiles, urbis qui compita lustrant,
Me deprehenderunt vagam.

Tunc etiam plagas, & saevis vulnera dextris
Mihi dederunt barbarè,
Nil moti formâ, nec adhuc juvenilibus annis.
Custosque mœnium cohors

8 Me denudârunt peplo. Vos, alma propago,
Oro, Sionis filiæ,
Dicatis nostro, siquâ videatis, Amico,
Amore me languescere.

9 Ant tuus ergo procos excellit amasius omnes,
O Virginum pulcherrima ?
Estne tuus Charus charo præstantior omni,
Quòd acriter nos sic mones ?

10 Candidus, & rubidus meus est dilectus, amicæ,
Et primipilus millium.

11 Huic caput obryzo simile est, densique capilli,
Cirrîque, ceu corvus, nigri.

12 Sunt oculi, quales, en, cernimus esse columbis
Puros aquarum ad rivulos :

Pulchelli, nitidi, loti quasi lacte suissent,
Ita albicant bellè siti.

13 Tum genæ odoriferi similes sunt floribus horti,
Vel areis aromatum.

Pulchra labella velut florentia lilia, myrrham
Süavè distillantia.

14 Suntq; manus, veluti Berylli umbone corusco
Aurei nitentes annuli.

Venter ebur candens sapphiris undiq; cinctum
Et obsitum splendentibus.

15 Marmoreas referunt, en, crura ercta columnas,
Quibus bases sunt aureæ.

Vultus ei ut Libanus, cedro præstantior omni,
Quæcunque & illic nascitur.

16 Os purus putus dulcor ; dulcissimus ipse,
Et totus est amabilis.

Mellitus hic meus est, hic cor, hic sola voluptas :
Hunc quæro, filiæ Salem.

C A P. VI.

1 **Q**uod loci Charus tuus hinc abivit?
Aut ubi liquit tua te voluptas?
Pulchra, dic nobis, ut eum queamus
Visere tecum.

2 In suum descendit Amicus hortum,
Quâ vigent fructus, ubi aromatûmque
Areæ ; ut latos epulans per hortos
Lilia carpat.

3 Ipsa sum Chari, paritéque Charus
Est meus; (sic nempe reciprocamur
Mutuo nodo) meus est, & inter
Lilia pascit.

4 Ecce formosa es, mea Nympha, Tyrze
Instar, ac instar Solymæ decora,
Fronte terrorem geris, ut phalanges
Signa ferentes.

5 Splendidos à me retrahas ocellos,
Nam meum pectus malè fascinârunt.
Sunt tui crines quasi grex caprarum
De Gileade.

6 Albicant dentes, ut oves lavacro
Nuper egressæ, gravidæ gemellis
Singulæ, nec dum sterilescit ulla
De gregè toto.

7 Punici

7 Punicifragmen velut ecce mali,
Sic odoratos tua per capillos
Pérque cincinnos bene tortuosos
Tempora fulgent.

8 Suntque Reginæ comites amicæ
Sexies denæ tibi, pulchra Virgo,
Octies denæ quoque concubinæ, &
Mille puellæ.

9 Una dilecta est mea, suaviumque,
Matris una, ac unica, sola cura,
Et salus, & deliciæ, & voluptas
Illa parentis.

Quam simul castæ aspicerent puellæ,
Prædicarunt unanimis beatam,
Immò Reginæ quoq; pallacæque
Concelebrarunt.

10 Quænam ut Aurora hæc oriens resulget,
Pulchrior Lunâ, superansque Solem
Gloriâ, hæc tam terrifica ut tremendis
Agmina signis?

11 Hortulum intravi nucibus refertum,
Vallium fruges cupiens videre, an
Floreat vitis mea, germinetve
Punica malus.

12 Mox repantino cor amoris cæstro
Percitum, & raptam me inopina sensi,
Fervidis acsi veherer quadrigis
Amminadabi.

13 Quin redi, formosa, redi, puella,
Quin redi mox, O Sulamitis alma;
Ut tuo aspectu proprius fruamur,
Quid Sulamitis,
En, habet spœve hæc, oculisve dignum,
Quod flagratis sic studio videndi?
Prælio binas acies paratas
Ordiae pulchro.

C A P. VII.

- 1 **O** Clara Regis progenies, tui
Quām sunt decori calceolis pedes !
Gemmæ ut nitentes arte sculptæ
Articuli femorum tuorum.
- 2 Crateris instar sanguine succidæ
Uvæ repleti, & purpureo mero,
Pulchri, globosi, ventre turget
E medio tuus umbilicus.
Venterque farris congeriem refert
Obseßam amoenis undique liliis.
- 3 Nec non tuæ binæ papillæ,
Consimiles capreis gemellis.
- 4 Cervix ad instar turris eburneæ ;
Hesbonis ut piscinæ oculi tui,
Bathrabbicam ad portam fluentes.
Stat Libani velut alta turris
Nasus, Damasco quæ supereminet.
- 5 Carmelus ut mons, aut quasi coccinum,
Caput decorum ; tum capilli
Purpureo ruſilant nitore.
In ambulacris formæ inhians tuæ
Rex, ceu ligatus compede, permanet.
- 6 Quām pulchra, quam jucunda, bella,
Aptaque deliciis, amica, es !
- 7 Quali staturâ palma viget, viges ;
Mammæ racemis sunt similes tuæ.
- 8 Ascendere in palmam volebam,
Prendere frugiferosque ramos.
Erunt racemis & similes tuæ
Binæ papillæ, (ut ritè sororiant !)
Spirabit & nasus sǖves,
Mala quibus redolent, odores.
- 9 Tuum palatum ut vinum erit optimum,
Charo meo aptum, quod placide fluens

Per-

Permulet os, & dormientum
Prolicit è labiis loquela.

10 En ipsa Chari delicium mei,
Una omnium illi & meta cupidinum.

11 Petamus agros, inque villis
Noctem, age, Lux mea, transigamus.

12 Et vineas mox manè videbimus,
An fortè grato palmitre floreat
Fecunda vitis, pampinusve

Parturiat teneros racemos ;
Malusve tandem Punica germiner.

Illic amoris delicias mei
Tibi profundam, gratiasque.

13 Mandragoræ placidos odores
Halant; abunde & pro foribus meis
Sunt poma, fructusq; omne genus mihi,
Sunt & novi, sunt & vetusti,
Quos pariter tibi, Chare, servo.

C A P. VIII.

1 O Si frater uti meus fuisses,
Meæ qui ubera lactuit parentis !
Tum te, mellile mi, deoscularer
Extra repperiens, vel absque probro,
Ut nequis malus invidere poscit
Jucundas mihi basiationes.

2 Tibi me comitem darem, meæque
In conclavia ducerem parentis,
Quæ me consiliis suis juvaret;
Fragrantem tibi murrinam propinans,
Miserem in pateris aromatiten,
Malorum latices Apyrinorum :

3 Læva e jus capiti meo subefser,

- Me circundaret illiusque dextra,
- 4 Oro vos ego, feminæ Sionis,
Ut nè, delicias meas, Amicurn
Excusso malè palperbis sopore
Priùs quam velit ipse suscitetis.
- 5 Quænam hæc egregiæ puella formæ,
Eremo egrediens, amasiique
Innitens gremio sui ? sub umbra
Mali te arboris ipse suscitavi :
Enixa est ibi te parens, ibique
Est experta puerperi dolores.
- 6 Corde me adde tuò, velut sigillum,
Ut signacula brachio tuóque.
Fortis nempe amor est, potens cupidus,
Nec mors fortior est, potentior est ;
Nec vis est minor æmulationis,
Ipsum quâ neq; durius sepulcrum :
Candentes alit igneasq; prunas,
Suo pectore suggerente flamas.
- 7 Nullo diluvio potest aquarum,
Nullis viribus ingruentis undæ
Restingui vehemens amoris ardor.
Venalem cave nè putas amorem ;
Si cunctas dederis opes, ut illum
Lucrari poteris, nihil valebis,
Conscisces tibi probra, non amorem.
- 8 Habemus quoque parvulam sororem ;
Est germana, licet tenella, nobis,
Mammas necdum habeat sororiantes ;
Est nobis tamen : & quid huic sorori,
Ejus quando aderit dies, agemus ?
- 9 Murus si fuerit, palatum illi
Argento è nitido superstruemus ;
Quod si janua, muniemus illam
Ornantes tabulis, cedroque pulchrâ.
- 10 Murus certè ego sum, meaque mammæ

576 EPI THALAMIA SACRA. Cap. 3.

Ceu turres : favor hinc, amòrq; nobis;
Ccepi & charior esse, gratiórque.

11 Inter pinguia Balamonis arva
Vinetum Solomon habebat olim ;
Et custodibus elocabat illud,
Paciscens pretium annuos ob usus,
Mille ut penderet ergo quisque nummos.

12 Coram mea vinea ; inde mille
Debentur, Solomon, tibi quotannis,
Et cistodibus illius ducenti.

13 At ò quæ incolis hortulos amœnos,
Attendant tibi cum tuæ sodales,
Mellitámque tuam hauriant loquclam,
Vocem audire tuam & mihi licebit?

14 Festines precor, advoles, Amice,
Velox ut caprea, hinnulúsve, odora
Transcurrens juga, aromatúmque montes.

F I N I S.

INDEX

Rerum, Titulorum, & Personarum, ad quas, vel
de quibus, singula Poemata sunt
perscripta.

A	Aue ^r te ^r ia tñs d ^r go ^r an ^s . 328
<i>Belis & Cainis-</i>	<i>Amicus falsus.</i> 72
<i>cristici.</i> Pag. 23	<i>Amicus nullus.</i> 285
<i>Abrahamus Cow-</i>	<i>Amor.</i> 283
<i>leius.</i> 239	<i>Amoris tela ignea.</i> 270
<i>Absolutio sacerdo-</i>	<i>Anabaptista rebelles.</i> 359
<i>talis.</i> 510	<i>Anacreon Poeta.</i> 188
<i>Academie Anglie.</i> 344	<i>Anacreontis Cicada.</i> 285
<i>Adam, Cain, Abel.</i> 10	<i>Anatomicus.</i> 225
<i>Adulatores.</i> 147, 271	<i>Anaxagoras.</i> 26
<i>Aedes singul. plural.</i> 111	<i>Andreas Melvinus.</i> 70, 226
<i>Ædificandi pruritus,</i>	<i>Andreas Noellus.</i> 177
<i>Ædiūmq; magnificentia,</i>	<i>Angeli.</i> 305
<i>Æneas Sylvius, postea P. Pi-</i>	<i>Anglicana Ecclesia.</i> 260
<i>us 2.</i> 183	<i>Anguli pro Angelis positi.</i> 79
<i>Æsopus.</i> 44	<i>Anima ratiōalis immortalis.</i> 528
<i>Æsopi apolodus de Cassita.</i> 40	<i>Anima separata appetit reu-</i>
<i>Αγολαρία.</i> 257	<i>niri.</i> 525
<i>Αιδοπάτηα.</i>	<i>Anna Duciſſa Eboracenſis.</i> 462
<i>Αιδοπάτηα διον cur dixeris</i>	<i>Annae Principis Generbliacū.</i> 414
<i>Homerus.</i> 186	<i>Anniversaria evacuatio salu-</i>
<i>Aleator qui suspendit se.</i> 277	<i>bris.</i> 517
<i>Aleatores.</i> 44	<i>Annus mortis Christi.</i> 107
<i>Alexander faber ararius.</i> 221	<i>Annus Autori natalis.</i> 303
<i>Alexander M.</i> 33. 88	<i>Anser cum Olore comparatus.</i> 35
<i>Alexander & Diogenes.</i> 112	<i>Antipapæ R. tres, quorum unus</i>
<i>Alpha & Omega Deus.</i> 317	<i>Alexander.</i> 63
<i>Alphius senetator.</i> 267	<i>Αυτοπλαργία.</i> 29
<i>Ambroſius Aikerodius.</i> 499	<i>Antonius Scattergoodus.</i> 174
<i>Ambroſius Calcepinus.</i> 132	<i>Annus ebria.</i> 255

INDEX

INDEX.

<i>Carbonum caritas.</i>	258	<i>Citharœdus cœcus.</i>	22
<i>Caroli I Inauguratio.</i>	402	<i>Clarus Bonarscius.</i>	118
<i>Caroli I & Henr. Mariae Epis- talam.</i>	403	<i>Clandia Britanna.</i>	197
<i>Caroli I Adventus ad Cantab.</i>	402	<i>Claudius Claudianus.</i>	134
<i>Caroli I ex morbo convalescen- tia.</i>	404	<i>Claudii Salmasti Defensio Re- gia.</i>	231
<i>Caroli I iter astivum.</i>	407	<i>Clemens Nevillus.</i>	153
<i>Caroli I e Scotia reditus.</i>	418	<i>Columba.</i>	78
<i>Caroli I Proles 6.</i>	416	<i>Columbus. Columbus.</i>	38
<i>Caroli I Martyrium.</i>	444	<i>Comarum tintura.</i>	270. 271
<i>Caroli I Ἐκκλησίας βασιλική.</i>	92	<i>Communio sub una specie.</i>	127
<i>Caroli II in Angliam reditus.</i>	422	<i>Concordia.</i>	199
<i>Caroli II Inauguratio.</i>	427	<i>Conseſſio Papistica.</i>	99
<i>Caroli II & Catharina Epitha- lamium.</i>	431	<i>Conflagratio & Inundatio.</i>	100
<i>Caroli & Mariae Principum Na- tales.</i>	407	<i>Conjuratio palveraria.</i>	377
<i>Caspar Barleus.</i>	53. 75.	<i>Constantiense Concilium.</i>	165. 332
<i>Cassandra.</i>	289	<i>Constantinus M. Britannus.</i>	288
<i>Cassita nidum migrans.</i>	40	<i>Contemptus Cleri que cau- ſa?</i>	347, 354.
<i>Catharina Regine Adventus.</i>	426	<i>Copernicana hypothesis.</i>	65
<i>Catsbeius.</i>	252	<i>Cor & Cerebrum.</i>	331
<i>Caufidicus.</i>	224	<i>Cornelius Tacitus.</i>	126
<i>Caufidicus podagricus.</i>	148	<i>Cornu indeclinabile.</i>	127
<i>Cephalalgia.</i>	79	<i>Corvus & Columba.</i>	376
<i>Charitas.</i>	45	<i>Cottoniana Bibliotheca.</i>	16
<i>Chiliarcha cerdo.</i>	382	<i>Cottoniani horiti Spectacula.</i>	3
<i>Chirurgi.</i>	263	<i>Crede ratem ventis, &c.</i>	364
<i>Christus Chirurgus optimus.</i>	264	<i>Crispus.</i>	193
<i>Christus & Diabolus duo Leo- nes.</i>	10	<i>Criticus.</i>	294
<i>Christus, Chrestus.</i>	85	<i>Culex Homericus.</i>	221
<i>Christus faber.</i>	278	<i>Cyclops κοράκιον.</i>	276
<i>Christus spinis coronatus.</i>	243	<i>Cynegesia.</i>	217
<i>Christi præſentia in Euchari- ſtia.</i>	236	<i>Cynici.</i>	20
<i>Chryſalus avarus.</i>	91. 299		D.
<i>Chryſostomus Magnenus de Ta- baco.</i>	69	<i>D</i> arii pomposū agmen. Pa.	287
<i>Cicero Christi tempora prop̄e con- tingens.</i>	122	<i>Debitores, mali.</i>	384
<i>Ciceronis mors.</i>	42	—Sæpc mendaces.	32
<i>Ciconia, rara avis.</i>	29	<i>Debora Apis.</i>	267
		<i>Deformis mulier suaviter can- tans.</i>	212
		<i>Delphini signum œnopolio appen- sum.</i>	256.

P p 2

De-

INDEX.

<i>Demosthenes & Lais.</i>	354	<i>Fatum Stoicum.</i>	115
<i>Διάλογος</i>	146	<i>Felis seu caesus, parvus leo.</i>	281
<i>Diogenes.</i>	20. 112	<i>Felis atra.</i>	68
<i>Dionysii Afri mecenatus.</i>	378	<i>Felis detestatio.</i>	154
<i>Disputandi pruritus.</i>	200	<i>Feneratores.</i>	136. 356
<i>Divitiae in usu consistunt.</i>	275	<i>Festa Ecclesiæ anniversaria.</i>	535
<i>Dolor & voluptas invicem cedunt.</i>	393	<i>Fides justificans.</i>	306
<i>Domus Parliamentaria.</i>	3	--- <i>Non est nudus assensus.</i>	506
<i>Donatus.</i>	283	<i>Forma, seu Pulchritudo,</i>	93
<i>Doso.</i>	283. 348	<i>Forma ferrum vincit.</i>	253
<i>Duellatores.</i>	171. 198	<i>Formica.</i>	30
<i>Dulces ante omnia Musæ.</i>	393	<i>Fortuna.</i>	192
<i>Durationis mensura.</i>	523	<i>Fortuna (Tūm) Homero ἀγνώστος.</i>	208. 345
E.		<i>Fortunati nomine, non re.</i>	107
<i>Ebrietas.</i>	Pag. 85	<i>Franciscus Baconus.</i>	488
<i>Ebrietas Epidemica.</i>	167	<i>Franciscus & lupus.</i>	86
<i>Ebriosi, seu Tricongii.</i>	100. 120	<i>Franciscus Northus.</i>	392
<i>Ecclesia Christi militans.</i>	97	<i>Franciscus Quarlesius.</i>	477
<i>Edwardus Comes Sandvici.</i>	463	<i>Franciscus Whitus.</i>	480
<i>Edwardus Niger Princeps.</i>	305	<i>Francis. Willughbeius.</i>	315. 495
<i>Edwardus Palmerus.</i>	291	<i>Franciscus Xavierius.</i>	185
<i>Edwardus Rainbous.</i>	27	<i>Funambulus.</i>	18
<i>Edwardus Walpolus.</i>	474	<i>Fungor vice cotis, &c.</i>	290
<i>Ehud & Eglon.</i>	239	<i>Fur, οὐερόκοστος ἀρνητος.</i>	321
<i>Empedoclis mors.</i>	212	<i>Furk jam suspendendi optio.</i>	199
<i>Empiricus.</i>	219	G.	
<i>Epilogus ad Musas Valedictori.</i>	396	<i>Adareni.</i>	Pag. 122
<i>Erasmus ἀπίχθυς.</i>	161	<i>Gallorum gallinaceorum prælia.</i>	64
<i>Erasti Colloquia.</i>	265	<i>Georgius Buchananus.</i>	150. 453
<i>Etymologi incepti.</i>	152	<i>Georgius Herberius.</i>	310. 371
<i>Eucharistia sacra.</i>	33. 149	<i>Georgii Herberti Templum (poma)</i>	357
<i>Evertit pro Evertit.</i>	46	<i>Georgius Monachus Dux Albamari.</i>	421
<i>Eustathii in Homerum παραδιδούσι.</i>	326	<i>Georgius Porterus.</i>	501
<i>Exfucatores amnium & paludum.</i>	182	<i>Gerardi Hospitiu Coll. Trin. Cantab.</i>	361
F.		<i>Germania Typographiae inventrix.</i>	124. 157
<i>Fabianus Leccesiriensis.</i>	Pag. 136	<i>Frantzeqāsi.</i>	131
<i>Fabius Maximus.</i>	88	<i>Gobæ.</i>	

INDEX.

<i>Gobelinus Persona.</i>	284	<i>Hippodromis.</i>	217
<i>Golias & Judas.</i>	302	<i>Histriones feminae.</i>	15
<i>Gratia</i> { gratis data } { gratum faciens }	145	<i>Hobbius à Cumberlandio confusatus.</i>	371
<i>Gratia somno nupta.</i>	234	<i>Hollandiae Etyma.</i>	151
<i>Gratia & Musæ.</i>	253	<i>Homerus non cæcus,</i>	32
<i>Gratia pro Gratia.</i>	135	<i>Homerus carmina filia in dotem dans.</i>	270
<i>Gratitudo erga parentes.</i>	29	<i>Homerus Gracis suis favens.</i>	370
<i>Gregorius 7 sive Hildebrand.</i>	164	<i>Homeri Gnomologia.</i>	385
<i>Guido Fauxius.</i>	377	<i>Homeri Patria.</i>	288
<i>Guilielmus Kempus.</i>	485	<i>Homeri paupertas unde.</i>	208
<i>Guilielmus Pierrepontus.</i>	191	<i>Homericomastix.</i>	181
<i>Guilielmi 2. Lilius & Camdenus.</i>	303	<i>Homo Dci imago.</i>	216
<i>Gula</i>	37	<i>Homo homini lupus.</i>	12
H.		<i>Homines foliis similes.</i>	300
<i>Æretici versus pro Hcrois.</i>	Pag. 326	<i>Horatius & Virgilius,</i>	268
<i>Helena Constantini M. mater.</i>	121	<i>Horologium Schiothericum.</i>	293
<i>Helena duo.</i>	133	<i>Hugo Grotius arcæ librariæ inclusus.</i>	58
<i>Henricus 7.</i>	315	<i>Hugonis Grotii Marc liberum.</i>	89
<i>Henricus 8.</i>	368	<i>Sophompanca.</i>	26
<i>Henrici 7. Sætulum & Sepulcrum.</i>	4	<i>Humfredus Lyndus.</i>	20
<i>Henrici 4. Gall. Regis cedes.</i>	118	<i>Hymnus Te Deum.</i>	207
<i>Henricus Dux Glocestriae.</i>	445	<i>Hypocrita.</i>	252
<i>Henricus Isaconus.</i>	311	<i>Hypocrita, Lynceus.</i>	342
<i>Henricus Puckeringus P.</i>	222, 344	I.	
<i>Henricus Puckeringus F.</i>	223	<i>Jacobus I Rex Britan. P. 315</i>	
<i>Henricus Spelmannus.</i>	464	<i>Jacobi Regis Inauguratio.</i>	401
<i>Henrietta Ducissa Aurelianensis.</i>	459	<i>Jacobi Regis Obitus.</i>	443
<i>Herbertus Thorndikus.</i>	494	<i>Jacobi Ducis Eboracensis Nativitatis.</i>	411
<i>Herodes Joannis Bapt. decollator.</i>	21	<i>Jacobi Ducis Ebor. de Belgis Victoria.</i>	437
<i>Herodis κόλακες, σκώληκες.</i>	271	<i>Jacobus Dux Monumethæ.</i>	440
<i>Hesiodus patriam viruperans.</i>	332	<i>Jacobus Armachanus.</i>	479
<i>Hieronymus Vida.</i>	90	<i>Jacobus Fleetwoodus.</i>	82
—Ejus Scacchia.	78	<i>Jacobus de Voragine.</i>	382
<i>Hippo Regius, Urbs Numidia.</i>	206	<i>Jacobus Wyldborus.</i>	140
<i>Hippocrates & Sosander.</i>	292	<i>Fanus.</i>	368
<i>Hirudo. Hirunda.</i>	72	<i>Iconolatrica, Idololatrica.</i>	175
		<i>Iconolatriæ.</i>	87

INDEX.

"Idior apud Hom. ridiculè trans-	305	Josephus Medus.	500
flatum.		Josephus Scaliger.	81. 187
Fesu Collegium Cantabrig.	395	Iris, seu Arcus cœlestis.	27
Ignatius Loiola.	117. 339	Isaacus Barroux.	395
Ignatii Loislae vire & mira-		Isaacus Voissus.	159
culturum Scriptores.	392	Isaacus Waltonus.	101, 118. 371
Ignatii 2. Martyr, & Fesuita.	299	Isidorus Mercator.	319
Ignatii Epistolarū Vindiciae.	384	Iude Proditoris mors.	246
Illiteratus Libris abundans.	349	Iudai Xεικτόροι.	77
Imperii & Servitutis initiu.	520	Julii Cæsaris cædes in Sena-	
Impius per somnium conver-		tu.	282
sus.	161	Julii Scaligeri de Homero judi-	
Indiccs Expurgatorii.	137	cium.	301
Indus jam moribundus.	200	Jupiter Cretensis.	277
Indi ab Hispanis conversi.	184	Jupiter in aureo imbre.	274
Infallibilitas Cathedrae Roma-		Furatores.	335
n.e.	187	Fustus Calvinus.	123
Ingrati.	244	Fustus Lipsius.	179. 288
Intellectus practicus.	530	Fustus ut phœnix.	140
Intelligendi difficultas unde.	527		
Invidia.	28. 38		K.
Invocatio Sanctorum.	257		
Joannes Buxtorfius.	470	K Αρχὶς θρεῖος.	Pag. 355
Joannes Caius.	19. 138	Kόστα πέρι καίουσα.	360
Joannes Chrysostomus.	13	Kρον ἀγλαὸς Παρις cur di-	
Joannes Cottonus.	66. 357	itus?	273
Joannes Cuttefius.	483	Keren-happuc.	169
Joannes Duns Scotus.	203	Knuckellus Pictor.	317
Joannes Greek.	476	Kόσμος (pro mundo) Homero	
Joannes Hackettus.	361	ἀγριωστος.	128
Joannes Knatchbullus.	313	Kuelakn Domus.	109
Joannes Ma or.	274		
Joannes Northus.	60		L.
Joannes Pearsonus.	254		
Joannes Rainus.	395	L Acrymarum verus usus.	
Joannes Seldenus.	467	Pag. 156. 227	
Joannis Seldeni Mare clau-			
sum.	19	Lois.	267
Joannes Shermanus.	359	Lais, Laides.	249
Joannes Shermanus alter.	475	Lambethane ades.	5
Fobo duplicata omnia, præter li-		Lanæ comtores.	103
beros.	166	Lanæ vilitas.	134
Fonas & Arion.	227	Lancelotus Andreas,	478
Josephus Hallus;	487	Latitudinarii.	58
		Lattro	

INDEX.

<i>Latro, Nebulo, Fur, unde.</i>	269	<i>Maius mensis.</i>	88
<i>Laurus nō nascitur juxta vitē</i>	521	<i>Malédicus & mordax poeta.</i>	213
<i>Legenda aurea.</i>	82	<i>Maniaci.</i>	272
<i>Lentus, & Osus, Terminat. Ad-</i>		<i>Marcellus, Fabius Minutius.</i>	218
<i>jectiv.</i>	169	<i>Marcion Hæreticus.</i>	278
<i>Leo Byzantinus Sophista.</i>	199	<i>Marcus Antonius Triumvir.</i>	42
<i>Leo Papa 10.</i>	80. 173	<i>Marcus Antonius de Dōinis.</i>	238
<i>Leo at Galli cantum expave-</i>		<i>Margareta, Mater Henrici 7.</i>	110
<i>scens.</i>	259	<i>Marit Regina Caroli I Uxor.</i>	450
<i>Leporis querela.</i>	289	<i>Mariæ Reginæ puerperium.</i>	412
<i>Leviathan Hobbit.</i>	335	<i>Maria Princeps Auriaca.</i>	449
<i>Liber Pater.</i>	140	<i>Maris & Feminæ Etyma</i>	
<i>Libertas Christiana.</i>	24	<i>Heb.</i>	391
<i>Libri.</i>	170. 332	<i>Mars & Venus à Diomedæ vul-</i>	
<i>Lingua.</i>	197	<i>nérati.</i>	165
<i>Lingua Divitis in Inferno.</i>	207	<i>Mars, Bacchus, Apollo.</i>	168
<i>Lites forenses.</i>	277	<i>Martialis poeta.</i>	186. 362
<i>Livius Patavinus Histor.</i>	237	<i>Martialis castratus.</i>	179
<i>Londini Urbis Conflagratio.</i>	226	<i>Martialis Epigrammata Græcè</i>	
<i>Londini urbis instauratio.</i>	348	<i>versi. 59. 224. 270. 271. 291. 328</i>	
<i>Longinus Miles.</i>	204	<i>Martini tres.</i>	181. 274
<i>Loii Uxor, & Niobe.</i>	213	<i>Medici imperiti.</i>	244
<i>Lucanus Poeta.</i>	71	<i>Medici Talmudistis invisi.</i>	87
<i>Lucani cedes.</i>	329	<i>Medicina caro constat.</i>	255
<i>Lucia Duporta.</i>	473	<i>Mediocribus esse poctis, &c.</i>	12
<i>Lucianus.</i>	266	<i>Melanchthon.</i>	305
<i>Lucifuga Scripturarum.</i>	233	<i>Mensa muta, præsepe.</i>	168
<i>Lucretia.</i>	32	<i>Michael Honeywoodus.</i>	272
<i>Lucretius Carus poeta.</i>	233	<i>Mæchi, seu Adulteri.</i>	230
<i>Lucretianum Epitheton</i>	<i>Hom.</i>	<i>Mæbus & Mars ἀλλοτρεῖσθαι-</i>	
<i>Semper-florentis.</i>	310	<i>λοι.</i>	227
<i>Ludus literarius.</i>	11	<i>Mæcha Pontificia.</i>	169
<i>Ludi scenici.</i>	287	<i>Monachi indocti.</i>	390
<i>Lumine Acon caruit dextro.</i>	53	<i>Monica s. Augustini mater.</i>	298
<i>Lutherus.</i>	173	<i>Montaignius Baro.</i>	377
<i>Luxus Romanorum.</i>	362	<i>Morbi Epidemici.</i>	358
<i>Laxus in Vestitu.</i>	130	<i>Morpheus, morbus.</i>	82
M.		<i>Mors, somnus.</i>	376
<i>Mæcenates & Poetæ. Pa. 23</i>		<i>Mors subitanæ.</i>	236
<i>Magdalénense Collegium</i>		<i>Mortua manus.</i>	273
<i>Cantab.</i>	134	<i>Mundus illex, Caro pelleæ.</i>	356
<i>Magnis liber, magnum malū.</i>	90	<i>Mundus muliebris.</i>	130
		<i>Mundum incepisse, non est de-</i>	
		<i>monstrabile.</i>	521
		<i>Pp 4</i>	<i>Musæ,</i>

INDEX.

<i>Musica, ut Chia, pungens.</i>	307	<i>Omnium rerum satietas.</i>	290
<i>Musica Templi.</i>	293	<i>Oppiani Halicutica.</i>	290
<i>Musica vis.</i>	148	<i>Optima renatorum opera imperfектa.</i>	505
<i>Musicus imperitus.</i>	309		
<i>Musicus surdus.</i>	259	<i>Opto, Poto.</i>	187
N.			
N avis μεγαλύτης. <i>Epih.</i>		<i>Oraculorum defectus, ex Plut.</i>	56
<i>Homer.</i>	Pag. 315	<i>Oratio ad Deum.</i>	166
<i>Naves ἵλδειν ποιοι.</i> <i>Hom.</i>	386	<i>Orbilius.</i>	48. 334
<i>Nebula seu caligo.</i> <i>Ænigma.</i>		<i>Ordo etiam apud Inscros.</i>	142
<i>Hom.</i>	321	<i>Orebus & Zebus.</i>	242
<i>Necessarium & Contingens.</i>	529	<i>Origenes Adamantius.</i>	18
<i>Nemo solus sat sapit.</i>	158	'Ορθοτομεῖν χρήστοποδεῖν. 147	
<i>Nepotes.</i>	214	<i>Ovidius.</i>	263
<i>Nero.</i>	52. 264. 364	<i>Ovidius exul.</i>	74. 365
<i>Neronis adficia.</i>	174	P.	
<i>Neronis crudelitas.</i>	329	<i>Alinodia ad Persium.</i> Pag. 37	
<i>Neronis luxus in vestitu.</i>	63	<i>Pallas Claudii libertus.</i>	383
<i>Nicænum Concilium I.</i> <i>OE-</i>		<i>Papa Romanus.</i>	196, 394
<i>cum.</i>	242	<i>Papini Statii Sylvæ.</i>	292
<i>Nicolaus Baconus.</i>	486	<i>Parides comatuli.</i>	269
<i>Nicolaus Sanderus.</i>	67	<i>Parliamentum.</i>	286
<i>Nihil in hunc mundum intul-</i>		<i>Παρθένοι ἀλεξανδρίοις.</i>	59
<i>mus, &c.</i>	215	<i>Pasce oves meas.</i>	249
<i>Nihil scitur.</i>	218	<i>Paschalis Controversia.</i>	80
<i>Nil admirari.</i>	125	<i>Paschalis PP. 2.</i>	392
<i>Nix sicut lana.</i>	95	<i>Patientia.</i>	145
<i>Non bellè quedam faciunt</i>		<i>Patres veteris Ecclesiae.</i>	189
<i>duo.</i>	328	<i>Paulina Scenæ uxor.</i>	82
<i>Nortonus Knatchbullus.</i>	262. 295.	<i>Paulus excutiens bestiam in</i>	
	309	<i>ignem.</i>	219
<i>Nudus egressus sum, &c.</i>	215	<i>Paulus, Mercurius, & lapida-</i>	
<i>Nundinatores & Epulones.</i>	184	<i>tus.</i>	90
O.		<i>Paulus quidam homicida.</i>	148
O cellus Lucanus. <i>Pag. 384</i>		<i>Paulus Samosatenus.</i>	266
<i>Ogilvii Sortilegium Libra-</i>		<i>Pauli 5 PP. annus emortua-</i>	
<i>rium.</i>	165	<i>lis.</i>	391
<i>Olivarum moēs.</i>	120	<i>Pauli 5 Interdictum Venetum.</i>	91
<i>Olympia Fulvia Morata.</i>	472	<i>Pavo (ex Persio)</i>	162
<i>Omnis non Omnis.</i>	302	<i>Pauperes semper vobiscum.</i>	280
		<i>Paupertas bonæ mentis soror.</i>	247
		<i>Pax.</i>	365
		<i>Pax Dei.</i>	117
		<i>Peccata-</i>	

INDEX.

<i>Peccatum adæquata causa odii di-</i>		<i>Prætextari Vox ad Damasum</i>	
<i>vini.</i>	509	<i>P.</i>	111
<i>Persii Prologus.</i>	36	<i>Prosper & Fulgentius.</i>	99
<i>Persona Christi objectum fi-</i>		<i>Providentia.</i>	83
<i>dei.</i>	514	<i>Pseudo Christianus.</i>	323
<i>Petrarchæ brachium effossum.</i>	296	<i>Pseudo-Izidorus.</i>	319
<i>Petra, non Petrus, fundamen-</i>		<i>Pseudolus.</i>	163
<i>tum Ecclesiæ.</i>	255	<i>Itolæus Philadelphus.</i>	181.331
<i>Petriburgum.</i>	55	<i>Publica hodiè privatis postpo-</i>	
<i>Petrus an Romæ?</i>	115	<i>sita.</i>	265
<i>Petrus tributum solvens ex ore</i>		<i>Pyrii pulveris & bombardarum</i>	
<i>piscis.</i>	147	<i>inventio.</i>	160
<i>Petrus Gunningus.</i>	254	<i>Pythagoras.</i>	268
<i>Petrus Molinaus, P. F.</i>	241		
<i>Philadelphia.</i>	25		
<i>Philætius & Eumæus.</i>	Ex		
<i>Hom.</i>	275	Q.	
<i>Philemcla.</i>	355	<i>Uadragesima.</i>	Pag. 345
<i>Philonenus.</i>	61	<i>Quadratura circuli.</i>	39
<i>Phlebotomia.</i>	86	<i>Quærenda pecunia primū.</i>	268
<i>Pigri & somnolenti.</i>	209	<i>Qui malè agit, odit lucem.</i>	269
<i>Pilulæ Medicorum amaræ.</i>	220	<i>Quies una tantum.</i>	159
<i>Pindarus & aquæ & vini lau-</i>		<i>Quintus Horatius Flaccus.</i>	247
<i>dator.</i>	347	<i>Quodvultdeus, & Deogra-</i>	
<i>Piscatorem sanctum legimus, Ve-</i>		<i>tias.</i>	256
<i>natorem non.</i>	Hieron.		
352			
<i>Placentius.</i>	203		
<i>Pluto & Proserpina.</i>	194	R.	
<i>Plutus, fortunæ filius.</i>	208	<i>Adulphus Widdringtonus.</i>	Pag. 389
<i>Πλευρία.</i>	83	<i>Raptus Proserpinæ.</i>	104
<i>Podagra.</i>	99. 306	<i>Rara aves in terris.</i>	327
<i>Pœnarum finis & scopus.</i>	245	<i>Rebellio & Satisfactio.</i>	327
<i>Poësis, pictura.</i>	221	<i>Reformatores nostri.</i>	231
<i>Poëta.</i>	50	<i>Regalia S. Petri.</i>	11
<i>Poëtae, Equites.</i>	363	<i>Reges belligantes.</i>	394
<i>Poëtae feminis iniqui.</i>	364	<i>Reprobus suā perit malitiā.</i>	513
<i>Poëtae apibus cognati.</i>	271	<i>Rhetorica. & Dialectica.</i>	135
<i>Poëtarum quadriga.</i>	168	<i>Ricardus Busbeius.</i>	310
<i>Poëticæ comes paupertas.</i>	62. 216	<i>Ricardus Coxus. P.</i>	73
<i>Poëticæ sua excusatio.</i>	56. 320	<i>Ricardus Coxus. F.</i>	489
<i>Pompeii mors.</i>	322	<i>Robertus Creightonus.</i>	340
<i>Pontificum Roman. luxus & fu-</i>		<i>Robertus Eadus.</i>	294
<i>perbia.</i>	59	<i>Robertus Hitchius.</i>	355
<i>Frascriptæ precazionum form.</i>	5. I	<i>Robertus Micalfus.</i>	492
		<i>Roge-</i>	

INDEX.

<i>Rogerus Baconus.</i>	109	<i>Silentium eloquens.</i>	121
<i>Roffensis propemodum Cardina- lis.</i>	324	<i>Silius Italicus poeta.</i>	264
<i>Roma. Anagram.</i>	218	<i>Simoniaci Patroni.</i>	302
<i>Roma & Carthago.</i>	167	<i>Socinus.</i>	199
<i>Romanæ Ecclesiæ castitas.</i>	383	<i>Solididianismus.</i>	306
<i>Romanus Texygeor.</i>	133	<i>Soliloquium.</i>	324
<i>Rosunda nummi figura.</i>	215	<i>Solomonis vindiciae.</i>	325
<i>S.</i>		<i>Somnus.</i>	96. 250
<i>Saculum Collegii Regalis Cantab.</i>	344	<i>Somnus imago mortis.</i>	245
<i>Sacerdoti licet civilem potestatem exercere.</i>	507	<i>Sophompanea H. Grotii</i>	26
<i>Samson.</i>	204	<i>Sordidi Charact. ex Theop.</i>	276
<i>Samuel Collinus.</i>	92	<i>Spes.</i>	215
<i>Samuel Wardus.</i>	469	<i>Spiritus Sanctus.</i>	394
<i>Sanctus Latro.</i>	118	<i>Standisii 3 fratres.</i>	146
<i>Sapientia melior auro.</i>	100	<i>Strabo.</i>	285
<i>Sartor Doxnoioo.</i>	239	<i>Straffordi, Laudi, & Caroli I cades.</i>	351
<i>Sartores & Sutores schismatici.</i>	360	<i>Stratonici jocus de improbo trabe occiso.</i>	68
<i>Satan. Sanat. Anagram.</i>	12	<i>Suetonius Tranquillus.</i>	126
<i>Scazon.</i>	55	<i>Superbia.</i>	220
<i>Schema mundi.</i>	259	<i>Suspensa mulier, & rediviva.</i>	132
<i>Schismatici.</i>	240	<i>Symbola tria.</i>	354
<i>Schismatici Africani.</i>	43	<i>Symposia, Convivia.</i>	362
<i>Scorbutus.</i>	244	<i>T.</i>	
<i>S. Scriptura.</i>	228	<i>Tabacum.</i>	Pag. 74
<i>S. Scripturæ Fontes Originales.</i>	382.	<i>Tablistæ senes.</i>	35
<i>Scutum fidei.</i>	113	<i>Tacitus pasci si posset corvus,</i>	
<i>Sectarum nomina, rixarum semina.</i>	73	<i>&c.</i>	49
<i>Senecæ mors.</i>	52	<i>Tamefis fluvius.</i>	7
<i>Senectus.</i>	10	<i>Temperantia.</i>	349
<i>Senes poete.</i>	22	<i>Templum Paulinum.</i>	6
<i>Scnum nuptie.</i>	246	<i>Templi Paulini conflagratio.</i>	213
<i>Sergius Papa 4.</i>	171	<i>Tempus edax rerum.</i>	211
<i>Sermo index animi.</i>	255	<i>Textor fanaticus.</i>	314
<i>Sethus Kettlewellus.</i>	473	<i>Thaïs.</i>	175
<i>Sheldonianum Theatrum & Typograph.</i>	351	<i>Themison medicus.</i>	49
		<i>Theologorum rixæ inanes.</i>	200
		<i>Thomas Bainbriggs.</i>	468
		<i>Thomas Bathurstus.</i>	337
		<i>Thomas Becketus.</i>	369
		<i>Thomas Brownus.</i>	210
		<i>Thomas Cumberus.</i>	491
		<i>Thomis</i>	

I N D E X.

<i>Thomas Cranmerus.</i>	229	<i>Veritas odium parit,</i>	386
<i>Thomas Crouchius.</i>	80	<i>Veritas paucis perspecta.</i>	20
<i>Thomas Galus.</i>	10	<i>Verres sacrilegus.</i>	299
<i>Thomas Gatakerus.</i>	481	<i>Vetera nonnulla meliora.</i>	347
<i>Thomas Harrisonus.</i>	497	<i>Vincentii Ferrerii vox fer-</i>	
<i>Thomas Lantus.</i>	332	<i>rea.</i>	334
<i>Thomas Millingtonus.</i>	273	<i>Vinum post prandium, inebri-</i>	
<i>Thomas Randolphus.</i>	469	<i>at.</i>	365
<i>Thome Stapletoni tres me.</i>	274-389	<i>Vini potores immodici.</i>	81
<i>Thomas Wendieus.</i>	313	<i>Virga tua, & baculus tuus.</i>	284
<i>Thomas Whalleius.</i>	489	<i>Virgilius, Horatius, Ovidius.</i>	53
<i>Thraso.</i>	113	<i>Virgilii Ecloga 4.</i>	325
<i>Tobias Rustatus.</i>	176	<i>Virtus præmium optimum.</i>	97
<i>Tolcrantia malorum hominum.</i>	11	<i>Virtutis comes lætitia.</i>	208
<i>Tonfor garrulus.</i>	34	<i>Vita, ut fabula.</i>	125
<i>Tonsura duplex, Petri & Pauli.</i>	353	<i>Vita, ut rota.</i>	202
<i>Trabis ruina oppressus.</i>	68	<i>Vita brevioris causæ quædam interne.</i>	214
<i>Traditiones Ponificiae.</i>	331	<i>Vitellianum Convivium.</i>	372
<i>Transubstantiatio.</i>	156	<i>Vivitur exiguo melius.</i>	141
<i>Tripos Academicus.</i>	342	<i>Ulysses & Penelope.</i>	353
<i>Tripos aureus.</i>	304	<i>Unocula puellæ amator.</i>	184
<i>Tripos inficetus.</i>	344	<i>Volumina frægrandia.</i>	50
<i>Tucca Schismaticus.</i>	1164	<i>Ursorum & canum prælia.</i>	258
<i>Turcarum Imperator.</i>	386	<i>Uxor bona, rara avis.</i>	192
<i>Turpe est Doctori &c.</i>	205	<i>Uxor sicut vitis.</i>	322
<i>Typographia inventio.</i>	157		

W.

V.

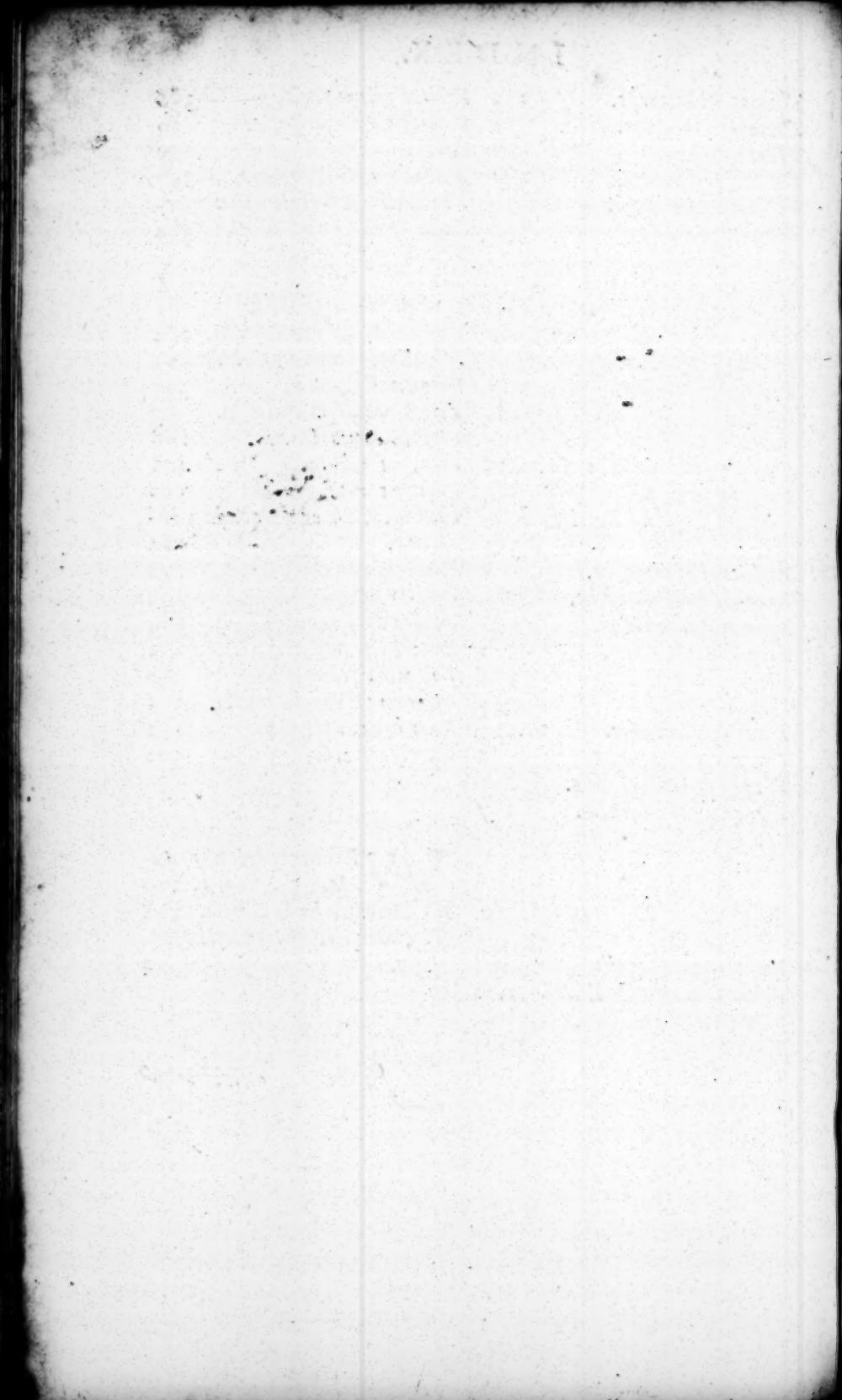
V alentinus Hæsiarcha.	
Pag. 195	
<i>Valerianus Magnus.</i>	274
<i>Vanitas vanitatum Eccles.</i>	1.1.71
<i>Venustum Interdictum.</i>	91
<i>Venter Deus.</i>	101
<i>Venus Vulcano nupta.</i>	69
<i>Verba nivibus similia Hom.</i>	269

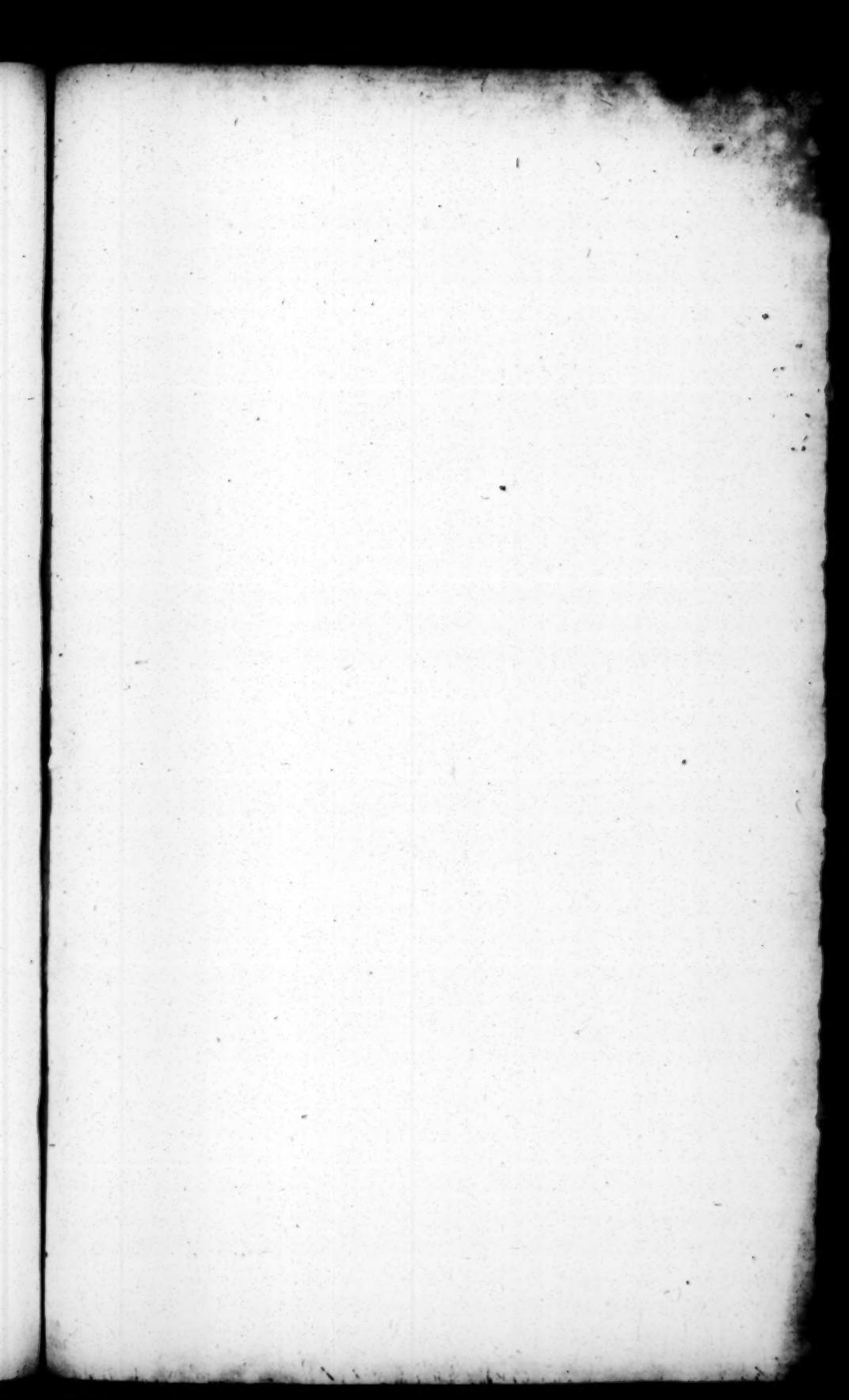
VVestmonasteriensis Au-
la. Pag. 4. 209
Westmonasteriensis Schola. 308
Westmonasteriensis Templi Man-
solea. 4

Z.

ZOILUS. Pag. 303. 349

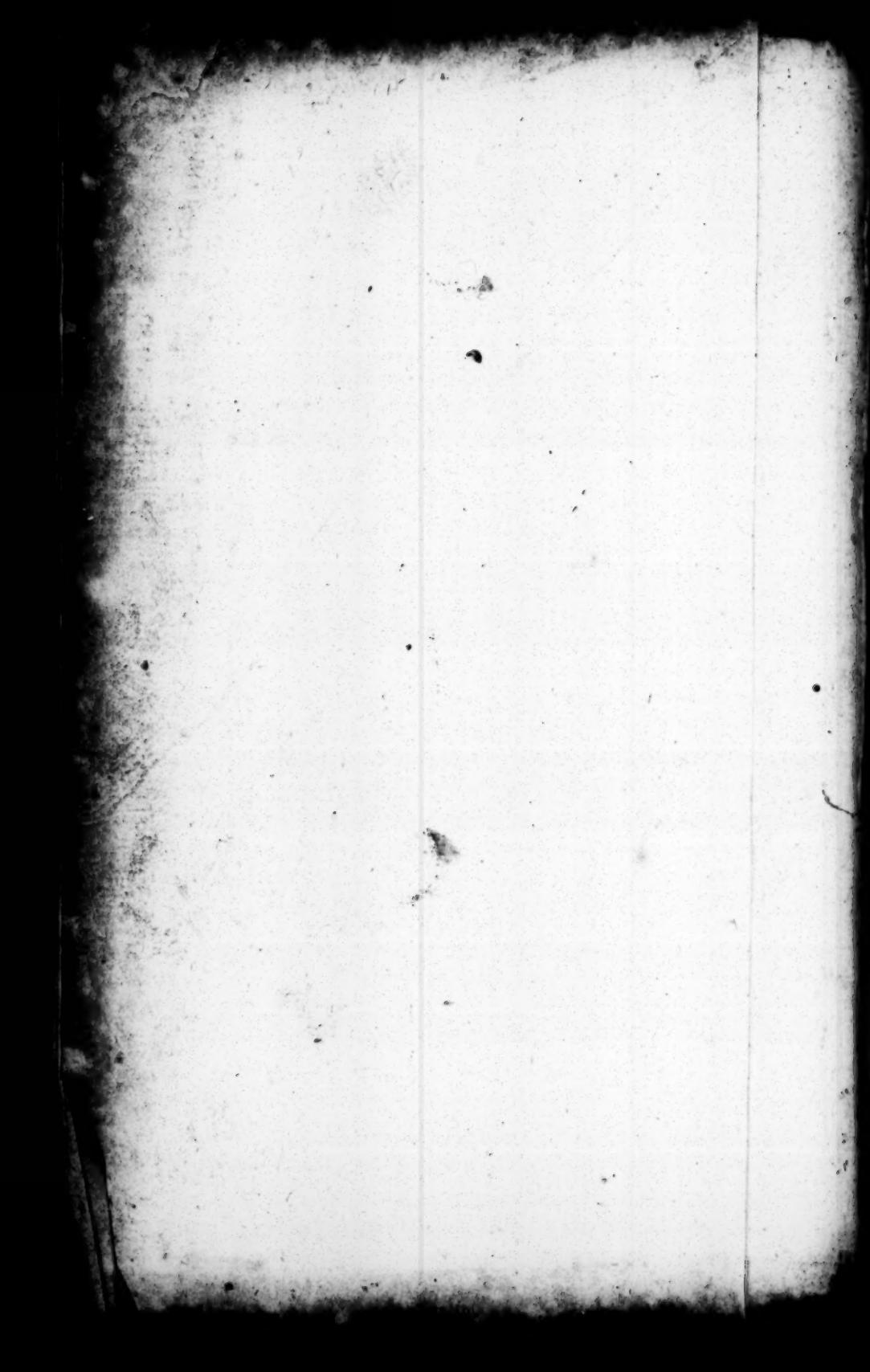
F I N I S.

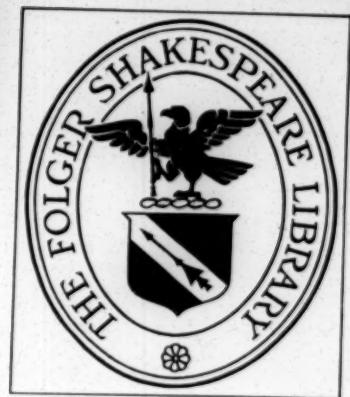

A

66-118, C-6,
68 cases

Bertram Dobell,
Bookseller and Publisher,
77 Charing Cross Road,

London, W.C.

Sept 30

1905 -

Dear Mr. Simpson

I send you this vol. because it contains a poem on Ben Jonson. I imagine that it is ~~so~~ of no particular account; still you may find some minute point in it that you have not found elsewhere. You can keep the book if you like: it is worth very little to me.

I hope you will have got over the trouble of moving without ~~too much~~ suffering too much in the process.

Yours faithfully
B. Dobell